Filip Galović • Pavle Valerijev

RJEČNIK GOVORA MJESTA LOŽIŠĆA NA OTOKU BRAČU

LUX VERA

HRVATSKO
KATOLIČKO
SVEUČILIŠTE
ZAGREB
UNIVERSITAS
STUDIORUM
CATHOLICA
CROATICA
ZAGRABIA

Filip Galović • Pavle Valerijev

RJEČNIK GOVORA MJESTA LOŽIŠĆA NA OTOKU BRAČU

Nakladnik
Hrvatsko katoličko sveučilište

Za nakladnika
prof. dr. sc. Željko Tanjić

Recenzenti
prof. dr. sc. Joško Božanić
prof. dr. sc. Dunja Jutronić
prof. dr. sc. Ljiljana Kolenić

Urednica
doc. dr. sc. Marijana Togonal

Grafička priprema i tisak
Grafomark d. o. o., Zagreb

Naklada
250 primjeraka

ISBN 978-953-8014-56-7
CIP zapis dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001106660.

Tisak je ove knjige financijski pomoglo Hrvatsko katoličko sveučilište.

Filip Galović • Pavle Valerijev

RJEČNIK GOVORA MJESTA LOŽIŠĆA NA OTOKU BRAČU

Hrvatsko katoličko sveučilište
Zagreb, 2021.

KAZALO

Marijana Togonal, urednica
RIJEČ UNAPRIJED 7

Filip Galović
PREDGOVOR 9

Filip Galović
GOVOR MJESTA LOŽIŠĆA NA OTOKU BRAČU 11

Filip Galović
NAPOMENE O NAČELIMA IZRADE *RJEČNIKA GOVORA MJESTA LOŽIŠĆA NA OTOKU BRAČU* 69

Filip Galović i Pavle Valerijev
RJEČNIK 77

Pavle Valerijev
OSTALI PRILOZI 451

Filip Galović
OGLEDI LOŽIŠKOGA GOVORA 493

Filip Galović
GOVORI MILNARSKOGA PODRUČJA – NEMATERIJALNO KULTURNO DOBRO REPUBLIKE HRVATSKE 505

LITERATURA 511

FOTOGRAFIJE 521

RECENZIJE 553

BILJEŠKE O AUTORIMA 563

RIJEČ UNAPRIJED

Svaki je znanstveni rad zahtijevan, iscrpljujuć, iziskuje puno upornosti, strpljenja, neprospavanih noći, organizacijskih domišljatosti, no rad na rječniku, i to dijalektološkome, posebno je izazovan. Osim svega navedenoga, traži istraživača – predanoga i stručnoga, dijalektološki dobro potkovanoga, a u našoj maloj znanstvenoj zajednici znamo da takvih nema mnogo. Dijalektologa uopće. Dijalektologija je možda najposebnija grana jezikoslovlja jer zahtijeva nešto što je „dano", usudila bih se reći nešto s čime se rađamo, a što se upotpunjuje i nadograđuje sustavnim radom, jednako terenskim kao i uredskim, ma gdje god se taj ured nalazio.

Rječnik govora mjesta Ložišća na otoku Braču jezikoslovno je dijalektološko djelo dvojice autora koji se nikada nisu upoznali: Filipa Galovića i Pavla Valerijeva. Prvi je dijalektolog po struci, a drugi po strasti. Iza Bračanina Pavla Valerijeva, učitelja, obitelj je pronašla rukopisni materijal koji je sadržavao oko 5600 riječi kojima nisu bila pridružena značenja i ostale odrednice koje bi zabilježenu riječ činile leksikografskom jedinicom. Uz popis riječi materijal je sadržavao i neke druge zapise, međutim sve zajedno nedovoljno da bez opsežnih intervencija i nadopuna bude objavljeno. Prema svjedočenju samoga autora, ali i jedne od recenzentica, prof. dr. sc. Dunje Jutronić, Diana Gunjača, Valerijeva kći, nudila je očev materijal brojnim jezikoslovcima, vrsnim dijalektolozima, no oni su ju redom odbijali. Vjerojatno ne bez razloga. Naime, svi koji se na bilo koji način bavimo znanstvenim radom, znamo da je jednostavnije krenuti ispočetka, samostalno utrtim stazama, negoli se povinovati prema drugima, i još k tomu onima kojih više nema. Suootočanin Pavla Valerijeva, dijalektolog i po strasti i po struci, Filip Galović (r. 1982.), danas docent na Odjelu za sociologiju Hrvatskoga katoličkog sveučilišta u Zagrebu, a tada mladi doktorand, unatoč brojnim izazovima kojih je zasigurno bio svjestan, odlučio se prihvatiti toga odgovorna i naporna posla. Svoju ljubav prema mjesnim govorima, osobito prema govorima otoka Brača i potrebu da i oni budu zabilježeni, ali i znanstveno-stručno opisani, Filip Galović prethodno je pokazao u više znanstvenih radova, pa i onima koji se odnose na govor Ložišća, a koji su utkani i u ovaj *Rječnik*, od kojih valja istaknuti *Jezične osobitosti mjesnoga govora Ložišća na otoku Braču* (2013.), *Nazivi za zanimanja, zvanja i počasne službe romanskoga podrijetla u govoru Ložišća na otoku Braču* (2014.), *Imenice romanskoga podrijetla u semantičkoj sferi odjevnih predmeta, obuće te modnih dodataka i drugih dodataka u ložiškome govoru* (koautorstvo s Keti Papić, 2016.) te *Slastice u ložiškome govoru – prinos poznavanju romanizama* (2019.).

Rječnik, čije su stranice pred nama, otvara se kratim autorskim predgovorom u kojemu nam Filip Galović objašnjava povijest nastanka rječnika, izazove s kojima se susreo u njegovu stvaranju, ali i otkriva ljubav koju odvajkada gaji ne samo prema govoru rodnoga otoka već i prema tradiciji, običajima, navadama i ljudima koje već godinama vrijedno obilazi na svojim terenskim putešestvijama. Iza predgovora slijedi detaljan dijalektološki opis govora Ložišća, i to na svim jezičnim razinama. Riječ je o važnome dijalektološkom prikazu, u kojemu su sve zapažene i znanstveno obrazložene jezične osobitosti govora Ložišćana potkrijepljene konkretnim primjerima iz govorne prakse, a koji je istovremeno i integralni dio rječnika, ali i samostalna stručno-znanstvena cjelina. Središnji dio rječnika čini popis više od 12 600 natuknica, dakle dvostruko više negoli je Valerijev ostavio zabilježenih riječi u svojoj rukopisnoj ostavštini. Svaku je riječ trebalo provjeriti na terenu, među ljudima, pridodati joj jezično i izvanjezično značenje, akcentuirati je. Rječniku su pridodani i drugi Valerijevi zapisi (pjesmice, kalendarij, vlastita imena (osnovna i izvedena), ložiška prezimena (s nadimcima), imena mjesta (toponimi), ostalo (izreke, kletve i psovke, poslovice, pozdravi, želje) te njegovi stihovi.

Na trećemu katu, u potkrovlju zgrade Sveučilišta u Ilici 242, u nasuprotnim uredima, često u kasnim večernjim satima kada bi sve utihnulo, kolega Galović i ja, čakavac i kajkavka, oboje na svoj način istinski zaljubljenici u hrvatski jezik, znali smo satima raspravljati o pojedinim gramatičkim oblicima, rodovima i vrstama, nastavcima, standardnim inačicama, objašnjenjima, sinonimima… Vodio se živ i konstruktivan razgovor, koji je spajala ljubav prema jeziku, razgovori kakvi danas, čini mi se, sve više izumiru. Upravo su razgovori – živi, konstruktivni, slikoviti, višesatni, dugogodišnji – a koje je Filip Galović vodio sa stanovnicima Ložišća tijekom svoga terenskog rada, omogućili i da ovo znanstveno rječničko djelo, koje je na svoj način započeo Pavle Valerijev, bude napisano i objavljeno. Nakon ovoga velikog djela, želim kolegi Galoviću da i dalje s mnogo znanja i žara prema našim mjesnim govorima pristupa novim terenima i temama te da dobijemo još pokoji vrijedan rječnik u kojemu će naša bogata baština biti pismom pohranjena i tako sačuvana od zaborava.

dr. sc. Marijana Togonal, doc.

PREDGOVOR

Godine 2014. gospođa Diana Gunjača, kći Pavla Valerijeva, suautora ovoga *Rječnika*, obratila mi se s molbom da se pronađeni materijal njezina oca (popis riječi s određenim dodatcima) uredi i objelodani. Premda se Diana Gunjača tada bila javljala nekolicini jezikoslovaca, koji suradnju nisu prihvatili, taj sam posao – s jedne strane kao jezikoslovac/dijalektolog svjestan izumiranja našega narodnoga blaga, a s druge strane i kao Bračanin – preuzeo na se i više godina na njemu predano radio.

Bio mi je dostavljen materijal koji se sastojao od popisa riječi (oko 5600) te popratnih priloga ovim redom: mjeseci u godini, dani u tjednu, doba dana; kratki tekstovi; pozdravi i želje; kletve i psovke; poslovice; izreke; uzrečice; pjesmice; kalendarij; toponimi; vlastita imena; nadimci; ložiške kazote (prezimena); osobite birane riječi te dijalektološke napomene o mjesnome govoru Ložišća.

Želja je Valerijeve kćeri bila da se ponajprije uredi popis riječi, čemu se odmah i pristupilo. Najveći je kamen spoticanja bio taj što je uređivanje riječi iziskivalo veoma mnogo terenskoga rada, a potom, razumije se, i kabinetskoga. Naime, niti jedna riječ iz toga popisa riječi nije imala zapisano značenje, odnosno svaku je na terenu trebalo provjeriti, unijeti značenje/značenja, akcent, gramatičke odrednice i dr. Svima je jasno da je to složen, veoma dugotrajan i osjetljiv posao koji zahtijeva osobitu pažnju.

U višegodišnjemu sam terenskome radu uspio obraditi sve riječi koje sam tada bio dobio. Iako sam se i ranije bavio ložiškim govorom i o njemu objavio više radova, te sam imao pohranjen dio materijala, u čestim sam i temeljitim terenskim istraživanjima bilježio i nove termine koji su ušli u ovaj *Rječnik*, stoga je broj rječničkih natuknica u međuvremenu znatno povećan, pa sada sadrži više od 12 600 natuknica. *Rječniku* su pridodane dvije važne cjeline: opis govora mjesta Ložišća koji sam osobno izradio te dodatci koje je zapisao Pavle Valerijev, a u koje se iz određenih razloga uglavnom nije naknadno intervenirало. *Rječniku* je priključeno i još nekoliko drugih interesantnih i korisnih priloga.

Premda se na *Rječniku* moglo još dugo raditi i dopunjati ga, primjerice unijeti oprimjerenja i frazeme i sl., on je trebao biti objavljen što prije, stoga je u ovome obliku ponuđen širemu čitateljstvu.

Haran sam svima koji pomogoše u nastajanju *Rječnika*.

Naročitu zahvalnost dugujem neumornim govornicima – izvornim Ložišćanima. Njih je bio velik broj. Neki su se isticali u terenskome radu prije no što se pristupilo izradi *Rječnika*, neki su bili uključeni isključivo za potrebe izrade *Rječnika*. Neke sam obilazio svaki put, neke ponekad, a s nekima sam tek

usputno popričao/pričao, ali uvijek s ciljem vjernoga bilježenja narodnoga govora. Posebice su se istaknuli sljedeći: Ive Rakela (Zrno) (1923.), Mate Bradašić (1929.), Katica Sapunar (rođ. Čekalović) (1930.), Korina Bradašić (rođ. Ivko) (1931.), Jure Ivko (1934.), Augustina Antičević (rođ. Rakela) (1939.), Stipe Ivko (1940.), Stipe Sapunar (1940.), Ante (Tonči) Pavlov (1942.), Zora Sapunar (rođ. Domić) (1944.), Ina Marinović (rođ. Lučić) (1949.), Stjepan (Štefe) Domić (1950.), Neda Kusanović (rođ. Martinović) (1952.), Berislava (Borka) Kušćević (rođ. Martinović) (1954.), ali i niz drugih. Ovomu popisu zasebno pridodajem Helenu Valerijev (rođ. Martinović) (1946.) koja je od prvoga mojega terena pa do posljednjega bila iznimna pomoć i kojoj nikada nije bilo teško izdvojiti vrijeme za istraživanje – zahvalan sam joj što je otvorena srca shvatila ozbiljnost i težinu ovoga rada. (Moram navesti da je nakon mojega posljednjega terena, dakako u šali, kazala: *Nemộj vȅj dohodȉt! Pȍpi si mi kȑv s rīčȉma*). Ovamo pridodajem i dvije gospođe, koje su se osobito istaknule u završnoj fazi te nesebično i veoma rado pomagale: Lukreciju Pavlov (rođ. Čekalović) (1956.) i Pericu Kosanović (rođ. Rakela) (1951.). Hvala i Magdi Bonačić-Marinković (1963.), njegovateljici bračke riječi, koja je, doduše, iz susjedne Milne, no koja je uvijek radosno uskočila s vrlo preciznim tumačenjima određenih riječi.

Zahvalu sam dužan uputiti Hrvatskomu katoličkomu sveučilištu, čijim sam zaposlenikom, a koje je prepoznalo vrijednost i značenje ovoga rukopisa te ga financijski u potpunosti potpomoglo da ugleda svjetlost dana. Za cjelokupnu su realizaciju ovoga projekta značajni i pojedini drugi, koji se navode na koncu *Rječnika*.

Zahvaljujem uglednim recenzentima ovoga rukopisa, vrsnim jezikoslovcima i dragim mi kolegama: prof. dr. sc. Jošku Božaniću, prof. dr. sc. Dunji Jutronić i prof. dr. sc. Ljiljani Kolenić na pomnome čitanju i vrijednim razgovorima i zamjedbama, kao i predanoj urednici doc. dr. sc. Marijani Togonal na pronicljivim prijedlozima i rješenjima, pojedinim kolegama jezikoslovcima u rješavanju određenih dilema, kolegama i prijateljima sa Sveučilišta i šire koji su pružali podršku za vrijeme nastajanja ove knjige. Kao ni u svojoj prvoj knjizi, *Govori otoka Šolte*, ni ovdje nipošto neću zaobići svoje studente koji su mi uvijek čvrsti oslonac i jarko svjetlo jer uvelike pokazuju zanimanje prema narodnim govorima, a tako i prema nematerijalnoj kulturnoj baštini od koje su govori nedjeljivi.

Iako nisam Ložišćanin, već sam rodom iz Milne, svega pokoji kilometar dalje, odvajkada mi je ovo naselje, kao i njegov radišan i pošten narod sa svojim specifičnim govorom, bogatom tradicijom i narodnim običajima, našao mjesto u srcu.

Ovaj *Rječnik* neka je dar svima Ložišćanima i ljubiteljima Ložišća!

Filip Galović

GOVOR MJESTA LOŽIŠĆA NA OTOKU BRAČU

Filip Galović

UVOD

Naselje *Ložîšće*[1] nalazi se na zapadnome dijelu otoka Brača, nekoliko kilometara od mora prema unutrašnjosti otoka. Prema pisanju P. Šimunovića naziv označuje „mjesto gdje se uzgajala loza“ (1972: 115). Mlađega je postanka: razvilo se u XVII. stoljeću, a osnovale su ga obitelji iz susjednih Bobovišća (navodno Krstulović-Lozić, koji su bili i prvi stanovnici). S obzirom na to da se Ložišće brže razvijalo od starijih Bobovišća, i da je stanovništvo vrlo brzo brojčano preraslo boboviško, nazivana su *Vȅlo Selȍ*, a Bobovišće *Mõlo Selȍ*.

Mjesto se ističe i po nekim znamenitostima. Jedna od skladnijih bračkih crkava bogate unutrašnjosti – župna crkva sv. Ivana i Pavla – sagrađena je 1820. Iz godine 1881. potječu poznate Bazzanijeve orgulje, danas obnovljene. Iz druge je polovice XIX. stoljeća zvonik, djelo Ivana Rendića, koji je jamačno najljepši bračko zvonik. U okolici Ložišća nalazi se i ranoromanička crkvica Gospe Stomorice, u koju se i danas redovito hodočasti i koja je postala simbolom mjesta. U naselju se posebnim zdanjem izdvaja kuća (izgledom palača) obitelji Nazor sagrađena koncem XVIII. ili početkom XIX. st. Most Franje Josipa, zanimljiv spomenik izgrađen za vrijeme austrijske uprave, nalazi se uz samo mjesto i danas je nezaobilazna postaja svih posjetitelja ovoga dijela Brača.

Ložišće je tipično mediteransko naselje usred kamena s malo plodne zemlje. Radišnost i marljivost Ložišćana poznata je širom Brača jer su stanovnici oduvijek bili predani škrtoj zemlji koju su neumorno obrađivali, pa je tako i do naših dana. Masline, vinova loza i uzgoj povrća, a i stoke, dio su ovih ljudi. U XIX. stoljeću naselje je imalo oko 800 stanovnika, početkom XX. stoljeća oko 1500, i otada se broj stalno smanjuje pa danas ondje živi njih 150-ak.

Iako naselje izumire, još se osjeća onaj „starinski duh“ koji živi u nekim pučkim pobožnostima i procesijama, u starome liturgijskome pjevanju, u danima poklada, te u božićnome vremenu u tradicijskim običajima. Živ je i dobro se sačuvao ložiški govor koji se pokazuje kao čvrst sustav, pa ni u novijemu vremenu nije uzdrman, a niti su primijećene stanovite inovacije.

[1] Premda Šimunović na više mjesta bilježi ime ovoga naselja kao *Ložîšća*, ovdje se bilježi *Ložîšće*, kako ga nazivaju sami žitelji, a i drugi Bračani.

O ložiškome se govoru saznaje iz vrijednoga opisa M. Hraste *Čakavski dijalekat ostrva Brača* iz 40-ih godina[2] te iz sintetskih opisa *Čakavština srednjodalmatinskih otoka* i *Ogled jezičnih osobina bračke čakavštine* P. Šimunovića iz 70-ih godina. Inače je govor mjesta Ložišća istražen u drugoj polovici XX. stoljeća kao punkt za Hrvatski jezični atlas, no rezultati tih istraživanja još nisu objavljeni. Govor je 80-ih godina obuhvaćen u članku *Sličnosti i razlike u govorima otoka Brača kao odraz migracijskih kretanja* A. Sujoldžić, B. Finke, P. Šimunovića i P. Rudana. Najbitnije je fonološke, morfološke i sintaktičke osobitosti govora Ložišća na temelju novih istraživanja objavio F. Galović u članku *Jezične osobitosti mjesnoga govora Ložišća na otoku Braču* iz 2013. Godinu je kasnije spomenuti objavio članak *Nazivi za zanimanja, zvanja i počasne službe romanskoga podrijetla u govoru Ložišća na otoku Braču*, a 2016. u koautorstvu s K. Papić članak *Imenice romanskoga podrijetla u semantičkoj sferi odjevnih predmeta, obuće te modnih i drugih dodataka u ložiškome govoru*. F. Galović također 2019. objavljuje članak *Slastice u ložiškome govoru – prinos poznavanju romanizama*.

U ovome se opisu govora uglavnom oslanja na Galovićev članak iz 2013. No, s obzirom na činjenicu da je za ovoga temeljitijega i dugotrajnijega istraživanja dobiveno još mnoštvo podataka, a ponekada su iskrsli i neki drukčiji podatci, oni su uneseni u ovaj prilog.

[2] Tu Hraste bilježi: „Ovo mesto čini zapravo govornu celinu sa mestom Bobovišće. Ložišće zovu *Velo Selo*, a Bobovišće *Molo Selo*. Bobovišće je starije po postanju. U njemu su i danas uglavnom starinske kuće građene od kamena, ali bez upotrebe peska i vapna. Takvih kuća ima u Ložišću srazmerno mnogo manje. Mesta su udaljena 6-7 minuta hoda. Do 1910 godine Ložišće je brojilo blizu 2000 stanovnika, ali su pojedinci i čitave familije selile u Ameriku i Australiju, neke pre, a više njih posle rata. Bobovišće ni danas nema svoje gostionice ni dućana, nego ljudi odlaze svakoga dana da se zabave i da kupe što im treba u Ložišće. U udaljenosti od 20 minuta hoda imaju oba mesta zajedničko pristanište za brodove“ (Hraste 1940: 8).

Šibenik
Sinj
Trogir
Split
Omiš
Grohote
Supetar
ŠOLTA
BRAČ
Makarska
Hvar
HVAR
Vis
VIS
Korčula
KORČULA

SUTIVAN
SUPETAR
SPLITSKA
POSTIRA
PUČIŠĆA
BOBOVIŠĆE NA MORU
MIRCA
ŠKRIP
LOŽIŠĆE
DONJI HUMAC
DOL
POVLJA
BOBOVIŠĆE
NEREŽIŠĆA
PRAŽNICA
MILNA
DRAČEVICA
GORNJI HUMAC
NOVO SELO
SELCA
SUMARTIN
BOL

Ložišće, ne Ložišća

Čudno je da se prava historija baca pod noge da bi se udovoljilo samovolji pojedinaca

Naše selo Ložišće jedno je od mladih sela na Braču. Spominje se oko 1621. godine kada se Milna i Stan Dolac bore za otcjepljenje od nerežiške župe, što je uslijedilo 1646. godine. Stan Dolac je kasnije dobio ime Bobovišće.

Na tom čitavom prostoru stanovnici su se bavili stočarstvom i za vrijeme svetkovina skupljali su se na brdo Sveti Martin, gdje i danas postoji dotična starinska crkvica.

S tih strana doselio je na ložiški prostor pastir koji se navodno zvao Krstulović-Lozić. Njegova je kućica još živa na jednoj hridi na dnu našeg sela. Svoje stado je držao blizu svoje kuće na strani prema suncu. Taj prostor je zvao Ležišće ovaca (log-postelja, logor-prebivalište). Tako je to zemljište otada dobilo ime Ložišće i proširivalo se na čitav seoski prostor.

Nekoliko obitelji ima tu svoj vrt i svi ga zovu Ložišće. To su dvije obitelji Barišić, dvije Antićević, dvije Sapunarić i dvije Domić koje stanuju u centru sela. Tako govorimo i mi ostali.

To je prvi geografski dokument.

Drugi geografski dokument je ovaj:

Na vrhu te strane sagradena je kasnije velika zadružna zgrada i kuća obitelji Antićević. Predio ispred njih narod je zvao »Za Ložišće«. Taj prostor se nalazio kao i danas na vrhu one strane koja se od početka zvala Ložišće, pa je bilo sasvim prirodno i logično da njezin vrh ispred tih zgrada zovu, odnosno imenuju »Za Ložišće«.

To su historijske činjenice i dokumenti do dana današnjega, koje ne može poništiti nikakva gramatika, ni samovolja pojedinaca.

Župne knjige su također jedan od dokumenata i u svima njima piše Ložišće.

Uvijek je vrijedilo pravilo da se mjesto imenuje onako kako ih narod zove.

Naš poznati mještanin i odličan profesor i gramatičar Pavle Valerijev, direktor učiteljske škole, poslao je pismo mjesnom župniku don Vicku Jelinčiću u kojem dokazuje da se naše selo ne zove Ložišća nego Ložišće i da bi u listu »Bračka crkva« trebalo tako i pisati.

Dr Šimunović piše u svojoj knjižici »Vodič po otoku« da je ime našeg sela nastalo od imena loze i da se i danas jedan susjedni predio zove Ložišćina (zapušteni vinograd).

Takva tvrdnja spada u pravu izmišljotinu. Nikada nije postojao taj toponim u našem mjestu niti je ikada koji Ložišćanin čuo za taj naziv. Osim toga, prvi doseljenici su bili pastiri i bavili su se isključivo stočarstvom i oni su prvi dali ime selu, a u početku se nisu bavili vinogradarstvom.

Ima mnogo mjesta koja svršavaju na »šće«, i to od starih vremena. Znači da su imena na »šće« u duhu našega jezika. Samo ću ih spomenuti nekoliko.

U Istri je poznati gradić iz 15. stoljeća — Gračišće, pa Gradišće u Hrvatskom zagorju (i u Austriji), u Bosni Bobovišće, na otoku Hvaru Zastražišće, na Korčuli Račišće, na otoku Kornatu Stražišće (bio utvrđeni grad), u Hrvatskom zagorju Veliko Trgovišće, na otoku Silbi lijepa uvala Loišće, kod Makarske Živogošće, kod Omiša Svinišće, u Hr. zagorju Turčišće, u najstarijoj bračkoj kronici 1405. god. na Braču spominje se mjesto Podgračišće, Petar Hektorović spominje divnu uvalu na Hvaru — Gračišće,

Dohodišće

Napomenuo bih jednu zanimljivost u vezi s našim bračkim imenima na »šće«. Prije oko 55 godina ispred kapetanije u Splitu bila je bracera obitelji Juras iz našega sela i svratio sam kod njih. Tu je došao i kapetan Jure Dragičević sa svoje bracere »Srce Isusovo« iz Staroga Grada na Hvaru. Kapetan Jure nam govori: »A znate da se vaša luka Bobovišće nije prije tako zvala nego Dohodišće«. On je to čuo od starih pomoraca, a oni to opet od svojih starijih pomoraca.

Onda bi se lako dalo zaključiti da je ta uvala bila dohod (na drugom slogu silazni akcent) za ona dva sela poviše dotičnih uvala, a to su Bobovišće i Ložišće. Bobovišće je od pristaništa broda do »pijace« udaljeno 1000 m, a Ložišće 1600 m.

Dakle, ta uvala je bila stanovnicima onih dvaju sela dohod za putovanja i trgovinu.

Kapetan Dragičević je rodom iz Supetra na Braču, a stalno je s obitelji u Starom Gradu.

Vjerojatno će biti zanimljivo za naše bračke povjesničare.

Red je spomenuti i našega pjesnika Vladimira Nazora, koji je uvijek svoja sela zvao i pisao Ložišće, Bobovišće. Valjda nećemo reći našem odličnom piscu, književniku, gramatičaru da nije znao pisati imena svojih sela.

U knjizi o toponimima na Braču dr Šimunović je nazive naših polja upisao pod selo Bobovišće, pa tako izgleda da Ložišćani nisu ni imali svojih polja. To mu se desilo zato što je toponime tražio na starim kartama na katastru u Supetru. Budući da je selo Bobovišće mnogo starije od našega, to je stara porezna karta označena imenom Bobovišće, jer je prikazivala sva polja na koja zemljoradnici plaćaju porez.

U »Vodiču po otoku« selo Bobovišće je slikano s loše pozicije jer se vidi samo crkva sa zvonikom, škola, kuća Cerinić-Glige, a najveći dio slike prikazuje selo Ložišće. Tako slika ne prikazuje istinu koja ispod nje piše.

Jedan prijatelj doktora Šimunovića predložio je Općinskoj skupštini Brača da se našem selu izmijeni ime Ložišće u Ložišća i tako su došle nove table po cestama i na žigu pošte.

Čudno je da se prava historija baca pod noge da bi se udovoljilo samovolji pojedinaca.

Iznosim dotične činjenice samo radi historije i da se zna prava istina, jer teško se može naći netko tko bi sebi rekao: mea culpa...

Luka BARIŠIĆ
Ujevićeva 7, Split

FONOLOGIJA

1. Vokalski sustav

1.1. *Inventar i realizacija*

1.1.1. Vokalski sustav mjesnoga govora Ložišća ima šest vokala u dugim i pet u kratkim slogovima:

ī					*ū*
	ę̄			*ǭ*	
			ō		
		ā			

i				*u*
	e		*o*	
		a		

1.1.2. Funkciju silabema vrši *r̥*, koji je uvijek kratak.[3] Funkciju silabema efemerno može vršiti i *l̥* (v. dolje).

1.1.3. Dugi se *ę̄* i *ǭ* mogu realizirati više ili manje zatvoreno.

1.1.4. Kratki se *o* u nenaglašenim slogovima kao rezultat kraćenja negdašnje kvalitete češće realizira zatvoreno, osobito u govoru starijega svijeta: [*môšťọn*] I jd., [*nãpọl*], [*ròdọn*] I jd., [*sìnọť*]. U takvim slučajevima vrijednost negdašnjega *ē* ostaje srednja: [*namãžen*] 1. jd. prez., [*vìšťice*] G jd.

1.1.5. Ispred krajnjega *n* vokali zajedno s njime okaziono mogu prijeći u nazalne alofone: [*jedǫ̂*] (‘jedan’), [*krèdę*] 1. jd. prez., [*ǫ̀są*], [*s mę̀nǫ*], [*tapų̃*], [*želį̃*] 1. jd. prez. Sporadički se može pojaviti i sekundarni *n*, pa i u takvim okolnostima *n* može nazalizirati prethodni vokal: [*kojį̃*], [*onãkį*], [*ovį̃*], [*prvį̃*] i sl.

1.1.6. U izoliranim se primjerima poput [*Mlnô*] (‘Milna, naselje na otoku Braču’), [*Mlnãranin*], [*mlnôrski*] i sl. uz *l* može reducirati kratki nenaglašeni *i*, čime se razvija sekundarni *l̥*. Pojava je izraženija u govoru starijih ljudi.

1.2. *Distribucija i podrijetlo*

1.2.1. Distribucija je vokalskih fonema pretežito slobodna. Svaki od vokala, u načelu, može stajati u inicijalnoj, medijalnoj i finalnoj poziciji u riječi, ispred i iza bilo kojega konsonanta, osim uz *r̥*.

1.2.2. Dugi vokali, izuzev *ā*, mogu stajati pod dugim akcentom: *gńǫ̂jan*, *klobũk*, *odrišę̂ńe*, i u dugome nenaglašenome slogu koji se može ostvariti neposredno ispred kratkoga silaznoga ili dugoga silaznoga akcenta: *batę̄jǫ̂n* I jd.,

[3] Polazni je *r̄* skraćen: *čŕv*, *kŕv*.

jōmȁc, *rōzlộg*, *zǭrnȉca*. Vokal se *ā* u pravilu javlja samo u naglašenim nefinalnim slogovima i pod akutom: *barãka*, *dãtula*, *opãnak*, *pãtnica*, *proslãvimo* 1. mn. prez., *učerãšńi*.[4] Dakle, takav *ā* ne mijenja vokalsku boju za razliku od polaznog *ā* koji se zatvorio do *ō*, a čija se zatvorenost čuva i u naknadno pokraćenim zanaglasnim slogovima: *grôd*, *vrõta*; *bãlov* neodr. pridj. m. jd., *ȉgron* 1. jd. prez., *pomȉlovot* inf., *stõro (kȕťa)*, *trȉšoń* G mn.

1.2.3. Kratki vokali mogu stajati pod akcentom: *jȍrgovan*, *molȉtva*, *probodȅn* 1. jd. prez., te ispred i iza akcenta: *polivôńe*, *rastvȍren*, *sparinȁ*.

1.2.4. U nekoliko se riječi uz inicijalni vokal prikovao konsonant *j* u protetskoj službi. Redovito se govori *jȁs*, *jȉst*, *jȅpe*/*jȅpet*/*jȅpeta*/*jȍpe*/*jȍpet*/*jȍpetac*, *jũsta*, prigodice *jȕsna* (uz *ȕsna*) i još pokoji primjer.

1.2.5. Govor Ložišća ne zazire svagda od zijeva, pa se dva vokala mogu ostvarivati uzastopce. Da zijev nije uklonjen u većemu broju slučajeva, pokazuju održani vokalski skupovi u domaćih i primljenih riječi:

– slijed *ai*: *kaȉť*, *naigrȁt se*, *zaȉskrit*

– slijed *ao*: *maǫ̑na*, *naoblõčen*, *nãoko* pril., *naorȁt se*, *šalvaȍmine*, *zaoblȉt*

– slijed *au*: *autǫ̑bus*, *čãuš*, *jãuk*, *kȁuč*, *kȁul*, *mãuš*, *naȕšan*, *paûra*, *praunȕka*

– slijed *ei*: *neizličîv*

– slijed *eo*: *neoprostȉvo*

– slijed *eu*: *lȅut*, *neȕk*, *neumȉtan*, *reušȉt*

– slijed *ia*: *iȁko*

– slijed *io*: *kȉosk*, *priokrẹ̑nȕt*

– slijed *iu*: *priurẹ̑dȉt*

– slijed *oi*: *proizvȅst*

– slijed *ou*: *poumȉrot*, *proučȉt*

– slijed *uo*: *ȕokolo*, *uokvīrȉt*

U pojedinim je nalazima registrirano razbijanje zijeva umetanjem sonanta *j*: *gladijǫ̑la*, *kajȉš*, *takujîn*, *tejôtar*, ili *v*: *bavũl*, *ježuvȉt*, *plavurîta*. Nađe se i pokoja potvrda u kojoj se govor koleba: *kaîn*/*kajîn*, *pãučina*/*pãvučina*, *pãuk*/*pãvuk*, *receûda*/*recevûda*.

[4] Postoji manji broj izuzetaka, a uglavnom je riječ o novijim prinovama ili stranim riječima. Primjerice, *a* dolazi pod dugim silaznim akcentom u *gânco*, *pâšoš*, *kasârna*, *mezokâlca*, *râdnik*, *rožâta* ili u nenaglašenim slogovima, npr. *apartmānȁ* G jd., *rāmpȁ*, *vatrogāsȁc*. Duljenje *ȁ* > *ã* u nefinalim slogovima također je pravilo, iako se i tu nađe pokoji izuzetak: *banàna*, *fȁjerica*, *gȁzda*, *kȁciga*, *kȁuštika*, *sȁmostan*, *sȁstanak*, *slȁdoled*, *strànica*, *šȁlter*.

Zijev može biti spriječen kontrakcijom: *nôpoko*, *pôs*, *probũť*, *prošītĩt*, *stõt*. Kontrakcija je zahvatila i primjere poput *dvõnâjst*, *trīnâjst*, *devetnȁjst* i sl. (s interpoliranjem *j*).

1.2.6. Vokali su na početku nekih riječi sustavno reducirani: *lètrika*, *tikèta*, *trnît*. U nizu se riječi mogu ispustiti, pa se čuju naporedni oblici: *Mȅrika*/*Amȅrika*, *vańȇlje*/*evańȇlje* (pored *evanďȇlje*), *dõvna*/*odõvna*, *vȕda*/*ovȕda*, *nȕda*/*onȕda*, *nãko*/*onãko*, *nãmo*/*onãmo*, *nãki*/*onãki*, *nakȏv*/*onakȏv*, *volĩšan*/*ovolĩšan*, *nolĩšan*/*onolĩšan*, *nî*/*onî* itd.

1.2.7. Ovjereno je fakultativno ispadanje slogova, stoga se govori *nȍki*/*onȍki*/*onolĩki*, *nȍko*/*onȍko*/*onolĩko*, *vȍki*/*ovȍki*/*ovolĩki*, *ozdõl*/*odizdõl*, *ozgõr*/*odizgõr*. U nalazima su *hȍmo* (< *hodimo*) 1. mn. imp!, *vîš* (< *vidiš*), *dvastijedôn*, *trstĩtri* i sl. otpali slogovi, odnosno moglo bi se govoriti o tzv. *allegro*-oblicima.

Finalni je vokal u infinitivu uvijek apokopiran: *izbōcĩt*, *odabĩrot*, *natȅť*, *navũť*, a nerijetko je isključenju sklon i finalni *-t* (usp. Morfologija **5.1.**). I u glagolskome prilogu sadašnjemu finalni vokal dosljedno zamukuje: *kupãjuť se*, *pĩvojuť* (usp. Morfologija **5.7.**). Redukciji su sklone i pojedine imperativne forme: *bĩž*, *nȍs*, *pĩš*, *rèc*, *bèrmo*, *bĩžmo*, *mȍlte* (ali *pletĩ*, *udrĩ*, *udrìte*) (usp. Morfologija **5.3.**).

1.2.8. Vokal je *o* prionuo na početku riječi *ȍplima*, a prigodice i u drugim slučajevima: *ȍjutros*/*jȕtros*, *omĩra*/*mĩra*, *oprȅnut*/*prȅnut*, *otãko*/*tãko*, *otãmo*/*tãmo*, *otȕda*/*tȕda* itd. Nisu rijetki naporedni oblici u potvrdama tipa *spešťàt*/*ispešťàt*, *skužȁt*/*iskužȁt*, *skȕpit*/*iskȕpit* i sl. Dodavanje je vokala *e* evidentirano u obliku *mȅnon* gdje je umetnut analogijom.

Prijedlozima koji svršavaju na konsonant u poziciji proklize ispred drugoga konsonanta kad i kad se može dodati vokal *a* ili *o* radi lakšega izgovora, a kadšto i po navici kada nema za time potrebe: *niza crĩkvu*, *niza kãlu*, *uza cȅstu*, *uza Čŕmań*, *uza kãlu*, *uza põt*, *uza zîd*, *uza skãle.*

1.2.9. U dijelu su ovjera strani konsonantski skupovi u finalnoj poziciji likvidirane uvrštenjem vokala između sastavnica konsonantskoga skupa: *fãnat*, *fjãnak*, *inkãnat*, *jandãram*, *juramȅnat*, *koncȅrat*, *kuntȅnat*, *parãnak*, *tradimȅnat*. U nekim slučajevima nisu eleminirane (usp. Fonologija **2.2.3.**).

1.2.10. U pojedinim su riječima, napose u onima stranoga postanja, zabilježene supstitucije određenih vokala. Tako je vokal *o* supstituiran vokalom *u* u *burdîl*, *ťikulôta*, *xubȍtnica*, *intavulȁt*, *kularîna*, *štacijũn*, *tapũn* i u mnogim drugima. Danas se većinom kaže *xlôd*, a stariji su govorili i *xlûd*. U značenju ‘potkova’ cirkuliraju varijante s *a* i *o*: *pȍlkava*/*pȍlkova*, a jednako je i s nalazom *altõr*/*oltõr*. Prema ‘raketa’ govori se *rokèta*. Vokal je *u* prometnut u vokal *o* u glagolu *odȁt (se)*.

1.2.11. Silabem se *r̥* najčešće pojavljuje između dvaju konsonanata: *gr̂dan*, *kr̂pit*, *mrńȁt*, *zamrsȉt*, eventualno finalno iza konsonanta: *nasr̂*, *stopr̂*, *pr̂žr* gl. pridj. rad. m. jd. Za ovih istraživanja nema potvrde da *r̥* vrši slogotvornu funkciju u inicijalnoj poziciji ispred konsonanta. Inicijalno je *r̥* eliminirano pojavom sekundarnog *a* u pridjevu *arjôv*.

U pojedinoj riječi ne mora stajati samo jedan *r̥*. Naime, govor Ložišća zna za razvoj sekundarnoga slogotvornoga *r*,[5] pa se pored *grxotȁ*, *prmȉstit*, *strgòtina* i sl., čuje i *prxr̂stot*, *prkrstȉt*, *prtrpȉt*, *prvr̂ť*, *prvrnȕt*.

Tablica 1. Primjeri dugih naglašenih i nenaglašenih vokala

vokal	naglašen	nenaglašen	
		prednaglasni	zanaglasni
a	*glā̃dit*, *obilā̃to* pril., *pogā̃nin*, *stā̃do*	-	-
ę	*duxopē̃romo* 1. mn. prez., *dužinē̃* G jd., *mladę̄nka*, *vražję̄ga*	*grē̃mȍ*, *jē̃zȁ*, *karabińē̃rǫ̑n* I jd., *obrē̃stȅn* 1. jd. prez.	-
i	*krī̃zmot*, *pī̃smo*, *povežī̃ješ* 2. jd. prez., *tamburī̃n*	*līčȉt*, *mīrnȁ* neodr. pridj. ž. jd., *muškīťȕ* DL jd., *obīlî* gl. pridj. rad. m. jd.	-
o	*maravǭ̃n*, *mišǭ̃nca*, *raskalȭšen* neodr. pridj. m. jd., *težȭkov* G mn.	*nastrǭ̃dô* gl. pridj. rad. m. jd., *nǭ̃pr̂stak*, *prodǭ̃nȁ* neodr. pridj. ž. jd., *rǭ̃zmîrka* G jd.	-
ọ	*justvǭ*, *piťǭnica*, *prodǭlca* G jd., *slobodǭn* I jd.	*dopǭlnę̑*, *lǭžnȉca*, *nǭžȕ* DL jd., *prǭdîl*	-
u	*kū̃ťńok*, *naxrū̃pin* 1. jd. prez., *nadū̃* gl. pridj. rad. m. jd., *pū̃lca* G jd.	*dopūstî* gl. pridj. rad. m. jd., *frajūnȁ* G jd., *predikatūrȉma* DLI mn., *pūstȉńa*	-

[5] Hraste navodi da ta značajka osobito „...biva na zapadu ostrva počevši od Milne, gde je ta pojava najrasprostranjenija“ (1940: 19).

Tablica 2. Primjeri kratkih naglašenih i nenaglašenih vokala

vokal	naglašen	nenaglašen	
		prednaglasni	zanaglasni
a	*balunȁst*, *dvojbȁ*, *komōrȁc*, *lužingȁt*	*danãšńi*, *kalafatȁt*, *ravnȉca*, *razvõljen*	*bĩdan*, *ȉnakje*, *jelnẹ̃ga*, *ȕpala*
e	*črjȅnemu*, *iznesȅn* 1. jd. prez., *jȅzero*, *sumparȅla*	*dalekȁ* neodr. pridj. ž. jd., *razdebelĩn* 1. jd. prez., *sedẹ̃ńe*, *šťerbȉna*	*jônčevina*, *mãťexa*, *razdȉreš* 2. jd. prez., *strȍjenica*
i	*kuťetȉna*, *kuxanȉja*, *mlȉtovi* odr. pridj. m. jd., *svidočȉt*	*fikôš* 2. jd. prez., *močinȁ*, *sidȉnov* neodr. pridj. m. jd., *učinȉt*	*fȅtica*, *takujînix* G mn., *tōlȍžina*, *tridesẹ̃ti*
o	*ȍmarina*, *rabȍta*, *svidȍčimo* 1. mn. prez., *umivenȍ* neodr. pridj. s. jd.	*nožnȍ*, *oxolȉja*, *počẹ̃la* gl. pridj. rad. ž. jd., *prgodȉšťi* 3. jd. prez.	*prkĩdote* 2. mn. prez., *rȕkovet*, *sagȉńot*, *sidȉnov*
u	*poteštōlȕ* DL jd., *svukȕjete* 2. mn. prez., *ȕmidan*, *zagrnȕla* gl. pridj. rad. ž. jd.	*čutȕrica*, *drugōšȁ* G jd., *jutȉka*, *tičurȉna*	*duxãvica*, *krȍcula*, *mȉgnut*, *naležẹ̃ťu* pril.

Tablica 3. Silabem *r̥*

kratak	naglašen	nenaglašen	
		prednaglasni	zanaglasni
a	*xȑstote* 2. mn. prez., *mȑmońa*, *navȑťońe*, *pȑvara*	*čvrstȉji* komp., *xrxĩšťomo se* 1. mn. prez., *prplȉvot*, *zagrmȉt*	*nȉzbrdica*, *nộzdrva*, *ȍbrva*, *sãmrt*

1.2.12. Čakavski su govori otoka Brača dijelom južnočakavskoga dijalekta, pa i ložiški govor ide među ikavske govore: *bîsan*, *cîp*, *cipȍtina*, *čovȉštvo*, *dvî*, *ispȉvot*, *kolȉno*, *kosĩr*, *krȉpost*, *mȉsec*, *nîm*, *razbolȉt*, *razuvȉrit*, *sagrīšȉt*, *slîp*, *starȉji*, *svĩtal*, *ulīnȉt se*, *vîk*, *vȉra*, *vrîme*, *žīvȉli*.

U prefiksu *nĕ-* redovito dolazi ikavski odraz: *nikî*, *nȉkidon*, *ništȍ*, *nikȁd*/*nikà*/*nikȁl* (‘nekada’) itd. U prefiksu se *prĕ-* samo gdjekada sreće vokal *i*: *pritvorȉt*, *pritȉcot*, *privȅst* i sl. jer se u premoćnome broju potvrda gubi odraz jata: *prkučȇr*, *prletȉt*, *prmīšťȁt*, *prnotȉt*, *prnōglȉt*. Prema prijedlogu **prědъ* dolazi *prid* i *pr*. Prijedlog ‘preko’ glasi *prko*, a prilog ‘preko’ *pȓko*.

Bračke čakavske govore ujedinjuje i ograničen broj ekavskih likova,[6] koji su prisutni i u mjesnome govoru Ložišća: *cȅsta*, *kȍren*,[7] *ȍbedvî*, *ozlẹ̄dȉt*, *zènica* (stariji bi narod kazao i *ôńel*), *staréšĩna*, *telesȍ*, *zanovẹ̄tȁt*, *prīmȇr* i još neki. Ovjeren je lik *sȅst*, koji je nastao analogijom prema praslavenskomu prezentskomu obliku **sędǫ*, pa odatle i obilati primjeri: *nasȅst*, *prosȅst se*, *prsȅst*, *zasȅst*.

U dočetnih je morfema priloga frekventan vokal *i*: *dȉ*, *lãni*, *pȍsli* itd. Ipak, zabilježena su i sasvim obična odstupanja, primjerice *vǭde*/*ovǭde*/*ovǭdȅ*, *nǭde*/*onǭde*/*onǭdȅ*, *tǭte*/*tǭte*/*tǭdȅ*, *odonǭde*, *odovǭde*, dakle s krajnjim *e*, koje može zamuknuti pa se čuje i okrnjeno *ovǭd*/*ovǭl*/*vǭd*/*vǭl*, *onǭd*/*onǭl*/*nǭd*/*nǭl*, *tǭd*/*tǭl*/*tǭt*, *odonǭd*/*odonǭl*, *odovǭd*/*odovǭl*. Sustavno se govore varijante *gȍre*/*gȍr*, *dȍle*/*dȍl*, no ovdje, kao ni u prethodnim primjerima, nije sigurno je li krajnje *e* kontinuanta ‘jata’. Govor se koleba između *e* i *i* u riječima *ȍkle*/*ȉskli*/*ȍlkli* i u *dǭkle*/*dǭkli*.

Supstitucija je ‘jata’ vokalom *i* zastupljena i u leksemima tipa *gńīzdȍ*, *jȉdro*, *nîndra*, *orȉx*.

Prijedlog ‘prema’ danas najčešće glasi *prema* iako stariji svijet još znade kazati *prama*, no vokal se *a* čvršće zadržao u složenici *pramalȉťe*. Stara se mijena **ě* > *a* opaža u riječi romanskoga postanja *prãskva*.

S novijim nanosom, što je sasvim prirodno, može prodrijeti poneki stršeći jekavizam poput *mjȅrilo* (ali *mȉra*, *mȉrit*), *ȍcjena* (ali *ocīnȉt*, *ocinīvȁt*), *sjȅmenište* (pored staroga lika *šeminôrij*), *ńȅmaški*, *Ňẹ̄mȁc* (pored *tudȅški*, *Tudȅčak*), *Tjȅlovo* (pored starijega *Bǭžji*/*Bȍžji dôn*). Novijega je postanja glagol *cjẹ̄pȉt (se)*. Kako je još dosta živo crkveno pjevanje u Ložišćima, zanimljivo je da se kaže *pȉsma*, *pȉvot*, *pivõč* (uz romanizme *kantadũr*, *kantȁt* i sl.), ali u crkvenome kontekstu uvijek *pjȅsmarica*. Posve je jasno da takvi likovi nisu uznapredovali, a kamoli ugrozili narodne oblike.

---

[6] Hraste navodi: „Zamenu ovoga glasa [ě] sa *e* nalazimo u istim rečima kao i na Hvaru, dakle: *vènac*, *ozlēdî(t)*, *ȍzleda*, *staréšĩna* i *staríšĩna*, *ȍseka*, *osēknȕ(t)*, *zènica i zĩnica*, *vȅja i vĩja*, *sȅst*, *sedî(t) i sidî(t)*, *sedĩn i sidĩn*. Ovamo bi se mogle ubrojiti i reči: *zanovētà(t)*, *kȍren*, *korẽnje*, *iskorēnî(t)*, *gȍre*, *dȍle* i *gȍri*, *dȍli*...“ (1940: 17). Slično ističe i Šimunović: „U njima [bračkim govorima] se ipak nalazi nekoliko ekavizama kao npr. u leksemima: *vènac*, *ȍzleda*, *kȍren*, *telesȍ*, *staréšĩna*, *osẹ̄knût*, *ozlẹ̄dȉt*, *zanovẹ̄tȁt* (...), *vretenȍ*, *ȍbe*, *ȍbedvi*, *Bȅlić*, *kȍstret*, *jãstreb*, *sest*, u kojem je *e* vjerojatno ujednačen prema prezentu (**sędǫ*)“ (2009: 23).

[7] Tu nije sigurno potječe li *e* od ‘jata’ ili staroga *e*.

1.2.13. Vokal je *a* generalno kontinuanta staroga ‘šva’ (*ə* < **ъ*, **ь*), odnosno nakon kasnije kvalitativne promjene i *o*: *bȉstar*, *dãska*, *kolȁc*, *lagȁt*, *maglȁ*, *maglušȉna*, *nȍkat*, *otȁc*, *pàs*, *tȋsan*, *vȉtar*; *badôń*, *dôn*, *lôn*, *lôž*, *pakôl*, *rôž*, *sôn*, *smȍkov* G mn.[8]

U čitavoj se paradigmi imenice ‘pas’ proteže vokal *a*: *pasȁ* GA jd. – *pasȕ* DL jd. – *pasǫ̑n* I jd. – *pasȋ* NV mn. itd.

Čakavskim su obilježjem primjeri nepreventivnih punih vokalizacija slaboga ‘šva’, a pokoji se takav primjer može sresti u štokavskim i kajkavskim govorima. Kao ni drugi brački govori, ni ložiški govor ne poznaje likove poput *malin*, *maša*, *namon*, *kadi* itd., pa se govori *mlȋn*, *mȉsa*, *mènon*, *dȉ*. Odraz je inicijalnoga **vъ*/*ь* u opserviranome govoru znatnim dijelom vokal *u* premda se nađe poneka potvrda te odlike koja je od prvorazredne važnosti. Veoma je živ glagol *vazȇst*/*vazȇt*, kao i *vazȉmot*, iako se u oblicima glagola ‘uzeti’/’uzimati’ danas sukobljavaju likovi s *va-* i *u-*. Pored dominantnoga priloga *ȕvik*, samo pokoje najstarije čeljade, i to prigodice, kaže *vãvik*. Govori se *Uzmȁ*, *uzmèni* (pored novijega *Uskȓs*, *uskȓsni*), rjeđe *vazmèni* pod utjecajem crkvene terminologije, a i u ostalim je nalazima nastupio *u*: *udovȉca*, *unȕk*, *unũtra*, *ustȁt*, *ušenȁk*, *užgȁt*, *u mèni*, *u pokȍju*, *u selȕ*, uz izolirane slučajeve *tǫ̑rik* (‘utorak’) i *vȅčer* (‘uvečer’) gdje je inicijalni *v* nakon likvidacije poluglasa otpao.[9]

Vrijedno je ovdje navesti i odraze poluglasa u dodiru s *j*. U zamjenica i pridjeva prema **-ьjь*, **-ъjь* dolazi *i*, primjerice *ovî*/*vî*, *otî*/*tî*. U primjerima tipa *igrȁ* (**jьgra*), *ȉme* (**jьmę*) itd., dakle s protetskim *j* pred poluglasom, također stoji *i*, izuzev razvoja razvoja **jь* > *ja* u **jьgъla*, pa se kaže *jaglȁ* i *jôgla*, a tako i *jaglȉca*, *jaglũn* i sl.

1.2.14. Stari je fonem **ļ* dosljedno dobio supstituciju *u*: *buxȁ*, *čûn*, *dubinȁ*, *jãbuka*, *mūtȉt*, *pomȕst*, *razdūžȉt*, *sûnce*, *sȕza*, *tûst*, *tūstȉt*, *vȕna*, *zažūtȉt*.

1.2.15. Stražnji je nazal **ǫ* konsekventno reflektirao u vokal *u*, čime je podudaran s rezultatom **ļ*: *golubȉca*, *klûko*, *kupȉna*, *mūkȁ*, *nazūbȉt*, *obrūbȉt*, *ȕdica*, *umūtȉt*, *ȕzak*, *vrûť*, *žejûd*, *nãšu*, *glôvu* A jd., *bȕden*.

1.2.16. Dvojaki je rezultat prednjega nazala **ę* u ispitivanome govoru izvanredno važna pojedinost. Starija je zamjena vokalom *a* (odnosno *o*) u nekadanjoj poziciji **ę* nakon palatala *j*, *č*, *ž* zastupljena u nalazima: *jazȉk*, *požȁt*, *žańȁt*, *prjõt*/*prijõt*, *ujõt*, *zajõt*. Poneki kažu *jãčmik*, ali se stječe dojam da se radije govori *rǫ̑g*, *rošč̑ť* i *čmȋška*. U manjemu su se obimu zadržali primjeri *žõja*, *žõjȁt*, *ožõdnȉt*, *žõdan*/*žõjan*, uglavnom kod starijega naroda, stoga su fre-

[8] Ovdje su obuhvaćeni i primjeri u kojima je ‘šva’ u konsonantskim skupovima sekundarno interpoliran.

[9] Pojavi se jake čakavske vokalnosti mogu pridodati i zatvoreni vokali (Moguš 1977: 23–29).

kventnije forme *žẽja*, *žẽjȁt*, *ožẽdnȉt*, *žẽdan*.[10] Upada u oči i potvrda *jõtra*, koju narod danas većinom napušta, pa je prevagnuo lik *jẽtra*. Stariji su govorili i *žãtva*, danas pretežito *žȅtva*, ali i to rijetko jer toga danas u Ložišćima nema. Novija je zamjena uočena i u *jẽdar*, *načẽt*, *počẽt*, *začẽt*. Razumije se, u slijedu je nepalatalnoga konsonanta nazalni vokal prednjega reda **ę* jednoznačno dobio supstituciju *e*: *grẽdȁ*, *mẹ̑so*, *pãmet*, *svẽt*, *telètina*, *uprèst*, *vȉme*, *vrîme*, *zẽt*.

1.2.17. Prijelaz je staroga korijenskoga slijeda *ra* u *re* u trima poznatim primjerima i njihovim izvedenicama sustavan u ložiškome govoru: *izrẽst*, *prirẽst*, *urẽst*; *krȅst*, *pokrȅst*, *ukrȅst*, *krẽja* (‘krađa’); *rẽbȁc*.

1.2.18. Redovit je prijevojni oblik *grẽb*. U značenju se ‘groblje’ govori *grȏbje* pored romanizma *kopošônta*.

1.2.19. U riječima se *poteplȉt*, *zateplȉt*, *tẽpal*, *teplinȁ* i sl. ogleda jedna od praslavenskih dubleta **topl-*/**tepl-*, dakle ona s vokalom *e*.

2. Konsonantski sustav

2.1. *Inventar i realizacija*

2.1.1. Konsonantski sustav mjesnoga govora Ložišća raspolaže ovim fonemima:

sonanti				šumnici			
v			*m*	*p*	*b*	*f*	
	l	*r*	*n*	*t*	*d*		
j			*ń*	*c*		*s*	*z*
				t’	*(d’)*		
				č		*š*	*ž*
				k	*g*	*x*	

2.1.2. Meki je dental *d’*, zvučni parnjak fonema *t’*, ušao u sustav s novijim importima, stoga ima periferno mjesto.

2.1.3. Fonem *č* ima nešto mekši izgovor, ostvaruje se glasovnom varijantom bliskom izgovoru srednjega [*č̑*]: [*č̑ùdo*], [*plãč̑en*] 1. jd. prez., [*prč̑ẽstȉt*].

2.1.4. Fonem *t’* veoma je palatalan, jednako kao i *d’*.

[10] Hraste u svojoj studiji bilježi: „Jedino u Ložišću na celom Braču kažu: *žõja* i *žẽja* i samo: *žõdan*, *ožõdnȉ(t)*, *ožõdniš*, *ožõdni*...“ (1940: 16).

2.1.5. Nazalni se sonant *n* ispred velara ostvaruje kao [*ŋ*]: [*čĩŋka*] G jd., [*iŋkordôn*] neodr. pridj. m. jd., [*jaŋgĩr*], [*liŋgvȅt*], [*žȇŋkot*].

2.1.6. Zvučni opstruenti zadržavaju zvučnost na apsolutnome kraju riječi.

2.2. *Distribucija i podrijetlo*

2.2.1. Distribucija je konsonanata, također, uglavnom slobodna. Svi se konsonanti mogu nalaziti u inicijalnoj, medijalnoj i finalnoj poziciji u riječi, izuzimajući izvjesna ograničenja u konsonantskim skupovima.

2.2.2. Inicijalni je skup od dvaju sonanata moguća pod uvjetom da je prvi član *m* ili *v*: *mlĩšńok*, *mlôz*, *mrôv*, *vrȉlo*, *vlaxujãča*.

2.2.3. Od finalnih se konsonantskih skupova u domaćim riječima obično javljaju *st*, *šť*, *zd*: *gȍst*, *izmȕst*, *svîst*, *svȉtlost*; *blũšť*, *prȅgršť*, *prĩšť*, *gȍdišť* G mn.; *grǫ̑zd*, *gvǫ̑zd*. Skup *žd* nije zadržan u leksemu *dôž*. U tuđih su riječi šire mogućnosti, pa govor podnosi različite finalne konsonantske skupove: *aďutônt*, *kortejônt*, *muzikônt*, *trašparę̑nt*; *inšûlt*; *kavafông*; *lîmb*; *lômp*, *škômp*; *bȕšt*, *furȅšt*, *rȅšt*. Ponekad se ti skupovi mogu razbiti uvrštenjem vokala među njihovim sastavnicama (usp. Fonologija **1.2.9.**).

2.2.4. Finalno se može ostvariti tročlani skup u tipu *četrnȁjst* i sl.

2.2.5. Fonem *ʒ́* ne čini sastavni dio konsonantizma ovoga govora, što je jedna od temeljnih čakavskih vlastitosti. Prazno je mjesto u kojemu se nije razvila fonemska jedinica *ʒ́* zauzeo *ž*: *samažȉja*, *sržbȁ*, *svjȅdožba*, *žȅp*, *žȉgerica*.

2.2.6. U ložiškome se govoru fonem *x* vlada kao čvrsta jedinica: *xãštrit*, *ximbȁ*, *xladnoťȁ*, *xlūńȅ*, *xotîńe*, *xûm*; *baxȕja*, *čexȕja*, *dojãxot*, *isxȕstot*, *strȉxa*, *straxȉvac*, *uxīlȉt*, *uxõr*, *ulę̄xnȕt se*, *uzdaxnȕt*, *uzjãxot*; *krȕx*, *lȅpux*, *mîx*, *ȍčux*, *polpãzux*, *prȍpux*, *slûx*, *strôx*, *vôx*. Harmoniju remeti pokoji usamljeni primjer u kojemu je *x* nestao bez traga, npr. *armȍnika*, *ȍlma*, *tȉt* (*tȉli su*, *tî je*, *tȉťedu*, ali *xȍťemo*, *xoťȕ*).

2.2.7. Fonem je *f* također stabilan u sustavu, a uglavnom dolazi u riječima stranoga postanja: *fagȍt*, *falsitôd*, *fanȅla*, *fidelîni*, *fírsa*, *formȍ*, *frãnak*, *fugȁt*; *barȕfa*, *befę̑l*, *bȕfast*, *defãte*, *refletȉt*, *škrȍfule*, *šofȍ*, *šufištik*; *kamȕf*, *škȁf*, *tȉf*.

Fonem se *f* pojavljuje i kao rezultat izmjene staroga skupa *pv* (< **pъv*): *ȕfońe*, *ȕfot se*.

Skup se *xv* (< **xv*) svela na *f* u većinskim primjerima: *fõlȁ*, *fõlȉt*, *nafõlȉli*, *pofõljen*, *zafõlȉt*. I u nalazima je *Forãnin*, *Fõrka*, *fõrski* redovit *f*, no naporedo se rabe oblici *Fõr* i *Xvõr*. Jedino je u novijemu glagolu *prixvãtit* skup *xv* zadržan.

Zasebno treba istaknuti nalaze tipa *xremȁt (se)*, *xrmentũn*, *xumõr*, *xumȁt* i još poneki gdje je *x* zaposjeo mjesto fonema *f*, ali ponajvećma kod najstarijega svijeta,[11] pa su danas običnije varijante s *f*.

2.2.8. Fonem je *j* nastupio kao rezultat jotacije skupova **dj* i *dьj* u golemome broju slučajeva: *arjôv*, *dogōjȁt se*, *dȍgojoj*, *govȅji* pridj., *krȅja*, *mȅja*, *mejõš*, *milosȑje*, *mlajarȉja*, *mlãji*, *olgōjȁt*, *orȕje*, *pobȑje*, *pogōjȁt*, *prȅjica*, *prporȍjen*, *rōjȁt*, *rȍjendon*, *rȍjok*, *sãje*, *slãji*, *tũji*, *tujinȁ*, *ugōjȁt*, *vȉja*, *žẹ̃ja/žõja*, *žẹ̄jȁt/žōjȁt* i dr., a isti je ovjeren i u velikome broju primljenih riječi: *jelôt* (uz *slȁdoled*), *jelộž*, *jeložȉja*, *jȅmetar*, *Jȅnova*, *jilȅt*, *kortejȁt se*, *kortejônt*, *vijajȁt*, *vijôj*, *vîrjin* i dr.

Okaziono se javljaju primjeri s fonemom *ď*, kojega treba smatrati kao noviji import: *naxlõďen*, *nasõďen*, *ugrõďen*, *zalũďen*. Ovdje ne treba isključiti ni izgovor *dj*, sustavno u komparativu *lȕdji*, a i u nekim drugim primjerima tipa *prposõdjen*, naročito kod starijega naroda. Negdje se pak govor koleba, npr. *ďardîn* i *jardîn*, *ďîr* i *jîr*, *ďirôda* i *jirôda*, a u gdjekojoj se izoliranoj riječi iz novijega nanosa ili pod novijim utjecajem ustalio i *ď*. Sve u svemu, ovjere su s *j* brojno zastupljene pa je fonološki status fonema *ď* periferan.

2.2.9. Fonem *ť*, koji ima tipičan čakavski izgovor,[12] odraz je jotacije u skupovima **tj* i *tьj*. Za ilustraciju može poslužiti nekoliko primjera: *brãťa*, *kȕťa*, *nộť*, *okȉťen*, *prũťe*, *skrõťen*, *srȉťa*, *svīťȁ*. Iznimno se rijetko, primjerice u nalazima tipa *ispãťen*, od pokojega najstarijega čeljadeta može čuti slijed *tj*.

2.2.10. Šćakavski je refleks *šť* iz primarne jotacije skupova **skj*, **stj* te iz sekundarne jotacije skupa *stьj* dosljedan u ložiškome govoru: *blišťãvina*, *darộvšťina*, *dogodȉšťa* pril., *dopũšťon* 1. jd. prez., *gospodõršťina*, *isxȍdišťe*, *lašťȉt*, *lupệšťina*, *malomȉšťanin*, *nepodộšťina*, *poprīšťȉt se*, *prgodȉšťit*, *prmīšťȁt*, *raspušťenȉca*, *razmīšťȁt*, *rȉbašťina*, *šťīpȁt*, *šťȕcavica*, *težõšťina*, *ukīšťȉt*, *ušťīpȁt* (i *ušťīnȕt*), *utȍčišťe*. S morem je šćakavskih likova ložiški govor i danas čvrsto zapriječio prodor novijih štakavskih prinova.

Među rezultatima skupova **zgj* i **zdj* te *zdьj* žive čakavski rezultati: *dažjȁ* G jd., *grộzje*, *gvộzje*, *mȍžjoni*. Ovamo ide i ovjera *gvozjīcȁ* uz koju se kaže i *gvozdīcȁ*.

2.2.11. Skup se *čr* (< **čьr*, **čer*) izuzetno dobro drži u govoru, pa se ni okaziono ne čuje novije *cr*: *črīpńȁ*, *črîvo*, *črjện*, *črjȅnast*, *črjenȉlo*, *črjenȉt (se)*, *čȑn*, *črnȁc*, *črnẹ̃j*, *črnȉlo*, *črninȁ*, *črńãvina*, *čȑpot*, *čȑv*, *črvîv*.

---

[11] I Hraste bilježi da se to na Braču događa u Gornjemu Humcu, Dračevici, Ložišćima i Bobovišćima, no svega u pokojem primjeru (1940: 26–27).

[12] O artikulaciji *ť* v. Moguš (1977: 65).

2.2.12. Od staroga konsonantskoga skupa *čt* (< **čьt*) očekivano biva *št*: *opoštenȉt se*, *poštę̑n*, *pošteńõk*, *poštīvȁt*. Još cirkulira leksem *štę̑ńe* u okviru crkvenoga leksika, a čuje se i *proštȉt*, *štȉt*.

2.2.13. Konsonantski su skupovi *šk*, *šp*, *št* razvijeni u primljenih riječi: *brȉškula*, *brušketȁt (se)*, *èška*/*jèška*, *poškūrȉt*, *škivȁt*, *škojõr*, *škotofȉš*, *škritǫ̑rij*, *škudèla*, *škûna*; *dišperȁt se*, *išporkȁt*/*šporkȁt*, *rešpetȁt*, *špacȅta*, *špańulȅt*, *špãtula*, *špedȉt*, *šperônca*, *špjegȁt*; *areštȁt*, *ašȉštit*, *beštimadũrka*, *bùšta*, *lȅšto*, *luštrȁt*, *štikadę̑nt*, *štrabacȁt*, *štrakûl*, *štȕf*, *štukȅta*. U manjemu su broju potvrda posvjedočene kao nepalatalne, npr. *skancȉja*, *sparańȁt*, *spicjarȉja*, *spîza*, *stimadũr*, *stîva*.

2.2.14. Prefigirani se oblici glagola **jьti* ostvaruju s neizmijenjenim skupom *jd* u kategoriji prezenta: *dǫ̑jdemo*, *izõjdete*, *nõjdeš*, *obõjdete*, *prǫ̑jdu*, *przõjden*, *snõjden se*, *sõjde*, *zõjde*. Infinitivne je osnove zaposjeo *ť*, što je rezultanta procesa *jt* > *tj* > *ť*: *dǫ̑ť*, *obõť*, *pǫ̑ť*, *snõť*, *sõť*, *zõť* i sl.

2.2.15. U govoru Ložišća mjesto fonema *ĺ* zastupa *j*: *čȅjod*, *dragovǫ̑jno*, *jutȉka*, *jȕbezniv*, *medãja*, *mojȉca*, *nažūjȁt*, *nedîjni*, *neuškȍpjen*, *prijatejȉca*, *prikjūčȉt*, *rasȉpjen* 1. jd. prez., *skūpjȁt*, *srjȁt*, *šãpjemo* 1. mn. prez., *šũpji* odr. pridj. m. jd., *takjȁt*, *urokjîv*, *zemjȁ*. Malobrojni su leksički izuzetci u kojima se prikovao *l*: *boležlîv*, *ȍzbilno*, *plȅskot*, *priželkīvȁt*. U pojedinim riječima jotovanje nije provedeno, odnosno izgovor je jedinica *l* i *j* nesliven: *obõljen*, *posȍljen*, *pristǫ̑lje*, *ucvīljen*, *uxīljen*, *usãljen*, *vesę̑lje*. Dvije se jedinice izgovaraju i u nekih posuđenica, primjerice *bataljũn*, *butiljũn*, *rekonciljȁt*.

2.2.16. Mijena je finalnoga *-m* u *-n* konsekventno zahvatila dočetak gramatičkoga morfema: *dogotȍvin* 1. jd. prez., *raspũstin* 1. jd. prez., *s ńegȍvon ťerǫ̑n*, *sa svojĩn pasǫ̑n*, *kozôn* DLI mn., dočetak leksičkoga morfema brojeva: *sȅdan*, *ȍsan* i nekih priloga: *rôzon*, *sasvĩn*, *veťinǫ̑n*. Na dočetku leksičkoga morfema promjenjivih vrsta riječi *-m* ne mijenja svoju prirodu: *Adôm*, *alãrum*, *ãnim*, *Betlę̑m*, *brãtim*, *intrôm*, *jõrôm*, *lãgum*, *leńôm*, *rikôm*, *Rĩm*, *salôm*, *škãram*, *ūjôm*, *ûltim*, *volûm*.

Moglo bi se ovdje spomenuti da se na dočetku sloga također mijenja *-m* > *-n*: *brãtinstvo*, *brînce*, *monćȉť*, *plantȁt*, *plę̑nka*, *pôntit*, *sedandesę̑t*, *čĩnka* G jd., *narônka* G jd., *štûnka* G jd. i sl.

U položaju se ispred bilabijala *b* i *p* ostvaruje *m*: *ximbȁ*, *imbarkȁt (se)*, *žę̑mba*; *impȉjo*, *impoštōvȁt*, *ižę̑mpij*, *lampijũn*.

2.2.17. U ložiškome je govoru konsonant *l*:

a) zadržan na dočetku riječi u imenica, pridjeva i priloga: *badĩl*, *barîl*, *bavũl*, *bujǫ̑l*, *bǫ̑l*, *čãval*, *kavecõl*, *kobǫ̑l*, *pakôl*, *pijatę̑l*, *posôl*, *prǭdîl*, *rèful*, *regôl*, *sȍkol*, *sǫ̑l*, *tinę̑l*, *tîngul*, *trabãkul*, *vǫ̑l*; *cȉkal*, *cîl*, *cvîl*, *dèbel*, *dèbul*, *frȍl*, *gńîl*, *gǫ̑l*,

ȍbal, *ȉńul*, *mũkal*, *nõgal*, *pȍdal*, *pûxal*, *pritîl*, *svĩtal*, *trȕxal*, *vrîl*; *nakortȇl*, *odizdõl*/*ozdõl*, *pȏl*, *ȕnefol*;

b) zadržan na dočetku unutarnjega sloga: *barîlce* A mn., *bîlka*, *bolskî*, *cȇlta*, *dĩlbica*, *dȏlci*, *dȏlńi*, *falsȕja*, *finalmȇnte*, *fõlcu* DL jd., *fôlso*, *golcȁ* G jd., *kolčȉť*, *maštîlcima* DLI mn., *mũlci*, *ôńelski*, *oštrîlca* G jd., *sîlnica*, *sôlma*, *svilcȁ* G jd., *tobȏlcima* DLI mn., *učȇlka* G jd., *volkȁ* G jd.;

c) utrnut u jednini muškoga roda glagolskoga pridjeva radnoga: *ispȅka*, *isteplî*, *marendô*, *naprãvi*, *napuxīvô*, *ostȉnu*, *rȅka*, *svẹ̄zô*, *tȉro*, a samo se izuzetno rijetko kao petrefakt pojavi pokoji primjer s očuvanim *-l*.

2.2.18. Rasterećenje napetosti u rubnim zonama sloga funkcionira na ove načine:

– slabljenje slivenika *č* > *š*; *c* > *s*; *ť* > *j*: *bolesnĩški*, *čûšńa* G jd. (prema *čûčań*), *Gȓška*, *kȕška*, *kvȍška*, *mãška*, *mõška* G jd. (prema *mōčȁk*), *pivõški*, *popȅška* G jd. (prema *popȅčak*), *prīlȉšno*, *seljõški*, *sȉnošnji*; *kȍska*, *kȍskot se*, *rȅste* 2. mn. imp!, *Vȉsko*; *isvũj se*, *põj u Splȉt*, *vẽj ga nĩ*, *sȉnoj su bîli*

– slabljenje zatvornika *d* > *l*, *j*; *g* > *j*; *t* > *l*, *j*; *k* > *j*; *s* > *j*; *š* > *j*; *z* > *j*; *p* > *j*: *grõlca* G jd., *gũlci* NV mn., *jelnȁ*, *ȍlbor*, *ȍlma*, *olstūpȉt*, *ȍlšteta*, *polbȍst*, *polbȏčen*, *polgȓijot*, *polnĩt*, *popȏlnẹ̄*, *razvolnȉt*, *susîlstvo* te u ovjerama poput *ȉspol vrȉťe*, *ol mȅne*, *pol kȕťu*, *pol zemjȏn*, *pul crĩkve*; *dabȏjdo*, *svajdôńi*; *gubĩlka* G jd., *kolcȁ* (prema *kotȁc*), *lũjka*, *mlõjca* (uz *mlõca*) G jd., *nalkrȉt*, *pȁjka*, *polkīvȁt*, *polkūpȉt*, *polpẹ̄tȉt*, *razolkrȉt*, *svȅlkovot*; *dȍjtor*, *dojtrîna*, *lôjton* I jd., *mȕjta*; *prõjci* NV mn.; *klubôjce*, *mĩjca* (uz *mĩšca*) G jd.; *dvĩjca* G jd.; *drojčȉť*, *konȍjcu* DL jd.

– redukcija šumnika: *bogãstvo*, *xrvõski*, *justvȏ*, *klûko*, *obilãstvo*, *oklopȉt* (uz *olklopȉt*), *proklẹ̄stvo*, *Splȉska*, *splȉski*.

Primjetna je tendencija za uklanjanjem netipičnih konsonantskih skupova tako da se prvi član skupa likvidira: *čelȁ*, *ťệr*, *dȉ*, *kȏ*, *sovȁt*, *šenȉca*, *tȉca*.

2.2.19. Sonant *v* u okruženju sa sonantom *r* ili slogotvornim *r* u istome ili u sljedećemu slogu pokatkada može biti eliminiran: *sȅkar*, *sekȓva*, *srbȉt*, *srôb*, ali *četvȓti*, *mrtvȁc*, *mrtvičȉna*, *stvorȉt*, *svȓdal*, *svȓgnut*, *tvȓd*.

Sonant se *v* može ukloniti i u nekim drugim okolnostima, pa odatle potvrde tipa *ọ̑ca* (uz *ọ̑vca*), *plȏka*, *smȍka* (uz *smȍkva*) i sl. I u nekim imenima i prezimenima *v* može iščeznuti, npr. *Îko*, *Pâlov*, *Žîko*. Na kraju se riječi u primjerima tipa *grĩxov* G mn., *vragọ̑v* G mn. fakultativno može likvidirati.[13]

2.2.20. Skup je *vs* (< **vьs*) nakon redukcije poluglasa i provedene metateze prometnut u *sv*: *svȁk*, *svȅ*, *svȅmu*, *svȉ*. U liku *vȁs*, kojim se Ložišćani rado služe,

[13] Sve je ovdje navedeno po pitanju glasa *v* zamijetio tada i Hraste (1940: 27; 1940: 37).

metateza nije provedena jer je ‘šva’ u jakome položaju dao *a*, pa nije prijetio razvoj netipičnoga konsonantskoga skupa.

2.2.21. Supstitucija je intervokalnoga *ž* s *r* u prezentskoj osnovi glagola ‘moći’ (< **mogti*) evidentirana u materijalu: *mȍreš*, *mȍremo* itd. Pored ovih oblika narodu su ipak omiljeniji likovi *mȍgeš*, *mȍgemo* itd., ali su se uvukli i likovi tipa *mȍžeš*, *mȍžemo* itd. Inače se prijelaz *ž* > *r* vidi i u primjerima tipa *jer*/*jerbo*, *nîndir*/*nînder*, *nȉkor*/*nȉko*, *nikǫ̑r*/*nikǫ̑* i sl., gdje je *r* ostatak praslavenske čestice **že*.

2.2.22. Da je u određenim slučajevima došlo do kontaktne i distantne asimilacije, prezentiraju dostupni nalazi: *š ńȉma*, *š ńǫ̑n*; *čȉžma*, *pâšoš*, *rašũšen*, *šũša*, *šušȉca*.

2.2.23. Ložiški govor zna za kontaktne i distantne disimilacije. Kontaktna je disimilacija očigledna u: *sedavnȁst*/*sedavnȁjst*, *osavnȁst*/*osavnȁjst*, zatim u *pǫ̑mjiv*, *pǫ̑mja*, *sūmjȁ*, *sumjîv*, te u *zlãmen*, *zlãmenat se*. Alternativno se govori *slôvnica* i *slômnica*. Sustavno se može čuti *lebrȍ*, *legrût*, *palkȅt*, *polȅbrica*, ali i brojni drugi slučajevi u kojima se distantna asimilacija fakultativno vrši, pa se paralelno ostvaruju oblici poput: *almerîna*/*armerîna*, *boldûra*/*bordûra*, *cigaljȇra*/*cigarjȇra*, *jôrbol*/*jôrbor*, *levǫ̑lver*/*revǫ̑lver*, *lîrko*/*rîlko*, *plavijõr*/*pravijõl*, *plȉvalica*/*plȉvarica*, *slebrȍ*/*srebrȍ*.

2.2.24. Palatalni je nazal *ń* u gdjekojoj riječi izgubio palatalnost: *ditînstvo*, *jônci* NA mn. U značenju ‘mekinje’ govori se *mekȉne*, a u značenju ‘konjče’ dolazi *kònče*. Pridjev se u značenju ‘lanjski’ u Ložišćima čuje u liku *lõnski*.

2.2.25. Govoru nisu strana ni umekšavanja nazala u ponekome primjeru: *gńīzdȍ*, *gńǫ̑j*, *gńojȉt (se)*, *gńûsa*, *gńusobȁ*. Na kraju riječi *ń* nahodimo u *plîsań*.

2.2.26. Od ostalih posebnosti valja izdvojiti sljedeće.

Glas je *l* otpao u nekoliko riječi u slijedu velar + *l*, npr. *gīstȁ*, *kȉca*, *kȉmot*, *kîn*, *kīšťȁ*, *maškȋn*. Likvidiran je i u nalazu *žȉca*. S druge se pak strane glas *l* dodaje u nekim primjerima poput *oltȇt*, *Olmȋš*.

Glas se *k* namjerio na redukciju u *prãťa*, *prãťica*.

Na početku je riječi *minťũn* dodan *m*, a sporadično se dodaje u *lôpiš*/*lômpiš*.

Glas je *n* interpoliran u riječi *nîndra*.

Kod pojedinih sam govornika starijega naraštaja čuo u nekoliko primjera da interpoliraju glas *j* bez određenoga razloga, npr. *pomȅjst*, *danȁjs*.

Stari je konsonantski skup *zr* u pretežitome broju ovjera razbijen dentalom *d*: *sazdrȉt*, *przdrȉt*, *zdrîl*, *zdrȉt*.

Unutar sastava staroga konsonantskoga skupa *žr* u pokojemu obliku može biti interpolirano *d*: *nаždrȋt se*, ali *žerȁt*, *žȅre* 3. jd. prez., *pržerȁt se* itd.

Stari je skup *st* u riječi *caklȍ* metatezom dala *c*, a u nekih govornika i u *cablȍ*.

Predmetanjem je *s* stvoren sekundarni skup *sp* u imenici *spũž*.

Čuva se stari skup *sl* u nalazu *slȉva*.

Metateza je nastupila u leksemima *grãvjon*, *mańȉga* i *zȋkva*. Osim *ronȉt*, kaže se *nerȁt* i *renȁt*, a tako se uz *avijǫ̑n* čuje *ȅroplan* i *rȅoplan*. Metateza može zahvatiti i riječ *kuťarîn*, pa neki kažu i *ťukarîn*.

PROZODIJA

1. Inventar i realizacija

1.1. Akcenatski sustav čine tri akcenta: kratkosilazni (*ă*), dugosilazni (*â*), akut (*ã*) te nenaglašena kračina (*ă*) i nenaglašena duljina u prednaglasnoj poziciji (*ā*).

1.2. Akcent *â* dug je i silazan, a kretanje mu je tona uglavnom lomljeno. Akcent *à* kratak je i odsječen, a prema tonu je silazan. Akcent *ã* ima veliku duljinu trajanja, karakterizira ga skokovitost te velika uzlaznost. Duljine su ispred akcenata veoma izrazite „s tendencijom prema uzlaznosti“ (Šimunović 2009: 31).

2. Distribucija

2.1. Distribucija je akcenata uglavnom slobodna, odnosno svaki od pojedinih akcenata može stajati u inicijalnoj, medijalnoj i finalnoj poziciji u riječi.

Kratki se silazni akcent javlja:

– u jednosložnim riječima: *bȉč*, *bòst*, *màc*, *sȉť*, *štùk*

– u inicijalnome slogu dvosložnih riječi: *bòlest*, *čȅta*, *gȕbov*, *mlȉnac*, *zȅzot*

– u inicijalnome slogu višesložnih riječi: *čȅstica*, *sȉsoće*, *trȅpavice*, *vȉrujen* 1. jd. prez., *vȕnica*

– u medijalnome slogu višesložnih riječi: *minȅla*, *namȉrit*, *spomenȕťe*, *tradimȅnat*, *utȍčišťe*

– u finalnome slogu dvosložnih riječi: *ximbà*, *plesnȍ*, *širȍk*, *tečȅ 3*. jd. prez., *uzdrȉt*

– u finalnome slogu višesložnih riječi: *doletȉt*, *mirnoťà*, *rešetȍ*, *večerȁs*, *zabodȅn* 1. jd. prez.

Dugi se silazni akcent javlja:

– u jednosložnim riječima: *čîr*, *jȇž*, *lôž*, *mîx*, *pȏst*

– u inicijalnome slogu dvosložnih riječi: *krȇnon* I jd., *krîzma*, *nôdor*, *rîdak*, *trȏtul*

– u inicijalnome slogu višesložnih riječi: *xlȇncoće*, *kȏgmica*, *mûzgovac*, *rûsula*, *sîlnica*

– u medijalnome slogu višesložnih riječi: *duzîna*, *makarunôda*, *pobȏžan*, *spasȇ́će*, *škrpîna*

– u finalnome slogu dvosložnih riječi: *ditmôn*, *justvǫ̑*, *maštîl*, *obrôz*, *suknę̑n*

– u finalnome slogu višesložnih riječi: *domaťîn*, *kalafôt*, *naduvę̑n*, *pašabrǫ̑d*, *urokjîv*

Akut se javlja:

– u jednosložnim riječima: *bĩj*, *dĩl*, *klę̑t*, *lũg*, *nǫ̑ž*

– u inicijalnome slogu dvosložnih riječi: *brõški*, *jãmi* DL jd., *jãstreb*, *mlĩčan*, *stĩńe*

– u inicijalnome slogu višesložnih riječi: *cvõncika*, *dãtula*, *jãrica*, *klę̑tvarica*, *srãmotan*

– u medijalnome slogu višesložnih riječi: *devę̑ti*, *dopušťę̑ńe*, *kosirãča*, *kulĩńe*, *ukǫ̑čen*

– u finalnome slogu dvosložnih riječi: *čripńę̑* G jd., *dotũť*, *kartõš*, *krmę̑j*, *likõr*

– u finalnome slogu višesložnih riječi: *četvrtõk*, *debelinę̑* G jd., *frmentũn*, *gospodõr*, *margarĩn*

2.2. Distribucijsko se ograničenje odnosi na vokal *a* pod kratkim silaznim akcentom koji ne može, u načelu, stajati u inicijalnome ili medijalnome slogu. Isti se u navedenim pozicijama dulji i stoji pod akutom: *bãnak*, *mãńi*, *meťãva*, *nabãvit*, *pogãnin*. Riječ je o mladome duljenju koje se odvilo u posljednjih dvjestotinjak godina. Takav je tip duljenja gotovo dosljedan jer zahvaća svako nefinalno *à* (osim u futurskim oblicima tipa *kupovàťemo* i sveza tipa *ženà‿je*), no ima i nekih izoliranih primjera (pretežito posuđenice ili novije riječi) u kojima nije provedeno (usp. Fonologija **1.2.2.**).

2.3. Duljine su nakon akcenta utrnute, čuvaju se jedino prednaglasne. U jednoj riječi može stajati jedna duljina. Sudeći prema prikupljenoj terenskoj građi, duljine se javljaju jedino ispred silaznih akcenata:[14]

– pred kratkim silaznim: *bolīdù* 3. mn. prez., *grōnà*, *narę̄dȉt*, *pobǭžnȍst*, *zapūstȉla* gl. pridj. rad. ž. jd.

– pred dugim silaznim: *dopǭlnę̂*, *rōsôd*, *začę̄ťę̂*, *zę̄cîx* G mn., *zōpę̂rke* A mn.

[14] Tijekom dugotrajnoga istraživanja svega sam u nekoliko navrata, na razini govora, čuo teški slijed duljine i akuta, npr. *Gǭspę̄*, *Gǭspĩn*, *Bǭrtĩn* (nadimak) i možda još pokoji. Uobičajeni su primjeri bez duljine.

3. Ostale napomene

3.1. Neoslabljeno je pomicanje akcenta, tj. preskakanje akcenta[15] na proklitiku, evidentirano u nekim slučajevima: *dȍ noťi*, *ȉz mora*, *krȍz noť*, *krȍz nos*, *nȉz goru*, *ȍl stroxa*, *pȍl ruku*, *ȕ lov*, *ȕ nos*, *ȕ vodu*, *ȕ more*, *ȕ xlod*. Živi su i primjeri preskakanja na veznike, npr. *dvastȉšest*, *dvastȉosan*, *trstȉpet*, *sȅdan ȉ po*. Akcent je preskočio na negaciju *ne* u usamljenim primjerima poput *nȅ znon*, *nȅ smin*.

3.2. Frekventna su pomicanja akcenta na prijedlog uz duljenje prijedložnoga sloga: *nã glovu*, *nã vodu*, *nã more*, *nã nos*, *nã postiju*, *zã ruku*, *zã sprovod*, *zã vrot*.

3.3. Kod nekih se zamjeničkih oblika na prijedlogu javlja akut: *zõ me*, *põ me*, *nõ me*, *ũ te*, *ũ se*.

3.4. Enklitike često nisu pod akcentom: *onȉ su svȅ znãli*; *ọ̑n ťe donȋt*; *nosî bi mîx*, no u stanovitim okolnostima preuzimaju akcent: *jelnȁ če jȅ rodȉla*; *onî če sȕ ga nõšli*; *ne bȉš ȉša ťȁ*; *nȋ znãla če sȅ dogõjo*.

3.5. Kako je rečeno, nestabilni slijed prednaglasne duljine i akuta nije uobičajen u ovome govoru. Frekeventno se govore oblici tipa *trovẹ̑* koji su ustvari primarni: *brodẹ̑*, *bunẹ̑*, *dušẹ̑*, *gredẹ̑*, *tugẹ̑*, *zvizdẹ̑* itd. U nekim novijim prinovama, kojih nije velik broj, nahodimo slijed prednaglasne duljine i dugoga silaznog akcenta: *antẹ̄nệ*, *diplọ̄mệ*, *kontrọ̄lệ*, *mimọ̄zệ*.

3.6. U čakavštini sufiks *-ić* može biti dug ili kratak (usp. Kapović 2015: 191–192). Korisno je podvući neke primjere: *črvȉť*, *jančȉť*, *kipȉť*, *kolčȉť*, *listȉť*, *spužȉť*, *volȉť*, ali ipak *bubńȋť*, *glasȋť*, *librȋť*, *vragȋť*. Čuo sam *šťapȉť* i *šťapȋť*.

3.7. Valja opaziti oblike tipa *drũštvo*, *gũbno*, *lũkno*, *pĩsmo*, dakle s ujednačenim akutom na osnovi (usp. Kapović 2015: 421–424).

3.8. U *-išťe* je većinom ovjerena kračina: *doxȍdišťe*, *godȉšťe*, *xladȉšťe*, ali *kopîšťe*, *Ložîšťe.*

3.9. Kod *e*-glagola u prezentima je očekivana kračina: *berȅn – beremȍ – beretȅ*, *nesȅn – nesȅš*, *pečȅn – pečemȍ*, *peremȍ*, *tečȅš – tečȅ*, *tučemȍ*, *zovȅn – zovemȍ* itd.

3.10. U zamjenica je u značenju ‘moj’, ‘tvoj’, ‘svoj’ sustavno duženje: *mọ̑j*, *tvọ̑j*, *svọ̑j*.

3.11. Stara se duljina pojavljuje u pridjevima na **-āv*, npr. *bãlov*, *bȅrov*, *ťȅlov*, *gȍbov*, *kjãkov*, *žȉlov* itd., ali je kračina u **-ast*: *bȅnast*, *finťȕkast*, *rȕdast.*

---

[15] Preskakanje rezultira kratkim silaznim akcentom na inicijalnome slogu fonetske riječi za razliku od prenošenja koje rezultira kratkim uzlaznim akcentom na slogu pred onim slogom s kojega je akcent nestao. Hoće li u pojedinome govoru doći do preskakanja ili prenošenja ovisi o povijesnim razlozima (uz iznimke), ali i o samome idiomu i primjeru (Kapović 2015: 32).

3.12. U genitivu i dativu lične zamjenice ‘ja’ dolazi uobičajeni akcent *mȅne*, *mȅni*.

3.13. Što se tiče kompenzantornoga duljenja kod sufikasa **-ьje* i **-ьstvo* (usp. Kapović 2015: 588–593), govori se *ganūťę*, *jītťę*, *košťę*, *kršjȇ*, *pītťę*, *rasūťę*, *smeťę*, *smrknūťę*, zatim *justvô*, *Trojstvô*, ali ipak u nizu slučajeva i *bogãstvo*, *drũštvo*, *prijatẽlstvo*, *proklẽstvo*, *sužônstvo*.

3.14. U ložiškome se provodi predsonantsko duljenje koje je dalo dugi silazni akcent: *dîm*, *gńôj*, *gôl*, *gospodîn*, *gotôv*, *grôm*, *kotôl*, *mrtôv*, *pakôl*, *pûn*, *rôj*, *sîr*, *šôv*, *tovôr*.

3.15. Osim predsonantskoga duljenja govor je zapljusnulo i duljenje ispred zvučnih konsonanata koje također rezultira dugim silaznim akcentom: *bôb*, *bubrîg*, *grȇb*, *grôzje*, *obîd*, *obrôz*, *prôg*, *slôb*.[16]

[16] Interesantno je istaći da u nekim primjerima poput *grîza*, *grîzla*, *lîzla* nema kračine kako se očekuje, pa je očito da je i u ovim primjerima došlo do proširenja duljenja pred zvučnim konsonantom i unatoč tomu što ovdje izvorno nije bilo poluglasa.

MORFOLOGIJA

1. Imenice

Imenicama je u ložiškome govoru relevantna gramatička kategorija roda, broja, padeža i živosti/neživosti. Prema kategoriji roda imenice pripadaju muškomu, ženskomu ili srednjemu rodu. Potrebito je naglasiti da se izvanjezična kategorija spola ne mora uvijek podudarati s gramatičkom kategorijom roda. Gramatički su brojevi jednina i množina. U nekih se imenica ne poklapa izvanjezična kategorija brojnosti s gramatičkom kategorijom broja. U oba su gramatička broja ovi padeži: nominativ, genitiv, dativ, akuzativ, vokativ, lokativ, instrumental.

Prema kriteriju se nastavka u genitivu jednine razlikuju tri vrste imeničke deklinacije: *a*-vrsta, *e*-vrsta te *i*-vrsta.

1.1. *Imenice a-vrste*

Imenicama *a*-vrste pripadaju imenice muškoga i srednjega roda s genitivnim nastavkom *-a*.

1.1.1. Imenice muškoga roda

Ovdje ulaze imenice muškoga roda koje u nominativu jednine imaju *-ø* nastavak, kao i one imenice muškoga roda na vokal *-o*. Imenice su na *-o* uglavnom osobna imena ili tuđe riječi.

Imenice na *-o* uglavnom jesu imenice tipa *cȍto*, *fûrbo*, *gâšo*, *govorȅlo*, *nǫ̑no*, *oťalĩnko*, *papagãlo*, *šûro*, *teštârdo*, *zę̑nso*/*zę̑nzo*, odnosno *Albę̑rto*, *Domînko*, *Frãnko*, *Sîbo*, *Špîro*, *Tomâžo*, *Tǫ̑nko*. U takvih je imenica, osim u nominativu i vokativu jednine, osnova uglavnom proširena konsonantom *-t-*: *duxãlo* NV jd. – *duxãlota* GA jd. – *duxãloton* I jd., *fûrbo* NV jd. – *fûrbota* GA jd. – *fûrbotu* DL jd., *mandrȉlo* NV jd. – *mandrȉlota* GA jd. – *mandrȉlotu* DL jd., *nǫ̑no* NV jd. – *nǫ̑nota* GA jd. – *nǫ̑noton* I jd., *papagãlo* NV jd. – *papagãlota* GA jd. – *papagãlotu* DL jd., *zvĩrko* NV jd. – *zvĩrkota* GA jd. – *zvĩrkoton* I jd. Ovamo se izuzima pokoji usamljeni primjer poput *peškafǫ̑ndo*, *tę̑rno*. Jednako vrijedi i za imenice tipa *Tǫ̑nko*: *Albę̑rto* NV jd. – *Albę̑rtota* GA jd. – *Albę̑rtotu* DL jd., *Drâgo* NV jd. – *Drâgota* GA jd. – *Drâgotu* DL jd., *Ďûro* NV jd. – *Ďûrotu* DL jd. – *Ďûroton* I jd., *Kȅko* NV jd. – *Kȅkota* GA jd. – *Kȅkoton* I jd., *Pję̑ro* NV jd. – *Pję̑rota* GA jd. – *Pję̑rotu* DL jd., *Tomâžo* NV jd. – *Tomâžota* GA jd. – *Tomâžoton* I jd., *Tǫ̑nko* NV jd. – *Tǫ̑nkota* GA jd. – *Tǫ̑nkotu* DL jd., *Vȉsko* NV

jd. – *Vȉskota* GA jd. – *Vȉskotu* DL jd. Ovako se ponašaju i novija imena, npr. *Lȅo* NV jd. – *Lȅota* GA jd. – *Lȅotu* DL jd.

Imenica se *dôn* pored promjene *dôn – dôna* G jd. – *dôni* NV mn. u govoru najstarijih može mijenjati i ovako: *dôn – dnèva* G jd. – *dnèvi* NV mn.

U ložiškome su govoru muškoga roda *cmȋj*, *glôd*, *kamomȋl*, *minût*, *svȓdal*, *tlȅx*, *vlôs*, *zvọ̑n*. Posuđena riječ u značenju ‘dacija’ ima oblik *dãcij*, a tako i prema ‘majolika’ dolazi *majȍlik*. U značenju se ‘banknota’ govori *bankanȍt*. Premda je veoma frekventan romanizam *špańulȅt*, gdjekoji pojedinac kaže i novije *cigarȅt*, dakle u muškome rodu.

Posve je jasno da se govori *jûdi*, sa supletivnom osnovom *jud-*.

U imenica je muškoga roda s *-ø* nastavkom u nominativu (i akuzativu) jednine ispred dočetka osnove i prethodnoga konsonanta, izuzev u pojedinih sljedova, interpoliran vokal *a*, npr. *čãval – čôvla* G jd., *pakôl – pãkla* G jd., *mȍzak – mȍzga* G jd., *otȁc – ȍca* G jd., *pãlac – pôlca* G jd., *udovȁc – udovcȁ* G jd., *lîbar – lîbra* G jd., *vȉtar – vȉtra* G jd. Usp. i primjere tipa *divertimènat – divertimẹ̑nta* G jd., *pritidènat – pritidẹ̑nta* G jd., *tradimènat – tradimẹ̑nta* G jd., *filãnac – filônca* G jd., *škȅrac – škẹ̑rca* G jd., ali i *ińorônt*, *muzikônt*, *pikônt*, *trašparẹ̑nt*.

U nekim je riječima zabilježeno ispadanje *t* i *d* ispred *c*, npr. *otȁc – ȍca* G jd., *sūdȁc – sũca* (pored *sũlca*) G jd., *svẹ̄tȁc – svẹ̑ca* (pored *svẹ̑lca*) G jd., *zubãtac – zubãca* G jd., ali nerijetko i *bubȍtac – bubȍlca* G jd., *grōdȁc – grõlca* G jd., *mōtȁc – mõlca* G jd.

Pojedine riječi zahvaćaju mijene uvjetovane napetosti zatvorenoga sloga, npr. *brẹ̄čȁk – brẹ̑ška* G jd., *popȅčak – popȅška* G jd., *gūťȁk – gũška* (i *gũjka*) G jd., *konȍpac – konȍjca* G jd., *mlōtȁc – mlõjca* (i *mlõca*) G jd., *prōsȁc – prõjca* G jd. (usp. Fonologija **2.2.18.**).

Depalatalizacija sonanta *ń* biva u *jônca* G jd., *jônci* NV mn. (prema *jãńac*), zatim u *jagônca* G jd., *jagôncu* DL jd., (prema *jagãńac*), ali ostaje *bũńca* G jd. (prema *būńȁc*), *kõńci* NV mn. (prema *kōńȁc*).

U nominativu, kao i u dativu, lokativu i instrumentalu množine imenica muškoga roda, sibilarizacija se provodi u nadmoćnome broju riječi: *bogoslȕžbenici*, *drnȅci*, *grȉšnici*, *rȍjoci*, *unȕci*, *brîzi*, *bubrȉzi*, *vrôzi*, *siromãsi*, *stȍzi*; *izdôncima*, *svidocȉma*, *težōcȉma*, *ušẹ̑ncima*, *prãzima*, *rōzlȍzima*, *siromãsima*, ali *bônki* i *bônci*, *orȉxi* i *orȉsi*, *trôki* i *trôci*, *vrxȉ* i *vrsȉ*.

Palatalizacija je nastupila u vokativu jednine dijela imenica muškoga roda: *Bȍže*, *nesvọ̑dńoče*, *rȍjoče*, *vrôže*, ali *čovȉku*, *mȕčeniku*, *mîxu*, *siromãxu*, *mȉsecu*, *zẹ̑cu*.

Što se tiče pojedinih padeža, treba iznijeti određene opservacije.

U akuzativu su jednine evidentirani nastavci *-ø* i *-a* koji zavise o tome imenuje li se imenicom što živo ili neživo. Oblik je akuzativa jednine jednak nominativu jednine ako imenica označava živo, odnosno oblik je akuzativa jednine jednak genitivu jednine ako imenica označava neživo: *farabȕta*, *glavōrȁ*, *lôjkota*, *pasȁ*, *prajčȉ̑ta*, *raspušťeńōkȁ*, *rȉ̑bora*, *sprȕčiťa*, *spūžȁ*; *kantũn*, *mę̑d*, *molȉ̑tvenik*, *nãštar*, *ȍblok*, *oltõr*, *prodǫ̑l*, *špȉ̑rit*, *tîngul*, *trbȕx*.

U vokativu jednine supostoje trojaki nastavci: *-u*: *ašešūrȕ*, *cvîtu*, *čovȉ̑ku*, *jazȉ̑ku*, *mȉ̑šu*, *mûžu*, *mȉ̑secu*, *pȉ̑vcu*/*pȉ̑cu*; *-e*: *bȉ̑skupe*, *gȍlube*, *grôde*, *Ivãne*, *Ônte*, *rȍ̑joče*, *tovãre*, *vrôže*; *-o*: *fûrbo*, *grizȉ̑lo*, *Mîko*, *mȕto*, *Tomâžo*. Nekada se određene imenice kolebaju pa mogu imati ili jedan ili drugi nastavak, npr. *vȉ̑tru*/*vȉ̑tre* i sl.

U instrumentalu se jednine kod imenica kojima osnova završava palatalnim i nepalatalnim konsonantom, kao i s dočetkom osnove na *c*, najčešće sreće *-on*: *balancūnǫ̑n*, *dlãnon*, *grȍmon*, *Jurǫ̑n*, *kãron*, *lômpoton*, *pogãninon*, *pȍslon*, *šťōpǫ̑n*, *težōkǫ̑n*, *brȍjon*, *kozlȉ̑ťon*, *krīžǫ̑n*, *nǫ̑žǫ̑n*, *smrīčǫ̑n*, *šťapȉ̑ťon*, *žūjǫ̑n*, *kǫ̑lcon*, *ȍcon*, rijetko *-en*: *žõlcen*.

Kratka je množina sustavna u jednosložnih i dijelu dvosložnih imenica muškoga roda: *brîzi*, *čȉ̑ri*, *dôri*, *grôdi*, *krãji*, *nǫ̑žȉ̑*, *podȉ̑*, *vȑči*, *zę̑ci*, *gȍlubi*, *pȍsli*, *pȑsteni*, *vȉ̑tri*.

U genitivu su množine ovjereni trojaki nastavci: *-ø*: *brõv*, *dõn*, *gomȉ̑tul*, *gũdoc*, *jãńoc*, *mũloc*, *zũb*; *-ov*: *brigǫ̑v*, *gradǫ̑v*, *grȉ̑xov*, *grozdǫ̑v*, *kanȍnikov*, *kozjõkov*, *kubȉ̑kov*, *mixǫ̑v*, *Poljãkov*, *pragǫ̑v*, *rogǫ̑v*, *težõkov*; *-ix*: *biťerînix*, *bȍrix*, *budȉ̑nix*, *čȉ̑rix*, *gȍlubix*, *kurôtix*, *misę̄cîx*, *mladȉ̑ťix*, *nǫ̑žîx*, *povȍjix*, *takujînix*, *tovãrix*, *ventilâtorix*, ali se danas čuju i oblici bez finalnoga *-x*. Neke imenice mogu imati paralelne nastavke, npr. *cvitǫ̑v* i *cvītîx*, *jazȉ̑kov* i *jazȉ̑kix*, *mrõv* i *mrōvîx*, *rę̑boc* i *rę̑cix* itd.

Dativ, lokativ i instrumental izjednačeni su u nastavku *-ima*: *bǫ̑rcima*, *črvītȉ̑ma*, *devertimę̑ntima*, *dlãnima*, *ferendînima*, *jôncima*, *kapitônima*, *lôjtima*, *misę̄cȉ̑ma*, *mrōvȉ̑ma*, *mūžȉ̑ma*, *pečãtima*, *perūnȉ̑ma*, *prõjcima*, *retãjima*, *rȍ̑jocima*, *sīnȉ̑ma*, *stolȉ̑ma*, *svidocȉ̑ma*, *šťōpȉ̑ma*, *volȉ̑ma*, *zīdȉ̑ma*.

1.1.2. Imenice srednjega roda

Imenice srednjega roda u nominativu (akuzativu i vokativu) jednine imaju nastavak *-o* ili *-e*, ovisno o dočetku osnove na nepalatalni ili palatalni konsonant, dok imenice nekadanjih konsonantskih osnova imaju *-ø* nastavak.[17]

Imenice *pluralia tantum* tipa *kīšťā*, *plũťa*, *tę̑mpla*, *vrõta* mijenjaju se po množinskoj paradigmi imenica srednjega roda.

[17] Ovdje se izuzima imenica *dȍba* s nastavkom *-a*. Ona se ne deklinira.

Zbirne se imenice tipa *cvĩťe*, *lĩšťe*, *korẹ̃ńe*, *zvirĩńe*, *strũčje* mijenjaju po jedninskoj deklinaciji imenica srednjega roda.

Ovdje su uključene glagolske imenice tipa *blebȅťońe*, *čȅkońe*, *xumõńe*/ *fumõńe*, *polivôńe* i sl.

Tu osobito treba istaknuti nazive nekih naselja na otoku Braču, navlastito *Ložîšťe* i *Bobȍvišťe*. Hraste bilježi da su imena mnogih naselja „...plurale tantum i to obično srednjega roda: *Sêlca*, *Pôvja*, *Nerežȉšća*, *Mĩrca*, *Ložîšća*, *Bobȍvišća*, *Postȉra*, *Pučȉšća*; *Prôžnice*“ (1940: 9), no napominje i ovo: „Narod ova mesta ne izgovara uvek u nominativu množine. Tako ćemo čuti: *Pôvje* i *Pôvja*, *Nerežȉšće* i *Nerežȉšća*, *Ložîšće* i *Ložîšća*, *Bobȍvišće* i *Bobȍvišća*, *Pučȉšće* i *Pučȉšća*, *Prôžnica* i *Prôžnice*, ali izgovorena u genitivu gotovo su uvek u množini: *Marȉja je iz Sȅlac*, iz *Pȍvaj*, iz *Nerežîšć*, iz *Mĩroc*, iz *Lȍžišć*, iz *Bobȍvišć*, iz *Pȍstir*, iz *Pȕčišć*, iz *Prôžnic*. Retko kada će se imenica u ovom padežu izgovoriti u jednini.“ (Hraste 1940: 9). U govoru se Ložišća, a kako čujem i u više drugih naselja, danas ustalilo *Sệlca*, *Pộvja*, *Nerežȉšťa*, *Mĩrca*, *Postȉra*, *Pučȉšťa* te *Prôžnica*, ali *Ložîšťe* i *Bobȍvišťe*. Hraste je u pravu i po pitanju genitiva: i danas čujemo *iz Sȅlac*, *Pȍvaj*, *Nerežîšť*, *Mĩroc*, s drukčijim akcentom u *Postîr*, *Pučîšť*, ali i *Ložîšť* te *Ložîšťo*, *Bobȍvišť* te *Bobȍvišťo*.

Imenice su *ȍko* i *ȕxo* pridružene imenicama srednjega roda u jedinini dok se u množini dekliniraju prema deklinaciji *i*-vrste.

Imenica je *dītȅ* sačuvala karakteristike negdašnje *t*-promjene, pa u genitivu, dativu, lokativu i instrumentalu ima proširenu osnovu konsonantom *-t-*: *ditȅta* G jd., *ditȅtu* DL jd., *ditȅton* I jd. Značenje množine pokriva imenica *dicȁ*, koja se deklinira po jedninskoj deklinaciji *e*-vrste.

Imenice koje su pripadale staroj *n*-deklinaciji u svima padežima, izim u nominativu, akuzativu i vokativu jednine, imaju proširenu osnovu konsonantom *-n-*: *brȉmena* G jd. – *brȉmenu* DL jd., *imenȁ* NAV mn. – *imenȉma* DLI mn., *ramenȁ* NAV mn., *sȉmenon* I jd., *vimenȁ* NAV mn. – *vimẹ̃n* G mn., *vrimenȁ* NAV mn.

Relikti su negdašnje *s*-deklinacije ovjereni u oblicima nekih imenica. Čuva se oblik *telesȍ*, dok je imenica *tîlo* izjednačena s glavnom deklinacijom. Imenica je *kȍlo* u cijelosti prešla u glavnu deklinaciju. Evidentirani su i sačuvani su oblici *nebesȁ* i *čudesȁ*, od kojih potonja može imati množinski oblik *čȕda*.

Imenica je u značenju ‘konac’ u ložiškome potvrđena u srednjemu rodu, dakle *kộnce*. Jednako je tako s imenicama *bilônce* i *žumônce*. Standardnojezičnomu liku *mula* odgovara ložiško *mūlȍ*, a tako i prema *desni* ž mn. u ložiškome nahodimo *dẹ̃sna* s mn. U značenju se ‘kilogram’ govor koleba između srednjega i muškoga roda pa se čuje *kilȍ* i *kîl*.

U dijelu je imenica u genitivu množine interpoliran vokal *a* (> *o*), npr. *lebõr*, *pĩsom*, *stabõl*.

Što se tiče pojedinih padeža, treba iznijeti određene opservacije.

Genitiv jednine kod znatnoga dijela imenica ima nastavak *-a*: *gńīzdȁ*, *jãta*, *jȉdra*, *jutȉla*, *klûka*, *kolȉna*, *lȉta*, *lũkna*, *mę̑rla*, *nȅba*, *pogônstva*, *pȍja*, *pokrivãla*, *rãmena*, *slȍva*, *sȓca*, *sûnca*, *telesȁ*, *vīnȁ*. U genitivu se jednine imenica na *-je* i *-išťe* u pravilu sreće nastavak *-o*, npr. *brȅcońe – brȅcońo*, *fumõńe – fumõńo*, *grǫ̑zje – grǫ̑zjo*, *zę̑je – zę̑jo*, *doxȍdišťe – doxȍdišťo*, *xladȉšťe – xladȉšťo*, iako se osjeća da i u primjerima takvoga tipa polako prodire *-a*.[18]

Vokativ jednine ima nastavke: *-o*: *caklȏ*, *drũštvo*, *korȉto*, *krīlȏ*; *-e*: *godȉšťe*, *pȍje*, *spomenȕťe*, *sûnce*; *-ø*: *plème*.

U instrumentalu se jednine kod imenica kojima osnova završava palatalnim i nepalatalnim konsonantom, kao i na *c*, najčešće sreće *-on*: *ditînstvon*, *kopȉton*, *mę̑son*, *mlīkǫ̑n*, *perǫ̑n*, *vretenǫ̑n*, *pę̑rcon*, *sûncon*, *jôjon*, *ûjon*, rjeđe *-en*: *lĩšťen*, *žumôncen*.

U genitivu su množine živi dvojaki nastavci: *-ø*: *brimę̑n*, *črĩv*, *gȍdišť*, *jõj*, *lebõr*, *lît*, *pĩsom*, *plũť*, *počivôl*, *prezimę̑n*, *sę̑l*, *slǫ̑v*, *stabõl*, *vrõt*; *-ix*: *jȉdrix*, *kĩšťix*, *kopȉtix*, *korȉtix*, *pomidǫ̑rix*, *zȓnix*, ali se danas čuju i oblici bez finalnoga *-x*. Neke imenice mogu imati jedan ili drugi nastavak, npr. *kȍlin* i *kolȉnix*, *mîst* i *mȉstix*, *šťipôl* i *šťipãlix* itd.

Dativ, lokativ i instrumental množine izjednačeni su u nastavku *-ima*: *gńīzdȉma*, *godȉšťima*, *imenȉma*, *jũstima*, *kīšťȉma*, *kȍlima*, *kolȉnima*, *krīlȉma*, *mȉstima*, *pĩsmima*, *plũťima*, *pȍjima*, *selȉma*, *tîlima*, *vretenȉma*.

1.2. *Imenice e-vrste*

Drugoj *e*-vrsti pripadaju imenice ženskoga gramatičkoga roda na *-a*.

Ovdje su uključene i one imenice čija gramatička kategorija roda nije sukladna izvanjezičnoj kategoriji spola: *delȉja*, *gȁzda*, *lūdȍńa*, *organȉšta*, *pijančȉna*, *remȅta*, *samažȉja*, *ubȍjica*.

Ovamo idu imena te hipokoristici poput *Bǭžȅ*, *Lǭvrȅ*, *Mōtȅ*, *Stīpȅ*, *Prǭšpȅ*, *Ōndrȅ* i dr., pa se sreću oblici: *Jǭrȅ* N jd. – *Jerę̄* G jd. – *Jǭrȉ* DL jd. – *Jǭrȕ* A jd. – *Jǫ̑re* V jd., *Frōnȅ* N jd. – *Fronę̄* G jd. – *Frône* V jd., *Stīpȅ* N jd. – *Stipę̄* G jd. – *Stipǫ̑n* I jd., *Štǭfȅ* N jd. – *Štefę̄* G jd. – *Štǭfȉ* DL jd. – *Štǭfȕ* A jd. – *Štǫ̑fe* V jd.

Prema *e*-vrsti dekliniraju se imenice kojih se jednina mijenja prema *a*-vrsti imenica muškoga ili srednjega roda, odnosno imaju samo gramatičku jedninu

[18] Zato se u rječničkoj građi u određenim primjerima i nisu navodili oblici s *-o*. Zapisano je ono što se pokazalo da vlada u ložiškome govoru.

pa ih se može smatrati kao *singularia tantum*, primjerice *brȁt – brãťa* ili *dītȅ – dicà*.

U deklinaciju *e*-vrste spadaju i imenice *pluralia tantum* tipa *dimȉje*, *gãťe*, *gradȅle*, *mudônte*, *trȅnoge*, *vȉle*.

Deklinaciji su *e*-vrste pripojene imenice stare *r*-osnove *mãter* (*mãtere* G jd. – *mãteri* DL jd.) i *ťȇr* (*ťerȇ* G jd., *ťȅri* DL jd.) te imenica *kòkoš* (*kokošȇ* G jd. – *kòkoši* DL jd.) izvorno *i*-osnove.

Ovamo su prešle imenice nekadanje *v*-osnove poput *bãčva*, *smȍkva*/*smȍka*, ali ne i dvije imenice *jūbôv* i *krȗv* koje su prešle u *i*-vrstu.

Ženskoga su roda imenice *benzîna*, *friškîna* i *naftalîna*. Narod govori i *recȅta*/*ricȅta*.

U dijelu je imenica u genitivu množine interpoliran vokal *a* (> *o*), npr. *dasõk*, *krȕšok*, *lȉtor*, *mètol*, *mũrov*, *trȉšoń*, *vȉšoń*.

U dativu i lokativu jednine u mnogim se primjerima ne provodi sibilarizacija: *balȕški*, *dãski*, *jãbuki*, *kotlẹ̑nki*, *krȕški*, *pȕški*, *rūkȉ*, *prūgȉ*, *vlàgi*, *jūxȉ*, ali *tūzȉ* i *tūgȉ* te *divọ̑jci*, *snōzȉ*.

Što se tiče pojedinih padeža, treba iznijeti određene opservacije.

U vokativu jednine preteže nastavak *-o*: *jãbuko*, *krãvo*, *kȕťo*, *nevȉsto*, *pȉsmo*, *prȅjo*, *sȅstro*, *sȍtono*, *strîlo*, *sûmjo*, *šentẹ̑nco*, *škãtulo*, *šťȅto*, *žȅno*, a rjeđe se pojavljuje i *-e*: *srãmotnice*, *sviťarȉce*, *Kôte*, *Lûkre*, *Stône*. Manji broj primjera ima nastavak *-a*, koji je prisutan u osobnim ženskim imenima poput *Domîna*, *Margarîta*, *Pèrula*.

U instrumentalu je jednine sustavan nastavak *-on*: *baxȕjon*, *brtvȅlon*, *butôrgon*, *cinọ̑n*, *češãnicon*, *ťerọ̑n*, *domãšnicon*, *Drãčevkon*, *fȅton*, *glovọ̑n*, *kantinȅlon*, *kosirãčon*, *nogọ̑n*, *ručȉcon*, *rukọ̑n*, *smolọ̑n*, *stinọ̑n*, *strõžon*, *šẽšulon*, *švọ̑ron*, *tambȕron*, *trovọ̑n*, *vrsnȉcon*.

U genitivu množine alterniraju dvojaki nastavci: *-ø*: *daščȉc*, *glavurîn*, *gredîc*, *kanalîc*, *kòšńic*, *krùnic*, *krȕšok*, *kọ̑z*, *lọ̑z*, *mètol*, *molbènic*, *molȉtov*, *ovõc*, *pȉsom*, *prãsok*, *pȕšok*, *rîb*, *sȅstor*, *smȍkov*, *tîc*, *trȉšoń*, *vȉšoń*, *vrîť* te *-ix*: *gusînkix*, *intimèlix*, *kãntix*, *pȁjkix*, *paštẹ̑tix*, *šempjarȉjix*, *tavèlix*, ali se danas čuju i oblici bez finalnoga *-x*. Neke imenice mogu imati jedan ili drugi nastavak, npr. *dasõk* i *dãskix*, *mojîc* i *mojȉcix*, *srdẹ̑l* i *srdèlix*.

U dativu, lokativu i instrumentalu množine supostoje trojaki nastavci: *-ima*: *bãčvima*, *gusînkima*, *kobasȉcima*, *lajọ̑nima*, *lopãtima*, *plȍčima*, *pȍstijima*, *rogȕšima*, *trȉšńima*; *-on*: *lozôn*, *metlôn*, *rukôn*, *sestrôn*; *-ami*: *dušãmi*, *gredãmi*. Distribucijski je kriterij tih nastavaka nejasan, pa nisu rijetke paralelne mogućnosti: *ọ̑cima*/*ọ̑vcima* i *ocôn*/*ovcôn*, *rukôn* i *rukãmi*, *ženôn* i *ženãmi*.

1.3. *Imenice i-vrste*

Prema trećoj se deklinacijskoj vrsti mijenjaju imenice ženskoga gramatičkoga roda kojima osnova svršava konsonantom, a u genitivu jednine imaju nastavak *-i*. Takvih imenica nije velik broj i mnoge se ne govore u množini.

Ovdje su priključene imenice *jūbôv* i *krȓv*, imenice bivše *v*-osnove.

Imenice su ugasle *s*-osnove *ȍko* i *ȕxo* u množini priklonjene imenicama *i*-vrste.

Niz imenica tipa *dekoracjũn*, *okažijũn*, *penšijũn* pripadaju ovoj deklinaciji iako su se neke od njih, npr. *peticijũn*, *štajũn*, priklonile deklinaciji *a*-vrste muškoga roda.

U imenice *i*-vrste ide i *vȓst – vȓsti* G jd. Govor lavira između oblika ženskoga i muškoga roda u imenici koja nosi značenje ‘otrov’: *ȍtrov – ȍtrovi*/*ȍtrova* G jd.

U nominativu i akuzativu jednine imenica *i*-vrste tipa *mîsal* interpolira se vokal *a*.

U instrumentalu jednine pojedinih imenica *i*-vrste pokatkada dolazi do jotacije.

Što se tiče pojedinih padeža, treba iznijeti određene opservacije.

U instrumentalu se jednine bilježe trojaki nastavci: *-i*: *jubãvi*, *nèmoťi*, *pãmeti*, *rîči*, *sȍli*, *vȅtoši*; *-jon*: *kȍšťon*, *krȓvjon*; *-ju*: *môšťu*.

U genitivu se množine najčešće pojavljuje nastavak *-i*: *bȍlesti*, *dūžnȍsti*, *rīčî*, *zãpovidi*, no nakalemio se i pogdjekoji primjer s *-iju*: *kostȉju*, *očȉju*, *ušȉju*.

U dativu, lokativu i instrumentalu množine prevladao je sinkretički nastavak *-ima*: *gȍletima*, *jubãvima*, *krȉpostima*, *lãžima*, *mīslȉma*, *nãpovidima*, *očȉma*, *rīčȉma*.

2. Pridjevi

Kao u mnogim čakavskim govorima, i u ispitivanome je govoru kategorija određenosti/neodređenosti u znatnoj mjeri pokolebana. Neodređeni su pridjevi u deklinaciji ponajčešće priklonjeni nastavcima zamjeničko-pridjevske deklinacije.

Razlika se između određenoga i neodređenoga lika najbolje čuva u nominativu jednine sviju triju rodova.

U predikatnoj funkciji pridjev obično dolazi u neodređenome obliku: *Ȕvik su govorȉli da je ǫ̑n bî dešpetǫ̑ž.*; *Rèka je da je glõdan i žõdan.*; *Tãnak je ȉsto*

kô kanavîna.; *Tvr̂d si kô kotũn.*; *Če jȅ gr̂dan.*; *Posvȅ je jãdan i nevȍjan.*; *Vàs je gũtov.*; *Vodà nī studenà.*; *Kekîna je bīla līpà.*

U službi atributa pridjev najčešće dolazi u određenome obliku: *Cīli živòt je nosî iskr̂pjeni veštît*, *a jemô je pinȇz.*; *Dȏša je nòvi pòp.*; *Obũkla je krõtki pandîl kakò da jèmo dvôdese gòdišť.*; *Marìja je bīla pùno dòbro ženà... visòko ženà je bīla.*; *U jelnù škãtulu je bīla pletènо kǫ̑ltra.*; *Rèkla san mu da je lažîvi vrôg*.

2.1. *Pozitiv*

Pridjevi se sastoje od osnove (korijen i sufiks/sufiksi) te nastavka.

Kod pojedinih je pridjeva između posljednja dva konsonanta osnove neodređenoga lika u nominativu i akuzativu jednine muškoga roda interpoliran nepostojani *-a-*: *betȇžan*/*betèžan – betȇžna*, *bȉstar – bistrà*, *dobrodȕšan – dobrodȕšna*, *dûžan – dūžnà*, *kȋvan – kīvnà*, *mižȇran – mižȇrna*, *mòkar – mokrà*, *pacijȅnat – pacijȇnta*, *pûxal – pūxlà*, *rîdak – rīlkà*/*līrkà*, *špȅrat – špȇrtà*, *špòrak – šporkà*, *šupȅrab – šupȇrba*, *tȅpal – teplà*, *tîsan – tīsnà*.

U pridjeva u kojih osnova svršava na tročlani skup *stn-*, osnova je oblika bez nepostojanoga *-a-* okrnjena, npr. *bȍlestan – bolesnà*, *korȉstan – korȉsna*, *rãdostan – rãdosna*, *šȅstan – šesnà*.

U nekih se određenih likova pridjeva konsonanti nejednaki po zvučnosti izjednačuju, npr. *mȓski* (prema *mȓzak*), *nȉski* (prema *nȉzak*), *tȇški* (prema *tȇžak*).

2.1.1. Neodređeni lik

Kako je gore navedeno, razlika se između neodređenoga i određenoga vida čuva u nominativu jednine. Neodređeni se oblici uglavnom rabe samo u nominativu jednine, a u ostalim se padežima javljaju okaziono. Rijetko su, dakle, registrirani primjeri koji potvrđuju imeničku deklinaciju neodređenih pridjeva.[19]

Što se tiče nastavaka, u nominativu se i akuzativu srednjega roda nastavak *-o* dodaje osnovama s nepalatalnim dočetnim konsonantom, a nastavak se *-e* dodaje osnovama s palatalnim dočetnim konsonantom: *debelȍ*, *dobrostȉvo*, *krȉpno*, *lȉkvido*, *mȇko*, *mlôko*, *mȕsovo*, *sȉrovo*, *tûsto*, *tvr̂do*, *ȕbogo*; *šûpje*, *vrûťe*, ali *gracijȏžo*, *guštȏžo*, *jelȏžo*, *lȉšo*, *sparôńo*, *stãńo*, *špiritȏžo*.

Izdvaja se nekoliko ilustrativnih primjera neodređenih pridjeva u nominativu jednine svih triju rodova: *drȅt*, *dûžan*, *finťȕkast*, *lȉš*, *livorȕk*, *lȕlov*, *mȇk*, *milosr̂dan*, *mižȇran*, *mladolȉk*, *mršôv*, *opȍlit*, *pacijȅnat*, *pitǫ̑m*, *pjôn*, *pòdal*, *pûxal*, *rîdak*, *rûs*, *sûx*, *šȇmpjast*, *špȅrat*, *trȉzan*; *fjãkasto*, *frônko*, *glûxo*, *gȍbovo*, *grîn-*

[19] Eventualno u frazeološkome materijalu, npr. *iz vȇdra nȅba*, i u još pokojemu primjeru.

tovo, *xlȕńovo*, *ȉńulo*, *kafenȍ*, *kjãkovo*, *mȏrasto*, *nevȏjno*, *pritȉlo*, *slîpo*; *fõlsȁ*, *frišką*, *fȗrijasta*, *gńūsnȁ*, *gracijȏža*, *xūdȁ*, *jãlova*, *jōkȁ*, *kurijȏža*, *līnȁ*, *milostȉva*, *obazrȉva*, *oštrȁ*, *potnȁ*, *rjãva*, *sisãta*, *skotnȁ*, *špȇrtȁ*, *tūpȁ*, *ȕredna*.

Neki se pridjevi ne dekliniraju, npr. *lȉla*.

Mjesto posvojnih, odnosnih i gradivnih pridjeva rado dolazi konstrukcija prijedloga ‘od’ i imenice u genitivu (usp. Sintaksa **2.5.**).

Pripadnost se porodičnoj lozi izražava posvojnim pridjevima, npr. *Dȉnko Lončȉťev*, *Jūrȅ Spucȉn*, *Kōtȅ Frančȉskova*, *Marȉja Katȕšina*, *Markîza Jȗbotova*, *Môrko Plišȉn*, *Nedȉja Štotinȁ*, *Ōntȅ Kanãjev*, *Pȇrȅ Glušȉťev*, *Tǫ̑nko Šȉnčev*, *Vīcȅ Frȁmbrkova*, *Žōnȅ Kǫ̑nšulov*. Primjeri se takvoga tipa susreću i u nekim toponimima, npr. *Xrõńčev ratȁc*, *Jȇrkova ńȉvica*, *Lešôndrov ratȁc*.

2.1.2. Određeni lik

Određeni se pridjevi dekliniraju po zamjeničko-pridjevskoj deklinaciji.

Što se tiče pojedinih nastavaka, u nominativu se i akuzativu jednine srednjega roda nastavak *-o* dodaje osnovama s nepalatalnim dočetnim konsonantom, a nastavak se *-e* dodaje osnovama s palatalnim dočetnim konsonantom (jednako u komparativima i superlativima srednjega roda). Izdvajaju se neki primjeri: *bȍso*, *bȓzo*, *delikôno*, *drõgo*, *dūžno*, *jȇdro*, *lãduxno*, *rãzumno*, *straxȉvo*, *tūpo* uz *dińǫ̑žo*, *rešpetǫ̑žo*; *domõťe*, *vrūťe*; *drãžje*, *grȕbje*, *mȅkje*, *mlãje*, *sȕxje*, *nôjlȉšje*, *nôjšȉrje*.

U zamjeničko-pridjevskoj deklinaciji u genitivu, dativu i lokativu jednine muškoga i srednjega roda prevagnuli su palatalni nastavci, odnosno razvijen je tip *lipega – tujega*.

U genitivu jedinine muškoga i srednjega roda vlada nastavak *-ega*: *cvîlega*, *črjȅnega*, *čudnovãtega*, *dalȅkega*, *dobrȇga*, *drȅtega*, *jelǫ̑žega*, *kãsnega*, *lažȉvega*, *mlõkega*, *pečȅnega*, *rjãvega*, *tȅplega*, *vražjȇga*, *vrūťega*, a u dativu i lokativu jednine muškoga i srednjega roda *-en* (vrlo rijetko *-emu*): *domõťen*, *gȍlen*, *gũsten*, *lȋpen*, *rjãven*, *tȅplen*. U dativu, lokativu i instrumentalu množine sviju rodova sreće se nastavak *-in* (rijetko *-ima*): *sa lȋpin šińorînima*, *sa stõrin rīčȉma*, *u vȅlin dǫ̑lcima*, *po visȍkin mãslinima*, *u lȋpin vȅštima*.

Neki su pridjevi potvrđeni samo u određenome obliku. To se odnosi na odnosne (relativne) pridjeve koji svršavaju na *-sk-i*, *-šk-i*, *-ń-i* i *-ji*: *dalmatȋnski*, *gospȍjski*, *kaštelônski*, *starȋnski*; *divȍjaški*, *ložîški*; *lȉtńi*, *svajdôńi*; *Bǫ̑žji*/*Bȍžji*. Ovamo se pridružuju i neki drugi pridjevi tipa *celȅsti*, *dȅsni*, *fetîvi*, *mõli*, *prõvi*.

Ložiški govor zna za neke poimeničene pridjeve: *mlõdi*, *mõli*, *mȕški*, *slakǫ̑*/*slalkǫ̑* itd.

Dobro je ovdje pridodati da se uz deminutive često tautološki rabi pridjev *mõli*: *mõlo bradȉca*, *mõlo crȋkvica*, *mõli karatȉlac*, *mõli klučȉć*.

2.1.3. Komparacija pridjeva

Komparativ se tvori od osnove pozitiva sufiksima *-j-* i *-ij-*:

a) *-j-*: *dȅbji*, *drãžji*, *dȕgji*, *grȕbji*, *jãkji*, *krãći*, *lãgji*, *lȉpji* (pored *lȉšji*), *mȅkji*, *skȕpji*, *sȕxji*, *šȉrji*, *tȕpji*, *vȉšji*, *žȅšći*

b) *-ij-*: *bogatȉji*, *čistȉji*, *novȉji*, *starȉji*, *svetȉji*, *teplȉji*, *zdravȉji*

Malobrojni su pridjevi koji u komparativu imaju supletivne osnove: *bȍji*, *gȍri*, *mãńi*, *vȅći*. Ista je supletivna osnova zadržana i u superlativa.

Od morfonoloških alternacija u komparativu valja izdvojiti da neki pridjevi ispuštaju sufikse *-ok-* i *-(a)k-*: *dȕbji*, *šȉrji*, *vȉšji*, *žȅšći*; *krãći*.

U dijelu su potvrda ovjerene mijene konsonanata na dočetku osnove: *d* > *j*: *mlãji*, *slãji*; *g* > *ž*: *drãžji*; *n* > *ń*: *tãńi*; *s* > *š*: *vȉšji*; *t* > *ć* (uz *s* ispred *t* > *š*): *krãći*, *žȅšći*; *z* > *ž*: *bȑžji*, *nȉžji*, *ùžji*.

Superlativ se tvori prefiksom *naj-* koji se predmeće obliku komparativa. Ilustrativne su ovjere: *nôjbogatȉji*, *nôjmȅkji*, *nôjmilosrdnȉji*, *nôjmirnȉji*, *nôjpoštenȉji*, *nôjrogatȉji*, *nôjteplȉji*.

Prefiks se *naj-* u rjeđim prilikama može predmetnuti i nekim pridjevima koji ustvari nisu komparativi, no mogu nositi komparativno značenje, npr. *nôjgôrńi*.

3. Zamjenice

3.1. *Lične zamjenice*

U govoru Ložišća lične zamjenice imaju ovakve oblike: *jõ*, *tȋ*, *ọ̑n*, *onȁ*, *onȍ*, *mȉ*, *vȉ*, *onȉ*, *onà*, *onȅ*.

U instrumentalu jednine dolazi lik *mȅnon* s osnovom *men-* poopćenom prema G jd.: *Xȍćeš xodȉ s mȅnon?*; *Onà s mȅnon nȉmo pȍsla olkȁd je Glušȉć ȕmr*. Govori se *tȅbon* s osnovom *teb-*, lik dobiven prema genitivu jednine: *S tȅbon su ga vȉdili.*

Kao u nekim južnočakavskim govorima i ovdje su u dativu, lokativu i instrumentalu množine zagospodarile forme *nôn*, *vôn*: *Nekà tọ̑ ostãne meju nôn.*; *Bîli bidu ȉšli s vôn da ste xi zvôli.*; *Vôn je činȉla i nosȉla mendulãte*, *a nôn rȍge.* U tim se padežima samo iznimno mogu pojaviti i forme *nãmi*, *vãmi*, ali su prvi oblici daleko frekventniji i obični.

Zamjenica *onà* u dativu i lokativu ima nastavak *-oj*, dakle *ńǫ̃j*: *Rèkla je da ťe ńǫ̃j dȁt i kȕťu i zę̑mju.*; *Ne mȍge se ńǫ̃j vȉrovot*. Govor, pak, ne zna za lik *ńǫ̃n*, koji se uvukao u pokoji južnočakavski govor. Nenaglašeni oblik glasi *ńu*: *Jesȉ ńu vȉdila vȅštu?*; *Dȍgno ńu je gńǫ̃j.*; *Sômo ńu se dôj odȁt.*; *Blīzȕ skȕle ńu je kȕťa.*; *Jõ san ńu oprostȉla svȅ*.

Značenje ‘ih’ obično pokriva lik *xi*: *Jesȉ xi tȉ vȉdi na svojȅ ȍči?*; *Mȉ ťemo xi posolȉ i ondȁ ispȅť.*; *Utȅkle su mi ǫ̑vce po san xi jedvȁ namãka*.

U dativu množine nenaglašeni oblik glasi *ńi*, kojemu gdjekada može prionuti navezni *n*: *Jõ ńi ne bȉ dõla ni kãpju vodę̑ jer ne miritôdu.*; *Nȉ ńin bîlo prãvo kal je Stīpȅ rȅka da ńu je sîn maškalcũn.*; *Nę̑ťedu onȉ põj iz Brōčȁ olnȉ ńin.*; *Bǫ̑g ńi dô pokǫ̑j*, *umȓli su i jedôn i drȕgi*.

3.2. *Povratna zamjenica*

Povratna zamjenica ima ovakve oblike: *sȅbe* G jd., *sȅbi* DL jd., *sȅbe*/*se* A jd., *sȍbon* I jd.

Instrumentalni je oblik *sȍbon* ovjeren sa starom osnovom *sob-*: *Jõ ne govȍrin sōmà sa sȍbon.*

3.3. *Posvojne zamjenice*

U posvojne se zamjenice ubrajaju: *mǫ̑j – mojȅ – mojȁ*; *tvǫ̑j – tvojȅ – tvojȁ*; *ńegǫ̑v – ńegȍvo – ńegȍva*; *ńę̑zin – ńę̑zino – ńę̑zina*; *nȁš – nãše – nãša*; *vȁš – vãše – vãša*; *ńȉxov – ńȉxovo – ńȉxova*.

Posvojne se zamjenice za 1. l. jd. *mǫ̑j – mojȅ – mojȁ* te posvojne zamjenice za 2. l. jd. *tvǫ̑j – tvojȅ – tvojȁ* dekliniraju kao posvojno-povratna zamjenica *svǫ̑j – svojȅ – svojȁ*.

Genitivni lik posvojnih zamjenica *mǫ̑j – mojȅ* glasi *mǫ̑ga* (vrlo rijetko *mojȇga*): *Jesȉ vȉdi mǫ̑ga brãta?*; *Ol mǫ̑ga sȅkra mȁt je bȉla iz Xũnca*. Dativ i lokativ istih zamjenica obično glase *mojȇn*: *Sūdȁc je ondȁ ništȍ rȅka mojȇn ȍcu.*; *Bȉla je mojȇn svȅkru rȍdica*, *a tvojȇn pranǫ̑notu ȉsto.*; *Nekȁ ne govȍri obo mojȇn kumȉťu.* Dativ i lokativ zamjenice *mojȁ* glasi *mojǫ̑j*. U dativu, lokativu i instrumentalu množine sreće se oblik *mojȋn* (gdjekada *mojȉma*).

Posvojna se zamjenica za 2. l. mn. *vȁš – vãše – vãša* deklinira kao posvojna zamjenica za 1. l. mn. *nȁš – nãše – nãša*.

Genitivni lik posvojnih zamjenica *nȁš – nãše* glasi *nãšega*: *Nãšega sîna izȉla je bȍlest*. Dativ i lokativ obično glasi *nãšen*: *Nãšen kurôtu je drôgo da Mōtȅ pȉvo štę̑ńe.*; *U nãšen pȍju nȉkal nȉ bîlo narãnoč.*; *Xodȉla je ȕvik po nãšen grǫ̑bju*. Dativ i lokativ zamjenice *nãša* glasi *nãšoj*. U dativu, lokativu i instrumentalu množine sreće se oblik *nãšin* (gdjekada *nãšima*).

Posvojna se zamjenica za 3. l. mn. sviju triju rodova *ńȉxov – ńȉxovo – ńȉxova* i posvojna zamjenica za 3. l. jd. ženskoga roda *ńę̑zin – ńę̑zino – ńę̑zina* deklinira kao posvojna zamjenica za 3. l. jd. muškoga i srednjega roda *ńegǫ̑v – ńegǫ̀vo – ńegǫ̀va*.

Genitivni lik posvojnih zamjenica *ńegǫ̑v – ńegǫ̀vo* glasi *ńegǫ̀vega: Vajãlo bi vę̑zȁt ńegǫ̀vega pasȁ.*; *Trȅfila je nȉkidon ńegǫ̀vega sîna po Supȅtru.* Dativ i lokativ istih zamjenica obično glasi *ńegǫ̀ven*: *I Bǫ̑žȉ i ńegǫ̀ven brãtu je bî pô krǫ̑v.*; *Po ńegǫ̀ven pūtù se nȅ smi xodȉt jer tȅ pūstȉ pasȅ.* Dativ i lokativ zamjenice *ńegǫ̀va* glasi *ńegǫ̀voj*. U dativu, lokativu i instrumentalu množine sreće se oblik *ńegǫ̀vin* (gdjekada *ńegǫ̀vima*).

Posvojne su zamjenice potvrđene i u funkciji poimeničenih zamjenica: *Nãši su xodȉli na žurnôte.*; *Onȉ su lovȉli rȉbu*, *a nãši su xodȉli po gorȉ.*

Posvojne se zamjenice mogu kombinirati s prijedlogom *po*, pa takve pokrivaju značenje ‘na moj način’, ‘na tvoj način’ itd.: *po mojȕ*, *po tvojȕ.*

3.4. *Posvojno-povratna zamjenica*

Posvojno-povratna zamjenica glasi: *svǫ̑j – svojȅ – svojȁ.*

Posvojno-povratna zamjenica *svǫ̑j – svojȅ – svojȁ* deklinira se kao posvojna zamjenica za 1. l. jd. *mǫ̑j – mojȅ – mojȁ* te posvojna zamjenice za 2. l. jd. *tvǫ̑j – tvojȅ – tvojȁ.*

Genitivni lik posvojnih zamjenica *svǫ̑j – svojȅ* glasi *svǫ̑ga* (rijetko *svojȇga*): *Bîlo ńu je dobrȍ jer je imãla svǫ̑ga kortejônta.*; *Stônȅ se odrȅkla svǫ̑ga dīlȁ.* Dativ i lokativ istih zamjenica obično glase *svojȇn*: *Svojȇn brãtu nī tȉla nȉšta dȁt.*; *Ǫ̑n je*, *bȅštija*, *svojȇn sînu zatvorî vrõta ol kȕťe*. Dativ i lokativ zamjenice *svojȁ* glasi *svojǫ̑j*. U dativu, lokativu i instrumentalu množine sreće se oblik *svojȉn* (gdjekada *svojȉma*).

Nisu rijetka miješanja posvojno-povratne zamjenice *svǫ̑j* s *mǫ̑j* u primjerima tipa: *Jõ san se ȕvik slōgô s mojǫ̑n ženǫ̑n.*; *Rȅkla san mojǫ̑j tȇri da učinīdȕ tǫ̑tȅ muligîn.*

Posvojno-povratna zamjenica potvrđena je i u funkciji poimeničenih zamjenica: *Imãla je onȁ svojȅ*, *ali su pòmrli.*

Posvojno-povratna zamjenica može se kombinirati s prijedlogom *po*, pa takva pokriva značenje ‘na svoj način’: *po svojȕ.*

3.5. *Pokazne zamjenice*

U značenju se ‘ovaj – ovo – ova’, ‘taj – to – ta’ i ‘onaj – ono – ona’ u Ložišćima govore ove pokazne zamjenice: *ovî*/*vî – ovȍ*/*vȍ – ovà*/*và*, *otî*/*tî – otȍ*/*tȍ – otà*/*tà*, *onî*/*nî – onȍ*/*nȍ – onà*/*nà*.[20]

Rjeđe se može čuti navezni *n*, primjerice *ovîn*/*vîn*, *otîn*/*tîn* itd.

Navedene se zamjenice dekliniraju prema istomu deklinacijskomu obrascu.

Genitivni lik pokaznih zamjenica *otî*/*tî – otȍ*/*tȍ* glasi *otèga*/*tèga*: *Vazȩ̑la je otèga dȉškula*, *po je požãlila.*; *Ostàv se tèga tobãka!* Dativ i lokativ istih zamjenica obično glase *otẹ̑n*/*tẹ̑n*: *Obo tẹ̑n nẹ̑ťů mȉslit*; *Tẹ̑n porkaťūnů nȉkal dȍsta vīnà*. Dativ i lokativ zamjenice *otà*/*tà* glasi *otõj*/*tõj*. U dativu, lokativu i instrumentalu množine sreću se oblici *otĩn*/*tĩn* (gdjekada *otȉma*/*tȉma*).

U značenju se ‘takav – takvo – takva’, ‘ovakav – ovakvo – ovakva’ i ‘onakav – onakvo – onakva’ u Ložišćima govore ove pokazne zamjenice: *otãki*/*tãki – otãko*/*tãko – otãka*/*tãka* pored *takọ̑v – takȍvo – takòva*; *ovãki*/*vãki – ovãko*/*vãko – ovãka*/*vãka* pored *vakọ̑v – vakȍvo – vakòva*; *onãki*/*nãki – onãko*/*nãko – onãka*/*nãka* pored *nakọ̑v – nakȍvo – nakòva*.

Navedene se zamjenice dekliniraju prema istomu deklinacijskomu obrascu kao i *kakọ̑v – kakȍvo – kakòva*.

3.6. *Upitne i odnosne zamjenice i njima tvorene neodređene zamjenice*

Zamjenica je *kọ̑*[21] potvrđena kao upitna, odnosna i neodređena: *Ko jȅ vīkô?*; *Ko sȅ prčẹ̄stî?*; *Kọ̑ tọ̑ kapî?*; *Vajȍ vȉdit ko ťȅ tọ̑ naslīdȉ.*; *Îna Lûčina je izletȉla i vȉdila ko jȅ.*; *Zavũkla se u kȕťu da je kọ̑ ne zovȅ.*

Zamjenica je *čà*/*čȅ* potvrđena kao upitna i odnosna: *Ča stȅ kūpȉli?*; *Čà vȉdiš?*; *Nȅ znon ča sȅ dogodȉlo.*; *Bȍže mọ̑j*, *imãla san kȍkoše*, *pa znôn ča sȕ tȅkuti.*; *Če sȉ me odmȉrila ol glovẹ̑ do petẹ̑?*; *Če sȅ intrgõješ u ńèga?*; *Naxûndrila si se*, *če sàn ti učinȉla?*; *Nīsȕ nȉšta učinȉli če sȕ obeťãli.*; *Sômo glèdon če ťȕ zameťȁt.*; *Sînko*, *poslȕšoj če tȉ mãter govȍri*, *nemọ̑j me žalostȉ.* Čini se da oblik *čȅ* danas pretеže.

Zamjenica se *čà*/*čȅ* može upotrebljavati i mjesto drugih upitnih riječi: *Ča sȉ se urẹ̑dȉla?*; *Ča sȅ ȕvi kõrote?*; *Čȅ nīsȉ donĩla da provôn?*; *Če sȅ š ńĩn mȉriš?*; *Čȅ nīsȉ dọ̑ša?*; *Če sȉ se vãko zabumbô? Nĩmoš ni ãrije!*

[20] Ponekad se može čuti dugi akcent: *nọ̑*, *vọ̑* i sl.

[21] U rječim se prilikama čuje akcenatska varijanta *kȍ*.

Iste se u zavisnoj rečenici u funkciji veznika mogu odnositi i na ‘živo’: *Dõla san čovȉku če jȅ vozî bȅštije.*; *Pȍp če jȅ bî u Mȉrca doxodî bi u nõs.*; *Onî mȅštar čȅ grõdi oltōrȅ je pogȉnu.*; *Tǫ̑ su ńegȍve krãve če sù bîle utȅkle.*

Dobro se čuva genitivni lik *čȅsa*, pored kojega se danas uvukao i *čȅga*.

Dativni i lokativni oblik glasi *čę̑n* i *čȅmu*: *U čę̑n si tǫ̑ nosȉla?*; *Vajô vȉdi po čȅmu ťe nas dȍbri Bǫ̑g sūdȉt.*

Nerijetko se u instrumentalu rabi *(s) kȉn*/*kîn* mjesto *čȉn* u primjerima tipa: *s kȉn si tǫ̑ očȉstila?*; *Nȅ znon s kȉn su pȍlili mãsline.*

Zamjenica *čô* izražava upitnost sa značenjem ‘što’, a ovjerena je i u funkciji neodređene zamjenice u značenju ‘nešto, išta, bilo što’: *Znôš čô?*; *Zõč ne bȉmo jȕli kal jȅmomo čô jȉst?*; *Zvȁťe ako mu čô bȕde.*; *Nȉ dobrȍ ako se ńȅmu čô dogȍdi.*; *Xȍťeš danȁs čô činȉt?*; *Jesȉ čô srę̄dî?* Uz potonju se naporedo rabe i složene neodređene zamjenice.

Kompoziti se *zõč*/*zõš*, *pǫ̑č*, *nõč*, *ũč* u govoru Ložišća dobro drže. U novije se vrijeme pored *pǫ̑č* čuje i *pǫ̑što*.

Zabilježene su ove složene neodređene zamjenice:

– *čagǫ̑d*/*čagǫ̑l*/*čagǫ̑*: *Bȑž ťe bȉt čagǫ̑l mãslin.*; *Bȉla bi donȉla čagǫ̑ za dȉcu.*

– *nȉšta* (‘ništa’): *Danȁs nȉšta ne vrȉdi*, *ȍlma se svȅ pokvõri.*; *Nȅ znon nȉšta če sȅ dogõjo u selȕ.*

– *ništȍ* (‘nešto’): *Bǫ̑žȉ je sȉnoj bîlo ništȍ*, *odvȅli su ga u Supètar.*; *Ništȍ su dȍnili po su nosȉli u vȅle škãtule.*

– *svãšta*: *Svãšta se govorȉlo obo ńȅmu.*

– *bîlo čô*: *Donesȉ mu bîlo čô*, *bȉťe mu drôgo.*

– *nikî* (‘neki’): *Jȕtros me nikî pozdrãvi*, *a nȅ znon ko jȅ.*

– *nȉkor*/*nȉko* (‘nitko’): *Kurôt je zvonî*, *ma nȉkor nȉ dǫ̑ša u crȉkvu.*; *Učę̑ra nȉ bîlo nînder nȉkogar.*

– *nikǫ̑r*/*nikǫ̑* (‘netko’): *Nikǫ̑r vȍli pršurãte*, *nikǫ̑r xȓstule.*; *Nikȍmur su mãsline urodȉle*, *a nôn nīsù.*

– *svȁk* (‘svatko’): *Svȁk je dǫ̑ša nã sprovod*, *bîlo je mijõr svîta.*; *Sa svãkin ne mȍgeš lîpo govorȉt.*

– *svãki*: *Svãki brǫ̑d je koštōvô u Milnû.*; *Doxodȉli su svãko godȉšťe dǫ̑kle se stõro nȉ razbolȉla.*

Sreću se i neke druge neodređene zamjenice.

Ovjerene su upitne i odnosne pridjevske zamjenice:

– *kojî – kojǫ̑*/*kojȩ̑ – kojô*: *Kojî pȍp je rȅka mȉsu?*; *Nȉ bîlo čovȉka kojî nȉ dǫ̑ša pomȍť.*; *U kojǫ̑ stablȍ je udrî grǫ̑m?*; *Kojô ženȁ bi ga tȉla za mûža?*

– *čixộv – čixȍvo – čixȍva*: *Čixȍvo je pȍje ȉzmeju nõs dvô?*; *Doznãli smo čixȍvi su volȉ.*

– *kakộv – kakȍvo – kakȍva*: *Svȉ smo ga se bojãli jer smo znãli kakộv je.*; *Da vȉdiš kakộv mu je dvộr!*; *Kakȍvu je mộj nộnu jemô jakȅtu?*

– *kolȉki – kolȉko – kolȉka*: *Kolȉki je bî tȉť?*; *Nīsôn se ni ošervô kolȉki je petrusîmul narẹ̑sa.*

3.7. *Zamjenica vȁs*

Dosta je frekventna neodređena zamjenica *vȁs* u značenju ‘sav, cjelokupan, cio’. Njezine su forme: *vȁs – svȍ – svȁ – svȉ – svȁ – svȅ*. Nekoliko je primjera: *Vȁs je bî žût.*; *Po vȁs dôn ništȍ činī̃.*; *Svȁ san bī̃la polūdȉla.*; *Ol slalkẹ̑ga je vońãla svȁ kȕťa.*

3.8. *Zamjenički pridjev sâm*

Neodređeno značenje ima i *sâm*: *U selȕ su danȁs sõmi stôrci.*; *Sōmȁ sȅbi je gūlȉla vlôse.*

4. Brojevi

Promjenjivi se glavni brojevi, kao i svi redni brojevi, mijenjaju prema pridjevsko-zamjeničkoj deklinaciji.

4.1. *Glavni brojevi*

Brojevi 1 – 10 glase: *jedôn*, *dvô*, *trî*, *četȉri*, *pẹ̑t*, *šẹ̑st*, *sȅdan*, *ȍsan*, *dȅvet*, *dȅset.*

Brojevi 11 – 19 glase: *jedinȁjst*, *dvōnâjst*, *trīnâjst*, *četrnȁjst*, *petnȁst*/*petnȁjst*, *šesnȁst*/*šesnȁjst*, *sedavnȁst*/*sedavnȁjst*, *osavnȁst*/*osavnȁjst*, *devetnȁst*/*devetnȁjst*.

Desetice glase: *dvôdeset*, *trîdeset*, *četrdesẹ̑t*, *pedesẹ̑t*, *šezdesẹ̑t*, *sedandesẹ̑t*, *osandesẹ̑t*, *devedesẹ̑t.*

Interesantne su realizacije poput: *dvastȉpet*/*dvajstȉpet*, *dvastȉšest*/*dvajstȉšest*, *trstȉtri*, *trstȉsedan* itd.

U glavnih se brojeva finalni *-t* nerijetko likvidira, ali ne u brojeva tipa *jedinȁjst*, *dvōnâjst* i sl.

Stotice glase: *stộ*, *dvȉsta*, *trȉsta*, *četȉristộ*/*četȉristo*, *pẹ̑stộ*/*pẹ̑sto*, *šẹ̑stộ*/*šẹ̑sto*, *sȅdanstộ*/*sȅdansto*, *ȍsanstộ*/*ȍsansto*, *dȅvelstộ*/*dȅvelsto* uz *dȅvestộ*/*dȅvesto*.

Kako je vidljivo, u oblicima tipa *pę̑sto* pod akcentom može stajati i drugi dio tih brojeva.

Za značenje se ‘tisuća’ rabe imenice *mijõr* i *xȉljada*.

Datumi se često izriču posebnom konstrukcijom (usp. Sintaksa **2.24.**).

Među glavnim se brojevima deklinira broj *jedôn*. Ostatci se deklinacije brojeva *dvô* i *trî* pokatkad mogu čuti: *Onȁ sômo govȍri obo ńȉma dvȉma.*; *Bȉla san učinȉt jîr š ńȉma trȉma*.

Uz lične zamjenice dolazi nominativni oblik pa se redovito govori: *Mȉ dvô nīsmȍ rȅkli nȉti slȍvo.*; *Onȉ dvô su se zadȉli.*; *Mȉ dvî smo izȉli po bokũn manȉstre*.

Genitivni lik oblika *jedôn – jednȍ*/*jelnȍ* glasi *jedn̨ę̑ga*/*jelnę̑ga*: *Jelnę̑ga brãta je izȉla nevȍja*, *a drȕgi je dȍško stãrost.* Dativ i lokativ istih oblika obično glase *jednę̑n*/*jelnę̑n*: *Grōdȉli su se grȅbi*, *svȅ u jelnę̑n rę̑dȕ.*; *U jelnę̑n vôžu stojȉ cȕkar*, *a u drȕgen sǫ̑l*. Dativ i lokativ oblika *jednȁ*/*jelnȁ* glasi *jedn̨ǫ̑j*/*jelnǫ̑j*. U dativu, lokativu i instrumentalu množine sreću se oblici *jednȉn*/*jelnȉn* i *jednȉma*/*jelnȉma.*

Broj se ‘jedan’ frekventno javlja u funkciji neodređena člana (usp. Sintaksa **2.22.**).

Oblik se *jednȍ*/*jelnȍ* rabi za značenje ‘otprilike, približno’ (usp. Sintaksa **2.23.**).

Govori se *dvô brãta*, *dvô mȉsta*, *trî kȕt̕e* itd.

4.2. *Redni brojevi*

Redni brojevi glase: *prvî*, *drȕgi*, *trȅt̕i*, *četvȑti*, *pę̑ti*, *šę̑sti*, *sę̑dmi*, *o͗smi*, *devę̑ti*, *desę̑ti*, *jedinaję̑sti*, *dvanaję̑sti*, *trinaję̑sti... devetnaję̑sti*, *dvadesę̑ti... tridesę̑ti... sedandesę̑ti... sto͗ti*.

U rednih brojeva gdjekada može prionuti navezni *n*, poglavito u *prvîn*, *drȕgin*.

Redni se brojevi dekliniraju kao određeni pridjevi.

Za značenje se ‘ponedjeljak, dan u tjednu’ govori *prvî dôn.*

4.3. *Brojevne imenice*

U govoru su Ložišća evidentirane brojevne imenice *dvojȉca*, *trojȉca*, *četvorȉca* itd. te one označuju osobe muškoga spola.

Brojevne imenice tipa *dvȍje*, *trȍje*... *pȅtero*, *šȅstero*... *ȍsmero* i sl. označuju osobe jednoga spola ili više spolova i imaju takve oblike za sve padeže.

U živim su razgovorima frekventni oblici tipa *desẹ̄tȁk*, *dvadesẹ̄tȁk* itd. Brojevnim se imenicama pridružuju i likovi poput *treťìnȁ*, *četvrtȉna*, no mjesto navedenih cirkuliraju i konstrukcije tipa *četvŕti dĩl*, *pẹ̑ti dĩl*.

5. Glagoli

U morfološkome je sustavu ložiškoga govora zastupljeno šest jednostavnih oblika (infinitiv, prezent, imperativ, glagolski pridjev radni, glagolski pridjev trpni i glagolski prilog sadašnji) te osam složenih oblika (imperativ prošli, perfekt, vjerojatni perfekt, pluskvamperfekt, futur I., futur II., kondicional I. i kondicional II.).

Gramatičke su kategorije glagola: broj (jednina, množina), lice (tri lica u jednini i množini izuzev u imperativu), vrijeme (sadašnje, prošla, budućа), način (imperativ, kondicional), stanje (aktiv, pasiv), vid (svršeni, nesvršeni, dvovidni).

5.1. *Infinitiv*

Ovaj se nesamostalni glagolski oblik tvori od infinitivne osnove i nastavka *-t* ili *-ť*, kako je u većemu dijelu čakavskoga narječja: *jeložìjȁt*, *oprȁt*, *pīxȁt*, *lẹ̑ť*, *nasȉť*, *prorẹ̀ť*.

Finalni je *-t* prilično često sklon redukciji,[22] ali ne i u glagola tipa *vazẹ̑st*, *ukrẹ̀st*.

Finalni se *-ť* nerijetko izgovara kao *-j* u primjerima tipa *Vajô põj na mȉsu.*; *Tõde su stôle skãle za dõj do gòre.*; *Ne mògemo põj brȁ mãsline*, *vẹ̀liko je močinȁ.*; *Bî san tũj mũlce*; *Dộkli ťe ộn mòj xodȉt.*; *Tȉla je pomòj mu.*[23]

U oblicima je futura evidentiran tip *kūpìťu*, *olnīťemo* (usp. Morfologija **5.11.**).

U infinitivu je glagola II. vrste (i oblicima tvorenima od infinitivne osnove) dosljedan morfem *-nu-* (< **-nǫ-*): *cȓknut*, *gȉnut*, *istȉsnut*, *iznȉknut*, *namȉgnut*, *navȉknut*, *pȉpnut*, *polmẹ̀tnut*, *uvẹ̑xnut*, *zakȉsnut*.

---

[22] Hraste bilježi da se „...osobito u Ložišću i Bobovišću i uopšte na zapadu ostrva, opaža nastojanje da otpadne celi nastavak neodređenog načina *-ti*, ako se osnova pred tim nastavkom svršava na suglasnik“ (1940: 19).

[23] I Hraste navodi primjere tipa *odrẹ̑j se*, *ispẹ̑j krȕh*, *natũj ga* i sl. (1940: 22).

5.2. *Prezent*

Prezent se tvori od prezentske osnove na koju se domeću prezentski nastavci. U govoru se Ložišća razlikuje tip *navȓťen*, *tarokõjen*, tip *izravnôn*, *olgovõron*, te tip *doletĩn*, *reušîn*.

U 1. licu jednine dolazi *-n*, kako je to u najvećemu dijelu čakavskih govora. U izoliranim se primjerima sačuvao nastavak *-u*. Riječ je o formama *xoťȕ*/*ťu*, *nę̑ťȕ*, odnosno o obliku *mȍgu*.

U 3. licu množine u opserviranome govoru nastupaju nastavci *-u*, *-ju*, *-du*, s time da je *-du* najobilatije potvrđen. Nekoliko je primjera: *beštimôdu*, *bũcodu*, *grõdidu*, *ĩgrodu*, *impoštôdu*, *ispãdodu*, *izgorīdȕ*, *kòpodu*, *letīdȕ*, *okrę̑nedu*, *plĩvodu*, *prmĩšťodu*, *rastę̑gnedu*, *smijũ se*, *smrdīdȕ*, *zaklòpidu* pored *berũ*, *zę̑bȕ*, *žȅru* te česte različite mogućnosti poput *glȅdoju*/*glȅdodu*, *gũlu*/*gũlidu*, *nȍsu*/*nȍsidu*, *rȅču*/*rȅčedu*, *trpũ*/*trpīdȕ*, *vȍlu*/*vȍlidu.*

Glagol *bȉt* ima ove oblike svršenoga prezenta: *bȕden – bȕdeš – bȕde – bȕdemo – bȕdete – bȕdedu*/*bȕdu*. Naglašeni oblici nesvršenoga prezenta glase: *jesôn – jesȉ – jȩ̑ – jesmȍ – jestȅ – jesȕ*. Nenaglašeni oblici glase: *san*, *si*, *je*, *smo*, *ste*, *su*. Nenaglašeni oblici ne mogu stajati na početku pitanja: *Jestȅ bîli u spîzu?*; *Jesȉ prbōcî svȅ stîńe?*; *Jesȕ se prčȩ̑stȉli?* Zanijekani oblici glase: *nīsôn – nīsȉ – nĩ – nīsmȍ – nīstȅ – nīsȕ*.

Prema infinitivu *tȉt* ovjereni su naglašeni oblici *xoťȕ – xȍťeš – xȍťe – xȍťemo – xȍťete – xȍťedu*, odnosno nenaglašeni *ťu – ťeš – ťe – ťemo – ťete – ťedu*. Nenaglašeni oblici ne mogu stajati na početku pitanja: *Xȍťeš vazȩ̑st mãlo slalkȩ̑ga?*; *Xȍťe pasȁ skȕle?* Zanijekani oblik prezenta glasi *nę̑ťȕ – nę̑ťeš – nę̑ťe – nę̑ťemo – nę̑ťete – nę̑ťedu*.

U prefigiranih je složenica glagola ‘ići’ ovjeren slijed *jd*: *dȍť – dȍjden...*; *izȍť – izȍjden...*; *nȏť – nȏjden...*; *obȏť – obȏjden*; *prȍť – prȍjden...* (usp. Fonologija **2.2.14.**)

Prezent glagola **gresti* u značenju ‘ići, hodati’, čiji se infinitiv i ostali oblici ne upotrebljavaju, glasi: *grȩ̑n – grȩ̑š – grȩ̑ – grȩmȍ – grȩtȅ – grȩdȕ*.

Glagol ‘živjeti’ u infinitivu glasi *žīvȉt*, dočim su u prezentu obični oblici glagola **živsti*: *žīvȅn – žīvȅš – žīvȅ – živemȍ – živetȅ – živedȕ*/*žīvȕ*.

U značenju ‘imati’ pored *imȁt* čuje se i *jemȁt* (< **jьmati*). U zanijekanome su prezentu evidentirani oblici *nĩmon – nĩmoš – nĩmo – nĩmomo – nĩmote – nĩmodu.*

Glagol se sa značenjem ‘jesti’ pojavljuje u obliku *jȉst* (s negdašnjom osnovom **ěd-*). Njegovi su prezentski oblici: *jĩn*, *jĩš*, *jĩ*, *jīmȍ*, *jītȅ*, *jīdȕ*.

U dijelu su južnočakavskih govora „glagoli sa sufiksom *-iva-*/*-ija-* u infinitivnoj osnovi, koji inače tvore prezent po 3. sprezidbi, potvrđeni s oblicima

po 2. sprezidbi (inf. *dobivat*; prez. *dobijen – dobiješ – dobije* ‘dobivam, dobivaš, dobiva’, pokrījȅ (‘pokriva’)“ (Lukežić 2015: 365). Takva je specifična tvorba iterativnih prezenta svojstvena i govoru Ložišća: *krstȋjen*, *nadogradȋjete*, *nalȋjen*, *napravȋjen*, *odrišȋješ*, *odvežȋjen*, *pokrȋjemo*, *poskakȋjen*.

Među morfonološkim alternacijama valja izdvojiti pojedine: *k* alternira s *č*: *lokȁt – lȍče*, *plȃkot – plȃče*, *vīkȁt – vȋče*; *g* alternira sa *ž*: *lagȁt – lȃže*, *strgȁt – stȓže*; *x* alternira sa *š*: *mōxȁt – mȏše*, *pūxȁt – pȗše*; *c* alternira sa *č*: *mȉcat – mȉče*, *natȉcot – natȉče*; *s* alternira sa *š*: *napīsȁt – napȋše*; *z* alternira sa *ž*: *dokōzȁt – dokȏže*, *līzȁt – lȋže*.

U pojedinim primjerima nahodimo *j* kao rezultat mijene *ĺ > j*: *štȉpȁt – štȉpje*, *zībȁt – zȉbje* (uz *zȉbon*).

U ponekome je nalazu velar analogijom izmijenjen u palatal u kategoriji 3. lica množine prezenta: *pečȗ*, *tučȗ*.

5.3. *Imperativ*

Zapovjedni se način tvori od prezentske osnove i nastavaka za imperativ. Razlikuju se oblici za 2. l. jd. i 1. i 2. l. mn. od oblika za 3. l. jd. i 3. l. mn. koji se slažu pomoću čestice *neka* i prezenta određenoga glagola. Nastavci su za imperativ ovi: *-ø*, *-mo*, *-te*; *-i*, *-imo*, *-ite*; *-j*, *-jmo*, *-jte.* Nekoliko je primjera: *Bȏc svȅ tộ!*; *Pȗst je na mīrȕ!*; *Avizȏj me!*; *Ne beštimȏj!*; *Učȋn kakȍ znȏš i umȉš!*; *Užgȉ svīt̓ȕ!*; *Zamȉsli če mȕ se jȃlnemu dogodȉlo!*; *Kȗpmo svȅ če nȁn je potrȉba!*; *Nȍsmo t̓ȁ jer ńin tộ ne slȗži!*; *Vazmȉmo stînu i bidunȏjmo!*; *Vȋ svȅ tộ zaxȉtite!*; *Upletȉte čagộ!*; *Učȋnte svȅ kakȍ van je naložî!*

Niječni se imperativ tvori na dva načina: a) pomoću čestice *ne* i oblika imperativa: *ne nȍs*/*ne nosȉ*, *ne čȅkoj*, *ne ludȗjte*; b) pomoću posebnih oblika *nemộj – nemộjmo – nemộjte* i infinitiva: *Nemộjmo čȉsti!*; *Nemộjte lagȁt!*; *Nemộj vȅj doxodȉt!*; *Nemộj ga pūšt̓ȁ tãmo!*

Među morfonološkim alternacijama valja izdvojiti pojedine: *k* alternira sa *č*: *vīkȁt – vīčȉ*; *g* alternira sa *ž*: *odlōgȁt – odlōžȉ*, *raspolōgȁt – raspolōžȉ*; *x* alternira sa *š*: *mōxȁt – mōšȉ*, *pūxȁt – pūšȉ*; *s* alternira sa *š*: *dīsȁt – dīšȉ*; *z* alternira sa *ž*: *dokōzȁt – dokōžȉ*, *potę̄zȁt – potę̄žȉ*. U pojedinim nalazima nahodimo *j* kao rezultat mijene *ĺ > j*: *štȉpȁt – štȉpjȉ*, *zībȁt – zȉbjȉ*.

Pomoću imperativnih se oblika gdjekada mogu izraziti i prošle radnje: *A jõ vazmȉ mukę̃ i zamīsȉ kolõč.*; *Bȋli bimo ȉšli po crȋkvi... fregȏj*, *čȉsti*, *rę̣dȉ!*

5.4. *Imperativ prošli*

Kao u najvećemu dijelu čakavskoga narječja ni u govoru Ložišća imperfekt nije potvrđen. U pojedinim su čakavskim govorima registrirani ostatci im-

perfekta od glagola ‘biti’. Konstrukcija je imperfektnoga oblika glagola ‘biti’ i infinitiva u dijalektološkoj literaturi nazvana „imperativom prošlim“ (Menac-Mihalić 1989: 102), a riječ je o radnji (stanju ili zbivanju) koja je trebala biti izvršena u prošlosti, a nije. U govoru se Ložišća često rabi: *Bȉšeš prjõt pakȅt*, *sȁl su ga vrōtȉli.*; *Bȉšeš čagǫ̑l skȕxot*, *a nȅ po vȁs dôn sedĩš.*; *Bȉše ga ťapȁ po dobrȍ istrīskȁ!*; *Bȉšete ga zvȁt.*; *Bȉšedu je stãvit ȕ dom*, *po ne bȉdu imãli mȕke š ńǫ̃n.*

5.5. *Glagolski pridjev radni*

Ložiški govor pripada tipu govora koji u muškome rodu jednine imaju *-ø* na mjestu *-l*, što je insularizam (Brozović 1988: 84). U ostalim su rodovima glagolski pridjevi radni tvoreni sufiksom *-l-* i nastavcima: *-a* (ženski rod), *-o* (srednji rod) u jednini te *-i* (muški rod), *-e* (ženski rod) i *-a* (srednji rod) u množini. Ogledni su primjeri: *gubî – gubȉla – gubȉlo – gubȉli – gubȉle – gubȉla*; *ukrcô – ukrcãla – ukrcãlo – ukrcãli – ukrcãle – ukrcãla.*

5.5.1. Optativ

Optativ je oblikom jednak glagolskomu pridjevu radnomu. U čakavskim je govorima vrlo proširen i često je zastupljen u zdravicama, psovkama i kletvama, pa tako i u govoru Ložišća: *Bǫ̑g van dô zdrôvje!*; *Na dobrȍ van dǫ̑ša Bôlńi dôn!*; *Žīvî nan tĩ stǫ̑ gȍdišť!*; *Kȕga te pomȅla!*; *Kȍlera vas ťapãla!*; *Nenōdȉńa te nõšla!*; *Ostãlo ti ȕ grlu!*

5.6. *Glagolski pridjev trpni*

Glagolski se pridjev trpni tvori od infinitivne ili prezentske osnove sufiksima *-n*, *-t*, *-en*, *-jen*, *-ven* te nastavcima za rod i broj*: -ø* (muški rod), *-a* (ženski rod), *-o* (srednji rod) u jednini te *-i* (muški rod), *-e* (ženski rod) i *-a* (srednji rod) u množini. Uz infinitivnu se osnovu uglavnom pridružuju nastavci *-n*, *-t*, *-jen*, *-ven*, a uz prezentsku *-en* (usp. Menac-Mihalić 1989: 97). Nekoliko je ložiških primjera: *bruštulôn*, *infišôn*, *inkartôn*, *izgȕbjen*, *nadivę̑n*, *nakrĩvjen*, *nôpnet*, *osposȍbjen*, *poštrãpon*, *prkȕxon*, *pȕknet*, *rãspet*, *rastãvjen*, *sakrivę̑n*, *sãpet*, *skȍren*, *zabumbôn*, *zagropôn*, *žbativę̑n.*

Pridjev se trpni u opserviranome govoru ne javlja veoma često. Mnogo su redovitije konstrukcije tipa *molãli su ga* nego *molôn*; *kūpȉli su ga* nego *kũpjen*; *slomȉla se katrîda* nego *slȍmjena.*

Među morfonološkim alternacijama valja izdvojiti pojedine: *k* alternira sa *č*: *opečę̑n*, *probučę̑n*; *s* alternira sa *š*: *polpĩšen*, *ugõšena*; *s* alternira sa *š* ispred *ť*:

očȉšťena; *t* alternira sa *ť*: *isplõťena*, *osakãťen*. U pokojim nalazima nahodimo *j* kao rezultat mijene *ĺ* > *j*: *iskrȋvjen*, *izgȕbjen*, *izjũbjen*, *slȍmjen* i sl.

5.7. *Glagolski prilog sadašnji*

Tvori se od oblika 3. lica prezenta na koji se dodaje *-ť*, pri čemu se koristi sufiks *-e-* pored *-u-*. U opserviranome je govoru rjeđe potvrđen: *držȇť*, *govorȇť*, *kupȕjuť*, *mučȇť*, *plãčuť*, *veslãjuť.*

5.8. *Perfekt*

Perfekt se u ispitivanome govoru tvori od nenaglašenoga prezenta pomoćnoga glagola *bȉt* i glagolskoga pridjeva radnoga određenoga glagola: *Ostô je u karatȉlu mût.*; *Îvo Kanãje je imô junōkȁ.*; *Polmītî je sũlca.*; *Pȕcoli su iz tondîna*.; *Jedôn je rèka*: *‘Jõ nīsôn krȇ*, *nego san vãze.’*; *Uplèla san kalcète i dõla san xi brba Jūrȉ.*; *Lîpo san izvȅla bogumȉlu.*

U upitnim oblicima perfekta pod akcentom mogu biti samo dugi oblici prezenta: *Jestȅ mu plōtȉli šťȅtu?*; *Jesȉ mu vȉdi zûbe?*; *Jesȉ izmolî?*

Iza nenaglašenoga *se* povratnih glagola pomoćni se glagol obično ne čuva: *Če sȅ dogodȉlo?*; *Vrîme se okrẹ̄nȕlo*, *dobrȍ je zapuxãlo.*; *Mōtȅ se konfudî.*; *Zatvorȉla se butîga*, *sȁl vajô da grẹ̄mȍ u Supètar.*

5.9. *Vjerojatni perfekt*

Pomoću futura I. glagola *bȉt* u inverziji te glagolskoga pridjeva radnoga određenoga glagola izriču se prošli događaji koji su se vjerojatno dogodili.[24] Ovdje to vrijeme nazivamo „vjerojatnim perfektom“. Nekoliko je potkrepa: *Bȉťe se dobrȍ nažȑla*.; *Bȉťedu ga nõšli*.; *Brộd je udrî o krõj*, *bȉťe bȋla maglȁ.*; *Bȉťe nȁ vȅj dộšla dȍma.*; *Bȉťe prîn xodî š ńộn u Mlnû*.; *Ȍd jutra je po vȑtlu*, *bȉťe svȅ izgūlȉla*.

5.10. *Pluskvamperfekt*

S obzirom na činjenicu da mnogi čakavski govori danas nemaju imperfekt, u njima se pluskvamperfekt tvori pomoću perfekta glagola ‘biti’. U ložiškome se govoru pretprošlo vrijeme tvori pomoću perfekta pomoćnoga glagola *bȉt* i glagolskoga pridjeva radnoga određenoga glagola: *Onȁ je bȋla vazȇla ńẹ̑zinu ťẹ̑r i ondȁ je ńû olgojȉla*.; *Bîli su stãvili gńȍja*, *ali je slãbo urodȉlo*.; *Bȋla san se udrȉla u tȕrań*, *ȉšla san vazẹ̑st bȍcu plȉna.*

[24] Usp. također Finka i Šojat 1966: 175; Menac-Mihalić 1989: 101.

5.11. *Futur I.*

Futur I. tvori se od nenaglašenoga prezenta glagola *tȉt* i infinitiva određenoga glagola. Izdvaja se nekoliko potvrda: *Jõ ťu ga nõť.*; *Sȁl ťu mę̑so podūšȉ da se kȕxo.*; *Rȅkla je da ťe mu srę̄dȉt svȅ kôrte.*; *Skȕxola san manȉstre*, *sȁl ťu škurlȁ tȅťu*.

Ako je infinitiv ispred pomoćnoga glagola, oni se redovito spajaju: *Dȁťeš mi mãlo mûrge za namãzot sîr.*; *Spomȉńoťeš ti mȅne*, *jõ ti govȍrin.*; *Vȅliko je kalôda*, *dažjȉťe.*; *Kal mĩne trȅťo ûra*, *zvonȉťedu svȉ zvȍni*.

5.12. *Futur II.*

Futur se egzaktni može tvoriti na dva načina: od svršenoga prezenta pomoćnoga glagola *bȉt* i glagolskoga pridjeva radnoga određenoga glagola te od svršenoga prezenta pomoćnoga glagola *bȉt* i infinitiva određenoga glagola: *Kal bȕdeš rōdî*, *imȁťeš čagǫ̑d.*; *Ondȁ grę̑n vȉdi ako ne bȕde vȅj prȍdo.*; *Znȁťe ako ga bȕdu zvôli.*; *Ogȕtoviťe ako ne bȕde xodî.*; *Kal bȕdete nõšli.*; *Izgorȉťemo šȕmu kal bȕdemo meťȁt gńǫ̑j.*; *Imȁťe pinę̑z ako bȕde lavurȁt.*; *Jõ bi popǭlnę̑ zaprȅťola kumpīrȅ ako ne bȕde dažjȉt.*

5.13. *Kondicional I.*

Kondicional se sadašnji tvori od posebnoga oblika glagola *bȉt*, koji ulazi među temeljne vlastitosti čakavskoga narječja, i glagolskoga pridjeva radnoga određenoga glagola. U govoru Ložišća taj posebni oblik glagola *bȉt* glasi: *bi*, *biš*, *bi*, *bimo*, *bite*, *bidu*/*bi*.[25] Nekoliko je primjera: *Mȉ bimo ga škapulãli da mu se čô dogodȉ.*; *Bȉš vãze mãlo juxę̑?*; *Ne bȉte me kapȉli kal bi van svȅ rastumãči.*; *Jõ bi ȉšla u sestrę̑ kal bi se raspãla kȕťa.*

5.14. *Kondicional II.*

Kondicional se prošli tvori od kondicionala sadašnjega pomoćnoga glagola *bȉt* i glagolskoga pridjeva radnoga određenoga glagola. Veoma se frekventno rabi pri prepričavanju prošlih događaja koji su se zbivali redovito. Izdvaja se pokoji primjer: *Bîli bimo ȉšli po gorȉ i brôli spãroge.*; *Jõ bi bȉla lušijãla po vȁs dôn.*; *Bîlo bi ńu se vȅčer prčińãlo da nikǫ̑r grę̑.*; *Meštra Jãkov bi bî škajô postolȅ.*; *Kal bi ženà bȉla rodȉla i dǫ̑šla dȍma*, *bîli bidu ńu skȕxoli jûxu ol pulãstra*, *tǫ̑ je za krȉpost*.

[25] Kod dijela se govornika, no ne učestalo, u množinskim oblicima može čuti *bi*.

6. Prilozi

U ložiškome govoru prilozi koji su nastali od pridjeva imaju nastavak *-o* ili *-e*, ovisno o dočetku osnove: *bȓzo*, *čȉsto*, *gûsto*, *xlôdno*, *korȉsno*, *krõlko*/*krõtko*, *lakȍ*, *smĩšno*; *divjȇ*, *krãťe*, *vrûťe*. Poneki prilozi nastali od pridjeva mogu imati i nastavak *-i*, npr. *ložȋški* (*govorȉt*).

Prilozi se nastali od pridjeva mogu komparirati.

Može se govoriti o mjesnim prilozima, vremenskim, načinskim, uzročnim, količinskim itd. Izdvajaju se pojedini likovi:

a) mjesni: *dȉ*, *dȍl*/*dȍle*, *dȍma*, *gȍr*/*gȍre*, *nînder*/*nîndir*, *odovǫ̑d*/*odovǫ̑de*/*odovǫ̑dȅ*/*odovǫ̑l*, *odovãmo*, *odizgõr*/*ozgõr*, *pȍviše*, *sprĩda*, *unũtra*, *tãmo*

b) vremenski: *danȁs*, *dȍkasna*, *dolĩta*, *dõvna*/*odõvna*, *jȕšto*, *jȕtros*/*ȍjutros*, *nikȁ*/*nikȁd*/*nikȁl*, *nȉkidon*, *popǭlnȇ*/*poslipǭlnȇ*, *prkosȉnoť*, *pȓnoť*, *stopȓ*, *ȗjutro*, *večerȁs*

c) načinski: *alavȋja*, *atę̑nto*, *bȉstro*, *dežbjȇgo*, *dostǫ̑jno*, *dûro*, *ingǫ̑rdo*, *lȅšo*, *ȍdoka*, *poštenȍ*, *pȍtixo*, *potrbȕšice*, *prãvedno*, *prpotę̑ntno*, *šôldo*, *štãbilo*

d) uzročni: *zatǫ̑*

e) količinski: *čȕdo*, *dekapȍto*, *dȍpol*, *dȍsta*, *mãlo*, *mejkô*, *privȅť*, *pȗno*, *skôrso*, *suzȗ*, *velȅ*/*velȅti*

Pomoću nekih priloga moguće je izraziti vjerojatnost. Riječ je o prilogu *bȓž.*

7. Prijedlozi

Podastiru se pojedini interesantni prijedlozi: *bez*/*prez*, *cȉťa*, *defǫ̑ra*, *kǫ̑ntra*, *nadomȁk*, *obo*, *prama*/*prema*, *prîn*, *prko*, *šę̑nca*, *šȍto*, *zaradi* i dr.

Pomoću prijedloga ‘o’ i ‘po’ izriče se približno vrijeme određenoga zbivanja. Sveze tipa *o Božȉťu*, *o Vȅloj Gǭspȉ* imaju značenje ‘u to vrijeme’. Sveze tipa *po Božȉťu*, *po Uskȓsu* imaju značenje ‘nakon toga vremena’.

Prijedlog *po* nerijetko dolazi i u načinskoj službi: *po starĩnsku*, *po mlnôrsku*.

Dobro je istaknuti da je živa pojava udvajanje prijedloga. Tako se čuje: *Vǫ̑ mi je vȅšta za po kȕťi*.; *Vazę̑la je kãpi za ù oči.*; *Jirovãle smo cĩlo poslipǭlnę̑ po smo ȉšli svȅ do na kopošôntu.*

8. Veznici

Među veznicima osobitim se likom ističu sljedeći: *altrokȅ*, *jerbo*/*jer*, *makôr*, *nȅšma*, *ńônci*/*ńônke*/*ńônki*, *pȍkli*/*pȍklu*, *tȅr.*

9. Uzvici

Uzvici se rabe za izricanje osjećaja, raspoloženja, poticanje, dozivanje, pozdravljanje, a potvrđeni su i kao onomatopejske riječi. Neki su primjeri iz ložiškoga govora: *âxime*, *ajbȍ*, *babȁn*, *bãsta*, *cȉto*, *tȉka*, *nûj*, *nȕko*, *pȕ*, *šȉja.*

Interesantni su uzvici za dozivanje ili tjeranje životinja. Životinje se dozivaju (i nudi im se hrana): *gȉci-gȉci* (prasac), *mȉs-mȉs* (mačka), *mũs-mũs* (mačka), *pî-pî* (perad), *pȉri-pȉri-pȉri* (perad). Životinje se tjeraju: *tȏ-tȏ* (pas), *tȕš* (magarac), *dȅ* (konj), *màc* (mačka), *šȏ* (magarac), *ȕš* (kokoš).

10. Čestice

Među česticama nema znatnijih naročitosti.

Ložiški govor ne podnosi enklitičnu česticu *li*.

U upitnim rečenicama ne dolazi *je li*, već samo *je* (usp. Sintaksa **2.21.**).

Ovjerena je čestica *da* pomoću koje se u pitanju iskazuje svojevrsna sumnja ili čuđenje: *Da nīsȕ tộ bîli onȉ Stivãńani?*; *Da se nȉ ofendî?*; *Da nȉ ộn zaklopî vrõta?*

Pomoću *da* može se izraziti želja u svezama ovakvoga tipa: *Dȁ mi je ťapȁt onȅga čȅ krȅde kupȕse.*; *Dȁ mi je izȉst mãlo xubȍtnice.*

Upitna se čestica *zar* ne rabi. Mjesto nje u upitnim rečenicama stoji *ȁ* i *ȁl*: *Ȁ je dǫ̃ša?*; *Ȁ ste mu čô rȅkli?*; *Ȁ biš da ti ûzmen kapȕlu?*; *Ȁ si dǫ̃ša vȅj dȍma?*; *Ȁl je nõša kjũč?*; *Ȁl dõješ mõloj jȉst?*

U zahtjevnim se rečenicama redovito govori čestica *neka*: *Nekȁ ga odvedũ!*; *Nekȁ ộn ostãne sa sînon.* U pojedinim se okolnostima može upotrijebiti i *da*: *Da si mu rȅkla svȅ po rę̃dȕ!*; *Da te nīsôn vȅj čȕla!*

SINTAKSA

1. Uvod

U ovome se dijelu iznose pojedine specifičnije sintaktičke značajke koje su razlikovne u odnosu na neke druge idiome hrvatskoga jezika, pa i u odnosu na hrvatski standardni jezik.

Poneka je, pak, sintaktička crta uvrštena u dijelu o morfologiji jer se to učinilo pogodnijim.

2. Sintaktičke posebnosti u ložiškome govoru

2.1. Red je riječi najčešće slobodan, a ponajviše ovisi o tome što govornik želi istaknuti: *Sèdan mãkin ûja je učinî ovò godȉšťe.*; *U konòbu san stãvila da se ne razbȉje.*; *Mòžjone mu je izȉla sa svojĩn prtẹ̑žbima.*; *Jõ san nèxoteť ńèmu tọ̑ rèkla*, *če sàn jõ znãla?*; *Nõ me je svè kargô.*; *Obigrãla san cĩlo selò.*

2.2. U živome govoru nisu rijetka ponavljanja pojedinih riječi ili dijelova iskaza kako bi se vlastitoj riječi pridao što veći značaj, odnosno da bi se pažnja sugovornika prikovala na govoreno: *Jõ sȉnoť lẹ̑gla*, *a telefọ̑n svè zasèbice zvonĩ*, *zvonĩ*, *zvonĩ...*; *Jõ govòrin da grẹ̄mò u likōrà*, *a onà da nẹ̑ťe*, *nẹ̑ťe*, *i nẹ̑ťe.*; *Jõ san mȉsli da kal bi narônču izî da bi se razbolî*, *da je narônča sômo za bolesnīkà*, *sômo za bolesnīkà...*; *Dọ̑šla je na vrõta ol komòre*, *dọ̑šla je na vrõta ol komòre i mèni je tọ̑ rèkla.*; *Ọ̑n činĩ če gà je vòja*, *zatọ̑ ga ne vòlidu*, *ne vòlidu ga*, *nè.*; *Nĩ mi tî dọ̑ť blagoslovȉ kȕťu*, *a bî je po selȕ*, *bî je.*

2.3. Frekventne su konstrukcije u kojima se ne izriče konkretan subjekt: *Tãko se ȕvi xodȉlo u crĩkvu – nĩmo tọ̄tè.*; *Bîlo bi se kopãlo*, *svè se kopãlo...*; *Prîn se po trî godȉšťa xodȉlo u mornarȉcu.*; *Sũxi bọ̑b se kȕxo*, *bîlo bi se dôlo bobà...*; *Bîlo bi se prîn činȉlo i cȕkar de ọ̑rz.*; *Bîli bidu se prîn pršurãte frȉgole u ûje od mãslin*, *jer nĩ bîlo sọ̄jẹ̑.*; *Bîlo bi se kantãlo da je Isȕs rȍjen u Betlèmu u žudîjsken grōdù onèmu...*; *Bîlo bi se za Vèlu Gọ̑spù pȉvolo ‘Zdèsna ti je krajȉca’.*

2.4. U živome se govoru nerijetko pojavljuju elipse jer se elidirani dijelovi mogu razumjeti iz konteksta: *Za ȕši ťu te* [*povũť*]*!*; *Nemọ̑j da te šťōpọ̑n* [*ûdren*]*!*; *Pròdo je dvî* [*parcèle*], *ondà je kȕťu ugrōdî.*; *Ondà je dọ̑ša i ondà* [*govòri*]: *Nemọ̑jte se jīdȉt nõ me.*; *Dọ̑jdȉte po ťemo bōcȉ jelnȕ* [*partîdu na kôrte*].

2.5. Mjesto posvojnih, odnosnih i gradivnih pridjeva rado dolazi konstrukcija prijedloga ‘od’ i imenice u genitivu: *brȁt ol Zọ̑rke*, *cvît ol trȉšńe*, *dĩl ol sestrẹ̑*, *gãťe ol dȉmita*, *kalcète ol vùne*, *kãmenica ol stinẹ̑*, *krãve ol Božẹ̑*, *kȕťa ol Mãrkusa*, *ležò ol zẹ̑ca*, *mẹ̑d ol vrĩska*, *mûž ol Marȉje*, *sestrà ol mọ̑ga òca*, *ol*

Pãvice ťẹ̑r, *ol Štefẹ̃ ženȁ*, *ol tetẹ̃ sestrȁ*, *pogãča ol mekîn*, *pȑsten ol zlôta*, *vẹ̑ra ol bĩlega zlôta*, *vȅšta ol vȕnice*, *vrȉťa ol jȕte*, *vrȉťa ol kȍstreti*, *vrȉťica ol kȑpe*, *vrõta ol crĩkve*, *žmũl ol caklȁ*. Premda se pokatkada mogu čuti primjeri tipa *kọ̑zji sîr*, posve je običnije *sîr ol kozẹ̃*.

2.6. Prijedlog 'od' s genitivom često je zaposjeo mjesto uzročne sintagme: *Franĩť je bî pȕno dȅbel*, *jedvȁ je dīxô ol debelinẹ̃*.; *Stīpȅ je ȕmr ȍl srca*.; *Umȑla je ol zloťẹ̃ jer je svãkomur činȉla zlȍ*.; *Zakīpî je ol bîsa*.; *Mãja mi je svȁ ižmarȉla ol prõńo*.; *Osȉbu su likōrȉ rȅkli da mu je tọ̑ svȅ ol nervọ̄zẹ̑*.; *Stĩskon se ȍl boli*, *rȉgo mi se*.; *Znôj če mȉ se dogȍdi ol tablẹ̑t? Pišôn kȑv*.

2.7. Prijedlog se 'u' redovito kombinira s genitivom imenskih riječi koje označuju ili određuju što 'živo': *Stõro Jẹ̑lta je dọ̃šla u ȍca u bikarȉju*.; *I bĩla bi dọ̃šla u mãtere u selȍ*.; *Mĩ grẹ̄mȍ u likōrȁ u Splȉt*, *u rȍjoka ol Danȉce*.; *Pȍpi su ȕvi doxodȉli u nõs*, *bîli bimo xi lîpo trajtãli*.; *U nõs je xodî kupovȁ ûje*.; *U Îvota smo jȕšto trî kȉla mẹ̑ndul ȕbroli*.

2.8. Posebno su zanimljivi primjeri u kojima se mjesto posvojne zamjenice rabi dativ lične zamjenice: *Brȁt ńu je bî vȅli čovȉk*, *finî je vȅle skȕle*.; *Ženȁ mu je bîla Lîvica*, *stôli su vãmo gȍre*.; *Znôn*, *znôn*, *tȅbi brȁt lavurô u Xūmȁc*.; *Jẹ̃ tȅbi otȁc iz Drãčevice?*; *Mȅni mȁt je šȉla*, *ali nȉkal nĩ učȉla*, *nego vãko ništȍ*.; *Sîn mi je pogȉnu*, *ȕmr mi je brȁt*.; *Mûž ńu je bȍlestan*.; *Butîga mu je bĩla nãmo na rîvu*, *u sȑ mȉsta.* To, naravno, ne znači da se pored iznesenih primjera ne čuju i primjeri s posvojnom zamjenicom.

2.9. Nema odvajanja sastavnice *ni* od niječnih (odričnih) zamjenica: *Jõ za nȉkoga nẹ̄ťȕ molȉ jer ni zõ me nȉkor ne mȍli*.; *U nȉčemu mu ga nīsôn uvrīdȉla*, *nȉkal!*; *Od nȉkoga nīsôn čȕla nȉšta lîpo obo ńȉma*.

2.10. Karakteristična je upotreba etičkoga dativa (dativa bliskosti): *Bĩla ti je u nõs jelnȁ stõro ženȁ*, *Stōnȅ se zvõla*.; *Ňû ti je bolȉla rūkȁ*.; *Tọ̑ ti je bîlo u mojõj mlãdosti*.; *Tãko san ti se jõ ńȅga jedvȁ rīšȉla*.; *Žȉžula ti jȅmo bĩle cvîte*, *a kafȅni plọ̑d*.; *Nĩ ti xi dȍma*, *ȉšli su u vijôj!*

2.11. Često je miješanje akuzativa, lokativa i instrumentala u oznakama mjesta, odnosno akuzativ se upotrebljava mjesto lokativa i instrumentala: *Bî san u Splȉt*.; *Cĩlo popọ̄lnẹ̑ san bĩla na grọ̑bje*.; *Bîlo je prîn u crĩkvu mejkô kandȅlix*.; *Onȁ je umȑla u desẹ̃ti mȉsec*, *bîlo je slãbo vrîme*.; *Nãši su ȕvik šūšȉli smȍkve na granẹ̃r*.; *Na fumõr ȉmo makãkota*.; *Mĩ smo se najȉli svȉ skȕpa u tinẹ̑l*.; *Kal napōdȅ medȉč*, *ondȁ bȕde mȕšic na bogumȉlu*.; *Stojĩ pol smȍkvu*.; *Sedīmȍ prid butîgu*.

2.12. Instrumental se sredstva u mnogim slučajevima govori s prijedlogom 's/sa': *Vâ tû savȕru maknȕt sa lopãton*.; *Istũka me sa frȕšton*.; *Sa vȍskon su navošťȉli špôg*.; *Izrašpô je s rãšpon*, *sȁl je svȅ dobrȍ*.; *Tọ̃nči glȅdo s kanoťōlọ̑n*.; *Štȅfica je xodî s ȁvuton na Čẹ̑lca*.; *Dọ̃ša je s ȁvuton na krôj cȅste i zbrišô*.; *Dọ̃ťe-*

mo s kamiǫ̑nǫ̑n vazę̑st.; *Svȅ san dobrȍ pospǔgola s kanavãcon.* No, nađe se i poneko odudaranje, npr. *Svȅ su pȍlili kônforon*.; *Zamõxa je pãlicon*.; *Popãrila san vrȉlon vodǫ̑n*.; *Potę̑gla ga je postolǫ̑n.*

2.13. Konstrukcija *za* + infinitiv rado dolazi u ovome govoru: *Ovȍ mi je za olnȋt na katãstar*.; *Dȍni je mãlo kȓke za ložȉ ȍgoń*.; *Ofǔrila san bǫ̑b za zaledȉt*.; *Nȉ vǫ̑ jôgla za šȉt*.; *Poslãla mi je Klementîna dvî rȉbe za lešȁ*.; *Mǫ̑j je otȁc xodî prko dvǭrȁ za pǫ̑j tãmo u zōgǫ̑n*.; *Ȕbro san kȉte ol česmȉne za naložȉ špãxer*.; *Don Vȉsko je imô mlîn za mlȉ kukurǔz*.; *Vǫ̑ bi bîlo šťȅta za zaxȉti*.; *Kūpȉla san Jupǫ̑l za obīlȉ tinę̑l*.; *Bōžȅ je imô brôva za opasīvȁ kozȅ*.; *Grę̑n kvasȉne raslōvȉt za popȉt*.; *Dȁťeš mi mãlo mûrge za namãzot sîr*.

2.14. Perfekt glagola ‘htjeti’ zajedno s infinitivom izriče radnju koja se umalo dogodila: *Tȉli su ga ťapȁ i poslȁ u arȅšt*.; *Tȉla san mu rȅj svȅ če gȁ grę̑*.; *Tî ga je zalopōtȉt*, *ali je Špîro bî tǫ̑te*.; *Sȉnoj me tȉla zvȁt da mi donesȅ dȉńu*.

2.15. Konstrukcije se perfekta glagola *znȁt* i infinitiva upotrebljavaju za radnju u prošlosti koja se ponavljala: *Dicȁ su znãla xodȉt ȍkolo po selǔ i činȉt dišpȅte stõremu svîtu*.; *Znô je zîmi xodȉ pȍ dvi ûre za dǫ̑ť u skǔlu*.; *Znãla bi mȁt pofrȉgot pršurãte po bi cȉlo susîlstvo dǫ̑šlo*.; *Frōnȅ bi znô zapȉvot*, *a ondȁ bi se mȉ prikjūčȉli*.

2.16. Interesantna je konstrukcija sastavljena od prijedloga ‘bez’ i ‘da’: *Bīlî je kǔxińu bȅz da je mãka onî vȅli kvôdar*.; *Pasãli su vǔda bȅz da su se jōvȉli*.; *Juvanîn je svȅ lîpo pokosî*, *bȅz da san mu čô rȅkla.*

2.17. Prilog se *dȉ*, osim za izricanje mjesta, rabi i za izricanje smjera: *Dȉ grę̑tȅ?*; *Nȉ mi rȅkla dȉ je ȉšla*.; *Dȉ ťete pǫ̑j?*; *Dȉ su se upūtȉli?*

2.18. Uz glagole se kretanja koristi prilog *ťȁ*, a označuje udaljavanje od nekoga mjesta: *Ȉšli su ťȁ jer ńi doxȍdi ťę̑r*.; *Pǫ̑ťedu ťȁ sa zôlńin trajȅkton*.; *Ȉša je ťȁ pul Splȉta*.; *Ȉšla je ťȁ u nedȉju vȅčer.*

2.19. Prijedlog *radi*/*zaradi* često označuje uzrok: *Radi tȅbe san polūdȉla*.; *Svãdili smo se radi zemję̑*.; *Jedôn pũt ga je trȅfila i udrȉla vãko ǔ prsi – svȅ radi ńȉx gȍre*.; *Zaradi ńę̑ je ostãvi i crȉkvu i nōrǫ̑d*.

2.20. Prije *neka* može stajati *da*: *Don Tǫ̑nči je zapovȉdi Bǫ̑rki da nekȁ ispečȅ glôvu ol jônca*.; *Kurôt govȍri da nekȁ ne stojīmȍ u zôlńi rę̑d*.

2.21. U upitnim se rečenicama ne koristi čestica *li*: *Jȅmoš dvî kūnȅ?*; *Ȉmo čô za izȉst?*; *Xȍťe čô urodȉt?*; *Xȍťeš mãlo kafę̑?* U upitnim rečenicama ne dolazi *je li*, već samo *je*: *Ję̑ poznãješ tȉ Kȅku Brkinǔ?*; *Ję̑ bî Kûzma u võs?*; *Ję̑ vȉ znôte če sǔ onȉ oprãvili?*; *Ję̑ ti se dobrȍ namočî bakalõr?*

2.22. Broj ‘jedan’ može doći u funkciji neodređena člana: *Iškô te jedôn čovȉk iz Nerežîšť*.; *Kūpȉli su jelnǔ kǔťu*, *mirȉnu*, *po su je lîpo obnovȉli*.; *Ǫ̑n je jedôn vȅliki arlekîn*.; *Mȉ dǫ̑šli kra ȁvuta i grę̑ ti jedôn čovȉk*.

2.23. Oblik se *jednȍ*/*jelnȍ* upotrebljava u značenju ‘otprilike, približno’: *Nãnoge do Stivãna je jelnȍ ûru-dvî vrȉmena.*; *U tîsto stãviš jelnȍ dȅse dȇk cȕkra.*; *Don Ȉvica je rȅka mȉsu*, *bîlo je jelnȍ dvôdese svîta.*

2.24. Datumi se često izriču izrazom ovoga tipa: *Ȕmr je na trî mãja.*; *Rodȉla se na dvajstȉpet jenōrȁ.*; *Svȇti Ōntȇ je na trīnâjst šȇstega.*; *Na dvô lȕja su se oženȉli.*; *I ondà san na dȅve mãja četrdesȇte ȉša u partizōnȇ.*

LEKSIK

1. Uvod

Leksik je čakavskoga narječja s jedne strane očuvao starinu, a s druge strane primio i tuđe utjecaje, poglavito romanski. Smještaj je hrvatskih idioma na dalmatinskome mediteranskome prostoru, bilo da su oni čakavski ili štokavski, karakteriziran trojakim posebnostima: 1. brojnim romanizmima (uslijed dodira s romanskim govorima i kulturom); 2. slavenskim arhaizmima (uslijed perifernoga položaja u slavenskome svijetu); 3. leksičkim lokalizmima (uslijed specifičnosti podneblja) (Finka 1997: 130).

2. Leksičke posebnosti u ložiškome govoru

Premda se u novije vrijeme može govoriti o određenim mijenama u leksiku brojnih čakavskih govora, pa tako i ložiškoga, jamačno je da je leksik mjesnoga govora Ložišća slojevit, interesantan i vrijedan znanstvenoga interesa. Bogatstvo leksika ovoga mjesnoga govora prvenstveno leži u činjenici da je pored leksema naslijeđenih iz praslavenskoga leksičkoga inventara prisutna manja skupina leksema orijentalnoga postanja, ponešto germanizama, hungarizama itd., a obilato su potvrđeni leksemi romanske provenijencije. U nastavku se ukazuje na nabrojene leksičke slojeve u opserviranome govoru.

2.1. Osobito se treba osvrnuti na slavenski leksički fond koji se sreće u ovome govoru. Govor mjesta Ložišća poznaje praslavensku riječ *tovôr* u značenju ‘magarac’, kao i mnogi drugi čakavci. Govori se imenica *besȉda* u značenju ‘riječ, besjeda’, kako je to u nizu čakavskih govora, dakako, pored *beseda*. Ovjeren je stari leksem *žejûd* ‘plod česmine, žir, željud’, a isti se u raznim varijantama pojavljuje u brojnim čakavskim, ali i u nekim štokavskim govorima. Značenje ‘gornji dio korijena stabla, donji dio debla’ pokriva imenica *xrębь.* Praslavenska je riječ i *kopãńa* koja dolazi u značenju ‘oveće drveno korito u kojemu se miješa tijesto za kruh’. Riječ *pọ̑t* označava ‘znoj’, pa tako dolazi i pridjev *pòtan* ‘oznojen, znojan’ te glagoli *(i)spotȉt (se)*, *potȉt (se).* Interesantna je riječ *čȓmań* u značenju ‘vrsta crvene zemlje’, koja se danas sve rjeđe koristi, no postoji u Ložišćima predio koji se zove *Čȓmań*. Imenica se *godišće* govori među čakavcima i štokavcima ikavcima, pa i u Ložišćima frekventno čujemo *godȉšťe*, *dogodȉšťa* te glagol *prgodȉšťit* ‘trajati više od jedne godine, prijeći u drugu godinu (npr. o zalihi ulja)’. U različitim je fonološkim varijatama u čakavskim idiomima živa riječ *oganj* ‘vatra, oganj’, a poznaju je i kajkavci i neki štokavci. Ložišćani sustavno govore *ògoń*. Leksem *rabȍta* ‘posao, rad’, koji

je proširen na slavenskome području, evidentiran je u ložiškome govoru, a u istome se značenju alternativno kaže i romanizam *lavûr*. Prema prasl. **kǫsъ* registrirana je imenica *kûs* u značenju ‘komaď i obilato se upotrebljava. Za značenje ‘kosa, vlasi’ Ložišćani kažu *vlôsi*, leksem koji cirkulira u raznim fonološkim varijantama u čakavaca i kajkavaca, pa i u ponekih štokavaca. ‘Nit kose, vlas’ u ovome je naselju muškoga roda, dakle *vlôs*. Glagol se *pȉtot* odnosi na ‘hraniti koga dajući mu hranu u usta’. Ložišćani rabe riječ *sãje* ‘čađa’, a takva je varijanta ili slična prisutna među mnogim čakavcima, kajkavcima i štokavcima zapadnih predjela. Iz praslavenskoga potječe imenica *lũč*, koja je nosilac značenja ‘središnji smolasti dio bora (služi za potpalu vatre)’, a uz ovu se imenicu govori i *lučȅvina.* Veoma se često rabi pridjev *grûb* (prasl. **grǫbъ*/**grubъ*), najčešće sa značenjem ‘ružan’, ali ima još nekoliko značenja. Prema praslavenskomu **mǫka* stoji *mūkȁ* u značenju ‘brašno’ premda se danas čuje i *brãšno*, no oblik se *mūkȁ* opire nestajanju, osobito kod starijega naroda. Stari glagol *iškat*/*iskat* povezuje sva tri hrvatska narječja, a dolazi i na otoku Braču. Ložišćani često kažu oblike *ȉšken*, *ȉškemo*, *ȉškete*. Ovamo idu i važni oblici glagola **grę̀sti*: *grȇn*, *grȇš*, *grȇ*... Iz praslavenskoga **golvьnja* potječu ložiške varijante *glamjȁ*/*glōmjȁ*, a zastupaju značenje ‘gorući komad drva, goruća cjepanica, glavnja’. Sasvim je obična riječ *opãnak* (prasl. **opьnъkъ*). Ovdje treba pridružiti imenicu *zȉkva* ‘kolijevka, zipka’, koja je u raznim fonološkim varijantama registrirana i drugdje u čakavaca. Dio čakavaca govori *jad* ‘ljutnja’, a dio *(j)id*, a i Ložišćani rado kažu *jîd*, zatim i *jȋdan*, *jīdȉt (se).* Stariji su govorili i *jȉdot (se)*. Na slavenskome jugu nije neobična riječ *dažd* ili drukčije, a ista se nalazi i u opserviranome govoru u liku *dôž*, a dolazi i glagol *dažjȉt*. Prema prasl. **studъ* govori se pridjev *stȕden*/*studȇn* ‘vrlo hladan, studen’. U značenju ‘izrazita hladnoća, studen’ nastupaju imenice *stȕden* i *studenȉca*. Vrijedno je podvući stari glagol *zajõt* koji dolazi u značenju ‘posuditi, pozajmiti’. Ovamo idu i primjeri *tûst* ‘gojazan, debeo, tust’, *tustȉlo*, *tūstȉt*.

Vrijedno je istaknuti i da se u nekim toponimima zrcali praslavensko stanje: *Bǫ̑k*, *Bočȉť*, *Xunčȃc*, *Korȉto*, *Mȅja*, *Mixǫ̑j rôt*, *Ratȁc* i niz drugih.

U velikome su broju bračkih govora, pa tako i u ložiškome, evidentirani pojedini leksički arhaizmi koji se javljaju u pojedinim dijelovima čakavskoga narječja. Ložišćani kažu riječ *plesnȍ* ‘donja strana stopala, taban’, leksem koji je registriran „u srednjodalmatinskoj i kvarnerskoj čakavštini“ Boryś (2007: 70–71). Riječ je *xôz* u značenju ‘dio leđa u čovjeka iznad stražnjice, između bokova’ redovita u govoru Ložišća, a osim na Braču, potvrđena je na Visu i Prviću (Boryś 2007: 18). U značenju ‘iznemoglost, slabost, nemoć, uzetost (od čega ljudi obično prionu za krevet)’ Ložišćani kadšto kažu arhaičnu imenicu *lũkno*, koja je i akcenatski interesantna. Govori se i u nekim drugim bračkim mjestima, a Boryś je evidentira u Brusju na otoku Hvaru (2007: 37), no potvrđena je i u

drugim hvarskim mjestima, npr. u Jelsi i Pitvama, sudeći po vlastitim terenskim podatcima. Boryś (2007: 43) u nekim bračkim i hvarskim govorima bilježi stari termin *mlȉza*/*mlȉzina*. Lik je *mlȉza* registriran u ložiškome i zastupa značenje ‘prvo mlijeko koje se pomuze nakon što se koza ili ovca okote’. Leksem se *šťũt* u značenju ‘potkoljenična kost, gnjať sreće u ložiškome, a kao anatomski je termin bio ograničen na srednjodalmatinske čakavske govore (Boryś 2007: 96). Ložišćani govore *žôlve* ‘otečene vratne žlijezde’ te *žôlvov* ‘koji ima *žôlve*’. Boryś (2007: 110–111) bilježi da je taj stari leksem praslavenskoga postanja u varijanti *žâva* zabilježen u Poljicima i Zaostrogu, u obliku *žôlva* na Hvaru i Visu, a u obliku *žȅlva* na Cresu i u Vrbniku na Krku. Značenje ‘kvrga, izraslina (od udarca)’ u Ložišćima pokriva leksem *žgorȁc*, koji se pojavljuje u različitim varijantama u mnogim čakavskim govorima (Boryś 2007: 115–117). U govoru je Ložišća prisutan glagol *žužńȉt* u značenju ‘zujati, šumiti (u uhu)’, koji je, prema Borysu (2007: 117), zastupljen u čakavskim govorima srednje Dalmacije te u nekim govorima Hrvatskoga primorja.

2.2. Germanizama u ovome govoru nije velik broj. Iako Ložišćani često kažu *šťȇdȉt*, dosta je živ lik *sparanjȁt.* Sasma je obično kazati glagole *škȍdit*, *naškȍdit*. U značenju ‘nalog, zapovijeď Ložišćani kažu germanizam *beƒȇl*. Za ‘kruh izdužena oblika’ danas se pored *bîga*, najradije kaže germanizam *štrȕca*. Uz *kǫ̑čnȉca*/*kǫ̑šnȉca* još se kaže *brȇnza*, pa tako i glagol *brenzȁt*. U Ložišćima je riječ *špãxer* danas sasvim obična. Germanizam se *xȅler* pojavljuje u značenjima ‘1. sitan austrougarski kovani novac (stoti dio krune); 2. *fig*. vrlo mala vrijednosť, pa bi Ložišćani često kazali da nešto ne vrijedi *xȅlera*, npr. *Za vû mazgȕ ne bȉ dô ni xȅlera*. Za značenje je ‘upaljač’ evidentiran germanizam *fȁjerica*. Nije rijetka riječ *fajdȁ* u značenju ‘korist, dobitak’. Veoma se frekventno govori germanizam *šnȉcel* u značenju ‘odrezak, šnicl’.

2.3. Orijentalizmi[26] također nisu veoma frekventni. U lekseme se orijentalnoga postanja može ubrojiti imenica *tȅškera* ‘potvrda o teretu, obvezama i pravu na što’. Ložišćani rabe imenicu *žȉgerica*, dakle s čakavskom mijenom *dž* > *ž*. Značenja ‘1. koji slabo vidi; 2. koji je slijep’ zastupa pridjev *ťȍrov*. Imenica se *bubrig*, *bubreg*, *bubrek* i drugačije javlja u svim hrvatskim narječjima. Na Braču je većinom, pa i u Ložišćima, registrirano *bubrîg.* Redovito se govori prilog *mȕjta* u značenju ‘badava, besplatno’. U značenju ‘remen’ nastupa leksem *kajȉš*. Frekventne su riječi *ťȅla*, *ťȩ̑lȅ*, *ťȅlov*, *ťȅlovit*, sve orijentalnoga korijena. Balkanski je turcizam osmanlijskoga podrijetla, prema Skoku (1971: 17), imenica *jangȋr* koja je nosilac značenja ‘neuškopljeni konj, pastuh’. Neprijeporno je da ovamo ide i leksem *zanõt.* Glagol *talōrȉt*, koji se danas ne govori često, zastupa značenje ‘razglašavati na javnome mjestu, razvikivati, telaliti’. Orijen-

[26] Pod nazivom se ‘orijentalizam’ ovdje misli na posuđenice iz turskoga, arapskoga i perzijskoga.

talizmima se pripaja termin *samõr* u značenju ‘sedlo’, a tako se kaže i za određenu vrstu ribe. Naglašene je čestoće imenica *žȅp*, a leksem se *žep*/*džep* javlja u svim hrvatskim narječjima. Premda Ložišćani kažu *pastȋr* i *pastirȉca*, dosta je običnije *čobôn* i *čobônka*/*čobanȉca.* Za ‘onoga koji krpa probušene limene sudove’ govorilo se *kalãjis*, a ta imenice još živi u prepričavanjima događaja iz prošlih dana. Romanizam *štivãla* paralelno se govori s orijentalizmom *čȉžma*. Orijentalizam se *pazõr* odnosi na ‘tržnicu’. Nije rijetko u upotrebi imenica *kȅsa* ‘vrećica (najčešće plastična)’.

2.4. Svega se tu i tamo naiđe na pokoju riječ madžarskoga postanja, što je i očekivano. Imenica *xajdũk* u Ložišćima ima zastarjelo značenje ‘odmetnik, pobunjenik’, a danas se najčešće koristi za osobu koja je vrlo teška i oštra (povremeno nasilna). Glagol *gîngot* nosi značenje ‘ljuljati, zibati, njihati’, *gîngot se* ‘1. ljuljati se, zibati se, njihati se; 2. nesigurno hodati, teturati’, a tako i *gîngola* dolazi u značenju ‘ljuljačka, njihaljka’. Tu i tamo se može čuti pridjev *kȉvan*, koji nastupa u značenju ‘koji je veoma ljut, gnjevan, bijesan’. U značenju ‘osoba žestoka u nastupima, onaj koji se ponaša kao da je glavni, harambaša’ Ložišćani govore *xàrambaša*. Veoma su obične potvrde *betȇg* ‘mana, nedostatak (tjelesni ili duševni)’ i *betȇžan*/*betȅžan* ‘koji je s (tjelesnom ili duševnom) manom, bolestan’, kao što je obična i imenica *gàzda*.

2.5. Kako se očekuje, znatan je broj leksema romanskoga postanja, bilo da je riječ o starijemu sloju (dalmatoromanski leksički ostatci) ili o novijemu sloju (mletački, dalmatinski mletački, tršćanski, standardni talijanski jezik). S obzirom na činjenicu da *Rječnik* sadrži obilat broj romanskih riječi, ovdje će se izdvojiti svega pokoji ilustrativni primjer iz nekih semantičkih sfera. Iz sfere zanimanja, zvanja i počasnih službi dolaze termini poput *bašaljȇr* ‘vrsta pješaka u talijanskoj vojsci (specifičan po kapi na kojoj je perje)’, *gaštôt* ‘glavni pomoćnik u crkvi, sakristan’, *jandãram* ‘žandar’, *kurôt* ‘župnik’, *marangũn* ‘drvodjelac, stolar’, *sȍldot* ‘onaj koji služi u vojsci, vojnik’; iz sfere odjeće, obuće te modnih i drugih dodataka čujemo *bonȅt* ‘kapa sa štitnikom’, *centûra*/*cintûra* ‘pojas na odjevnome predmetu’, *kamižolîn* ‘vrsta starinskoga haljetka (nalik na prsluk)’, *komȅš* ‘vrsta ženskoga prsluka koji se odijeva ispod odjeće’, *pandîl* ‘suknja’, *rebatîna* ‘metalna spojka, zakovica’, *spãra* ‘podložak od robe koji se stavlja na glavu ispod tereta’, *škarpîne* ‘vrsta plićih, laganijih cipela’; iz sfere se slastica čuje *garîtula* ‘uskrsna slatka pletenica s jajem u sredini’, *xȓstula* (ob. *mn*. *xȓstule*) ‘vrsta pržene slastice od tanje trake tijesta (najčešće u obliku mašne)’, *pandešpôń* ‘vrsta kolača od brašna, šećera i jaja (nalik na biskvit)’, *rafijȍl* (ob. *mn*. *rafijȍli*) ‘suha slastica u obliku polumjeseca punjena mljevenim bademima (ili orasima)’, *šavajôrda* ‘vrsta laganijih keksa od brašna, jaja i šećera’; među kuhinjskim se leksikom može istaći *brunzîna* ‘vrsta metalnoga kuhinjskoga suda (izvorno od bronce i u njemu se kuhalo na otvorenome ognjištu)’,

kanavãca ‘kuhinjska krpa’, *komȍštre* ‘željezni lanci ponad kamina o koje se vješaju lonci za kuhanje’, *kredȇnca* ‘kuhinjski ormar za posuđe i kuhinjski pribor’, *perũn* ‘1. pribor za jelo kojime se nabada hrana, vilica; 2. mjera količine’; iz sfere voća i povrća dolazi *fažȏl* ‘grah (biljka i plod)’, *nèšpula* ‘mušmula (stablo i plod)’, *pomidȏr* ‘rajčica (biljka i plod)’; iz sfere igara i zabave: *balȍta* ‘1. boća; 2. kugla’, *brȉškula* ‘vrsta kartaške igre, briškula’, *kvadrȉlija* ‘vrsta staroga društvenoga plesa’, *rãšpa* ‘vrsta starinskoga plesa, raspa’, *trešȅta* ‘vrsta kartaške igre’; iz sfere životinja: *bȅštija* ‘1. životinja; 2. *fig*. čeljade koje se neljudski ponaša, nečovjek’, *mūlȍ* ‘križanac između magarca i kobile, mula’, *pulãstar* ‘mladi pijetao, pjetlić’; iz sfere rodbinskoga nazivlja: *kuńôda* ‘ženina i muževa sestra, zaova, svastika’, *nȅput* ‘bratov ili sestrin sin, nećak’, *parentôd* ‘srodstvo, rodbina, rod’; iz sfere karakternih osobina: *ambicjȏz* ‘častoljubiv, častohlepan’, *dińȏž* ‘ljubazan, uljudan, pristupačan’, *kuntȅnat* ‘zadovoljan’, *kurijȏž* ‘znatiželjan, radoznao’; iz sfere ptica: *frzelîn* ‘vrsta ptice pjevice’, *grdelîn* ‘vrsta ptice pjevice, češljugar’, *vrdũn* ‘vrsta ptice pjevice, zelendur’; iz sfere cvijeća: *arbakanȅla* ‘vrsta ukrasne veoma mirisne biljke’, *arbarȏža* ‘vrsta zimzelene ukrasne biljke ružičastih cvjetova (vrsta pelargonije)’, *garîful* ‘vrsta ukrasnoga cvijeta, karanfil’; iz sfere novca: *cekîn* ‘vrsta zlatnoga novca, zlatnik’, *gazèta* ‘sitan bakreni novac’, *munîta* ‘sitan kovani novac, sitniš’, *pȉnezi* ‘novac’; iz sfere bolesti: *infetȁt* ‘okužiti, zaraziti’, *malatȉja* ‘slabost, onemoćalost, bolest’, *šijãtika* ‘išijas’, *škrlatîna* ‘vrsta zarazne dječje bolesti, škarlatina, šarlah’; iz sfere prijevoznih sredstava: *ferôta* ‘vlak, željeznica’, *karȍca* ‘starinska kola s konjskom zapregom za prijevoz putnika, kočija’; iz sfere vjere i crkve: *baldakîn* ‘raskošna tkanina razapeta na četiri motke koja se nosi u procesiji iznad svećenika koji nosi Presveto ili svetačke moći, baldahin’, *dojtrîna* ‘vjerska poduka djece (u školi ili župi), vjeronauk’, *predikȁt* ‘1. držati propovijed, propovijedati; 2. *fig*. mnogo govoriti, brbljati’, *presecjũn*/*procesũn* ‘vjerski ophod, procesija’, *pûplik* ‘govornica u crkvi, propovjedaonica’, *sakreštȉja* ‘prostorija u kojoj se čuvaju predmeti za bogoslužje i u kojoj se svećenici pripremaju za misu, sakristija’. Mnogi su romanizmi i danas živi i u frekventnoj upotrebi, osobito među starijim narodom.

NAPOMENE O NAČELIMA IZRADE *RJEČNIKA GOVORA MJESTA LOŽIŠĆA NA OTOKU BRAČU*

Filip Galović

Popis je riječi ložiškoga govora nastajao pod perom Pavla Valerijeva u prvoj polovici prošloga stoljeća, a obrada je tada zapisanih riječi, uz znatno povećanje rječničke građe, nastajala posljednjih godina radom Filipa Galovića.

Nastojalo se postići da ovaj *Rječnik* s jedne strane ispuni stručne kriterije, što je sasvim razumljivo, no s druge strane i da bude primjenjiv i prikladan širemu čitateljstvu.

Što se tiče metodologije izrade ovoga *Rječnika*, iako se za njegovu izradu posezalo i za drugim važnijim dijalekatnim rječnicima, osobito čakavskim, treba spomenuti da je velikim dijelom podudarna s onom u Šimunovićevu *Rječniku bračkih čakavskih govora*,[1] a premoćno s onom u *Rječniku Pitava i Zavale* Ante Barbića, na čemu je vrsno radila dr. sc. Anita Celinić.

Ovaj je *Rječnik* pretežito rječnik suvremenoga govora. I unatoč činjenici što je Valerijev bilježio riječi prije stotinjak godina, mnoge su tada popisane do danas održane i veoma čvrste u sustavu. Neke su od njih danas ovjerene u drugačijoj varijanti, manji je broj onih koje se danas rjeđe rabe, a svega je pokoja nestala iz sustava. Takve se riječi ovdje bilježe znakom **ˣ** pred natuknicom (npr. **ˣbulikôn**, **ˣburnjȁt**, **ˣižôt**, **ˣkrōkȁt**). I za novijih je terenskih istraživanja ovjeren dio takvih pa se i one označuju na isti način. Primjerice, riječ **ˣbrekȕc** koja nosi značenje ‘lagano zvonjenje na koncu bogoslužja dok se vjernici križaju’ danas nema zamjene jer se danas ne zvoni pri koncu svete mise, a jednako je tako s riječi **ˣmatutîn** koja označuje ‘ranu jutarnju funkciju u crkvi’ koja se već dulje vrijeme ne održava pa ni leksem nije sasvim živ. I glagol je **ˣbaratȁt** u značenju ‘zamijeniti kakvo dobro bez upotrebe novaca’, razumije se, danas napušten. Govorilo se **ˣsvilȁc** za ‘pređu od konoplje’, ali danas se ne prede pa ni ne živi taj lik. Na izdahu je i glagol **ˣrãdovot se** ‘čestitati kakav važan događaj

[1] Ako se po strani ostavi metodologija, vrijedna je i nezaobilazna leksikografska knjiga o Braču *Rječnik bračkih čakavskih govora* Petra Šimunovića, koja pored premoćnoga broja riječi iz autorova rodnoga govora Dračevice, obuhvaća i riječi iz govora više bračkih naselja, a tako i pojedine iz ložiškoga. No, kako niti jedan rječnik nikada nije konačan jer je sve lekseme nemoguće zapisati, tako i u Šimunovićevu *Rječniku* nije zabilježen dio termina koji su ovdje uvršteni, npr. **civetǫ̑na**, **gãćerica**, **gībȉt**, **gînjgola**, **granfȁt**, **grnjȁ**, **hãmatan**, **hūlȁc**, **matunjãča**, **medenjõk**, **nakukmãčit se**, **žbjȅhnut**, **žbortũn** i niz drugih. Dio je termina ovjeren s akcenatskim razlikama (prvi je leksem iz Šimunovićeva rječnika, drugi je s ložiškoga terena): **bančȉć/bančȉć**, **dekrẹ̑t/dekrẹ̄t**, **martèlina/martelîna**, **mȁuš/mãuš**, **mẹ̄čȉlo/mečȉlo**, **patrǫ̑n/patrǭn**, **plẹ̑t/plẹ̄t**, **pròdil/prǭdîl**, **pȉjen** 1. jd. prez./**pījȅn** uz rječe **pȉjen** 1. jd. prez. itd. Niz je i drugačijih varijanti (prvi je leksem iz Šimunovićeva rječnika, drugi je s ložiškoga terena): **ćapîna/ćapîn**, **ferentîn/ferendîn**, **marmontîna/mrmontîn**, **nagvacȁt se/nagvōcȁt se**, **pãmećnjok/pãmetnjok**, **premǫ̑ra/premûra**, **prigladnȉt/prglōdnȉt**, **pûlpit/pûplik**, **poštĩvon** 1. jd. prez./**poštĩjen** 1. jd. prez., **zãmre** 3. jd. prez./**zômre** 3. jd. prez. itd. Nađu se različitosti i u samim značenjima, pa tako, primjerice, u Šimunovićevoj građi leksem **pišarǫ̑la** dolazi u značenjima ‘1. mokraća, urin; 2. *fig.* bljutavo toplo piće’, dok u Ložišćima nosi značenje ‘sirutka’. Ima, dakle, razlika, što ide u prilog činjenici da je svaki mjesni govor cjelina za sebe i da je svaki obilježen specifičnostima koje valja terenski istražiti i pomno zabilježiti.

(npr. rođenje)’ jer to više nije učestalo. Riječ je **ˣnegȍcij** danas zastarjela jer se obično kaže **butîga**, tako i uglavnom prema **ˣregalȁt** dolazi **darovȁt**, prema **ˣdvȉgnut** – **dȉgnut**, prema **ˣdrōgȉnja** – **skupoćȁ**, prema **ˣkãmara** – **komȍra**, prema **ˣoperacjũn** – **operãcija**, prema **ˣparašȍl** – **lumbrelîn/sȕncobran**, prema **ˣražōjȁt – ražē̩jȁt** itd. Dijelom su leksičke građe i neki leksički importi iz novijega nanosa, što je bilo važno zapisati: **apartmãn**, **bȍjler**, **dȉzalica**, **frižidȇr**, **gastrîtis**, **glȉser**, **hotȇl**, **kãbel**, **kafȉć**, **klȉma**, **sârma**, **sȅmafor**, **slȕšalica**, **stân**, **šȁlter**, **terapȉja**, **trȁfika**, **tunȇl**, **vȍdovod**, **ventilâtor**, **vodokȍtlić** itd. Naravno, uvrštene su riječi koje su ušle u sustav, koje su redovite u govoru, odnosno koje su postale dijelom govora: tako već niz godina mjesto Ložišće ima semafor, pa je i ta riječ danas svakodnevna; godinama se govorilo o gradnji tunela koji je danas izgrađen, pa je i ona ušla u sustav; sasvim su obične danas riječi poput **bȍjler**, **frižidȇr**, **kãbel**, **trȁfika**, **vodokȍtlić**, **vȍdovod** itd. Nisu se uvrstile riječi koje se prigodice posude iz drugoga sustava, pa tako Ložišćani za ‘časnu sestru’ kažu **švȏra**, no nije se, dakako, bilježio lik **câsna** jer se to čuje samo u finijemu govoru, odnosno u govoru s nedomaćim svijetom – to je, pak, korištenje drugim sustavom.

U ovome se *Rječniku* slijede bazična načela izrade leksikografskoga članka.

Natuknice su poredane abecednim slijedom, otisnute masnim pismom i bilježe se u kanonskome obliku. Iznimkom su oni oblici koji u kanonskome obliku nisu ovjereni u govoru (npr. **grȇ̩n**). Slijede fleksijski oblici, zatim gramatički podatci, a s desne strane sinonim(i) hrvatskoga standardnoga jezika ili opisno značenje.[2] Često se, dakle, navodi sinonim(i) hrvatskoga standardnog jezika, ako oni postoje, no također se u nizu slučajeva posezalo za opisnim tumačenjima jer je to bilo svrhovito. Na primjer, da se zapisalo **banȉca** *ž* banica, moglo bi se pomisliti da je riječ o banovoj supruzi. I kada ne bi bilo tako, dio naroda ne zna da je to bila stara austrougarska kovanica, pa je dobro da se rastumači na ovaj način: **banȉca** *ž* stari austrougarski kovani novčić, banica. Ili, primjerice, riječ **babarȋn** mogla se tumačiti s ‘opršnjak’, no pitanje je koliko svijeta zna za taj termin standardnoga jezika i što predstavlja. Zato je ponegdje bilo bolje donositi i opisni dio uz pojedine ekvivalente iz standardnoga jezika: **babarȋn**, babarīnā *m* dio dječje odjeće koji sprječava prljanje za vrijeme jela, opršnjak.

[2] Za značenja su najčešće konzultirani ovi rječnici: Birtić, Matea; Blagus Bartolec, Goranka; Hudeček, Lana; Jojić, Ljiljana; Kovačević, Barbara; Lewis, Kristian; Matas Ivanković, Ivana; Mihaljević, Milica; Miloš, Irena; Ramadanović, Ermina; Vidović, Domagoj (2012). *Školski rječnik hrvatskoga jezika.* Zagreb: Školska knjiga – Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje.; *Hrvatski jezični portal*, http://hjp.znanje.hr/index.php?show=search.; Anić, Vladimir (2004). *Veliki rječnik hrvatskoga jezika* + CD-ROM. Zagreb: Novi Liber.

Jednako je tako i s riječi **bužȅta** koja se mogla tumačiti sa ‘zapučak’, no iz istih je razloga zapisano: **bužȅta** *ž* opšivena rupica na odjeći ili obući u koju se uvlači dugme ili vezica, zapučak. Da se riječ **batovîna** protumačila s ‘bežmek’, također ne bi svima bilo jasno pa je bilo bolje napisati: **batovîna** *ž* vrsta morske ribe, bežmek. Ovamo ide i riječ **kardinõl** koja je protumačena kao ‘visoki dostojanstvenik Katoličke Crkve, kardinal’ jer da je pisalo samo ‘kardinal’, moglo bi se pomisliti da je to sorta grožđa. Također su takva tumačenja zastupljena i s obzirom na činjenicu da će ovo čitati i mlađi svijet, napose mlađi Ložišćani i drugi Bračani, koji žive u novome vremenu, pa trebaju zornije znati za pojedine termine. Detaljnija su objašnjenja također korisna i za čitatelje koji su iseljenici i već dulji niz godina žive izvan domovine.

Mnoge natuknice imaju više značenja. Uz višeznačne su natuknice značenja odvojena brojevima (npr. **cvît** *m* 1. cvijet; 2. najbolji dio domaćega proizvoda (npr. brašna, mlijeka); 3. bijela plijesan na površini vina; **mȍćan**, moćnà, mȍćno (mȍćni) *pridj*. 1. koji ima vlast i velik utjecaj u društvu; 2. snažan, jak).

U definicijama se dijela riječi koriste i pojedine riječi koje su kao natuknice obrađene u rječniku te su akcentirane i otisnute masnim pismom (npr. **grabunȁt**, grabunôn *nesvrš*. razvlačiti vunu **grabūnȉma**, grebenati; **granȁt**, granôn *nesvrš*. odvajati peteljke od grožđa na **granȇrù**; **mȏro**, mȏrota *m* **mūlȍ** crne dlake). To nije dosljedno primjenjivano, već u onim slučajevima kada se učinilo da je to korisno.

Heterofoni, odnosno leksemi koji imaju isti fonemski slijed, ali različite akcente (tj. kada u opserviranome govoru ista riječ može imati različito mjesto akcenta ili različitu vrstu akcenta), dijelom su iste natuknice (npr. **daskȁ/dãska**, **kādȁ/kãda**, **pelīnkȍvac/pelīnkovac**, **sȅdanstȏ/sȅdansto**). To se, naravno, odnosi i na oblike kao **dogodȉt se**, *3. l.* dogodî se/dogȍdi se; **zībȁt**, zîbon/zîbjen). Takve imenica tipa **daskȁ/dãska**, **šćapĩć/šćapȉć**, **vojskȁ/võjska**, jasno je, imaju drugačije genitive, pa su se u tim slučajevima bilježili genitivi za oba lika (npr. **daskȁ/dãska**, daskȇ/dãske; **šćapĩć/šćapȉć**, šćapīćā/šćapȉća; **vojskȁ/võjska**, vojskȇ/võjske).

Različite se varijante tipa **nãko**, **onãko**; **jȅpe**, **jȅpet**, **jȅpeta**, **jȍpe**, **jȍpet**, **ˣjȍpetac**; **inšempjȁt**, **išempjȁt**; **sȁd**, **sȁda**, **sȁl** i sl. donose u zasebnim natuknicama i međusobno su usmjerene uputnicom.

Homonimi čine odvojene natuknice koje su navedene s eksponentom (npr. **kalȁt¹** i **kalȁt²**; **kopȓc¹** i **kopȓc²**; **rãšpa¹** i **rãšpa²**).

Homoformi koji nisu iste vrste riječi pripadaju odvojenim natuknicama (**bokũn**, bokūnā *m*; **bokũn** *pril*.).

Derivirani se oblici pojavljuju kao zasebne natuknice, npr. glagolske imenice (**navȓćonje**, navȓćonjo *s gl. imen. od* **navȓćot**; **porinūćȇ**, porinūćô *s gl.*

imen. *od* **porȉnut**); deminutivi (**pićȍnica** *ž dem*. *od* **pićȍna**; **pokrīvȁc**, pokrȋvca *m dem*. *od* **pȍkriv**); augmentativi (**kućetȉna** *ž augm*. *od* **kȕća**; **robetȉna** *ž augm*. *od* **ròba**). Kod pojedinih oblika nije se uvijek bilježio ekvivalent iz standardnoga jezika, odnosno opisno značenje, jer za to nije bilo potrebe.

Sinonimi se donose u različitim natuknicama te su upućeni jedan na drugoga u slučaju kada su ovjereni u istim ili vrlo sličnim kontekstima (npr. **gratȁt se**, gratôn se *nesvrš*. grepsti se → **grančȁt se**, **granfȁt se**; **lūč**, lūčä *m* središnji smolasti dio bora (služi za potpalu vatre) → **lučȅvina**). Ukoliko se plan odnosi samo na jedno ili jedino značenje evidentirano u natuknici, utoliko se nakon toga značenja bilježi uputnica (npr. **jedinȉca** *ž* 1. jedina kći u roditelja; 2. najniža ocjena znanja → **kȩ̑c**, **kjȕka3**; **oholȉja** *ž* oholost, taština, nadmenost → **prpotȇnca**, **šupȇrbija**); ukoliko se plan odnosi na sva evidentirana značenja, uputnica se piše odmah nakon gramatičkih podataka (npr. **izronȉt**, izrònin *svrš*. → **iznerȁt** 1. roneći što izvaditi na površinu (npr. školjke); 2. roneći izići na površinu vode; **majmūn**, majmūnä *m* → **šîmja** 1. vrsta sisavca, majmun; 2. *fig*. *pejor*. osoba koja pravi budalu od sebe).

U *Rječniku* je prisutan stanovit broj natuknica koje su u cijelosti identične kanonskomu obliku ekvivalenta iz standardnoga jezika (npr. **čîn**; **čȉst**; **kȕća**; **kȕhinja**). Dakako, nije malen broj ni onih koji su u homografskome odnosu (npr. **bogȁt**; **desȇtāk**; **krȋž**; **unȕka**). Takve je likove bilo nužno zapisati jer su dijelom sustava.

Pored imenica bilježi se oznaka roda (*m*, *ž*, *s*). Genitiv se navodi u slučaju kada je akcent u tome padežu različit od akcenta u nominativu jednine ili kada dolazi do određenih fonoloških ili morfonoloških mijena i drugih pojava (npr. **grȇdȁ**, gredȇ; **ježȉnac**, ježînca; **nōčîn**, nōčȉna; **njûrho**, njûrhota; **opȁt**, opāta; **plème**, plèmena; **sapūn**, sapūnä; **vrućinȁ**, vrućinȇ). Kod imenica se *i*-vrste, bez obzira na spomenuto, uvijek bilježio genitiv. To je stoga što su pojedine imenice, naročito one tipa **konfužjūn**, **luminacijūn** itd., danas različitoga roda u različitim govorima.

Imenice *pluralia tantum* pored oznake roda imaju i oznaku *mn*., a zbirne imenice oznaku *zb*. Određeni se broj imenica u ložiškome govoru pretežito pojavljuje u množini, pa pored takvih stoji oznaka ob. *mn*. (npr. **bȍkula** *ž* (ob. *mn.* **bȍkule**); **hȓstula** *ž* (ob. *mn.* **hȓstule**); **kavalȅt** *m* (ob. *mn.* **kavalȅti**)).

Pridjevi se pišu u neodređenome obliku (npr. **ȉskren** (ȉskreni) *pridj*.; **jȇdar**, jȇdrä, jȇdro (jȇdri) *pridj*.; **plȍsnat** (plȍsnati) *pridj*.), odnosno u određenome ako ne postoji neodređeni oblik (**mõli** *pridj*.; **prõvi** *pridj*.; **žudȋjski** *pridj*.). Kada su moguća oba lika, određeni se lik donosi u zagradama (npr. **glasovȉt** (glasovȉti) *pridj*.; **jelȏ̄ž** (jelȏ̄ži) *pridj*.; **tûp**, tūpä, tûpo (tūpi) *pridj*.). Ako su u likovima ženskoga i srednjega roda evidentirane promjene u fonemskome sastavu ili promjena naglasnoga mjesta, takvi se likovi navode (npr. **korȉstan**,

korȉsna, korȉsno (korȉsni) *pridj*.; **krȉpan**, kripnȁ, krȉpno (krȉpni) *pridj*.; **rogȁt**, rogãta, rogãto (rogãti) *pridj*.; **rôvan**, rõvnā, rôvno (rõvni) *pridj*.). Kao zasebne se natuknice bilježe pojedini komparativi, navlastito oni koji se ističu svojim oblikom, te je pored njih naznačen i pozitiv (npr. **grȕbji** *pridj*. *komp*. *od* **grûb**; **jãkji** *pridj*. *komp*. *od* **jôk**; **nȉžji** *komp*. *od* **nȉzak**). Isto se načelo primjenjuje i za priloge (npr. **čvrstȉje** *pril*. *komp*. *od* **čvȓsto**; **dãje** *pril*. *komp*. *od* **dalekò**). Kod pojedinih se komparativa nije uvijek bilježio ekvivalent iz standardnoga jezika, odnosno opisno značenje, jer za to nije bilo potrebe.

Uz infinitive je glagola zabilježena oznaka vida i oblik za 1. lice jednine kada glagol ima sva lica (npr. **fremȁt se**, fremôn se *svrš*.; **mōrȉt**, mõrin *nesvrš*.). Kada se rabi samo 3. lice jednine, to je posebno navedeno (npr. **nakukmãčit se**, *3. l.* nakukmãči se *svrš*.; **objȕžit**, *3. l.* objȕži *svrš*.). Kod glagola koji su uporabno nepotpuni, dakle koji nemaju sva lica, također se bilježi oblik za 3. lice jednine (npr. **nabrȁt se**, *3. l.* naberȅ se *svrš*. nabrati se (o odjeći); **ukjūnùt**, *3. l.* ukjũne *svrš*. ujesti kljunom). Neki se glagoli, koji imaju više značenja, a neko od značenja u sustavu nema sva lica, bilježe na način da se uz natuknicu uobičajeno navodi 1. lice jednine, ali pored značenja kod kojega nisu ovjerena sva lica dolazi oznaka *3. l.* (npr. **kȕpit se**, kȕpin se *nesvrš*. 1. skupljati se (npr. u grupu); 2. *3. l.* postajati manjim u mjeri, ulaziti u se; **tarmȁt**, tarmôn *nesvrš*. 1. *3. l.* nagrizati, izjedati (o moljcu); 2. *fig*. izgrizati, izjedati, mučiti). Kada niječna čestica s određenim glagolom čini jednu riječ, takvi se oblici navode pod istim glagolom (npr. **nīmon** pod **jemȁt** i **imȁt**). Odvojenim natuknicama pripadaju glagoli koji su povratni i koji nisu povratni (npr. **povećȁt**, povećôn *svrš*. te **povećȁt se**, povećôn se *svrš*.; **zaklōpȁt**, zaklõpon *nesvrš*. te **zaklōpȁt se**, zaklõpon se *nesvrš*.). Glagolski su pridjevi trpni bilježeni kao zasebne natuknice (npr. **kogulôn** (kogulôni) *pridj*.; **prčȩ̏šćen** (prčȩ̏šćeni) *pridj*.; **vȩ̑žen** (vȩ̑ženi) *pridj*.).

Kod nepromjenjivih je vrsta riječi navedena oznaka koja signalizira vrstu riječi (npr. **èno** *čest*.; **impȉjo** *pril*.; **nãglos** *pril*.; **òsin** *prijedl*.; **tèr** *vezn*.; **màc** *uzv*.; **nûj** *uzv*.).

Etnici, etnonimi i ktetici pojavljuju se u rječničkoj građi kao izdvojene natuknice (npr. **dolnjohunčônski** *pridj*.; **jelšônski** *pridj*.; **Bȍljanin** *m*; **Bosōnȁc**, Bosõnca *m*; **Tudȅčak**, Tuděška *m*).

Kao zasebne se natuknice donose nazivi pojedinih naselja (ne samo bračkih), otoka itd., koji su se češće pojavljivali u slobodnim razgovorima, bilo da su Ložišćani s njima u redovitijem saobraćaju ili su prisutni u govoru iz drugih razloga (npr. **Krīlȍ** *s*; **Dȕgi Rôt** *m*; **Splȉt** *m*; **Vȕkovar** *m*; **Šȍlta** *ž*).

Osobna imena i nadimci nisu zastupljeni kao izdvojene natuknice, a tako ni toponimi s područja mjesta Ložišća, no navedeno se donosi u zasebnome prilogu nakon rječničke građe.

RJEČNIK

Filip Galović
Pavle Valerijev

Kratice i simboli

U knjizi je rabljeno znakovlje pod nazivom ZRCola (http://zrcola.zrc-sazu.si), što ga je u Znanstvenoraziskovalnemu centru SAZU u Ljubljani razvio Peter Weiss.

U rječničkome su dijelu – radi lakšega snalaženja – fonemi *x*, *d'*, *ť*, *ń* predstavljeni grafemima (*h*), (*đ*), (*ć*), (*nj*). Ovdje (*lj*) predstavlja slijed fonema *l* i *j*.

Kratice

augm.	augmentativ
br.	broj
čest.	čestica
dem.	deminutiv
fig.	figurativno
gl. imen.	glagolska imenica
gl. pridj. rad.	glagolski pridjev radni
imp.	imperativ
jd.	jednina
komp.	komparativ
l.	lice
m	muški rod
mn.	množina
neodr.	neodređeni lik
neskl.	nesklonjivo
ob.	obično
pejor.	pejorativno
prez.	prezent
pridj.	pridjev
prijedl.	prijedlog
pril.	prilog
red.	redni
s	srednji rod
superl.	superlativ
svrš.	svršeni
usp.	usporedi
uzv.	uzvik
vezn.	veznik
vok.	vokativ
vulg.	vulgarno
zamj.	zamjenica
zb. imen.	zbirna imenica
ž	ženski rod

Simboli

×	(uglavnom) zastarjelo
/	također i, ili
→	uputnica na sinonim
▲	pred nekim svezama riječi i frazemima
â	dugi silazni akcent
ȁ	kratki silazni akcent
ã	akut
ā	nenaglašena duljina

A

à *čest*. zar → **àl**

a *uzv*. a

a *vezn*. a

abažûr, abažūrà *m* štit svjetiljke koji zaklanja od izravne svjetlosti, sjenilo

ãbit *m* svećeničke i redovničke halje, habit

abrùma *ž* hrana koja se baca u more kao mamac za ribu

abrumàt, abrumôn *svrš*. namamiti ribu pomoću **abrùme**

abrumōvàt, abrumõjen *nesvrš*. mamiti ribu pomoću **abrùme**

abulãnta *ž* ambulanta

acalîn *m* ručna sprava za oštrenje noževa

ãcid *m* kiselina za čišćenje površine prije nanošenja kositra

acidofīl, acidofīlà *m* mliječni napitak na bazi acidofilnih bakterija, acidofil

acôl *m* čelik → **čelìk**

ˣadatàt, adatôn *svrš*. prilagoditi, uskladiti

ˣadatàt se, adatôn se *svrš*. prilagoditi se, uskladiti se

ˣadâto *pril*. prilagođeno, usklađeno, po mjeri

adȉjo *uzv*. zbogom

admirõl, admirōlà *m* osoba s najvišim časničkim činom u ratnoj mornarici, admiral

Adôm, Adãma *m* prema Bibliji prvi čovjek kojega je Bog načinio od zemlje, Adam

adrèsa *ž* adresa → **indrìc**

adukàt, adukôn *svrš*. odgojiti, izobraziti, poučiti

adukōvàt, adukõjen *nesvrš*. odgajati, izobražavati, poučavati

adût *m* 1. jaka karta u kartaškoj igri; 2. *fig*. sredstvo ili okolnost koje nekomu osigurava prednost ili uspjeh

advènat, advẹ̑nta *m* posljednja četiri tjedna prije Božića, došašće, advent

advokàt, advokãta *m* advokat, odvjetnik → **ˣalbokàt**

ađutônt *m* pomoćnik (ob. visokomu časniku ili službeniku)

afanàt, *3. l.* afanô *svrš*. izazvati nesvjesticu, onesvijestiti (npr. o Suncu, lošoj vijesti i sl.)

afanàt se, afanôn se *svrš*. pasti u nesvijest, onesvijestiti se

afanōvàt, *3. l.* afanõje *nesvrš*. izazivati nesvjesticu, onesvješćivati (npr. o Suncu, lošoj vijesti i sl.)

afanōvàt se, afanõjen se *nesvrš*. padati u nesvijest, onesvješćivati se

afitàt, afitôn *svrš*. 1. dati u najam, iznajmiti; 2. uzeti u najam, unajmiti

afitōvàt, afitõjen *nesvrš*. 1. davati u najam, iznajmljivati; 2. uzimati u najam, unajmljivati

afôn, afãna *m* nesvijest, nesvjestica

Ãfrika *ž* Afrika

agẹ̑nt *m* predstavnik ili zastupnik kakve tvrtke ili zavoda, agent

agîlan, agîlna, agîlno (agîlni) *pridj*. okretan, marljiv, agilan

agîlno *pril*. okretno, marljivo, agilno

Âgnus Dèi *m neskl*. Jaganjče Božji (dio mise)

agravȁt, agravôn *svrš*. 1. pokvariti želudac → **strmbujȁt**; 2. *fig*. onečistiti savjest, ogriješiti dušu

agravōvȁt, agravõjen *nesvrš*. 1. kvariti želudac; 2. *fig*. onečišćavati savjest, griješiti dušu

agrõr, agrōrā *m* sve što se odnosi na zemljišni posjed i poljoprivredu

agȕst *m* kolovoz (mjesec)

âhime *uzv*. za izražavanje žaljenja

ajbȍ *uzv*. 1. za izražavanje žalosti, tuge; 2. za izražavanje odbijanja, odricanja, neprihvaćanja

ȁjde *uzv*. hajde → **ȁla3**

ȁjme/**ajmȅ** *uzv*. 1. za izražavanje tuge, boli, žaljenja; 2. za izražavanje čuđenja

ako *vezn*. ako → **ko**

akoštȁt, akoštôn *svrš*. → **koštȁt²** 1. pristati plovilom uz obalu, uz kraj; 2. *fig*. pristupiti, prići

akoštōvȁt, akoštõjen *nesvrš*. → **koštōvȁt** 1. pristajati plovilom uz obalu, uz kraj; 2. *fig*. pristupati, prilaziti

akûža *ž* objava dobitnih karata u kartaškoj igri

akužȁt, akužôn *svrš*. 1. objaviti dobitne karte u kartaškoj igri; 2. odati, otkriti, izdati → **izdȁt**, **odȁt²**

akužȁt se, akužôn se *svrš*. odati se, otkriti se, izdati se → **izdȁt se**, **odȁt se²**

akužōvȁt, akužõjen *nesvrš*. 1. objavljivati dobitne karte u kartaškoj igri; 2. odavati, otkrivati, izdavati

akužōvȁt se, akužõjen se *nesvrš*. odavati se, otkrivati se, izdavati se

al *vezn*. ali → **ali**, **ma1**

ȁl *čest*. zar → **ȁ**

ȁla *pril*. na način kao, poput

ȁla *uzv*. 1. za izražavanje pristajanja, odobravanja; 2. za izražavanje upozorenja; 3. hajde → **ȁjde**

alȁ *uzv*. za izražavanje čuđenja

alãrum *m* uzbuna

alavȉja *pril*. kako treba, u redu, dobro

˟albokȁt, albokãta *m* advokat, odvjetnik → **advokȁt**

ȁlbum *m* uvezana knjiga s listovima za umetanje fotografija, album

alegrȉja *ž* radosno raspoloženje, živost, veselje

alelȕja *uzv*. hvalite Boga, aleluja

alẹ̄rgȉja/**alẹ̄rgija** *ž* osjetljivost organizma na strane tvari, alergija

ali *vezn*. ali → **al**, **ma1**

alibȁt, *3. l*. alibô *svrš*. spustiti se na manju mjeru (ob. o tekućini) → **kalȁt²2**

alibōvȁt, *3. l*. alibõje *nesvrš*. spuštati se na manju mjeru (ob. o tekućini) → **kalōvȁt2**

alkȁt, alkôn *svrš*. završiti s tkanjem, otkati

˟almẹ̑no *čest*. barem, makar

almerîna *ž* marelica (manjega ploda) → **armerîna**

˟alọ̑g *m* smještaj

˟alogȁt, alogôn *svrš*. smjestiti se, odsjesti

×alogōvȁt, alogõjen *nesvrš*. smještati se, odsjedati

ãloj *m* biljka dugih i mesnatih listova bodljikavih na vrhu i po rubovima, agava

alõt, alōtȁ *m* alat

alterlȇrija *ž* rod vojske, topništvo, artiljerija → **anterlȇrija**

altõr, altōrȁ *m* oltar → **oltõr**

altrokȅ *vezn*. i te kako, a kamoli

amȁt, amôn *nesvrš*. iskazivati naklonost, privrženost, voljeti

amȁt se, amôn se *nesvrš*. međusobno iskazivati naklonost, privrženost, voljeti se

ambicjȍz (ambicjȍzi) *pridj*. častoljubiv, častohlepan

ambicjũn, ambicjũni *ž* častoljublje, častohlepnost

ãmen *uzv*. 1. neka bude tako, tako jest; 2. *fig*. gotovo, svršeno

Amȅrika *ž* Amerika → **Mȅrika**

Amerikōnȁc, Amerikõnca *m* Amerikanac → **Merikōnȁc**

Amerikônka *ž* Amerikanka → **Merikônka**

amerikônski *pridj*. koji se odnosi na Ameriku i Amerikance, američki → **merikônski**

×amȉja *ž* majčina sestra, tetka

ãmula *ž* vrsta voćke sitnijih crvenkastožućkastih plodova (stablo i plod), divlja šljiva, cibor, amula

ân *uzv*. zar ne?, ne?

ânci *pril*. čak, štoviše, dapače

×ancȉja *ž* ured za prodaju brodskih karata

anćikȓst *m* 1. antikrist; 2. *fig*. bezbožnik

andȍl, andȍlȁ *m* vrsta lijeka s acetilsalicilnom kiselinom, andol

angîna *ž* upala grla i ždrijela, angina

angȕja *ž* riječna i morska riba zmijolika tijela, jegulja

ãnim *m* zanos, žar, ushit, polet

antelerȉja *ž* rod vojske, topništvo, artiljerija → **alterlȉja**

antibiȍtik *m* lijek protiv mnogih bolesti prouzročenih mikroorganizmima, antibiotik

antẹ̑nȁ, antẹ̑nẹ̑ *ž* antena

antigãje, antigãjih *ž mn*. stare nepotrebne stvari, starudija

antîk (antîki) *pridj*. 1. starinski; 2. staromodan

antipãtik (antipãtiki) *pridj*. koji izaziva odbojnost, odbojan, antipatičan

×anjelîna *ž* žljebasto dlijeto

×apãlat, apôlta *m* kućica za prodavanje duhana i cigareta → **×opãlat**

apartmãn, apartmānȁ *m* apartman

apaurȋn, apaurīnȁ *m* lijek za liječenje anksioznih stanja, apaurin

apẹ̑na *pril*. tek, upravo

apetît *m* želja za uzimanjem hrane, tek, apetit

apȍstol/**ȁpostol** *m* svaki od dvanaestorice Isusovih učenika, apostol

apȍšto *pril*. naročito, baš, s namjerom

apotẹ̑ka *ž* ljekarna → **špicerȉja**

apȍzito *pril*. isključivo zbog toga, posebno u tu svrhu

aprȋl *m* travanj (mjesec)

ȁrambaša *m* 1. kolovođa, vođa; 2. *fig*. veoma energična osoba žestoka u nastupima; 3. *fig*. silnik, tiranin

arancîn *m* (ob. *mn*. **arancîni**) ušećerena kora naranče

arbakanȅla *ž* vrsta ukrasne veoma mirisne biljke

arbakȍkula *ž* marelica (stablo i plod)

arbaluvȉja *ž* vrsta biljke vrlo ugodna mirisa (miriše na limun) i ljekovitih svojstava

Arbanȁs, Arbanãsa *m* stanovnik ili državljanin Albanije, Albanac

arbarǫ̑ža *ž* vrsta zimzelene ukrasne biljke ružičastih cvjetova (vrsta pelargonije)

arbũn, arbūnȁ *m* vrsta morske ribe ružičastocrvene boje, rumenac, arbun

arcȁt, arcôn *svrš*. podignuti igraću kartu

arcibȉskup *m* nadbiskup

arciprȅ̑t *m* natpop

arćîž *m* vrsta cvijeta ugodnoga mirisa, narcis

arȅšt *m* 1. zatvor → **pržũn**; 2. utamničenje, zatočenje, kazna zatvora

ˣareštȁt, areštôn *svrš*. uhititi, zatvoriti, smjestiti u zatvor → **zatvorȉt3**

ˣareštōvȁt, areštõjen *nesvrš*. uhićivati, zatvarati, smještati u zatvor → **zatvōrȁt3**

arganȅ̑l, arganȅla *m* vrsta ribarskoga konopca

arganjȅt *m* usna harmonika

argǫ̑la *ž* držač na kormilu broda

arhitȅkt *m* inženjer arhitekture, arhitekt → **arhitȅt**

arhitȅt *m* inženjer arhitekture, arhitekt → **arhitȅkt**

ãrija *ž* zrak

ãriš *m* 1. vrsta crnogoričnoga stabla; 2. drvo ariša kao građa, arišević

arivȁt, arivôn *svrš*. doći, prispjeti, stići

arivōvȁt, arivõjen *nesvrš*. dolaziti, prispijevati, stizati

ˣarjãm-brjãm *pril*. neumjereno, razuzdano

arjôv, arjãva, arjãvo (arjãvi) *prid*. → **rjôv** 1. koji je zahvaćen hrđom, hrđav → **rȕžinov**; 2. *fig*. loš, nevaljao

arlekȋn *m* lakrdijaš, vragolan, komedijaš

arlekinôda *ž* ludorija, lakrdija

armadûra *ž* metalna ili drvena konstrukcija za obavljanje poslova na višim dijelovima građevine, armatura

armarũn, armarūnȁ *m* ormar → **armõr**

armelîna *ž* marelica (manjega ploda) → **almerîna**

armȍnika *ž* harmonika

armõr, armōrȁ *m* ormar → **armarũn**

artićȏk *m* vrsta povrtne biljke, artičok

ˣartȉsta *m* obrtnik, zanatlija

aspirȋn *m* vrsta lijeka s acetilsalicilnom kiselinom, aspirin

ašašȋn *m* 1. razbojnik → **rōzbǫ̑jnik**; 2. ubojica → **ubȍjica**

ašȇ̑nj, ašênja *m* obrazac, formular

ašešũr, ašešūrȁ *m* porotnik, asesor

ašȉštit, ašȉštin *nesvrš*. 1. pomagati, asistirati (u nekome poslu); 2. skrbiti se o kome (ob. o bolesniku), brinuti se, dvoriti

ãštra *ž* koplje na kojemu je zastava, stijeg

ˣaštût (aštûti) *pridj*. lukav, spretan, domišljat

atendȉt, atendîn *nesvrš*. pomagati, skrbiti se, brinuti se

atẹ̑nto *pril*. pažljivo, pozorno, oprezno

atrapȁt, atrapôn *svrš*. uhvatiti na djelu, uloviti, zateći

atrapōvàt, atrapõjen *nesvrš*. hvatati na djelu, loviti, zaticati

autọ̑bus *m* autobus

avelȉt se, avelĩn se *svrš*. izgubiti nadu, prepustiti se očaju, zapustiti se → **dišperàt se**

avelīvàt se, avelĩjen se *nesvrš*. gubiti nadu, prepuštati se očaju, zapuštati se → **dišperōvàt se**

aventũr, aventūrȁ *m* osoba koja se redovito koristi čijim uslugama, stalni kupac

avertȉt, avertîn *svrš*. upozoriti, uputiti

avertīvàt, avertĩjen *nesvrš*. upozoravati, upućivati

avijọ̑n, avijọ̑nā *m* zrakoplov → **èroplan**, **rèoplan**

˟avîz *m* obavijest, dojava

avizȁt, avizôn *svrš*. obavijestiti, dati na znanje, dojaviti

avizōvàt, avizõjen *nesvrš*. obavještavati, davati na znanje, dojavljivati

˟avôr (avôri) *pridj*. koji je pretjerano štedljiv, škrt → **škȓt1**

àvuto *s* automobil → **˟tomòbil**

ãždaja *ž* 1. proždrljiva neman zastrašujućega izgleda; 2. *fig*. opaka, zla žena

ãžma *ž* bolest otežanoga disanja, zaduha, astma → **duhãvica**, **zōdùha**

ažũr, ažūrȁ *m* fino vezeni uzorak, ažur

B

bãba *ž* primalja, babica

babà *pril*. posve blizu, sasvim do, tik (samo u boćanju kada jedna boća dođe blizu druge)

babàn *uzv*. pri preuveličavanju

babarĩn, babarīnā *m* dio dječje odjeće koji sprječava prljanje za vrijeme jela, oprŝnjak

babarǫ̃ga *ž* zla starica, vještica kojom se plaše djeca, babaroga

bacelàt, bacelôn *nesvrš*. obraćati pažnju, voditi računa, mariti, brinuti se

bacĩl, bacīlā *m* bakterija koja izaziva mnoge zarazne bolesti, bacil

bãčva *ž* bačva

bãčvica *ž dem*. *od* **bãčva**, bačvica

bãčvor *m* obrtnik ili majstor koji izrađuje bačve, bačvar

×baćĩć (ob. *mn*. **baćĩći**) *m* kikiriki (u ljusci)

baćĩr, baćīrā *m* dinja (biljka i plod) → **cãta**, **milũn**, **mlũn**

badĩl, badīlā *m* vrsta široke lopate

badônj, bãdnja/badnjā *m* veliki otvoreni drveni sud za vrenje grožđa, badanj

bãdot, bãdon *nesvrš*. 1. badati, bosti → **bòst**; 2. *fig*. provocirati, izazivati → **picigàt**, **polbōdàt**, **štucigōvàt**, **tarokàt**, **tarokōvàt**

bãdot se, bãdon se *nesvrš*. 1. badati se, bosti se → **bòst se**; 2. *fig*. podbadati se, zadirkivati se → **tarokàt se**, **tarokōvàt se**

bãfa *ž* (ob. *mn*. **bãfe**) produžetak kose na muškome licu pružen niz lice pokraj uha, zalizak

bagãji, bagãjih *m mn*. prtljaga, putne torbe

bagatèla *ž* niska cijena, beznačajan iznos

bãger *m* bager

bãgra *ž* skupina loših ljudi, ološ

bagulîn *m* štap za šetnju (gospodski)

bahĩć *m* odojak, praščić → **bōhò**

bahùja *ž* → **gùda** 1. prasica, svinja; 2. *fig*. *pejor*. neuredna, gadljiva žena

bãja *ž* vrsta otvorenoga drvenoga suda nalik na polubačvu

×bajòk *m* vrsta starinske kovanice, bajak

bajunèta *ž* vrsta bodeža, bajunet

bakalõr, bakalōrā *m* 1. vrsta sušene ribe iz sjevernih mora, osušeni bakalar; 2. vrsta jela od osušenoga bakalara

baketîna *ž* tanka šiba premazana ljepljivom tvari za hvatanje ptica

bakùkor *m* vrsta vazdazelenoga grmića aromatičnih listova, bakuk, santolina

bãla *ž* namotanj, svežanj, snop (npr. slame, trave i sl.)

balancũn, balancūnā *m* velika vaga za vaganje većih tereta

balarîn *m* 1. baletan; 2. *fig*. muškarac koji dobro pleše

balarîna *ž* 1. balerina; 2. *fig*. žena koja dobro pleše

balȁt, balôn *nesvrš*. plesati

balatȕra *ž* mali balkon pred ulazom na prvi kat kuće ispod kojega je najčešće konoba

balaȕstra *ž* ograda od niza kamenih stupića koja dijeli oltar od ostatka crkve, balustrada

baldakîn *m* raskošna tkanina razapeta na četiri motke koja se nosi u procesiji iznad svećenika koji nosi Presveto ili svetačke moći, nebnica, baldahin

bãle, bãlih/bôl *ž mn*. gust iscjedak iz nosa, bale

bãlega *ž* izmet (ob. krupne stoke)

balȇt, balȇtā *m* balet

bãli, bãlih *m mn*. plesna zabava, ples → **tônci**

balîna *ž* kuglica sačme

balinjȇra *ž* kuglični ležaj

bãlit, bãlin *nesvrš*. 1. sliniti; 2. *fig*. govoriti gluposti, lupetati

balônca *ž* vaga

balǫ̑nka *ž* vrsta laganoga ogrtača

balòta *ž* 1. boća; 2. kugla

balòtar *m* igrač u balotanju, boćar

balòtica *ž dem*. *od* **balòta**

bãlov (bãlovi) *pridj*. 1. koji je u balama, slinav; 2. *fig*. koji je mlad i neiskusan, nedorastao, nezreo

bãložina *ž augm*. *od* **bãlega**

balsamȁt, balsamôn *svrš*. zaštititi mrtvo tijelo od raspadanja posebnim postupkom i tvarima

balsamōvȁt, balsamõjen *nesvrš*. zaštićivati mrtvo tijelo od raspadanja posebnim postupkom i tvarima

balšamȅnat, balšamę̑nta *m* postolje, podupirač

balũn, balūnȁ *m* 1. lopta; 2. nogomet

balunȁst, balunãsta, balunãsto (balunãsti) *pridj*. okruglast, loptast

baluncîn *m dem*. *od* **balũn1**, loptica

balunjȇr, balunjȇrā *m* nogometaš → **fudbalȇr**, **nogometõš**

balȕška *ž* češer, šišarka

bãnak, bônka *m* 1. drvena klupa (u crkvi, kući, školi, krčmi); 2. dugačak stol na tržnici; 3. ulog u kartaškoj igri

banȁna *ž* banana

bančȋć, bančīćā *m* niski stolčić bez naslona

bandîra *ž* zastava, barjak → **brjõk**

bandīt, bandītā *m* bandit

bandũr, bandūrā *m* stražar koji čuva red, pandur

banȉca *ž* stari austrougarski kovani novčić, banica

bānkā/**bãnka**, bānkę̄/bãnke *ž* banka

bankanòt *m* novčanica, banknota

bankôda *ž* drvena konstrukcija s lijeve i desne strane glavnoga oltara (mjesto za pjevače i čitače)

bankȕc *m* vrsta jednostavnije kartaške igre

banzȁt, banzôn *nesvrš*. ˣ1. razglašavati na javnome mjestu, razvikivati, telaliti → **talōrȉt**; 2. *fig*. nesuvislo govoriti

bãnjamarȉja *ž* način kuhanja na pari

banjȁt se, banjôn se *nesvrš*. prepuštati se vodi, kupati se, plivati → **kūpȁt se2**

bãnje, bãnjih *ž mn*. 1. oblozi; 2. banjsko lječilište, toplice

bãra *ž* postolje za mrtvački sanduk

barȁba *m* nevaljalac, nitkov, propalica

barabôn, barabãna *m* → **barambôn** 1. udaranje šibama po klupama u crkvi koje je u funkciji vjerskoga obreda u Velikome tjednu; 2. naziv za šibu koja se koristi u funkciji vjerskoga obreda u Velikome tjednu; 3. *fig*. buka, galama, metež

barãka *ž* kućica od dasaka, daščara, baraka

barambôn, barabãna *m* → **barabôn** 1. udaranje šibama po klupama u crkvi koje je u funkciji vjerskoga obreda u Velikome tjednu; 2. naziv za šibu koja se koristi u funkciji vjerskoga obreda u Velikome tjednu; 3. *fig*. buka, galama, metež

baraškôda *ž* 1. veliko nevrijeme na moru s jakim vjetrom; 2. skandal, svađa, prepirka

×barȁt, barãta *m* zamjena dobara bez upotrebe novaca, beznovčana zamjena dobara

×barȁt, barôn *svrš*. prevariti, obmanuti

×baratȁt, baratôn *svrš*. zamijeniti kakvo dobro bez upotrebe novaca

baratȁt, baratôn *nesvrš*. rukovati čime, baratati

×baratōvȁt, baratõjen *nesvrš*. zamjenjivati kakvo dobro bez upotrebe novaca

barba *neskl*. pred osobnim imenom u obraćanju starijoj muškoj osobi, barba → **brba**

×barbakôn, barbakãna *m* kameni prsten oko kupolasta završetka poljske kućice

barbȅta *ž* konop za vezivanje broda

barbirȉja *ž* brijačnica

barbȕc *m* 1. kozja brada; 2. stilizirana uska bradica

barbũn, barbūnȁ *m* vrsta morske ribe, trilja

barȅn *čest*. bar, barem → **barȩ̑nko**, **barônko**, **makôr**

barȩ̑nko *čest*. bar, barem → **barȅn**, **barônko**, **makôr**

barȋl, barȋla *m* 1. manja bačva za soljenje ribe; 2. mjera za tekućinu

barȋlac, barîlca *m dem*. *od* **barȋl**

×barǫ̑na *ž* prevarantica, obmanjivačica

barônko *čest*. bar, barem → **barȅn**, **barȩ̑nko**, **makôr**

×barōvȁt, barõjen *nesvrš*. varati, obmanjivati

barȕfa *ž* svađa, tučnjava

×barufônt *m* osoba sklona svađi i tučnjavi

×barũn, barūnȁ *m* prevarant, obmanjivač

barȕt *m* puščani prah, barut

bȁs, bãsa *m* najdublji muški glas, bas

bãsetan, bãsetna, bãsetno (bãsetni) *pridj*. nizak → **nȉzak**

bãso *pril*. nisko → **nȉsko**

bãsta *uzv*. gotovo, dosta

bȁš *pril*. baš

bašaljȇr, bašaljȇrā *m* vrsta pješaka u talijanskoj vojsci (specifičan po kapi na kojoj je perje)

baškȍt *m* prepečenac, dvopek → **baškotîn**

baškotȁt, baškotôn *svrš*. prepeći kriške kruha

baškotîn *m* prepečenac, dvopek → **baškȍt**

baškotôn (baškotôni) *pridj*. prepečen (o kriškama kruha)

baškotōvȁt, baškotõjen *nesvrš*. peći kriške kruha

baštardôn (baštardôni) *pridj*. koji je postao križanjem, miješan, bastardan

baštôrd *m* križanac, mješanac, bastard

baštũn, baštūnā *m* 1. prut, prutić (npr. čokolade); 2. motka, štap; 3. jedna od četiriju boja u talijanskim igraćim kartama

bȁt, bãta *m* 1. njihalo u zvonu; 2. oveći mlat, malj

bataljũn, bataljūnā *m* 1. vojnička jedinica koja se sastoji od nekoliko četa; 2. *fig*. mnoštvo ljudi

batarȉja *ž* 1. određeni broj topova na nekoj lokaciji; 2. električna baterija; ˣ3. buka, vika, galama

batarjȁt, batarjôn *nesvrš*. bučno baratati sa stvarima (npr. s posuđem u kuhinji)

batẽj, batẽjā *m* vrsta sitne morske ribe, batej

batejȉć *m dem*. *od* **batẽj**

batelîna *ž* mali čamac plitka korita

batibûj, batibùja *m* prepirka, svađa, tučnjava

batipôn *m* ručno pomagalo za ispraši-vanje tepiha (ob. pleteno od šiblja), isprašivač

batȉst *m* vrsta vrlo finoga, tankoga platna, batist

batistẽrij *m* kamena krstionica u crkvi

batȉt, batîn *nesvrš*. lupati, udarati

batovîna *ž* vrsta morske ribe, bežmek

batûda *ž* 1. udarac; 2. duhovita izjava, smiješna izreka, šala

batùrica *ž* 1. mali drveni mlat; 2. *fig*. mala zdepasta žena

bãvit se, bãvin se *nesvrš*. posvećivati se čemu, zaokupljati se čime, baviti se

bavũl, bavūlā *m* sanduk, škrinja

ˣbazarjȁt, bazarjôn *nesvrš*. pazariti → **pazōrȉt**

bazdȉt, bazdîn *nesvrš*. širiti neugodan miris, zaudarati, bazdjeti

bazẽn, bazẽnā *m* izgrađen prostor napunjen vodom, bazen

bẽba *ž* dječja igračka, lutka, beba → **lũjka**, **pùpa**

bẽbica *ž dem*. *od* **bẽba**

bećõr, bećōrā *m* veseljak sklon provodu, piću, uživanju, bećar

bedevȉja *ž* 1. snažna kobila; 2. *fig*. *pejor*. velika i jaka žena

bedrȍ *s* područje noge u čovjeka od koljena do trupa, bedro

befẽl, befèla *m* nalog, zapovijed

begemȁt, begemôn *nesvrš*. davati važnosti, obraćati pozornost, poklanjati pažnju

bẽjīt se, bẽjin se *nesvrš*. kreveljiti se, beljiti se

bẽknȕt, bẽknen *svrš*. 1. *3. l*. zablejati (o ovci, kozi); 2. ubiti (ovcu, janjca i sl.); 3. *fig*. progovoriti, izgovoriti, izustiti

bekȕc *m* žižak na svjetiljci od karbida

belèca *ž* krasota, ljepota → **lȉpost**, **lipotȁ**

belõj, belōjā *m* neprilika, nesreća

ˣbelzebȕb *m* → **bodȁc**, **ˣhãndraka**, **hudobȁ**, **jãval**, **nečišnjok**, **sotonȁ**, **vrôg** 1. sotona, đavao, vrag; 2. *fig*. veoma zločesta osoba

beljamîn *m* dijete koje roditelji najviše vole, miljenik, mezimac → **benjamîn**

bȅna *ž* 1. vrsta ptice, šljuka; 2. *fig*. bedasta osoba, bedak

bȅnast (bȅnasti) *pridj*. koji je budalast, priglup, benast

bę̑nkica *ž* dječja potkošulja (navlači se preko ruku i veže na leđima), benka

bę̑nti *uzv*. za izbjegavanje psovke → **ę̑nti**

benzîna *ž* benzin

benjamîn *m* dijete koje roditelji najviše vole, miljenik, mezimac → **beljamîn**

Bȅograd *m* Beograd (grad)

bȅra *ž* 1. mazga prosijede dlake; 2. *fig*. žena vulgarna ponašanja, nepristojna žena

bȅrast (bȅrasti) *pridj*. koji je prosijed, sivkast

berekîn *m* vragolan, šaljivac, mangup

berekinôda *ž* vragolast postupak, nestašluk, nepodopština

berenȉca *ž* plod masline ubran na stablu (za razliku od **kùpjenice**)

berȉta *ž* kapa (ob. sa štitnikom, sjenilom)

berõč, berōčā *m* osoba koja bere, berač

bȅrov (bȅrovi) *pridj*. koji je posijedio, sijed

besȉda *ž* riječ, besjeda

bȅštija *ž* 1. životinja; 2. *fig*. osoba koja se neljudski ponaša, nečovjek

beštîma *ž* psovka

beštimadũr, beštimadūrā *m* psovač

beštimadũrka *ž* psovačica

beštimȁt, beštimôn *nesvrš*. govoriti ružne riječi, psovati

˟betę̑g, betȅga *m* mana, nedostatak (tjelesni ili duševni)

betę̑žan/**betȅžan**, betę̑žna, betę̑žno (betę̑žni) *pridj*. koji je s (tjelesnom ili duševnom) manom, bolestan

Betlę̑m, Betlȅma *m* grad u kojemu se rodio Isus Krist, Betlehem

˟bȅtula *ž* neugledan ugostiteljski objekt, krčma

bevônda *ž* vino razblaženo vodom, razvodnjeno vino, bevanda

bez *prijedl*. bez → **prez**, **˟šę̑nca**

bȉbit *m* slatka poslastica, slatkiš

Bȉblija *ž* Sveto pismo, Biblija

biciklȅta *ž* bicikl → **picīgla**

bȉč *m* bič

bićerîn *m* čašica za žestoko piće

bȋdan, bȋdna, bȋdno (bȋdni) *pridj*. bijedan

bidũn, bidūnā *m* beton

bidunȁt, bidunôn *svrš*. popuniti, obložiti betonskom smjesom

bidunōvàt, bidunõjen *nesvrš*. popunjavati, oblagati betonskom smjesom

bȋga *ž* kruh izdužena oblika → **štrùca**

bȋgule, bȋgul *ž mn*. vrsta tanje šupljikave tjestenine

bigūnȁc, bigũnca *m* bjegunac

bigùnac, bigûnca *m* vrsta velikoga drvenoga otvorenoga suda s dvjema ručicama (za mjerenje vina)

bȋj, bījā *m* debeli vuneni pokrivač → **bījȁc**, **˟gũnj**, **gūnjȁc**

bȉja *ž* odrezani komad grane za loženje

bījàc, bȋjca *m* debeli vuneni pokrivač → **bȋj**, **ˣgũnj**, **gūnjàc**

bikarȉja *ž* mesnica

bikõr, bikōrà *m* mesar

bȋl, bīlà, bīlò (bȋli) *pridj*. bijel

bilcàt, bilcãta, bilcãto (bilcãti) *pridj*. samo kao ▲ *bȋl bilcàt* potpuno bijel

bilȉca *ž* 1. vrsta smokve (stablo i plod); 2. vrsta murve (stablo i plod)

bilȋg, bilȉga *m* 1. pečat; 2. osobit znak na tijelu, obilježje na tijelu (madež, pjega)

bilȉlo *s* 1. sredstvo za izbjeljivanje; 2. bjelina → **bilinà**

bilinà, bilinȇ *ž* bjelina → **bilȉlo2**

bīlȉt, bīlin *nesvrš*. bojiti tehnikom ličenja, ličiti (ob. bijelom bojom, ali i drugim bojama)

bīlȉt se, bilīn se *nesvrš*. isticati se bijelom bojom, bijeljeti se

ˣbilȋzija *m* osoba koja svojim karakterom, vanjštinom itd. pobuđuje osjećaj gađenja, ljigava osoba

bilȉžit, bilȉžin *nesvrš*. zapisivati, notirati, bilježiti → **notōvàt**

bȋlka *ž* kokoš bijela perja

bȉlkast (bȉlkasti) *pridj*. bjelkast, bjeličast

bilobrôz, bilobrãza *m* samo kao ▲ *ne dàt kòmu bilobrãza* ne dati komu da provodi svoju volju, ne dopustiti komu da trijumfira

bilônce *s* bjelanjak

bilušìna *ž* vrsta niske zeljaste trajnice srebrnastoga lišća, bjelušina

biljèt *m* 1. putna karta; 2. ulaznica

bȉra *ž* 1. pivo; 2. kvasac → **kvôs**

bīràt, bȋron *nesvrš*. izabirati, odabirati, birati

bȋs *m* bijes, gnjev, jarost, srdžba → **fȍta**, **ˣfûrija**

bisãge, bisôg/bisãgih *ž mn*. dvije vreće ili torbe spojene zajedno (obično se tovare na tegleće životinje tako da vise s obje strane)

bȋsan, bīsnà, bȋsno (bȋsni) *pridj*. 1. koji je zaražen bjesnilom; 2. bijesan, gnjevan, jarostan, srdit → **ˣfûrijast**

bȉser *m* sedefasto zrno koje se upotrebljava kao nakit, biser

bȉskup *m* biskup

biskupȉja *ž* crkveno područje kojime upravlja biskup, biskupija

bisnȉlo *s* 1. vrsta zarazne virusne infekcije u životinja; 2. *fig*. stanje bijesa, razjarenost, žestina

bȉstar, bistrà, bȉstro (bȉstri) *pridj*. 1. proziran, jasan; 2. *fig*. inteligentan, oštrouman, pametan

bistrinà, bistrinȇ *ž* 1. prozirnost, jasnost; 2. *fig*. oštroumnost, razboritost

bȉstro *pril*. 1. prozirno, jasno; 2. *fig*. oštroumno, razborito

bȉša *ž* crvotočina

bȉšavit, *3. l.* bȉšavi *nesvrš*. puniti se crvotočinom (o drvu)

bȉšov (bȉšovi) *pridj*. koji je izjeden od crva, crvotočan

bȉt *svrš*. i *nesvrš*. biti; *svrš*. *prez*. **bȕden**, **bȕdeš**, **bȕde**, **bȕdemo**, **bȕdete**, **bȕdedu**/**bȕdu**; *nesvrš*. *prez*. (naglašeni) **jesôn**, **jesȉ**, **jȇ**, **jesmȍ**, **jestȅ**, **jesù**; *nesvrš*. *prez*. (nenaglašeni) **san**, **si**, **je**, **smo**, **ste**, **su**; *zanijekani prez*. **nīsôn**, **nīsȉ**, **nȉ**, **nīsmȍ**, **nīstȅ**, **nīsù**; oblici za tvorbu kondicionala **bi**/**bin**, **biš**, **bi**, **bimo**, **bite**, **bidu**/**bi**

bȉt, bȉjen *nesvrš*. mlatiti, udarati, biti → **lẹ̑màt**, **mlōtȉt2**, **tūć1**

bȉt se, bȉjen se *nesvrš*. udarati se međusobno, mlatiti se, tući se → **mlōtȉt se**, **tūć se**

bȉta *ž* stupić na brodu za vezivanje konopa, bitva

bizẹ̑rija *ž* 1. nagubac, brnjica (stavlja se psima na njušku) → **brȉnjica**, **mužerjọ̑la**; 2. navlaka na licu ili dijelu lica, maska

bȋž *m* grašak (biljka i plod)

bižȁt, bižȋn *nesvrš*. umicati, bježati

bižnȍna *ž* praprabaka

bižnọ̑no, bižnọ̑nota *m* prapradjed

bižuterȉja *ž* nakit izrađen od jeftinih materijala, bižuterija

bjankarȉja *ž* 1. bijelo rublje; 2. posteljina

bjọ̑nd (bjọ̑ndi) *pridj*. plav, plavokos

bjọ̑nda *ž* žena plave kose, plavojka, plavuša

bjọ̑ndast (bjọ̑ndasti) *pridj*. plavkast, plavušast

bjȕtov (bjȕtovi) *pridj*. koji nema okusa, bljutav

Blãca, Blôc/Blãcih *s mn*. eremitorij na južnoj strani Brača, Blaca

blagâjna *ž* zadružna prodavaonica (danas naziv za jedinu prodavaonicu u naselju)

blàgdan *m* svetkovina, blagdan → ***blòjdon**, **svẹ̑tāc3**

blagoslīvjȁt, blagoslȋvjon *nesvrš*. blagoslivljati

blãgoslov *m* 1. vrsta obreda, blagoslivljanje, blagoslov; 2. *fig*. dopuštenje, odobrenje da se što učini

blagoslovȉt, blagoslòvin *svrš*. blagosloviti

blagoslovjẹ̑n, blagoslovjenȁ, blagoslovjenò (blagoslòvjeni) *pridj*. blagoslovljen

blagovȁt, blagȕjen *nesvrš*. blagovati (ob. u crkvenome kontekstu)

blãto *s* raskvašena zemlja, glib, blato → **kalȕža**, **kãška**

blazȉnja *ž* 1. jastuk, podglavak; 2. ležaj na rubu broda u koji se udjene **škãram**

blebȅ́conje, blebȅ́conjo *s gl*. *imen*. *od* **blebȅ́cot**

blebȅ́cot, blebȅ́cen *nesvrš*. brbljati, blebetati

blebetãlo, blebetãlota *s* brbljavac, blebetalo

blebetȕša *ž* brbljavica, blebetuša

blẹ̄jȁt, blẹ̄jȅn *nesvrš*. 1. *3. l.* oglašavati se blejanjem (o ovci i kozi); 2. *fig*. vikati, derati se

blejônje, blejônjo *s gl*. *imen*. *od* **blẹ̄jȁt**

blènut, blènen *svrš*. tupo se zagledati, blenuti

blezgarȉja *ž* isprazna izjava, besmislica, glupost

blẹ̑zgot, blẹ̑zgon *nesvrš*. isprazno brbljati, govoriti gluposti, trabunjati

blȋd, blīdȁ, blȋdo (blȋdi) *pridj*. blijed

blidȉlo *s* blijedost, bljedilo → **blidoćȁ**

blīdȉt, blȋdin *nesvrš*. gubiti prirodnu boju lica, postajati blijedim; 2. *3. l.* gubiti boju (o tkanini) → **cmarīvȁt**, **ižmarīvȁt**, **žmarīvȁt**

blidoćȁ, blidoćẹ̑ *ž* blijedost, bljedilo → **blidȉlo**

blišćãvina *ž* svjetlucanje, blještavilo

blīšćīt, blišćȋn *nesvrš*. 1. *3. l.* odavati svjetlost ili sjaj, jako sijati; 2. *fig*. odražavati unutarnje zadovoljstvo, zračiti

blȉšćīt se, *3. l.* blišćī se *nesvrš.* odražavati svjetlost ili sjaj, biti punim sjaja

blȉtva *ž* vrsta povrća, blitva

blizinȁ, blizinȇ *ž* blizina

blīzù *prijedl.* pokraj, pored

blīzù *pril.* blizu

blȉžnje *pril. komp. od* **blīzù**, bliže

blôg, blōgȁ, blôgo (blōgi) *pridj.* mio, dobroćudan, blag

blôgo *s* 1. bogatstvo, imetak; 2. stoka

˟blȍjdon *m* svetkovina, blagdan → **blȁgdan**, **svȅtāc3**

blokȅta *ž* kvadar izrađen od cementa i drugih smjesa koji služi za gradnju i sl., blok

blōžȇn, blōžȅna, blōžȅno (blōžȅni) *pridj.* 1. koji je obuzet uzvišenim osjećajima; 2. koji je neproblematičan, dobar

blōžȇnstvo *s* 1. stanje onoga koji je blažen; 2. jedna od osam izjava koju je izrekao Isus na početku govora na gori

blūdan, blūdna, blūdno (blūdni) *pridj.* koji se odaje bludu, koji je u bludu, bludan

blūdȉt, blūdin *nesvrš.* besciljno hodati, skitati, lutati

blūdnica *ž* žena koja se odaje bludu, bludnica

blūšć, blūšćā *m* vrsta zeljaste jestive biljke, bljušt

blûža *ž* bluza

bȏb, bobȁ *m* vrsta mahunasta povrća (biljka i plod), bob

bōbȁ, bobȇ *ž* vrsta mamca za hobotnice → **mōtȁ**

bobȉca *ž* vrsta bijeloga graha (biljka i plod)

bȏbica *ž* sitni okruglasti plod raznih vrsta biljaka

bōbȉć *m* vrsta vinove loze i crnoga grožđa, babić

Bobȏška *ž* ona koja je rodom iz Bobovišća; stanovnica Bobovišća

bobȍvina *ž* osušeno bobovo stručje s lišćem

Bobȍvišćanin *m* onaj koji je rodom iz Bobovišća; stanovnik Bobovišća

Bobȍvišće, Bobȍvišć/Bobȍvišćo *s* naselje na otoku Braču, Bobovišće

bobȍviški *pridj.* koji se odnosi na Bobovišće i Bobovišćane, bobovi̇ški

bȍca *ž* 1. staklenka, flaša → **butȉlija**; 2. spremnik za plin, zrak i sl.

bōcȁt, bōcon *nesvrš.* → **zamećȁt** 1. puštati iz ruke u zamahu (npr. kamen); 2. rješavati se nepotrebnoga, onoga što je za otpad; 3. obarati koga na pod

bōcȁt se, bōcon se *nesvrš.* naglo i namjerno padati, rušiti se → **zamećȁt se**

bocȇl, bocȅla *m* kotač sa žlijebom u koji se umeće konop i služi za dizanje tereta, kolotur

bōcȉt, bōcin *svrš.* → **zahȉtit** 1. pustiti iz ruke u zamahu (npr. kamen); 2. riješiti se nepotrebnoga, onoga što je za otpad; 3. *fig.* uludo potrošiti; 4. oboriti koga na pod

bōcȉt se, bōcin se *svrš.* naglo i namjerno pasti, srušiti se → **zahȉtit se**

bocūn, bocūnȁ *m* trbušasta staklenka zvonasta grla za vino

bocunȉć *m dem. od* **bocūn**

bočȁt, bočāta, bočāto (bočāti) *pridj.* koji sadržava malu količinu soli, slankast, bljutav

bȍčica *ž dem. od* **bȍca1** → **butīlijica**

bočīna (ob. *mn.* **bočīne**) *ž augm. od* **bǫ̑k1**, jak, snažan bok

bodȁc, bǫ̃jca/bǫ̃ca *m* → **˟belzebȕb**, **˟hãndraka**, **hudobȁ**, **jãval**, **nečīšnjok**, **sotonȁ**, **vrôg** 1. sotona, đavao, vrag; 2. *fig.* veoma zločesta osoba

bôdnji *pridj.* samo kao ▲ *Bôdnji dôn* dan uoči Božića, Badnjak → **bôlnji**

bôdnjok *m* panj koji se užiže na badnju večer, badnjak → **bôlnjok**

bodõj, bodōjȁ *m* vrsta bodljikavoga zimzelenoga grma

Bǫ̑g, Bȍga *m* Bog

bǫ̑g *uzv.* doviđenja, zbogom

bogãćenje, bogãćenjo *s gl. imen. od* **bogãtit se**, bogaćenje

bȍgami *čest.* bogami

bȍgami *pril.* baš, uistinu

bogãstvo *s* bogatstvo → **bogatīja**

bogȁt, bogãta, bogãto (bogãti) *pridj.* imućan, bogat

bȍgati *čest.* bogati

bogatīja *ž* bogatstvo → **bogãstvo**

bogãtit se, bogãtin se *nesvrš.* postajati bogatim, bogatiti se

bogãto *pril.* bogato

bogatõš, bogatōšȁ *m* bogataš → **bogatũn**

bogatũn, bogatūnȁ *m* bogataš → **bogatõš**

bogdanȕša *ž* vrsta vinove loze i bijeloga grožđa, bogdanuša → **bojdanȕša**

bogobȍjazan, bogobȍjazna, bogobȍjazno (bogobȍjazni) *pridj.* koji se sa strahopoštovanjem odnosi prema Bogu, bogobojazan

bogojûban, bogojûbna, bogojûbno (bogojûbni) *pridj.* koji ljubi Boga, bogoljubiv

˟bogomȍja *ž* mjesto za molitvu (crkva, hram, dvorana i sl.), bogomolja

bogomȍjac, bogomǫ̑jca *m* osoba koja se stalno moli Bogu, bogomoljac

Bogorȍdica *ž* Majka Božja, Bogorodica

bogoslȕžbenik *m* knjiga u kojoj su molitve i upute za službu Božju, bogoslužbenik

bogōvȁt, bogõjen *nesvrš.* huliti, psovati Boga

bogovȅtni *pridj.* čitav, cio (u smislu pojačavanja značenja); samo kao ▲ *po cĩli/vȁs/svãki bogovȅtni dôn* čitav, cijeli dan

bogumīla *ž* vrsta ukrasne biljke penjačice, bugenvilija

bōhȍ, bohǫ̑ *m* odojak, praščić → **bahīć**

bǫ̑j, bȍja *m* bitka, boj

bǫ̑ja *ž* boja → **kolûr**

bojȁt se, bojīn se *nesvrš.* strahovati, plašiti se, bojati se → **strãšit se**

bojažlīv, bojažlīva, bojažlīvo (bojažlīvi) *pridj.* koji lako osjeti strah, plašljiv, bojažljiv → **plahîv**, **strahîv**

bojdanȕša *ž* vrsta vinove loze i bijeloga grožđa, bogdanuša → **bogdanȕša**

bȍje *pril. komp. od* **dobrȍ**, bolje

bȍji *pridj. komp. od* **dȍbar**, bolji

bȍjler *m* električni aparat za grijanje vode, bojler

bǫ̑k, bȍka *m* 1. dio tijela od rebara do kuka, bok; 2. bočna strana čega (broda, brda); 3. manja morska uvala

Bȍka *ž* zaljev u primorju Crne Gore, Boka kotorska

bokȅt *m* kita, stručak cvijeća

bokȋn *m* grlić staklene posude

bȍkula *ž* (ob. *mn*. **bȍkule**) uvojak kose

bokũn, bokūnā *m* komad → **kûs**[1]

bokũn *pril*. 1. malo; 2. štogod, nešto

bokunȉć *m dem*. *od* **bokũn**, komadić → **kusȉć**

bôl *m* ples (pojedinačni) → **tãnac**

Bǫ̑l, Bolā *m* naselje na otoku Braču, Bol

bǫ̑l, bȍli *ž* osjećaj tjelesne ili duševne patnje, bol

boldûra *ž* porubljeni kraj neke tkanine, porub, obrub (stolnjaka, plahte, suknje i sl.) → **bordûra**

bolesnȉca *ž* bolesnica

bolesnīk, bolesnīkā *m* bolesnik

bolesnīški *pridj*. koji se odnosi na bolesnike, bolesnički

bȍlest, bȍlesti *ž* bolest

bȍlestan, bolesnā, bolesnȍ (bȍlesni) *pridj*. koji nije dobra zdravlja, bolestan

boležljȉv, boležljīva, boležljīvo (boležljīvi) *pridj*. koji je sklon bolestima, bolježljiv

bolȉt, *3*. *l*. bolī *nesvrš*. boljeti

Bǫ̑lka *ž* ona koja je rodom iz Bola; stanovnica Bola

bǫ̑lnȉca/**bǫ̑lnica** *ž* bolnica → **ošpidõl**, ˣ**špidõl**

bǫ̑lnȉški/**bǫ̑lniški** *pridj*. koji se odnosi na bolnicu, bolnički

bôlnji *pridj*. samo kao ▲ *Bôlnji dôn* dan uoči Božića, Badnjak → **bôdnji**

bôlnjok *m* panj koji se užiže na badnju večer, badnjak → **bôdnjok**

bȍlovanje *s* plaćeni izostanak s posla zbog bolesti, bolovanje

bolovȁt, bolȕjen *nesvrš*. bolovati

bôlsa *ž* prostirka na kojoj se suše smokve

bolskî *pridj*. koji se odnosi na Boljane i Bol, bolski

Bȍljanin *m* onaj koji je rodom iz Bola; stanovnik Bola

bombǫ̑n *m* slatkiš od šećera, bombon → **cukarîn**

bombonję̑ra *ž* kutija s čokoladnim bombonima, bombonijera

bomȅ *pril*. doista, uistinu

bomȅ *uzv*. 1. neodobravanja, neslaganja; 2. dakako, naravno

bôn *m* ban

bonãca *ž* mirno more bez valova i vjetra, utiha

bonacȁt, *3*. *l*. bonacô *svrš*. umiriti se, utišati se (o vremenu)

bonacōvȁt, *3*. *l*. bonacõje *nesvrš*. umirivati se, utišavati se (o vremenu)

bōndȁ, bondę̑ *ž* strana → **strōnā**

bonȅt *m* kapa sa štitnikom

bonkūlȍvić *m* osoba pohlepna za hranom, sladokusac → **frajũn2**, **gulozũn**, **manjâgo**

bônj, bānja *m* 1. kupaonica; 2. kupalište

bǫ̑r, bȍra *m* 1. bor (stablo); 2. božićno drvce

bǫ̑ràc, bǫ̑rca *m* osoba koja se bori, borac

bȍraški *pridj*. koji se odnosi na borce, borački

bôrba *m* 1. stric; 2. ujak; 3. kapetan, zapovjednik broda; 4. stariji muškarac općenito (u govoru mlađega svijeta)

bȍrbā, borbȇ *ž* veći sukob vojnih jedinica ili vojska, borba

bordûra *ž* porubljeni kraj neke tkanine, porub, obrub (stolnjaka, plahte, suknje i sl.) → **boldûra**

borȉt se, borĩn se *nesvrš*. boriti se

bôrka *ž* brodić, barka, lađa

borovȉna *ž* borovo drvo (za gradnju i ogrjev), borovina

bȍrša *ž* torba

boršîn *m* ženska torbica

bȍs, bosȁ, bȍso (bȍsi) *pridj*. bosonog, bos

bȍsanski *pridj*. koji se odnosi na Bosance i Bosnu i Hercegovinu, bosanski → **bosônski**

Bȍsna *ž* Bosna i Hercegovina

Bosōnȁc, Bosõnca *m* stanovnik ili državljanin Bosne i Hercegovine, Bosanac

Bosônka *ž* stanovnica ili državljanka Bosne i Hercegovine, Bosanka

bosônski *pridj*. koji se odnosi na Bosance i Bosnu i Hercegovinu, bosanski → **bȍsanski**

bȍst, bodȅn *nesvrš*. badati, bosti → **bãdot1**

bȍst se, bodȅn se *nesvrš*. badati se, bosti se → **bãdot se**

bȍt *m* 1. otkucaj zvona; 2. sat (u vremenskome značenju) od 1 do 4 (nakon 5 je ura)

bȍta *ž* 1. udarac, zamah; 2. udar vala

botũn, botūnā *m* dugme, gumb

botunȉć *m dem*. *od* **botũn**

bôva *ž* lagani povjetarac, lahor

bȍva *ž* plutača

Božȉć *m* blagdan rođenja Isusova, Božić (25. prosinca)

božȉćni *pridj*. koji se odnosi na Božić, božićni

Bȍžji/**Bȍžji** *pridj*. koji se odnosi na Boga, koji pripada Bogu, Božji

Bȍžji/**Bȍžji dôn**, Bȍžjega/Bȍžjega dôna *m* svetkovina Presvetoga Tijela i Krvi Kristove, Tijelovo (četvrtak nakon Presvetoga Trojstva) → **Tjȅlovo**

brãbojak, brãbojka *m* životinjski izmet u obliku kuglica (izmet koze, ovce i sl.) → **brãbonjak**

brãbonjak, brãbonjka *m* životinjski izmet u obliku kuglica (izmet koze, ovce i sl.) → **brãbojak**

bracȇra *ž* vrsta jedrenjaka s jednim jarbolom

bracjolȅt *m* narukvica → **braculjȅt**

braculjȅt *m* narukvica → **bracjolȅt**

bračȉć *m dem*. *od* **brôv** → **brajčȉć**

brãća *ž zb*. *imen*. *od* **brȁt**

bradavȉca *ž* 1. manja okrugla izraslina na koži ili sluznici; 2. izbočeni vrh dojke, prsa ili vimena

bradȉca *ž dem*. *od* **brōdā**

bradurȉna *ž augm*. *od* **brōdā2**, bradetina, bradurina

brajčȉć *m dem*. *od* **brôv** → **bračȉć**

brandôj, brandãja *m* 1. mogućnost kretanja, sloboda u kretanju; 2. sloboda u ponašanju, samovolja

brȁski *pridj*. bratski

brȁstvo *s* bratstvo

brãšno *s* brašno → **mūkā**

brȁt, brãta *m* brat

brȁt, berȅn *nesvrš*. trgati, brati

brãtim *m* član crkvene bratovštine

brãtinski *pridj*. koji se odnosi na bratime, bratimski

brãtinstvo *s* crkveno bratstvo

bratȍvština *ž* crkvena bratovština

bravarȉca *ž* vrsta ptice pjevice, drozd bravenjak

bravȅtina *ž* bravlje meso, bravetina

bravjî, bravjô, bravjȇ *pridj*. bravlji

brazgȍtina *ž* zarasla rana od oštroga predmeta, dubok trag, brazgotina

brba *neskl*. pred osobnim imenom u obraćanju starijoj muškoj osobi, barba → **barba**

brbȋr, brbīrā *m* obrtnik koji brije i šiša muškarce, brijač → **brijõč**

ˣbrbosȉt, brbosīn *nesvrš*. besmisleno govoriti, pričati koješta, trabunjati

bȑbot, bȑbon *nesvrš*. čeprkati, pipkati, nespretno rukovati

bȑdo *s* brdo

brȅcnut, brȅcnen *svrš*. zagalamiti, viknuti

brȅconje, brȅconjo *s gl*. *imen*. *od* **brȅcot**

brȅcot, brȅcon *nesvrš*. proizvoditi zvonjavu udarajući klatnom o jednu stranu zvona (ob. kao oglašavanje čije smrti)

brȇčāk, brȇška *m* oplođeno jaje

ˣbrekȕc *m* lagano zvonjenje na koncu bogoslužja dok se vjernici križaju

brȇnza *ž* naprava za usporavanje ili zaustavljanje vozila, kočnica → **kȏčnica**, **kȏšnica**

brenzȁt, brenzôn *nesvrš*. usporavati ili zaustavljati vozilo, kočiti → **kȏčit**

brȋg *m* brijeg

brȋga *ž* staranje, skrb, briga

brȉgot se, brȉgon se *nesvrš*. brinuti se

brijõč, brijōčā *m* obrtnik koji brije i šiša muškarce, brijač → **brbȋr**

brȉjot, brȉjen *nesvrš*. brijaćim priborom uklanjati dlake s kože, brijati → **brȉt**

brȉjot se, brȉjen se *nesvrš*. brijaćim priborom uklanjati si dlake s kože, brijati se → **brȉt se**

brȉme, brȉmena *s* 1. povezano granje za nošenje na glavi, leđima; 2. količina (kao mjera) koja stane na glavi ili leđima; 3. *fig*. teškoća, teret, obveza

brînce *s dem*. *od* **brȉme1**, malo, lako breme

brȉnjica *ž* nagubac, brnjica (stavlja se psima na njušku) → **bizȇrija1**, **mužerjȏla**

brîst *m* vrsta bjelogoričnoga listopadnoga stabla, brijest

brȉškula *ž* vrsta kartaške igre, briškula

brȉt, brȉjen *nesvrš*. brijaćim priborom uklanjati dlake s kože, brijati → **brȉjot**

brȉt se, brȉjen se *nesvrš*. brijaćim priborom uklanjati si dlake s kože, brijati se → **brȉjot se**

brȉtaš *m* lisnica, novčanik (muški)

brȉtva *ž* jednostavan nožić na sklapanje (ob. brijači)

brîv *m* brzina kretanja

brivȁt, brivôn *nesvrš*. 1. voziti punom snagom, brzo ploviti; 2. *fig*. žuriti se

brivôda *ž* zalet svom snagom, nagla brzina

brîzgot, *3. l.* brîzgo *nesvrš.* 1. puniti se mlijekom (o vimenu); 2. izbijati snažnim mlazom

brjaktõr, brjaktōrȁ *m* osoba koja nosi **brjõk**, barjaktar

brjõk, brjōkȁ *m* zastava, barjak → **bandîra**

bŕk *m* 1. dlake u muškarca iznad gornje usne, brk; 2. *mn.* dlake na njušci nekih životinja

brkȁt, brkãta, brkãto (brkãti) *pridj.* koji se ističe brkovima, brkat

brnȉstra *ž* vrsta grmolike sredozemne biljke žutih cvjetova, žuka, brnistra → **ˣžȕka**

Brõč, Brōčȁ *m* Brač (otok)

Bročãnin *m* onaj koji je rodom s otoka Brača; stanovnik otoka Brača

brọ̑d, brȍda *m* vrsta plovila, brod

brōdà, brodẹ̑ *ž* 1. donji dio čeljusti ispod usta; 2. dlake na bradi

brodarȉna *ž* brodski porez, naknada za brod

brodȁt, brodãta, brodãto (brodãti) *pridj.* koji je obrastao bradom, bradat

brodõr, brodōrȁ *m* vlasnik broda, brodar

brôga *ž* petlja od konopa koja služi za obuhvaćanje kakva predmeta (tereta) pri ukrcaju u brod ili pri iskrcaju s broda

brọ̑j, brȍja *m* 1. brojka, broj → **lùmer**, **nùmer**; 2. količina, mnoštvo

brojȉt, brojĩn *nesvrš.* 1. utvrđivati koliko ima koga ili čega; 2. *fig.* prigovarati, spočitavati; 3. *fig.* mnogo i nepotrebno govoriti

brõk, brōkȁ *m* uzdignuti dio u moru oko kojega se skupljaju ribe, brak

brȍka *ž* posuda za vodu, vrč

brȍkula *ž* vrsta jestive zeljaste biljke, brokula

brȍkva *ž* čavao (manji nego što je **čãval**)

brọ̑nca *ž* legura bakra i kositra, bronca

brônča *ž* (ob. *mn.* **brônče**) riblja škrga

bronkîta *ž* upala sluznice bronha, bronhitis

brōnȉt, brõnin *nesvrš.* 1. zabranjivati, priječiti; 2. štititi

brōnȉt se, brõnin se *nesvrš.* štititi se, braniti se

brontulȁt, brontulôn *nesvrš.* gunđati, prigovarati, brundati → **brontulōvȁt**

brontulōvȁt, brontulõjen *nesvrš.* gunđati, prigovarati, brundati → **brontulȁt**

brõnje, brõnjo *s gl. imen. od* **brȁt**, branje

brosenȉca *ž* (ob. *mn.* **brosenȉce**) cvijet, pupoljak na stabljičastu kupusu

Brõška *ž* ona koja je rodom s otoka Brača; stanovnica otoka Brača

brõški *pridj.* koji se odnosi na Brač i Bračane, bračni

brôv *m* 1. mužjak sitne stoke (ovaca i koza); 2. *fig. pejor.* neodgojen čovjek, divljak

brôvo *uzv.* 1. izvrsno, sjajno, dobro; 2. *fig.* nimalo lijepo, posve ružno

brsajȁt, brsajôn *nesvrš.* govoriti koještarije, bulazniti

brsãta *ž* pokvareno vino

bŕst *m* 1. mlad, još nerazvijen cvijet masline; 2. prvi, mladi pup

brstȉt, *3. l.* brstĩ *nesvrš.* 1. pupati, cvasti; 2. odgrizati mladice, mlado lišće, pupoljke (o kozi, ovci)

bršćôn, bršćãna *m* vrsta zimzelene biljke penjačice, bršljan

bȓškot, bȓškon *nesvrš*. prčkati, čeprkati

brtvȅla *ž* željezni okov za pričvršćivanje vrata ili prozora uz okvir, šarka, spojka

brtvelîn *m* džepni nožić na sklapanje

brufẹ̑n, brufẹ̑nā *m* vrsta protuupalnoga lijeka za ublažavanje boli

brȕhnut, brȕhnen *svrš*. nekontrolirano što izreći, neoprezno izjaviti

brujȅt *m* jelo od kuhane morske ribe sa začinima, brudet

brũn, brūnā *m* pristić

brunzîna *ž* vrsta metalnoga kuhinjskoga suda (izvorno od bronce i u njemu se kuhalo na otvorenome ognjištu)

brûs *m* kamen za oštrenje sječiva (npr. noža, kose i sl.), brus

brūsȉlica *ž* sprava za glačanje površina brušenjem, brusilica

brūsȉt, brũsin *nesvrš*. 1. oštriti pomoću brusa (npr. nož, kosu i sl.); 2. glačati pojedine površine pomoću brusilice

bruškȅt *m* izvlačenje brojeva, štapića ili imena kada se što odlučuje, ždrijeb, ždrijebanje

bruškетȁt, bruškетôn *svrš*. odlučiti o čemu ždrijebom

bruškетȁt se, bruškетôn se *svrš*. međusobno se odlučiti o čemu ždrijebom

bruškетōvȁt, bruškетõjen *nesvrš*. odlučivati o čemu ždrijebom

bruškетōvȁt se, bruškетõjen se *nesvrš*. međusobno se odlučivati o čemu ždrijebom

bruškîn *m* tvrda četka za ribanje

bruštulȁt, bruštulôn *svrš*. popržiti (kavu, šećer i sl.) (ob. u **bruštulînu**)

bruštulîn *m* metalna naprava za pržnje kave, šećera i sl., pržionik

bruštulôn (bruštulôni) *pridj*. koji je popržen (ob. u **bruštulînu**)

bruštulōvȁt, bruštulõjen *nesvrš*. pržiti (kavu, šećer i sl.) (ob. u **bruštulînu**)

bȓz, brzȁ, brzȍ (bȓzi) *pridj*. brz

brzinȁ, brzinẹ̑ *ž* brzina

bȓzo *pril*. 1. hitro, žurno; 2. uskoro, ubrzo

bȓž *pril*. možda, valjda, moguće

bȓžje *pril*. *komp*. *od* **bȓzo1**, brže

bȓžji *pridj*. *komp*. *od* **bȓz**, brži

bržọ̑la *ž* kotlet

bûbanj, bûbnja *m* 1. vrsta udaraljkaškoga glazbala; 2. metalna naprava u pojedinim strojevima (npr. u stroju za pranje rublja)

būbȁt, bũbon *nesvrš*. 1. udarati koga ili što tako da odjekuje; 2. tući, šibati; 3. *fig*. govoriti koješta, govoriti bez razmišljanja; 4. *fig*. učiti napamet bez razumijevanja

bȕblica *ž* malo okruglo pecivo, glavica kruha

bȕbnut, bȕbnen *svrš*. 1. udariti koga ili što tako da odjekne; 2. lupiti, udariti, mlatnuti → **bȕgnut**, **opōlȉt3**, **udrȉt1**; 3. *fig*. izreći koješta, izreći bez razmišljanja

bubnjȉć, bubnjīćā *m* dio između srednjega i vanjskoga uha, bubnjić

bubȍtac, bubȍlca *m* udarac po tijelu

bubrîg, bubrïga *m* bubreg

bubrȉt, *3. l.* bubrĩ *nesvrš*. povećavati obujam, bubriti

būcȁt, bũcon *nesvrš*. 1. praćkati po vodi; 2. udarati po površini mora da bi se riba preplašila i stjerala u postavljenu mrežu; 3. *fig*. govoriti nesuvislo, govoriti gluposti

bucõl, bucōlà *m* kruna na otvoru nakapnice

bȕčica *ž* mala posuda s ručkom → **bȕčić**

bȕčić *m* mala posuda s ručkom → **bȕčica**

bȕć *m* glavna kugla u igri boćanja kojoj valja približiti ostale kugle → **bulîn**

˟budãla *ž* utroba, iznutrice

bũdan, bũdna, bũdno (bũdni) *pridj*. budan

budîn, budīnȁ *m* puding

būdȉt, bũdin *nesvrš*. prekidati komu san, buditi

budũć da *vezn*. zato, zato što, budući da → **budũj da**

budũći *pridj*. sljedeći, idući, budući

budūćnȍst, budūćnȍsti *ž* vrijeme koje će doći, budućnost

budũj da *vezn*. zato, zato što, budući da → **budũć da**

bȕfast (bȕfasti) *pridj*. okruglast, debeljuškast

bugãnac, bugônca *m* ozeblina

bugãva *ž* vrsta vinove loze i bijeloga grožđa

bȕgnut, bȕgnen *svrš*. lupiti, udariti, mlatnuti → **bȕbnut2**, **opōlȉt3**, **udrȉt1**

bugôda *ž* (ob. *mn*. **bugôde**) vragolast postupak, nevaljalština

bûh *m* nagon za parenjem

buhȁ, buhę̑ *ž* buha

būjȁt, *3. l.* bũjo *nesvrš*. narastati, bujati (npr. raslinje)

bujǫ̑l *m* drveno vjedro s dvama šupljim rukohvatima

bujõška *ž* plod smriča

bukalîn *m* noćna posuda → **tũta**, **vȑčina**

bukalũn, bukalūnȁ *m* blesan, glupan

bukapǫ̑rta *ž* otvor na palubi broda s pripadajućim mu drvenim poklopcem

bukãra *ž* drveni sudić s ručkom (iz kojega se pije vino)

bȕkva *ž* vrsta bijele morske ribe, bukva

bȕla *ž* 1. poštanska ili taksena marka; 2. umrljano mjesto, mrlja; 3. krug (kao dezen na tkanini); 4. oštećenje ili vidljivi trag bolesti na listu

bulȁt, bulôn *nesvrš*. udarati pečat na što, pečatiti

bulèta *ž* priznanica, račun

buletîn *m* pisana poruka, cedulja s porukom, pisamce

˟bulikôn *m* metež, vreva

bulîn *m* glavna kugla u igri boćanja kojoj valja približiti ostale kugle → **bȕć**

bûmba *ž* eksplozivna naprava, bomba

bumbardȁt, bumbardôn *nesvrš*. bacati bombe na određene ciljeve, bombardirati

bûmbit, bûmbin *nesvrš*. neumjereno uživati alkoholna pića (ekspresivno) → **ćûnćit**

bumbizȁt, bumbizôn *svrš*. baciti boću tako da svisoka ide prema cilju

bumbizōvȁt, bumbizõjen *nesvrš*. bacati boću tako da svisoka ide prema cilju

bumbõk, bumbōkȁ *m* 1. pamučno vlakno; 2. vata → **vãta**

būnȁ, bunę̄ *ž* ustanak, buna

bûnča *ž* graja, žamor, buka

bûnda *ž* vrsta krznenoga zimskoga kaputa

būnȉt se, bũnin se *nesvrš*. iskazivati otpor, nezadovoljstvo ili neposluh, buniti se

bùnker *m* uporište za obranu, bunker

bùnja *ž* kamena poljska kućica kružna tlocrta sa stožastim krovom (suhozidne gradnje)

ˣbūnjȁc, bũnjca *m* priprosta kućica za životinje, zagrađeno mjesto gdje se drže životinje

bùra *ž* sjeveroistočni vjetar, bura

burãća *ž* torba od mješine za nošenje pića

burãža *ž* vrsta jednogodišnje biljke, poreč, boražina

bûrćot, burćôn *nesvrš*. površno, nevaljano što raditi (npr. pripravljati jelo)

burdȋl, burdȉla *m* galama, nered

burdižȁt, burdižôn *nesvrš*. u jedrenju manevrirati ploveći protiv vjetra

burȅla *ž* glava (ekspresivno) → **ćȉferica**, **mùtrija**, **njãkara2**

burȋn, burīnȁ *m* blagi sjeveroistočni vjetar, burin

ˣburnjȁt, burnjôn *nesvrš*. 1. nestabilno hodati, teturati, glavinjati; 2. *fig*. kretati se bez cilja, lutati, tumarati

bûs *m* više biljaka zajedno koje u zemlji imaju isprepleteno korijenje, busen

bȕsnut se, bȕsnen se *svrš*. 1. *3. l.* uzajamno se ubosti rogovima; 2. udariti se rukom u prsa (npr. pri kajanju, u junačenju i sl.)

bȕsot se, bȕson se *nesvrš*. 1. *3. l.* uzajamno se bosti rogovima; 2. udarati se rukom u prsa (npr. pri kajanju, u junačenju i sl.)

bȕsula *ž* kompas

bȕšak, bȕška *m* šuma od makije, gusta makija

bušȉnac, bušînca *m* vrsta niskoga primorskoga grma, bušin

bȕšt *m* → **buštîna** 1. grudnjak; 2. prsluk

bȕšta *ž* zaštitni omot, futrola, korice

buštîna *ž* → **bȕšt** 1. grudnjak; 2. prsluk

bȕt *m* noga životinje od koljena do trupa

butȁt, butôn *svrš*. 1. metnuti, staviti → **ˣklȁst**, **hȉtit2**, **stãvit1**; 2. nataknuti što na sebe (npr. šešir) → **hȉtit3**, **stãvit2**; 3. položiti na račun (o novcu) → **stãvit3**

butîga *ž* 1. trgovina, prodavaonica → **ˣnegȍcij**; 2. *fig*. rasporak na muškim hlačama, patentni zatvarač

butigȋr, butigīrȁ *m* prodavač u prodavaonici (ob. je nekoć bio i vlasnikom)

butȉlija *ž* staklenka, flaša → **bȍca1**

butȉlijica *ž dem*. *od* **butȉlija** → **bȍčica**

butiljūn, butiljūnȁ *m* velika staklenka s uskim grlom

butôna *ž* vrsta gruboga pamučnoga platna

butôrga *ž* sjeme u ribe, ikra

butōvȁt, butõjen *nesvrš*. 1. metati, stavljati → **hitīvȁt2**, **stavījȁt1**; 2.

naticati što na sebe (npr. šešir) → **hitīvȁt3**, **stavījȁt2**; 3. polagati na račun (o novcu) → **stavījȁt3**

buvȇl, buvȅla *m* unutrašnja guma na kotaču, zračnica

būzdȍ, buzdȇ *m* budalasta osoba, blesan, glupan

būzdȍnja *m augm*. *od* **būzdȍ** → **buzdrȉna**

buzdrȉna *m augm*. *od* **būzdȍ** → **būzdȍnja**

bûža *ž* 1. rupa, otvor; 2. *fig*. vrlo mala i tijesna soba ili prostorija

bužadũr, bužadūrȁ *m* naprava za bušenje rupa (npr. na koži, tkanini i sl.) → **bužjadũr**

bužȁt, bužȏn *nesvrš*. bušiti

bužȅta *ž* opšivena rupica na odjeći ili obući u koju se uvlači dugme ili vezica, zapučak

bûžica *ž dem*. *od* **bûža**

bužjadũr, bužjadūrȁ *m* naprava za bušenje rupa (npr. na koži, tkanini i sl.) → **bužadũr**

bužmȅla *ž* manji drveni sud za vino

C

cablȍ *s* stablo → **stablȍ**

caklarȉja *ž* predmeti od stakla, staklarija

caklȍ *s* staklo

caklȇn, caklenä, caklenö (caklȅni) *pridj*. koji je od stakla, staklen

caklenjãča *ž* staklena kuglica za dječju igru, staklena pikula

caklȉt se, *3. l.* caklī se *nesvrš*. sjajiti se poput stakla, stakliti se

cancarȅle, cancarȅlih/cancarȇl *ž mn*. smjesa od brašna i jaja (stavlja se u vruću juhu)

cȁr, cãra *m* car → **cȅsor**

cãta *ž* dinja (biljka i plod) → **baćȋr**, **milũn**, **mlũn**

cavãta *ž* papuča, natikača

***cedȉt**, cedȋn *svrš*. 1. *3. l.* oslabjeti, popustiti (npr. o vjetru); 2. ustupiti, prepustiti, darovati

***cedīvȁt**, cedȋjen *nesvrš*. 1. *3. l.* slabjeti, popuštati (npr. o vjetru); 2. ustupati, prepuštati, darivati

cȇdula *ž* manji list papira, cedulja

cekȋn *m* vrsta zlatnoga novca, zlatnik

celȅsti *pridj*. koji je boje neba, svjetloplav

***cȇlta** *ž* vrsta jakoga nepromočivoga platna, celt

cȇnca *ž* rub, kraj → **cȉlij**

cendõl, cendōlā *m* vrpca na pogrebnome vijencu s natpisom

cȅner (cȅneri) *pridj*. pepeljast, sivkast

cȇntar, cȇntra *m* središte, centar

centȉmetar, centȉmetra *m* stoti dio metra, centimetar

centûra *ž* pojas na odjevnome predmetu → **cintûra**

cenzerȋnka *ž* neuredna, prljava žena → **Cȉganka3**

cȇra *ž* boja lica, izgled lica

ceremȍnija *ž* 1. svečani postupak; 2. *fig*. pretjerana forma, pretjerano isticanje

cȅrit se, cȅrin se *nesvrš*. pretjerano se smijati, ceriti se → **cȉrit se**

cȅsarica *ž* carica

cȅsor *m* car → **cȁr**

cȅsta *ž* prometni put, cesta

cestarȉna *ž* cestarina

cȅstor *m* osoba koja se brine za održavanje cesta, cestar

cetilȇna *ž* acetilenska, karbidna svjetiljka

cibȉb, cibȉba *m* vrsta vinove loze i slatkoga bijeloga grožđa

cicȇj, cicȅja *m* jaka žega, pripeka

cicilijȏna *ž* vrsta starinskoga popularnoga plesa (podrijetlom sa Sicilije), siciliana

cȉća *prijedl*. zbog → **zbȏg**

cidȉlo *s* cjedilo

cīdȉt, cīdin *nesvrš*. 1. istiskivati tekućinu iz čega (npr. iz spužve); 2. *3. l.* kapati, propuštati tekućinu → **cūrȉt2**, **tȅć2**

cīdȉt se, *3. l.* cȉdi se *nesvrš*. lagano teći ili istjecati kapanjem (npr. o vodi s krova, znoju s čela i sl.)

cigaljȇra *ž* cjevčica u koju se umeće cigareta prije pušenja, usnik, cigaretnik → **cigarjȇra**

ciganȉja *ž* 1. ljudi koji se ponašaju na neprimjeren način, nekulturni ljudi; 2. neuredan, prljav prostor

Cȉganin *m* 1. Rom, Ciganin; 2. (cȉganin) *fig*. muškarac koji se cjenka, prosi; onaj koji je sklon kakvim prevarama; 3. (cȉganin) *fig*. neuredan, prljav muškarac

Cȉganka *ž* 1. Romkinja, Ciganka; 2. (cȉganka) *fig*. žena koja se cjenka, prosi; ona koja je sklona kakvim prevarama; 3. (cȉganka) *fig*. neuredna, prljava žena → **cenzerȋnka**

cigarȅt *m* cigareta → **španjulȅt**

cigarjȇra *ž* cjevčica u koju se umeće cigareta prije pušenja, usnik, cigaretnik → **cigaljȇra**

cigõr, cigōrā *m* cigara

cȉkal, cȉkla, cȉklo (cȉkli) *pridj*. 1. napuknut, ciknut; 2. pokvaren (o vinu)

cȉkla *ž* vrsta povrća, cikla

ciklȗn, ciklūnā *m* snažna oluja, vihor, ciklon

cîkovac, cîkovca *m* vrsta ptice pjevice, strnadica brkašica

cȉknut, *3. l.* cȉkne *svrš*. 1. napuknuti (ob. o staklu); 2. početi se kvariti, nakisnuti (o vinu)

cikûta *ž* vrsta otrovne biljke (koristi se u narodnoj medicini), kukuta

˟cikutȁt, cikutôn *nesvrš*. 1. *3. l.* glasati se glasom koji podsjeća na *ciju*, cijukati (ob. o mišu); 2. *fig*. glasati se zvukom koji podsjeća na cijukanje

cȋl, cīlā, cîlo (cīli) *pridj*. cio, čitav

cilcȁt, cilcãta, cilcãto (cilcãti) *pridj*. samo kao ▲ *cȋl cilcȁt* potpuno cijel

cȉlij *m* rub, kraj → **cȇnca**

cȉma[1] *ž* dio konopa kojime se veže brod uz obalu

cȉma[2] *ž* klice i lišće na gomoljastu povrću

˟cimȁt, cimôn *nesvrš*. podsijecati, podrezivati, kresati

cimȅnat, cimȇnta *m* cement

cimentȁt, cimentôn *svrš*. popuniti, obložiti cementom

cimentōvȁt, cimentõjen *nesvrš*. puniti, oblagati cementom

ciminjȇra *ž* dimnjak na parobrodu

cīnā̀, cinȇ *ž* vrijednost čega izražena u novcu, cijena

cinȇ *pril*. jeftino, povoljno

cîngul *m* konopac (kao pojas) na svećeničkome ruhu

cinȉje *pril*. *komp*. *od* **cinȇ**, jeftinije, povoljnije

cinȉji *pridj*. *komp*. (prema nepotvrđenomu *cîn*) jeftiniji, povoljniji

cīnȉt, cīnin *nesvrš*. vrednovati, procjenjivati

cinkvantîn *m* sorta kukuruza malih klipova i sitna zrnja

cinkvîna *ž* zgoditak u igri tombole (popunjenih pet brojeva u jednome retku)

cintûra *ž* pojas na odjevnome predmetu → **centûra**

cîp *m* 1. kalem, cijep; 2. štap s ručkom za mlaćenje žita

cipadūr, cipadūrā *m* radnik u kamenolomu koji odvaljuje i cijepa kameni blok

cȉpal, cȉpla *m* vrsta bijele morske ribe, cipal

cipanȉca *ž* komad rascijepana drva, cjepanica

cīpȁt, cīpon *nesvrš*. 1. cijepati, sjeći (drva); 2. lomiti (kamenje)

cipirȋt (cipirîti) *pridj*. lomljiv, krhak, slab

cipȍtina *ž* ostatak od cijepanja, cjepotak

cȉrit se, cȉrin se *nesvrš*. ceriti se, kesiti se → **cȅrit se**

cîrkus *m* 1. cirkus; 2. *fig*. zabavan događaj; 3. *fig*. pometnja, zbrka

ciròt *m* ljepljivi ovoj za rane, flaster

cistȇrna *ž* prijevozno sredstvo za transport tekućina, cisterna

cȉto *uzv*. umukni, ušuti

˟cîv, cîvi *ž* cijev → **cjȇv**

˟civetȏna *ž* žena koja rado ogovara, ogovaračica

˟civetōvȁt, civetõjen *nesvrš*. ogovarati

˟civetūn, civetūnā *m* muškarac koji rado ogovara, ogovarač

cjȇpīt, cjȇpin *svrš*. dati komu cjepivo kako bi organizam postao otpornim na kakvu bolest, cijepiti

cjȇpīt se, cjȇpin se *svrš*. primiti cjepivo kako bi organizam postao otpornim na kakvu bolest, cijepiti se

cjȇv, cjȇvi *ž* cijev → **˟cîv**

cmãrit, cmãrin *nesvrš*. smuditi, paliti, nagarati

cmarȉt, *3. l.* cmarî *svrš*. izgubiti boju (o tkanini), izblijedjeti → **izblīdȉt**, **ižmarȉt**, **žmarȉt**

cmarīvȁt, *3. l.* cmarīje *nesvrš*. gubiti boju (o tkanini), blijedjeti → **blīdȉt2**, **ižmarīvȁt**, **žmarīvȁt**

cmȋj, cmȋja *m* vrsta aromatične biljke, smilje

cmījȁt, cmȋjon *nesvrš*. biti nalik na koga, nalikovati, sličiti

cȍk *m* panj

cōkȁt, cõkon *nesvrš*. udarati nogom, gurati nogom

cōknȕt, cõknen *svrš*. udariti nogom, gurnuti nogom

cȍkula *ž* vrsta visoke i teške vojničke cipele, cokula

cȍlav (cȍlavi) *pridj*. koji hramlje, hrom, šepav → **cȍtov**, **krîv2**

cǫ̑lè, colȇ *m* muškarac koji šepa, šepavac → **cȍto**, **krīvè**

˟côngul *m* smrad po crkalini, nesnosan smrad

cȍto, cȍtota *m* muškarac koji šepa, šepavac → **cǫ̑lè**, **krīvè**

cȍtov (cȍtovi) *pridj*. koji hramlje, hrom, šepav → **cȍlav**, **krîv2**

crȋkva *ž* crkva

crȋkvica *ž dem*. *od* **crȋkva**, crkvica

crȅknut, *3. l.* crȅkne *svrš*. uginuti, crknuti → **krepȁt1**

crkōvȁt, *3. l.* crkõje *nesvrš*. ugibati, crkavati → **krepōvȁt1**

crkovnî *pridj*. koji se odnosi na crkvu, crkveni → **crkvȅni**

crkvȅni *pridj*. koji se odnosi na crkvu, crkveni → **crkovnî**

crkvȉna *ž* vrsta zeljaste biljke (česta po starim zidovima, uz puteve), štirenica, crkvina

cȕf *m* čuperak kose iznad čela, pramen kose koji strši

cȕkar, cȕkra *m* šećer

cȕkar de ǫ̑rz, cȕkra de ǫ̑rza *m* bomboni od uprženoga šećera

cukarîn *m* slatkiš od šećera, bombon → **bombǫ̑n**

cukarję̑ra *ž* zdjelica u kojoj se drži šećer na stolu, šećernica

cùkrit, cùkrin *nesvrš*. sladiti šećerom, šećeriti

cukũn, cukūnȁ *m* tikvan, glupan

cùra *ž* 1. mlada žena, djevojka → **dīmjȁ**, **divǫ̑jka1**; 2. neudana (starija) žena

cùrica *ž dem*. *od* **cùra1**, djevojčica → **mõlo**

cūrȉt, *3*. *l*. cũri *nesvrš*. 1. teći tankim mlazom; 2. kapati, propuštati tekućinu → **cīdȉt2**, **tȅć2**

cvȁst, cvatȅn *nesvrš*. → **cvitȁt** 1. *3. l.* cvasti, cvjetati; 2. *fig*. osjećati se radosno, ushićeno, poletno

cvĩće, cvĩćo *s zb*. *imen*. *od* **cvît**, cvijeće

cvîl, cvīlȁ, cvîlo (cvîli) *pridj*. izbirljiv, probirljiv (ob. u jelu)

cvīlȉt, cvîlin *nesvrš*. puštati tih, piskav glas (od bola ili tuge), cviljeti

cvît *m* 1. cvijet; 2. najbolji dio domaćega proizvoda (npr. brašna, mlijeka); 3. bijela plijesan na površini vina

cvitȁt, cvitôn *nesvrš*. → **cvȁst** 1. *3. l.* cvasti, cvjetati; 2. *fig*. osjećati se radosno, ushićeno, poletno

cvitī́ć, cvitīćȁ *m dem*. *od* **cvît**, cvjetić

Cvitnȉca *ž* nedjelja muke Gospodnje (nedjelja prije Uskrsa), Cvjetna nedjelja, Cvjetnica

ˣcvõncika *ž* vrsta srebrnoga austrijskoga novca, cvancig

cvôt, cvatȁ *m* cvjetanje, cvat

Č

čȁ, čësa/čëga *zamj*. što → **čȅ** (usp. **čô**) 1. što; 2. zar; 3. zašto

čãdilo *s* vrsta zaštite proizvoda, čađenje

čãgaj, čãgja *m* vrsta zvijeri nalik na vuka, čagalj

čagọ̑ *zamj*. štogod → **čagọ̑d**, **čagọ̑l**

čagọ̑d *zamj*. štogod → **čagọ̑l**, **čagọ̑**

čagọ̑l *zamj*. štogod → **čagọ̑d**, **čagọ̑**

čȁj, čãja *m* čaj

čãle-tãle *pril*. koliko-toliko, štoli-toli

ˣčamotȉnja *ž* potištenost, tjeskoba, čama

čamprãga *ž* pandža, kandža

čãpja *ž* vrsta ptice močvarice, čaplja

čaratôn *m* ˣ1. muškarac koji mnogo brblja, brbljavac; 2. obmanjivač, varalica

čaratôna *ž* ˣ1. žena koja mnogo brblja, brbljavica; 2. obmanjivačica, varalica

čȁs, časȁ *m* trenutak, tren, čas → **momènat**

čãstit, čãstin *nesvrš*. častiti, gostiti → **trajtōvȁt**

čãstit se, čãstit se *nesvrš*. častiti se, gostiti se → **trajtōvȁt se**

čãuš *m* općinski sluga, pozivar

čãval, čôvla *m* čavao (veći od **brȍkve**)

čȅ, čësa/čëga *zamj*. što → **čȁ** (usp. **čô**) 1. što; 2. zar; 3. zašto

čȅdan, čëdna, čëdno (čëdni) *pridj*. koji je bez poroka, neporočan, čedan

Čȅh *m* stanovnik ili državljanin Češke, Čeh

Čȅhinja *ž* stanovnica ili državljanka Češke, Čehinja

čehȕja *ž* nekoliko zrna grožđa na peteljci, čehulja

čejadîn, čejadȉna *m* čovjek kao biće, osoba, čeljade

čëjod, čëjodi *ž zb*. *imen*. *od* **čejadîn**, ljudi, čeljad

čȅkonje, čëkonjo *s gl*. *imen*. *od* **čȅkot**, čekanje

čȅkot, čëkon *nesvrš*. čekati

čelȁ, čelẹ̄ *ž* pčela

čelȉk *m* čelik → **acôl**

čelò *s* čelo

čëmer *m* osjećaj težine, tjeskobe, bola i žalosti, čemer

čëmeran, čëmerna, čëmerno (čëmerni) *pridj*. koji je obuzet čemerom, čemeran

čemujȁt, čemujôn *nesvrš*. češljati, rasplitati vunu → **češjȁt**

čȅp, čepȁ *m* čep

čepȉ́ć, čepīćā *m dem*. *od* **čȅp**, čepić

čepȓkot, čepȓkon *nesvrš*. čeprkati

česmȉna *ž* primorski zimzeleni hrast, crnika, česmina

čëstica *ž* parcela, zemljišna čestica → **parcȅla**, **particȅla**

čestītȁt, čestȉton *svrš*. i *nesvrš*. 1. izraziti/izražavati dobre želje; 2. odati/odavati priznanje na uspjehu

čȅstitka *ž* prigodna dopisnica, čestitka

čȅšaj, čȅšja *m* sitna životinjica s mnogo nogu nalik na češalj, vrsta stonoge, štitonosna striga

ˣčešãnica *ž* posebna smjesa (svojevrsna imitacija gipsanoga zavoja) kojom se u starim vremenima omotavao slomljeni ili iščašeni dio tijela

češȁt, čȅšen *nesvrš*. češati

češȁt se, čȅšen se *nesvrš*. češati se

češjȁt, čȅšjen *nesvrš*. češljati, rasplitati vunu → **čemujȁt**

Čȅška *ž* Češka

čȅški *pridj*. koji se odnosi na Češku i Čehe, češki

čȅta *ž* 1. vojna jedinica, četa; 2. veći broj ljudi, organizirana skupina

četȉri *br*. četiri

četȉristǫ̑/**četȉristo** *br*. četiri stotine, četiristo

četrdesẹ̑t *br*. četrdeset

četrdesẹ̑ti *br*. *red*. četrdeseti

četrnajẹ̑sti *br*. *red*. četrnaesti

četrnȁjst *br*. četrnaest

čȅtvero *s neskl*. četvero

četvorȉca *ž* četvorica

četvrtȁk, četvŕka *m* četvrtak (dan u tjednu)

četvŕti *br*. *red*. četvrti

četvrtȉna *ž* četvrti dio, četvrtina → **kvãrat1**

četvrtõk, četvrtōkȁ *m* 1. četvrta faza mjesečeve mijene; 2. četverogodišnji konj

čeznūćẹ̑, čeznūćô *s gl*. *imen*. *od* **čȅznut**

čȅznut, čȅznen *nesvrš*. žudjeti, čeznuti → **ˣhlẹ̄pȉt**, **pinȁt**

čẹ̑žnjȁ, čežnjẹ̑ *ž* žudnja, čežnja

čȉčȁk, čȉška *m* 1. vrsta divlje trave s mnogo dračastih sjemenki koje lako prianjaju uz odjeću; 2. hrapava vrpca kojom se vezuju dijelovi na obući, odjeći i sl.

čihǫ̑v, čihȍva, čihȍvo (čihȍvi) *zamj*. čiji

čīmȁk, čīnka *m* → **čimãvica** 1. vrsta kukca, stjenica; 2. *fig*. dosadna osoba

čimatǫ̑rij *m* prostor oko crkve, crkveno dvorište

čimãvica *ž* → **čīmȁk** 1. vrsta kukca, stjenica; 2. *fig*. dosadna osoba

čīn *vezn*. čim, tek što, netom

čȉn *m* postupak, čin

činȉt, činīn *nesvrš*. 1. djelovati, raditi; 2. proizvoditi (npr. ulje); 3. sačinjavati; 4. nagovarati, prisiljavati koga da što učini

činȉt se, činīn se *nesvrš*. 1. umišljati sebi, praviti se; 2. *3. l.* izgledati, doimati se → **parȉt se2**

Čȉovo *s* Čiovo (otok)

čȉr, čȉra *m* gnojna oteklina u potkožnome tkivu, čir

čirišpȏnj, čirišpānja *m* vosak kojime su se pečatila pisma i pošiljke, pečatni vosak

čȉst, čistȁ, čȉsto (čȉsti) *pridj*. 1. koji nema prljavštine; 2. koji drži do urednosti, uredan; 3. kojemu što nije nadodano, koji ne sadrži ništa dodano (npr. pamuk); 4. koji je neispisan; 5. *fig*. koji nije sklon poroku, neporočan

čistačȉca *ž* žena kojoj je zanimanje čistiti, čistačica

čistinȁ, čistinẹ̑ *ž* čistina (ob. u šumi)

čȉstit, čȉstin *nesvrš*. 1. činiti što čistim; 2. uklanjati što s čega brisanjem ili struganjem

čȉstit se, čȉstin se *nesvrš*. 1. uklanjati nečistoću sa sebe; 2. čistiti želudac i crijeva purgativom, purgati se → **purgȁt se**

čȉsto *pril*. na čist način, čisto

Čȉsto srīdȁ, Čȉste sridȇ *ž* prvi dan korizme, Čista srijeda, Pepelnica → **Pepȇlnīca**

čistoćȁ, čistoćȇ *ž* 1. stanje onoga što je čisto; 2. *fig*. nevinost, duhovna čistoća

čȉšćenje, čȉšćenjo *s gl*. *imen*. *od* **čȉstit**, čišćenje

čȉškot, čȉškon *nesvrš*. poticati, nagovarati

čȉžma *ž* čizma → **štivãla**

članarȉna *ž* članarina

člôn *m* pripadnik pojedine zajednice ili skupine, član

čmãdina *ž* niska i gusta magla

čmȉre, čmȉrih/čmȋr *ž mn*. drvena nosila s prečkama za terete veće težine, civare

čmȋška[1] *ž* gnojni čirić na očnome kapku, ječmenac → **jãčmik**, **rȍg2**, **roščȉć**

čmȋška[2] *ž* vrsta sitnije ptice

čô *zamj*. (usp. **čà**, **čè**) 1. što (upitno); 2. išta, bilo što, štogod

čobanȉca *ž* čuvarica stoke, pastirica, čobanica → **čobônka**, **pastirȉca**

čobôn, čobãna *m* čuvar stoke, pastir, čobanin → **pastȋr**

čobônka *ž* čuvarica stoke, pastirica, čobanica → **čobanȉca**, **pastirȉca**

čōdȉt, čōdin *nesvrš*. činiti što čađavim, gariti

***čōkȁ**, čokȇ *ž* svečana časnička kapa u konjaništvu i topništvu iz vremena Habsburške Monarhije, čako

čǭpȁt, čǭpon *nesvrš*. hramati, šepati (ob. od uboda u stopalo)

čôr, čōrȁ *m* (ob. *mn*. **čōrȉ**) čarolija, urok, vradžbina

čōrȁt, čōron *nesvrš*. vračati, čarati

čôst, čôsti *ž* 1. ugled, dostojanstvo; 2. počast, opće priznanje

čovȉčan, čovȉšna, čovȉšno (čovȉšni) *pridj*. human, samilostan, čovječan

čovȉčji *pridj*. koji se odnosi na čovjeka, ljudski, čovječni

čovȉk *m* 1. ljudsko biće, čovjek; 2. muška osoba; 3. *fig*. onaj koji ima dobre odlike, čestit čovjek

čovȉštvo *s* ljudskost, humanost, čovječnost → **justvǫ̑**

črčōjȁk, črčõjka *m* kukac koji se oglašava jednolikim cvrčanjem, cvrčak

črīpnjȁ, čripnjȇ *ž* zemljana (glinena) posuda pod kojom se na otvorenome ognjištu što peče, crepulja

črîvo *s* dio probavnoga sustava u čovjeka i životinja, crijevo

črjȇn, črjenà, črjenȍ (črjȅni) *pridj*. crven

črjȇnȁk, črjȇnka *m* vrsta vinove loze i crnoga grožđa

črjènast (črjènasti) *pridj*. crvenkast

črjèni pètar, črjènega pètra *m* vrsta ptice pjevice, crvendać

črjenȉlo *s* 1. ono što je crveno, što se crveni; 2. sredstvo kojime se postiže crvena boja čega

črjenȉt, črjenȋn *nesvrš*. činiti što crvenim, crveniti

črjenȉt se, črjenȋn se *nesvrš*. isticati se crvenom bojom, crvenjeti se

ˣčȓka *ž* zarez, črknja

ˣčȓmanj, čȓmnja/čȓnja *m* vrsta crvene zemlje

čȓn, črnȁ, črnò (čȓni) *pridj*. 1. crn; 2. taman

črnȁc, črncȁ *m* 1. pripadnik crne rase; 2. *fig*. osoba koja mnogo i teško radi

črnē̩j, črnē̩jȁ *m* vrsta sitne morske ribe, crnej

črnȉca *ž* 1. vrsta crne zemlje; 2. vrsta smokve (stablo i plod)

črnȉlo *s* 1. ono što je crno, što se crni; 2. tinta → **ˣingvãštar**, **ˣinkjȍštar**, **tînta**; 3. tekućina koju ispuštaju neki glavonošci

črninȁ, črninȇ̩ *ž* crna odjeća koja se nosi u znak žalosti za pokojnikom, crnina → **korȕt2**, **ˣlȕt2**

črnȉt, črnĩn *nesvrš*. činiti što crnim, crniti

črnȉt se, črnĩn se *nesvrš*. isticati se crnom bojom, crnjeti se

črnopȕtan, črnopȕtna, črnopȕtno (črnopȕtni) *pridj*. koji je tamnije puti, tamnoput

ˣčrnjãvina *ž* crnilo (ob. na nebu)

čȓpot, čȓpon *nesvrš*. crpiti, crpsti → **grãbit3**

čȓv *m* crv

črvȉć *m dem*. *od* **čȓv**, crvić

črvîv, črvȉva, črvȉvo (črvȉvi) *pridj*. koji je zahvaćen crvima, crvljiv

čûčanj, čûšnja *m* položaj tijela kada se čuči, čučanj

čȕdit se, čȕdin se *nesvrš*. biti u čudu, biti obuzet čuđenjem, čuditi se

čudnovȁt, čudnovãta, čudnovãto (čudnovãti) *pridj*. neobičan, čudan, čudnovat

čudnovãto *pril*. na čudnovat način, čudno

čȕdo *s* nadnaravno zbivanje, neobična pojava, čudo

čȕdo *pril*. mnogo, puno, dosta → **mejkô**, **pȕno**, **velȅ**, **velȅti**

čudotvȍrac, čudotvȍrca *m* osoba koja čini čuda, čudotvorac

čȕka *ž* vrsta jestivoga morskoga puža, priljepak

čûn *m* jedan od niza kamenih stupića uz cestu (služe kao odbojnici) → **čunȅt**

čunȅt *m* jedan od niza kamenih stupića uz cestu (služe kao odbojnici) → **čûn**

čûnka *ž* → **gȕbica**, **rȉlo** 1. usta životinje, gubica, njuška; 2. *fig*. *pejor*. obraz, lice u čovjeka

čupē̩rȁk, čupē̩rka *m* pramen kose, čuperak

čȕpica *ž* stražnji dio glave ponad zatiljka

čûrma *ž* 1. velik broj ljudi, mnoštvo; 2. *fig*. dječurlija

čȕšnut, čȕšnen *svrš*. sjesti savinuvši noge u koljenima, čučnuti

čȕt, čȕjen *svrš*. i *nesvrš*. 1. primiti/primati osjetilom sluha; 2. doznati/doznavati što od drugih, saznati/saznavati; 3. osjećati/osjetiti osjetilom njuha

čȕt se, čȕjen se *svrš*. i *nesvrš*. biti s kime u kontaktu, čuti se

čutȕrica *ž* vrsta plosnate posude za nošenje pića

čuvarȉca *ž* paziteljica, stražarica, čuvarica

čūvȁt, čūvon *nesvrš*. 1. paziti koga ili što, voditi brigu o kome ili o čemu;

2. paziti da se tko ili što ne izgubi; 3. ostavljati za kasnije, držati spremljenim

čūvȁt se, čūvon se *nesvrš*. paziti se, čuvati se

čuvõr, čuvōrȁ *m* pazitelj, stražar, čuvar

čvrčȉt, *3. l.* čvrčȋ *nesvrš*. šištati, cvrčati

čv̏rst, čvrstȁ, čv̏rsto (čv̏rsti) *pridj*. snažan, postojan, otporan, čvrst

čvrstȉje *pril*. *komp*. *od* **čv̏rsto**, čvršće

čvrstinȁ, čvrstině̩ *ž* čvrstoća, čvrstina

čv̏rsto *pril*. snažno, postojano, otporno, čvrsto

Ć

ćà *pril*. dalje, daleko, odavle

ćâ *vok*. *od* **ćāća**

ćāća *m* roditelj muškoga spola, otac → **otàc1**, **ˣpōpȅ**

ćàk *čest*. čak → **šćàk**

ˣćākara *ž* → **ćākula** 1. čavrljanje, ćaskanje; 2. brbljarija, trač

ˣćakarȁt, ćakarôn *nesvrš*. čavrljati, ćaskati → **ćakulȁt**

ćākula *ž* → **ˣćākara** 1. čavrljanje, ćaskanje; 2. brbljarija, trač

ćakulȁt, ćakulôn *nesvrš*. čavrljati, ćaskati → **ˣćakarȁt**

ćakulǫ̑na *ž* žena koja mnogo govori, brbljavica, čavrljuša

ćakulūn, ćakulūnȁ *m* muškarac koji mnogo govori, brbljavac, čavrljalo

ćapȁt, ćapôn *svrš*. uhvatiti, uloviti → **ujōt**, **ulovȉt**

ćapȁt se, ćapôn se *svrš*. 1. uhvatiti se, uloviti se → **ujōt se1**, **ulovȉt se1**; 2. *3. l.* zametnuti se, početi rasti (o biljci) → **prīmȉt se**, **ujōt se2**, **ulovȉt se2**

ćapîn *m* štipaljka, kvačica

ćapōvȁt, ćapōjen *nesvrš*. hvatati, loviti → **lovȉt**, **ujȉmot**

ćapōvȁt se, ćapōjen se *nesvrš*. 1. hvatati se, loviti se → **lovȉt se1**, **ujȉmot se1**; 2. *3. l.* zametati se, počinjati rasti (o biljci) → **lovȉt se2**, **prīmȁt se**, **ujȉmot se2**

ćapȕšit, ćapȕšin *svrš*. naglo zgrabiti, brzo uzeti

ćarȁt, *3. l.* ćarô *nesvrš*. 1. bistriti se (o tekućini); 2. postajati vedrim, vedriti se (o nebu) → **vedrȉt se**

ćèla *ž* tjeme bez kose, golo tjeme

ćȩ̄lè, ćelȩ̄ *m* muškarac koji nema kose, ćelo, ćelavac

ćèlov (ćèlovi) *pridj*. koji je bez kose na tjemenu, plješiv, ćelav

ćèlovit, ćèlovin *nesvrš*. postajati ćelavim, ćelavjeti

ćepekālo, ćepekālota *m* muškarac koji muca, mucavac

ćepȩ̄kȁt, ćepȩ̄kon *nesvrš*. govoriti s teškoćama, mucati

ćȩ̄r, ćerȩ̄ *ž* kći

ćèser *m* vrsta sjekire (kojoj oštrice stoje poprijeko)

ćèta *ž* vrsta gruboga platna (ob. za košulje)

ćïferica *ž* glava (ekspresivno) → **burèla**, **mùtrija**, **njākara2**

ćīhȁt, ćīhon *nesvrš*. kihati

ćihāvica *ž* hunjavica, kihavica

ćīhnùt, ćīhnen *svrš*. kihnuti

ćïk *m* opušak cigarete → **ćïka**, **ˣmòkul1**

ćïka *ž* opušak cigarete → **ćïk**, **ˣmòkul1**

ćïka *uzv*. naslađivanja tuđoj nevolji, tuđemu neuspjehu

ćïkara *ž* šalica

ćïkarica *ž dem*. *od* **ćïkara**, mala šalica

ćikȁt, ćikôn *nesvrš*. uživati u tuđoj nevolji, naslađivati se

ćikopȩ̄rnȉca *ž* pepeljara

ćikulôta *ž* čokolada

ćîmula *ž* (ob. *mn*. **ćîmule**) sredina i izbojak na stabljičastu kupusu

ćîmulica *ž dem*. *od* **ćîmula**

ćȍ, **ćȍ** *uzv*. za tjeranje psa

***ćǫ̑da** *ž* igla za pribadanje, čioda, pribadača → **probidãča**

***ćodîna** *ž dem*. *od* **ćǫ̑da**

ćȍka *ž* veliki viseći svijećnjak s više svijeća u crkvi, čoka

ćǫ̑kȁt, ćǫ̑kon *nesvrš*. 1. *3. l.* nabadati kljunom, zobati (o pticama); 2. jesti zrno po zrno (o čovjeku)

ćōlà, ćõlih *s mn*. naočale

ćôr, ćõrā, ćôro (ćõri) *pridj*. svijetao, jasan, bistar

ćȍra *ž* 1. ona koja slabo vidi; 2. ona koja je slijepa

ćǫ̑rȅ, ćorẽ *m* 1. onaj koji slabo vidi; 2. onaj koji je slijep

ćôro *pril*. jasno, bistro

ćȍrov (ćȍrovi) *pridj*. 1. koji slabo vidi; 2. koji je slijep

ćȍrovit, ćȍrovin *nesvrš*. gubiti vid, ćoravjeti

***Ćozòt** *m* ribar iz talijanskoga naselja Chioggia

ćućîn *m* gumena dječja sisaljka, duda → **ćũka**

ćȕćot, ćȕćon *nesvrš*. dudati, sisati

ćû, **ćû** *uzv*. za dozivanje kokoši

ćûh *m* blagi dašak vjetra, ćuh

ćuhȁt, *3. l*. ćuhô *nesvrš*. pirkati, lahoriti

ćũk, ćūkā *m* vrsta noćne ptice grabljivice, ćuk

ćũka *ž* gumena dječja sisaljka, duda → **ćućîn**

ćukarîn *m* žličica → **kućarîn**

ćūkȁt, *3. l*. ćũko *nesvrš*. glasati se glasom koji podsjeća na *ću* (o ćuku)

ćūkȁt se, *3. l*. ćũko se *nesvrš*. govorkati se, pričati se

ćȕknut (ćȕknuti) *pridj*. koji nije potpuno pri sebi, koji nije sasvim normalan, udaren (u glavu) → **tȕknet**

ćūlȉt, ćũlin *nesvrš*. naprezati da se što bolje čuje, ćuliti (o ušima)

ćûnćit, ćûnćin *nesvrš*. neumjereno uživati alkoholna pića (ekspresivno) → **bûmbit**

ćurlīkȁt, ćurlĩkon *nesvrš*. 1. *3. l.* glasati se ispuštajući ćurlike (o nekim pticama); 2. *fig*. glasati se zvukom koji podsjeća na ćurlike

ćurlīknȕt, ćurlĩknen *svrš*. 1. *3. l.* oglasiti se ispuštajući ćurlik (o nekim pticama); 2. *fig*. oglasiti se zvukom koji podsjeća na ćurlik

ćūrnȕt, ćũrnen *svrš*. naglo popiti, popiti u velikim gutljajima

ćȕš *uzv*. za tjeranje magarca

ćūtȉt, ćũtin *nesvrš*. osjećati, ćutjeti

ćūtȉt se, ćũtin se *nesvrš*. osjećati se, ćutjeti se

ćȕva *ž* vrsta noćne ptice grabljivice, sova

D

da *vezn*. da

dabǫ̑jdo *pril*. dabogda

ˣdãcij *m* porez, dažbina, dacija

dahnȕt, dãhnen *svrš*. dahnuti

dãje *pril*. *komp*. *od* **dalekȍ**, dalje

dãji *pridj*. *komp*. *od* **dalȅk**, dalji

dajinà, dajinę̄ *ž* daljina

dalȅk, dalekā, dalekȍ (dalȅki) *pridj*. dalek

dalekȍ *pril*. daleko

Dalmâcija *ž* Dalmacija

Dalmatīnȁc, Dalmatīnca *m* onaj koji je rodom iz Dalmacije; stanovnik Dalmacije

Dalmatînka *ž* ona koja je rodom iz Dalmacije; stanovnica Dalmacije

dalmatīnski *pridj*. koji se odnosi na Dalmaciju i Dalmatince, dalmatinski

damijôna *ž* opletena staklena boca s pletenom ručkom za nošenje, demižon, pletenka

danàs *pril*. 1. u današnjemu danu, danas; 2. u današnje vrijeme, u današnjici

danàs-sùtra *pril*. jednoga dana, prije ili poslije, danas-sutra

danāšnji *pridj*. 1. koji se odnosi na danas, današnji; 2. koji se odnosi na naše vrijeme, sadanji

dangùba *m* lijena osoba, besposličar, danguba

dangùbit, dangùbin *nesvrš*. tratiti vrijeme uzalud, dangubiti

Danīca *ž* jutarnja zvijezda Danica

darīvàt, darīǰen *nesvrš*. poklanjati, darivati → **ˣregalōvàt**

darovàt, darȕjen *svrš*. pokloniti, darovati → **ˣregalàt**

darǫ̑všćina *ž* imutak stečen darovanjem, darovština

daskà/**dãska**, daskę̄/dãske *ž* daska

dašćīca *ž dem*. *od* **daskà**/**dãska**, mala daska

dȁt, dõn *svrš*. 1. predati, uručiti; 2. udijeliti, darovati; 3. odobriti, dozvoliti, dopustiti → **dopūstīt**, **dozvolīt**

dȁt se, dõn se *svrš*. prepustiti se, podati se, dati se

dãtula[1] *ž* vrsta morske školjke, prstac

dãtula[2] *ž* datulina palma (stablo i plod)

davninà, davninę̄ *ž* davno doba, davnina

dažǰīt, *3*. *l*. dažǰī *nesvrš*. daždjeti, kišiti

dȅ *uzv*. kojime se tjera konj

dȅbel, debelā, debelȍ (debȅli) *pridj*. 1. jak, pretio, ugojen; 2. koji ima velik presjek (npr. uže); 3. koji je velike širine između dviju površina (npr. zid); 4. koji je za hladno vrijeme, topao (npr. pokrivač)

debelinà, debelinę̄ *ž* pretilost, gojaznost → **debjinà1**

debelīt, debelīm *nesvrš*. postajati debljim, debljati se

debelò *pril*. u debelome sloju, debelo

debjinà, debjinę̄ *ž* 1. pretilost, gojaznost → **debelinà**; 2. opseg ili promjer čega

debòto *pril*. skoro, umalo

dȅbul (dȅbuli) *pridj*. tjelesno slabašan, malaksao

debulèca *ž* tjelesna slabost, malaksalost

decę̑mbar, decę̑mbra *m* prosinac (mjesec)

ˣdȅcima *ž* porez, zemljarina → **štȅvura**

decimõr, decimõrā *m* decimalna vaga

defãte *pril*. uistinu, zaista

defǫ̑ra *prijedl*. s vanjske strane, iza

defǫ̑ra *pril*. s vanjske strane, prema vanjskoj strani

dȅk *m* deseti dio kilograma, dekagram

dę̑ka *ž* pokrivač, deka

dekapòto *pril*. u cijelosti, potpuno, sasvim

dekoracjũn, dekoracjũni *ž* ukrašenost, okićenost

dekòt *m* sirup (kao lijek)

dekrę̑t, dekrę̄tā *m* pismena odluka o imenovanju, umirovljenju, otpustu iz službe i sl., dekret

delìja *m* 1. junak; 2. *fig*. snažan, jedar, kršan čovjek

delikôn (delikôni) *pridj*. 1. nježan, pažljiv; 2. koji je osjetljive prirode, slab; 3. probirljiv, izbirljiv

depȅša *ž* pismena obavijest, pismena poruka

depjù *pril*. više nego što treba, odviše, odveć

deputôt *m* zastupnik, izaslanik

deračìna *ž* galama, dernjava

derȁt, dȅren *nesvrš*.1. parati, razdirati; 2. uporabom uništavati, trošiti (npr. obuću, odjeću); 3. skidati kožu sa životinje; 4. *3. l. fig*. jako puhati (o vjetru); 5. *fig*. pretjerivati s cijenom, previše naplaćivati

derȁt se, dȅren se *nesvrš*. 1. vičući govoriti, vikati; 2. glasno plakati; 3. *3. l.* uporabom se uništavati, trošiti se (npr. o obući, odjeći)

derejȉt, derejîn *nesvrš*. predvoditi, upravljati, brinuti se

dȅset *br*. deset

desę̑tȁk *pril*. približno deset, desetak

dȅsetero *s neskl*. desetero

desę̑ti *br*. *red*. deseti

desetorȉca *ž* desetorica

dę̑sna, dę̑snih *s mn*. zubno meso, desni

dȅsni *pridj*. desni

dȅsno *pril*. nadesno, desno

ˣdestę̑žo *pril*. sporo, usporeno, polagano

dešpȅt *m* 1. prkos, inat; 2. nepodopština, namjerno učinjena šteta

dešpetǫ̑ž (dešpetǫ̑ži) *pridj*. → **dešpetǫ̑žast** 1. prkosan, inatljiv; 2. koji je sklon nepodopštinama i izazivanju

dešpetǫ̑žast (dešpetǫ̑žasti) *pridj*. → **dešpetǫ̑ž** 1. prkosan, inatljiv; 2. koji je sklon nepodopštinama i izazivanju

ˣdȅšpor *m* koji nije par, nepar

dešpòšta *pril*. s posebnom namjerom, naročito

deštrigȁt, deštrigôn *svrš*. upropastiti, uništiti

deštrigōvàt, deštrigõjen *nesvrš*. upropašćivati, uništavati

deštûrb *m* gnjavaža, opetere ćenje, smetnja

dešturbȁt, dešturbôn *svrš*. zasmetati, zagnjaviti

dešturbōvàt, dešturbõjen *nesvrš*. smetati, gnjaviti

dešvàt, dešvôn *svrš*. rasklimati, razmrdati

devedesẹ̑t *br*. devedeset

devedesẹ̑ti *br*. *red*. devedeseti

dèvelstọ̑/dèvelsto *br*. devet stotina, devetsto → **dèvestọ̑/dèvesto**

devẹ̑ra *ž* samo kao ▲ *kôrta devẹ̑ra* brusni papir

devertimènat, devertimẹ̑nta *m* zabava, provod → **divertimènat**

dèvestọ̑/dèvesto *br*. devet stotina, devetsto → **dèvelstọ̑/dèvelsto**

dèvet *br*. devet

dèvetero *s neskl*. devetero

devẹ̑ti *br*. *red*. deveti

devetnajẹ̑sti *br*. *red*. devetnaesti

devetnȁjst *br*. devetnaest → **devetnȁst**

devetnȁst *br*. devetnaest → **devetnȁjst**

devetnìca *ž* devetodnevna pobožnost, obred s molitvom koji se obavlja devet dana prije određenoga blagdana, novena → **ˣnovẹ̑na**

devetorìca *ž* devetorica

ˣdêvnik *m* školska bilježnica

dezertȁt, dezertôn *svrš*. napustiti vojnu službu, dezertirati

dežbjẹ̑go *pril*. poprijeko, sa strane

dežgrãcija *ž* 1. nesreća, nezgoda, nedaća; 2. *fig*. vragolan, obješenjak

dežgracjôn (dežgracjôni) *pridj*. koji nema sreće, nesretan

ˣdežgustȁt se, dežgustôn se *svrš*. izgubiti želju za čime, zasititi se čega, dosaditi

dežọ̑rdin *m* zbrka, metež, nered

dèžuran, dèžurna, dèžurno (dèžurni) *pridj*. koji dežura u službi, dežuran

dežurȁt, dežurôn *nesvrš*. 1. raditi na radnome mjestu izvan uobičajenoga radnoga vremena; 2. *fig*. ne micati se s kojega mjesta

dȉ *pril*. 1. gdje; 2. kamo

dȉ *vezn*. kako, gdje

dicȁ, dicẹ̑ *ž zb*. *imen*. *od* **dītè**, djeca

dičìca *ž zb*. *imen*. *od* **dicà**, dječica

dīčȉt se, dīčin se *nesvrš*. ponositi se, dičiti se

dičurìna *ž zb*. *imen*. *od* **dītè**, djeca neprilič noga ponašanja, deriščad

dȉćot, dićôn *nesvrš*. jedva disati, dahtati

dȉgnut, dȉgnen *svrš*. dignuti → **ˣdvȉgnut**

dȉgnut se, dȉgnen se *svrš*. dignuti se → **ˣdvȉgnut se**

digọ̑ *pril*. 1. katkada, ponekad → **digọ̑d**, **digọ̑l**, **kalgọ̑**, **kalgọ̑d**, **nikȁ1**, **nikȁd1**, **nikȁl1**; 2. gdje bilo, gdjegod

digọ̑d *pril*. 1. katkada, ponekad → **digọ̑**, **digọ̑l**, **kalgọ̑**, **kalgọ̑d**, **nikȁ1**, **nikȁd1**, **nikȁl1**; 2. gdje bilo, gdjegod

digọ̑l *pril*. 1. katkada, ponekad → **digọ̑**, **digọ̑d**, **kalgọ̑**, **kalgọ̑d**, **nikȁ1**, **nikȁd1**, **nikȁl1**; 2. gdje bilo, gdjegod

dīhȁt, dīhon *nesvrš*. disati → **dīsȁt**

dijalèt *m* mjesni govor, lokalni govor, narodni govor

dijamũn, dijamūnä *m* vrsta eksploziva (koristi se za razbijanje kamena)

dīkȁ, dikȇ *ž* ono čime se tko diči, ponos, dika

dīl, dīlä *m* dio

***dīlbica** *ž* djelidba nasljeđa, dioba imetka

***diletȁt se**, diletôn se *nesvrš*. pronalaziti ugodu u čemu, oduševljavati se čime, usrećivati se čime

dīlīt, dīlin *nesvrš*. 1. razdjeljivati, davati bez novčane naknade; 2. rastavljati što na više dijelova ili komada; 3. imati što zajedničko s kime ili čime

dīlīt se, dīlin se *nesvrš*. 1. međusobno dijeliti imetak, stečevinu; 2. odvajati se, razlučivati se

***dīlnik** *m* dionik nasljeđa, imetka

dȉlo *s* djelo

dȉlot, dȉlon *nesvrš*. rezbariti, tesati, djeljati

dȉlovot, dȉlujen *nesvrš*. izazivati kakav učinak, djelovati

dȋm, dȉma *m* dim

dimȉje, dimȉjih *ž mn*. ženske široke hlače orijentalnoga stila, dimije

dȉmit *m* vrsta čvrste tkanine za hlače

dȉmit, dȉmin *nesvrš*. 1. *3. l.* ispuštati dim; 2. *fig*. pušiti → **fumȁt**, ***humȁt**; 3. *fig*. brzo ići

dȉmit se, *3. l*. dȉmi se *nesvrš*. izlaziti u obliku dima, dimiti se

dīmjȁ, dimjȇ *ž* mlada žena, djevojka → **cȕra1**, **divȏjka1**

dȉmjen (dȉmjeni) *pridj*. koji je prirađen za jelo tako što je izložen dimu radi sušenja i arome, dimljen

***dȋn** samo *1. jd*. kažem

dȉnar *m* 1. novčana jedinica u Jugoslaviji, dinar; 2. novac → **pȉnezi**, **šȍlad2**; 3. jedna od četiriju boja u talijanskim igraćim kartama

dintjȇra *ž* umjetno zubalo

dȉnja *ž* lubenica (biljka i plod) → **kûs²**

dinjȁt se, dinjôn se *svrš*. udostojiti se

dinjȏž (dinjȏži) *pridj*. ljubazan, uljudan, pristupačan

dȉple, dȉplih *ž mn*. vrsta narodnoga drvenoga puhaćega glazbala, dvojnice, diple

diplȍmȁ, diplȍmȇ *ž* diploma

diplomīrȁt, diplomīron *svrš*. diplomirati

dīrȁt, dīron *nesvrš*. ticati, doticati, dirati

dīrȁt se, dīron se *nesvrš*. 1. ticati se, doticati se, dirati se; 2. *fig*. miješati se u što, upletati se (npr. u kakav posao, kakvu prepirku i sl.) → **mīšȁt se2**, **pačȁt se**, **prȅćot se**

diretūr, diretūrä *m* upravitelj, ravnatelj, direktor

dirigȇnt *m* dirigent

dirigīrȁt, dirigīron *nesvrš*. 1. pokretima ruku upravljati izvođenjem glazbenoga djela, ravnati; 2. *fig*. upravljati čijim postupcima, zapovijedati

dirȉt *m* pravo, ovlast

dīsȁt, dīšen *nesvrš*. disati → **dīhȁt**

dišȇnj, dišènja *m* nacrt, plan

dišķȍrš *m* razgovor, rasprava, diskusija

dȉškul *m* lijenčina, propalica

dišperadūn, dišperadūnä *m* osoba koja je bez nade, očajnik

dišperȁt se, dišperôn se *svrš*. izgubiti nadu, prepustiti se očaju, zapustiti se → **avelȉt se**

dišperōvȁt se, dišperõjen se *nesvrš*. gubiti nadu, prepuštati se očaju, zapuštati se → **avelīvȁt se**

dītȅ, ditȅta *s* dijete

dȉtelina *ž* vrsta zeljaste biljke, djetelina

Ditȉć *m* mali Isus, Isus u jaslicama

ditînstvo *s* djetinjstvo

ditȉnjast (ditȉnjasti) *pridj*. koji se ponaša poput djeteta, djetinjast

ditmôn, ditmãna *m* mlad čovjek, momak, mladić → **mladȉć**/**mladȉć1**, **momȁk**

Dīvà, Divę̄ *ž* Djevica Marija → **Divȉca**

ˣdivę̑rši *pridj*. drugi, ostali, ini → **drȕgi**

divertimȅnat, divertimę̑nta *m* zabava, provod → **devertimȅnat**

divertȉt se, divertîn se *nesvrš*. zabavljati se, provoditi se

divȉca *ž* djevojka ili žena koja nije imala spolni odnos, djevica

Divȉca *ž* Djevica Marija → **Dīvà**

dīvȉt se, dȉvin se *nesvrš*. diviti se

divȉza *ž* vrsta grma od kojega se izrađuje šiba (**barabôn2**/**barambôn2**) koja se koristi u funkciji vjerskoga obreda u Velikome tjednu

divjakȕša *ž* neodgojena žena, divljakuša

divjarȉja *ž* postupak onoga koji je divlji, nestašluk, nepodopština

divjȁt, divjôn *nesvrš*. ponašati se divlje, grubo i neodgojeno, divljati

divjȇ *pril*. na divlji način, divlje

divjî *pridj*. 1. neodgojen, nepristojan (o čovjeku); 2. koji nije pripitomljen (o životinji); 3. koji nije cijepljen, neoplemenjen (o biljci)

divjinȁ, divjinȇ *ž* divlji kraj koji nije obrađen ni naseljen, divljina

dȉvjoč, dȉvjoči *ž zb*. divlje životinje koje se love, divljač

divjõk, divjōkà *m* osoba koja se ponaša divlje, grubo i neodgojeno, divljak

dîvka *ž* žitna kavovina

divȍjaški *pridj*. koji se odnosi na djevojke, djevojački

divȏjka *ž* 1. mlada žena, djevojka → **cȕra1**, **dīmjà**; 2. sluškinja, kućna pomoćnica

divotȁ, divotȇ *ž* krasota, divota

dȉzalica *ž* stroj koji diže i premješta teške predmete, dizalica

dȉzot, dȉžen *nesvrš*. podizati, dizati → **ˣdvȉzot**

dȉzot se, dȉžen se *nesvrš*. podizati se, dizati se → **ˣdvȉzot se**

dȉža *ž* drveni sud s produženom ručkom za pretakanje vina (obujma tri do pet litara)

dlãka *ž* dlaka

dlãkov (dlãkovi) *pridj*. koji je obrastao dlakama, koji ima mnogo dlaka, dlakav

dlôn, dlãna *m* dlan

dnȍ *s* 1. tvrdo tlo pod vodom; 2. ono što je s donje strane čega (npr. posude)

do *prijedl*. do

dȍb, dȍbi *ž* razdoblje u ljudskome životu, dob

dȍba *s neskl*. vremena, doba

dȍbar, dobrȁ, dobrȍ (dȍbri) *pridj*. dobar

dobãvit, dobãvin *svrš*. 1. pribaviti, priskrbiti, nabaviti → **nabãvit**; 2. dosegnuti, dohvatiti (npr. vazu s police)

dobȉća *ž* zarada, dobit → **dȍbit**

dobījȁt, dobȉjen *nesvrš*. 1. bez naknade dolaziti u posjed čega, primati bez naknade; 2. postizati cijenu; 3. stjecati koje unutarnje ili vanjsko obilježje (npr. bore); 4. postajati bolesnim od čega (npr. tumora); 5. pobjeđivati; 6. uspostavljati vezu telefonom

dȍbit, dȍbiti *ž* zarada, dobit → **dobȉća**

dobȉt, dobȉjen *svrš*. 1. bez naknade doći u posjed čega, primiti bez naknade; 2. postići cijenu; 3. steći koje unutarnje ili vanjsko obilježje (npr. bore); 4. postati bolesnim od čega (npr. tumora); 5. pobijediti; 6. uspostaviti vezu telefonom

dobȍta *pril*. gotovo, umalo, zamalo

dobōvjȁt, dobõvjon *nesvrš*. 1. pribavljati, priskrbljivati, nabavljati; 2. dosezati, dohvaćati (npr. vazu s police)

dobrīčȁk, dobrȉška *m* muškarac dobre i blage ćudi, dobroćudan čovjek, dobričina → **dobričȉna**

dobričȉna *m* muškarac dobre i blage ćudi, dobroćudan čovjek, dobričina → **dobrīčȁk**

dobrȉška *ž* žena dobre i blage ćudi, dobroćudna žena

dobrȍ *pril*. 1. kako valja, kako treba, dobro; 2. u veliku opsegu ili količini, mnogo; 3. snažno, jako

dobrȍ *s* 1. posjed, imanje; 2. ukupnost svega što je dobro

dobročȉnac, dobročînca *m* osoba koja čini dobra djela, dobročinitelj

dobročînstvo *s* dobro djelo, dobročinstvo

dobrȍdržȇć, dobrȍdržȇćā, dobrȍdržȇćē (dobrȍdržȇći) *pridj*. koji se dobro drži s obzirom na godine, koji dobro nosi godine

dobrodȕšan, dobrodȕšna, dobrodȕšno (dobrodȕšni) *pridj*. koji je dobre duše, dobrih namjera, dobrodušan

dobrohȍtan, dobrohȍtna, dobrohȍtno (dobrohȍtni) *pridj*. koji ima dobre namjere, koji drugomu želi dobro, dobronamjeran

dobrostȋv, dobrostȉva, dobrostȉvo (dobrostȉvi) *pridj*. koji je dobar, blag i milostiv, dobrostiv

dobrȍstojȇć, dobrȍstojȇćā, dobrȍstojȇćē (dobrȍstojȇći) *pridj*. koji je dobra imovinskoga stanja, koji živi u obilju, dobrostojeći

dobrotȁ, dobrotȇ *ž* dobrota

dobrovȍljac, dobrovȏljca *m* dragovoljac, dobrovoljac → **dragovȍljac**

dobrovȏljno *pril*. dragovoljno, dobrovoljno → **dragovȏljno**

dȍček *m* proslava priređena u povodu očekivanja koga ili čega, doček

dočekīvȁt, dočekȉjen *nesvrš*. 1. doživljavati ono što se čekalo; 2. prihvaćati, primati koga (npr. gosta); 3. nakon čekanja u zasjedi napadati koga, zaskakati

dočȅkot, dočȅkon *svrš*. 1. doživjeti ono što se čekalo → **dȍškot**; 2. prihvatiti, primiti koga (npr. gosta); 3. nakon čekanja u zasjedi napasti koga, zaskočiti

dočȇpȁt se, dočȇpon se *svrš*. dokopati se, dočepati se

dočȕt, dočȕjen *svrš*. načuti → **doćūkȁt**

dȍć, dȍjden *svrš*. doći

doćūkȁt, doćȕkon *svrš*. načuti → **dočȕt**

dodȁt, dodõn *svrš*. pružiti, dodati

dodȉjot, dodȉjen *svrš*. dojaditi, dosaditi

dodijōvȁt, dodijõjen *nesvrš*. dodijavati, dosađivati

dodīlȉt, dodīlin *svrš*. 1. odlučiti o tome da tko što dobije u trajno ili privremeno vlasništvo; 2. poslati koga na koji položaj ili dužnost

dodȉt, dodȉjen *svrš*. dotaknuti, dodirnuti → **dotaknȕt**

dodȉt se, dodȉjen se *svrš*. dotaknuti se, dodirnuti se → **dotaknȕt se**

dodōvȁt, dodõjen *nesvrš*. pružati, dodavati

dofinȉt, dofinîn *svrš*. dokončati, dovršiti

dognȁt, dȍgnen *svrš*. dopremiti robu na tovarnoj životinji, dognati

dogodȉšća *pril*. iduće godine, dogodine → **dolȉta**

dogodȉt se, *3. l*. dogodī se/dogȍdi se *svrš*. zbiti se, dogoditi se

dogōjȁt se, *3. l*. dogõjo se *nesvrš*. zbivati se, događati se

dȍgojoj *m* događaj

dogǫ̑nȁc, dogǫ̑nca *m* doseljenik, došljak → **došjõk**

dogōrȁt, *3. l*. dogõro *nesvrš*. biti pri kraju gorenja, dogorijevati (o svijeći i sl.)

dogorȉt, *3. l*. dogorī *svrš*. izgorjeti do kraja, dogorjeti (o svijeći i sl.)

dogotȍvit, dogotȍvin *svrš*. učiniti da bude gotovo ono što se priprema, priređuje (npr. jelo), dogotoviti

dȍgovor *m* 1. sporazum, ugovor; 2. sastanak koji se organizira radi dogovaranja

dogovōrȁt, dogovõron *nesvrš*. dogovarati

dogovōrȁt se, dogovõron se *nesvrš*. dogovarati se

dogovorȉt, dogovȍrin *svrš*. dogovoriti

dogovorȉt se, dogovȍrin se *svrš*. dogovoriti se

dogradīvȁt, dogradȋjen *nesvrš*. gradeći dodavati, dograđivati → **nadogradīvȁt**

dogrōdȉt, dogrõdin *svrš*. gradeći dodati, dograditi → **nadogrōdȉt**

dôh *m* dah

dohȍdak, dohǫ̑lka *m* prihod, dobitak

˟dohȍdišće, dohȍdišćo *s* cilj čega, završna točka, dohodište

dohodȉt, dohȍdin *nesvrš*. pristizati, dolaziti

dojãhot, dojãšen *svrš*. doći jašući, dojahati

dojavjīvȁt, dojavjȋjen *nesvrš*. prenositi dojavu, dojavljivati

dojedôn, dojelnȁ, dojelnȍ *zamj*. svaki, dojedan

dojȉdrit, dojȉdrin *svrš*. jedreći doploviti, dojedriti

dojȉt, dojȋn *nesvrš*. dojiti

dojõt se, dǫ̑jmen se *svrš*. 1. prihvatiti se posla, predati se poslu; 2. zagnjaviti koga; 3. narugati se s kime, našaliti se na čiji račun

dojōvȉt, dojõvin *svrš*. prenijeti dojavu, dojaviti

˟dȍjtor *m* liječnik → **˟dojtūr**, **likȏr**

dojtrîna *ž* vjerska poduka djece (u školi ili župi), vjeronauk → **vjeronȁuk**

ˣdojtũr, dojtūrȁ *m* liječnik → **ˣdȍjtor**, **likȏr**

dokȁd *pril*. do kojega vremena, dokad → **dokȁl**

dokȁl *pril*. do kojega vremena, dokad → **dokȁd**

dȍkasna *pril*. do kasno u noć, dokasno, dokasna

dȍkaz *m* dokaz

dokazīvȁt, dokazȋjen *nesvrš*. dokazivati

dokazīvȁt se, dokazȋjen se *nesvrš*. dokazivati se

dọ̑kle *pril*. → **dọ̑kli** 1. do kojega mjesta; 2. do kojega vremena

dọ̑kle *vezn*. dok → **dọ̑kli**

dọ̑kli *pril*. → **dọ̑kle** 1. do kojega mjesta; 2. do kojega vremena

dọ̑kli *vezn*. dok → **dọ̑kle**

dokopȁt se, dokopȏn se *svrš*. dočepati se, dokopati se

dokōzȁt, dokȏžen *svrš*. dokazati

dokōzȁt se, dokȏžen se *svrš*. dokazati se

dokūčīt, dokȕčin *svrš*. uspjeti shvatiti, dokučiti

Dọ̑l, Dolȁ *m* naselje na otoku Braču, Dol

dȍl *pril*. dolje → **dȍle**

dolȁc, dọ̑lca *m* manja udolina, dolac

dȍle *pril*. dolje → **dȍl**

doletȉt, doletȋn *svrš*. 1. leteći stići; 2. *fig*. jureći doći; 3. *fig*. iznenada se stvoriti odnekud

dolībīt se, dolȉbin se *svrš*. krišom prići, prikrasti se, došuljati se

dolīćȁt, dolȉćon *nesvrš*. 1. leteći stizati; 2. *fig*. jureći dolaziti; 3. *fig*. iznenada se stvarati odnekud

dolȉst, dolȉzen *svrš*. 1. doći gmižući; 2. *fig*. polagano doći

dolȉta *pril*. iduće godine, dogodine → **dogodȉšća**

Dọ̑lka *ž* ona koja je rodom iz Dola; stanovnica Dola

dọ̑lnji *pridj*. donji

Dọ̑lnji Hūmȁc, Dọ̑lnjega Hũnca *m* naselje na otoku Braču, Donji Humac

Dolnjohunčãnjanin *m* onaj koji je rodom iz Donjega Humca; stanovnik Donjega Humca

Dolnjohunčônka *ž* ona koja je rodom iz Donjega Humca; stanovnica Donjega Humca

dolnjohunčônski *pridj*. koji se odnosi na Donji Humac i Donjohumčanjane

dolnjomȉšćanin *m* stanovnik jednoga od mjesta na donjemu (zapadnome) dijelu otoka Brača

dȍlor *m* američka novčana jedinica, dolar

dolskî *pridj*. koji se odnosi na Dol i Doljane, dolski

Dȍljanin *m* onaj koji je rodom iz Dola; stanovnik Dola

dọ̑m, dȍma *m* 1. rodni kraj, zavičaj; 2. ustanova za stalni ili privremeni prihvat ljudi (npr. starački, đački i sl.)

dȍma *pril*. kod kuće, kući

domaćîn *m* 1. gospodar doma; 2. osoba koja ugošćuje ili prima goste

ˣdomãšnica *ž* žena domaćina

domȉslit se, domȉslin se *svrš*. dosjetiti se, domisliti se → **dosȉtit se**, **ˣdoventȁt se**

domīšjȁt se, domȉšjon se *nesvrš*. dosjećati se, domišljati se → **dosīćȁt se**, **ˣdoventōvȁt se**

ˣdomišjōjȁk, domišjõjka *m* zagonetka

domõći, domõćih *m mn*. 1. kućna čeljad; 2. starinci, starosjedioci; 3. čeljad koja se ponaša po domaćim običajima

domõći *pridj*. → **ˣdomõnski** 1. koji nije kupovni, koji je izrađen u domu (kući); 2. koji je iz određenoga kraja, koji je starosjedilac; 3. koji se ponaša po domaćim običajima

ˣdomõnski *pridj*. → **domõći** 1. koji nije kupovni, koji je izrađen u domu (kući); 2. koji je iz određenoga kraja, koji je starosjedilac; 3. koji se ponaša po domaćim običajima

domȍvina *ž* domovina

dôn, dôna/ˣdnêva *m* dan

don *neskl*. (samo pred osobnim imenom svjetovnoga svećenika)

dôn-danȁs *pril*. čak do danas, do današnjega dana, dan-danas

donalȉt, donalȉjen *svrš*. lijući dodati još tekućine, nadoliti → **nadolȉt**

donalīvȁt, donalȉjen *nesvrš*. lijući dodavati još tekućine, nadolijevati → **nadolīvȁt**

donaplaćīvȁt, donaplaćȉjen *nesvrš*. dodavati još novaca koliko je potrebito, nadoplaćivati → **nadoplaćīvȁt**

donaplȅst, donapletȅn *svrš*. doplesti još koliko je potrebito, naplesti do kraja

donaplōtȉt, donaplõtin *svrš*. dodati još novaca koliko je potrebito, nadoplatiti → **nadoplōtȉt**

donãpokon *pril*. konačno, naposljetku → **nãpokon**

donīšȁt, donȉšon *nesvrš*. donositi → **donosȉt**

donȉt, donesȅn *svrš*. donijeti

donosȉt, donȍsin *nesvrš*. donositi → **donīšȁt**

dopãdot, dopãdon *nesvrš*. pripadati, dopadati

dopȁst, dopōdȅn *svrš*. pripasti, dopasti

dopȅć, dopečȅn *svrš*. ispeći do kraja, dovršiti pečenje, dopeći

dopȉrot, dopȉren *nesvrš*. dopirati

dopīsȁt, dopȉšen *svrš*. dopisati

dopisīvȁt, dopišȉjen *nesvrš*. dopisivati → **dopišīvȁt**

dopisīvȁt se, dopišȉjen se *nesvrš*. razmjenjivati pisma, poruke i dopise, dopisivati se → **dopišīvȁt se**

dopȉsnica *ž* poštanska karta za dopisivanje (bez slike)

dopišīvȁt, dopišȉjen *nesvrš*. dopisivati → **dopisīvȁt**

dopišīvȁt se, dopišȉjen se *nesvrš*. razmjenjivati pisma, poruke i dopise, dopisivati se → **dopisīvȁt se**

doplȉvot, doplȉvon *svrš*. doplivati

dȍpokon *pril*. povrh svega, čak

dȍpol *pril*. do polovice, dopola

dopȍlnȇ *pril*. prije podne

×dopovȇzȁt se, dopovȇžen se *svrš*. namučiti koga (ob. pričanjem, zanovijetanjem i sl.), zagnjaviti

doprȇmȁt, doprȇmon *nesvrš*. dostavljati, dopremati

doprȇmȉt, doprȇmin *svrš*. dostaviti, dopremiti

doprinȋt, doprinesȅn *svrš*. dati svoj doprinos čemu, doprinijeti

doprȋt, dȍpren *svrš*. doprijeti

dopȕnit, dopȕnin *svrš*. dopuniti

dopūnjȁt, dopūnjon *nesvrš*. dopunjati

dopūstȉt, dopūstin *svrš*. odobriti, dozvoliti, dopustiti → **dȁt3**, **dozvolȉt**

dopūšćȁt, dopūšćon *nesvrš*. odobravati, dozvoljavati, dopuštati → **dōvȁt3**

dopušćȇnje, dopušćȇnjo *s* odobrenje, dopuštenje

dȏr *m* 1. poklon, dar → **×regȏl**; 2. iznimna sposobnost za što, talent, nadarenost

dorȇst, dorȇstȅn *svrš*. dorasti

dosȁd *pril*. do ovoga trenutka, dosada → **dosȁl**

dȍsadan, dȍsadna, dȍsadno (dȍsadni) *pridj*. 1. koji izaziva dosadu, nezanimljiv; 2. koji komu smeta svojim ponašanjem

dosadāšnji *pridj*. koji je bio do sada, dosadanji

dȍsadno *pril*. dosadno

dosȁl *pril*. do ovoga trenutka, dosad → **dosȁd**

doselȉt se, dosȅlin se *svrš*. doseliti se

doselīvȁt se, doselȋjen se *nesvrš*. doseljivati se

dosīćȁt se, dosȋćon se *nesvrš*. dosjećati se, domišljati se → **domīšjȁt se**, **×doventōvȁt se**

dosȉtit se, dosȉtin se *svrš*. dosjetiti se, domisliti se → **domȉslit se**, **×doventȁt se**

dospȉt, dospȉjen *svrš*. 1. završiti, dovesti do kraja; 2. doći do kakva mjesta, na koji položaj, u kakvu situaciju

dospīvȁt, dospȋjen *nesvrš*. 1. završavati, dovoditi do kraja; 2. dolaziti do kakva mjesta, na koji položaj, u kakvu situaciju

dȍsta *pril*. dosta

dȍsta *uzv*. stani, prekini, gotovo

dostȉć, dostȉgnen *svrš*. 1. sustići; 2. doći do određene granice ili stupnja, dosegnuti

dostȉzot, dostȉžen *nesvrš*. 1. sustizati; 2. dolaziti do određene granice ili stupnja, dosezati

dostȍjan, dostȏjna, dostȏjno (dostȏjni) *pridj*. 1. koji ima dostojanstva; 2. koji je vrijedan čega, koji zaslužuje što

dostȏjno *pril*. dostojno

došjȏk, došjōkā *m* doseljenik, došljak → **dogǭnȁc**

dȍškot, dȍškon *svrš*. doživjeti ono što se čekalo, dočekati → **dočȅkot1**

dȍta *ž* miraz

dotȁd *pril*. do toga trenutka, dotad → **dotȁl**

dotaknȕt, dotāknen *svrš*. dodirnuti, dotaknuti → **dodȉt**

dotaknȕt se, dotāknen se *svrš*. dodirnuti se, dotaknuti se → **dodȉt se**

dotȁl *pril*. do toga trenutka, dotad → **dotȁd**

dotãmo *pril*. dotamo

dotȅć, *3. l.* dotečȅ *svrš.* 1. dotrajati do čega, biti dostatan, biti dovoljan; 2. tekući stići

dotetùrot, dotetùron *svrš.* dovući što teturajući

dotetùrot se, dotetùron se *svrš.* dovući se teturajući

dọ̑tle *pril.* 1. do toga trenutka, do tada; 2. do toga mjesta, do tamo

dotrkȁt, dotr̀čen *svrš.* doći trčeći, dotrčati

dotũć, dotūčȅn *svrš.* 1. tukući ubiti koga, zatući; 2. *fig.* oduzeti komu nadu, baciti koga u očajanje

dōvȁt, dõjen *nesvrš.* 1. predavati, uručivati; 2. udjeljivati, darivati; 3. odobravati, dozvoljavati, dopuštati → **dopūšćȁt**

dōvȁt se, dõjen se *nesvrš.* prepuštati se, podavati se, davati se

˟doventȁt se, doventȏn se *svrš.* dosjetiti se, domisliti se → **domȉslit se**, **dosȉtit se**

˟doventōvȁt se, doventõjen se *nesvrš.* dosjećati se, domišljati se → **dosīćȁt se**, **domīšjȁt se**

dovȅst, dovedȅn *svrš.* dovesti

dovȅst se, dovedȅn se *svrš.* dovesti se

dovikīvȁt se, dovikȋjen se *nesvrš.* međusobno se dozivati, dovikivati se

dōvȉt, dõvin *nesvrš.* 1. gušiti koga stezanjem vrata; 2. *fig.* dosađivati, dodijavati

dōvȉt se, dõvin se *nesvrš.* gušiti se davljenjem, daviti se

dõvna *pril.* davno, odavno → **odõvna**

dovodȉt, dovòdin *nesvrš.* dovoditi

dovojevȁt, dovojȗjen *svrš.* živ dočekati određene godine, doživjeti → **dožīvȉt2**

dovũć, dovūčȅn *svrš.* vukući dopremiti, dovući

dovũć se, dovūčȅn se *svrš.* jedva stići vukući se, jedva doći, dovući se

dozīvȁt, dozȋvon *nesvrš.* dozivati

doznȁt, doznȏn *svrš.* saznati, doznati

doznȁt se, *3. l.* doznȏ se *svrš.* saznati se, doznati se, proučiti se → **pročȕt se**

dozvȁt, dozovȅn *svrš.* dozvati

dòzvola *ž* dozvola (ob. radna, vozačka i sl.)

dozvolȉt, dozvòlin *svrš.* odobriti, dopustiti, dozvoliti → **dȁt3**, **dopūstȉt**

dȏž, dažjȁ *m* dažd, kiša

dọ̑ža *ž* određena količina koje tvari (npr. lijeka), doza

dožīvȉt, dožȋvin *svrš.* 1. živ dočekati kakav događaj, iskusiti što u životu, proživjeti; 2. živ dočekati određene godine, doživjeti → **dovojevȁt**

drȃča *ž* 1. bodljika na biljkama, trn, drač; 2. vrsta samonikle bodljikave biljke; 3. riblja kost

drȃčesik *m* vrsta oruđa za sječu drače

drȃčeski *pridj.* koji se odnosi na Dračevicu i Dračevljane

Drȃčevica *ž* naselje na otoku Braču, Dračevica

Drȃčevjanin *m* onaj koji je rodom iz Dračevice; stanovnik Dračevice

Drȃčevka *ž* ona koja je rodom iz Dračevice; stanovnica Dračevice

dragovȍjac, dragovọ̑jca *m* dragovoljac, dobrovoljac → **dobrovȍjac**

dragovọ̑jno *pril.* dragovoljno, dobrovoljno → **dobrovọ̑jno**

drȃžje *pril. komp. od* **drȏgo**, draže

drȃžji *pridj. komp. od* **drȏg**, draži

dȓ̀ćot, dȓ̀ćen *nesvrš*. drhtati

drecȁt, drecȏn *svrš*. i *nesvrš*. izravnati/izravnavati, ispraviti/ispravljati

drecȁt se, drecȏn se *svrš*. i *nesvrš*. izravnati se/izravnavati se, ispraviti se/ispravljati se

drecȏvāt, drecȏjen *nesvrš*. izravnavati, ispravljati → **ispravȉjāt1**

drecȏvāt se, drecȏjen se *nesvrš*. izravnavati se, ispravljati se → **ispravȉjāt se1**

drȅt, dretā̀, drȅto (drȅti) *pridj*. 1. ravan; 2. uspravan

drȅto *pril*. 1. ravno; 2. uspravno; 3. neposredno, izravno

drimãlo, drimãlota *m* osoba koja je sklona drijemanju, drijemalo

drīmȁt, drīmjen *nesvrš*. spavati laganim snom, drijemati → **knjȁt**, **kūnjȁt**

drīvje, drīvjo *s zb*. *imen*. *od* **drîvo**, drvlje

drîvo *s* drvena građa, drvo

dȓ̀mot, dȓ̀mon *nesvrš*. tresti, drmati

dȓ̀mot se, dȓ̀mon se *nesvrš*. tresti se, drmati se

drnȅk *m* slavlje, proslava, veselje

drǫ̑b, dròba *m* 1. trbuh → **štùmak**, **trbȕh**; 2. želudac i crijeva

˟drobȁc, drojcā̀ *m dem*. *od* **drǫ̑b** → **drojčȉć** 1. trbuščić; 2. želudac s crijevima mlade životinje

dròbilica *ž* stroj za drobljenje kamena, drobilica

drobȉna *ž augm*. *od* **drǫ̑b** 1. trbušina → **pônča**; 2. želudac s crijevima starije životinje

drobȉt, dròbin *nesvrš*. mrviti, drobiti

drobȉt se, *3. l*. dròbi se *nesvrš*. mrviti se, drobiti se

drȍf, drofā̀ *m* ostatci tiještenja grožđa, komina, drop

drôg, drōgā̀, drôgo (drōgi) *pridj*. 1. mio, drag; ˟2. koji ima visoku cijenu, skup → **skûp**

˟drōgȉnja *ž* skupoća → **skupoćā̀**

drôgo *pril*. 1. milo, drago; ˟2. po visokoj cijeni, skupo → **skûpo**

drōgȍst, drōgȍsti *ž* stanje razdraganosti ili miline, dragost

drojčȉć *m dem*. *od* **drǫ̑b** → **˟drobȁc** 1. trbuščić; 2. želudac s crijevima mlade životinje

dronjȁt, drȍnjen *nesvrš*. *pejor*. spavati

dȓ̀pit, dȓ̀pin *nesvrš*. uzimati grabeći

drûg *m* → **˟drugõš** 1. prijatelj, kolega; 2. član družine u poslu

drȕgi *br*. *red*. drugi

drȕgi *pridj*. drugi, ostali, ini → **˟divȇrši**

˟drugõš, drugōšā̀ *m* → **drûg** 1. prijatelj, kolega; 2. član družine u poslu

drȕštven (drȕštveni) *pridj*. koji voli druženje, druželjubiv → **˟drȕževan**

drũštvo *s* 1. društvo, družba → **˟drũžba**, **družinȁ**/**družȉna1**; 2. udruga, udruženje

˟drũžba *ž* društvo, družba → **drũštvo1**, **družinȁ**/**družȉna1**

˟drȕževan, drȕževna, drȕževno (drȕževni) *pridj*. koji voli druženje, druželjubiv → **drȕštven**

družinȁ/**družȉna**, družinȇ/družȉne *ž* 1. društvo, družba → **drũštvo1**, **˟drũžba**; 2. pridružena čeljad u poslu (npr. u ribolovu)

družinõr, družinōrā̀ *m* član **družinȇ**/**družȉne2**

drvȁ, dȓvih *s mn*. drva (za loženje)

drvȇn, drvenȁ, drvenȍ (drvȅni) *pridj*. koji je od drva, drven

drvenarȉja *ž* namještaj od drva, predmeti od drva

Drvenīk, Drvenīkā *m* Drvenik (otok)

držȃlo *s* držak, držalo

držȁt, držȋn *nesvrš*. 1. imati u ruci, ne ispuštati ono što se uhvatilo; 2. gojiti (neku životinju); 3. cijeniti; 4. održavati, čuvati, brinuti se; 5. imati u vlasništvu

držȁt se, držȋn se *nesvrš*. 1. uhvatiti se rukom ili čime drugim; 2. ponašati se neovisno o promjenama; 3. dobro nositi godine, biti u snazi u starosti

držȃva *ž* država → **zemjȁ4**

državjānstvo *s* državljanstvo → **ˣšùdit**

dûb *m* vrsta stabla, hrast

dūbȁt, dūbon *nesvrš*. oštrim oruđem praviti udubinu u čemu tvrdome, dupsti

dubinȁ, dubinȇ *ž* dubina

dubȍk, dubokā, dubokō (dubȍki) *pridj*. dubok

dubokȍ *pril*. duboko

dubȍvina *ž* hrastovo drvo (kao građa), hrastovina

dubrȍvački *pridj*. koji se odnosi na Dubrovnik i Dubrovčane, dubrovački

Dubrȏvnik *m* Dubrovnik (grad)

dȕg, dugā, dȕgo (dȕgi) *pridj*. dugačak, dug → **dȕgačak**

dûg *m* novac ili što vrijedno što se mora vratiti, dug

dūgȁ, dugȇ *ž* duga (na nebu)

dȕga *ž* jedna od uzdužnih daski na bačvi

dȕgačak, dȕgaška/dugaškā, dȕgaško (dȕgaški) *pridj*. dugačak, dug → **dȕg**

Dȕgi Rôt, Dȕgega Rôta *m* Dugi Rat (naselje pored Omiša)

dȕgji *pridj*. *komp*. *od* **dȕg**, duži

dugovȁt, dugȕjen *nesvrš*. dugovati

dugovȉčan, dugovȉšna, dugovȉšno (dugovȉšni) *pridj*. koji dugo živi, dugovječan

dûh *m* 1. utvara, priviđenje, zloduh; 2. duša, dah; 3. (Dûh) treća božanska osoba (uz Boga i Sina), Duh Sveti

duhãlo, duhãlota *m* osoba koja pati od astme, astmatičar

duhȁt, duhãta, duhãto (duhãti) *pridj*. koji još diše, koji je još na životu

dūhȁt, dūhon *nesvrš*. jedva disati, teško disati

duhãvica *ž* bolest otežanoga disanja, astma, zaduha → **ãžma**, **zōdùha**

duhopȇrȁt, duhopȇron *nesvrš*. jedva živjeti, jedva davati znakove života

dȕja *ž* 1. igraća karta s brojem dva; 2. dvojka (ocjena)

dukȁt, dukãta *m* zlatni novac, zlatnik, dukat

ˣdȕmot, dȕmon *nesvrš*. duboko razmišljati

dundõr, dundōrā *m* samo kao ▲ *bȉt na dundōrȕ* biti na redu

dȕpal, dȕpla, dȕplo (dȕpli) *pridj*. udvojen, dvostruk

duperȁt, duperôn *nesvrš*. upotrebljavati, rabiti

duperôn (duperôni) *pridj*. koji je rabljen, korišten

dupîn, dupȉna *m* vrsta morskoga sisavca, dupin

dȕplo *pril*. udvojeno, dvostruko

dûr, dūrä̀, dûro (dūri) *pridj*. polagan, spor

durȁt, durôn *nesvrš*. trajati

dûro *pril*. polagano, sporo

durôda *ž* trajanje

dūšȁ, dušȇ *ž* 1. čovjekov besmrtan duh, duša; 2. ukupnost čovjekovih osjećaja, svijesti i karakternih crta; 3. *fig*. stanovnik, žitelj; 4. *fig*. mila, draga osoba

dūšȁk, dūška *m* samo kao ▲ *popȉt na dūšȁk* popiti u jednome dahu, popiti odjednom

dȕševan, dȕševna, dȕševno (dȕševni) *pridj*. 1. koji ima dobru dušu, plemenit; 2. osjećajan

dušȉca *ž* 1. stijenj, fitilj, žižak; 2. vrsta divljega zelja; 3. *fig*. mila, draga osoba (ob. dijete)

dūšȉt, dūšin *nesvrš*. 1. gušiti; 2. utapati; 3. *3. l.* propuštati zrak (npr. o lopti)

dūšȉt se, dūšin se *nesvrš*. 1. gušiti se; 2. utapati se

dȕšman *m* neprijatelj → **dušmānin**

dušmānin *m* neprijatelj → **dȕšman**

ˣduvôna *ž* carinarnica

duzîna *ž* skup od dvanaest komada, tuce

dûžan, dūžnȁ, dûžno (dūžni) *pridj*. koji ima dug, zadužen, dužan

dužinȁ, dužinȇ *ž* dužina

dūžȉt, dūžin *nesvrš*. posuđivati novac, kreditirati

dūžȉt se, dūžin se *nesvrš*. zaduživati se

dužnȉca *ž* dužnica

dužnīk, dužnīkä *m* dužnik

dūžnȍst, dūžnȍsti *ž* obveza, zadatak, dužnost

dvadesẽtāk *pril*. približno dvadeset, dvadesetak

dvadesẽti *br*. *red*. dvadeseti

dvanajẽsti *br*. *red*. dvanaesti

dvastijedôn *br*. dvadeset i jedan

ˣdvȉgnut, dvȉgnen *svrš*. dignuti → **dȉgnut**

ˣdvȉgnut se, dvȉgnen se *svrš*. dignuti se → **dȉgnut se**

dvȉsta *br*. dvije stotine, dvjesto

dvīzȁc, dvījca *m* dvogodišnje muško mladunče

dvizȉca *ž* dvogodišnje žensko mladunče

ˣdvȉzot, dvȉžen *nesvrš*. podizati, dizati → **dȉzot**

ˣdvȉzot se, dvȉžen se *nesvrš*. podizati se, dizati se → **dȉzot se**

dvô *br*. dva

dvôdeset *br*. dvadeset

dvojbȁ, dvojbȇ *ž* nedoumica, dilema, dvojba

dvȍje *s neskl*. dvoje

dvojȉca *ž* dvojica

dvōnâjst *br*. dvanaest

dvȏr, dvȏrä *m* ograđeni prostor oko kuće, dvorište

dvorȉt, dvorīn *nesvrš*. dvoriti

Đ

đardîn *m* perivoj, park → **ˣjardîn**

đîr *m* kratka šetnja → **ˣjîr**, **špȁš**

đirȁt, đirôn *nesvrš.* šetati → **đirōvȁt**, **ˣjirȁt**, **ˣjirōvȁt**

đirôda *ž* šetnja → **ˣjirôda**

đirōvȁt, đirõjen *nesvrš.* šetati → **đirȁt**, **ˣjirȁt**, **ˣjirōvȁt**

E

è *uzv*. za pojačavanje osjećanja

ę̀ *čest*. da, jest (potvrdno) → **jȩ̀1**, **šȉ**

ę̂j *uzv*. hej

èno *čest*. eno

ę̀nti *uzv*. za izbjegavanje psovke → **bę̀nti**

èrodrom *m* zračna luka

èroplan *m* zrakoplov → **avijǫ̑n**, **rèoplan**

esplodīràt, esplodīron *svrš*. 1. *3. l.* prasnuti, rasprsnuti (o eksplozivu); 2. *fig*. odjednom izgubiti živce, naglo reagirati

èsprès *pril*. što je brže moguće, hitno, žurno, ekspresno

ešę̑ncija *ž* ekstrakt uljenih biljaka

èška *ž* mamac za ribu, ješka → **jèška**

ˣèštar, ěštra *m* raspoloženost, živahnost, živahno raspoloženje → **jèštar**

eštrȁt, eštrãta *m* ekstrakt → **štrȁt**

èto *čest*. eto

èur *m* novčana jedinica, euro

Eurǫ̑pa *ž* Europa

Ę̂va *ž* prema Bibliji prva žena, žena Adamova, Eva

èvala *uzv*. 1. sjajno, bravo; 2. pozdrav pri susretu

evanđę̀lje, evanđę̀ljo *s* evanđelje → **evanjȩ̀lje**, **vanjȩ̀lje**

evanjȩ̀lje, evanjȩ̀ljo *s* evanđelje → **evanđę̀lje**, **vanjȩ̀lje**

èvo *čest*. evo

F

ˣfabèta *ž* alfabet

fabricjȇr, fabricjȇrā *m* crkovinar

fãbrika *ž* tvornica

fabrikàt, fabrikôn *svrš*. prevariti, nasamariti, podvaliti

fãca *ž* 1. lice → **obrôz1**; 2. *fig*. važna osoba

ˣfacȇnda *ž* gospodarsko imanje s nastambom

ˣfãcil (fãcili) *pridj*. koji je u prigodi što učiniti

facôda *ž* komad kamena (ob. neobrađen)

faculèt *m* rubac → **šudôr**

faganȇl, faganèla *m* vrsta ptice pjevice, juričica

fagòt *m* 1. zavežljaj, zamotanj; 2. pojedinačan komad prtljage

fajdà, fajdȇ *ž* korist, dobitak

fàjerica *ž* upaljač

fakîn *m* 1. nosač, trhonoša; 2. *fig*. nevaljalac, šaljivčina

fala *neskl*. samo kao ▲ *fala Bògu* 1. svakako, dakako, naravno; 2. za izražavanje pomirenja sa sudbinom, prihvaćanja činjeničnoga stanja; 3. za izražavanje sretne okolnosti, nasreću

ˣfãlas, fõlsā, fôlso (fõlsi) *pridj*. → **fôls** 1. umjetan, patvoren; 2. neiskren, licemjeran

fàlit, fãlin *nesvrš*. nedostajati, manjkati

falȉt, falȉjen *svrš*. 1. pogriješiti; 2. promašiti

falīvàt, falījen *nesvrš*. 1. griješiti; 2. promašivati

falivȇn, falivenà, falivenò (falivèni) *pridj*. 1. pogrešan; 2. promašen

falkutȇt, falkutȇtā *m* fakultet

falsitôd, falsitôdi *ž* nepouzdanost, prijetvornost, neiskrenost

falsȕja *ž* nepouzdana, prijetvorna, neiskrena žena

falsũn, falsūnā *m* nepouzdan, prijetvoran, neiskren muškarac

famèja *ž* obitelj

fãnat, fônta *m* igraća karta s brojem jedanaest, jedanaestica

fanèla *ž* vrsta vunene ili pamučne tkanine, flanel

fangàc, fangãca *m* mulj, glib, blato → **fông**

fangàt, fangôn *nesvrš*. vaditi **fangàc**/**fông**

ˣfanterȉja *ž* rod vojske, pješaštvo

farabȕt *m* nevaljalac, vragolan, mangup

faraũn, faraūnā *m* egipatski vladar, faraon

farinèla *ž* fino prosijano brašno

fãsovot, fãsujen *svrš*. dobiti ono što koga pripada, dobiti svoj dio

fastidijàt, fastidijôn *nesvrš*. smetati, uznemirivati, nervirati

fãša *ž* zavoj, povez

fašîna *ž* dobrovoljna seoska akcija, javni seoski rad (uređenje sela, čišćenje puteva i sl.)

fašinȁt, fašinôn *nesvrš*. sudjelovati u **fašîni**

fatigȁt, fatigôn *nesvrš*. teško raditi, rabotati

fatigônje, fatigônjo *s gl. imen*. *od* **fatigȁt**

fatûra *ž* izrađivanje, izrada proizvoda

fazôn *m* vrsta ptice, fazan

fažȍl *m* grah (biljka i plod)

fažolȅt *m* mladi grah u mahuni

febrõr, febrōrä *m* veljača (mjesec) → **vejãča**

fȅca *ž* talog u vinu

fẹ̑der *m* opruga

feferũn, feferūnä *m* vrsta ljute papričice, feferon

ferendîn *m* vrsta leptira (prema vjerovanju najavljuje dolazak pisma)

fẹ̑rma *ž* pažljivo osluškivanje, pozoran stav

ferõl, ferōlä *m* vrsta plinske ili petrolejske svjetiljke (u domaćinstvu, na brodu, u crkvi, po ulicama i sl.)

ferôta *ž* vlak, željeznica

fȅs *m* kapa bez oboda

fȅšta *ž* svečanost, slavlje, zabava

feštȁt, feštôn *nesvrš*. slaviti, zabavljati se, veseliti se

fȅta *ž* kriška (kruha, salame i sl.)

fȅtica *ž dem*. *od* **fȅta**, kriškica (kruha, salame i sl.)

fetîvi *pridj*. pravi, tipični, autentični

fȉbra *ž* povišena tjelesna temperatura, vrućica, groznica → **ognjȉca**

fidelîni, fidelînih *m mn*. vrsta tankih rezanaca

figûra *ž* 1. oblik tijela, stas; 2. ukrasni predmet, figurica, kipić → **figurîn**

figurȁt, figurôn *nesvrš*. dolaziti do izražaja, ostavljati dojam, izgledati → **kumparȉt**

figurîn *m* ukrasni predmet, figurica, kipić → **figûra2**

˟fikȁt, fikôn *svrš*. 1. uvaliti, uvući; 2. *fig*. podvaliti

˟fikȁt se, fikôn se *svrš*. uvaliti se, uvući se

˟fikōvȁt, fikõjen *nesvrš*. 1. uvaljivati se, uvlačiti se; 2. *fig*. podvaljivati

˟fikōvȁt se, fikõjen se *nesvrš*. uvaljivati se, uvlačiti se

fȋl *m* nit (konca, pređe i sl.)

fȋla *ž* 1. red, niz (ljudi); 2. nadjev (u kolačima)

filãnac, filônca *m* porezni službenik, financ

fȋlm *m* film

filošẹ̑ra *ž* uš na vinovoj lozi, trsna uš, filoksera

fȋltar, fȋltra *m* naprava za pročišćavanje tekućine, filtar

fȋn, fīnä, fīno (fīni) *pridj*. 1. uglađen, pristojan; 2. koji je precizno izrađen; 3. kvalitetan; 4. ukusan (o hrani); 5. *fig*. koji hini uglađenost, koji se pretvara

finalmẹ̑nte *pril*. napokon, konačno

finćûkast (finćûkasti) *pridj*. šašav, zvrkast

findefẹ̑r, findefȅra *m* željezna pocinčana žica

finȅca *ž* otmjenost, uglađenost, profinjenost → **finoćȁ**

finȉt, finîn *svrš*. okončati, završiti → **svršȉt**, **završȉt**

finīvȁt, finījen *nesvrš*. okončavati, završavati

finoćȁ, finoćę̑ *ž* otmjenost, uglađenost, profinjenost → **finȅca**

fȉnta *ž* sitno lukavstvo, varka, trik

fȉrma *ž* poduzeće, tvrtka

fȉrsa *ž* jednako širok komad tkanine

fȉskultūrȁ, fìskultūrę̑ *ž* tjelesni odgoj (u školi)

ˣfȉšć *m* 1. zvučni signal (npr. s broda); 2. zvižduk

ˣfišćetȁt, fišćetôn *nesvrš*. 1. *3. l.* svirati, trubiti (npr. o brodu); 2. zviždukati

fȉšo *pril*. ravno, nepomično, zapanjeno (o gledanju)

fȉt *m* najam (prostorije, kuće, stana i sl.)

fizijâtar *m* specijalist fizikalne i rehabilitacijske medicine

fȉziški *pridj*. fizički

fjãba *ž* priča, pripovijetka

fjãka *ž* bezvoljnost, tromost, usporenost, umornost

fjãkast (fjãkasti) *pridj*. bezvoljan, trom, usporen, umoran

ˣfjãnak, fjônka *m* bočna strana, bok

fję̑ra *ž* crkvena (i seoska) svečanost

fjȍk, fjokȁ *m* ukrasna vrpca koja se veže na određeni način

fjoketȋn *m* vrsta ukrasnoga cvijeća, pelargonija

fjorȋn *m* novčana jedinica u Austro-Ugarskoj, forinta

fjùba *ž* kopča (npr. na remenu)

flȁk, flãka, flãko (flãki) *pridj*. koji je nedovoljno stegnut, labav

flãko *pril*. mlitavo, labavo, nestegnuto

flȁster *m* samoljepljivi ovoj za rane, flaster

flećȁt, flećôn *nesvrš*. pretjerano se hvaliti, hvastati se, razmetati se (služeći se izmišljotinama, lažima)

flećũn, flećūnȁ *m* hvastavac, hvalisavac (koji se služi izmišljotinama, lažima)

flȍk *m* trokutasto jedro na prednjem dijelu brodice, flok

flȍta *ž* brodovlje, flota

fogȉsta *m* ložač na brodu

fȏj, fȍja *m* ˣ1. list papira; 2. *mn*. tiskano glasilo, novine → **nȍvine**

fõlȁ, folę̑ *ž* hvaljenje, pohvala, hvala

fõlȁ *uzv*. za izražavanje zahvalnosti, hvala

fõlȁc, fõlca *m* neiskrena, licemjerna osoba

fõlda *ž* pregib, nabor (na tkanini, papiru i sl.)

fȏlija *ž* tanak list (ob. aluminijski) za zamatanje hrane, folija

fõlȉt, fõlin *nesvrš*. hvaliti

fõlȉt se, fõlin se *nesvrš*. hvaliti se

fôls, fõlsā, fôlso (fõlsi) *pridj*. → **ˣfãlas** 1. umjetan, patvoren; 2. neiskren, licemjeran

fôlso *pril*. neiskreno, licemjerno

fõljen (fõljeni) *pridj*. hvaljen

fông *m* mulj, glib, blato → **fangȁc**

fȏnja *ž* septička jama

Fõr, Fõrā *m* Hvar (otok i grad)

fôr, fãra *m* žitna krupa

fǫ̑ra *ž* kraj igre, dobitak

Forãnin *m* onaj koji je rodom s otoka Hvara ili iz grada Hvara; stanovnik otoka Hvara ili grada Hvara

fǫ̑rca *ž* snaga, sila, jakost

fǫ̑rca *uzv*. naprijed, jače

Fõrka *ž* ona koja je rodom s otoka Hvara ili iz grada Hvara; stanovnica otoka Hvara ili grada Hvara

fǫ̑rma *ž* 1. vanjska strana, vanjština čega; 2. kalup za izradu kolača

formȍ, formà *m* ukrasni broš (ob. ovalnoga oblika)

fõrski *pridj*. koji se odnosi na otok Hvar i grad Hvar te na Hvarane, hvarski

fortȉca *ž* obrambena utvrda s bedemima, tvrđava

fortûna *ž* 1. oluja, nevrijeme (na moru); 2. izrazita jakost, velika snaga (o vjetru)

fortunõl, fortunōlà *m* jako olujno nevrijeme (na moru)

fȍša *ž* prokop za odvođenje vode, jarak, kanal → **konõl1**

fȍta *ž* bijes, gnjev, jarost, srdžba → **bîs**, **ˣfûrija**

fotẹ̑ljà/**fotẹ̑lja**, fotẹ̑ljẹ̑/fotẹ̑lje *ž* naslonjač, fotelja

fra *neskl*. (samo pred osobnim imenom franjevca)

frãja *ž* rastrošna gozba, veselica

frajȁt, frajȏn *nesvrš*. razuzdano trošiti odavajući se jelu, piću i drugim užitcima → **ˣpazdejȁt**

frajǫ̑na *ž* ona koja razuzdano troši odavajući se jelu, piću i drugim užitcima

frajũn, frajūnà *m* 1. onaj koji razuzdano troši odavajući se jelu, piću i drugim užitcima → **ˣpazdẹ̑j**; 2. osoba pohlepna za hranom, sladokusac → **bonkūlòvić**, **gulozũn**, **manjâgo**

framasũn, framasūnà *m* 1. mason; 2. osoba bogohulnih osobina, osoba udaljena od Boga i crkve

ˣfrãnak, frõnkà, frônko (frõnki) *pridj*. slobodan → **slòbodan**

Francũska *ž* Francuska

francũski *pridj*. koji se odnosi na Francusku i Francuze, francuski

Francũz, Francūzà *m* Francuz

Francuzȉca *ž* Francuskinja

franȍna *ž* prabaka

franǫ̑no, franǫ̑nota *m* pradjed

franzȅte, franzȅtih/franzẹ̑t *ž mn*. pramenovi kose koji padaju niz čelo → **ˣfrônze**

ˣfratõr, fratōrà *m* franjevački samostan

fregȁt, fregôn *nesvrš*. čistiti, prati, ribati (ob. pomoću **bruškîna**)

frẹ̑gula *ž* komadić, mrvica

fremȁt, fremôn *svrš*. zaustaviti → **ˣhremȁt**

fremȁt se, fremôn se *svrš*. zaustaviti se → **ˣhremȁt se**

fremōvȁt, fremõjen *nesvrš*. zaustavljati → **ˣhremōvȁt**

fremōvȁt se, fremõjen se *nesvrš*. zaustavljati se → **ˣhremōvȁt se**

frȉgon (frȉgoni) *pridj*. pržen

frȉgot, frȉgon *nesvrš*. pržiti

frȉgot se, *3. l*. frȉgo se *nesvrš*. pržiti se

frȉšak, friškà, frȉško (frȉški) *pridj*. 1. koji je tek napravljen, skorašnji, svjež; 2. koji je umjerene hladnoće, prohladan

friškîna *ž* svjež miris ribe

frȉško *pril*. 1. skorašnje, svježe; 2. prohladno

frizẹ̑r, frizẹ̄rà *m* frizer

frizȇrka *ž* frizerka

frîž *m* ogrebotina, ožiljak, brazgotina

frižȁt, frižôn *nesvrš*. praviti **frîž**, grepsti

frižidȇr, frižidȇrā *m* hladnjak

frkȅta *ž* ukosnica

frmentũn, frmentūnā *m* kukuruz → **ˣhrmentũn**, **kukurȕz**

frmentunȉca *ž* kukuruzna pogača, kukuruzni hljeb → **ˣhrmentunȉca**

frminônt *m* žigica → **ˣhrminônt**

frnjȍk *m* udarac prstom odapetim s palca, čvrka

frȍl, frolā, frȍlo (frȍli) *pridj*. 1. koji je u raspadanju, trošan, dotrajao, nagnjio (ob. o platnu, odjeći, drvenome materijalu i sl.); 2. *fig*. koji je neokretan, nejaka tijela; koji je slaba zdravlja → **gnjîl2**

frȍlo *pril*. trošno, dotrajalo, nagnjilo

frônca *ž* vrsta spolne zarazne bolesti, sifilis

ˣfrônko *pril*. slobodno → **slȏbodno**

frontîn *m* dio s prednje strane kape, štitnik

ˣfrônze, frônzih *ž mn*. pramenovi kose koji padaju niz čelo → **franzȅte**

frȍnja *ž* špekula, pikula

frôtar, frôtra *m* 1. franjevac; 2. vrsta morske ribe, fratar

frȕla *ž* puhaće narodno drveno glazbalo, frula

frȕšta *ž* vrsta biča (za udaranje djece)

frȕt *m* plod, voće

frzelîn *m* vrsta ptice pjevice

fudbalȇr, fudbalȇrā *m* nogometaš → **balunjȇr**, **nogometȏš**

fûdra *ž* podstava

fudrȁt, fudrôn *svrš*. obložiti **fûdron**, podstaviti

fudrȁt se, fudrôn se *svrš*. obilato se najesti → **nagvōcȁt se**, **nakūsȁt se**, **natũć se**

fudrôn (fudrôni) *pridj*. koji je obložen **fûdron** iznutra, podstavljen

fudrōvȁt, fudrõjen *nesvrš*. oblagati **fûdron**, podstavljati

fudrōvȁt se, fudrõjen se *nesvrš*. obilato jesti

fûga *ž* spoj između kamenova ili pločica, fuga

fugȁt, fugôn *svrš*. ispuniti spojeve između kamenova ili pločica vezivnim sredstvom

fugȇra *ž* vrsta limene peći na drva

fugōvȁt, fugõjen *nesvrš*. ispunjati spojeve između kamenova ili pločica vezivnim sredstvom

fumȁt, fumôn *nesvrš*. pušiti → **dȉmit2**, **ˣhumȁt**

fumõnje, fumõnjo *s gl*. *imen*. *od* **fumȁt**, pušenje → **ˣhumõnje**

fumõr, fumōrā *m* dimnjak → **ˣhumõr**

funcijũn, funcijũni *ž* crkveni obred

funcȕt *m* prepredena osoba, prevarant, lukavac → **ˣhuncȕt**

fundȁć, fundãća *m* talog (crne kave)

fundamȅnat, fundamȇnta *m* temelj (građevine)

fundȁt, fundôn *svrš*. uroniti pod vodu, potopiti

fundȁt se, fundôn se *svrš*. uroniti se pod vodu, potopiti se

fundōvȁt, fundõjen *nesvrš*. uranjati pod vodu, potapati

fundōvȁt se, fundõjen se *nesvrš*. uranjati se pod vodu, potapati se

ˣfunerõl, funerōlä *m* sprovod → **sprȍvod**

funtôna *ž* javna česma, fontana

furbarȉja *ž* lukavstvo, prepredenost

fûrbast (fûrbasti) *pridj*. lukav, prepreden

fûrbasto *pril*. lukavo, prepredeno

fûrbo, fûrbota *m* lukava, prepredena osoba

furȅšt *m* stranac, tuđinac

furȅšta *ž* strankinja, tuđinka

ˣfûrija *ž* bijes, gnjev, jarost, srdžba → **bîs**, **fȍta**

ˣfûrijast (fûrijasti) *pridj*. bijesan, gnjevan, jarostan, srdit → **bîsan2**

fuštônj, fuštãnja *m* pamučni flanel

G

gabîna *ž* kabina

gãće, gôć *ž mn*. hlače

ˣgãćerica *ž* žena koja nosi **gãće**

gãćice, gãćic *ž mn*. 1. kupaće gaćice; 2. ženske gaćice; 3. *dem*. *od* **gãće**

gȁd, gãda *m* 1. ogavnost, odurnost; 2. *fig*. onaj koji je ogavan, nevaljao, pokvarenjak, gad

gãdalina *ž* 1. ono što izaziva gađenje, gadost; 2. vrsta neotrovne zmije, bjelouška

gadarȉja *ž* 1. prljava, gnusna stvar; 2. gadan, podao čin

gãdit, gãdin *nesvrš*. govoriti komu uvredljive riječi, vrijeđati

gãdit se, gãdin se *nesvrš*. osjećati odvratnost, ogavnost prema komu ili čemu, gaditi se

gadùra *ž* ona koja je ogavna, nevaljala, pokvarenjakinja, gadura

gajèta *ž* vrsta ribarskoga broda oštre krme s pokrivenim pramcem, gajeta

galanterȉja *ž* sitni ukrasni predmeti, galanterija

galantjȇr, galantjȇrā *m* putujući trgovac galanterijskom robom

gãleb *m* vrsta ptice, galeb

ˣgalȇra *m* nevaljalac

galèta *ž* sušeni i tvrdi kruh, vrsta dvopeka

galetîna *ž* keks

galijòt *m* 1. veslač na galiji; 2. *fig*. varalica, prevarant, obješenjak

galũn, galūnā *m* posuda za tekućinu zapremnine 4 – 5 litara

gamèla *ž* vojnička limena posuda za jelo

gamȍš *m* vrsta brušene kože, antilop

gânco, gâncota *m* lukavac, prefriganac, prevarant

gânga *ž* vesela i bučna proslava (uz jelo i piće)

gangȁt, gangôn *nesvrš*. veselo i bučno slaviti (uz jelo i piće)

ganūćȇ, ganūćô *s* osjećajna dirnutost, ganutost

gãnut, gãnen *svrš*. izazvati nježnost ili suosjećanje, dirnuti, ganuti

gãnut (gãnuti) *pridj*. koji je osjećajno dirnut, ganut

gãnjač, gônča *m* gvozdena kuka (npr. na koju visi meso u mesnici)

garantīrȁt, garantȋron *nesvrš*. jamčiti, garantirati

garîful *m* vrsta ukrasnoga cvijeta, karanfil → **plônta**

garîtula *ž* uskrsna slatka pletenica s jajem u sredini

ˣgarzũn, garzūnā *m* šegrt, naučnik → **ˣgrzũn**

gastrîtis *m* upala želučane sluznice, gastritis

gâšo, gâšota *m* lijenčina, neradnik, besposličar

gaštôt *m* glavni pomoćnik u crkvi, sakristan

gatãlo, gatãlota *m* osoba koja gata, gatalac

gavũn, gavūnȁ *m* vrsta sitne morske ribe, gavun

gavunôra *ž* mreža za lov gavuna

gâza *ž* gaza

gȁzda *m* 1. vlasnik, gospodar; 2. *fig*. osoba koja voli zapovijedati i obnašati ulogu šefa

gazȅta *ž* sitan bakreni novac

gãzit, gãzin *nesvrš*. 1. pritiskom nogu gnječiti što, uništavati; 2. koračati, hodati

gažjȁt, gažjôn *nesvrš*. prošivati šivaćim strojem

gȅler *m* geler

generãcija *ž* naraštaj, generacija

generõl, generōlȁ *m* general → **ˣjenerõl**

gȅte, gȇt/gȅtih *ž mn*. vrsta visokih zatvorenih cipela

gîb *m* 1. pokret tijelom; 2. zglob; 3. nabor (npr. na hlačama)

gībȁt, gȉbjen *nesvrš*. svijati i slagati (npr. plahte)

ˣgībȉt, gȉbin *nesvrš*. razabirati, razumijevati, shvaćati

gȉci-gȉci *uzv*. za dozivanje prasca

gȉlit, gȉlin *nesvrš*. golicati, škakljati → **škakjȁt**

gȉlit se, gȉlin se *nesvrš*. golicati se, škakljati se → **škakjȁt se**

gimnãštika *ž* tjelovježba, gimnastika → **ˣjenãštika**

gîngola *ž* ljuljačka, njihaljka

gîngot, gîngon *nesvrš*. ljuljati, zibati, njihati

gîngot se, gîngon se *nesvrš*. 1. ljuljati se, zibati se, njihati se; 2. ljuljati se u hodu, nesigurno hodati

gȉnut, gȉnen *nesvrš*. stradavati, pogibati, ginuti

gȉps *m* gips → **jȅs**, **ˣzȅs**

gȉra *ž* vrsta malene morske ribe, gira

gȉrica *ž dem*. *od* **gȉra**

gīstȁ, gistę̄ *ž* glista

gitâra *ž* vrsta glazbala, gitara

gladijȍla *ž* vrsta ukrasne biljke, gladiola

glãdit, glãdin *nesvrš*. 1. milovati, maziti; 2. činiti da površina predmeta postane glatka i sjajna, polirati; 3. usmjeravati kosu na određenu stranu, češljati kosu na određeni način

gladovȁt, gladȕjen *nesvrš*. gladovati

glamjȁ, glamjȇ *ž* gorući komad drva, goruća cjepanica, glavnja → **glōmjȁ**

glasĩć, glasīćȁ *m dem*. *od* **glôs**, glasić

glȁsovat, glȁsujen *svrš*. i *nesvrš*. dati/davati svoj glas za koga na izborima, glasati

glasovȉt (glasovȉti) *pridj*. koji je mnogima poznat, slavan, glasovit

glavãtni *pridj*. samo kao ▲ *glavãtni kupȕs* glavati kupus

glavešȉna *m* osoba koja obnaša kakvu visoku dužnost, glavešina

glavȉca *ž* 1. *dem*. *od* **glōvȁ** (dio tijela); 2. blago zaobljeni izdvojeni vrh uzvisine; 3. plod nekih lukovica; 4. okrugli dio čega (npr. pribadače)

glavnȉca *ž* svota na koju se obračunavaju kamate, glavnica

glavõr, glavōrȁ *m* seoski starješina, glavar

glavurȉna *ž* 1. *augm*. *od* **glȏvā**, velika glava, glavurda; 2. dio vinove loze od korijena do pruta

glȁzba *ž* glazbeni sastav → **mùzika2**, **ˣmȕžika2**

glȅdot, glẽdon *nesvrš*. 1. promatrati, motriti; 2. *3. l.* biti okrenut prema čemu, usmjeren na što (npr. prozor prema zvoniku); 3. nastojati, težiti da se što postigne; 4. smišljati; 5. čuvati, paziti; 6. imati stav ili mišljenje o komu ili čemu

glȅdot se, glẽdon se *nesvrš*. 1. promatrati se, motriti se; 2. simpatizirati se, udvarati se; 3. biti s kime u dobrim odnosima

ˣglę̑ndot, glę̑ndon *nesvrš*. zbijati šale, šaliti se

glȉser *m* gliser

glȍba *ž* novčana kazna, globa → **mȗlta**

glȏd *m* 1. osjećaj potrebe za jelom; 2. velika nestašica hrane, oskudica, siromaštvo

glõdan, glõdna, glõdno (glõdni) *pridj*. 1. koji osjeća potrebu za jelom; 2. koji oskudijeva u hrani (npr. narod)

glȍgoj *m* mjehur pri vrenju

glogojȉt, *3. l.* glogojī *nesvrš*. 1. kipjeti i izbacivati mjehure na površinu (o tekućini); 2. *fig*. krčati, kruliti (u utrobi)

glojȁt, glȍjen *nesvrš*. glodati

glõmȁc, glõnca *m* vrsta morske ribe, glavoč, glamac

glõmjȁ, glomjȇ *ž* gorući komad drva, goruća cjepanica, glavnja → **glamjȁ**

Glȍrija *ž* Slava (dio mise) → **slȁva2**

glȏs *m* 1. učinak rada govornih organa; 2. visina tona u pjevanju; 3. *fig*. mišljenje drugih o kome, ugled; 4. vijest, glasina, novost; 5. odluka koju pojedinac donosi na izborima → **vȏt**

glõsȉt se, glõsin se *nesvrš*. oglašavati se, glasati se

glȏvā, glovȇ *ž* 1. glava (dio tijela); 2. glavni ili prvi u čemu; vođa, poglavar; 3. blago zaobljeni vrh uzvisine, uzvisina koja nema oštar vrh

glûh, glūhā, glûho (glūhi) *pridj*. 1. koji ne čuje, koji je potpuno gluh; 2. koji ne čuje dobro, nagluh; 3. koji nema okusa, nezačinjen, bljutav (o jelu); 4. koji je bez glasa, nečujan

glūmȁc, glūnca *m* 1. muškarac koji se bavi glumom; 2. *fig*. muškarac koji se pretvara

glumȉca *ž* 1. žena koja se bavi glumom; 2. *fig*. žena koja se pretvara

glūmȉt, glūmin *nesvrš*. 1. igrati ulogu, predstavljati; 2. *fig*. biti licemjernim, pretvarati se, hiniti

glûp, glūpā, glûpo (glūpi) *pridj*. koji je umno ograničen, zaostao, glup

gluparȉja *ž* budalaština, besmislica, glupost

Glušnȉca *ž* peta korizmena nedjelja, Gluha nedjelja

ˣgnjȩ̑st, gnjetȅn *nesvrš*. 1. pritiskati, gnječiti; 2. *fig*. ugnjetavati

gnjȉda *ž* 1. jajašce uši; 2. *fig*. *pejor*. ništavna osoba, podlac, gad

gnjȋl, gnjīlā, gnjîlo (gnjīli) *pridj*. 1. truo, gnjio; 2. *fig*. koji je neokretan, nejaka tijela; koji je slaba zdravlja → **frȍl2**

gnjȉla *ž* vrsta glinaste zemlje, glina

gnjȋt, *3. l.* gnjȉje *nesvrš.* truliti, raspadati se, gnjiljeti

gnjīzdȉt se, gnjīzdin se *nesvrš.* 1. *3. l.* svijati gnijezdo; 2. *fig.* ustaljivati se negdje, udomaćivati se → **svurgōvȁt se2**

gnjīzdȍ *s* 1. ptičja nastamba, gnijezdo; 2. *fig.* dom, utočište

gnjȍj, gnjȍja *m* 1. gnojivo; 2. gusta izlučina upaljena tkiva, gnoj

gnjȍjan, gnjȍjnā, gnjȍjno (gnjȍjni) *pridj.* koji je pun gnoja, gnojan

gnjojȉt, gnjojīn *nesvrš.* dohranjivati zemlju gnojem, gnojiti

gnjojȉt se, *3. l.* gnjojī se *nesvrš.* puniti se gnojem, gnojiti se (o rani)

gnjōvȉt, gnjõvin *nesvrš.* gnjaviti

gnjȕsa *ž* 1. prljava žena; 2. moralno pokvarena žena

gnjûsan, gnjūsnā, gnjûsno (gnjũsni) *pridj.* 1. prljav, nečist; 2. moralno pokvaren

gnjusobȁ, gnjusobȩ́ *ž* 1. prljavost, nečistoća; 2. moralna pokvarenost

gȍba *ž* izbočina na leđima, grba

goblȩ́n, goblȩ́nā *m* goblen

gȍbo, gȍbota *m* grbav čovjek, grbavac

gȍbov (gȍbovi) *pridj.* koji ima grbu, grbav

gõčica *ž* bajka, gatka, neistinita priča

gȍd *m* 1. ćud, narav; 2. ono što stvara osjećaj ugode

godimȅnat, godimȩ́nta *m* ugoda, uživanje, zadovoljstvo

godȉšće, godȉšćo *s* 1. godina (365 dana) → **lȉto2**; 2. urod, berba; 3. dobna skupina, uzrast

gȍdit, *3. l.* gȍdi *nesvrš.* prijati, goditi

godȉžbina *ž* ljetina, godišnji prinos → **lȉtina**

gȍf *m* vrsta plave morske ribe, orhan, gof

˟gȍf (gȍfi) *pridj.* nespretan, nezgrapan

˟gȍfo *pril.* nespretno, nezgrapno

gôj *m* mlada šuma, šumarak, gaj

gojȉt, gojīn *nesvrš.* 1. odgajati, podizati (dijete); 2. toviti (domaće životinje); 3. uzgajati (biljku)

gojȉt se, gojīn se *nesvrš.* 1. postajati gojaznim, debljati se; 2. odgajati se

gȍl, golā, golȍ (gȍli) *pridj.* 1. neodjeven, nag; 2. koji nije obrastao, koji je ogolio

gȍl, gȍla *m* 1. prečke i mreže, vrata (u športskoj igri); 2. zgoditak, pogodak postignut ubacivanjem lopte u protivnička vrata

golȁc, golcā *m* kopneni puž koji nema kućicu, puž golać

golcȁt, golcãta, golcãto (golcãti) *pridj.* samo kao ▲ *gȏl golcȁt* potpuno gol

goldũn, goldūnā *m* prezervativ, kondom

gȍlet, gȍleti *ž* krajolik bez biljnoga pokrova, golet

golȉca *ž* 1. vrsta pšenice bez osja; 2. kokoš s malo perja; ˟3. siromašna djevojka bez miraza

golīć, golīćā *m* mladi ptić bez perja

gologlôv, gologlãva, gologlãvo (gologlãvi) *pridj.* koji je bez pokrivala na glavi, gologlav

gologȕz (gologȕzi) *pridj.* 1. koji je gole stražnjice; 2. *fig.* koji je bez imetka, siromašan, bijedan

golorȕk (golorȕki) *pridj.* 1. koji je bez rukava, koji je golih ruku; 2. *fig.* koji je bez oružja, nenaoružan

golotȉnja *ž* golotinja

gȍlub *m* 1. vrsta ptice sivoplave boje, golub; 2. vrsta morske ribe od dna, morski golub

golubȉca *ž* ženka goluba, golubica

gomȉla *ž* 1. suhozid; 2. hrpa kamenja nabacanih na jednome mjestu; 3. *fig*. mnogo ljudi, masa

gomȉtul *m* smotuljak, namotaj

gomȍja *ž* sir okrugla oblika

gonȉt, gȏnin *nesvrš*. 1. tjerati pred sobom prema kojemu odredištu, naprijed (npr. stoku) → **tȉrot1**; 2. prenositi teret na tovarnoj životinji

gonjačȉna *ž* prenošenje tereta na tovarnoj životinji

gonjȏč, gonjōčā *m* gonič životinje

gȍr *pril*. gore → **gȍre**

gorȁ, gorę̄ *ž* brdovit predio

gȍrak, gǭrkā, gǭrko (gǭrki) *pridj*. → ***gȑk** 1. koji ima okus pelina, koji ima neugodan okus; 2. *fig*. težak, naporan; 3. *fig*. bolan

gorčȉca *ž* vrsta badema gorkoga okusa (stablo i plod)

gorčȋk, gorčīkā *m* vrsta samonikle jestive biljke

gorčinȁ, gorčinę̄ *ž* 1. okus onoga što je gorko; 2. *fig*. osjećaj težine, povrijeđenosti, razočaranosti

gorčȉt, gorčȋn *nesvrš*. činiti što gorkim (npr. varivo), gorčiti

gȍre *pril*. gore → **gȍr**

gorȉt, gorȋn *nesvrš*. 1. *3. l.* biti u plamenu, izgarati; 2. *3. l.* biti priključen na izvor električne energije (npr. frižider); 3. *fig*. biti zagrijan (od vrućine, uzbuđenja, vrućice i sl.); 4. *3. l. fig*. imati određen postotak alkohola (npr. rakija)

gǫ̑rnji *pridj*. gornji

gornjõk, gornjōkā *m* stanovnik jednoga od mjesta na gornjemu (središnjemu ili istočnome) dijelu otoka Brača → **gornjomȉšćanin**

gornjomȉšćanin *m* stanovnik jednoga od mjesta na gornjemu (središnjemu ili istočnome) dijelu otoka Brača → **gornjõk**

gōsȉt, gõsin *nesvrš*. 1. činiti da što prestane gorjeti; 2. zaustavljati rad kakva uređaja, isključivati

gōsȉt se, *3. l.* gõsi se *nesvrš*. 1. prestajati gorjeti; 2. prestajati raditi, imati prekide u radu, raditi uz stalne prekide i smetnje

Gǭspā, Gospę̄ *ž* Djevica Marija, Gospa

Gǭspā Lũrsko, Gospę̄ Lũrske *ž* blagdan Gospe Lurdske (11. veljače)

Gǭspā ol Kȏrmena, Gospę̄ ol Kȏrmena *ž* blagdan Gospe Karmelske (16. srpnja)

Gǭspā ol Ônjelih, Gospę̄ ol Ônjelih *ž* blagdan Gospe od Anđela, Porcijunkula (2. kolovoza)

Gǭspā ol Ruzȏrija, Gospę̄ ol Ruzȏrija *ž* blagdan Blažene Djevice Marije od Krunice (7. listopada)

Gǭspā ol Sȅdan Žãlostih, Gospę̄ ol Sȅdan Žãlostih *ž* blagdan Gospe Žalosne (15. rujna) → **Gǭspā Žãlosna**

Gǭspā ol Snȉga, Gospę̄ ol Snȉga *ž* blagdan Gospe Snježne (5. kolovoza)

Gǭspā ol Začȩ̄ćô, Gospę̄ ol Začȩ̄ćô *ž* blagdan Bezgrešnoga začeća Blažene Djevice Marije (8. prosinca)

Gǫ̑spȁ ol Zdrôvjo, Gospę̑ ol Zdrôvjo *ž* blagdan Gospe od Zdravlja (21. studenoga)

Gǫ̑spȁ Žãlosna, Gospę̑ Žãlosne *ž* blagdan Gospe Žalosne (15. rujna) → **Gǫ̑spȁ ol Sȅdan Žãlostih**

Gǫ̑spîn, Gǫ̑spī̃na/Gǫ̑spinȁ, Gǫ̑spī̃no/Gǫ̑spinȍ (Gǫ̑spī̃ni/Gǫ̑spinȋ) *pridj*. koji se odnosi na Gospu, Gospin

gospodȁ, gospodę̑ *ž zb*. *imen*. *od* **gospodîn2**, gospoda

gospodîn, gospodī̃na *m* 1. čovjek koji je imućan i živi lagodno; 2. uglađen i pristojan čovjek, čestit čovjek

Gospodîn, Gospodī̃na *m* Bog, Gospodin

gospodõr, gospodōrȁ *m* 1. vlasnik, gospodar; 2. prvi u kući, glava obitelji

gospodōrȉt, gospodõrin *nesvrš*. biti gospodarem, vladati, gospodariti

gospodõršćina *ž* upravljanje kućom i imanjem, vlast

gȍspoja *ž* 1. žena koja je iz bogate kuće i živi lagodno; 2. uglađena i pristojna žena, čestita žena; 3. nazivak pri oslovljavanju nepoznate odrasle žene

gospȍjski *pridj*. gospodski

gȍst *m* posjetilac, gost

gostȉt se, gostĩn se *nesvrš*. uživati u jelu i piću, gostiti se

gōtȁt, gõton *nesvrš*. proricati sudbinu, vračati

***goteža̋n** *m* čaša

gotǫ̑v, gotȍva, gotȍvo (gotȍvi) *pridj*. 1. napravljen, učinjen, završen; 2. spreman, pripravan; 3. *fig*. kojemu nema pomoći, uništen, upropašten

gotȍvo *pril*. gotovo

govȅdina *ž* goveđe meso, govedina → **volȍvina**

govȅji *pridj*. koji je od govedine, goveđi

govnarȉja *ž vulg*. budalaština, glupost

govnę̑n, govnę̄na, govnę̄no (govnę̄ni) *pridj*. *vulg*. 1. koji se odnosi na izmet; 2. *fig*. ogavan, gnjusan

gǫ̑vnȍ *s vulg*. 1. izmet, izmetina; 2. *fig*. nečasna osoba, besramnik, pokvarenjak → **govnõr**

govnõr, govnōrȁ *m vulg*. nečasna osoba, besramnik, pokvarenjak → **gǫ̑vnȍ2**

govnožę̑ràc, govnožę̑rca *m vulg.* osoba koja strpljivo podnosi loše stvari

gȍvor *m* 1. način izgovaranja; 2. tekst koji se izgovara u kakvoj prilici

govorȅla *ž* žena koja previše govori, brbljavica

govorȅlo, govorȅlota *m* muškarac koji previše govori, brbljavac

govorę̑nje, govorę̑njo *s gl*. *imen*. *od* **govorȉt**

govorȉt, govȍrin *nesvrš*. 1. pričati, kazivati; 2. voditi s kime razgovor, razgovarati → **razgovōrȁt se**; 3. imati sposobnost govora

govǫ̑rnīca *ž* javni telefon, govornica

gôž *m* prošiv

grãbit, grãbin *nesvrš*. 1. uzimati pohlepno; 2. otimanjem prisvajati; 3. crpsti → **čȓpot**

grabunȁt, grabunôn *nesvrš*. razvlačiti vunu **grabūnȉma**, grebenati

grabūnȉ, grabũnih *m mn*. naprava za razvlačenje vune, greben

grãcija *ž* ljupkost, umiljatost

gracijǫ̑ž (gracijǫ̑ži) *pridj*. dražestan, ljubak, umiljat

gracijȍžo *pril*. dražesno, ljupko, umiljato

gradacijũn, gradacijũni *ž* gradacija (pri mjerenju sladora u moštu, jakosti alkohola u vinu i sl.)

gradȅle, gradȅlih/gredȇl *ž mn*. rešetkasta naprava za pečenje, roštilj

grãdica *ž* sleđene kapi kiše koje padaju iz oblaka

granȁt, granôn *nesvrš*. odvajati peteljke od grožđa na **granȇrū**

granȁt se, *3. l.* granô se *nesvrš*. rastom dobivati i širiti grane (o stablu), granati se

grancȋgula *ž* vrsta većega morskoga raka, grancigula

grančȁt, grančôn *nesvrš*. grepsti → **granfȁt**, **gratȁt2**, **˟grnjȁt**

grančȁt se, grančôn se *nesvrš*. grepsti se → **granfȁt se**, **gratȁt se**

grančȉca *ž dem*. *od* **grõnā**, grančica

granȇr, granȇrā *m* vrsta velike mrežaste naprave od željeza (u obliku sita) → **˟sȉtnica**

granfȁt, granfôn *nesvrš*. grepsti → **grančȁt**, **gratȁt2**, **˟grnjȁt**

granfȁt se, granfôn se *nesvrš*. grepsti se → **grančȁt se**, **gratȁt se**

granȉca *ž* 1. potez do kojega se prostire jedna, a započinje druga državna, upravna ili administrativna jedinica; 2. mogućnost do koje je što dopušteno, mjera

granīt, granītā *m* vrsta građevnoga kamena, granit

grȁski *pridj*. gradski

gratȁt, gratôn *nesvrš*. 1. strugati, ribati; 2. grepsti → **grančȁt**, **granfȁt**, **˟grnjȁt**

gratȁt se, gratôn se *nesvrš*. grepsti se → **grančȁt se**, **granfȁt se**

grãvjon *m* vrsta ptice crne boje, gavran

grbũn, grbūnā *m* ugljen

grbunôta *ž* natrijev karbonat, soda → **šȏda**

gr̂č *m* iznenadno, snažno i bolno stezanje mišića, grč

gr̂čit se, gr̂čin se *nesvrš*. svijati se u tijelu, grčiti se

˟grćôn, grćāna *m* grkljan → **grkjôn**

gr̂dan, grnā, grnȍ (gr̂ni) *pridj*. neskladan, nagrđen, ružan

grdelȋn *m* vrsta ptice pjevice, češljugar

grdȉt, grdȋn *nesvrš*. 1. ružiti, prekoravati; 2. nagrđivati, kvariti

grdobȁ, grdobȇ *ž* 1. rugoba, ružnoća → **grnjȁ**; 2. vrlo ružna osoba, nakaza

grȇb, grȅba *m* grob

grȇdā, gredȇ *ž* greda

gredȉca¹ *ž* lijeha

gredȉca² *ž* (ob. *mn*. **gredȉce**) napolitanka

grȇn, **grȇš**, **grȇ**, **grȇmȍ**, **grȇtȅ**, **grȇdȕ** *prez. gl. od* **hodȉt**, idem, ideš, ide, idemo, idete, idu

grȅštv (grȅštvi) *pridj*. nedozreo, kiselkast (o voću)

grȅštva *ž* nezrelo i kiselkasto voće

grȅz (grȅzi) *pridj*. 1. grub, hrapav, neobrađen; 2. *fig*. neuglađen, neotesan, neodgojen

grezarȉja *ž* grubost, neotesanost, neuglađenost

grgarizȁt, grgarizôn *nesvrš*. ispirati usta i grlo tekućinom, grgljati → **grgoćȁt**

grgoćȁt, grgȍćen *nesvrš*. ispirati usta i grlo tekućinom, grgljati → **grgarizȁt**

grhotȁ, grhotẹ̑ *ž* grehota

grȉcule, grȉculih/grȉcul *ž mn*. unutrašnji podražaji pod kožom, trnci

grȋh, grīhȁ *m* grijeh

grȉjot, grȉjen *nesvrš*. grijati

grȉjot se, grȉjen se *nesvrš*. grijati se

grîntot, grînton *nesvrš*. kukati, zanovijetati, čangrizati

grîntov (grîntovi) *pridj*. koji stalno kuka, čangrizav, mrzovoljan, neraspoložen

grȉpa *ž* vrsta zarazne virusne bolesti dišnih putova, gripa

grȉst, grīzȅn *nesvrš*. gristi

grȉst se, grīzȅn se *nesvrš*. izjedati se, mučiti se (od briga, teških misli i sl.) → **skonsumōvȁt se**, **tarmȁt se**, **tormentȁt se**, **žerȁt se2**

grȋšan/grȉšan, grȋšna/grȉšna, grȋšno/grȉšno (grȋšni) *pridj*. koji je počinio grijeh, koji je sklon grijehu, grešan

grȋšīt, grȋšin *nesvrš*. 1. kršiti moralne ili vjerske propise, činiti grijeh; 2. praviti pogreške (npr. u poslu)

grȉšnica *ž* grešnica

grȉšnik *m* grešnik

grȉšpa *ž* 1. bora (na licu); 2. nabor (na odjeći)

grišpȁt, grišpôn *nesvrš*. činiti nabore (na odjeći) → **nabȉrot**

grišpȁt se, grišpôn se *nesvrš*. 1. borati se (o čovjeku); 2. *3. l.* nabirati se (o odjeći) → **nabȉrot se**

grȉva *ž* 1. duga dlaka na glavi i vratu nekih životinja; 2. *fig*. bujna kosa

grîz *m* krupica, griz

grizȉca *ž* 1. vrsta leptirića koji nagriza tkanine, moljac → **mojȉca**; 2. *fig*. čangrizava, dosadna osoba

grizȉlo, grizȉlota *m* izjelica, proždrljivac

grȉža[1] *ž* vrsta crijevne zaraze, dizenterija, srdobolja, griža

grȉža[2] *ž* krševito tlo, hrid

˟gȓk (gȓki) *pridj*. → **gȍrak** 1. koji ima okus pelina, koji ima neugodan okus; 2. *fig*. težak, naporan; 3. *fig*. bolan

grkjôn, grkjāna *m* grkljan → **˟grćôn**

grlȁt, grlãta, grlãto (grlãti) *pridj*. koji ima jak glas, grlat

gȓlica *ž* vrsta ptice, grlica

grlīć, grlīćā *m* suženi dio boce kroz koji se izlijeva ili ulijeva tekućina, grlić

gȓlit, gȓlin *nesvrš*. grliti

gȓlit se, gȓlin se *nesvrš*. grliti se

gȓlo *s* 1. grlo (organ); 2. suženje, uski dio čega (npr. žarulje); 3. tjesnac, klanac

grmȉt, *3. l*. grmī *nesvrš*. grmjeti

grmjãvina *ž* grmljavina

gȓno *pril*. neskladno, nagrđeno, ružno

grnjȁ, grnjẹ̑ *ž* 1. ružnoća, rugoba → **grdobȁ1**; 2. dio stabla na kojemu su se osušile grančice i lišće

˟grnjȁt, grnjôn *nesvrš*. grepsti → **grančȁt**, **granfȁt**, **gratȁt2**

grọ̑bje, grọ̑bjo *s* groblje → **kopošônta**

grôd[1] *m* urbano naselje, grad

grôd[2] *m* stupanj kao jedinica mjere (npr. jedinica za mjerenje tjelesne

temperature, jedinica za jakost alkohola i sl.)

grôd[3] *m* tuča, krupa → **lẹ̑d2**

ˣgrōdȁc, grõlca *m* utvrda

grōdȉt, grõdin *nesvrš*. izgrađivati, graditi

grȍf *m* pripadnik najvišega plemstva, grof

grȍfica *ž* pripadnica najvišega plemstva, grofica

grộm, grȍma *m* prasak uz pojavu munje, grom → **trîsk**

gromovȉto *pril*. vrlo glasno, gromovito

grōnà, gronẹ̑ *ž* grana

grôndule, grôndul/grôndulih *ž mn*. krajnici

grȍp, gropȁ *m* 1. uzao, čvor; 2. tvrdo mjesto na drvu gdje se ono granalo

grộzd, grozdȁ *m* 1. cvat vinove loze sa sitnim plodovima, bobicama na peteljci; 2. *fig*. nakupina čega u obliku istoimenoga ploda

grozȉt se, grozĩn se *nesvrš*. 1. ispunjati se nelagodom i stravom, dobivati grozu od čega; 2. zastrašivati, prijetiti

grộzje, grộzjo *s zb*. *imen*. *od* **grộzd**, grožđe

grozotà, grozotẹ̑ *ž* ono što izaziva grozu, grozota

grstȉt se, grstĩn se *nesvrš*. gaditi se, grustiti se

Gȑška *ž* Grčka

gȑški *pridj*. koji se odnosi na Grke i Grčku, grčki

grûb, grūbȁ, grûbo (grũbi) *pridj*. 1. hrapav, nepodatan (npr. materijal za odjeću); 2. koji je neugodan oku, ružan; 3. težak, nezgodan, opasan; 4. *fig*. drzak, surov, nepristojan

grūbȉt, grũbin *nesvrš*. postajati ružnim, poružnjivati se

grùbji *pridj*. *komp*. *od* **grûb**

grûbo *pril*. 1. ružno; 2. neodgojeno, nepristojno; 3. mučno (npr. u želudcu); 4. neprecizno, loše; 5. nezgodno, opasno

grùda *ž* okruglasti komad čega (npr. zemlje, snijega i sl.)

grùdica *ž dem*. *od* **grùda**

grùdot se, grùdon se *nesvrš*. gađati se grudama snijega, grudati se

grùmen *m* tvar u obliku kugle, grumen

grundõl, grundōlȁ *m* 1. krajnji dio krova, prvi red ploča na strehi; ˣ2. mjera za veličinu zemljišta

ˣgrùp *m* krup, difterija

grùpa *ž* skupina, grupa

ˣgrzũn, garzūnȁ *m* šegrt, naučnik → **ˣgarzũn**

gùba *ž* 1. vrsta zarazne kožne bolesti; 2. nametnici, paraziti na biljci i životinji; 3. *fig*. pokvarena, nekarakterna osoba

gùbica *ž* → **čûnka**, **rȉlo** 1. usta životinje, gubica, njuška; 2. *fig*. *pejor*. obraz, lice u čovjeka

gubȉt, gubĩn *nesvrš*. 1. ostajati bez koga ili čega; 2. zaboravljati gdje se što nalazi, zametati; 3. doživljavati poraze, neuspjehe ili štetu (npr. u sporu); 4. uzaludno što trošiti, nepotrebno ostajati bez čega (npr. zdravlja)

gubȉt se, gubĩn se *nesvrš*. 1. lutati; 2. nestajati, iščezavati; 3. *fig*. ne sna-

laziti se u određenoj situaciji; 4. *fig*. ostajati bez prisebnosti, tijeka misli

gubītȁk, gubīlka *m* gubitak

gȗbno *s* mjesto na kojemu se vrši ili mlati žito, gumno

gȕbov (gùbovi) *pridj*. 1. koji boluje od **gȕbe1** (o čovjeku); 2. koji je zahvaćen nametnicima, parazitima (o biljkama i životinjama); 3. *fig*. koji je pokvaren, nekarakteran (o čovjeku)

gȕc *m* vrsta manjega broda oštre krme

gucȁt, gucȏn *nesvrš*. 1. gutajući jesti ili piti što; 2. *fig*. šuteći izdržavati, podnositi što

gȕcoj *m* količina pića koja se odjednom može progutati, gutljaj

gȕća *ž* potkošulja → **mãja1**

gūćȁk, gũjka *m* grlo (u kokoši)

gȕćica *ž dem*. *od* **gȕća**, potkošulja za djecu

gućȏn, gućãna *m* jednjak

gȕda *ž* → **bahȕja** 1. prasica, svinja; 2. *fig*. *pejor*. neuredna, gadljiva žena

gūdȁc, gũlca *m* mužjak svinje, prasac → **prōsȁc**

gudĩn, gudīnā *m* mladi prasac

gūjȁ, gujȇ *ž* zmija

gūkȁt, gũčen *nesvrš*. 1. *3. l.* glasati se glasom koji podsjeća na *gu* (o golubu); 2. *fig*. glasati se zvukom koji podsjeća na glasanje goluba

gȕlaš *m* gulaš

gūlĩt, gũlin *nesvrš*. 1. čupati (npr. travu); 2. uklanjati vanjski sloj čega; 3. svlačiti kožu (npr. s neke životinje)

gūlĩt se, *3. l.* gũli se *nesvrš*. otpadati u tankim slojevima, gubiti gornji sloj (npr. koža od sunca, boja s podloge, lak s noktiju i sl.), guliti se

gulȉšnjok *m* debelo crijevo (u životinje)

gulȍšćina *ž* ono što je sladokusno

gulȍz (gulȍzi) *pridj*. koji je pohlepan za hranom, sladokusan

gulozãča *ž* žena pohlepna za hranom

gulozarȉja *ž* slatkiš, slastica

gulozũn, gulozūnā *m* osoba pohlepna za hranom, sladokusac → **bonkūlȍvić**, **frajũn2**, **manjâgo**

gȕma *ž* 1. gumeni materijal; 2. gumeno savitljivo crijevo kroz koje se provodi tekućina ili plin; 3. dio naprave od gume

gȕmica *ž* 1. mali komad gume kojim se briše trag olovke, brisalo; 2. elastičan obručić od gume za razne praktične namjene; 3. žvakaća guma

gundȇj, gundȇjā *m* vrsta kukca zlatno-zelene boje, gundelj

gūndȉt, gũndin *nesvrš*. 1. svirati u gusle; 2. *fig*. dosađivati komu istim razgovorima, govoriti uvijek isto

gȗndula *ž* vrsta manjega i uskoga čamca, gondola

ˣgũnj, gūnjā *m* debeli vuneni pokrivač → **bĩj**, **bījȁc**, **gūnjȁc**

gūnjȁc, gũnjca *m* debeli vuneni pokrivač → **bĩj**, **bījȁc**, **ˣgũnj**

gȗrla *ž* 1. odvodni kanal za kišnicu; 2. limena cijev za odvod dima; 3. *fig*. grlo

gusȋnka *ž* gusjenica

gȕska *ž* 1. vrsta ptice, guska; 2. *fig*. *pejor*. priglupa žena

gȕsle, gȕsol *ž mn*. vrsta narodnoga glazbala, gusle

gûst, gūstȁ, gûsto (gũsti) *pridj*. gust

gustãrica *ž* misna staklena bočica za vino i vodu

gustȁt, *3. l.* gustô *nesvrš*. vrijediti, stajati, koštati → **koštȁt**[1]

gustîrna *ž* zidana cisterna, nakapnica

gûsto *pril*. gusto

gustoćȁ, gustoćȇ *ž* gustoća

gȕša *ž* 1. oteklina na vratu (zbog nepravilna rada štitnjače); 2. vanjski dio vrata

gȕšćerica *ž* gušterica

gȕšt *m* zadovoljstvo, užitak, naslada

gуštȁt, guštôn *nesvrš*. osjećati ugodu, uživati → **guštīrȁt**

guštīrȁt, guštīron *nesvrš*. osjećati ugodu, uživati → **guštȁt**

guštȏž (guštȏži) *pridj*. ukusan, slastan

gȕta *ž* 1. giht, podagra; 2. žena koja boluje od gihta

gȕtov (gùtovi) *pridj*. 1. koji boluje od gihta; 2. *fig*. koji je nespretan, neokretan, bez snage → **kȉlov2**

gȕtovit, gùtovin *nesvrš*. 1. dobivati giht; 2. *fig*. gubiti snagu, onemoćavati → **kȉlovit2**

ˣguvèran, guvȇrna *m* uprava, vlada

gūzȁt, gũzon *nesvrš*. ljuljati, njihati

gūzȁt se, gũzon se *nesvrš*. 1. ljuljati se, njihati se → **trgūzȁt se**; 2. *3. l.* ne biti dobro pričvršćen, klimati se

guzȉca *ž vulg*. stražnjica → **prknȍ2**

gȕžva *ž* gužva

gvãca *ž* 1. proširenи dio ispod vrata, volja, jednjak (kod peradi); 2. *fig*. obješeno masno tkivo ispod podbratka, podvoljak

gvanćȇra *ž* poslužavnik, pladanj → **ˣgvantjȇra**

ˣgvantjȇra *ž* poslužavnik, pladanj → **gvanćȇra**

gvaštapôn *m* vrsta kukca, žohar

ˣgvèra *ž* → **rȁt** 1. oružani sukob velikih razmjera, rat; 2. *fig*. oštra svađa, skandal, prepirka

gvônte, gvôntih *ž mn*. rukavice (kao dio garderobe)

gvôrdija *ž* straža, dežurstvo (ob. na brodu)

gvȏzd, gvòzda *m* željezo

gvozdȇn, gvozdѐna, gvozdѐno (gvozdѐni) *pridj*. koji je od željeza, željezan

gvozdīcȁ, gvozdȉcih/gvozdȉc *s mn*. vrsta željezne klopke za životinje, stupica od željeza → **ˣgvozjīcȁ**

gvȏzje, gvȏzjo *s zb*. *imen*. *od* **gvȏzd**, gvožđe

ˣgvozjīcȁ, gvozjȉcih/gvozjȉc *s mn*. vrsta željezne klopke za životinje, stupica od željeza → **gvozdīcȁ**

H

hãja *ž* vrsta jednostavne haljine širega kroja, halja

hajdũk, hajdūkà *m* ˣ1. odmetnik, pobunjenik; 2. *fig*. vrlo teška i oštra osoba (povremeno nasilna)

Hajdũk, Hajdūkà *m* nogometni klub iz Splita, Hajduk

hãjot, hãjen *nesvrš*. obraćati pažnju, mariti, hajati

halabȕka *ž* galama, graja, vika

ˣhãmatan, hãmatna, hãmatno (hãmatni) *pridj*. koji je gramziv, nezasitan, pohlepan, lakom → **lãkom**, **pòhlepan**

ˣhãmatnica *ž* pohlepnica, gramzivica, lakomica → **lãkomica1**

ˣhãmatnik *m* pohlepnik, gramzivac, lakomac → **lãkomac**

ˣhãndraka *m* → **ˣbelzebȕb**, **bodȁc**, **hudobȁ**, **jãval**, **nečȉšnjok**, **sotonȁ**, **vrôg** 1. sotona, đavao, vrag; 2. *fig*. veoma zločesta osoba

hãnjule, hãnjul/hãnjulih *ž mn*. pleteni štitnici za potkoljenicu koji se navuku iznad hlača (koriste se kod kopanja)

hàrambaša *m* osoba žestoka u nastupima, onaj koji se ponaša kao da je glavni, harambaša

hârfa *ž* vrsta glazbala, harfa

harõl, harōlà *m* 1. vreća od kostrijeti; 2. *fig*. loš odjevni predmet

hãštrit, hãštrin *nesvrš*. nemilice obrezivati grane, okljaštrivati

hèler *m* 1. sitan austrougarski kovani novac (stoti dio krune); 2. *fig*. vrlo mala vrijednost

hepatîtis *m* upala jetre, hepatitis

herǫ̃j, herǭjà *m* heroj

hîb *m* komad (ob. kruha)

hȉbac, hȉca *m dem*. *od* **hîb**, komadičak (ob. kruha)

hȉljada *ž* tisuća → **mijõr**

himbȁ, himbę̄ *ž* prijetvornost, pakost, himba

hȉmben (hȉmbeni) *pridj*. prijetvoran, pakostan, himben

hîmna *ž* službena državna pjesma u čast domovine, himna

hīnȉt se, hȉnin se *nesvrš*. prijetvorno se ponašati, hiniti

hīp, hīpà *m* trenutak, tren, čas, hip

hîr *m* obijesni postupak ili želja, hir

histǫ̑rija *ž* povijest

hȉtit, hȉtin *svrš*. 1. ukloniti, odstraniti, baciti; 2. metnuti, staviti → **butȁt1**, **ˣklȁst**, **stãvit1**; 3. nataknuti što na sebe (npr. šešir) → **butȁt2**, **stãvit2**

hȉtit se, hȉtin se *svrš*. baciti se

hitīvȁt, hitȋjen *nesvrš*. 1. rješavati se nepotrebnoga, uklanjati, bacati; 2. metati, stavljati → **butōvȁt1**, **stavījȁt1**; 3. naticati što na sebe (npr. šešir) → **butōvȁt2**, **stavījȁt2**

hitīvȁt se, hitȋjen se *nesvrš*. bacati se

hȉtna *ž* služba brze liječničke pomoći, hitna pomoć

hȉznut, hȉznen *svrš*. 1. *3. l.* hitnuti se stražnjim nogama (o mazgi i sl.); 2. *fig*. naglo učiniti kakav pokret

hȉzot, hȉzon *nesvrš*. 1. *3. l.* hitati se stražnjim nogama (o mazgi i sl.); 2. *fig*. naglo činiti kakve pokrete

ˣhladȉšće, hladȉšćo *s* sjenovito mjesto, hlad → **hlôd**, **ˣhlûd**

hladnoćȁ, hladnoćȇ *ž* vremenske prilike kada vladaju niske temperature zraka, hladnoća

hlȁp, hlãpa *m* vrsta morskoga raka, hlap

hlèma *ž* slaba, loša rakija

hlȇnconje, hlȇnconjo *s gl*. *imen*. *od* **hlȇncot** → **žȇnkonje**

hlȇncot, hlȇncon *nesvrš*. cmizdriti, cendrati → **žȇnkot**

hlȅpast (hlȅpasti) *pridj*. klempav

ˣhlȇpȉt, hlȇpin *nesvrš*. žudjeti, čeznuti → **čȅznut**, **pinȁt**

hlȉpot, hlȉpjen *nesvrš*. laganim glasom iskazivati pohlepu, želju za čime

hlôd *m* sjenovito mjesto, hlad → **ˣhladȉšće**, **ˣhlûd**

hlõdan, hlõdnā, hlôdno (hlõdni) *pridj*. 1. koji ima nisku temperaturu, koji izaziva osjet hladnoće; 2. *fig*. koji je bez osjećaja, ravnodušan, suzdržan

hlõdȉt, hlõdin *nesvrš*. hladiti

hlõdȉt se, hlõdin se *nesvrš*. 1. postajati svježim, osvježavati se; 2. *3. l.* postajati hladnim (npr. juha); 3. *fig*. gubiti zanos, postajati ravnodušnim

hlôdno *pril*. 1. hladno, zimno; 2. *fig*. ravnodušno, suzdržano

ˣhlûd *m* sjenovito mjesto, hlad → **ˣhladȉšće**, **hlôd**

hlūnjȅ, hlunjȇ *m* neukusno odjevena osoba

hlȕnjov (hlȕnjovi) *pridj*. neuredan, nemaran

hmūjȁc, hmũjca *m* 1. pokvareno jaje, mućak; 2. *fig*. pokvarena osoba

hmũjka *ž* drveni štapić s rogovima za miješanje jela

hmȕtalo, hmȕtalota *m* bezvoljna osoba, mlitavac, nitkov

hmȕtica *ž* piće od crnoga vina i svježega mlijeka

hmȕtot, hmȕton *nesvrš*. 1. mućkati; 2. *fig*. govoriti gluposti, trabunjati; 3. *fig*. činiti što potajice

hocȉmo *uzv*. dođi ovamo

hȍd *m* 1. pješačenje, hodanje; 2. način koračanja

hodȉt *nesvrš*. (*imp*. **hȍd**/**hȍl**, **hȍmo**, **hȍlte**/**hȍte**; *gl*. *pridj*. *rad*. **hodî**, **hodȉla**, **hodȉlo**, **hodȉli**, **hodȉle**, **hodȉla**) 1. hodati; 2. ići (usp. **grȇn**); 3. pohađati

hȍdočašće *s* vjerničko putovanje, hodočašće

homoćȁ *uzv*. idemo, krenimo

hôr *m* zahvalnost, har

hôran, hōrnā, hôrno (hõrni) *pridj*. koji osjeća zahvalnost, zahvalan → **shõran**

hōrȁt, hõron *nesvrš*. 1. *3. l.* vladati (o bolesti); 2. *3. l.* razarati, pustošiti (o elementarnoj sili); 3. uništavati, otimati

hortȇnzija *ž* vrsta grmolike biljke krupnoga cvata, hortenzija

hosȁna *uzv*. spasi nas, hosana (usklik za vrijeme mise)

hȍstija *ž* hostija → **ˣȍštija**

hostùja *ž* peteljka grozda kada se uklone zrna

hòteć *pril*. svojom voljom, namjerno, hoteći

hotȇl, hotȅla *m* hotel

ˣhotînje, hotînjo *s* volja, htijenje

hôz, hãza *m* dio leđa u čovjeka iznad stražnjice, između bokova

hranȉtej *m* hranilac, hranitelj

hranjīvàt, hranjījen *nesvrš*. pohranjivati, spremati

hrapaćùša *ž* vrste torte s orasima (osobito karakteristična za naselje Dol na otoku Braču)

hrȇb, hrȅba *m* gornji dio korijena stabla, donji dio debla

hrȇbje, hrȇbjo *s zb*. *imen*. *od* **hrȇb**

hrečȉć *m dem*. *od* **hrȇb** → **hrejčȉć**

hrejčȉć *m dem*. *od* **hrȇb** → **hrečȉć**

ˣhremȁt, hremôn *svrš*. zaustaviti → **fremȁt**

ˣhremȁt se, hremôn se *svrš*. zaustaviti se → **fremȁt se**

ˣhremōvȁt, hremõjen *nesvrš*. zaustavljati → **fremōvȁt**

ˣhremōvȁt se, hremõjen se *nesvrš*. zaustavljati se → **fremōvȁt se**

hrhīšćȁt se, hrhīšćon se *nesvrš*. glasno se smijati

hrīpȁt, hrīpjen *nesvrš*. teško disati (uz šum iz pluća), hripati

hripãvica *ž* hripanje uz kašalj

hȓkot, hȓkon/hȓčen *nesvrš*. hrkati → **hropȁt**

hȓlit, hȓlin *nesvrš*. radosno hitati, hrliti

ˣhrmentũn, hrmentūnā *m* kukuruz → **frmentũn**, **kukurùz**

ˣhrmentunȉca *ž* kukuruzna pogača, kukuruzni hljeb → **frmentunȉca**

ˣhrminônt *m* žigica → **frminônt**

hrōnȁ, hroně *ž* hrana

hrōnȉt¹, hrõnin *nesvrš*. 1. davati komu hranu, hraniti; 2. skrbiti se o kome, uzdržavati

hrōnȉt², hrõnin *svrš*. pohraniti, spremiti

hrōnȉt se, hrõnin se *nesvrš*. uzimati hranu, hraniti se

hropȁc, hropcā *m* glas koji se čuje za vrijeme teškoga disanja

hropȁt, hrȍpjen *nesvrš*. hrkati → **hȓkot**

hȓstot, hȓston *nesvrš*. jesti što lomljivo i pritom proizvoditi zvuk, hrskati

hȓstula *ž* (ob. *mn*. **hȓstule**) vrsta pržene slastice od tanje trake tijesta (najčešće u obliku mašne)

Hrvatȉca *ž* Hrvatica

hrvõski *pridj*. koji se odnosi na Hrvate i Hrvatsku, hrvatski

Hrvõsko *ž* Hrvatska

Hrvõt, Hrvōtā *m* Hrvat

hubòtnica *ž* hobotnica

ˣhûd, hūdā, hûdo (hũdi) *pridj*. opak, zao

hùdit, hùdin *nesvrš*. prigovarati, koriti, kuditi

ˣhûdo *pril*. opako, zlo

hudobȁ, hudobȇ *ž* → **ˣbelzebùb**, **bodȁc**, **ˣhãndraka**, **jãval**, **nečȉšnjok**, **sotonȁ**, **vrôg** 1. sotona, đavao, vrag; 2. *fig*. veoma zločesta osoba

hūhộr, hūhòra *m* izraslina na glavi životinje, kresta

huhornjãča *ž* vrsta otrovne zmije, poskok

hùka *ž* mukao zvuk vjetra, valova (ob. pred oluju)

hūkȁt, hũčen *nesvrš*. 1. puhati u hladne ruke (da se prsti zagriju); 2. *3. l.* šumjeti (npr. o moru)

ˣhūlȁc, hũlca *m* nečujno ispušten vjetar

hūlȉt, hũlin *nesvrš*. vrijeđati, kuditi ili psovati što sveto, huliti

hūlȉt se, hũlin se *nesvrš*. krišom prilaziti, prikradati se, šuljati se → **lībȉt se**, **šūjȁt se**

hûm *m* omanji brijeg, hum

hūmȁc, hũnca *m dem*. *od* **hûm**, brežuljak

ˣhumȁt, humôn *nesvrš*. pušiti → **dȉmit2**, **fumȁt**

ˣhumõnje, humõnjo *s gl*. *imen*. *od* **ˣhumȁt**, pušenje → **fumõnje**

ˣhumõr, humōrȁ *m* dimnjak → **fumõr**

ˣhuncȕt *m* prepredena osoba, prevarant, lukavac → **funcȕt**

huncutarȉja *ž* nepodopština, vragolija

hunjãvica *ž* prehlada, hunjavica

hūpȉt, hũpin *nesvrš*. biti željan čega, osjećati želju za čime

hȕstot, hȕston *nesvrš*. 1. žvakati, prežvakavati; 2. *fig*. govoriti bezvezarije

hȕškot, hȕškon *nesvrš*. huškati

I

i *vezn*. i

iȁko *vezn*. iako

igrȁ, igrȇ *ž* igranje, igra

igrarȉja *ž* posao koji nije težak, igrarija

ȉgraška *ž* igračka → **zogãtula**

igrȁt, ȉgron *nesvrš*. 1. sudjelovati u igri; 2. nastupati protiv druge momčadi, natjecati se; 3. *3. l.* titrati, trzati (o očima); 4. *3. l.* poskakivati (o ribi)

igrȁt se, ȉgron se *nesvrš*. 1. provoditi vrijeme u igri; 2. *fig*. lakomisleno se izvrgavati opasnosti, neodgovorno se odnositi

igrõč, igrōčā *m* 1. osoba koja što igra ili sudjeluje u kakvoj igri; 2. *fig*. osoba koja se spretno snalazi u političkim i društvenim zbivanjima

ȉh *uzv*. još kako, itekako

ȉli *vezn*. ili

imȁt, ȉmon *nesvrš*. (*zanijekani prez*. **nȉmon**, **nȉmoš**, **nȉmo**, **nȉmomo**, **nȉmote**, **nȉmodu**/**nȉmoju**) → **jemȁt** 1. posjedovati; 2. postojati; 3. trebati, morati

imbalȁt, imbalôn *svrš*. skupiti i svezati u **bãle**

imbalôn (imbalôni) *pridj*. koji je skupljen i vezan u **bãle**

imbalōvȁt, imbalõjen *nesvrš*. skupljati i vezivati u **bãle**

imbarkȁt, imbarkôn *svrš*. učiniti da tko dobije službu na brodu → **ukrcȁt3**

imbarkȁt se, imbarkôn se *svrš*. dobiti službu na brodu → **ukrcȁt se2**

imbarkōvȁt, imbarkõjen *nesvrš*. činiti da tko dobije službu na brodu → **ukrcōvȁt3**

imbarkōvȁt se, imbarkõjen se *nesvrš*. dobivati službu na brodu → **ukrcōvȁt se2**

imbazdȁt, imbazdôn *svrš*. privremeno prošiti rijetkim bodom

imbazdôn (imbazdôni) *pridj*. koji je privremeno prošiven narijetko

imbazdōvȁt, imbazdõjen *nesvrš*. privremeno prošivati rijetkim bodom

imbôzd *m* konac za prošivanje narijetko

imbrojȁt, imbrojôn *svrš*. prevariti, obmanuti

imbrojōvȁt, imbrojõjen *nesvrš*. varati, obmanjivati

imbrokȁt, imbrokôn *svrš*. 1. prikucati; 2. *fig*. čvrsto zatvoriti (npr. prozore) → **zabumbȁt**

imbrokȁt se, imbrokôn se *svrš*. *fig*. čvrsto se zatvoriti, zakloniti se, zaštiti se → **zabumbȁt se**

imbrokôn (imbrokôni) *pridj*. 1. koji je učvršćen čavlima, prikucan; 2. *fig*. koji je čvrsto zatvoren → **zabumbôn**

imbrokōvȁt, imbrokõjen *nesvrš*. 1. prikucavati; 2. *fig*. čvrsto zatvarati

imbrokōvȁt se, imbrokõjen se *nesvrš*. *fig*. čvrsto se zatvarati, zaklanjati se, zaštićivati se

imbûj, imbȕja *m* predmet (ili više njih) koji zauzima mnogo mjesta

imbujȁt, imbujôn *svrš*. natrpati, zakrčiti predmetima

imbujôn (imbujôni) *pridj*. koji je natrpan, zakrčen predmetima

imbujōvȁt, imbujõjen *nesvrš*. natrpavati, zakrčivati predmetima

imbukȁt, imbukôn *svrš*. začepiti, popuniti rupe

imbukôn (imbukôni) *pridj*. koji je začepljen, popunjen (o rupama)

imbukōvȁt, imbukõjen *nesvrš*. začepljivati, popunjavati rupe

imbuškȁt se, *3. l*. imbuškô se *svrš*. prekriti se šikarom ili šumom, obrasti (o polju, njivi i sl.)

imbuškôn (imbuškôni) *pridj*. koji je prekriven šikarom ili šumom, obrastao (o polju, njivi i sl.)

imbuškōvȁt se, *3. l*. imbuškõje se *nesvrš*. prekrivati se šikarom ili šumom, obrastati (o polju, njivi i sl.)

imbutîda *ž* vrsta debljega pokrivača

ȉme, ȉmena *s* ime

ȉmendon *m* imendan

ȉmenovot, ȉmenujen *svrš*. 1. kazati čije ime, navesti koga po imenu; 2. postaviti koga na određenu dužnost, čast ili položaj

impakȁt, impakôn *svrš*. upakirati, zapakirati

impakōvȁt, impakõjen *nesvrš*. upakiravati, zapakiravati

impãstar, impãstra *m* vrsta velikoga pučkoga flastera

impȇnj, impènja *m* zaruke

impenjȁt, impenjôn *svrš*. zaručiti → **penjȁt**

impenjȁt se, impenjôn se *svrš*. zaručiti se → **penjȁt se**

impȉjo *pril*. uspravno

impjantȁt, impjantôn *svrš*. postaviti uspravno, uspraviti

impjantȁt se, impjantôn se *svrš*. postaviti se uspravno, uspraviti se

impjantōvȁt, impjantõjen *nesvrš*. postavljati uspravno, uspravljati

impjantōvȁt se, impjantõjen se *nesvrš*. postavljati se uspravno, uspravljati se

˟impjȇg, impjèga *m* služba, namještenje (ob. državno)

impjegôt *m* činovnik, administrativni službenik

˟impòšta *ž* podmetač (koji se stavlja ispod kamena u kamenolomu ili ispod željeza u kovačnici)

impoštȁt, impoštôn *svrš*. poslati poštom

impoštôn (impoštôni) *pridj*. koji je poslan poštom

impoštōvȁt, impoštõjen *nesvrš*. slati poštom

ȉnakje *pril*. na drugi način, drugačije

incerôda *ž* 1. vrsta nepromočivoga platna, cerada; 2. kišna kabanica; 3. šatorsko krilo

incȇs *m* metalna posuda koja u bogoslužju služi za paljenje tamjana i kađenje, kadionica

incesȁt, incesôn *svrš*. blagosloviti mirisnim kadom (tamjanom), pokaditi → **pokōdīt**

incesōvȁt, incesõjen *nesvrš*. blagoslivljati mirisnim kadom (tamjanom), kaditi → **kōdīt1**

inćȇr (inćȇri) *pridj*. cio, čitav; nedirnut, nenačet

inćȩ̑rica *ž* dio želudca preživača, burag

inćȩ̑ro *pril*. cijelo, čitavo; nedirnuto, nenačeto

îndi *pril*. na drugome mjestu, drugdje

˟indorȁt, indorôn *svrš*. 1. ukrasiti, uresiti (npr. zavjese, tortu i sl.); 2. ispohati, ispanirati

˟indorōvȁt, indorõjen *nesvrš*. 1. ukrašavati, urešavati (npr. zavjese, tortu i sl.); 2. pohati, panirati

˟indovinȁt, indovinôn *svrš*. 1. udariti u cilj pri gađanju, pogoditi (npr. kamenom) → **pogodȉt1**, **trȅfit2**; 2. ispravno unaprijed reći što će se dogoditi, predvidjeti → **pogodȉt3**

˟indovinōvȁt, indovinõjen *nesvrš*. 1. udarati u cilj pri gađanju, pogađati (npr. kamenom) → **pogōjȁt1**; 2. ispravno unaprijed kazivati što će se dogoditi, predviđati → **pogōjȁt3**

indrȉc *m* adresa → **adrȅsa**

infašȁt, infašôn *svrš*. omotati **fãšon**

infašôn (infašôni) *pridj*. koji je omotan **fãšon**

infašōvȁt, infašõjen *nesvrš*. omotavati **fãšon**

infetȁt, infetôn *svrš*. prenijeti zarazu, zaraziti → **okȕžit**

infetȁt se, infetôn se *svrš*. dobiti zarazu, zaraziti se → **okȕžit se**

infetôn (infetôni) *pridj*. okužen, zaražen

infetōvȁt, infetõjen *nesvrš*. prenositi zarazu, zarazivati

infetōvȁt se, infetõjen se *nesvrš*. dobivati zarazu, zaražavati

infišȁt, infišôn *svrš*. 1. pomisliti da jest ono što nije, umisliti; 2. postati zaluđenim, zanijeti se

infišôn (infišôni) *pridj*. koji je opsjednut kime ili čime, zaluđen, zanesen

infišōvȁt, infišõjen *nesvrš*. 1. misliti da jest ono što nije, umišljati; 2. postajati zaluđenim, zanositi se

infūzȉja *ž* infuzija

˟inganȁt, inganôn *svrš*. obmanuti, nasamariti, prevariti

˟inganȁt se, inganôn se *svrš*. nasamariti se, prevariti se

˟inganôn (inganôni) *pridj*. obmanut, nasamaren, prevaren

˟inganōvȁt, inganõjen *nesvrš*. obmanjivati, nasamarivati, varati

˟inganōvȁt se, inganõjen se *nesvrš*. nasamarivati se, varati se

Inglȇška *ž* Engleska

inglȇški *pridj*. koji se odnosi na Englesku i Engleze, engleski

Inglȇz, Inglȇzā *m* Englez

Inglezȉca *ž* Engleskinja

ingǫ̑rd (ingǫ̑rdi) *pridj*. koji ima stalnu i jaku želju da dobije više nego što mu treba, lakom, pohlepan

ingordãča *ž* lakoma i pohlepna žena

ingordȉja *ž* lakomost, pohlepa

ingǫ̑rdo *pril*. lakomo, pohlepno

ingordũn, ingordūnā *m* lakom i pohlepan muškarac

ingropȁt, ingropôn *svrš*. zapetljati, zamrsiti → **zagropȁt**

ingropȁt se, *3. l.* ingropô se *svrš*. zapetljati se, zamrsiti se → **zagropȁt se**

ingropôn (ingropôni) *pridj*. zapetljan, zamršen → **zagropôn**

˟ingvãštar, ingvãštra *m* tinta, crnilo → **črnȉlo2**, **˟inkjȍštar**, **tînta**

inkãnat, inkônta *m* ovrha, dražba

inkantȁt se, inkantôn se *svrš*. ukipjeti se, zabezeknuti se, zanijemiti od čuđenja, zastati nepomično

inkantôn (inkantôni) *pridj*. ukipljen, nepomičan, zabezeknut

inkantōvȁt se, inkantõjen se *nesvrš*. ukipljivati se, zabezeknjivati se, zanjemljivati od čuđenja, zastajati nepomično

inkãrat, inkôrta *m* žbuka

inkartȁt, inkartôn *svrš*. nanijeti **inkãrat**, ožbukati

inkartôn (inkartôni) *pridj*. na kojemu je nanesen **inkãrat**, ožbukan

inkartōvȁt, inkartõjen *nesvrš*. nanositi **inkãrat**, žbukati

inkavȁt, inkavôn *svrš*. spojiti, pripasati (npr. komad tkanine na drugi u šivanju)

inkavōvȁt, inkavõjen *nesvrš*. spajati, pripasivati (npr. komad taknine na drugi u šivanju)

ˣinkjȍštar, inkjȍštra *m* tinta, crnilo → **črnȉlo2**, **ˣingvãštar**, **tînta**

inkolȁt, inkolôn *svrš*. uštirkati, uškrobiti

inkolôn (inkolôni) *pridj*. uštirkan, uškrobljen

inkolōvȁt, inkolõjen *nesvrš*. štirkati, škrobiti

ˣinkǫ̑ntar, inkǫ̑ntra *m* susret

inkontrȁt, inkontrôn *svrš*. susresti, sresti → **intrȁt4**, **trȅfit1**

inkontrȁt se, inkontrôn se *svrš*. susresti se, sresti se → **intrȁt se**, **trȅfit se**

inkontrōvȁt, inkontrõjen *nesvrš*. susretati, sretati

inkontrōvȁt se, inkontrõjen se *nesvrš*. susretati se, sretati se

inkordȁt se, inkordôn se *svrš*. 1. *3. l.* ukrutiti se, stvrdnuti se (npr. rublje); 2. ukočiti se

inkordôn (inkordôni) *pridj*. 1. ukrućen, stvrdnut; 2. ukočen

inkordōvȁt se, inkordõjen se *nesvrš*. 1. *3. l.* postajati ukrućenim, stvrdnutim (npr. rublje); 2. postajati ukočenim

inkunjȁt, inkunjôn *svrš*. poduprijeti, učvrstiti pomoću **kȕnja**

inšempjȁt, inšempjôn *svrš*. učiniti koga smetenim, rastresenim, izgnjaviti → **išempjȁt**

inšempjȁt se, inšempjôn se *svrš*. postati smetenim, rastresenim, izgnjaviti se → **išempjȁt se**

inšempjôn (inšempjôni) *pridj*. koji je smeten, rastresen, izgnjavljen → **išempjôn**

inšempjōvȁt, inšempjõjen *nesvrš*. činiti koga smetenim, rastresenim, gnjaviti → **išempjōvȁt**

inšempjōvȁt se, inšempjõjen se *nesvrš*. postajati smetenim, rastresenim, gnjaviti se → **išempjōvȁt se**

ˣinšûlt *m* pometnja, smutnja

intavulȁt, intavulôn *svrš*. upisati nekretnine u zemljišne knjige, uknjižiti → **uknjȉžit**

intavulȁt se, inatavulôn se *svrš*. upisati na sebe, uknjižiti na sebe nekretnine u zemljišne knjige → **uknjȉžit se**

intavulôn (intavulôni) *pridj*. koji je na se upisao nekretnine u zemljišne knjige, uknjižen → **uknjȉžen**

intavulōvȁt, intavulõjen *nesvrš*. upisivati nekretnine u zemljišne knjige, uknjiživati

intavulōvȁt se, intavulõjen se *nesvrš*. upisivati na sebe, uknjiživati na sebe nekretnine u zemljišne knjige

intendȉt se, intendîn se *svrš*. i *nesvrš*. razumjeti se u što, biti vješt u čemu → **kapȉt se1**, **razumȉt se1**

intȇrco *pril*. samo kao ▲ *mȉsa intȇrco* misa s trima svećenicima

ìnteres/˟interès *m* 1. korist, probitak; 2. volja i želja da se što radi, zanimanje

interesȍ̮ž (interesȍ̮ži) *pridj*. koji u svemu gleda vlastitu korist, koristoljubiv → **interesȍ̮žast**

interesȍ̮žast (interesȍ̮žasti) *pridj*. koji u svemu gleda vlastitu korist, koristoljubiv → **interesȍ̮ž**

inteštȁt, inteštôn *svrš*. utuviti komu što u glavu, zaluditi

inteštōvȁt, inteštõjen *nesvrš*. utuvljivati komu što u glavu, zaluđivati

intimȅla *ž* navlaka za jastuk, jastučnica

intȍnak, intȍnka *m* boja za podvodni dio broda, premaz

intrȁt, intrôn *svrš*. ˟1. ući; 2. *3. l.* dogoditi se slučajno, zbiti se neplanirano → **potrȅfit1**, **trȅfit3**; 3. naći se u prigodi → **potrȅfit2**, **trȅfit4**; 4. susresti, sresti → **inkontrȁt**, **trȅfit1**

intrȁt se, intrôn se *svrš*. susresti se, sresti se → **inkontrȁt se**, **trȅfit se**

intrešȇ̮j *pril*. između dvaju tereta na samaru, u sredini

intrgȁt se, intrgôn se *svrš*. umiješati se, uplesti se (ob. u kakvu prepirku, svađu)

intrgōvȁt se, intrgõjen se *nesvrš*. miješati se, upletati se (ob. u kakvu prepirku, svađu)

˟intrîg *m* spletka, zadjevica, zavjera → **intrîga**

intrîga *ž* spletka, zadjevica, zavjera → **˟intrîg**

intrigônt *m* osoba koja s lošom namjerom stvara pomutnju, spletkar

intrôda *ž* ljetina, urod

intrôm, intrãma *m* životinjska iznutrica

intunȁt, intunôn *svrš*. 1. dati intonaciju, započeti s pjevanjem ili sviranjem; 2. *fig*. započeti razgovarati u određenome smjeru, nagovijestiti

intunōvȁt, intunõjen *nesvrš*. 1. davati intonaciju, započinjati s pjevanjem ili sviranjem; 2. *fig*. započinjati razgovarati u određenome smjeru, nagovještavati

intupȁt, intupôn *svrš*. naletjeti, naići (npr. na kamen)

intupōvȁt, intupõjen *nesvrš*. nalijetati, nailaziti (npr. na kamen)

invalȋd, invalīdä *m* invalid

invȇ̮ce *pril*. ipak, inače, međutim

invitȁt, invitôn *svrš*. uputiti poziv, pozvati

invitōvȁt, invitõjen *nesvrš*. upućivati poziv, pozivati

inženjȁt se, inženjôn se *svrš*. i *nesvrš*. spretno riješiti/rješavati određenu situaciju, snaći se/snalaziti se, domisliti se/domišljati se

inžinjȇ̮r, inžinjȇ̮rä *m* inženjer

˟injorônt *m* neznalica, glupan

ìnjul (ìnjuli) *pridj*. jednostruk, tanašan, slabuhan

ȉnjulo *pril*. jednostruko, tanašno, slabuhno

iscīdȉt, iscīdin *svrš*. iscijediti → **izažȇt**

iscīpȁt, iscīpon *svrš*. 1. iscijepati; 2. nacijepati → **nacīpȁt**

iscūrȉt, *3. l*. iscūri *svrš*. izići tekući ili cureći → **istȅć1**

iselȉt se, isȅlin se *svrš*. iseliti se

iseljenīk, iseljenīkā *m* iseljenik

isfrajȁt, isfrajôn *svrš*. uludo potrošiti, spiskati → **pofrajȁt**

isfregȁt, isfregôn *svrš*. očistiti, oprati, oribati (ob. pomoću **bruškîna**)

isfregôn (isfregôni) *pridj*. koji je opran, očišćen, oriban (ob. pomoću **bruškîna**)

isfrȉgot, isfrȉgon *svrš*. ispržiti

isfrȉgot se, *3. l.* isfrȉgo se *svrš*. ispržiti se

isfrižȁt, isfrižôn *svrš*. napraviti **frîž** na više mjesta, izgrepsti

isfrižȁt se, isfrižôn se *svrš*. zadobiti **frîž** na više mjesta, izgrepsti se

isfrižôn (isfrižôni) *pridj*. koji ima **frîže** na više mjesta, izgreben

isfrolȁt se, *3. l*. isfrolô se *svrš*. raspasti se od starosti ili upotrebe, postati trošnim (npr. haljina)

isfrolôn (isfrolôni) *pridj*. koji se raspao od starosti ili upotrebe, trošan

˟ishòdišće, ishòdišćo *s* početna točka, polazište, ishodište

ishȓstot, ishȓston *svrš*. hrskajući smrviti, ishrskati

ishȕstot, ishȕston *svrš*. 1. usitniti žvakanjem, ižvakati; 2. *fig*. izgovoriti bezvezarije

isȉć, isīćēn *svrš*. isjeći

isȉsot, isȉson *svrš*. isisati

iskašjȁt, iskāšjen *svrš*. izbaciti što iz dišnih organa kašljanjem, iskašljati

iskašjȁt se, iskāšjen se *svrš*. 1. kašljući pročistiti dišne organe; 2. provesti dugo vremena kašljući

iskašjōvȁt, iskašjōjen *nesvrš*. izbacivati što iz dišnih organa kašljanjem, iskašljavati

iskāškovit, iskāškovin *svrš*. uprljati **kāškon**, zablatiti

iskāškovit se, iskāškovin se *svrš*. uprljati se **kāškon**, zablatiti se

iskȉdot, iskȉdon *svrš*. poderati, rastrgati, pokidati

iskȉdot se, *3. l.* iskȉdo se *svrš*. poderati se, rastrgati se, pokidati se

iskīpȉt, *3. l*. iskīpi *svrš*. kipeći prijeći gornji rub posude (o tekućini), iskipjeti

iskjȕcot, *3. l*. iskjȕco *svrš*. iskljuvati → **iskjūjȁt**

iskjūčȉt, iskjūčin *svrš*. 1. zaustaviti rad kakva uređaja, isključiti iz električne mreže → **ugōsȉt2**; 2. izdvojiti koga iz kakve zajednice, udaljiti (npr. iz stranke)

iskjūčȉt se, *3. l*. iskjūči se *svrš*. prestati raditi, zaustaviti se → **ugōsȉt se**

iskjučīvȁt, iskjučījen *nesvrš*. 1. zaustavljati rad kakva uređaja, isključivati iz električne mreže; 2. izdvajati koga iz kakve zajednice, udaljavati (npr. iz stranke)

iskjučīvȁt se, *3. l*. iskjučīje se *nesvrš*. prestajati raditi, zaustavljati se

iskjūjȁt, *3. l*. iskjūjē *svrš*. iskljuvati → **iskjȕcot**

ȉskli *pril*. odakle, otkuda → **ȍkle**, **ȍlkli**

iskočȉt, iskȍčin *svrš*. → **skočȉt** 1. odbaciti se s jednoga na drugo mje-

sto; 2. prepustiti se padu, baciti se; 3. *3. l.* naglo se povećati (npr. temperatura); 4. *fig*. naglo navaliti na koga, pokazati oštar otpor

iskōkȁt, iskȏčen *nesvrš*. → **skōkȁt** 1. odbacivati se s jednoga na drugo mjesto; 2. prepuštati se padu, bacati se; 3. *3. l.* naglo se povećavati (npr. temperatura); 4. *fig*. naglo navaljivati na koga, pokazivati oštar otpor

iskopȁt, iskȏpon *svrš*. 1. kopajući izvaditi; 2. kopanjem napraviti u zemlji jamu, jarak i sl.; 3. *fig*. pronaći ono na što se zaboravilo ili što se zametnulo

iskorẹ̄nȕt, iskorẹ̑nen *svrš*. 1. izvaditi iz zemlje s korijenom, ukloniti s korijenom; 2. *fig*. potpuno ukloniti, uništiti → **istrībȉt2**

iskorȉstit, iskorȉstin *svrš*. 1. izvući korist iz čega; 2. upotrijebiti kakvu okolnost u svoju korist; 3. upotrijebiti koga za vlastitu korist

iskorišćīvȁt, iskorišćȋjen *nesvrš*. 1. izvlačiti korist iz čega; 2. upotrebljavati kakvu okolnost u svoju korist; 3. upotrebljavati koga za vlastitu korist

ȉskra *ž* iskra

iskrcȁt, iskrcȏn *svrš*. 1. izvaditi kakav teret iz prijevoznoga sredstva, istovariti; 2. pustiti koga da iziđe iz prijevoznoga sredstva; 3. učiniti da tko napusti službu na brodu

iskrcȁt se, iskrcȏn se *svrš*. 1. izići iz prijevoznoga sredstva; 2. napustiti službu na brodu

iskrcōvȁt, iskrcȏjen *nesvrš*. 1. vaditi kakav teret iz prijevoznoga sredstva, istovarivati; 2. puštati koga da iziđe iz prijevoznoga sredstva; 3. činiti da tko napusti službu na brodu

iskrcōvȁt se, iskrcȏjen se *nesvrš*. 1. izlaziti iz prijevoznoga sredstva; 2. napuštati službu na brodu

ȉskren (ȉskreni) *pridj*. koji nije lažljiv, neprijetvoran, iskren

ȉskreno *pril*. neprijetvorno, iskreno

iskrẹ̄nȕt, iskrẹ̑nen *svrš*. 1. preokretanjem istresti; 2. izvinuti, iščašiti, uganuti → **šundrȁt**, **uganȕt**, **zavīnȕt**, **zavrnȕt2**, **žgingȁt**

iskrẹ̄nȕt se, iskrẹ̑nen se *svrš*. prevrnuti se, preokrenuti se

iskrȉćot, iskrȉćen *nesvrš*. 1. preokretanjem istresati; 2. iščašivati

iskrȉćot se, iskrȉćen se *nesvrš*. prevrtati se, preokretati se

ȉskrit, *3. l.* ȉskri *nesvrš*. 1. izbacivati iskre; 2. *fig.* svjetlucati, sjajiti poput iskara (ob. o očima)

iskrīvȉt, iskrȉvin *svrš*. 1. učiniti da što bude krivo (npr. nož); 2. *fig*. dati čemu izobličeni sadržaj, prikazati što na netočan način

iskrīvȉt se, iskrȉvin se *svrš*. izvinuti se, postati krivim (o stvarima i osobama)

iskrȉvjen (iskrȉvjeni) *pridj*. 1. koji je svinut, kriv, iskrivljen; 2. *fig*. koji je izobličena sadržaja

iskrīžȁt, iskrȉžon *svrš*. 1. izrezati na sitne komade; 2. precrtati, pošarati

iskrȉžon (iskrȉžoni) *pridj*. 1. koji je izrezan na sitne komade; 2. koji je precrtan, pošaran

***ȉskrnji** *pridj*. bližnji

iskrȍjen (iskrȍjeni) *pridj*. koji je izrezan prema kroju, skrojen → **skrȍjen**

iskrojȉt, iskrojîn/iskrȍjin *svrš*. izrezati tkaninu prema kroju, skrojiti → **skrojȉt**

iskr̂pit, iskr̂pin *svrš*. pokrpati

iskr̂pjen (iskr̂pjeni) *pridj*. pokrpan

iskršȉt, iskršîn *svrš*. vozilom prijeći preko koga ili čega, pregaziti

iskrvōrȉt, iskrvõrin *svrš*. izgubiti (svu) krv, iskrvariti

iskùhon (iskùhoni) *pridj*. koji je pripremljen za jelo kuhanjem, skuhan → **skùhon**

iskùhot, iskùhon *svrš*. pripremiti hranu kuhanjem, skuhati → **skùhot**

iskùhot se, iskùhon se *svrš*. → **skùhot se** 1. *3. l.* postati kuhanim (o hrani); 2. *fig*. jako se ugrijati, početi patiti od velike vrućine ili žege

iskùpit, iskùpin *svrš*. → **skùpit** 1. prikupiti; 2. sabrati na jednome mjestu, okupiti

iskùpit se, iskùpin se *svrš*. → **skùpit se** 1. sabrati se na jednome mjestu, okupiti se; 2. *3. l.* postati užim i manjim, ući u sebe → **stȉsnut se**; 3. nakupiti se, nagomilati se

iskùsit, iskùsin *svrš*. doživjeti kakvo iskustvo, iskusiti → **okùsit2**

iskužȁt, iskužôn *svrš*. oprostiti, ispričati → **skužȁt**

iskužȁt se, iskužôn se *svrš*. izreći ispriku, ispričati se → **skužȁt se**

iskužōvȁt, iskužõjen *nesvrš*. opraštati, ispričavati → **skužōvȁt**

iskužōvȁt se, iskužõjen se *nesvrš*. izricati ispriku, ispričavati se → **skužōvȁt se**

ispãćen (ispãćeni) *pridj*. koji je pretrpio patnje, napaćen → **napãćen**

ispãdot, ispãdon *nesvrš*. 1. *3. l.* otpadati (o dijelovima tijela) (npr. zub); 2. *3. l.* opadati (o kosi); 3. *3. l.* nehotice padati iz ruke ili s kakva mjesta; 4. događati se u nekome stjecaju okolnosti, pokazivati se kakvim kao posljedica čega

ispȁst, ispōdēn *svrš*. 1. *3. l.* otpasti (o dijelovima tijela) (npr. zub); 2. *3. l.* opasti (o kosi); 3. *3. l.* nehotice pasti iz ruke ili s kakva mjesta; 4. dogoditi se u nekome stjecaju okolnosti, pokazati se kakvim kao posljedica čega

ispȅć, ispečȅn *svrš*. 1. pripremiti jelo pečenjem; 2. proizvesti alkoholni napitak na visokoj temperaturi (npr. rakiju)

ispȅć se, *3. l*. ispečȅ se *svrš*. postati pečen, gotov za jelo, ispeći se

ispeštȁt, ispeštôn *svrš*. pritiskanjem spljoštiti, zgnječiti → **speštȁt**

ispeštȁt se, *3. l.* ispeštô se *svrš*. pritiskanjem se spljoštiti, zgnječiti se → **speštȁt se**

ispeštôn (ispeštôni) *pridj*. spljošten, zgnječen → **speštôn**

ispilȁt, ispilôn *svrš*. ispiliti

ispilôn (ispilôni) *pridj*. ispiljen

ispinȁt, ispinôn *svrš*. namučiti se od silnoga iščekivanja, izludjeti

ispȋpot, ispȋpon *svrš*. 1. sve opipati; 2. *fig*. lukavo saznati što od koga, propitkujući istražiti, pronjušiti

ispīsȁt, ispȋšen *svrš*. 1. isključiti koga iz članstva, iščlaniti; 2. pisanjem popuniti što (npr. bilježnicu)

ispīsȁt se, ispȋšen se *svrš*. iščlaniti se, ispisati se

ispišȁt, ispišôn *svrš*. *vulg*. zaliti mokraćom sve oko sebe

ispišȁt se, ispišȏn se *svrš*. *vulg*. pomokriti se do kraja

ȉspit *m* ispit → **ˣižôm**

ispītȁt, ispȉton *svrš*. 1. pitajući saznati; 2. istražiti; 3. provjeriti čije znanje postavljanjem pitanja

ispitīvȁt, ispitȉjen *nesvrš*. 1. pitajući saznavati; 2. istraživati; 3. provjeravati čije znanje postavljanjem pitanja

ispȉvot, ispȉvon *svrš*. ispjevati

ispȉvot se, ispȉvon se *svrš*. ispjevati se

ispīzdȉt, ispȉzdin *svrš*. *vulg*. 1. izbaciti koga iz takta, izluditi; 2. ispipati, iznerediti

ispīzdȉt se, ispȉzdin se *svrš*. *vulg*. napatiti se, izludjeti se

ispjȕnut, ispjȕnen *svrš*. ispljunuti

isplaćīvȁt, isplaćȉjen *nesvrš*. 1. provoditi isplatu; 2. plaćati dug

isplãkot, isplãčen *svrš*. isplakati

isplãkot se, isplãčen se *svrš*. isplakati se

isplãzit, isplãzin *svrš*. izbaciti, isplaziti (o jeziku)

isplȅst, isplетȅn *svrš*. → **splȅst** 1. uplesti; 2. počešljati

isplȅst se, isplетȅn se *svrš*. počešljati se → **splȅst se**

isplȉvot, isplȉvon *svrš*. 1. pojaviti se na površini vode, mora ili tekućine; 2. *fig*. izići iz teška položaja, izvući se iz neprilike

isplōćȁt se, *3. l*. isplõćo se *nesvrš*. biti od koristi, imati smisla

isplōkȁt, isplõkon *svrš*. 1. ispljuskati (tekućinom); 2. isprati zapljuskivanjem

isplōkȁt se, isplõkon se *svrš*. 1. ispljuskati se (tekućinom); 2. isprati se zapljuskivanjem

isplōtȉt, isplõtin *svrš*. 1. provesti isplatu; 2. platiti dug

isplōtȉt se, *3. l*. isplõti se *svrš*. biti od koristi, imati smisla

isplovȉt, isplȍvin *svrš*. ploveći napustiti određeno mjesto, isploviti

ȉspo *prijedl*. ispod → **ȉspod**, **ȉspol**, **šȍto**

ȉspod *prijedl*. ispod → **ȉspo**, **ȉspol**, **šȍto**

ȉspol *prijedl*. ispod → **ȉspo**, **ȉspod**, **šȍto**

ispōlȉt, ispõlin *svrš*. 1. opaliti pucnjem, izbaciti iz vatrenoga oružja → **ispȕcot2**; 2. *fig*. izreći što otvoreno bez ustručavanja, naglo izreći što

ȉspomoć, ȉspomoći *ž* ispomoć

ȉsponova *pril*. ponovno, iznova, iznovice → **ȉznova**

ispōrȁt, ispõron *svrš*. isparati

ispōrȁt se, *3. l*. ispõro se *svrš*. isparati se

isporūčȉt, isporũčin *svrš*. isporučiti

isporučīvȁt, isporučȉjen *nesvrš*. isporučivati

isposlovȁt, isposlȕjen *svrš*. isposlovati

ispōšćȁt, ispõšćon *nesvrš*. ispaštati

ispotȉt, ispȍtin *svrš*. oznojiti → **spotȉt**

ispotȉt se, ispȍtin se *svrš*. oznojiti se → **spotȉt se**

ȉspovid, ȉspovidi *ž* ispovijedanje grijeha (sakrament), ispovijed

ispovīdȁt, ispovȉdon *nesvrš*. ispovijedati

ispovīdȁt se, ispovīdon se *nesvrš*. 1. ispovijedati se; 2. *fig*. govoriti u povjerenju, povjeravati se

ispovȉdit, ispovȉdin *svrš*. ispovjediti

ispovȉdit se, ispovȉdin se *svrš*. 1. ispovjediti se; 2. *fig*. reći u povjerenju, povjeriti se

ispovidnȉca *ž* ispovjedaonica

ispratikȁt, ispratikôn *svrš*. izvježbati, isprakticirati

ispratikȁt se, ispratikôn se *svrš*. izvježbati se, isprakticirati se

ispravījȁt, ispravījen *nesvrš*. 1. izravnavati, ispravljati → **drecōvȁt**; 2. popravljati čiju pogrešku

ispravījȁt se, ispravījen se *nesvrš*. 1. izravnavati se, ispravljati se → **drecōvȁt se**; 2. popravljati vlastitu pogrešku

isprãvit, isprãvin *svrš*. 1. izravnati, ispraviti → **izdrecȁt**, **izdretȉt**, **izravnȁt**; 2. popraviti čiju pogrešku

isprãvit se, isprãvin se *svrš*. 1. izravnati se, ispraviti se → **izdrecȁt se**, **izdretȉt se**, **izravnȁt se**; 2. popraviti vlastitu pogrešku

isprbȉt, isprbȉjen *svrš*. jako istući koga, isprebijati

isprbivẹ̑n, isprbivenȁ, isprbivenȍ (isprbivẽni) *pridj*. koji je jako istučen, isprebijan

ispr̋čit, ispr̋čin *svrš*. *vulg*. napadno izbaciti dio tijela → **napr̋čit**

ispr̋čit se, ispr̋čin se *svrš*. *vulg*. postaviti se u položaj kako bi se namjerno privukla pažnja, napadno se postaviti → **napr̋čit se**

ispredikȁt se, ispredikôn se *svrš*. 1. održati dugu propovijed; 2. *fig*. izbrbljati se

isprẽst, isprẹ̄dẽn *svrš*. izraditi predenjem, ispresti

ȉspri *prijedl*. ispred

ȉspri *pril*. sprijeda, na prednjoj strani, ispred

ispripovȉdit, ispripovȉdin *svrš*. ispričati, ispripovjediti

isprosȉt, isprȍsin *svrš*. 1. dobiti prosjačenjem, isprosjačiti; 2. *fig*. postići što ustrajnim molbama

isprōšȉt, isprõšin *svrš*. 1. udarcima i jakim zamasima osloboditi, očistiti od prašine; 2. *fig*. izbaciti, otjerati

isprōznȉt, isprõznin *svrš*. isprazniti

isprōznȉt se, *3. l.* isprõzni se *svrš*. isprazniti se

isp̋rpon (isp̋rponi) *pridj*. iščeprkan, isprčkan, iščačkan → **izbr̋škon**

isp̋rpono *pril*. iščeprkano, isprčkano, iščačkano → **izbr̋škono**

isp̋rpot, isp̋rpon *svrš*. iščeprkati, isprčkati, iščačkati → **izbr̋škot**

isprȕžit, isprȕžin *svrš*. protegnuti, ispružiti (npr. ruku) → **prȕžit1**

isprȕžit se, isprȕžin se *svrš*. protegnuti se, pružiti se → **prȕžit se**

ȉsprvoč *pril*. najprije, u početku

ispȕcot, ispȕcon *svrš*. 1. *3. l.* dobiti pukotine, ispucati → **popȕcot**; 2. opaliti pucnjem, izbaciti iz vatrenoga oružja → **ispōlȉt1**

ispumpȁt, ispumpôn *svrš*. isprazniti pumpanjem, iscrpsti

ispumpȁt se, *3. l.* ispumpô se *svrš*. ostati bez zraka (npr. guma)

ispurgȁt, ispurgôn *svrš*. 1. očistiti želudac i crijevo sredstvom za čišćenje; 2. *3. l.* izbiti, pojaviti se (npr. o povišenoj temperaturi)

ispurgȁt se, ispurgȏn se *svrš*. očistiti si želudac i crijeva sredstvom za čišćenje

istaknȕt, istȃknen *svrš*. 1. dati čemu posebnu važnost, posebno izdvojiti; 2. staviti što na vidljivo, uočljivo mjesto

istaknȕt se, istȃknen se *svrš*. izdvojiti se čime među ostalima, istaknuti se

istȅć, *3. l*. istečȅ *svrš*. 1. izići tekući ili cureći → **iscūrȉt**; 2. doći do kraja ili se približiti kraju (o vremenu)

isteplȉt, istȅplin *svrš*. učiniti toplim, zagrijati → **steplȉt**

isteplȉt se, istȅplin se *svrš*. postati toplim, zagrijati se → **steplȉt se**

ȉsti *pridj*. jednak, isti

ȉstiha *pril*. polagano, potiho

ȉstina *ž* istina

istȉrot, istȉron *svrš*. istjerati

istȉsnet (istȉsneti) *pridj*. koji je učinjen užim, sužen (npr. hlače)

istȉsnut, istȉsnen *svrš*. učiniti užim, suziti (npr. hlače)

ȉsto *pril*. jednako, isto

istočȉt, istȍčin *svrš*. istočiti

ȉstok/˝istȍk *m* istok (strana svijeta)

istōkȁt, istȏkon *nesvrš*. istakati

Ȉstra *ž* Istra

istrãtit, istrãtin *svrš*. potrošiti → **strãtit**

istražīvȁt, istražȋjen *nesvrš*. istraživati

istrȇst, istrēsȅn *svrš*. 1. tresući izbaciti, izasuti (npr. iz vreće); 2. tresući očistiti od prašine (npr. tepih)

istrībīt, istrȉbin *svrš*. 1. pročistiti, odstraniti nepotrebno, otrijebiti → **otrībīt1**, **potrībīt**; 2. *fig*. potpuno ukloniti, uništiti → **iskorȇnūt2**

istrīskȁt, istrȉskon *svrš*. 1. porazbijati, razlupati; 2. istući, izudarati (ob. dlanom po licu)

istrīskȁt se, *3. l*. istrȉsko se *svrš*. porazbijati se, razlupati se

istrkȁt se, istr̋čen se *svrš*. dovoljno se natrčati, istrčati se

istrōžīt, istrõžin *svrš*. provesti istragu, istražiti

istūć, istūčȅn *svrš*. 1. izudarati → **izlȇmȁt**, **izmlōtīt2**; 2. razbiti (npr. koru od badema); 3. usitniti, smrviti; 4. *3. l.* napraviti štetu, potući (o tuči) → **potūć**

istūpīt¹, istũpin *svrš*. učiniti tupim, istupiti

istūpīt², istũpin *svrš*. napustiti kakvo društvo ili organizaciju, istupiti

Isùkrst *m* Isukrst, Isus → **Isùs**

Isùkrstov (Isùkrstovi) *pridj*. koji se odnosi na Isukrsta, Isusa

Isùs *m* Isus → **Isùkrst**

Isùsov (Isùsovi) *pridj*. koji se odnosi na Isusa, Isusov

isvūć, isvūčȅn *svrš*. razodjenuti, skinuti, svući → **skȉnut4**, **svūć**

isvūć se, isvūčȅn se *svrš*. razodjenuti se, skinuti se, svući → **skȉnut se**, **svūć se**

isvukovȁt, isvukȕjen *nesvrš*. razodijevati, skidati, svlačiti → **skīdȁt4**, **svukovȁt**

isvukovȁt se, isvukȕjen se *nesvrš*. razodijevati se, skidati se, svlačiti se → **skīdȁt se**, **svukovȁt se**

īša *uzv*. podigni

išȁt, išȏn *svrš*. podignuti → **ušȁt**

išȁt se, išȏn se *svrš*. podignuti se, uspeti se → **ušȁt se**

išćīpȁt, išćīpon *svrš*. 1. više puta uštipnuti; 2. više puta otkinuti, otrgnuti

išekȁt, išekôn *svrš*. izbaciti tekućinu (npr. iz brodice i sl.), isušiti

išempjȁt, išempjôn *svrš*. učiniti koga smetenim, rastresenim, izgnjaviti → **inšempjȁt**

išempjȁt se, išempjôn se *svrš*. postati smetenim, rastresenim, izgnjaviti se → **inšempjȁt se**

išempjôn (išempjôni) *pridj*. koji je smeten, rastresen, izgnjavljen → **inšempjôn**

išempjōvȁt, išempjõjen *nesvrš*. činiti koga smetenim, rastresenim, gnjaviti → **inšempjōvȁt**

išempjōvȁt se, išempjõjen se *nesvrš*. postajati smetenim, rastresenim, gnjaviti se → **inšempjōvȁt se**

išȉbot, išȉbon *svrš*. istući šibom, išibati

ȉšijas *m* išijas → **šijãtika**

iškȁt, ïšken *nesvrš*. tražiti, iskati

išōvȁt, išõjen *nesvrš*. podizati → **ušōvȁt**

išōvȁt se, išõjen se *nesvrš*. podizati se, uspinjati se → **ušōvȁt se**

išporkȁt, išporkôn *svrš*. zamazati, uprljati, isprljati → **šporkȁt**

išporkȁt se, išporkôn se *svrš*. zamazati se, uprljati se, isprljati se → **šporkȁt se**

išporkōvȁt, išporkõjen *nesvrš*. onečišćavati, prljati → **šporkōvȁt**

išporkōvȁt se, išporkõjen se *nesvrš*. onečišćavati se, prljati se → **šporkōvȁt se**

ištekȁt, ištekôn *svrš*. prekinuti dovod električne struje, izvaditi utičnicu

ištekōvȁt, ištekõjen *nesvrš*. prekidati dovod električne struje, vaditi utičnicu

itãko *pril*. unatoč svemu, tako i tako, ionako

Itôlija *ž* Italija

îvica *ž* rub → **rûb**

iz *prijedl*. iz

iza *prijedl*. iza

izabȉrot, izabȉren *nesvrš*. odabirati, izabirati → **odabȉrot**

izabrȁt, izabȅren *svrš*. odabrati, izabrati → **odabrȁt**

izagnȁt, izôgnen *svrš*. istjerati, izgnati (o blagu)

izagnjȉt, *3. l.* izãgnje *svrš*. istrunuti, sagnjiti → **sagnjȉt**

izavrȉt, *3. l.* izôvre *svrš*. ispariti vrenjem → ***odavrȉt**

izažȇt, izôžmen *svrš*. iscijediti → **iscīdȉt**

izažȉmot, izažȉmjen *nesvrš*. iscjeđivati, izažimati → **ožȉmot**

izbacīvȁt, izbacȋjen *nesvrš*. 1. udaljavati, tjerati; 2. oslobađati se nepotrebnoga, odstranjivati, uklanjati

izbãdot, izbãdon *svrš*. ubosti više puta, izbosti → **izbȍst**

izbãdot se, izbãdon se *svrš*. ubosti se više puta, izbosti se → **izbȍst se**

izbãlit, izbãlin *svrš*. uprljati slinom, zasliniti

izbãlit se, izbãlin se *svrš*. uprljati se slinom, zasliniti se

izbãljen (izbãljeni) *pridj*. koji je uprljan slinom, zaslinjen

izbãvit, izbãvin *svrš*. spasiti koga od kakve nevolje, oteti iz opasnosti, izbaviti

izbãvit se, izbãvin se *svrš*. spasiti se od kakve nevolje, oteti se iz opasnosti, izbaviti se

izbījȁt¹, izbȉjen *nesvrš*. 1. udarcima ili snažim pokretima činiti da što ispadne, iziđe iz čega (npr. loptu iz ruke); 2. *3. l.* postajati vidljivim, pojavljivati se na površini čega (npr. zub, prišt, vlaga i sl.); 3. *3. l.* naglo se pojavljivati, događati se odjednom, nastajati (npr. požar); 4. oslobađati koga kakvih misli, odbacivati

izbījȁt², izbȉjen *nesvrš*. sabijati, zbijati → **zbījȁt**

izbījȁt se, izbȉjen se *nesvrš*. sabijati se, zbijati se → **zbījȁt se**

izbīlȉt, izbȋlin *svrš*. učiniti da što postane svjetljije, bjelje (ob. o rublju)

izbȉšavit, *3. l*. izbȉšavi *svrš*. ispuniti se crvotočinom (o drvu)

izbȉt¹, izbȉjen *svrš*. 1. udarcem ili snažim pokretom učiniti da što ispadne, iziđe iz čega (npr. loptu iz ruke); 2. *3. l.* postati vidljivim, pojaviti se na površini čega (npr. zub, prišt, vlaga i sl.); 3. *3. l.* naglo se pojaviti, dogoditi se najednom, nastati (npr. požar); 4. osloboditi koga kakvih misli, odbaciti

izbȉt², izbȉjen *svrš*. sabiti, zbiti → **zbȉt**

izbȉt se, izbȉjen se *svrš*. sabiti se, zbiti se → **zbȉt se**

ȉzbjeglica *m* prognanik, izbjeglica

izblīdȉt, *3. l*. izblȋdi *svrš*. izgubiti boju (o tkanini), izblijedjeti → **cmarȉt**, **ižmarȉt**, **žmarȉt**

izbōcȉt, izbõcin *svrš*. 1. udaljiti, otjerati; 2. osloboditi se nepotrebnoga, odstraniti, ukloniti

ȉzbori, ȉzborih *m mn*. biranje predstavnika u vlasti, izbori

izbòst, izbodȅn *svrš*. ubosti više puta, izbosti → **izbãdot**

izbòst se, izbodȅn se *svrš*. ubosti se više puta, izbosti se → **izbãdot se**

izbrojȉt, izbrojȋn *svrš*. izbrojiti

izbȑškon (izbȑškoni) *pridj*. iščeprkan, isprčkan, iščačkan → **ispȑpon**

izbȑškono *pril*. iščeprkano, isprčkano, iščačkano → **ispȑpono**

izbȑškot, izbȑškon *svrš*. iščačkati, iščeprkati, isprčkati → **ispȑpot**

izbrūsȉt, izbrũsin *svrš*. izbrusiti

izbrūšen (izbrūšeni) *pridj*. izbrušen

izbužȁt, izbužôn *svrš*. izbušiti

izbužôn (izbužôni) *pridj*. izbušen

izdahnȕt, izdãhnen *svrš*. 1. ispustiti dah iz pluća; 2. *fig*. umrijeti

izdājega *pril*. izdalje

izdalekȁ *pril*. iz velike udaljenosti, iz daljine

izdãnak, izdônka *m* grančica koja izbija iz korijena, mladica

izdangȕbit, izdangȕbin *svrš*. potrošiti vrijeme uzalud

izdȁt, izdõn *svrš*. odati, otkriti, izdati → **akužȁt2**, **odȁt²**

izdȁt se, izdõn se *svrš*. odati se, otkriti se, izdati se → **akužȁt se**, **odȁt se²**

izdešȍta *pril*. s donje strane, ispod

izdȉlot, izdȉlon *svrš*. izrezbariti, istesati, izdjeljati

ȉzdisoj *m* izdah, izdisaj

izdȉsot, izdȉšen *nesvrš*. 1. ispuštati dah iz pluća; 2. *fig*. umirati

izdōvȁt, izdõjen *nesvrš*. odavati, otkrivati, izdavati

izdrecȁt, izdrecôn *svrš*. izravnati, ispraviti → **isprãvit1**, **izdretȉt**, **izravnȁt**

izdrecȁt se, izdrecôn se *svrš*. izravnati se, ispraviti se → **isprãvit se1**, **izdretȉt se**, **izravnȁt se**

izdretȉt, izdrètin *svrš*. izravnati, ispraviti → **isprãvit1**, **izdrecȁt**, **izravnȁt**

izdretȉt se, izdrètin se *svrš*. izravnati se, ispraviti se → **isprãvit se1**, **izdrecȁt se**, **izravnȁt se**

izdrȉt, izdèren *svrš*. dugotrajnom upotrebom istrošiti ili poderati (npr. cipele), iznositi

izdrȉt se, *3. l.* izdère se *svrš*. dugotrajnom se upotrebom istrošiti ili poderati (npr. cipele), iznositi se

izdūbȁt, izdũbon *svrš*. oštrim oruđem napraviti udubinu u čemu tvrdome, izdupsti

izdurȁt, izdurôn *svrš*. podnijeti, izdržati

izdũšen (izdũšeni) *pridj*. iz kojega je ispuhan zrak (npr. iz lopte)

izdūšȉt, izdũšin *svrš*. ispuhati zrak (npr. iz lopte)

izdūšȉt se, *3. l.* izdũši se *svrš*. ispuhati se (npr. o lopti)

izdvōjȁt, izdvõjon *nesvrš*. stavljati na posebnu stranu, izdvajati

izdvōjȁt se, izdvõjon se *nesvrš*. odmicati se od drugih, udaljivati se, osamljivati se

izdvojȉt, izdvojîn *svrš*. staviti na posebnu stranu, izdvojiti

izdvojȉt se, izdvojîn se *svrš*. odmaknuti se od drugih, udaljiti se, osamiti se

izgãdit, izgãdin *svrš*. izgovoriti komu uvredljive riječi, izvrijeđati

izgãzit, izgãzin *svrš*. pogaziti, zgaziti

izgãžen (izgãženi) *pridj*. pogažen, zgažen

izgībȁt, izgȉbon *svrš*. presaviti i složiti (npr. plahte)

izgȉnut, izgȉnen *svrš*. izginuti

izglãdit, izglãdin *svrš*. 1. učiniti da što postane glatko; 2. *fig*. riješiti probleme s kime

izglȇdȁt, izglȇdon *nesvrš*. 1. biti onakav kakav se vidi, kakav jest po svojoj vanjštini; 2. doimati se, djelovati, činiti se

izglojȁt, izglȍjen *svrš*. izglodati

izgȍren (izgȍreni) *pridj*. 1. koji je nestao u plamenu; 2. koji je ispečene kože (ob. uslijed sunčevih zraka); 3. koji je sasušen od žege ili vrućine

izgorȉt, izgorîn *svrš*. 1. *3. l.* nestati u plamenu; 2. ispeći kožu (ob. od sunčanja); 3. *3. l.* sasušiti se od žege ili vrućine; 4. *fig*. ne izdržati u pretjeranoj želji, nastojanju ili naporu

ȉzgovor *m* opravdanje, izgovor

izgovōrȁt, izgovõron *nesvrš*. izvoditi artikulaciju, izgovarati

izgovorȉt, izgovȍrin *svrš*. izvesti artikulaciju, izgovoriti

izgovorȉt se, izgovȍrin se *svrš*. napričati se

izgrančȁt, izgrančôn *svrš*. izgrepsti → **izgranfȁt**, **izgratȁt2**

izgrančȁt se, izgrančôn se *svrš*. izgrepsti se → **izgranfȁt se**, **izgratȁt se**

izgranfȁt, izgranfôn *svrš*. izgrepsti → **izgrančȁt**, **izgratȁt2**

izgranfȁt se, izgranfôn se *svrš*. izgrepsti se → **izgrančȁt se**, **izgratȁt se**

izgratȁt, izgratôn *svrš*. 1. nastrugati, naribati; 2. izgrepsti → **izgrančȁt**, **izgranfȁt**

izgratȁt se, izgratôn se *svrš*. izgrepsti se → **izgrančȁt se**, **izgranfȁt se**

izgratôn (izgratôni) *pridj*. 1. nastrugan, nariban; 2. izgreban

izgrȉst, izgrīzȅn *svrš*. 1. više puta zahvatiti zubima; 2. *3. l.* progristi (npr. o moljcu, mišu i sl.) → **izȉst2**; 3. *fig*. uništiti površinu kemijskim djelovanjem

izgrȉst se, izgrīzȅn se *svrš*. izjesti se, izmučiti se (od briga, teških misli i sl.) → **izȉst se1**, **požrȉt se**, **skonsumȁt se**

izgr̄lit, izgr̄lin *svrš*. izgrliti

izgr̄lit se, izgr̄lin se *svrš*. izgrliti se

izgrōdȉt, izgrõdin *svrš*. dovršiti građenje, izgraditi

izgrõđen (izgrõđeni) *pridj*. izgrađen

izgubȉt, izgubĩn *svrš*. 1. ostati bez koga ili čega; 2. zaboraviti gdje se što nalazi, zametnuti → **zamètnut2**; 3. doživjeti poraz, neuspjeh ili štetu (npr. u sporu); 4. uzaludno što potrošiti, nepotrebno ostati bez čega (npr. zdravlja)

izgubȉt se, izgubĩn se *svrš*. 1. zalutati; 2. nestati, iščeznuti; 3. *fig*. ne snaći se u određenoj situaciji; 4. *fig*. ostati bez prisebnosti, tijeka misli

izgùbjen (izgùbjeni) *pridj*. 1. za koji se ne zna gdje je; 2. koji se ne snalazi, dezorijentiran; 3. *fig*. koji je ostao bez prisebnosti, senilan

izgūlȉt, izgũlin *svrš*. iščupati

izgũljen (izgũljeni) *pridj*. iščupan

izguštȁt se, izguštôn se *svrš*. zadovoljiti užitak, naužiti se → **izguštīrȁt se**

izguštīrȁt se, izguštīron se *svrš*. zadovoljiti užitak, naužiti se → **izguštȁt se**

izȉst, izĩn *svrš*. 1. pojesti; 2. *3. l.* progristi (npr. o moljcu, mišu i sl.) → **izgrȉst2**; 3. *fig*. izgnjaviti koga, izmučiti koga (gnjavljenjem)

izȉst se, izĩn se *svrš*. 1. izmučiti se (od briga, teških misli i sl.) → **izgrȉst se**, **požrȉt se**, **skonsumȁt se**; 2. *3. l.* postati izjedenim, izjesti se (o rublju) → **izobȁt se**

izjãdot se, izjãdon se *svrš*. izjadati se

ȉzjava *ž* izjava

izjōvȉt, izjõvin *svrš*. izjasniti se, izreći, izjaviti

izjūbȉt, izjũbin *svrš*. izljubiti

izjūbȉt se, izjũbin se *svrš*. izljubiti se

izjūstȉt, izjũstin *svrš*. progovoriti, izustiti

izlãjot, izlãjen *svrš*. ispričati ono što se ne bi smjelo, izbrbljati

izlãjot se, izlãjen se *svrš*. 1. *3. l.* nalajati se (o psu); 2. *fig*. izvikati se, izgalamiti se

izlanćȁt, izlanćôn *svrš*. više puta jezikom prijeći po površini čega, izlizati → **izlīzȁt**

izlãnut, izlãnen *svrš*. nehotice izreći ono što nije trebalo, izlanuti

izlȩ́ć, *3. l.* izlȅžȅ *svrš*. izleći

izlȩ́ć se, *3. l.* izlȅžȅ se *svrš*. 1. izleći se; 2. *fig*. nastati, dogoditi se (npr. o nekoj neprilici)

izlȩmȁt, izlȩmon *svrš*. istući, izudarati → **istũć1**, **izmlōtȉt2**

izletȉt, izletȋn *svrš*. 1. izići leteći; 2. *fig*. naglo izjuriti

izlīčȉt, izlīčin *svrš*. izliječiti

izlīčȉt se, izlīčin se *svrš*. izliječiti se

izlȉt, izlȉjen *svrš*. izliti

izlȉt se, *3. l*. izlȉje se *svrš*. izliti se

izlīvȁt, izlīven *nesvrš*. izlijevati

izlīvȁt se, *3. l*. izlīje se *nesvrš*. izlijevati se

izlīzȁt, izlīžen *svrš*. više puta jezikom prijeći po površini čega, izlizati → **izlanćȁt**

izlīzȁt se, *3. l*. izlīže se *svrš*. istrošiti se upotrebom, pohabati se, izlizati se (o odjeći, obući i sl.)

izlīzon (izlīzoni) *pridj*. koji je istrošen upotrebom, pohaban, izlizan (o odjeći, obući i sl.)

izlūdȉt, izlūdin *svrš*. 1. izgnjaviti koga, izluditi; 2. postati ludim (od briga, nervoze i sl.)

izlūdȉt se, izlūdin se *svrš*. učiniti sebe ludim (od briga, nervoze i sl.)

izluštrȁt, izluštrôn *svrš*. izglancati, ispolirati, izlaštiti

izmaćȁt, izmaćôn *svrš*. umrljati → **zmaćȁt**

izmaćȁt se, izmaćôn se *svrš*. umrljati se → **zmaćȁt se**

izmaćôn (izmaćôni) *pridj*. umrljan → **zmaćôn**

izmaškinȁt, izmaškinôn *svrš*. iskrčiti **maškīnǫ̑n**

izmećȁt, izmẽćen *nesvrš*. izbacivati (npr. rublje iz ormara, gnoj iz štale i sl.)

izmẹ̄jȁt, izmẽjon *svrš*. isprljati, zablatiti

izmẹ̄jȁt se, izmẽjon se *svrš*. isprljati se, zablatiti se

ȉzmeju *prijedl*. između → **mẽju**

izmȉrit, izmȉrin *svrš*. 1. utvrditi koju fizičku veličinu pomoću mjerila ili mjernih uređaja; 2. *fig*. pasti svom težinom na što; 3. *fig*. prezrivo, sumnjičavo pogledati koga

izmȉrit se, izmȉrin se *svrš*. izmjeriti svoju težinu ili visinu

izmȉslit, izmȉslin *svrš*. → **izventȁt** 1. stvoriti maštom nešto čega nije bilo i nema; 2. doći do izuma, izumiti → **izumȉt**

izmīšȁt, izmīšon *svrš*. 1. promiješati → **promīšȁt**; 2. pomiješati

izmīšȁt se, izmīšon se *svrš*. pomiješati se, izmiješati se

izmīšjȁt, izmīšjon *nesvrš*. → **izventōvȁt** 1. stvarati maštom nešto čega nije bilo i nema; 2. dolaziti do izuma

izmīšon (izmīšoni) *pridj*. 1. promiješan; 2. pomiješan

izmlōtȉt, izmlōtin *svrš*. 1. istući mlatilom (npr. žito); 2. izudarati → **istūć1**, **izlẹ̄mȁt**

izmoknȕt, izmȍknen *svrš*. postati mokrim od kiše, pokisnuti

izmȍknut (izmȍknuti) *pridj*. koji je mokar od kiše, pokisnut

izmolȉt, izmȍlin *svrš*. izmoliti

izmȍren (izmȍreni) *pridj*. izmoren

izmorȉt, izmȍrin *svrš*. izmoriti

izmorȉt se, izmȍrin se *svrš*. izmoriti se

izmȕčen (izmȕčeni) *pridj*. izmučen

izmȕčit, izmȕčin *svrš*. 1. izložiti koga mučenju; 2. iscrpiti (naporima, brigama, radom i sl.)

izmȕčit se, izmȕčin se *svrš*. iscrpiti se (naporima, brigama, radom i sl.), izmučiti se

izmȕst, izmūzȅn *svrš*. 1. dovršiti mužnju; 2. *fig*. iscrpiti koga materijalno

izmūtȉt, izmũtin *svrš*. 1. zamutiti; 2. razmutiti

iznebjȕšit, iznebjȕšin *svrš*. iznenaditi, smesti, zaprepastiti

iznebjȕšit se, iznebjȕšin se *svrš*. iznenaditi se, smesti se, zaprepastiti se

ȉznebuha *pril*. naglo, neočekivano, iznenada

iznenodȇ *pril*. najednom, nenadano, iznenada

iznenōdȉt, iznenõdin *svrš*. iznenaditi

iznenōdȉt se, iznenõdin se *svrš*. iznenaditi se

iznenõđen (iznenõđeni) *pridj*. iznenađen

iznerȁt, iznȅren *svrš*. → **izronȉt** 1. roneći što izvaditi na površinu (npr. školjke); 2. roneći izići na površinu vode

iznevȉrit, iznevȉrin *svrš*. iznevjeriti

iznevȉrit se, iznevȉrin se *svrš*. iznevjeriti se

iznȉknut, *3. l*. iznȉkne *svrš*. proklijati, izniknuti

iznȋt, iznesȅn *svrš*. 1. noseći otpremiti što iz zatvorenoga mjesta, premjestiti van; 2. staviti pred koga (ob. hranu, piće i sl.), poslužiti

iznosȉt, iznȍsin *nesvrš*. 1. noseći otpremati što iz zatvorenoga mjesta, premještati van; 2. stavljati pred koga (ob. hranu, piće i sl.), posluživati

iznosȉt, iznȍsin *svrš*. istrošiti, pohabati nošenjem (odjeću, obuću i sl.), iznositi

iznȏšen (iznȏšeni) *pridj*. koji je istrošen, pohaban nošenjem, iznošen

ȉznova *pril*. ponovno, iznova, iznovice → **ȉsponova**

iznũtra *pril*. s unutrašnje strane, iznutra

izobȁt se, *3. l*. izȏbje se *svrš*. postati izjedenim (o rublju) → **izȉst se2**

izõć, izõjden *svrš*. 1. napustiti koji zatvoreni prostor; 2. steći kakvo zvanje, početi što biti, postati (npr. svećenikom); 3. *3. l.* pojaviti se, postati vidljivim (o Suncu); 4. osloboditi se teškoga stanja (npr. rata)

izračunȁt, izračunȏn *svrš*. izračunati

izrašpȁt, izrašpȏn *svrš*. obraditi **rãšpon**[1], isturpijati

izravnȁt, izravnȏn *svrš*. izravnati, ispraviti → **isprãvit1**, **izdrecȁt**, **izdretȉt**

izravnȁt se, izravnȏn se *svrš*. izravnati se, ispraviti se → **isprãvit se1**, **izdrecȁt se**, **izdretȉt se**

izrȅć, izrȅčen *svrš*. priopćiti, iskazati, izreći

izrȇdȁt se, izrȇdon se *svrš*. jedan po jedan, redom pristupiti kakvu poslu, izredati se

izrȇst, izrȇstēn *svrš*. izrasti

izrȉgot, izrȉgon *svrš*. 1. izbaciti riganjem, povratiti; 2. *3. l.* postati vidljivim, pojaviti se na površini čega (ob. vlaga)

izrȉzot, izrȉžen *svrš*. izrezati

ȉzrod *m* izrod

izronȉt, izrȍnin *svrš*. → **izrerȁt** 1. roneći što izvaditi na površinu (npr. školjke); 2. roneći izići na površinu vode

izrutȁt, izrutȏn *svrš*. podrignuti

izučȉt, izučȋn *svrš*. 1. ovladati čime, dokraja naučiti; 2. učeći sustavno steći određeno znanje za kakvo zvanje

ˣizuminȁt, izuminôn *svrš*. ispitati (u sudskome postupku)

ˣizuminōvȁt, izuminõjen *nesvrš*. ispitivati (u sudskome postupku)

izumȉrot, izumȉren *nesvrš*. izumirati

izumȉt, izumîn *svrš*. izumiti → **izmȉslit2**, **izventȁt2**

izumrȉt, izûmren *svrš*. izumrijeti

izȕt, izȕjen *svrš*. skinuti obuću s nogu, izuti

izȕt se, izȕjen se *svrš*. skinuti sebi obuću s nogu, izuti se

ȉzutra *pril*. izjutra

izvãdit, izvãdin *svrš*. 1. vadeći izvući što iz čega; 2. podignuti, preuzeti kakvu potvrdu ili dokument

izventȁt, izventôn *svrš*. → **izmȉslit** 1. stvoriti maštom nešto čega nije bilo i nema; 2. doći do izuma, izumiti → **izumȉt**

izventōvȁt, izventõjen *nesvrš*. → **izmīšjȁt** 1. stvarati maštom nešto čega nije bilo i nema; 2. dolaziti do izuma

izvèst, izvedȅn *svrš*. 1. vodeći koga dospjeti na određeno mjesto; 2. podignuti, odnjegovati (npr. biljku); 3. *3. l.* izleći i odgojiti; 4. odigrati (predstavu i sl.)

izvicijȁt, izvicijôn *svrš*. razmaziti → **raskokulȁt**, **razvicijȁt**

izvicijȁt se, izvicijôn se *svrš*. postati razmaženim, razmaziti se → **raskokulȁt se**, **razvicijȁt se**

izvicijôn (izvicijôni) *pridj*. razmažen → **razvicijôn**

izvȉdit, izvȉdin *svrš*. izvidjeti

izvīkȁt se, izvȋčen se *svrš*. izvikati se, izgalamiti se

izvīrȉt, izvȋrin *svrš*. izviriti

izvirīvȁt, izvirȋjen *nesvrš*. izvirivati

izvȉrot, *3. l.* izvȉre *nesvrš*. izvirati

izvȉtrit, izvȉtrin *svrš*. → **ižvampȉt**, **žvampȉt** 1. *3. l.* ishlapjeti, ispariti; 2. *fig*. duševno oslabiti, postati senilnim, poseniliti → **porebambȉt**, **rebambȉt**

izvȉtrit se, *3. l.* izvȉtri se *svrš*. izvjetriti se

izvodȉt, izvȍdin *nesvrš*. 1. vodeći koga dospijevati na određeno mjesto; 2. podizati, njegovati (npr. biljku); 3. *3. l.* ležati i odgajati; 4. odigravati (predstavu i sl.)

izvȍjit se, izvȍjin se *svrš*. udovoljiti svojim željama, učiniti po volji, dati si oduška

ȉzvonka *pril*. 1. s vanjske strane; 2. iz inozemstva; 3. izvan otoka, s kopna

izvozȉt, izvȍzin *nesvrš*. izvoziti

izvȓć, *3. l.* izvȓže *svrš*. → **svȓgnut** 1. odstraniti iz sebe, pobaciti (o stoci); 2. izbaciti (npr. o moru)

izvȓćot, izvȓćen *nesvrš*. okretati s jedne strane na drugu, izvrtati

izvȓćot se, izvȓćen se *nesvrš*. prevrtati se, okretati se, izvrtati se

izvrnȕt, izvȓnen *svrš*. okrenuti s jedne strane na drugu, izvrnuti

izvrnȕt se, izvȓnen se *svrš*. prevrnuti se, okrenuti se, izvrnuti se

izvršȉt, izvȓšin *svrš*. izvršiti

izvũć, izvūčȅn *svrš*. 1. vukući izvaditi koga ili što iz čega; 2. spasiti koga od neprilike, pomoći komu u opa-

snosti; 3. *fig*. navesti koga da što kaže ili dade, izmamiti

izvũć se, izvūčȅn se *svrš*. 1. vukući se izići iz čega; 2. spasiti se od neprilike, izbjeći opasnost

izvukovȁt, izvukȕjen *nesvrš*. 1. vukući vaditi koga ili što iz čega; 2. spašavati koga od neprilike, pomagati komu u opasnosti; 3. *fig*. navoditi koga da što kaže ili dade, izmamljivati

izvukovȁt se, izvukȕjen se *nesvrš*. 1. vukući se izlaziti iz čega; 2. spašavati se od neprilike, izbjegavati opasnost

ižȇmpij *m* ogledni primjer, uzor

ˣižitȁt, ižitôn *svrš*. prodati, rasprodati

ižmarȉt, *3. l*. ižmarî *svrš*. izgubiti boju (o tkanini), izblijedjeti → **cmarȉt**, **izblīdit**, **žmarȉt**

ižmarīvȁt, *3. l*. ižmarȉje *nesvrš*. gubiti boju (o tkanini), blijedjeti → **blīdȉt2**, **cmarīvȁt**, **žmarīvȁt**

ˣižôm, ižãma *m* (ob. *mn*. **ižãmi**) ispit → **ȉspit**

ˣižôt (ižôti) *pridj*. ispravan, precizan, točan

ˣižôto *pril*. ispravno, precizno, točno

ižvampȉt, ižvampîn *svrš*. → **izvȉtrit**, **žvampȉt** 1. *3. l.* ishlapjeti, ispariti; 2. *fig*. duševno oslabiti, postati senilnim, poseniliti → **porebambȉt**, **rebambȉt**

ižvampīvȁt, ižvampȉjen *nesvrš*. → **žvampīvȁt** 1. *3. l.* ishlapljivati, isparavati; 2. *fig*. postajati senilnim, seniliti → **rebambīvȁt**

J

jâ *uzv*. za izražavanje osjećaja nevolje, nesreće ili žaljenja

jablôm, jablãma *m* vrsta brzorastućega listopadnoga stabla, pajasen, divlji orah, smrdelj

jãbučica *ž* 1. *dem*. od **jãbuka**, jabučica; 2. štitna hrskavica u grkljanu, Adamova jabučica

jãbuka *ž* jabuka (stablo i plod)

jȁc, jãca *m* smrznuta voda, led → **lẹ̑d1**

jacẹ̑ra *ž* 1. ledenica; 2. *fig*. hladna i vlažna prostorija

jačȁt, jačôn *nesvrš*. 1. *3. l.* postajati jačim (npr. o vjetru, nevremenu i sl.); 2. dobivati snagu, čvrsnuti; 3. činiti jačim (npr. mišiće)

jãče *pril*. *komp*. *od* **jôk**, snažnije, jače

jãči *pridj*. *komp*. *od* **jôk**, snažniji, jači → **jãkji**

jačinȁ, jačinẹ̑ *ž* jačina

jãčmik *m* gnojni čirić na očnome kapku, ječmenac → **čmĩška**[1], **rọ̑g2**, **roščȉć**

jãdan, jãdna, jãdno (jãdni) *pridj*. ubog, nesretan, jadan

jãdot se, jãdon se *nesvrš*. žaliti se, jadati se

jagãnjac, jagônca *m* samo kao ▲ *Jagãnjac Bòžji* Isus Krist

jaglȁ, jaglẹ̑ *ž* igla → **jôgla**

jaglȉca *ž* 1. *dem*. od **jaglȁ**, **jôgla**; 2. vrsta plave morske ribe; 3. borov list

jaglũn, jaglūnȁ *m* vrsta plave morske ribe, iglun

jãgoda *ž* plod kupine

jãgodica 1. *dem*. od **jãgoda**, sitan plod kupine; 2. izbočeni dio lica pod okom; 3. obli, mesnati vrh prsta

jãhonje, jãhonjo *s gl*. *imen*. *od* **jãhot**, jahanje

jãhot, jãšen *nesvrš*. jahati

jakȅta *ž* kratak kaput, jakna

jakȅtica *ž dem*. *od* **jakȅta**

jaketũn, jaketūnȁ *m* duža jakna

jãkji *pridj*. *komp*. *od* **jôk**, snažniji, jači → **jãči**

jãlov (jãlovi) *pridj*. neplodan

jãlovica *ž* 1. ženka koja ne donosi mlado, neplodna životinja; 2. žena koja ne može roditi, nerotkinja

jãma *ž* veće udubljenje u tlu, jama

jãmica *ž* 1. *dem*. *od* **jãma**; 2. sitna udubina na licu

jãmina *ž* vonj stareži i vlage, neugodan miris ustajalosti

jãmit, *3. l.* jãmi *nesvrš*. sadržavati, imati zapremninu (o sudu i sl.)

jančȉć *m dem*. *od* **jãnjac**, janjčić

jandãram, jandôrma *m* žandar

ˣjangĩr, jangīrȁ *m* neuškopljeni konj, pastuh

jãnjac, jônca *m* janje

jãnjica *ž* žensko janje

japjẹ̑nka *ž* jednostavna suhozidna konstrukcija (nalik na kućicu) unutar koje se ložila vatra da bi se dobilo vapno od kamena vapnenca

jãrac, jôrca *m* → **jarũh** 1. jarac; 2. *fig*. pohotljivac, ženskar

ˣjardîn *m* perivoj, park → **đardîn**

jãrica *ž* odraslo žensko pile

jãrina *ž* janjeće runo

jarîna *ž* sitno morsko žalo

jarũh, jarūhȁ *m* → **jãrac** *m* 1. jarac; 2. *fig*. pohotljivac, ženskar

jȁs, jãsa *m* najjača karta (u kartanju), as

jãsen *m* vrsta listopadnoga stabla, jasen

jãsle, jãslih *ž mn*. posebno izrađena vrsta sanduka za hranjenje konja i goveda, jasle

jãslice, jãslic *ž mn*. 1. *dem*. *od* **jãsle**; 2. božićne jaslice

jãstog *m* vrsta morskoga raka cijenjena mesa, jastog

jãstreb *m* vrsta grabežljive ptice, jastreb

jãto *s* jato

jãuk *m* krik (zbog fizičke ili duševne boli), jauk

jaũkȁt, jaũčen *nesvrš*. ispuštati jauke, jaukati

jãval, jôvla *m* → **ˣbelzebȕb**, **bodȁc**, **ˣhãndraka**, **hudobȁ**, **nečȉšnjok**, **sotonȁ**, **vrôg** 1. sotona, đavao, vrag; 2. *fig*. veoma zločesta osoba

javījȁt, javȋjen *nesvrš*. priopćavati, slati poruku, javljati → **jōvjȁt**

javījȁt se, javȋjen se *nesvrš*. → **jōvjȁt se** 1. odazivati se, oglašavati se; 2. davati glasa od sebe; 3. pozdravljati pri susretu

jãvor *m* vrsta mediteranskoga grma, lovor

jazȉčina *ž augm*. *od* **jazȉk1**

jazȉk *m* 1. mišić u usnoj šupljini čovjeka i životinja; 2. ono što oblikom podsjeća na istoimeni mišić; 3. sustav glasova, gramatike, akcenata, riječi i fraza kojima ljudi izražavaju svoje misli i osjećaje

jȇ *čest*. 1. da, jest (potvrdno) → **ȇ**, **šȉ**; 2. je li (upitno)

jȇdar, jȇdrā, jȇdro (jȇdri) *pridj*. čvrst, razvijen, jedar

jedīnȁc, jedȋnca *m* jedini sin u roditelja, jedinac

jedinajȇsti *br*. *red*. jedanaesti

jedinȁjst *br*. jedanaest

jedȋni *pridj*. jedini

jedinȉca *ž* 1. jedina kći u roditelja; 2. najniža ocjena znanja → **kȇc**, **kjȕka3**

jedȋno *pril*. isključivo, jedino

jedȋno *vezn*. samo, jedino

jedȋnstvo *s* jedinstvo

jednoȍk (jednoȍki) *pridj*. 1. koji ima samo jedno oko; 2. *fig*. koji je slijep na jedno oko

jedôn, jednā/jelnā, jednȍ/jelnȍ *br*. 1. jedan; 2. u funkciji zamjenice ‘neki’

jedvȁ *pril*. 1. s naporom, s velikom mukom; 2. u najboljemu slučaju; najviše; 3. nestrpljivo

jȇlȁ, jelȇ *ž* vrsta crnogoričnoga stabla, jela

jȅlen *m* vrsta divlje šumske životinje, jelen

ˣjelôt *m* sladoled → **slàdoled**

jelȏ̄ž (jelȏži) *pridj*. ljubomoran, zavidan

jeložȉja *ž* ljubomora, zavist

ˣjeložijȁt, jeložijȏn *nesvrš*. iskazivati ljubomoru, zavidjeti

Jȇlsa *ž* Jelsa (naselje na otoku Hvaru)

Jelšãnin *m* onaj koji je rodom iz Jelse; stanovnik Jelse

Jelšônka *ž* ona koja je rodom iz Jelse; stanovnica Jelse

jelšônski *pridj*. koji se odnosi na Jelsu i Jelšane, jelšanski

jelũn, jelūnā *m* ljubomorna, zavidna osoba

jemȁt, jȅmon *nesvrš*. (*zanijekani prez.* **nīmon**, **nīmoš**, **nīmo**, **nīmomo**, **nīmote**, **nīmodu**/**nīmoju**) → **imȁt** 1. posjedovati; 2. postojati; 3. trebati, morati

jemãtva *ž* 1. berba grožđa; 2. sezona berbe grožđa

jȅmetar, jȅmetra *m* mjernik, geodet

jȅmper *m* džemper

ˣjenãštika *ž* tjelovježba, gimnastika → **gimnãštika**

jȅner *m* razmjena robe (ob. živežnih namirnica) (jedna osoba drugoj daje određenu robu, a drugi uzvraća kakvom drugom robom)

ˣjenerõl, jernerōlā *m* general → **generõl**

jenõr, jenōrā *m* siječanj (mjesec)

ˣJènova *ž* grad u sjevernoj Italiji, Đenova, Genova

jȅpe *pril*. iznova, ponovno, opet → **jȅpet**, **jȅpeta**, **jȍpe**, **jȍpet**, **ˣjȍpetac**

jȅpet *pril*. iznova, ponovno, opet → **jȅpe**, **jȅpeta**, **jȍpe**, **jȍpet**, **ˣjȍpetac**

jȅpeta *pril*. iznova, ponovno, opet → **jȅpe**, **jȅpet**, **jȍpe**, **jȍpet**, **ˣjȍpetac**

jer *vezn*. zato što, jer → **jerbo**

jerbo *vezn*. zato što, jer → **jer**

jȇrula *ž* ograđena lijeha

jȅs *m* gips → **gȉps**, **ˣzȅs**

jȅsen, jȅseni *ž* jesen

jȅška *ž* mamac za ribu, ješka → **ȅška**

jȅštar, jȅštra *m* raspoloženost, živahnost, živahno raspoloženje → **ˣȅštar**

jȇtra *ž* jetra → **ˣjõtra**

jȇzȁ, jezȇ *ž* groza, strava, jeza

jȅzero *s* jezero

jȇž *m* jež (kopneni)

ježȉnac, ježînca *m* jež (morski)

jȇžȉt se, jȇžin se *nesvrš*. ježiti se

jȅžuri, jȅžurih *m mn*. trnci, žmarci

ježuvȉt *m* isusovac

jīćȇ, jīćô *s* jelo → **jīzbina**, **manjatîva**, **spîza1**

jīd *m* ljutnja

jīdan, jīdna/jīlna, jīdno/jīlno (jīdni/jīlni) *pridj*. koji je pun ljutnje, ljutit

jīdȉt, jīdin *nesvrš*. jediti, ljutiti → **ˣjīdot**

jīdȉt se, jīdin se *nesvrš*. jediti se, ljutiti se → **ˣjīdot se**

jīdno *pril*. na ljutit način, ljutito → **jīlno**

ˣjīdot, jīdon *nesvrš*. jediti, ljutiti → **jīdȉt**

ˣjīdot se, jīdon se *nesvrš*. jediti se, ljutiti se → **jīdȉt se**

jīdrit, jīdrin *nesvrš*. ploviti na jedra, jedriti

jīdro *s* jedro

jilȅt *m* dio odjeće bez rukava, prsluk (nosi se ispod odijela)

jīlno *pril*. na ljutit način, ljutito → **jīdno**

jīlo *s* oštra strana kakvoga predmeta za rezanje, oštrica

ˣjīr *m* kratka šetnja → **đīr**, **špȁš**

ˣjirȁt, jirôn *nesvrš*. šetati → **đirȁt**, **đirōvȁt**, **ˣjirōvȁt**

ˣjirôda *ž* šetnja → **đirôda**

ˣjirōvȁt, jirõjen *nesvrš*. šetati → **đirȁt**, **ˣjirȁt**, **đirōvȁt**

jȉst, jȋn *nesvrš*. jesti

jȉta *ž* kratko putovanje iz razonode, izlet

jîzbina *ž* jelo → **jȋćȩ̄**, **manjatîva**, **spîza1**

jõ, mȅne *zamj*. ja

jôgla *ž* igla → **jaglà**

jôje *s* jaje

jôk, jȍkā, jôko (jȍki) *pridj*. 1. koji se ističe velikom fizičkom snagom, snažan; 2. koji je intenzivan (npr. osjećaj); 3. koji je velikih tjelesnih proporcija i snage, korpulentan; 4. koji je velike čvrstoće i izdržljivosti, masivan, otporan (npr. zid); 5. koji je velike snage ili jačine (npr. vjetar)

jôko *pril*. 1. velikom snagom, čvrsto; 2. velikim intenzitetom, silovito

jōmȁc, jõnca *m* osoba koja čime jamči za drugoga, garant, jamac → **žirônt**

jônčevina *ž* janjeće meso, janjetina

jȍpe *pril*. iznova, ponovno, opet → **jȅpe**, **jȅpet**, **jȅpeta**, **jȍpet**, **ˣjȍpetac**

jȍpet *pril*. iznova, ponovno, opet → **jȅpe**, **jȅpet**, **jȅpeta**, **jȍpe**, **ˣjȍpetac**

ˣjȍpetac *pril*. iznova, ponovno, opet → **jȅpe**, **jȅpet**, **jȅpeta**, **jȍpe**, **jȍpet**

jōpônj, jõpnja *m* vapno

jôrbol *m* → **ˣjôrbor** 1. stup na brodu za podizadnje jedara; 2. koplje za zastavu

ˣjôrbor *m* → **jôrbol** 1. stup na brodu za podizadnje jedara; 2. koplje za zastavu

jȍrgovan *m* vrsta ukrasnoga grma grozdastih mirisnih cvjetova, jorgovan

jȍrgut *m* jogurt

jôrka *ž* mala udubina u zemlji, jamica

ˣjornõl, jornōlā *m* modni ilustrirani tjednik ili mjesečnik, žurnal

jōrôm, jõrma *m* 1. naprava za tegleću marvu; 2. *fig*. teret, težina

jȍš *pril*. još

ˣjõtra *ž* jetra → **jȇtra**

jōvȉt, jõvin *svrš*. priopćiti, poslati poruku, javiti

jōvȉt se, jõvin se *svrš*. 1. odazvati se, oglasiti se; 2. dati glasa od sebe; 3. pozdraviti pri susretu

jōvjȁt, jõvjon *nesvrš*. priopćavati, slati poruku, javljati → **javījȁt**

jōvjȁt se, jõvjon se *nesvrš*. → **javījȁt se** 1. odazivati se, oglašavati se; 2. davati glasa od sebe; 3. pozdravljati pri susretu

jubeznîv, jubeznȉva, jubeznȉvo (jubeznȉvi) *pridj*. srdačan, prijatan, ljubazan

jùbica *ž* vrsta mirisne zeljaste biljke, ljubica

jūbȉt, jũbin *nesvrš*. 1. cjelivati; 2. voljeti

jūbȉt se, jũbin se *nesvrš*. razmjenjivati poljupce, cjelivati se

jūbôv, jubãvi *ž* ljubav

jûdi, jūdîh *m mn*. *od* **čovȉk**, svijet, ljudi

jùg *m* jug (strana svijeta)

jùgo *s* južni vjetar, jugo

Jugoslavę̑n, Jugoslavę̑nā *m* 1. stanovnik ili državljanin nekadanje Jugoslavije; 2. (jugoslavę̑n) onaj koji pristaje uz ideju jugoslavenstva

Jugoslavę̑nka *ž* 1. stanovnica ili državljanka nekadanje Jugoslavije; 2. (jugoslavę̑nka) ona koja pristaje uz ideju jugoslavenstva

jugoslavę̑nski *pridj*. koji se odnosi na Jugoslaviju i Jugoslavene

Jugoslâvija *ž* Jugoslavija (nekadanja)

jȕgovina *ž* južno vrijeme, južina → **jȕžina**

jūhȁ, juhę̄ *ž* juha

jūj, jūjā *m* vrsta korova, ljuj

jūjan, jūjnā, jūjno (jūjni) *pridj*. sanjiv, pospan, snen

junačȉć *m dem*. *od* **junõk2**, junačić

junačȉna *m augm*. *od* **junõk2**, junačina

junȅtina *ž* juneće meso, junetina

junȉca *ž* mlada krava (koja još nije za rasplod)

junõk, junōkā *m* 1. nadničar, sluga; 2. hrabra, smiona osoba, junak

junõški *pridj*. koji se odnosi na junaka i junake, junački

junõški *pril*. hrabro, smiono, junački

junõštvo *s* hrabrost, smjelost, junaštvo

jȕr *pril*. 1. već; 2. tek

×juramȅnat, juramę̑nta *m* zakletva, prisega

×jurôt *m* porotnik, prisežnik

juskî *pridj*. 1. čovječji, ljudski; 2. koji je dobro odgojen, pristojan, uljudan

jȕsna *ž* usna → **pȅšnja**, **ȕsna**

jũsta, jũst *s mn*. usta

justvǫ̑ *s* ljudskost, humanost, čovječnost → **čovȉštvo**

×jūšȉt, jũšin *nesvrš*. razdraživati, žestiti

×jūšȉt se, jũšin se *nesvrš*. razdraživati se, žestiti se

jȕšt (jȕšti) *pridj*. 1. ispravan, točan; 2. odgovarajući

jȕšto *pril*. točno, upravo, baš

jût, jūtā, jûto (jũti) *pridj*. 1. kiseo → **kȉsel**; 2. surov, oštar, težak

jȕtarnja *ž* jutarnja molitva (ob. pjevana u crkvi) → **×jȕtrenja**

jutȉca *ž* vrsta listopadnoga stabla, bijela murva (stablo i plod)

jutȉka *ž* vrsta luka, ljutika

jutȉlo *s* 1. kiselost; 2. gnjev, ljutnja; 3. osjećaj paljenja u jednjaku, žgaravica → **kiselinā2**, **uzgr̄lica**

jûto *pril*. 1. kiselo; 2. surovo, oštro, teško

×jȕtrenja *ž* jutarnja molitva (ob. pjevana u crkvi) → **jȕtarnja**

jȕtro *s* prvi dio dana, jutro

jȕtros *pril*. jutros → **ojȕtros**

jȕžina *ž* južno vrijeme, južina → **jȕgovina**

jûžni *pridj*. koji se odnosi na jug, južni

K

ˣkabanȉca *ž* starinski kaput od domaćega sukna s kukuljicom

kãbel *m* izolirani električni vodič, provodnik, kabel

kablȉca *ž* mala drvena posuda

kabôl, kãbla *m* oveći drveni sud s dva uha, kabao

ˣkacamarîn *m* morski krastavac, trp → **pistẹ̑j**

kacavîda *ž* ručna alatka za odvijanje i zavijanje vijaka, odvijač

kȁciga *ž* kaciga

kãča *ž* lov → **lọ̑v**

kȁd *pril*. → **kȁda**, **kȁl** 1. kada; 2. ikada, bilo kada

kȁd *vezn*. → **kȁda**, **kȁl** 1. kada, čim, netom; 2. ako, u slučaju da; 3. jer, zato što

kȁda *pril*. → **kȁd**, **kȁl** 1. kada; 2. ikada, bilo kada

kȁda *vezn*. → **kȁd**, **kȁl** 1. kada, čim, netom; 2. ako, u slučaju da; 3. jer, zato što

kādȁ/**kãda**, kādẹ̑ *ž* veliko korito za kupanje, kada

kãdar, kãdra, kãdro (kãdri) *pridj*. koji je u stanju što učiniti, kadar

kadãver *m* veoma mršava, ispijena osoba

kadȅt *m* časnički pripravnik na brodu, kadet

kadîna *ž* 1. lanac, veriga; 2. ogrlica, lančić oko vrata

kadînica *ž dem*. *od* **kadîna2**

kadȕja *ž* vrsta ljekovite biljke, žalfija, kadulja

kafȁ, kafẹ̑ *ž* kava

kafẹ̑n, kafenä, kafenȍ (kafẽni) *pridj*. smeđ

ˣkafetarȉja *ž* kavana

kafȉć, kafȉćä *m* kafić

kaȉć *m* vrsta manjega drvenoga čamca, drvena barka

kaîn *m* široka plitka posuda, lavor → **kajîn**

kajîn *m* široka plitka posuda, lavor → **kaîn**

kajȉš *m* remen

kãjonje, kãjonjo *s gl*. *imen*. *od* **kãjot se**

kãjot se, kãjen se *nesvrš*. kajati se

kâkit, kâkin *nesvrš*. obavljati veliku nuždu (u razgovoru s djecom) → **kâkit se**

kâkit se, kâkin se *nesvrš*. obavljati veliku nuždu (u razgovoru s djecom) → **kâkit**

kakȍ *pril*. kako

kakȍ *vezn*. kao, poput → **kȍ/kô**

kakogọ̑d *pril*. kakogod → **kakogọ̑l**

kakogọ̑l *pril*. kakogod → **kakogọ̑d**

kakọ̑v, kakȍva, kakȍvo (kakȍvi) *zamj*. kakav

kȁl *pril*. → **kȁd**, **kȁda** 1. kada; 2. ikada, bilo kada

kȁl *vezn*. → **kȁd**, **kȁda** 1. kada, čim, netom; 2. ako, u slučaju da; 3. jer, zato što

kãla *ž* uska ulica, uličica (u primorskim mjestima)

kâla *uzv*. spusti, skini

kalafatȁt, kalafatôn *svrš*. i *nesvrš*. začepiti/začepljivati pukotine na drvenome brodu, popraviti/popravljati drveni brod

kalafatōvȁt, kalafatõjen *nesvrš*. začepljivati pukotine na drvenome brodu, popravljati drveni brod

kalafôt *m* brodograditelj, brodogradilišni majstor

kalãjis *m* osoba koja krpa probušene limene sudove

kalamȁt, kalamôn *svrš*. razbiti (ob. suhozid)

kalamîta *ž* gromobran, munjovod

kalamõr, kalamōrā *m* bočica s tintom, tintarnica

kalamōvȁt, kalamõjen *nesvrš*. razbijati (ob. suhozid)

kalȁt[1], kalôn *nesvrš*. grabiti sudom vodu (iz cisterne i sl.)

kalȁt[2], kalôn *svrš*. 1. spustiti, skinuti → **skalȁt**; 2. *3. l.* spustiti se na manju mjeru (ob. o tekućini) → **alibȁt**; 3. *fig*. izgubiti kilograme; 4. *3. l. fig*. spustiti se, sniziti se (o cijenama); 5. *fig*. opsovati (Boga, Gospu i sl.)

kalȁt se, kalôn se *svrš*. spustiti se, skinuti se → **skalȁt se**

kalãter *m* karakter

kalaȕz *m* otpirač

kalcȅta *ž* čarapa

kaldãja *ž* metalni sud u kojemu se grije voda (dio štednjaka na drva)

kalendõr, kalendōrā *m* kalendar

kãlež *m* obredna čaša, kalež

kalgǫ̑ *pril*. katkada, ponekad → **digǫ̑1**, **digǫ̑d1**, **digǫ̑l1**, **kalgǫ̑d**, **nikȁ1**, **nikȁd1**, **nikȁl1**

kalgǫ̑ *vezn*. uvijek kada

kalgǫ̑d *pril*. katkada, ponekad → **digǫ̑1**, **digǫ̑d1**, **digǫ̑l1**, **kalgǫ̑**, **nikȁ1**, **nikȁd1**, **nikȁl1**

kalîbar, kalîbra *m* unutrašnji promjer cijevi (i promjer zrna) vatrenoga oružja, kalibar

Kalifǫ̑rnija *ž* Kalifornija

kalîg *m* izmaglica, magla (ob. na moru)

kaligȇr, kaligȇrā *m* postolar → **postolõr**

kalkulȁt, kalkulôn *nesvrš*. → **kontȁt** 1. računati, izračunavati, brojiti → **računȁt1**; 2. *fig*. prebirati u mislima, razmišljati, pretpostavljati, smatrati → **računȁt3**

kalmȁt, *3. l.* kalmô *svrš*. smiriti se, umiriti se, opasti u intenzitetu (ob. o lošemu vremenu, vjetru i sl.)

kalmōvȁt, *3. l.* kalmõje *nesvrš*. smirivati se, umirivati se, opadati u intenzitetu (ob. o lošemu vremenu, vjetru i sl.)

kãlo *s* nečistoća, talog

kalôda *ž* gusti tamni oblaci na zapadome obzoru (nagovještaj lošega vremena)

kȁlodont *m* zubna pasta

kalōvȁt, kalõjen *nesvrš*. 1. spuštati, skidati → **skalōvȁt**; 2. *3. l.* spuštati se na manju mjeri (ob. o tekućini) → **alibōvȁt**; 3. *fig*. gubiti kilograme; 4. *3. l. fig*. spuštati se, snižavati se (o cijenama); 5. *fig*. psovati (Boga, Gospu i sl.)

kalōvȁt se, kalõjen se *nesvrš*. spuštati se, skidati se → **skalōvȁt se**

ˣkalumȁt, kalumôn *svrš.* 1. spustiti konop u more; 2. *fig.* podvaliti

ˣkalumōvȁt, kalumõjen *nesvrš.* 1. spuštati konop u more; 2. *fig.* podvaljivati

kalũn, kalūnȁ *m* top → **ˣkanũn**

kalȕper *m* vrsta mediteranske biljke ugodna mirisa, božja plahtica, kaloper

kalȕža *ž* glib, raskvašena zemlja, blato → **blãto**, **kãška**

Kalvôrija *ž* 1. brijeg gdje je bio razapet Isus, Golgota, Kalvarija; 2. (kalvôrija) *fig.* trpljenje, ispaštanje, velike teškoće

kamaljȇ̮r, kamaljȇ̮rȁ *m* konobar → **konȍbar**

ˣkãmara *ž* soba → **komȍra**

ˣkamarīn, kamarīnȁ *m* mala prostorija, ostava, sobičak

kambrȉk *m* vrsta finije pamučne tkanine, kambrik

kamȇ̮nȁc, kamȇ̮nca *m* kamenac

kãmenica[1] *ž* kameno korito za držanje ulja, kamenica

kãmenica[2] *ž* vrsta tražene morske školjke, oštriga, kamenica

kãmenovot, kãmenujen *svrš.* i *nesvrš.* kamenovati

ˣkãmik *m* kamen → **stīnȁ**

kamiȏ̮n, kamiȏ̮nȁ *m* 1. motorno vozilo za cestovni prijevoz većih tereta; 2. *fig.* količina robe koja stane na kamion

ˣkamȉš *m* cijev kroz koju se uvlači dim iz lule, kamiš

kãmiž *m* svećenikova duga bijela obredna halja

kamižolīn *m* vrsta starinskoga haljetka (nalik na prsluk)

kamomȋl, kamomȋla *m* vrsta ljekovite biljke sitnih bijelih cvjetova, kamilica

kampanȇ̮l, kampanȅla *m* crkveni toranj, zvonik

kampjũn, kampjūnȁ *m* 1. uzorak; 2. *fig.* ljenjivac, neradnik, nesposobnjaković

kamȕf *m* volan na haljini, nabor

kanaćõl, kanaćōlȁ *m* dvogled, dalekozor

kanãder *m* kanader

ˣkanãja *m* ološ, nitkov, hulja

kanalȉca *ž* vrsta zaobljena crijepa, kanalica

kanalizãcija *ž* kanalizacija

kãnava *ž* kudjeljno vlakno, vlakno konoplje

kanavãca *ž* kuhinjska krpa

kanavîna *ž* vrsta platna (umeće se radi čvrstoće kao dio podstave kaputa)

kancelarȉja *ž* poslovna prostorija, ured, kancelarija → **ˣkančelarȉja**, **ȕred**

ˣkančelarȉja *ž* poslovna prostorija, ured, kancelarija → **kancelarȉja**, **ȕred**

kančȅnica *ž* naprava s udicama za lov kanjaca

Kandalȏ̮ra *ž* 1. blagdan Prikazanja Gospodinova, Svijećnica (2. veljače); 2. (kandalȏ̮ra) voštanica blagoslovljena na Svijećnicu

kandȅla *ž* viseći svijećnjak sa svijećom uljanicom

ˣkandelīr, kandelīrȁ *m* stalak za jednu ili više svijeća, svijećnjak → **kandilīr**

kandilīr, kandilīrā *m* stalak za jednu ili više svijeća, svijećnjak → **ˣkandelīr**

kanȅla[1] *ž* vrsta aromatičnoga začina, cimet

kanȅla[2] *ž* slavina na bačvi

kanȅt *m* drveni držač pletaće igle (zadjene se za pojas)

ˣkanfalūn, kanfalūnā *m* zastavnik, stjegonoša

kanijȅla *ž* vrsta deblje zlatne ogrlice

kanȍnik *m* viši svećenik u Katoličkoj Crkvi

kanôta *ž* svršetak, konac (ob. u poslovima vezanima za berbu)

kānta *ž* veća limena ili plastična posuda, kanta

kantȁt, kantôn *nesvrš*. pjevati → **pȉvot**

kantadūr, kantadūrā *m* pjevač u crkvi

kantīr, kantīrā *m* drveni podmetak na kojemu leže bačve (udubljena greda)

kantôn (kantôni) *pridj*. pjevan → **pȉvon**

kantōnje, kantōnjo *s gl*. *imen*. *od* **kantȁt**, pjevanje → **pȉvonje**

kantūn, kantūnā *m* ugao, kut

kantunōl, kantunōlā *m* noćni ormarić

ˣkanūn, kanūnā *m* top → **kalūn**

kānut, *3*. *l*. kāne *svrš*. pasti u obliku kapljice, kanuti (ob. o suzi)

kānjuš *m* 1. dio ribe koju ribari ostave; 2. riba koju družina potajno ugrabi

kapāra *ž* predujam, kapara

ˣkaparôn *m* vrsta dugoga kaputa od debeloga sukna

kapȅla *ž* dio crkve uz glavni oltar u kojemu se nalaze pjevači

kapȅlica *ž* crkvica, kapelica

kapȉt, kapîn *svrš*. i *nesvrš*. razumjeti → **razumȉt**

kapȉt se, kapîn se *svrš*. i *nesvrš*. → **razumȉt se** 1. razumjeti se u što, biti vješt u čemu → **intendȉt se**; 2. shvatiti/shvaćati jedno drugoga, dobro se složiti/slagati

kapitanȉja *ž* ured lučkoga kapetana, pomorski ured, kapetanija

kapitôn *m* 1. zapovjednik broda, kapetan; 2. časnik u vojsci, satnik

kāpja *ž* kap, kaplja → **kôp**[1]

kāpjica *ž dem*. *od* **kāpja**

kāpnut, *3*. *l*. kāpne *svrš*. kapnuti

kâpo, kâpota → **kôpo** *m* 1. upravitelj stroja na brodu; 2. osoba koja je na čelu, šef, vođa

kapôc (kapôci) *pridj*. koji je sposoban za što, podoban

kāpor *m* vrsta samonikle biljke jestivih plodova, kapar

kāpot, *3*. *l*. kāpje *nesvrš*. padati kap po kap, kapati

kapȍt *m* kaput

kaprîc *m* ćudljiv postupak, prkos, inat

kaprijūn, kaprijūnā *m* krovni kolac, greda → **kaprjūn**

kaprjūn, kaprjūnā *m* krovni kolac, greda → **kaprijūn**

kapūc, kapūcā *m* kiseli kupus

kapùla *ž* luk

kapùlica *ž* 1. mladi luk; 2. lukovica luka ili cvijeća

kapulōr, kapulōrā *m* niži čin u vojsci, desetnik, kaplar

kapunjȇra *ž* kokošinjac

karabîna *ž* vrsta vojničke puške, karabin

karabinjȇr, karabinjȇrā *m* žandar u talijanskoj vojsci naoružan karabinom

kãrag, kôrga *m* 1. brodski teret; 2. jaka igraća karta

karamèla *ž* bombon od prženoga šećera i mlijeka, karamela

karatîl, karatîla *m* vrsta bačve za vino

karatîlac, karatîlca *m dem*. *od* **karatîl**

kardinõl, kardinōlā *m* visoki dostojanstvenik Katoličke Crkve, kardinal

kargàt, kargôn *svrš*. 1. podignuti, odgurnuti, pomaknuti (ob. polugom); 2. *fig*. prebaciti na koga krivnju

kargōvàt, kargõjen *nesvrš*. 1. podizati, odguravati, pomicati (ob. polugom); 2. *fig*. prebacivati na koga krivnju

karijȏla *ž* vrsta ručnih kolica s jednim kotačem koja služe za prevoženje tereta

karitôd, karitôdi *ž* milostinja, dobročinstvo

karòca *ž* starinska kola s konjskom zapregom za prijevoz putnika, kočija

karȏnstvo *s* podlost, pokvarenost

karònja *m* podlac, pokvarenjak, nekarakterna osoba

karòta *ž* mrkva

kartèla *ž* 1. list s brojevima u igri tombole; 2. vrećica, paketić sa sjemenom povrća

kartelũn, kartelūnā *m* glavna tabla u igri tombole

kartîna *ž* tanak papirić za motanje duhana

˟kartolîna *ž* poštanska karta sa slikom, razglednica → **kartulîna**

kartȏn, kartȏnā *m* zdravstveni karton

kartõš, kartōšā *m* osoba koja se karta, kartaš

kartulîna *ž* poštanska karta sa slikom, razglednica → **˟kartolîna**

kartũn, kartūnā *m* krut debeli papir, karton

kartušîna *ž* hrpa nepotrebnoga papira ili otpadaka papira, kartušina

kãsa[1] *ž* drveni mrtvački sanduk, lijes → **kasîl**

kãsa[2] *ž* blagajna, trezor

kasârna *ž* kasarna, vojarna → **kažȇrma**

kasîl, kasîla *m* drveni mrtvački sanduk, lijes → **kãsa**[1]

kãsni *pridj*. koji kasno dozrijeva, kasni

kasnìt, kasnîn *nesvrš*. zakašnjavati, kasniti

kãsno *pril*. 1. nakon određenoga ili uobičajenoga vremena; 2. sa zakašnjenjem, ne pravovremeno

kãša *ž* žitko jelo (koje se jede žlicom)

kãšaj, kãšja *m* kašalj

kašèta *ž* drveni sanduk, drvena kutija (raznih oblika i veličina)

kašjàt, kãšjen *nesvrš*. kašljati

kãška *ž* glib, raskvašena zemlja, blato → **blãto**, **kalùža**

kãšnik *m* omanji otvor i čep na bačvi

Kaštelãnin *m* onaj koji je rodom iz Kaštela; stanovnik Kaštela

Kaštelônka *ž* ona koja je rodom iz Kaštela; stanovnica Kaštela

kaštelônski *pridj*. koji se odnosi na Kaštela i Kaštelanine, kaštelanski

kaštîg *m* kazna

kaštigàt, kaštigôn *svrš*. kazniti

kaštigōvȁt, kaštigõjen *nesvrš*. kažnjavati

kaštȋl, kaštȉla *m* zamak, kaštel

Kaštȉla, Kaštȋl *s mn*. primorski pojas između Splita i Trogira, Kaštela (sedam naselja)

kaštradȋna *ž* sušeno i dimljeno bravlje ili ovčje meso

kašũn, kašūnā *m* oveći drveni sanduk

katamȁk, katamãka *m* vrsta velikoga pučkoga flastera

katamarân *m* katamaran

katãnac, katônca *m* lokot

katãstar, katãstra *m* ured sa zemljišnim knjigama, katastarski ured

katekȉzam, katekȉzma *m* kršćanski vjeronaučni priručnik, katekizam

katȍlik *m* pripadnik Katoličke Crkve, katolik

katôr, katãra *m* upala sluznice s obilnim lučenjem sluzi, katar

katrîda *ž* stolac s naslonom

katrôm, katrãma *m* crna žitka masa dobivena suhom destilacijom prirodnih goriva, katran

kȁuč *m* kauč

ˣkaũk *m* kapa od debele vunene ili pamučne tkanine (dio orijentalne muške nošnje)

kȁul *m* vrsta povrća, cvjetača

kȁuštika *ž* natrijeva lužina, kaustična soda → **šȍda kȁuštika**

kavadîna *ž* razlog kojime se opravdava koji postupak, izlika, opravdanje

kavafông *m* plovilo sa strojem za čišćenje dna (od mulja, jalovine i sl.)

kavalȅt *m* (ob. *mn*. **kavalȅti**) drveni stalak, nogari

kavalīr, kavalīrā *m* kavalir

kavȅc *m* ostatak čega (ob. od tkanine koja dolazi u metrima)

kavecõl, kavecōlā *m* duguljasto usko podglavlje na postelji

kazôta *ž* prezime → **prezȉme**

kažȇrma *ž* kasarna, vojarna → **kasârna**

kȇc, kȇcā *m* najniža ocjena znanja → **jedinȉca2**, **kjȕka3**

kegȇce, kegȇcih *ž mn*. nestašluci, nepodopštine, ludorije

kȇnjȁc, kȇnjca *m* vrsta domaće životinje, magarac → **tovôr1**

kerubîn *m* pripadnik drugoga reda anđeoske hijerarhije, vrsta anđela, kerubin

kȅsa *ž* vrećica (najčešće plastična)

ˣkî, kâ, kȏ *zamj*. → **kojî** 1. koji (upitna); 2. koji (odnosna)

kȉca *ž* klica

kȉdot, kȉdon *nesvrš*. trgati, kidati

kȉfla *ž* kifla

ˣkigȏd *zamj*. kojigod → **ˣkigȏl**, **kojîgȏd**, **kojîgȏl**

ˣkigȏl *zamj*. kojigod → **ˣkigȏd**, **kojîgȏd**, **kojîgȏl**

kīhȁt, kīhon/kīšen *nesvrš*. kihati

kihãvica *ž* česti napadaji kihanja, kihanje

kīhnȕt, kīhnen *svrš*. kihnuti

kîl, kilā *m* kilogram → **kilȍ**

kȉla *ž* hernija, kila → **prīdȏr**

kilȍ *s* kilogram → **kîl**

kilȍmetar, kilōmetra *m* kilometar

kȉlov (kȉlovi) *pridj*. 1. koji ima kilu, koji boluje od kile; 2. *fig*. koji je nespretan, neokretan, bez snage → **gȕtov2**

kȉlovac, kȉlovca *m* 1. onaj koji boluje od kile; 2. *fig*. nespretan muškarac, nespretnjaković

kȉlovat *m* mjerna jedinica za snagu, kilovat

kȉlovica *ž* 1. ona koja boluje od kile; 2. *fig*. nespretna žena, nespretnjakovićka

kȉlovit, kȉlovin *nesvrš*. 1. dobijati kilu, postajati kilav; 2. *fig*. gubiti snagu, onemoćavati → **gȕtovit2**

kȉlovit se, kȉlovin se *nesvrš*. sporo, nespretno što obavljati, kilaviti se

kȉmot, kȉmon *nesvrš*. 1. padati glavom (od umora, pospanosti i sl.); 2. klimati glavom kao znak potvrđivanja

kȋn, kȋna *m* klin → **kȕnj**

kȋno *s* kinodvorana, kinematograf

kȉosk *m* kiosk

kȋp, kīpȁ *m* statua, kip

kipȉć *m dem*. *od* **kȋp**, statuica, kipić

kīpȉt, kȋpin *nesvrš*. 1. *3. l.* vreti, kipjeti, ključati → **kȕhot3**, **vrȉt1**; 2. *fig*. biti uzrujanim, srditim, bijesnim → **kȕhot4**

Kȋrije *m neskl*. Gospodine (dio mise)

kȋrnja *ž* vrsta bijele morske ribe, kirnja

kȉsel (kȉseli) *pridj*. kiseo → **jȗt1**

kiselinȁ, kiselinȇ *ž* 1. kisela tekućina; 2. osjećaj paljenja u jednjaku, žgaravica → **jutȉlo3**, **uzgȑlica**

kȉsnut¹, kȉsnen *nesvrš*. postajati mokrim od kiše, kisnuti

kȉsnut², *3. l*. kȉsne *nesvrš*. uzdizati se pod utjecajem kvasca, kisnuti (o tijestu)

kīšćȁ, kȋšćih *s mn*. 1. vrsta ručnog alata u obliku dviju ukrštenih poluga; 2. dio tijela rakova i nekih drugih životinja

kȉta *ž* grana s lišćem

kitušȉna *ž augm*. *od* **kȉta**

˟kȋvan, kīvnȁ, kȋvno (kȋvni) *pridj*. koji je veoma ljut, gnjevan, bijesan

kjȃkov (kjȃkovi) *pridj*. koji nema dijela tijela, sakat, kljast

kjȃkovac, kjȃkovca *m* sakat muškarac → **kjōkȍ**

kjȃkovica *ž* sakata žena → **kjakȕša**

kjakȕša *ž* sakata žena → **kjȃkovica**

kjōkȍ, kjokȇ *m* sakat muškarac → **kjȃkovac**

kjūcȍt, *3. l*. kjȕco *nesvrš*. kljunom uzimati hranu, kljuvati → **kjūjȁt**

kjūč, kjūčȁ *m* 1. predmet kojime se ključanica otključava i zaključava; 2. vrsta alata kojime se što zavrće ili odvrće

kjučȃnica *ž* ključanica

kjȕčica *ž* igla za pletenje

kjučȉć¹ *m dem*. *od* **kjūč1**, ključić

kjučȉć² *m* vrsta uzla, uzica

kjūjȁt, *3. l*. kjūjȅ *nesvrš*. kljunom uzimati hranu, kljuvati → **kjūcȍt**

kjȕka *ž* 1. klin ili šipka zavrnuta na kraju (ob. od željeza); 2. dugačak drveni kolac svinuta vrha (ob. za branje badema); 3. *fig*. najniža ocjena znanja → **jedinȉca2**, **kȇc**

kjûn *m* 1. kljun; 2. *fig*. usta

klãdit se, klãdin se *nesvrš*. kladiti se

klãnjot se, klãnjon se *nesvrš*. 1. spuštati se na koljena u znak štovanja Boga; 2. saginjati glavu/gornji dio tijela u ljubaznome pozdravu; 3. *fig*. dodvoravati se, ulagivati se, ulizivati se

klãpa *ž* 1. društvo koje se redovito sastaje; 2. družina pjevača, vokalni sastav (ob. dalmatinski)

klãpot, klãpjen *nesvrš*. lupati po tvrdome, kucati

klarinèt *m* vrsta drvenoga puhaćega glazbala, klarinet

ˣklàst, klãden *svrš*. metnuti, staviti → **butàt1**, **hîtit2**, **stãvit1**

klàt, kòjen *nesvrš*. klati

klàt se, kòjen se *nesvrš*. 1. međusobno se ubijati klanjem; 2. *fig*. žestoko se svađati, žestoko se tući

klečàt, klečîn *nesvrš*. klečati

klèknut, klèknen *svrš*. kleknuti

klẹ̑t, kunẽn *nesvrš*. proklinjati, kleti

klẹ̑t se, kunẽn se *nesvrš*. zaklinjati se, kleti se

klẹ̑tva *ž* kletva

klẹ̑tvarica *ž* žena koja rado kune

kletvenjõk, kletvenjõkā *m* muškarac koji rado kune

klìma¹ *ž* podneblje, klima

klìma² *ž* klima-uređaj

klobũk, klobūkā *m* šešir

klònut, klònen *svrš*. izgubiti snagu ili volju, postati iscrpljenim, ne moći izdržati

ˣklubôjce *s dem*. *od* **klûko** → **klučîć**

klučîć *m dem*. *od* **klûko** → **ˣklubôjce**

klûko *s* namotani smotak (konca, vune i sl.), klupko

kmẹ̄čît, kmẹ̄čin *nesvrš*. glasati se piskutavim glasom, dosadno plakati, kmečati

knẹ̑z¹ *m* visoki feudalni dostojanstvenik, knez

knẹ̑z² *m* vrsta šarene morske ribe, knez

Knĩn, Knīnā *m* Knin (grad)

knjàt, knjôn *nesvrš*. spavati laganim snom, drijemati → **drīmàt**, **kūnjàt**

kọ̑, kȍga *zamj*. 1. tko; 2. itko

kȍ/kô *vezn*. kao, poput → **kakȍ**

ko *vezn*. ako → **ako**

kobasîca *ž* kobasica

kobîla *ž* 1. ženka konja; 2. *fig*. žena vulgarna ponašanja; 3. *fig*. krupnija, jača žena

kobọ̑l, kobȍla *m* prut loze s grozdovima

kobȍlac, kobọ̑lca *m dem*. *od* **kobọ̑l**

kôca *ž* 1. drveni sud za gnječenje grožđa, kaca; 2. zapremnina jedne kace (kao mjera)

kocijût (kocijûti) *pridj*. svojeglav, tvrdoglav → **tvrdoglôv**

kọ̄čît, kọ̄čin *nesvrš*. usporavati ili zaustavljati vozilo, kočiti → **brenzàt**

kọ̄čnîca *ž* naprava za usporavanje ili zaustavljanje vozila, kočnica → **brẹ̑nza**, **kọ̄šnîca**

kȍčul *m* vrsta željezne kuke (u obliku slova S)

kȍća *ž* 1. brod za ribolov na otvorenome moru, koćarica; 2. vrsta velike povlačne ribarske mreže

koćèta *ž* 1. starinska postelja; 2. drvene stranice (prednja i stražnja) starinske postelje

kôd *m* miris (pri sušenju ili čađenju mesa)

kōdà *vezn*. kao da

kōdît, kõdin *nesvrš*. 1. blagoslivljati mirisnim kadom (tamjanom), kaditi → **incesōvàt**; 2. sušiti meso na kaminu

kȍfa *ž* vrsta oveće pletene košare

kǫ̑gma *ž* lončić s drškom i kljunom za kuhanje kave

kǫ̑gmica *ž dem*. *od* **kǫ̑gma**

kǫ̑go, kǫ̑gota *m* (brodski) kuhar

kǫ̑gǫ̑d *zamj*. tkogod → **kǫ̑gǫ̑l**

kǫ̑gǫ̑l *zamj*. tkogod → **kǫ̑gǫ̑d**

kǫ̑gul *m* put načinjen od oblutaka

kogulȁt, kogulȏn *svrš*. prekriti dio zemlje oblutcima

kogulȏn (kogulȏni) *pridj*. koji je prekriven oblutcima, koji je načinjen od oblutaka

kogulōvȁt, kogulõjen *nesvrš*. prekrivati dio zemlje oblutcima

kȏjba *ž* mala žičana, pletena nastamba za držanje ptica, krletka

kȍjer *m* komad kože na kojemu visi bat zvona

kojî, kojô, kojȇ/kojǫ̑ *zamj*. → **˟kî** 1. koji (upitna); 2. koji (odnosna)

kojîgǫ̑d *zamj*. kojigod → **˟kigǫ̑d**, **˟kigǫ̑l**, **kojîgǫ̑l**

kojîgǫ̑l *zamj*. kojigod → **˟kigǫ̑d**, **˟kigǫ̑l**, **kojîgǫ̑d**

kojũn, kojūnȁ *m* kameni klin

kȍk *m* vrsta šarenoga graha velikoga zrna

kȍki *zamj*. koliki → **kolȉki**

kȍko *pril*. koliko → **kolȉko**

kokoćȁt, kokȍćen *nesvrš*. → **kokodōkȁt** 1. *3. l.* kokodakati (o kokoši); 2. *fig*. brbljati, blebetati

kokodōkȁt, kokodȏčen *nesvrš*. → **kokoćȁt** 1. *3. l.* kokodakati (o kokoši); 2. *fig*. brbljati, blebetati

kokolȁt, kokolȏn *nesvrš*. milovati, maziti; pretjerano ugađati, udovoljavati → **kokulȁt**

kokolȁt se, kokolȏn se *nesvrš*. milovati se, maziti se → **kokulȁt se**

kȍkoš, kokošȇ *ž* 1. kokoš; 2. kokošje meso → **kokošȅvina**

kokošȅvina *ž* kokošje meso → **kȍkoš2**

kokošȉca *ž dem*. *od* **kȍkoš**, kokica

kokošȏr, kokošōrȁ *m* vrsta grabežljive ptice, jastreb kokošar

kokulȁt, kokulȏn *nesvrš*. milovati, maziti; pretjerano ugađati, udovoljavati → **kokolȁt**

kokulȁt se, kokulȏn se *nesvrš*. milovati se, maziti se → **kokolȁt se**

kôl, kãla *m* okrugli zadebljani dio kože (najčešće na stopalima), kurje oko

kǫ̑la *ž* ljepilo

kolȁc, kǫ̑lca *m* uski i oduži komad drveta, motka, kolac

kolačȉć *m dem*. *od* **kolõč**

kȍlap *m* moždani (i drugi) udar → **kôp**

kolčȉć *m dem*. *od* **kolȁc**

kolȅja *ž* božićni običaj pri kojemu sabrana družina posjećuje odabrane obitelji te pjeva božićne pjesme, čestita i raduje se

kolendõr, kolendōrȁ *m* osoba koja u družini u božićnome vremenu posjećuje odabrane obitelji te pjeva božićne pjesme, čestita i raduje se

kolȇndot, kolȇndon *nesvrš*. u družini u božićnome vremenu posjećivati odabrane obitelji te pjevati božićne pjesme, čestitati i radovati se

kȍlera *ž* vrsta teške crijevne zarazne bolesti, kolera

kolȅt *m* ovratnik → **˟kulõr**

kolīca, kolīcih *s mn*. naprava koja se gura za različite namjene (za pre-

voženje tereta, djece, bolesnika i sl.)

kȍliga *ž* grčevi u trbušnim organima i crijevima popraćeni proljevom, kolike

ˣkoligȁt, koligôn *svrš*. polegnuti, nagnuti

kolȉki *zamj*. koliki → **kȍki**

kolȉko *pril*. koliko → **kȍko**

kolȉno *s* 1. koljeno (dio tijela); 2. srodstvo s obzirom na pretke, loza; 3. svinut dio čvrstoga tijela za spajanje cijevi

kôlkul *m* samo kao ▲ *činȉt kôlkula* obraćati pažnju, davati važnost, primjećivati koga

kolo *prijedl*. oko → **ȍko**, **ȍkolo**

kȍlo *s* 1. kotač; 2. kolut; 3. vrsta narodnoga plesa

kolobȏr, kolobōrȁ *m* 1. podočnjak; 2. svijetli obruč oko Mjeseca

kolȏč, kolōčȁ *m* ˣ1. kruh umiješen u obliku koluta; 2. slastica koja se najčešće sastoji od pečenoga tijesta s različitim dodatcima

kolǫ̑na *ž* 1. stup na obali za vezivanje broda; 2. nosivi stup, potporanj

kolǫ̑nija *ž* kolonjska voda

kolpȁt, *3. l*. kolpô *svrš*. zadesiti, pogoditi koga (o moždanome (i drugome) udaru)

koltivȁt, koltivôn *nesvrš*. 1. obrađivati (poljoprivredno zemljište); 2. *fig*. njegovati, brigati, skrbiti

kǫ̑ltra *ž* vrsta debljega pokrivača, poplun

koltrîna *ž* zavjesa

koltûra *ž* brižljivo obrađen nasad

kolȕdrica *ž* redovnica nekih zatvorenih katoličkih crkvenih redova

kolûr *m* boja → **bǫ̑ja**

komânda *ž* zapovijed (ob. u vojsci)

komandônt *m* zapovjednik, komandant

ˣkômbij *m* razmjena

kombinȅt *m* vrsta ženskoga donjega rublja, kombine

komȅš *m* vrsta ženskoga prsluka koji se odijeva ispod odjeće

komešûra *ž* raspuklina, uzak procjep (npr. na drvu, između dasaka i sl.)

komȋn, komīnȁ *m* otvoreno ugrađeno ognjište, kamin

Komîška *ž* ona koja je rodom iz Komiže; stanovnica Komiže

komîški *pridj*. koji se odnosi na Komižane i Komižu, komiški

Komȉža *ž* naselje na otoku Visu, Komiža

Komȉžanin *m* onaj koji je rodom iz Komiže; stanovnik Komiže

komȍ *s* vrsta starinske komode

kȍmod *m* 1. udobnost; prostranost; 2. osjećaj nesputanosti, slobode

kȍmodan, kȍmodna, kȍmodno (kȍmodni) *pridj*. 1. udoban; prostran; 2. nesputan, slobodan; 3. *fig*. spor, bezbrižan, ležeran

komodȁt, komodôn *nesvrš*. biti po ukusu, biti po volji, odgovarati

komodȁt se, komodôn se *nesvrš*. osjećati se nesputano, opušteno, prijatno

kȍmodno *pril*. 1. udobno; prostrano; 2. nesputano, slobodno; 3. *fig*. sporo, bezbrižno, ležerno

komȏr, komōrȁ *m* vrsta letećega kukca, komarac → **komōrȁc**

komȍra *ž* soba → **ˣkãmara**

komōrȁc, komõrca *m* vrsta letećega kukca, komarac → **komõr**

komȏrča *ž* vrsta bijele morske ribe cijenjena mesa, orada, komarča

komȍrica *ž dem*. *od* **komȍra**

komȍštre, komȍštrih *ž mn*. željezni lanci ponad kamina o koje se vješaju lonci za kuhanje

komplȇt *m* 1. haljina ili suknja s jaknom od iste tkanine; 2. ono što je cjelovito, što ima sve dijelove

kompȍt *m* kompot

komudrôgo *zamj*. ma tko, tko bilo

˟komûna *ž* općinsko središte, općinski ured

komunȉsta *m* komunist

komunȉstiški *pridj*. koji se odnosi na komunizam i komuniste, komunistički

komunȉzam, komunȉzma *m* komunizam

˟komũnski *pridj*. koji pripada **˟komûni**, općinski

kȍnat, kọ̑nta *m* račun, obračun

kọ̑nce *s* nit za šivanje, konac

koncȅrat, koncȇrta *m* koncert

kȍnče, kȍnčeta *s dem*. *od* **kọ̑nj** → **konjȉć**

kondȋr *m* samo kao ▲ *činȉt kondȋr* pretvarati se, praviti se

kondȕt *m* nužnik, zahod

konfȁt se, konfȏn se *nesvrš*. slagati se međusobno, imati dobar odnos

konferȉt, *3*. *l*. konferî *nesvrš*. prijati, goditi, sviđati se

konfȅti, konfȅtih *m mn*. vrsta sitnih tvrdih slatkiša, uvijeni bomboni (ob. na svadbama)

konfȋn *m* 1. zemljište katastarske općine, katastarska općina; 2. granice, međe katastarske općine

kônfor *m* aromatična tvar prepoznatljiva mirisa, kamfor

konfudȉt, konfudȋn *svrš*. smesti, zbuniti

konfudȉt se, konfudȋn se *svrš*. smesti se, zbuniti se

konfužjũn, konfužjūnä *m* zbunjenost, smetenost, zbrka, metež

konȉstra *ž* vrsta pletene košare s dvjema ručkama

konȉstrica *ž dem*. *od* **konȉstra**

˟kọ̑nka *ž* drvena naprava koja se postavi na samar (za nošenje kamenja, šljunka i sl.)

konȍba *ž* težački podrum, konoba

konȍbar *m* konobar → **kamaljȇr**

konõl, konōlä *m* 1. prokop za odvođenje vode, jarak → **fȍša**; 2. žlijeb, slivnik pod strehom; 3. uski morski pojas između dviju kopnenih površina

konȍp, konopä *m* konop

konȍpac, konȍjca *m* tanji konop

konopčȉć *m dem*. *od* **konȍp**

konšȇrva *ž* koncentrat ukuhane rajčice

konšiljȇr, konšiljȇrä *m* 1. osoba koja savjetuje, savjetnik (ob. općinski); 2. član vijeća, vijećnik

kọ̑nšul *m* šef konzularnoga predstavništva, konzul

kontȁt, kontȏn *nesvrš*. → **kalkulȁt** 1. računati, izračunavati, brojiti → **računȁt1**; 2. *fig*. prebirati u mislima, razmišljati, pretpostavljati, smatrati → **računȁt3**

kontẹ̑njer *m* sanduk za odlaganje smeća, kontejner

kọ̑ntra *ž* oprečan čin, uzvratni udarac

kọ̑ntra *prijedl*. protiv, nasuprot

kọ̑ntra *pril*. protiv, nasuprot

ˣkontrabandjẹ̄r, kontrabandjẹ̄rā *m* krijumčar → **švèrcer**

ˣkontrabônd *m* → **švèrc** 1. krijumčarenje; 2. krijumčarena roba

kontrapîz *m* protuuteg

kontrȁt, kontrãta *m* pogodba, ugovor

kontrẽšt *m* prepirka, svađa

kontrešt̀at, kontrešt̂on *nesvrš*. izražavati protivna stajališta, proturječiti

kontrešt̀at se, kontrešt̂on se *nesvrš*. prepirati se, svađati se

kontrọ̄lȁ, kontrọ̄lę̄ *ž* kontrola

konzẹ̑rva *ž* hermetički zatvorena limenka s hranom, konzerva

kọ̑nj, konjā *m* 1. vrsta domaće životinje; 2. nogari za piljenje drva; 3. jedna od šahovskih figura

kōnjȁc, kõnjca *m* vrsta bijele morske ribe, kanjac

kȍnjak *m* vrsta žestokoga alkoholnoga pića, konjak

kȍnjic¹ *m* vrsta sitnije morske ribe (oblikom podsjeća na konja), morski konjić

kȍnjic² *m* vrsta kukca, skakavac → **skãkavac**

konjī́ć, konjīćā *m dem*. *od* **kọ̑nj** → **kȍnče**

kôp¹, kôpi *ž* kap, kaplja → **kãpja**

kôp², kôpi *ž* moždani (i drugi) udar → **kȍlap**

kọ̑p *m* kopanje, vrijeme kopanja

kopãnja *ž* oveće drveno korito u kojemu se miješa tijesto za kruh

kȍpar, kȍpra *m* vrsta začinske biljke, kopar

kopȁt, kȍpon *nesvrš*. kopati

kopîšće, kopîšća *s* dugačak drveni držak (na koji se ob. nataknu osti)

kopȉto¹ *s* 1. donji dio noge u nekih životinja; 2. postolarski kalup za izradu cipela

kopȉto² *s* vrsta cvijeća, papučica, kalceolarija → **papùčica**

kôpo, kôpota *m* → **kâpo** 1. upravitelj stroja na brodu; 2. onaj koji je na čelu, šef, vođa

kopõč, kopōčā *m* onaj koji kopa, težak

kopošônta *ž* groblje → **grọ̑bje**

kopȑc¹ *m* vrsta zimzelenoga stabla, mediteranski čempres

kopȑc² *m* vrsta gomoljaste biljke (nalik na mrkvu)

koprifọ̑go *m* zabrana kretanja u određeno vrijeme u ratno doba, redarstveni sat

koprȉva *ž* vrsta primorskoga listopadnoga stabla, košćela, kostela

koprîvnica *ž* ugrađena manja kamenica u crkvi za blagoslovljenu vodu, škropionica

kôr, kãra *m* 1. zaprežna kola, teretna kola; 2. zapremnina jednoga kara (kao mjera)

kọ̑r, kȍra *m* povišen dio crkve gdje se nalaze orgulje i pjevači, pjevalište

kȍra *ž* vanjski odvojivi sloj ili omotač čega (stabla, kruha i sl.), kora

kōrȁt se, kõron se *nesvrš*. svađati se → **svadīvàt se**

Kọ̑rčula *ž* Korčula (otok i grad)

Korčulānin *m* onaj koji je rodom s otoka Korčule ili iz grada Korčule;

stanovnik otoka Korčule ili grada Korčule

Korčulônka *ž* ona koja je rodom s otoka Korčule ili iz grada Korčule; stanovnica otoka Korčule ili grada Korčule

korčulônski *pridj*. koji se odnosi na otok Korčulu i grad Korčulu te na Korčulane, korčulanski

kọ̑rda *ž* uzica, vrpca

kordũn, kordūnà *m* 1. dugi zlatni lanac; 2. dva reda većega broja ljudi okrenutih jedni prema drugima tako da tvore prolaz kroz koji netko prolazi

korduncîn *m* vrpca za vezanje cipela → **špigẽta**

kȍren *m* donji dio biljke (u zemlji), korijen → **žȉla2**

korẹ̑nje, korẹ̑njo *s zb*. *imen*. *od* **kȍren**, korijenje

koridũr, koridūrà *m* hodnik→ **pọ̑rtik**

korijôndoli, korijôndolih *m mn*. šareni papirići za posipanje u veselim prigodama

korȉsno *pril*. svrsishodno, korisno

korȉst, korȉsti *ž* probitak, korist

korȉstan, korȉsna, korȉsno (korȉsni) *pridj*. svrsishodan, koristan

korȉto *s* vrsta posude (ob. drvene), korito

korîzma *ž* četrdesetnica (četrdeset dana priprave za Uskrs), korizma

kornîž *m* krajnji dio kakve površine, obrubljeni dio kraja, rub

kornjãča *ž* kornjača

koromȁč, koromãča *m* vrsta samonikle ljekovite biljke, koromač

kôrta *ž* 1. papir; 2. ulaznica, putna karta; 3. službeni dokument; 4. igraća karta; 5. paketić; 6. zemljopisna karta, zemljovid → **mãpa**

kortejàt se, kortejôn se *nesvrš*. pokazivati simpatije međusobno, udvarati se

kortejônt *m* udvarač, simpatija

korȕt *m* → **˟lȕt** 1. žalost za pokojnikom; 2. crna odjeća koja se nosi u znak žalosti za pokojnikom, crnina → **črninà**

kosȁ, kosẹ̄ *ž* vrsta oruđa za kosidbu, kosa

kosȉca *ž* nekoliko spletenih pramenova kose, pletenica

kosȉć *m* vrsta ptice pjevice, kos

kȍsilica *ž* poljoprivredni stroj za kosidbu, kosilica

kosȋr, kosīrà *m* savijeno sječivo, kosijer

kosirãča *ž* zakrivljeni nož s oštricom

kosīrī, kosȋrih *m mn*. donja čeljust

kosirȉca *ž* vrsta ptice selice, čiopa

kosirȉć *m dem*. *od* **kosȋr**

kosȉt, kȍsin *nesvrš*. kositi

kȍska *ž* 1. bilo koji predmet u obliku kocke; 2. kockasto tijelo obilježeno različitim brojem točkica ili brojevima (od 1 do 6) u društvenim igrama, igraća kocka; 3. ždrijeb

kọ̑ska *ž* koščata, mršava osoba

kȍskot se, kȍskon se *nesvrš*. rječkati se, svađati se

kosmẽj, kosmējà *m* vrsta morskoga raka, grmalj

kosnȕt, kȍsnen *svrš*. izazvati bol ili tugu, bolno se dojmiti, kosnuti

kosnȕt se, kȍsnen se *svrš*. uznemiriti se

kọ̑st, kȍsti *ž* kost

kòstret, kòstreti *ž* 1. kozja dlaka; 2. *fig*. oštra kosa

kostrȉč, kostrīčā *m* vrsta samonikle jestive biljke, kostriš

kostrūšȉt, kostrũšin *nesvrš*. nadizati kosu, tapirati

kostrūšȉt se, kostrũšin se *nesvrš*. 1. uzdizati kosu, dlaku ili perje (od straha, bijesa i sl.); 2. *fig*. pokazivati nezadovoljstvo, žestiti se, oštriti se → **rogūšȉt se**

kòšarka *ž* vrsta športske igre, košarka

košćȇ, košćô *s zb*. *imen*. *od* **kȍst**

košćȉca *ž* 1. *ž dem*. *od* **kȍst**; 2. tvrdi dio ploda (npr. masline, šljive)

košȅt *m* dio noge od kuka do koljena, bedro, stegno

kòšnica *ž* nastamba za pčele, košnica → **kòšnjica**

kȍšnīca *ž* naprava za usporavanje ili zaustavljanje vozila, kočnica → **brȇnza**, **kȍčnīca**

košnjȁ, košnjȇ *ž* košnja, kosidba

kòšnjica *ž* nastamba za pčele, košnica → **kòšnica**

koštȁt[1], *3. l.* koštô *nesvrš*. vrijediti, stajati, koštati → **gustȁt**

koštȁt[2], koštôn *svrš*. → **akoštȁt** 1. pristati plovilom uz obalu, uz kraj; 2. *fig*. pristupiti, prići

koštȁt se, koštôn se *svrš*. *fig*. pridružiti se, približiti se

koštōvȁt, koštõjen *nesvrš*. → **akoštōvȁt** 1. pristajati plovilom uz obalu, uz kraj; 2. *fig*. pristupati, prilaziti

koštōvȁt se, koštõjen se *nesvrš*. *fig*. pridruživati se, približavati se

košȕja *ž* košulja

košȕjica *ž* 1. *dem*. *od* **košȕja**; 2. ovojnica, placenta

kòta *ž* bijela košulja dugih rukava (nosi se za vrijeme obreda)

kotȁc, kolcȁ *m* zagrađeno i natkriveno mjesto za držanje domaćih životinja

kotigȋn *m* debela domaća kobasica

kotirãka *ž* otvor u podu kroz koji se ljestvama spušta u podrum

kotȉt, *3. l.* kòti *nesvrš*. kotiti

kotȉt se, *3. l.* kòti se *nesvrš*. kotiti se

kotlȇnka *ž* oveći bakreni (ili mjedeni) sud s poklopcem

kotlȕša *ž* vrsta limene četvrtaste posude (narod je po njima udarao i proizvodio buku kada su se udovac i udovica ženili)

kotôl, kòtla *m* 1. oveći sud za kuhanje na otvorenoj vatri, kotao; 2. postrojenje za pečenje rakije; 3. zapremnina jednoga kotla (kao mjera)

kotonjôta *ž* želatinasta marmelada od dunja, kitnikez → **kotunjôta**

kotõr, kotōrā *m* svećenikov poslužitelj za vrijeme mise i drugih obreda, ministrant

kotũn, kotūnā *m* vrsta tvrde pamučne tkanine

kotunjôta *ž* želatinasta marmelada od dunja, kitnikez → **kotonjôta**

kovačȉja *ž* 1. radionica kovača, kovačnica; 2. kovački obrt

kovȁt, kȕjen *nesvrš*. kovati

kovõč[1], kovōčā *m* obrtnik koji kuje, kovač

kovõč[2], kovōčā *m* vrsta bijele morske ribe cijenjena mesa, kovač → **šampjȇr**

kozà, kozȇ *ž* 1. vrsta domaće životinje, koza; 2. *fig*. *pejor*. neodgojena žena

kȏzji *pridj*. kozji

kozjõk, kozjōkà *m* 1. mužjak koze, jarac; 2. *fig*. *pejor*. neodgojen muškarac

kozlȁk, kozlãka *m* utvara, spodoba

˟kòzle, kòzleta *s* kozje mladunče, mlado koze → **kozlȉć**

kozlȉć *m* kozje mladunče, mlado koze → **˟kòzle**

˟kozõr, kozōrā *m* osoba koja čuva ili uzgaja koze, kozar

kȍža *ž* 1. organ koji prekriva vanjsku površinu tijela čovjeka i nekih životinja; 2. isti dio tijela oderan sa životinja, sirov ili industrijski prerađen

kra *prijedl*. pored, pokraj, kraj

krajȉca *ž* kraljica

krakũn, krakūnā *m* zasun, kračun

Kranjȉca *ž* ona koja je rodom iz Slovenije; stanovnica Slovenije → **Slovȇnka**

krãsta *ž* kora sasušene krvi na rani, krasta

krãstavit, krãstavin *nesvrš*. osipati se krastama, krastati se

krãstica *ž dem*. *od* **krãsta**

krãstov (krãstovi) *pridj*. koji je u krastama, krastav

krãva *ž* 1. vrsta domaće životinje, govedo ženskoga spola; 2. *fig*. *pejor*. krupna žena

krãvosac, krãvosca *m* vrsta neotrovne primorske zmije, kravosas

krcȁt, krcôn *nesvrš*. utovarivati kakav teret (u brod, kamion i sl.)

krcȁt, krcãta, krcãto (krcãti) *pridj*. koji je pun do najveće moguće mjere, u cijelosti pun, krcat

krȇčȉt, krȇčin *nesvrš*. rukom lomiti suho granje

krȇda *ž* kreda

kredȇnca *ž* kuhinjski ormar za posuđe i kuhinjski pribor

krȅja *ž* krađa

krejônca *ž* pristojnost, uljudnost, uglađenost

krȅma *ž* krema

krȅmik *m* kamen za upaljač

krȇna *ž* plastična nit za udicu, flaks

krepãlina *ž* tijelo uginute životinje u raspadanju, crkotina, strvina

krepȁt, krepôn *svrš*. 1. *3. l.* uginuti, crknuti → **crknut**; 2. *fig. pejor*. umrijeti

krȅpon (krȅponi) *pridj*. 1. koji je uginuo, crknut; 2. *fig*. premoren, izmučen

krepōvȁt, krepõjen *nesvrš*. 1. *3. l.* ugibati, crkavati → **crkōvȁt**; 2. *fig. pejor*. umirati

kresȁt, krȅšen *nesvrš*. 1. kresivom izbijati iskru; 2. *fig*. oštro psovati, bogohuliti

krȅst, krȅden *nesvrš*. uzimati tuđe, otuđivati, krasti

krešȉt, krešȉn *svrš*. 1. *3. l.* povisiti se (o cijeni), postati duljim (o danu), povećati (o obujmu); 2. postati većim, narasti (i nadebljati)

krȉk[1] *m* oštar uzvik, vrisak, krik

˟krȉk[2] *m* kočnica na teretnim kolima

krȉka *ž* velika vika uz krikove

krīlȏ *s* 1. organ za letenje u ptica i kukaca; 2. bočni dio čega; 3. dio odjeće

Krīlȍ *s* Krilo Jesenice (naselje između Splita i Omiša)

kriminõl, kriminōlä *m* kriminal

krȉpan, kripnä, krȉpno (krȉpni) *pridj*. 1. koji okrepljuje, koji daje snagu, hranjiv (npr. juha); 2. snažan, jak, čvrst (o čovjeku)

krīpȉt, krȋpin *nesvrš*. činiti koga krepkim, snažnijim, krijepiti

krīpȉt se, krȋpin se *nesvrš*. povraćati snagu, uhranjivati se; osvježavati se

krȉpost, krȉposti *ž* 1. moralna čistoća; 2. tjelesna snaga, krepkost

krȋs *m* jaka žega, nesnosna vrućina, pripeka → **zvizdôn**, **žȅga**

krȉt, krȉjen *nesvrš*. kriti

krȉt se, krȉjen se *nesvrš*. kriti se

krîv, krīvä, krîvo (krīvi) *pridj*. 1. savijen, zakrivljen, svinut; 2. koji hramlje, hrom, šepav → **cȍlav**, **cȍtov**; 3. koji je učinio što zabranjeno ili kažnjivo

krīvȅ, krivȇ *m* muškarac koji šepa, šepavac → **cȏlȅ**, **cȍto**

krivȉca *ž* krivica

krivinȁ, krivinȇ *ž* izvijeni dio puta ili ceste, zavoj, okuka

krīvȉt, krȋvin *nesvrš*. 1. povijati, svijati; 2. svaljivati krivnju na koga, okrivljavati

krīvȉt se, krȋvin se *nesvrš*. 1. povijati se, svijati se; 2. hramati, šepati

krîvo *pril*. 1. nakrivljeno, zakrivljeno, neravno; 2. žao; 3. netočno, neistinito

krivovrōtȅ, krivovrotȇ *m* muškarac deformirana vrata

krîzma *ž* sakrament potvrde, krizma

krîzmot, krîzmon *svrš*. i *nesvrš*. podijeliti/dijeliti sakrament potvrde, krizmati

krîzmot se, krîzmon se *svrš*. i *nesvrš*. primiti/primati sakrament potvrde, krizmati se

krȋž, krīžä *m* 1. raspelo, križ; 2. znak ili predmet nalik križu; 3. *fig*. briga, patnja

krīžȁt, krȋžon *nesvrš*. precrtavati, šarati

krīžȉ, krȋžih *m mn*. donji dio kralježnice, križa

križȉć *m dem*. *od* **krȋž1**, **krȋž2**

kȑka *ž* borova kora

krmȁ, krmȇ *ž* stražnji dio broda, krma

krmȇj, krmējä *m* osušena izlučina iz oka, krmelj

krmejîv, krmejȉva, krmejȉvo (krmejȉvi) *pridj*. krmeljiv → **krmejôn**

krmejôn (krmejôni) *pridj*. krmeljiv → **krmejîv**

krnevõl, krnevōlä *m* 1. posljednji dan mesopusta, pokladni utorak (dan i večer uoči Pepelnice); 2. karnevalski lutak; 3. *fig*. osoba koja općim dojmom, ponašanjem, odijevanjem izaziva porugu

***krnjôla** *ž* vrsta prstena

krȍcula *ž* pomagalo za kretanje u obliku štapa, štaka → **štȁka**

krôj, krȃja *m* 1. svršetak, konac; 2. krajnji dio kakve površine; 3. dio kopna uz more, obala; 4. područje, predio

krõj, krōjä *m* 1. osoba s najvišim naslovom vladara u nekim državama; 2. jedna od igraćih karata

krȏj, krȍja *m* nacrt prema kojemu se kroji odjeća, kroj

krōjȅvić *m* kraljević

krōjȅvina *ž* država kojom vlada kralj, kraljevina

krojȉt, krojīn/krȍjin *nesvrš*. rezati tkaninu ili kožu radi šivanja, krojiti

krôk *m* 1. korak; 2. mjera za dužinu

˟krokãnat, krokônta *m* vrsta slastice od badema i šećera, krokant → **krokônt**

˟krōkȁt, krõkon *nesvrš*. koračati

˟krōknȕt, krõknen *svrš*. koraknuti

krokônt *m* vrsta slastice od badema i šećera, krokant → **˟krokãnat**

krolȁt, krolôn *svrš*. iznemoći, oslabjeti

krõlko *pril*. → **krõtko** 1. na malu dužinu; 2. kratkoga trajanja, tako da nije dugo

Krõnjȁc, Krõnjca *m* onaj koji je rodom iz Slovenije; stanovnik Slovenije → **Slovę̄nȁc**

krõtak, krõtkā/krõlkā, krõtko/krõlko (krõtki/krõlki) *pridj*. 1. koji ima mali razmak od jednoga do drugoga kraja (npr. suknja); 2. koji je manji nego što je potrebito (npr. košulja); 3. koji traje manje nego što je potrebito ili uobičajeno (npr. dan)

krõtko *pril*. → **krõlko** 1. na malu dužinu; 2. kratkoga trajanja, tako da nije dugo

krǫ̑v, krȍva *m* krov

krōvȉt, krõvin *nesvrš*. otapati (npr. šećer)

krōvȉt se, krõvin se *nesvrš*. 1. *3. l.* otapati se, kraviti se; 2. *fig*. ispunjati se zadovoljstvom, osjećati se presretnim

kroz *prijedl*. kroz

krožȅt *m* prsluk

kȓpa *ž* 1. komad platna za čišćenje, krpa; 2. zakrpa

krpę̑j, krpę̄jȁ *m* vrsta nametnika, krpelj

˟krpȉnov (krpȉnovi) *pridj*. koji je pun zakrpi, zakrpan

kȓpit, kȓpin *nesvrš*. krpajući uređivati, krpati

krstȉt, krstīn *svrš*. podijeliti sakrament krštenja

krstȉt se, krstīn se *svrš*. primiti sakrament krštenja

krstīvȁt, krstījen *nesvrš*. dijeliti sakrament krštenja

krstīvȁt se, krstījen se *nesvrš*. primati sakrament krštenja

kȓš *m* područje s mnogo kamena, krš

kršćãnin *m* kršćanin

kȓšćen (kȓšćeni) *pridj*. koji je primio sakrament krštenja, kršten

kršćenȉca *ž* krsni list, krštenica

kršćę̄nje, kršćę̄njo *s gl. imen. od* **krstȉt**, krštenje (sakrament)

kršćônka *ž* kršćanka

kršćônski *pridj*. koji se odnosi na kršćane, kršćanski

kršćônski *pril*. na način kršćana, kršćanski

kršȉt, kȓšin *nesvrš*. ne pridržavati se pravila, odredaba ili dogovora, kršiti

kršjȩ̑, kršjô *s* suho polomljeno granje

krtǫ̑l, krtolȁ *m* vrsta okrugle pletene košare

krȕh *m* 1. uskislo pečeno tijesto; 2. *fig*. ono najpotrebitije od čega se živi; 3. okrugla glava kruha

krȕna *ž* 1. kraljevsko pokrivalo za glavu, (vladarska) kruna; 2. ukras od cvijeća ili lišća kružno spleten, vijenac → **˟vènac**, **vjȅnāc**; 3. stara novčana jedinica (u Austro-Ugarskoj)

krȕnica *ž* ogrlica ili vrpca od niza nanizanih zrna koji se koriste pri molitvi, krunica

krȕška *ž* kruška (stablo i plod)

krūžȉt, krūžin *nesvrš*. kružiti

krv, krvi *ž* krv

krvavȉca *ž* kobasica nadjevena krvi, krvavica

krvinà, krvinȅ *ž* krvno srodstvo

krvopȉja *m* krvopija

krvoprolīćȅ, krvoprolīćô *s* krvoprolića

krvōrȉt, krvõrin *nesvrš*. gubiti krv, krvariti

krvov (krvovi) *pridj*. 1. koji je obliven krvi, krvav; 2. *fig*. koji je vrlo naporan, težak (o radu, životu i sl.)

krzno *s* odjeća od prerađene kože životinja pokrivene gustom dlakom, krzno

kubīk, kubīkā *m* kubik

kȕco *pril*. bez riječi, tiho

kȕco *uzv*. zašuti, umukni

kūč, kūčā *m* vrsta vinove loze i vrsta bijeloga grožđa

kūčàk, kūška *m* pas, psić

kȕća *ž* građevina namijenjena stanovanju, kuća

kućarîn *m* žličica → **ćukarîn**

kućetȉna *ž augm*. *od* **kȕća**

kȕćica *ž dem*. *od* **kȕća**

kućîn, kućȉna *m* pas → **pȁs**

kūćnjok *m* kutni zub, kutnjak

kudȉja *ž* grumen pređe što se veže za preslicu, kudjelja

kȕfer *m* kovčeg

kȕga *ž* vrsta zarazne bolesti, kuga

kuhanȉja *ž* 1. kuhano jelo; 2. pripremanje jela, kuhanje

kȕhinja *ž* prostorija u kojoj se priređuje jelo, kuhinja → **kužîna**

kȕhot, kȕhon *nesvrš*. 1. pripremati hranu u proključaloj vodi; 2. spremati jelo; 3. *3. l.* vreti, kipjeti, ključati → **kīpȉt1**, **vrȉt1**; 4. *fig*. biti uzrujanim, srditim, bijesnim → **kīpȉt2**

kȕkica *ž* posebna igla koja se koristi za kukičanje, kukica

kūkȍj, kūkòja *m* vrsta korova, kukolj

kukȕmar *m* krastavac

kukurīkàt, *3. l*. kukurîče *nesvrš*. oglašavati se kukurikanjem, kukurikati (o pijetlu)

kukurȕz *m* kukuruz → **frmentūn**, **˟hrmentūn**

kukuvȉža *ž* 1. vrsta noćne ptice iz reda sovki, kukuvija; 2. *fig*. zla žena

kȕlaf, kûlfa *m* morska pučina

kularîna *ž* kravata

kȕlin *m* 1. punjeno debelo crijevo svinje (kao suhomesnati proizvod); 2. debelo crijevo; 3. *mn*. *fig*. masne naslage na trbuhu

kulīnje, kulīnjo *s zb*. *imen*. *od* **kȕlin**

˟kulõr, kulōrā *m* ovratnik → **kolȅt**

kultivȁt, kultivôn *nesvrš*. uzgajati, njegovati, kultivirati

kûm *m* 1. svjedok na krštenju, krizmi, vjenčanju, kum → **˟kumpôr**; 2. riječ za obraćanje starijemu muškarcu (izgovara se bez akcenta, zajedno s imenom)

kūmȁ, kumę̃ *ž* 1. svjedokinja na krštenju, krizmi, vjenčanju, kuma → **ˣkumpôra**; 2. riječ za obraćanje starijoj ženi (izgovara se bez akcenta, zajedno s imenom)

kumȉć *m* kumov štićenik

kūmȉt, kūmin *nesvrš*. preklinjati

kumovȁt, kumȕjen *nesvrš*. 1. biti kumom komu; 2. *fig*. sudjelovati u čemu, pomagati u čemu (ob. u čemu lošemu)

kumpanȉja *ž* društvo, družina

kumparȉt, kumparîn *nesvrš*. dolaziti do izražaja, ostavljati dojam, izgledati → **figurȁt**

kumpatȉt, kumpatîn *nesvrš*. imati obzira, strpljenja, razumijevanja prema komu

kumpīr, kumpīrā *m* krumpir (biljka i gomolj) → **ˣkumplīr**

ˣkumplīr *m* krumpir (biljka i gomolj) → **kumpīr**

ˣkumpôr *m* svjedok na krštenju, krizmi, vjenčanju, kum → **kûm1**

ˣkumpôra *ž* svjedokinja na krštenju, krizmi, vjenčanju, kuma → **kūmȁ1**

kūmstvo *s* kumstvo

kūnȁ, kunę̃ *ž* 1. novčana jedinica u Hrvatskoj; 2. vrsta životinje (koja kolje kokoši); 3. kunino krzno

kūnȁc, kūnca *m* vrsta domaće životinje (slična zecu), kunić

kundȁk, kundāka *m* dio vatrenoga oružja koji se prislanja na rame, usadnik, kundak

kunkūn, kunkūnā *m* ukrug složena i pričvršćena kosa, punđa

kuntènat, kuntę̑nta, kuntę̑nto (kuntę̑nti) *pridj*. zadovoljan

kuntę̑nstvo *s* zadovoljstvo

kȕnj *m* klin → **kîn**

kȕnja *ž* dunja (voćka i plod)

kūnjȁt, kūnjon *nesvrš*. spavati laganim snom, drijemati → **drīmȁt**, **knjȁt**

kunjôd *m* ženin i mužev brat, djever, šurjak → **šûro**

kunjôda *ž* ženina i muževa sestra, zaova, svastika

kȕpa *ž* 1. krovni crijep; 2. mesnata izraslina na kokošjoj glavi, kresta; 3. jedna od četiriju boja u talijanskim igraćim kartama

kūpȁt, kūpon *nesvrš*. prati koga, kupati (u kupaonici)

kūpȁt se, kūpon se *nesvrš*. 1. prati se (u kupaonici); 2. biti u vodi, prepuštati se vodi, plivati → **banjȁt se**

kupȉna *ž* vrsta bodljikavoga grma, kupina (plod je **jāgoda**)

kūpȉt, kūpin *svrš*. kupiti

kȕpit, kȕpin *nesvrš*. sabirati, sakupljati

kȕpit se, kȕpin se *nesvrš*. 1. skupljati se (npr. u grupu); 2. *3. l.* postajati manjim u mjeri, ulaziti u se

kȕpjenica *ž* otpali plod masline koji se kupi s tla (za razliku od **berenȉce**)

kupovȁt, kupȕjen *nesvrš*. kupovati

kupovȉna *ž* kupnja, kupovanje

kupȍvni *pridj*. koji je kupljen kao gotov ili djelomice gotov proizvod, kupovni

kupȕs *m* vrsta povrća, kupus

kȕrac, kûrca *m vulg*. muški spolni organ, penis

kûrba *ž vulg*. bludnica, prostitutka, kurva → **putôna**

kûrbarin *m vulg*. razvratnik, bludnik → **kurbõr**

kûrbašćina *ž vulg*. razvrat, bludništvo

kurbetȉna *ž vulg*. 1. *augm*. *od* **kûrba**, teška bludnica; 2. moralno pokvarena žena, nečasna žena

kûrbin *pridj*. *vulg*. pokvaren, loš

kurbõr, kurbōrà *m vulg*. razvratnik, bludnik → **kûrbarin**

kûrbot se, kûrbon se *nesvrš*. *vulg*. bludničiti, kurvati se

kurdȉla *ž* vrpca, traka

kurènat, kurȇnta *m* 1. propuh → **pròpuh**; 2. smjer kretanja površinskoga sloja mora, morska struja

kurijȏ̑ž (kurijȏ̑ži) *pridj*. znatiželjan, radoznao

kurijožitôd, kurijožitôdi *ž* znatiželja, radoznalost

kurȉt, kurîn *nesvrš*. 1. stalno biti u pokretu, uokolo hodati; 2. *3. l.* biti ispravnim, raditi (npr. sat); 3. *3. l.* nestajati (o novcu); 4. *3. l.* protjecati (o vremenu)

kurôj, kurãja *m* hrabrost, neustrašivost, odvažnost

kurôt *m* župnik

kûs[1] *m* komad → **bokũn**

kûs[2] *m* lubenica (biljka i plod) → **dȉnja**

kūsȁt, kũson *nesvrš*. obilno, halapljivo i slasno jesti, kusati

kusȉć *m dem*. *od* **kûs**[1], komadić → **bokunȉć**

kušîn *m* jastuk

kùška *ž* ženka psa, kuja

kùšot, kùšon *svrš*. i *nesvrš*. probati/probavati, kušati (o jelu i piću)

kùtal, kùtla *m* velika žlica kojom se grabi tekuće i žitko jelo, zaimača

kùtlit, kùtlin *nesvrš*. površno kopati, kopkati

kuvȇ̑rta *ž* 1. omotnica za pismo → **šoprakupȇ̑rta**, **˟šuprasupȇ̑rta**; 2. paluba; 3. vrsta pokrivača za postelju

kuvertũr, kuvertūrà *m* vrsta debljega pokrivača za postelju

kužîna *ž* prostorija u kojoj se priređuje jelo, kuhinja → **kùhinja**

kvadrȉlija *ž* vrsta staroga društvenoga plesa

kvarantûre, kvarantûrih *ž mn*. četrdeset sati klanjanja pred Presvetim Sakramentom koje počinje na Cvjetnicu i traje do Velike srijede

kvãrat, kvôrta *m* 1. četvrti dio, četvrtina → **četvrtȉna**; 2. Mjesečeva četvrt

kvasȉna *ž* vinski ocat

kvãtri, kvãtrih *m mn*. dani posta o početku svakoga godišnjega doba

kvintȉlija *ž* vrsta kartaške igre u petero

kvintõl, kvintōlà *m* kvintal (100 kilograma)

kvȉt *pril*. podmirenih računa, bez duga, izjednačeno

kvocȁt, *3. l*. kvȍče *nesvrš*. kvocati (o kokoši)

kvôdar, kvôdra *m* 1. uokvirena slika; 2. okvir za sliku → **rôm2**

kvõrȉt, kvõrin *nesvrš*. 1. izazivati kvar, prouzročivati da što ne radi ispravno; 2. narušavati što svojim postupcima, remetiti komu što; 3. poticati koga na loše ponašanje ili neposlušnost

kvõrȉt se, kvõrin se *nesvrš*. 1. *3. l.* dolaziti u neispravno stanje; 2. *3. l.* postajati lošijim, gubiti dobra svojstva (o hrani i piću); 3. gubiti dobre osobine (o osobi)

ˣkvôrta *ž* stara mjera za žito i sol (40 litara)

kvôs *m* kvasac → **bȉra2**

kvȍška *ž* kvočka

kvrôguc *uzv*. dovraga, kvragu

L

lãbara *ž* brbljava žena, brbljavica

labarȁt, labarôn *nesvrš*. mnogo govoriti, naklapati, brbljati

laboratǫ̑rij *m* medicinska ustanova za pretrage, laboratorij

lãbud *m* vrsta velike ptice močvarice, labud

lãduhan, lãduhna, lãduhno (lãduhni) *pridj*. lagan → **làk**

lagȁt, lãžen *nesvrš*. govoriti neistinu, lagati

lagãtara *ž* lažljivica → **lažjȉvica**

lãgje *pril*. *komp*. *od* **lajkȍ**, **lakȍ**, lakše → **˟lãšnje**

lãgji *pridj*. *komp*. *od* **làk**, lakši → **˟lãšnji**

lãgum *m* mina, eksploziv (za rušenje); ob. samo kao ▲ *pǫ̑ć u lãgum* razoriti, uništiti

lãjavac, lãjavca *m* muškarac neprilična jezika, blebetalo, brbljavac

lãjavica *ž* žena neprilična jezika, brbljavica → **lajǫ̑na**

lajkȍ *pril*. lako → **lakȍ**

lajǫ̑na *ž* žena neprilična jezika, brbljavica → **lãjavica**

lãjot, lãjen *nesvrš*. 1. *3. l.* glasati se lavežom (o psu); 2. *fig*. vikati, galamiti; 3. *fig*. mnogo i svašta govoriti, blebetati, brbljati

lãjov (lãjovi) *pridj*. blebetav, brbljav, lajav

làk, lakà, lakȍ (lãki) *pridj*. lagan → **lãduhan**

lãkat, lôjta *m* lakat

lakȍ *pril*. lako → **lajkȍ**

lãkom (lãkomi) *pridj*. koji je gramziv, nezasitan, pohlepan, lakom → **˟hãmatan**, **pòhlepan**

lãkomac, lãkonca *m* pohlepnik, gramzivac, lakomac → **˟hãmatnik**

lãkomica *ž* 1. pohlepnica, gramzivica, lakomica → **˟hãmatnica**; 2. drvena posuda za pretakanje vina u bačve (nalik na lijevak)

lamarȋn, lamarīnā *m* tanka limena ploča

lãmica *ž* žilet za brijanje, lamica

lampadȋna *ž* ručna svjetiljka

lampȁt, *3. l.* lampȏ *nesvrš*. bljeskati, sijevati (o munji)

lampigȁt, *3. l.* lampigȏ *nesvrš*. titrati, treperiti (ob. o svjetlosti) → **mȉgot2**

lampijũn, lampijūnā *m* svjetiljka s plamenikom, petrolejska lampa

lancȅta *ž* vrsta kirurškoga instrumenta nalik na skalpel, lanceta

lancũn, lancūnā *m* plahta

lanćȁt, lanćôn *nesvrš*. 1. lizati; 2. *fig*. biti krasnorječivim, ulagivati se

lanćūnȁk, lanćũnka *m* vrsta sićušne ptice

lantȇrna *ž* svjetionik

lanternȉsta *m* svjetioničar

lantȏna *ž* kućna terasa

lapacȁt, lapacôn *nesvrš*. mnogo govoriti, lupetati, brbljati

largȁt, largôn *svrš*. udaljiti, odmaknuti

largȁt se, largôn se *svrš*. udaljiti se, odmaknuti se

largôn (largôni) *pridj*. udaljen, odmaknut

largōvȁt, largõjen *nesvrš*. udaljavati, odmicati

largōvȁt se, largõjen se *nesvrš*. udaljavati se, odmicati se

lãstan, lasnȁ, lãsno (lãsni) *pridj*. koji nije umoran, poletan, svjež

lãstavica *ž* 1. vrsta ptice selice; 2. vrsta bijele morske ribe; 3. krajnje krovne grede

lãšćerica *ž* sitna izraslina koja se povremeno pojavi na jeziku, jašterica

lašćȉt, lašćîn *nesvrš*. glancati, polirati, laštiti

lašćȉt se, *3. l*. lašćî se *nesvrš*. blistati se od ulaštenosti, laštiti se

laškȁt, laškôn *svrš*. učiniti da što bude manje zategnuto, olabaviti, opustiti → **popūstȉt1**

laškōvȁt, laškõjen *nesvrš*. činiti da što bude manje zategnuto, labaviti, opuštati → **popūšćȁt1**

˟lãšnje *pril*. *komp*. *od* **lajkȍ**, **lakȍ** → **lãgje**

˟lãšnji *pridj*. *komp*. *od* **lȁk** → **lãgji**

lãštik *m* elastična vrpca

lãštra *ž* prozorsko staklo

lãta *ž* lim

lavabȍ *s* starinski pokretni umivaonik

lavamôn *m* starinski metalni stalak za umivaonik

lavandîn *m* umivaonik (ugrađen u zid)

lavȇl, lavȅla *m* sudoper (ob. kameni)

lavûr *m* posao, rad → **rabȍta**

lavurȁt, lavurôn *nesvrš*. raditi → **rōdȉt**

˟lazanjȁt, lazanjôn *nesvrš*. dodvoravati se, laskati

lazãnje, lazônj/lazãnjih *ž mn*. vrsta domaćih rezanaca

lazanjūr, lazanjūrȁ *m* valjak za valjanje tijesta

lazarîn *m* vrsta ženske frizure (ravno ošišana kosa do ramena)

˟lazarǫ̑na *ž* nevaljala žena

˟lazarūn, lazarūnȁ *m* nevaljao muškarac

lažîv, lažîva, lažîvo (lažîvi) *pridj*. koji rado i često laže, lažljiv

lažjȉvac *m* lažljivac, lažac

lažjȉvica *ž* lažljivica → **lagãtara**

lažùnja *ž* vrsta samonikle biljke, vilin luk

lebȉć *m* jugozapadni vjetar

lebićôda *ž* jaki jugozapadni vjetar

lebrȍ *s* rebro

lèć, lȅžen *svrš*. 1. zauzeti vodoravan položaj, ispružiti tijelo; 2. poći na počinak ili spavanje

lę̑ć, *3. l*. lę̑žȅ *nesvrš*. donositi mlade (o nekim životinjama), leći

lę̑ć se, *3. l*. lę̑žȅ se *nesvrš*. leći se

lę̑d, lȅda *m* 1. smrznuta voda, led → **jȁc**; 2. tuča, krupa → **grôd³**

ledinȁ, ledině *ž* ledina

ledȉt se, ledîn se *nesvrš*. 1. *3. l.* pretvarati se u led, smrzavati se; 2. postajati iznimno hladnim (o dijelovima tijela)

lę̑ganj, lę̑gnja *m* vrsta ptice, leganj

legitimācija *ž* osobna iskaznica

lę̄glȍ *s* mjesto gdje se legu životinje, leglo

legôt *m* lijenčina, besposličar

legrût *m* novak u vojsci, regrut

˟legumîni, legumînih *m mn*. vrsta tjestenine od mahunarki (sirotinjska hrana u Drugome svjetskome ratu)

lelujȁt se, lelȕjon se *nesvrš*. blago se povijati čas na jednu, čas na drugu stranu, lelujati se

lę̄màt, lę̃mon *nesvrš*. mlatiti, udarati, biti → **bȉt**, **mlōtȉt2**, **tūć1**

lemǫ̑zina *ž* milodar, milostinja (u crkvi)

lenjôm, lenjãma *m* drveni građevni materijal

lepȅ́ćot, lepȅ́ćen *nesvrš*. 1. *3. l.* lepetati krilima (o ptici); 2. *fig*. brzo govoriti, mnogo govoriti

lȅpuh *m* 1. vrsta zeljaste biljke; 2. *fig*. stvar male težine, lagana stvar

lerǫ̑j, lerȍja *m* sat (naprava) → **ûra2**

lešȁt, lešôn *svrš*. skuhati (u vodi)

lȅšo *pril*. kuhano (u vodi)

lešôda *ž* jelo spravljeno kuhanjem (u vodi)

lešōvȁt, lešõjen *nesvrš*. kuhati (u vodi)

lȅšt (lȅšti) *pridj*. hitar, brz, okretan

lȅšto *pril*. hitro, brzo, okretno

letanȉje, letanȉjih *ž mn*. → **litanȉje** 1. naizmjenična duga govorna ili pjevna molitva; 2. *fig*. prijekor, prigovor

leterȁt, leterôn *svrš*. ukloniti, maknuti

leterȁt se, leterôn se *svrš*. ukloniti se, maknuti se

leterōvȁt, leterõjen *nesvrš*. uklanjati, micati

leterōvȁt se, leterõjen se *nesvrš*. uklanjati se, micati se

letȉt, letĩn *nesvrš*. 1. kretati se zrakom pomoću krila ili kakva uređaja; 2. biti bačen u zrak; 3. *3. l. fig*. brzo prolaziti, protjecati (o vremenu); 4. *fig*. brzo se kretati, juriti

letrȁt, letrãta *m* → **slȉka** 1. slikarsko djelo; 2. fotografija

letratȁt, letratôn *svrš*. napraviti fotografiju pomoću fotoaparata (danas i pomoću mobilnoga telefona i sl.) → **slȉkot**

letratȁt se, letratôn se *svrš*. uslikati se → **slȉkot se**

letratōvȁt, letratõjen *nesvrš*. praviti fotografiju pomoću fotoaparata (danas i pomoću mobilnoga telefona i sl.) → **slikōvȁt**

letratōvȁt se, letratõjen se *nesvrš*. slikati se → **slikōvȁt se**

lȅtričar *m* električar

lȅtrika *ž* električna struja → **strūjȁ**

lȅut *m* vrsta ribarskoga broda s jednim jarbolom, leut

lę̑va *ž* regrutacija, novačenje

levaćȕša *ž* vrsta manje ptice

levãnat, levônta *m* istočni vjetar, istočnjak

levantĩnka *ž* vrsta masline, levantinka

levantôra *ž* jaki istočni vjetar

levǫ̑lver *m* vrsta vatrenoga oružja, revolver → **revǫ̑lver**

levônda *ž* vrsta aromatične i ljekovite biljke, lavanda

ležȁt, ležĩn *nesvrš*. ležati

ležȍ *s* mjesto na tlu gdje se zadržavaju neke životinje, loga

ležõnje, ležõnjo *s gl. imen. od* **ležȁt**, ležanje

lȋbar, lȋbra *m* knjiga

liberȁt, liberôn *svrš.* → **oslobodȉt** 1. učiniti koga slobodnim, izbaviti; 2. lišiti koga obveze, dužnosti i sl.; 3. sačuvati koga (od zla, napasti i sl.) (u molitvama i zazivima)

liberȁt se, liberôn se *svrš.* → **oslobodȉt se** 1. postati slobodnim, izbaviti se; 2. lišiti se obveze, dužnosti i sl.

liberōvȁt, liberõjen *nesvrš.* 1. činiti koga slobodnim, izbavljati; 2. lišavati koga obveze, dužnosti i sl.

liberōvȁt se, liberõjen se *nesvrš.* 1. postajati slobodnim, izbavljati se; 2. lišavati se obveze, dužnosti i sl.

lȉbīt se, lȉbin se *nesvrš.* krišom prilaziti, prikradati se, šuljati se → **hūlȉt se**, **šūjȁt se**

libôn, libãna *m* jaki konop za stezanje tijeska (za grožđe i masline)

lȉbrca *ž* stara mjera za težinu (45 dekagrama)

librȅt *m* notes, knjižica

librȉć, librīćā *m dem. od* **lȋbar**, mala knjiga

lȉca *ž* vrsta plave morske ribe, lica

lȉčīt, lȉčin *nesvrš.* liječiti

lȉčīt se, lȉčin se *nesvrš.* liječiti se

ligâmbe, ligâmbih *ž mn.* podvezice za čarape

lȉgnja *ž* vrsta morskoga glavonošca, lignja

lignjūn, lignjūnā *m* vrsta morskoga glavonošca nalik na lignju, lignjun

līhȁ, lihȩ́ *ž* gredica, lijeha

lȋk, līkā *m* lijek → **likarȉja**, **medicîna1**, **spicjarȉja**

likarȉja *ž* lijek → **lȋk**, **medicîna1**, **spicjarȉja**

likȩ̄r, likȩ̄rā *m* liker

likōr, likōrā *m* liječnik → **ˣdȍjtor**, **ˣdojtūr**

likovȉt (likovȉti) *pridj.* ljekovit

lȉkvid (lȉkvidi) *pridj.* tekući, rijedak

lȉkvido *pril.* tekuće, rijetko

lȉla *pridj. neskl.* svijetloljubičast

lȉma *ž* 1. turpija; 2. sječivo

limȁt, limôn *nesvrš.* raditi pomoću **lȉme**

lîmb *m* mjesto gdje nakon smrti dospijevaju duše nekrštene djece, limb

limūn, limūnā *m* limun (stablo i plod)

limuncîn *m* tvrdi bombon (od limuna)

lîn, līnā, lîno (lȋni) *pridj.* lijen

linčȉna *m* lijenčina

lingvȅt *m* zalistak u grlu čovjeka i kljunu kokoši, jezičac

lȉnija *ž* 1. crta, pravac; 2. oblik ljudskoga tijela, stas; 3. redovita prometna veza; 4. redak (u tekstu); 5. bojišnica, fronta

lîno *pril.* na lijen način, lijeno

līnȍst, līnȍsti *ž* lijenost

linȕja *ž* lijena žena, ljenjivica

līnjȁt se, lȋnjon se *nesvrš.* 1. *3. l.* gubiti dlaku (o životinji); 2. *fig.* gubiti svježinu, trošiti se

lîp, līpā, lîpo (lȋpi) *pridj.* 1. krasan, divan; 2. ugodan, zanimljiv; 3. sunčan, vedar (o vremenu); 4. povelik; znatan

līpȉt, lȋpin *nesvrš.* lijepiti

līpȉt se, lȋpin se *nesvrš.* lijepiti se

lȉpje *pril. komp. od* **lîpo**

lȉpji *pridj*. *komp*. *od* **lîp** → **lȉšji**

lîpo *pril*. 1. na lijep način; 2. ugodno, prijatno; 3. prilično, znatno

lȉpost, lȉposti *ž* krasota, ljepota → **belèca**, **lipotà**

lipotà, lipotę̄ *ž* krasota, ljepota → **belèca**, **lȉpost**

lipȕšan, lipȕšna, lipȕšno (lipȕšni) *pridj*. prilično lijep, ljepuškast

lîra[1] *ž* nekadanja novčana jedinica u Italiji, lira

lîra[2] *ž* vrsta starinskoga glazbala, lira

lîrko *pril*. → **rîlko** 1. u velikim vremenskim razmacima; 2. razmjerno malo puta; 3. tako da sadrži manju količinu krutih sastojaka

lisȉca *ž* 1. vrsta grabežljive zvijeri; 2. *fig*. lukava, prepredena osoba

lîst[1] *m* 1. vegetativni zeleni plosnati organ biljke; 2. vrsta bijele plosnate ribe; 3. tanak komad čega (npr. papira, tijesta i sl.)

lîst[2] *m* stražnji dio potkoljenice ispunjen mišićnim tkivom, list

lȉst, lȉzen *nesvrš*. 1. *3. l.* gmizati, plaziti, puzati; 2. *fig*. kretati se veoma polagano

listȉć *m dem*. *od* **lîst**[1]**1**, **lîst**[1]**3**

lȉš (lȉši) *pridj*. 1. ravan, gladak, uglančan; 2. bezvrijedan, koji ne nosi poene (o igraćim kartama)

lȉšće, lȉšća *s zb*. *imen*. *od* **lîst**[1]**1**, lišće

lišîna *ž* slaba igraća karta

lȉšīt, lȉšin *svrš*. lišiti

lȉšīt se, lȉšin se *svrš*. lišiti se

lȉšji *pridj*. *komp*. *od* **lîp** → **lȉpji**

lȉšo *pril*. 1. ravno, glatko, uglančano; 2. bez poena (zaigrati kartu); 3. bez posljedica, bez kazne, nekažnjeno

lȉšta *ž* popis, lista

lȉt, lȉjen *nesvrš*. lijevati, liti

litanȉje, litanȉjih *ž mn*. → **letanȉje** 1. naizmjenična duga govorna ili pjevna molitva; 2. *fig*. prijekor, prigovor

lȉti *pril*. tijekom ljeta, ljeti

lȉtina *ž* ljetina, godišnji prinos → **godȉžbina**

lȉtnji *pridj*. ljetni

lītò *s* vrsta oruđa kojime se dube, dlijeto

lȉto *s* 1. ljeto (godišnje doba); 2. godina (365 dana) → **godȉšće1**

lȉtra *ž* litra

livę̑l, livȅla *m* naprava za ispitivanje vodoravnosti neke površine, razulja, libela

livelȁt, livelôn *svrš*. dovesti u ravninu, izravnati pomoću **livȅla**

livelōvȁt, livelõjen *nesvrš*. dovoditi u ravninu, izravnavati pomoću **livȅla**

lȉvi *pridj*. lijevi

lȉvo *pril*. na lijevu stranu, lijevo

livorȕk (livorȕki) *pridj*. ljevoruk

līzȁt, lȉžen *nesvrš*. lizati

lizę̑r (lizę̑ri) *pridj*. lagan, tečan

lizę̑ro *pril*. lagano, tečno

lobodȁ, lobodę̄ *ž* vrsta samonikle jestive biljke, loboda

loćnjõk, loćnjōkā *m* ulje koje se samo iscijedi iz samljevenih maslina bez tiještenja → **noćnjõk**

lōhȁt, lõhon *nesvrš*. tjerati (npr. ovce, muhe i sl.)

lōhȁt se, lõhon se *nesvrš*. nasrtati (npr. na hranu)

lǫ̑j, lȍja *m* masnoća u tkivu i oko tkiva u nekih životinja, loj

lôjko, lôjkota *m* redovnički brat (redovnik koji nije i svećenik)

lokȁt, lȍčen *nesvrš*. 1. *3. l.* piti (o nekim životinjama); 2. *pejor*. neumjereno, halapljivo piti (o čovjeku)

ˣlokônda *ž* krčma

lokôrda *ž* vrsta plave morske ribe vretenasta tijela, plavica, lokarda

lòkva *ž* udubljenje u zemlji ispunjeno vodom, lokva

lòkvica *ž dem*. *od* **lòkva**, lokvica

lomȉt, lòmin *nesvrš*. slamati, lomiti

lomȉt se, lòmin se *nesvrš*. 1. *3. l.* slamati se, lomiti se; 2. *fig*. naporno raditi, pretjerano raditi

lômp *m* munja → **mūnjà**, **šajȅta**

ˣlômpiš *m* pisaljka, olovka → **lôpiš**

lômpo, lômpota *m* izjelica, proždrljivac

lôn, lãna *m* lanena tkanina

lõni *pril*. prošle godine, lani

lõnski *pridj*. prošlogodišnji, lanjski

lopãta *ž* lopata

lopãtica *ž* 1. *dem*. *od* **lopãta**; 2. plosnata trokutasta kost na leđnoj strani prsnoga koša

lôpiš *m* pisaljka, olovka → **ˣlômpiš**

lopȉža *ž* vrsta zemljanoga kuhinjskoga suda

lôrd *m* slanina

lošćȇra *ž* plitka metalna posuda za pečenje, lim za pečenje

lòt *m* igra na sreću, lutrija

lōtȉt, lõtin *nesvrš*. tjerati, goniti (ob. kokoši)

lǫ̑v, lòva *m* lov → **kãča**

lovȉt, lòvin *nesvrš*. hvatati, loviti → **ćapōvȁt**, **ujȉmot**

lovȉt se, lòvin se *nesvrš*. 1. hvatati se, loviti se → **ćapōvȁt se1**, **ujȉmot se1**; 2. *3. l.* zametati se, počinjati rasti (o biljci) → **ćapōvȁt se2**, **prīmȁt se**, **ujȉmot se2**

lovõč, lovōčȁ *m* lovac

lõza *ž* ulaz u ograđeno zemljište (ob. kao otvor u suhozidu)

lozȁ, lozȇ *ž* vinova loza

lozȉca *ž* 1. *dem*. *od* **lozȁ**, vinova lozica; 2. vrsta ukrasne biljke penjačice

lǫ̑zje, lǫ̑zjo *s zb*. *imen*. *od* **lozȁ**, trsje, vinograd

lozòvina *ž* pruće vinove loze s lišćem

lôž, lãži *ž* laž

Ložîšćanin *m* onaj koji je rodom iz Ložišća; stanovnik Ložišća

Ložîšće, Ložîšć/Ložîšćo *s* naselje na otoku Braču, Ložišće

Ložîška *ž* ona koja je rodom iz Ložišća; stanovnica Ložišća

ložîški *pridj*. koji se odnosi na Ložišće i na Ložišćane, ložiški

ložȉt, lòžin *nesvrš*. ložiti

ˣlǫ̑žnȉca *ž* ležaj, postelja

lūbȁc, lũjca *m* okrugli kalup za izradu sira

lubȋn, lubȉna *m* vrsta bijele morske ribe, brancin, lubin

lùc *m* vrsta plave morske ribe, luc

lũč, lūčȁ *m* središnji smolasti dio bora (služi za potpalu vatre) → **lučȅvina**

lučȅvina *ž* središnji smolasti dio bora (služi za potpalu vatre) → **lũč**

lûd, lūdȁ, lûdo (lũdi) *pridj*. 1. koji je umno poremećen, duševno bolestan; 2. *fig*. nerazborit, nerazuman, nesmotren; 3. *fig*. zanesen, zaslijepljen (npr. ljubavlju); 4. *fig*. koji je izvan sebe, jako uzbuđen

lùda *ž* mahnita žena, luda žena

ludarȉja *ž* ludorija

lùdast (lȕdasti) *pridj*. koji je pomalo lud, otkvačen, ludast

lūdȅ, ludȇ *m* mahnit muškarac, lud muškarac → **lūdȍnja**

ludȉlo *s* 1. stanje onoga koji je lud, umobolnost; 2. *fig*. nerazumno, bezumno, nekontrolirano ponašanje

lūdȉt, lūdin *nesvrš*. 1. činiti koga ludim, izluđivati; 2. *fig*. gnjaviti, dosađivati

lūdȉt se, lūdin se *nesvrš*. 1. činiti sebe ludim, postajati ludim; 2. *fig*. iskazivati simpatiju prema komu, zaluđivati se za kime

lûdo *pril*. 1. na lud način, kao luđak; 2. *fig*. nerazborito, nerazumno, nesmotreno; 3. *fig*. odlično, izvanredno (npr. provesti se)

lūdȍnja *m* mahnit muškarac, lud muškarac → **lūdȅ**

lùdost, lȕdosti *ž* nerazboritost, mahnitost, ludost

ludovȁt, ludȕjen *nesvrš*. 1. nerazumno se ponašati i činiti ludosti; 2. *fig*. žarko željeti što, biti vrlo zagrijan za što

lūg, lūgȁ *m* pepeo

˟lugãnig *m* vrsta domaće kobasice (za juhu)

lugarîn *m* vrsta ptice pjevice, lugarin

˟lûj, lȕja *m* srpanj (mjesec)

lūjka *ž* dječja igračka, beba, lutka → **bȇba**

lûk *m* 1. savijena linija; 2. zaobljeni građevni element koji premošćuje otvor; 3. savitljivi prut za odapinjanje strijele; 4. *mn*. držači na samaru

lùk *m* bijeli luk, češnjak

lūkȁ, lukȇ *ž* uređen dio obale za pristajanje brodova

˟lūkno *s* iznemoglost, slabost, nemoć, uzetost (od čega ljudi obično prionu za krevet)

lùla *ž* predmet u koji se stavlja duhan, lula

lùlov (lȕlovi) *pridj*. luckast, bedast

lumbardȁt, lumbardȏn *nesvrš*. 1. *3. l.* eksplodirati, pucati; 2. jako lupati, udarati

lumbrȅla *ž* kišobran

lumbrelîn *m* suncobran → **˟parašȍl**, **sùncobran**

lumbrõk, lumbrōkā *m* vrsta bijele morske ribe šarenih boja, lumbrak

lûmbul *m* meso od slabina

lùmer *m* brojka, broj → **brȍj1**, **nùmer**

lumîn *m* posudica s vodom i uljem u čemu izgara žižak, kandilo

luminacijũn, luminacijũni *ž* rasvjeta u svečanim prilikama

luminôrij *m* krovna nadogradnja s manjim prozorom

lùmpovot, lùmpujen *nesvrš*. bučno se veseliti, raspojasavati se

lûna *ž* 1. raspoloženje, ponašanje; 2. prolazna zlovolja, hirovito ponašanje, razdražljivost

lupȇšćina *ž* lopovluk, lupeština

lupȇški *pridj*. lopovski, lupeški

lūpȇž, lūpēža *m* 1. prevarant, kradljivac, lopov; 2. utikač s dvije ili više utičnica

lūpȅžica *ž* prevarantica, kradljivica

lùstra *ž* rožnata pločica na ribi, ljuska, krljušt

lùš *m* luksuz, raskoš

lušȁt se, lušôn se *svrš*. i *nesvrš*. dotjerati se/dotjerivati se, urediti se/uređivati se, ukrasiti se/ukrašavati se

lūšćīt, lūšćin *nesvrš*. skidati (koru, ljusku), ljuštiti

lūšćīt se, *3*. *l*. lūšći se *nesvrš*. guliti se, ljuštiti se

lùši, lȕših *m mn*. nakit (ob. jeftin)

lušïja *ž* vruća voda s pepelom za pranje rublja, lukšija

lušijȁt, lušijôn *nesvrš*. prati u **lušïji**

lùška *ž* vrsta divljega luka

lušōvȁt se, lušõjen se *nesvrš*. dotjerivati se, uređivati se, ukrašavati se

lùštar, lȕštra *m* sjajni premaz, politura

luštrȁt, luštrôn *svrš*. i *nesvrš*. izglancati/glancati, ulaštiti/laštiti

luštrîn *m* sitna sjajna pločica koja se našiva kao ukras (ob. na odjeći), šljokica

luštrôn (luštrôni) *pridj*. izglancan, ulašten

luštrōvȁt, luštrõjen *nesvrš*. glancati, laštiti

ˇlùt *m* → **korùt** 1. žalost za pokojnikom; 2. crna odjeća koja se nosi u znak žalosti za pokojnikom, crnina → **črninà**

ˇlùter *m* maternica → **mãternica**

lūžnjok *m* krpa kroz koju se ulijeva **lušïja**

lužę̑ra *ž* mali prozor u potkrovlju

lužingȁt, lužingôn *nesvrš*. odugovlačiti, otezati, odgađati

M

ma *vezn*. 1. ali → **al**, **ali**; 2. makar i, pa i

mȁ *uzv*. 1. za izražavanje čuđenja, iznenađenja; 2. za izražavanje sumnje, ironije

mâ *vok*. *od* **mȁt**, **mãter** (pokraćeno)

mȁc, mãca *m* zavežljaj, snop

mȁc *uzv*. kojime se tjeraju mačke

mãca *ž* veliki teški mlat (za razbijanje kamena i sl.)

macagrbũn, macagrbūnȁ *m* vrsta člankonošca s otrovnom bodljom, škorpion

macakôn *m* strvoder, živoder

macẹ̑l, macẽla *m* klaonica

macȅta *ž* smotak, zamotuljak (vune i sl.)

macȉć *m* duh nekrštena djeteta, utvara

macọ̑la *ž* oveći bat

mȁč, mãča *m* vrsta hladnoga ručnoga oružja, mač

mãčić *m* mladunče mačke, mačić

mačȉna *ž* (ob. *mn*. **mačȉne**) suhi obrezani prut

mãća *ž* 1. uprljano mjesto, mrlja; 2. trag peronospore na listu vinove loze; 3. biljeg na koži

maćȁt, maćôn *nesvrš*. mrljati

maćȁt se, maćôn se *nesvrš*. mrljati se

mãćeha *ž* maćeha

maćôn (maćôni) *pridj*. umrljan

mãdež *m* madež

madȉr, madīrȁ *m* oplatna daska na brodu, rebrenica

mafȉja *ž* mafija

mafijõš, mafijōšȁ *m* 1. pripadnik mafije; 2. osoba koja djeluje na protuzakonit način

ˣmagãnja *ž* urođeni tjelesni nedostatak

mãgazin *m* skladište

magazinẹ̄r, magazinẹ̄rȁ *m* radnik u skladištu, skladištar

maglȁ, maglẹ̄ *ž* magla

maglȉt se, *3. l.* maglī se *nesvrš*. 1. ispunjati se, prekrivati se maglom; 2. gubiti prozirnost, postajati mutnim (o staklu); 3. *fig*. gubiti prisebnost, svijest, zamućivati se (pred očima)

maglušȉna *ž* gusta magla, magluština

mãhovina *ž* vrsta niske travice (stavlja se pod božićno drvce)

mahrãma *ž* ženski rubac za glavu, marama

mãja *ž* 1. potkošulja → **gȕća**; 2. majica (općenito) → **mãjica**

mãjica *ž* majica (općenito) → **mãja2**

majȉna *uzv*. spusti, skini (ob. jedro)

majinȁt, majinôn *svrš*. spustiti, skinuti (ob. jedro)

majmũn, majmūnȁ *m* → **šȉmja** 1. vrsta sisavca, majmun; 2. *fig*. *pejor*. osoba koja pravi budalu od sebe

majȍlik *m* pocakljena glina; sudovi od takvoga materijala

màk, mãka *m* vrsta poljskoga cvijeća, mak

makãko, makãkota *m* 1. limena figura na dimnjaku koja pokazuje smjer vjetra → **pīvàc2**; 2. figura koja na pritisak dugmeta iskače iz kutije; 3. *fig*. osoba nestalna karaktera, prevrtljivac

Makãrska *ž* Makarska (grad)

makarũn, makarūnà *m* 1. *mn*. vrsta tjestenine cjevasta oblika, makaroni; 2. nepodopština

makarunôda *ž* jelo s makaronima

Makedǫ̃nàc, Makedǫ̃nca *m* stanovnik ili državljanin Makedonije, Makedonac

Makedǫ̃nija *ž* Makedonija

Makedǫ̃nka *ž* stanovnica ili državljanka Makedonije, Makedonka

makedǫ̃nski *pridj*. koji se odnosi na Makedoniju i Makedonce, makedonski

mãkina *ž* 1. stroj (npr. za pranje rublja, šivaći i sl.); 2. preša, tijesak za masline; 3. količina ulja koja se dobiva od jednoga tijeska samljevenih maslina

makinẽta *ž* brijaći aparat

makinȉsta *m* strojar (na brodu)

makinõr, makinōrà *m* radnik u uljari

maknȕt, mãknen *svrš*. maknuti

maknȕt se, mãknen se *svrš*. maknuti se

makôr *čest*. bar, barem → **barèn**, **barǫ̃nko**, **barônko**

makôr *vezn*. makar

malaksãlost, malaksãlosti *ž* malaksalost

malankunȉja *ž* potištenost, snuždenost, melankonija

malatȉja *ž* slabost, onemoćalost, bolest

malîcija *ž* pakost, zluradost, zloba → **znobà**

malicijǫ̑z (malicijǫ̑zi) *pridj*. pakostan, zloban, zlonamjeran → **znòban**

malinà, malinǫ̃ *ž* jako malo, nedovoljno, premalo

mãlo *pril*. malo

mãlo-pomãlo *pril*. malo-pomalo

mãlokàd *pril*. malokad

mãlokǫ̑ *zamj*. malotko

malǫ̑ra *ž* samo kao ▲ *hodȉt in malǫ̑ra* ići naopako, ići po zlu

mãma *ž* majka (ob. u govoru djece)

mãna *ž* čudotvorna hrana koja je padala s neba (nebeska mana)

manavõl, manavōlà *m* zidarski pomoćnik, radnik za grube fizičke poslove

manavōlȉt, manavõlin *nesvrš*. raditi kao **manavõl**

mandrȉlo, mandrȉlota *m* vragolan, podrugljivac

manȉca *ž* ručka, poluga (na kakvoj napravi)

manȉstra *ž* 1. tjestenina; 2. jelo od tjestenine

˟manižȁt, manižôn *nesvrš*. stalno nešto raditi, neumorno raditi

mankȁt, mankôn *nesvrš*. nedostajati, manjkati → **manjkȁt**

mantȁt se, *3. l*. mantô se *nesvrš*. vrtjeti se u glavi, osjećati vrtoglavicu

màntel *m* laganiji dugi kaput, tanji ogrtač

˟mantenjûda *ž* ljubavnica → **˟mantenjûta**

ˣmantenjûta *ž* ljubavnica → **ˣmantenjûda**

manjâgo, manjâgota *m* osoba pohlepna za hranom, sladokusac → **bonkūlȍvić**, **frajũn2**, **gulozũn**

manjamȕjta *m* osoba koja želi uvijek što dobiti badava

manjarǫ̑la *ž* zvonjenje velikoga zvona u kasnim noćnim satima u pokladni utorak prije Čiste srijede kao znak skorašnjega završetka poklada (tada maskirana čeljad odlazi na kasno jelo)

manjȁt, manjôn *nesvrš*. jesti (ekspresivno)

manjatîva *ž* jelo → **jīćȩ̑**, **jîzbina**, **spîza1**

mãnje *pril*. *komp*. *od* **mãlo**, manje

manję̑ra *ž* način ophođenja i ponašanja

mãnji *pridj*. *komp*. *od* **mõli**, manji

manjȉga *ž* plod planike, maginja

manjinȁ, manjinȩ̑ *ž* manji dio koje cjeline, manjina

manjkȁt, manjkôn *nesvrš*. nedostajati, manjkati → **mankȁt**

manjũn, manjūnȁ *m* osoba koja može mnogo pojesti, proždrljiva osoba, izjelica

mãnjuš *m* sitna riba, sitnež

maǫ̑na *ž* 1. teretno plovilo bez vlastita pogona, teglenica; 2. *fig*. debela, krupna žena

mãpa *ž* zemljopisna karta, zemljovid → **kôrta6**

mãra *ž* krak na sidru, jedna od četiriju lopatica na sidru

mãrač, môrča *m* ožujak (mjesec)

marangũn, marangūnȁ *m* drvodjelac, stolar

marangunȉja *ž* 1. drvodjelska radionica; 2. drvodjelstvo

marȁs, marãsa *m* veliki, teški nož (ob. mesarski)

marãška *ž* vrsta višnje (stablo i plod), maraska

maraškîn *m* vrsta likera od maraske

maravȅle, maravȅlih *ž mn*. šuljevi, hemoroidi

maravôn *m* ukiseljeno vino

marčȅni *pridj*. koji se odnosi na ožujak, ožujski

marǫ̑nda *ž* lagani obrok, užina

marendȁt, marendôn *svrš*. i *nesvrš*. pojesti/jesti što za **marǫ̑ndu**

marendōvȁt, marendõjen *nevrš*. jesti što za **marǫ̑ndu**

margarîn, margarīnȁ *m* margarin

margaritȅla *ž* vrsta zeljaste biljke s bijelim cvjetovima, ivančica, margareta

marijonȅta *ž* lutka čiji se udovi pokreću koncem ili žicom, marioneta

marîna *ž* 1. mornarica → **mornarȉca**; 2. lučica za manje brodove i jahte

marinȩ̑r, marinȩ̄rā *m* mornar → **mornõr**

marinȩ̑rski *pridj*. mornarski → **mornõrski**

ˣmarȍt *pridj*. *neskl*. bolestan, bolešljiv

martadȅla *ž* vrsta debele okrugle kobasice, mortadela

martelîna *ž* vrsta zidarskoga čekića

marũn, marūnȁ *m* kesten (stablo i plod)

mãslina *ž* maslina (stablo i plod)

mãslinkovina *ž* maslinove grane s lišćem

maslinôda *ž* 1. nasad maslina, maslinik; 2. vrijeme berbe maslina

mãslinov (mãslinovi) *pridj*. koji je od masline, koji je svojstven maslini, maslinov

mãslo *s* maslac

màst, mastà *m* mošt

mastrînka *ž* divlja maslina sitnih plodova (oprašivač pitome masline), mastrinka

mãška *ž* 1. vrsta domaće životinje; 2. vrsta morske ribe od dna

ˣmaškalcũn, maškalcūnà *m* nečastan čovjek, nitkov

mãškara *ž* 1. osoba pod krabuljom, maskirana osoba u karnevalskim običajima; 2. *fig*. neukusno odjevena ili našminkana osoba

maškaràt, maškarôn *svrš*. 1. obući u maškaru; 2. *fig*. neukusno odjenuti ili našminkati

maškaràt se, maškarôn se *svrš*. 1. obući se u maškaru; 2. *fig*. neukusno se odjenuti ili našminkati

maškardṍć, maškardōćà *m* 1. mužjak mačke, mačak → **mõčȁk**; 2. *fig*. lukavac, prepredenjak

maškarôn (maškarôni) *pridj*. 1. koji je obučen u maškaru, maskiran, zakrabuljen; 2. *fig*. koji je neukusno odjeven ili našminkan

maškarõvàt, maškarõjen *nesvrš*. 1. oblačiti u maškaru; 2. *fig*. neukusno odijevati ili šminkati

maškarõvàt se, maškarõjen se *nesvrš*. 1. oblačiti se u maškaru; 2. *fig*. neukusno se odijevati ili šminkati

mãškica *ž dem*. *od* **mãška1**

maškĩn, maškīnà *m* pijuk, trnokop

maškinȁt, maškinôn *nesvrš*. krčiti pomoću **maškīnà**

maškinȉ́ć *m dem*. *od* **maškĩn**

mãškula *ž* naprava koja proizvodi prasak (bez hitca), mužar

maštîl, maštȉla *m* oveći drveni sud, drveni kabao (danas i plastični)

maštȉlac, maštîlca *m dem*. *od* **maštîl**

mašũr, mašūrà *m* drvena ili limena plitka koritasta posuda za prenošenje (ob. zemlje, kamenja i sl.)

màt, mãtere *ž* mati, majka → **mãter**

matadũr, matadūrà *m* jaka karta u kartaškoj igri, odlučujući adut

mãter, mãtere *ž* mati, majka → **màt**

mãterin *pridj*. majčin, materin

materjõl, materjōlà *m* materijal

mãternica *ž* maternica → **ˣlȕter**

matrȉkula *ž* plovidbena knjižica (za pomorce), pomorska isprava

ˣmatrimǫ̑nij *m* 1. vjenčanje; 2. supružništvo, brak

matũn, matūnà *m* 1. cigla, opeka; 2. *fig*. glupava osoba, glupan

matunjãča *ž* glinena kuglica za dječju igru, glinena pikula

ˣmatutîn *m* rana jutarnja funkcija u crkvi

mãuš *m* vrsta kartaške igre, mauš

mazgà, mazgẹ̑ *ž* 1. vrsta domaće životinje (križanac između konja i magarice); 2. *fig*. žena jake građe, krupna žena

mazǫ̑rka *ž* vrsta starinskoga plesa, mazurka → **mažũrka**

mãzot, mãžen *nesvrš*. premazivati, mazati

mãzot se, mãžen se *nesvrš*. premazivati se, mazati se

mãža *ž* vreća od kostrijeti

mãžica *ž dem*. *od* **mãža**

mažinȁt, mažinôn *nesvrš*. mljeti pomoću **mažinîna**

mažinîn *m* mlinac za mljevenje kave

mažũrka *ž* vrsta starinskoga plesa, mazurka → **mazõrka**

mažurôna *ž* vrsta mediteranske začinske biljke, mažurana

mečȉlo *s* mjesto u vinogradu gdje se tiješti grožđe (ob. na ulazu u ogradu)

mȇčīt, mȇčin *nesvrš*. gnječiti, tiještiti

ˣmečõr, mečōrā *m* osoba koja tiješti grožđe (za vrijeme proizvodnje vina)

mećȁt, mȅćen *nesvrš*. stavljati, metati

mećãva *ž* gust snijeg praćen jakim vjetrom, mećava

mȇd, mȅda *m* med

medãja *ž* medalja

medãjica *ž dem*. *od* **medãja**

medaljũn, medaljūnā *m* privjesak ob. ovalna oblika koji se nosi na lančiću ili vrpci oko vrata, medaljon

medenjõk, medenjōkā (ob. *mn*. **medenjōcī**) *m* vrsta suhih kolača s medom

medicîna *ž* 1. lijek → **lȋk**, **likarȉja**, **spicjarȉja**; 2. medicina (znanost)

medȉč *m* vrsta insekta (napada biljke i drveća)

ˣmedopulôn *m* vrsta mekane pamučne tkanine

medropȇrla *ž* sedef → **modropȇrla**

medvîd, medvȉda *m* medvjed

mȅja *ž* 1. granica, međa; 2. pristava koja pridržava zemlju

mȇjāt, mȇjon *nesvrš*. 1. miješati (da se dobije žitka masa); 2. prljati, blatiti

mȇjāt se, mȇjon se *nesvrš*. prljati se, blatiti se

mejkô *pril*. mnogo, puno, dosta → **čùdo**, **pùno**, **velȅ**, **velèti**

mejõš, mejōšā *m* materijalna oznaka koja označava granicu između dvaju imanja, međaš

meju *prijedl*. među → **ȉzmeju**

mejutȋn *pril*. međutim

mejutǫ̑ *pril*. u međuvremenu

mȇk, mȇkā, mȇko (mȇki) *pridj*. mek

meketȁt, mekȅćen *nesvrš*. 1. *3. l.* glasati se glasom koji podsjeća na *me* (o kozi); 2. *fig*. glasati se zvukom koji podsjeća na glasanje koze

mekȉne, mekîn *ž mn*. ljuske samljevenoga žitnoga zrnja, mekinje

mekinjãča *ž* pogača od mekinja

mȅkji *pridj*. *komp*. *od* **mȇk**, mekši

mȇko *pril*. meko

mekoćȁ, mekoćȇ *ž* mekoća

mekojȕsno *pridj*. (samo u s. rodu, odr.) samo kao ▲ *mekojȕsno jôje* jaje meke ljuske

mekotȁ, mekotȇ *ž* iskopana zemlja, uzorana ledina

mekotȉt, mekotȋn *nesvrš*. obrađivati zemlju i pripremati je za sadnju

mȅkuš, mȅkuši *ž* mlada, meka trava (dobra za ispašu)

mekušȉca *ž* plod bademe meke ljuske

mȇlō *s* 1. mjesto gdje se umiješa žbuka; 2. vrsta alata dugoga drška za miješanje žbuke

memǫ̑rija *ž* 1. pamćenje; 2. sjećanje

mendȁt, mendôn *svrš*. pokrpati (ob. s unutarnje strane čega)

mendôn (mendôni) *pridj*. pokrpan (ob. s unutarnje strane čega)

mendōvȁt, mendõjen *nesvrš*. krpajući uređivati, krpati (ob. s unutarnje strane čega)

mę̑ndula *ž* badem (stablo i plod)

mendulȁt, mendulãta *m* vrsta slastice od badema, bademnjak

menengîta *ž* virusna upala mozga i moždanih ovojnica, meningitis

mènula *ž* vrsta bijele morske ribe, oštrulja, menula

Mèrika *ž* Amerika → **Amèrika**

Merikōnȁc, Merikõnca *m* Amerikanac → **Amerikōnȁc**

Merikônka *ž* Amerikanka → **Amerikônka**

merikônski *pridj*. koji se odnosi na Ameriku i Amerikance, američki → **amerikônski**

mę̑rlić *m* čipka → **mę̑rlo**

mę̑rlo *s* čipka → **mę̑rlić**

mę̑so *s* meso

mèst, metȅn *nesvrš*. mesti

mę̑st, mę̑tȅn *nesvrš*. 1. prevrtati, miješati; 2. *3. l.* jako padati (o snijegu s vjetrom)

***mȅš** *m* glasnik, teklič

meškînast (meškînasti) *pridj*. slabunjav, slabašan → **miškînjast**

mȅštar, mȅštra *m* 1. učitelj; 2. zanatlija, obrtnik

meštralũn, meštralūnȁ *m* jaki sjeverozapadni vjetar, jaki maestral

meštrȍ *s* liker od anisa

meštrõl, meštrōlȁ *m* sjeverozapadni vjetar, maestral

meštrȍvica *ž* učiteljica

mȅtak, mȅtka *m* metak

mę̑tar, mę̑tra *m* 1. mjerna jedinica za duljinu; 2. naprava za mjerenje duljine

metejîv, metejīva, metejīvo (metejīvi) *pridj*. koji je slaboga zdravlja

metlȁ, metlę̄ *ž* metla

metlīca *ž dem*. *od* **metlȁ**

metopīr, metopīrȁ *m* leptirica → **metopirīca**

metopirīca *ž* leptirica → **metopīr**

mȅtvica *ž* vrsta ljekovite aromatične biljke, metvica

mezãnica *ž* vrsta masline (s plodovima u obliku grozdova)

mezanîn *m* polukat sa sjedalima (npr. u kazalištu)

mezokâlca *ž* kratka čarapa

mezokapȍt *m* kratak kaput

mezolūto *s* polucrnina, polutamna odjeća (nosi se nakon crnine u koroti)

mezomurõl, mezomurōlȁ *m* omanja greda

mezoštajũn, mezoštajūnȁ *m* razdoblje prelaza jednoga godišnjega doba u drugo

mī, nõs *zamj*. mi

mīcot, mīčen *nesvrš*. pomicati, micati

mīcot se, mīčen se *nesvrš*. pomicati se, micati se

mīća *ž* fitilj, stijenj

mīgavica *ž* vrsta ribarske mreže potegače, migavica

mīgnut, mīgnen *svrš*. 1. stisnuti kapak oka (čime se daje kakav znak), namignuti; 2. *3. l.* zatitrati, zatreperiti (ob. o svjetlosti)

mīgonje, mīgonjo *s gl*. *imen*. *od* **mīgot**

mȉgot, mȉgon *nesvrš*. 1. stiskati kapak oka (čime se daje kakav znak), namigivati; 2. *3. l.* titrati, treperiti (ob. o svjetlosti) → **lampigȁt**

mîh *m* mijeh, mješina → **mišȉna**

mihūr, mihūrȁ *m* 1. opna u kojoj se sakupljaju tjelesne tekućine (mokraća, žuč i sl.); 2. ispupčen dio kože ispunjen tekućinom, plik; 3. klobuk koji nastaje kuhanjem (npr. na gustoj juhi); 4. balon za usno napuhivanje

mijõr, mijõrȁ *m* tisuća → **hȉljada**

milȉcija *ž* 1. policija; 2. zgrada u kojoj je uprava policije

milȉmetar, milȉmetra *m* milimetar

milînje, milînjo *s* stanje ispunjenosti miljem, milinje

Milnãranin *m* onaj koji je rodom iz Milne; stanovnik Milne

Milnô, Milnę̑ *ž* naselje na otoku Braču, Milna

Milnôrka *ž* ona koja je rodom iz Milne; stanovnica Milne

milnôrski *pridj*. koji se odnosi na Milnu i Milnarane, milnarski

mȉlo *pril*. 1. na mio način, ljubazno; 2. žao

milǫ̑rdo, milǫ̑rdota *m* otmjena i bogata osoba

milosŕdan, milosŕdna, milosŕdno (milosŕdni) *pridj*. milosrdan

milosŕje/**mȉlosrje**, milosŕjo/mȉlosrjo *s* milosrđe

mȉlost, mȉlosti *ž* milost

milostîv, milostȉva, milostȉvo (milostȉvi) *pridj*. milostan, milostiv

milũn, milūnȁ *m* dinja (biljka i plod) → **baćȉr**, **cãta**, **mlũn**

miljôrda *ž* milijarda

miljũn, miljūnȁ *m* milijun

miljunę̑r, miljunę̑rȁ *m* veoma bogata osoba, milijunaš

mimo *prijedl*. 1. pored, uz, mimo; 2. oprečno, protivno

mimǫ̑zȁ, mimǫ̑zę̑ *ž* vrsta grma žutih i grozdastih mirisnih cvjetova, mimoza

mīnȁ, minę̑ *ž* mijena, faza (Mjesečeva)

mîna *ž* eksploziv, mina

minćũn, minćūnȁ *m* vrsta plave morske ribe, inćun

minȅla *ž* dio proizvoda koji se daje mjesto novčane naknade

minę̑ra *ž* rudnik

minȉstar, minȉstra *m* ministar

minȉstrica *ž* ministrica

minût *m* šezdeseti dio sata, minuta

mīnȕt, *3. l*. mīne *svrš*. proći, proteći (ob. o vremenu) → **mītȉt2**

mīnjȁt, mīnjon *nesvrš*. mijenjati

mīnjȁt se, mīnjon se *nesvrš*. mijenjati se

mîr *m* 1. stanje smirenosti i spokoja; 2. stanje bez rata, nasilja ili sukoba

ˣmīr, mīrȁ *m* zid → **zîd**

mȉra *ž* mjera → **mižûra**, **ˣomȉra**

mȉran, mīrnȁ, mîrno (mīrni) *pridj*. 1. nepokretan, nepomičan; 2. koji je ispunjen spokojem, neuzbuđen; 3. koji je u miru, bez velikih promjena (npr. dan); 4. koji je blage naravi, koji nije nagao; 5. koji je bez rata, nasilja ili sukoba

Mīrca, Mīroc *s mn*. naselje na otoku Braču, Mirca

mirȉna *ž* razvalina, ruševina

mȉrit, mȉrin *nesvrš*. mjeriti → **ˣmižurȁt**

mīrȉt, mȋrin *nesvrš*. uspostavljati mir među kime, miriti

mȉrit se, mȉrin se *nesvrš*. 1. mjeriti se; 2. uspoređivati se s kime ili čime

mīrȉt se, mȋrin se *nesvrš*. 1. prestajati se opirati čemu (npr. sudbini); 2. prestajati biti u svađi s kime

miritȁt, miritôn *nesvrš*. zavređivati, zasluživati

mîrno *pril*. 1. nepokretno, nepomično; 2. spokojno, neuzbuđeno; 3. bez rata, nasilja ili sukoba

mîrno *uzv*. mirno

mirnoćȁ, mirnoćȇ *ž* mirnoća

mirôkul *m* neobičan događaj, čudo, mirakul

mirovȁt, mirȕjen *nesvrš*. mirovati

mîrula *ž* vrsta ptice pjevice, kosovica

mīs-mīs *uzv*. za dozivanje mačke → **mũs-mũs**

mȉsa *ž* 1. središnji obred katoličkoga bogoslužja, euharistijsko slavlje; 2. ordinarij mise, naziv za pjevane dijelove mise

mîsal, mîsli *ž* misao

mȉsec *m* 1. dvanaesti dio kalendarske godine; 2. (Mȉsec) nebesko tijelo

mȉsečina *ž* svjetlost koju noću širi Mjesec, mjesečina

mȉsešni *pridj*. koji se odnosi na vrijeme od mjesec dana, mjesečni

mȉsešno *pril*. svakoga mjeseca, mjesečno

mīsȉt, mȋsin *nesvrš*. mijesiti

mȉslit, mȉslin *nesvrš*. misliti, razmišljati, mniti → **pensȁt**

mȉslit se, mȉslin se *nesvrš*. skrbiti se, brinuti se

misõl, misōlȁ *m* knjiga tekstova koji se upotrebljavaju za vrijeme mise, misal

mȉstit se, mȉstin se *nesvrš*. pomicati se, mijenjati mjesto, namještati se

mȉsto *s* 1. naselje, mjesto; 2. pozicija, položaj; 3. posao, služba, namještenje

misto *prijedl*. namjesto, umjesto

mȉš *m* 1. vrsta glodavca; 2. *fig*. dječji penis (u razgovoru s djecom)

mīšȁc, mȋšca/mȋjca *m dem*. *od* **mîh**, mješčić → **miščȉć**

ˣmišadôncija *ž* mješavina → **mišônca**

mȉšarica *ž* mačka koja vješto lovi miševe

mīšȁt, mȋšon *nesvrš*. 1. praviti smjesu, spajati u mješavinu; 2. žlicom ili mješalicom kružiti u posudi ispunjenoj čime; 3. mijenjati redoslijed čemu (npr. igraćim kartama); 4. pogrešno shvaćati zamjenjujući pojmove, brkati

mīšȁt se, mȋšon se *nesvrš*. 1. nalaziti se ili prožimati se s drugim ljudima; 2. upletati se (npr. u kakav posao, kakvu prepirku i sl.) → **dīrȁt se2**, **pačȁt se**, **prȅćot se**

mišč̄ȉć *m dem*. *od* **mîh**, mješčić → **mīšȁc**

mȉšćanin *m* mještanin

mȉšćanka *ž* mještanka

mišćōlȁk, mišćȏlka *m* vrsta dječje igre

mišȉć, mišīćā *m* mišić

mišȉna *ž* mijeh, mješina → **mîh**

mišȉnjok *m* mišja rupa

mȉšjenje, mȉšjenjo *s* mišljenje

mȋšjor *m* vrsta ptice grabljivice, škanjac mišar

miškȋnjast (miškȋnjasti) *pridj*. slabunjav, slabašan → **meškȋnast**

mišnȉca *ž* dio ruke od ramena do lakta, mišica

mišônca *ž* mješavina → **ˣmišadôncija**

mītȉt, mītin *svrš*. 1. izgubiti se iz vida, iščeznuti; 2. *3. l.* proći, proteći (ob. o vremenu) → **mīnȕt**

mizarộla *ž* manja bačva za prijenos vode

mižẹ̑ran, mižẹ̑rna, mižẹ̑rno (mižẹ̑rni) *pridj*. ubog, jadan, bijedan

mižẹ̑rija *ž* oskudica, neimaština, bijeda

mižûra *ž* mjera → **mȉra**, **ˣomȉra**

ˣmižurȁt, mižurôn *nesvrš*. mjeriti → **mȉrit**

mjaūkȁt, mjaūčen *nesvrš*. 1. *3. l.* glasati se glasom koji podsjeća na *mijau* (o mački); 2. *fig*. glasati se zvukom koji podsjeća na glasanje mačke

mjȅrilo *s* sprava za mjerenje potrošnje (npr. vode, struje i sl.)

mlačȉć *m dem*. *od* **mlôt**, mali mlat → **mlōtȁc**

Mladẹ̑nci, Mladẹ̑ncih *m mn*. blagdan Nevine dječice (28. prosinca) → **ˣMladînci**

mladẹ̑nci, mladẹ̑ncih *m mn*. mladoženja i mladenka, mladenci

mladẹ̑nka *ž* mladenka → **nevȉsta2**, **nevȉstica**, **spȍža**

mladȉca *ž* mlada grančica, mladica

mladȉčor *m* vjetar koji lomi mladice

mladȉć/**mladȉć**, mladīćā/mladȉća *m* 1. mlad čovjek, momak, mladić → **ditmôn**, **momȁk**; 2. muškarac u odnosu na ženu s kojom je u ljubavnoj vezi, budući supružnik → **mlõdi**

mladȉkov (mladȉkovi) *pridj*. 1. neodrastao, premlad, zelen; 2. koji izgleda mlađi nego što jest, mladolik → **mladolȉk**

ˣMladînci, Mladîncih *m mn*. blagdan Nevine dječice (28. prosinca) → **Mladẹ̑nci**

mladolȉk (mladolȉki) *pridj*. koji izgleda mlađi nego što jest, mladolik → **mladȉkov2**

mlādost, mlādosti *ž* 1. životna dob između djetinjstva i zreloga doba; 2. mladi ljudi, omladina, mladež

mladožȅnja *m* mladoženja

mlajarȉja *ž* mlađarija

mlāji *pridj*. *komp*. *od* **mlôd**, mlađi

mlȅkinja *ž* vrsta smokve koja sazrijeva o Petrovu, petrovača (stablo i plod) → **pȅtrovača**

mlȉč, mlīčā *m* bijeli sok u nekih biljaka (npr. u smokve)

mlȉčan, mlȉšna, mlȉšno (mlȉšni) *pridj*. mliječan

mlijẹ̑n, mlijenā, mlijenō (mlijẽni) *pridj*. mljeven → **mlivẹ̑n**

mlikarȉca *ž* žena koja raznosi mlijeko, mljekarica

mlīkō *s* mlijeko

mlȉn, mlȉna *m* 1. stroj za mljevenje (žitarica, mesa i sl.); 2. zgrada u kojoj se melju žitarice

mlȉnac, mlînca *m* ručna naprava za mljevenje (npr. kave, papra i sl.)

mlȉšnjok *m* vrsta biljke, mlječika

mlȉt, mȅljen/mlȉjen *nesvrš*. 1. mljevenjem drobiti; 2. *fig*. brzo i mnogo govoriti

mlȉtov (mlȉtovi) *pridj*. trom, mlohav, mlitav

mlȉtva *ž* kost u koljenu ispred čašice, iver

mlivẹ̑n, mlivenȁ, mlivenò (mlivẽni) *pridj*. mljeven → **mlijẹ̑n**

mlȉza *ž* prvo mlijeko koje se pomuze nakon što se koza ili ovca okote

mlôd, mlōdȁ, mlôdo (mlõdi) *pridj*. mlad

mlõdi, mlõdega *m* muškarac u odnosu na ženu s kojom je u ljubavnoj vezi, budući supružnik → **mladȉć**/**mladȉć2**

mlõdo *ž* žena u odnosu na muškarca s kojime je u ljubavnoj vezi, buduća supružnica

mlôk, mlōkȁ, mlôko (mlõki) *pridj*. 1. ni topao ni hladan, mlačan; 2. *fig*. koji nema čilosti, neodrješit, mlitav

mlôt *m* bat, malj, mlat

mlōtȁc, mlõca/mlõjca *m dem*. *od* **mlôt**, mali mlat → **mlačȉć**

mlōtȉt, mlõtin *nesvrš*. 1. udarati mlatilom (npr. žito); 2. tući, biti, udarati → **bȉt**, **lẹ̄mȁt**, **tūć1**

mlōtȉt se, mlõtin se *nesvrš*. uzajamno se udarati, mlatiti se, tući se → **bȉt se**, **tūć se**

mlôz, mlãza *m* mlaz

mlūn, mlūnȁ *m* dinja (biljka i plod) → **baćȋr**, **cãta**, **milūn**

mobȉlija *ž* pokućstvo, namještaj

mòbitel *m* mobilni telefon, mobitel

mōčȁk, mõška *m* mužjak mačke, mačak → **maškardõć1**

močinȁ, močinẹ̄ *ž* stanje u prirodi kada je sve mokro (npr. nakon kiše), mokrina

močȉt, mòčin *nesvrš*. namakati, močiti

močȉt se, mòčin se *nesvrš*. 1. *3. l.* namakati se, močiti se; 2. postajati mokrim (ob. na kiši)

mọ̑ć, mòći *ž* moć

mòć, mògu/mòren *nesvrš*. moći

mòćā *uzv*. pođimo, hajdemo

mòćan, moćnȁ, mòćno (mòćni) *pridj*. 1. koji ima vlast i velik utjecaj u društvu; 2. snažan, jak

mòći, mòćih *ž mn*. materijalni ostatci kojega mučenika, blaženika ili svetca, relikvije, moći

mọ̑da *ž* moda

mòdar, modrȁ, modrò (mòdri) *pridj*. modar

modẹ̑ran, modẹ̑rna, modẹ̑rno (modẹ̑rni) *pridj*. moderan

modẹ̑rno *pril*. moderno

modrȉca *ž* modrica

modrinȁ, modrinẹ̄ *ž* modrina

modropẹ̑rla *ž* sedef → **medropẹ̑rla**

modrovȋda *ž* alat za pravljenje navoja

modrùja *ž* vrsta smokve s plodom modrikaste boje

mogũć, mogūćā, mogūćẹ̄ (mogũći) *pridj*. 1. moćan, utjecajan; 2. imućan, dobrostojeći

mogūćẹ̄ *pril*. moguće

mogūćnòst, mogūćnösti *ž* 1. izvodljivo rješenje, mogući izlaz; 2. izgledi da se što ostvari, vjerojatnost

mȏh *m* 1. zamah, kretnja; 2. trenutak, tren

mōhȁt, mõšen *nesvrš*. mahati

mōhnūt, mõhnen *svrš*. mahnuti

mohùja *ž* opna na zrnu klasa

mohùnja *ž* ovojnica ploda u grahorica, mahuna → **mòšnja**

môj, mãja *m* 1. svibanj (mjesec); 2. tegla s cvijećem koja se u svibnju potajice ostavljala ispred kuće djevojke koja se simpatizira

mọ̑j, mojȁ, mojȅ *zamj*. moj

môjan, mōjnȁ, môjno (môjni) *pridj*. omalen, omanji

mojȉca *ž* vrsta leptirića koji nagriza tkanine, moljac → **grizȉca1**

môjka *ž* mati, majka (ob. u uzvicima poput *môjko mojȁ*)

mȍkar, mokrȁ, mokrȍ (mȍkri) *pridj*. mokar

ˣmȍkul *m* 1. opušak cigarete → **ćȉk**, **ćȉka**; 2. ostatak gotovo sasvim dogo rjele voštanice

mọ̑l *m* vrsta bijele morske ribe izdužena tijela, oslić, mol

molȁt, molȏn *svrš*. → **pūstȉt** 1. ostaviti (npr. koga na miru); 2. dopustiti, dozvoliti; 3. prestati zadržavati silom, osloboditi; 4. omogućiti komu ulaz u što, dopustiti komu da uđe; 5. učiniti da što teče; 6. ostaviti što da slobodno raste (npr. bradu); 7. *3. l.* izbaciti list ili mladicu (o biljci); 8. odreći se čega, ostaviti komu što

molȁt se, molȏn se *svrš*. prestati se protiviti, popustiti čijoj volji, pokoriti se → **pūstȉt se**

molbȁ, molbẹ̑ *ž* molba → **ˣšùplika**

molbènica *ž* više molitava koje se mole u podne određenim danima

molẹ̑nje, molẹ̑njo *s gl*. *imen*. *od* **molȉt**, moljenje

mõli, mõlega *m* dječak, dijete

mõli *pridj*. malen

molȉt, mȍlin *nesvrš*. moliti

molȉt se, mȍlin se *nesvrš*. moliti se

molȉtva *ž* molitva

molȉtvenik *m* knjižica molitava, molitvenik

molȉtvica *ž dem*. *od* **molȉtva**, kratka molitva, molitvica

mõlo *ž* djevojčica → **cùrica**

Mõlo Gọ̑spȁ, Mõle Gospẹ̑ *ž* blagdan rođenja Blažene Djevice Marije, Mala Gospa (8. rujna)

molōvȁt, molõjen *nesvrš*. → **pūšćȁt** 1. ostavljati (npr. koga na miru); 2. dopuštati, dozvoljavati; 3. prestajati zadržavati silom, oslobađati; 4. omogućivati komu ulaz u što, dopuštati komu da uđe; 5. činiti da što teče; 6. ostavljati što da slobodno raste (npr. bradu); 7. *3. l.* izbacivati list ili mladicu (o biljci); 8. odricati se čega, ostavljati komu što

molōvȁt se, molõjen se *nesvrš*. prestajati se protiviti, popuštati čijoj volji, pokoravati se → **pūšćȁt se**

momȁk, mọ̑nka *m* mlad čovjek, momak, mladić → **ditmôn**, **mladȉć**/**mladȉć1**

momẹ̑nat, momẹ̑nta *m* trenutak, tren, čas → **čȁs**

mōmȉt, mõmin *nesvrš*. mamiti

mončȉć *m dem*. *od* **momȁk**, momčić

mōndȁ, mondẹ̑ *ž vulg*. ženski spolni organ → **mùja2**, **pȉška**, **pīzdȁ1**

monôda *ž* glupost, bedastoća

môntala *ž* 1. jelo od zamućenih i prženih jaja, kajgana; 2. *fig*. izmet maloga djeteta

montīrȁt, montīron *svrš*. i *nesvrš*. obaviti/obavljati montažu, montirati

montûra *ž* 1. službeno odijelo, odora, uniforma; 2. ono u što se tko preoblači, preobuka

morȁ, morę̑ *ž* 1. zloduh (koji se javlja u snu); 2. *fig*. briga, tegoba, teškoća

mọ̑rast (mọ̑rasti) *pridj*. tamnoput, crnpurast, crnokos

mọ̑rȁt, mọ̑ran *nesvrš*. morati

morbȋn *m* raspojasanost, neobuzdanost, pretjerana veselost, izražena živost

morbinȁt, morbinôn *nesvrš*. ponašati se raspojasano, neobuzdano, ludovati

morbinọ̑ž (morbinọ̑ži) *pridj*. raspojasan, razuzdan, veoma veseo

mọ̑re *s* more

mọ̑re *pril*. u velikoj količini, u velikome broju, mnogo

morȅta *ž* val

morȉt, morȋn *nesvrš*. zadavati muku, mučiti, uznemirivati

mōrȉt, mōrin *nesvrš*. mariti

mornarȉca *ž* mornarica → **marîna1**

mornõr, mornōrā *m* mornar → **marinę̑r**

mornõrski *pridj*. mornarski → **marinę̑rski**

mọ̑ro, mọ̑rota *m* **mūlò** crne dlake

môsan, mōsnā, môsno (mõsni) *pridj*. 1. koji sadržava veću količinu masnoće; 2. koji je zaprljan masti, zamašćen

môst, môsti *ž* 1. topljeno salo (npr. svinjsko); 2. ljekoviti pripravak za mazanje; 3. gusta tvar za podmazivanje strojeva

mọ̑st, mȍsta *m* izgrađen prijelaz preko vodene površine, most

mōstȉt, mõstin *nesvrš*. 1. premazivati mašću, mastiti; 2. bojiti

mosūr, mosūrā *m* 1. duguljast oblik koji nastaje zaleđivanjem vode koja se cijedi (npr. na krovovima), ledena siga; 2. *fig*. gusta slina koja visi iz nosa

mȍšnja *ž* ovojnica ploda u grahorica, mahuna → **mohùnja**

mȍšnjica *ž dem*. *od* **mošnja**, mahunica

mȍt *m* mig, pokret, grimasa (čime se daje neki znak)

mōtà, motę̑ *ž* vrsta mamca za hobotnice → **bōbà**

mōtȁc, mõlca *m* 1. ptić mužjak; 2. ptić vabitelj

mōtȁt, mõton *nesvrš*. nagovarati, poticati, mamiti

motȁt, motôn *nesvrš*. 1. obavijati oko čega nit, namatati (npr. pređu); 2. umatati u papir koji se na krajevima učvršćuje, uvijati (npr. duhan)

motȁt se, motôn se *nesvrš*. 1. vrtjeti se, obavijati se; 2. *fig*. kretati se uokolo bez cilja, tumarati

motȉka *ž* vrsta poljoprivrednoga oruđa za kopanje, prekapanje i usitnjavanje zemlje, motika

motȉkica *ž dem*. *od* **motȉka**

motõr, motōrā *m* 1. uređaj koji pokreće strojeve, vozila i sl.; 2. motocikl

mọ̑vit se, mọ̑vin se *svrš*. pokrenuti se, požuriti se

mȍzak, mȍzga *m* → **mȍžjoni** 1. glavni organ živčanoga sustava smješten u lubanji; 2. *fig*. razum, pamet

mȍžjoni, mȍžjonih *m mn*. → **mȍzak** 1. glavni organ živčanoga sustava smješten u lubanji; 2. *fig*. razum, pamet

mrãmor *m* mramor

mrãmorica *ž* mramorna ploča

mravȉnac, mravînca *m* vrsta ljekovite i začinske biljke, origano, mravinac

mravînjok *m* mravlja nastamba, mravinjak

mravjî *pridj*. samo kao ▲ *mravjô kȍst* ispupčenje, izbočina na ruci (kod ručnoga zgloba)

mrãzit, mrãzin *nesvrš*. činiti da tko postane omrznut, stvarati omrazu, mraziti

Mrčãnjanin *m* onaj koji je rodom iz Miraca; stanovnik Miraca

mr̄čit, mr̄čin *nesvrš*. mrljati, mrčiti

mr̄čit se, mr̄čin se *nesvrš*. nanositi sebi sramotu, sramotiti se

Mrčônka *ž* ona koja je rodom iz Miraca; stanovnica Miraca

mrčônski *pridj*. koji se odnosi na Mirca i stanovnike Miraca

mr̄dit se, mr̄din se *nesvrš*. 1. mrgoditi se, mrštiti se → **mūsȉt se**; 2. *3. l. fig*. oblačiti se, kvariti se (o vremenu)

mr̄dot, mr̄don *nesvrš*. micati, mrdati

mr̄dot se, mr̄don se *nesvrš*. micati se, mrdati se

mr̄dov (mr̄dovi) *pridj*. oneraspoložen, namrgođen, natmuren

Mrdȕja *ž* otočić između Brača i Šolte

mrȅna *ž* vrsta oboljenja oka sa slabljenjem vida, mrena

mrȉža *ž* mreža

mrȉžica *ž dem*. *od* **mrȉža**, mrežica

mr̄kli *pridj*. jako taman, mračan (ob. noć)

mrlîn *m* tanki konopac

mrmelôda *ž* marmelada

mrmontîn *m* širok pleten šal s resama (stavlja se na pleća kao ogrtač) → **plȇt**

mr̄monja *m* osoba sklona potihomu negodovanju, prigovaranju ispod glasa, gunđanju, mrmljanju

mrnjȁt, mr̄njen *nesvrš*. potiho negodovati, prigovarati ispod glasa, gunđati, mrmljati

mrôk *m* tmina, tama, mrak

mrôv *m* mrav

mrôz, mrãza *m* mraz

mr̄s *m* 1. hrana koja sadrži meso; 2. vrijeme u koje je prema crkvenim propisima dopušteno jesti mesnu hranu

mr̄san, mrsnȁ, mr̄sno (mr̄sni) *pridj*. koji sadrži meso, mrsan

mrsȉt, mr̄sin *nesvrš*. zaplitati, zapetljavati, mrsiti

mrsȉt se, mrsîn se *nesvrš*. jesti mrsnu hranu, ne postiti, mrsiti

mr̄š *uzv*. kojime se grubo koga tjera, marš, mrš

mršãvit, mršãvin *nesvrš*. postajati mršavim, mršavjeti

mršôv, mršãva, mršãvo (mršãvi) *pridj*. 1. koji je lakši od normalne, prosječne težine; 2. *fig*. neznatan po količini, oskudan, siromašan

mrtȍrij *m* rasprava oko nasljeđa, ostavinska rasprava

mrtôv, mrtvȁ, mrtvȍ (mr̄tvi) *pridj*. 1. koji je umro, pokojan; 2. *fig*. bezvoljan, premoren, bez živosti

mrtvȁc, mrtvacȁ *m* mrtav čovjek, mrtvac

mrtvãški *pridj*. mrtvački

mrtvičîna *m* obješena, troma, bezvoljna osoba

mrtvȉlo *s* malaksalost, tromost, mrtvilo

mrtvozȍrac, mrtvozȏrca *m* osoba koja službeno utvrđuje smrt i njezin uzrok, mrtvozornik

mr̄va *ž* → **mr̄vica**, **pînka²**, **pînkica** 1. sitno smrvljeni komadić; 2. sitan dio čega, mala količina

mr̄vica *ž* → **mr̄va**, **pînka²**, **pînkica** 1. sitno smrvljeni komadić; 2. sitan dio čega, mala količina

mr̄zak, mrskȁ, mr̄sko (mr̄ski) *pridj*. prema kojemu se ne osjeća naklonost, odbojan, mrzak

mrzȉt, mrzȋn *nesvrš*. mrziti

mrzȉt se, mrzȋn se *nesvrš*. mrziti se

mržnjȁ, mržnjȇ *ž* mržnja

×mȕc *m* naučnik na brodu

mučȁt, mučȋn *nesvrš*. šutjeti, mučati

mučȇć *pril*. bez riječi, šutke

mȕčenik *m* 1. osoba koja je bila mučena i ubijena zbog svojih stajališta; 2. *fig*. osoba koja se muči, pati, paćenik, patnik

mȕčeniški *pridj*. 1. koji se odnosi na mučenike; 2. *fig*. tegotan, težak

mȕčenje, mȕčenjo *s gl. imen. od* **mȕčit**, mučenje

mȕčit, mȕčin *nesvrš*. izlagati koga mučenju, mučiti

mȕčit se, mȕčin se *nesvrš*. podnositi muke, biti psihički ili tjelesno opterećen čime, mučiti se

×mȕć *m* hrpa, mnoštvo

mudantîne, mudantînih *ž mn*. kupaće gaćice

mûdar, mūdrā, mûdro (mūdri) *pridj*. mudar

mudônte, mudôntih *ž mn*. donje gaćice

mudrȁc, mudracȁ *m* mudra osoba, mudrac

mûdro *pril*. mudro

mūdrȍst, mūdrȍsti *ž* mudrost

mȕfa *ž* plijesan na vinu, pokvareno vino

muhȁ, muhȇ *ž* vrsta letećega kukca, muha

muhãra *ž* ručna mlatilica za muhe

mūhôr, mūhȍra *m* vrsta korova, muhar

mȕhot se, mȕhon se *nesvrš*. biti nemirnim, vrpoljiti se → **vrtȉt se2**

mȕja *ž* 1. glava hobotnice; 2. *fig*. *vulg*. ženski spolni organ → **mōndā**, **pȉška**, **pīzdā1**

mūjȉt, mūjin *nesvrš*. prekopavati zemlju (kako bi se trava uništila)

mȕjta *pril*. badava, besplatno

mûk *m* tišina, muk

mȕka *ž* 1. fizičke i duševne patnje i tegobe; 2. mučnina

Mȕka *ž* pjevani dio crkvenoga obreda na Cvjetnicu i Veliki petak, muka Isusova

mūkȁ, mukȇ *ž* brašno → **brãšno**

mũkal, mūklā, mûklo (mũkli) *pridj*. 1. prigušen, zatomljen; 2. tmuran, taman; 3. promukao; 4. podao, podmukao

mūkȁt, mũčen *nesvrš*. 1. *3. l.* glasati se glasom koji podsjeća na *mu* (o govedu); 2. *fig*. glasati se zvukom koji podsjeća na glasanje goveda

mũl, mūlā *m* gat, mol

mūlȁc, mũlca *m* 1. izvanbračno muško dijete; 2. *fig*. vragolan, deran; 3. divlji izdanak → **vodopȉja**

mularȉja *ž* nestašna djeca, dječurlija → **mulīnje**

mulȅte, mulȇt *ž mn*. naprava u obliku kliješta za hvatanje žara, žarač

mulȉca *ž* izvanbračno žensko dijete

muligȋn *m* tanki pregradni zid u kući → **ȍšit**

mulīnje, mulīnjo *s* nestašna djeca, dječurlija → **mularȉja**

mūlȍ *s* križanac između magarca i kobile, mula

mulôm, mulãma *m* meso s trbuha životinje, potrbušnica

mûlta *ž* novčana kazna, globa → **glȍba**

mȕmalo, mȕmalota *m* osoba koja polagano žvače hranu zatvorenih ustiju

mȕmot, mȕmon *nesvrš*. premetati i polagano žvakati hranu zatvorenih ustiju

munîta *ž* sitan kovani novac, sitniš

mūnjȁ, munjȇ *ž* munja → **lômp**, **šajȅta**

mûrga *ž* mutež od ulja na dnu suda, uljni talog

murtȉla *ž* vrsta zeljaste ljekovite biljke ugodna mirisa, bosiljak

mũrva *ž* dud, murva (stablo i plod)

Mũrvica *ž* naselje na otoku Braču, Murvica

mũs-mũs *uzv*. za dozivanje mačke → **mīs-mīs**

mūsȉt se, mũsin se *nesvrš*. mrgoditi se, mrštiti se → **mȑdit se1**

mȕsov (mȕsovi) *pridj*. natmuren, namršten, namrgođen → **namȑđen**, **namũšen**

mȕst, mūzȅn *nesvrš*. 1. istiskivati mlijeko iz vimena; 2. *fig*. izvlačiti korist od koga, iskorištavati

mȕšć *m* parfem, miris

mušćȁt, mušćȏn *nesvrš*. prskati koga parfemom, parfimirati

mušćȁt se, mušćȏn se *nesvrš*. prskati se parfemom, parfimirati se

mȕšica *ž* mušica (npr. vinska)

muškardîn *m* jedar, stasit mladić

muškȁt, muškãta *m* vrsta vinove loze i vrsta grožđa, muškat

muškȇr, muškȇrā *m* drveni viseći ormarić s mrežicom za čuvanje namirnica

mȕški, mȕškega *m* muškarac

mȕški/**muškî** *pridj*. muški

muškīć, muškīćā *m* muškarčić, muškić

muškovîta *ž* žena koje ima muške osobine (npr. u vanjštini, ponašanju), muškarača

muškovîtasta *pridj*. (samo u ž. rodu) koja ima muške osobine (npr. u vanjštini, ponašanju), muškaračka

mȕšno *pril*. 1. s mnogo muke, teško, naporno; 2. nelagodno

muštrȁt, muštrȏn *nesvrš*. dovoditi koga u red, postupati s kime strogo

mȕšula *ž* vrsta morske školjke, mušula

mût, mûti *ž* ono što se zamutilo, mutež

mȕta *ž* → **mȕtavica** 1. nijema žena, njemica; 2. *fig*. žena koja nerado govori, šutljiva žena, šutljivica

mûtan, mūtnā, mûtno (mũtni) *pridj*. neproziran, zamućen, mutan

mȕtavica *ž* → **mȕta** 1. nijema žena, njemica; 2. *fig*. žena koja nerado govori, šutljiva žena, šutljivica

mūtȉt, mũtin *nesvrš*. 1. činiti što mutnim; 2. miješati što s čime (npr. jaja sa šećerom); 3. *fig*. remetiti, ometati; 4. *fig*. muljati, petljati

mūtȉt se, *3. l.* mũti se *nesvrš*. 1. postajati mutnim (npr. more); 2. *fig*. gubiti vedrinu, jasnoću i sjaj (npr. oči)

mùto, mùtota *m* 1. nijem muškarac, nijemac; 2. *fig*. muškarac koji nerado govori, šutljiv muškarac, šutljivac

mùtrija *ž* glava (ekspresivno) → **burèla**, **ćïferica**, **njãkara2**

mûzgovac, mûzgovca *m* vrsta morskoga mekušca, muzgavac

mùzika *ž* → **ˣmùžika** 1. glazba; 2. glazbeni sastav → **glàzba**

muzikônt *m* glazbenik

muzîna *ž* štedna kasica

mûž *m* suprug, muž

ˣmùžika *ž* → **mùzika** 1. glazba; 2. glazbeni sastav → **glàzba**

mužerjȍla *ž* nagubac, brnjica (stavlja se psima na njušku) → **bizȇrija1**, **brȉnjica**

mužodûro *pril*. na distanci, suzdržano, hladno

mužõr, mužōrà *m* metalna posuda s tučkom u kojoj se tuca (npr. šećer)

N

na *prijedl*. na

nȁ *uzv*. nuđenja, evo, uzmi

nȁ, **nȁ** *uzv*. dozivanja kojime se vabe domaće životinje

nabaketȁt, nabaketôn *svrš*. nalupati, namlatiti, natući → **namlōtīt2**, **natūć1**

nabanjȁt se, nabanjôn se *svrš*. nakupati se → **nakūpȁt se**

nabasȁt, nabasôn *svrš*. nabasati

nabãvit, nabãvin *svrš*. pribaviti, priskrbiti, nabaviti → **dobãvit1**

nabījȁt, nabījen *nesvrš*. 1. uguravati, natiskivati, napunjati zbijajući; 2. nabijati, izbijati (npr. obruče na bačvi); 3. *3. l.* natirati pritiskanjem, žuljati (o cipelama); 4. ozljeđivati dio tijela udarcem; 5. jako udarati (ob. loptu)

nabījȁt se, nabījen se *nesvrš*. 1. uguravati se; 2. udarati se pri padu

nabīlīt se, nabīlin se *svrš*. naraditi se ličeći (ob. bijelom bojom, ali i drugim bojama)

nabilïžit se, nabilïžin se *svrš*. naraditi se bilježeći

nabïrot, nabïren *nesvrš*. činiti nabore (na odjeći) → **grišpȁt**

nabïrot se, *3. l.* nabïre se *nesvrš*. nabirati se (o odjeći) → **grišpȁt se2**

nabït, nabïjen *svrš*. 1. ugurati, natiskati, napuniti zbijajući; 2. nabiti, izbiti (npr. obruče na bačvi); 3. *3. l.* natrti pritiskanjem, nažuljati (o cipelama); 4. ozlijediti dio tijela udarcem; 5. jako udariti (ob. loptu)

nabït se, nabïjen se *svrš*. 1. ugurati se; 2. udariti se pri padu, natući se

nabivãča *ž* vrsta puške koja se puni nabijanjem baruta u ležište

nabivõč, nabivõčā *m* željezna naprava kojom se što nabija

nablīzù *pril*. u blizini, na maloj udaljenosti

nabōdȁt, nabõdon *nesvrš*. nabadati

nabōdȁt se, nabõdon se *nesvrš*. nabadati se

nabȍje *pril*. u smjeru poboljšanja, nabolje

nabȍst, nabodẽn *svrš*. nabosti

nabȍst se, nabodẽn se *svrš*. nabosti se

nabotīt, nabȍtin *svrš*. 1. *3. l.* nabreknuti, oteći; 2. *fig*. raširiti se, nadebljati se

nabrȁt¹, naberẽn *svrš*. berući skupiti što u dovoljnoj količini, nabrati

nabrȁt², naberẽn *svrš*. napraviti nabore (na odjeći), nabrati → **nagrišpȁt**

nabrȁt se, *3. l.* naberẽ se *svrš*. nabrati se (o odjeći) → **nagrišpȁt se2**

nabrę̃knet (nabrę̃kneti) *pridj*. nabrekao

nabrę̃knùt, nabrę̃knen *svrš*. povećati se u obujmu, nabreknuti

nabrîzgot, *3. l*. nabrîzgo *svrš*. napuniti se do brizganja (o vimenu)

nabrōjȁt, nabrõjon *nesvrš*. pobrajati, nabrajati

nabrojȉt, nabrojȋn *svrš*. pobrojati, nabrojiti

nabrstȉt se, *3. l*. nabrstȋ se *svrš*. najesti se brsteći (o kozi, ovci), nabrstiti se

nabrūsȉt, nabrūsin *svrš*. 1. naoštriti pomoću brusa (npr. kosu, nož i sl.); 2. *fig*. učiniti koga osornim, ljutim

nabrūsȉt se, nabrūsin se *svrš*. *fig*. postati osornim, ljutim

nabrūšen (nabrūšeni) *pridj*. 1. naoštren; 2. *fig*. osoran, ljut

nabùbrit, nabùbrin *svrš*. bubrenjem povećati ili proširiti obujam, nabubriti → **nabumbonjȉt**

nabūjȁt, *3. l*. nabūjo *svrš*. narasti bujanjem, nabubriti, nadoći (o tijestu)

nabûmbit se, nabûmbin se *svrš*. zapasti u stanje pijanstva, opiti se (ekspresivno) → **načinčīrȉt se**, **natrīskȁt se**

nabumbonjȉt, nabumbȍnjin *svrš*. bubrenjem povećati ili proširiti obujam, nabubriti → **nabùbrit**

nãcilo *pril*. samo kao ▲ *zabolȉt nãcilo* osjetiti bolove na (naizgled) zdravome dijelu tijela

nacīpȁt, nacīpon *svrš*. nacijepati → **iscīpȁt2**

nacīpȁt se, nacīpon se *svrš*. provesti mnogo vremena cijepajući, nacijepati se

načȅkot se, načȅkon se *svrš*. načekati se

nāčȩ̑lnik *m* predsjednik općine, načelnik → **poštôt**

načȩ̑t, nôčmen *svrš*. načeti

načȉmot, načȉmjen *nesvrš*. načimati

načinčīrȉt se, načinčīrin se *svrš*. zapasti u stanje pijanstva, opiti se (ekspresivno) → **nabûmbit se**, **natrīskȁt se**

načinȉt, načinīn *svrš*. 1. izraditi; 2. popraviti; 3. pospremiti, urediti (npr. postelju)

načīnjȁt, načīnjon *nesvrš*. 1. izrađivati; 2. popravljati; 3. pospremati, uređivati (npr. postelju)

načinjȩ̑n, načinjenä, načinjenȍ (načinjȅni) *pridj*. 1. izrađen; 2. popravljen; 3. pospremljen, uređen (npr. o postelji)

načȉstit se, načȉstin se *svrš*. provesti mnogo vremena čisteći, načistiti se

nãčisto *pril*. tako da nema dvojbi, da je jasno, načistac

načīton (načītoni) *pridj*. obrazovan, načitan

načùdit se, načùdin se *svrš*. provesti mnogo vremena čudeći se, načuditi se

naćakulȁt se, naćakulôn se *svrš*. napričati se, naćaskati se

naćućùknut, naćućùknen *svrš*. dati naslutiti

naćūlȉt, naćūlin *svrš*. napregnuti da se što bolje čuje, naćuliti (o ušima) → **napȩ̑t2**

nad *prijedl*. nad

nadahnūćȩ̑, nadahnūćô *s* inspiracija, nadahnuće

nadahnùt, nadãhnen *svrš*. inspirirati, potaknuti, nadahnuti

nadahnùt se, nadãhnen se *svrš*. inspirirati se, nadahnuti se

nadãje *pril*. u nastavku, nakon toga, potom, zatim

nadalekȍ *pril*. na veoma velikome području, nadaleko

nadazdrȉt se, nadãzdren se *svrš*. kriomice baciti pogled, krišom pogledati

nadebelȉt, nadebelĩn *svrš*. nadebljati se

nadezmȅzu *pril*. napola (pun, ispražnjen) (o bačvi)

nadglẹ̑dȁt, nadglẹ̑don *nesvrš*. vršiti nadzor, nadzirati, nadgledati

nadīhȁt se, nadīhon se *svrš*. nadisati se

nadȉlot se, nadȉlon se *svrš*. naraditi se djelajući, naobrađivati se

nadȉmak, nadîmka *m* 1. obiteljski nadimak; 2. prišvarak

nadȉmot, nadîmjen *nesvrš*. → **nadūvȁt** 1. *3. l.* činiti da se tko napuše od fermentacije i vjetra u crijevima (npr. o grahu i sl.); 2. *fig*. ispunjati koga ljutinom, srditosti

nadȉmot se, nadîmjen se *nesvrš*. → **nadūvȁt se** 1. poprimati veći obujam (ob. uslijed djelovanja zraka, plina i sl.), napuhivati se; 2. *fig*. postajati ljutim, srditim, razbješnjivati se

nadȉrot, nadȉren *nesvrš*. 1. *3. l.* prodirati odjednom, svom silom (ob. o vodi); 2. navaljivati u velikome broju, hrupiti

nadȉt, nadȉjen *svrš*. 1. nasaditi, nabiti; 2. dodati punjenje, nadjenuti

nadīvȁt, nadījen *nesvrš*. 1. nasađivati, nabijati; 2. dodavati punjenje, nadijevati

nadivẹ̑n, nadivenȁ, nadivenȍ (nadivẽni) *pridj*. 1. nasađen, nabijen; 2. napunjen, nadjeven

nadmūdrȉt, nadmũdrin *svrš*. nadmašiti koga lukavošću ili domišljatošću, nadmudriti

nadmudrīvȁt, nadmudrījen *nesvrš*. nadmašivati koga lukavošću ili domišljatošću, nadmudrivati

nadnīt se, nadnesẽn se *svrš*. nagnuti se iznad koga ili čega, nadnijeti se

nadnȍ *prijedl*. nadno

nadnȍ *pril*. nadno

nadǫ̑ć, nadǫ̑jden *svrš*. 1. naići, nabasati; 2. u određenome trenutku otkriti ili spoznati što

nadodȁt, nadodõn *svrš*. nadodati

nadogradīvȁt, nadogradījen *nesvrš*. gradeći dodavati, dograđivati → **dogradīvȁt**

nadogrōdȉt, nadogrõdin *svrš*. gradeći dodati, dograditi → **dogrōdȉt**

nadogrõđen (nadogrõđeni) *pridj*. nadograđen

nadojȉt, nadȍjin *svrš*. nadojiti

nadojȉt se, nadȍjin se *svrš*. nadojiti se

nadolȉt, nadolȉjen *svrš*. lijući dodati još tekućine, nadoliti → **donalȉt**

nadolīvȁt, nadolījen *nesvrš*. lijući dodavati još tekućine, nadolijevati → **donalīvȁt**

nadomȁk *prijedl*. vrlo blizu, nadohvat, nadomak

nadomȉstit, nadomȉstin *svrš*. nadomjestiti

nadomīšćȁt, nadomīšćon *nesvrš*. nadomještati

nadomȉšćen (nadomȉšćeni) *pridj*. nadomješten

nadoplaćīvȁt, nadoplaćījen *nesvrš*. dodavati još novaca koliko je potrebito, nadoplaćivati → **donaplaćīvȁt**

nadoplōtȉt, nadoplõtin *svrš*. dodati još novaca koliko je potrebito, nadoplatiti → **donaplōtȉt**

nadõren (nadõreni) *pridj*. darovit, talentiran, nadaren

nadõrīt, nadõrin *svrš*. nadariti

nadovẹ̑zàt, nadovẹ̑žen *svrš*. dodati dio vezivanjem, nadovezati

nadovẹ̑zàt se, nadovẹ̑žen se *svrš*. nastaviti razgovor na već rečeno, nadovezati se

nadovežīvàt, nadovežîjen *nesvrš*. dodavati dio vezivanjem, nadovezivati

nadovežīvàt se, nadovežîjen se *nesvrš*. nastavljati razgovor na već rečeno, nadovezivati se

nadožuntàt, nadožuntôn *svrš*. pridodati, nadodati → **nažuntàt**

nadožuntōvàt, nadožuntõjen *nesvrš*. pridodavati, nadodavati

nadrecàt, nadrecôn *svrš*. učiniti ravnim, izravnati (npr. čavao)

nadrecōvàt, nadrecõjen *nesvrš*. činiti ravnim, izravnavati (npr. čavao)

nadrĩt, nôdren *svrš*. 1. *3. l.* prodrijeti odjednom, svom silom (ob. o vodi); 2. navaliti u velikome broju, nahrupiti

nadrobìt, nadròbin *svrš*. smrviti u komadiće, usitniti

nadronjàt se, nadrònjen se *svrš*. *pejor*. provesti dugo vremena spavajući, naspavati se

nadrōžit, nadrõžin *svrš*. nadražiti

nadr̂pit se, nadr̂pin se *svrš*. nagrabiti se

nadūbàt se, nadũbon se *svrš*. provesti dugo vremena praveći udubinu upotrebom oštroga oruđa, nadupsti se

nadubokò *pril*. na veliku dubinu, duboko

nadūšàk *pril*. u jednome gutljaju, naiskap, nadušak

nadūšìt, nadũšin *svrš*. uroniti komu glavu u more → **podūšìt2**

nadušīvàt, nadušîjen *nesvrš*. uranjati komu glavu u more → **podušīvàt2**

nadùt, nôdmen/nadũjen *svrš*. 1. *3. l.* učiniti da se tko napuše od fermentacije i vjetra u crijevima (npr. o grahu i sl.); 2. *fig*. ispuniti koga ljutinom, srditosti

nãdut (nãduti) *pridj*. → **naduvẹ̑n** 1. napuhan, naduven; 2. *fig*. ljut, srdit, zlovoljan

nadùt se, nôdmen se/nadũjen se *svrš*. 1. poprimiti veći obujam (ob. uslijed djelovanja zraka, plina i sl.), napuhnuti se; 2. *fig*. postati ljutim, srditim, razbjesnjeti se

nadūvàt, nadũjen *nesvrš*. → **nadìmot** 1. *3. l.* činiti da se tko napuše od fermentacije i vjetra u crijevima (npr. o grahu i sl.); 2. *fig*. ispunjati koga ljutinom, srditosti

nadūvàt se, nadũjen se *nesvrš*. → **nadìmot se** 1. poprimati veći obujam (ob. uslijed djelovanja zraka, plina i sl.), napuhivati se; 2. *fig*. postajati ljutim, srditim, razbješnjivati se

naduvẹ̑n, naduvenà, naduvenò (naduvẽni) *pridj*. → **nãdut** 1. napuhan, naduven; 2. *fig*. ljut, srdit, zlovoljan

nadvìt, nadvîjen *svrš*. postaviti što iznad koga ili čega (npr. glavu), nadviti

nadvìt se, nadvîjen se *svrš*. 1. nagnuti se nad kime ili čime; 2. naći se iznad koga ili čega (ob. o oblacima)

nadvlōdàt, nadvlõdon *svrš*. nadvladati

nadzȉrot, nadzȉren *nesvrš*. nadgledati, nadzirati → **nazȉrot**[1]

nadžīvȉt, nadžȋvin *svrš*. proživjeti dulje od koga ili čega, nadživjeti → **pržīvȉt2**

nađinđūrȉt se, nađinđȗrin se *svrš*. staviti na se previše ukrasa, nakititi se

nađirȁt se, nađirôn se *svrš*. provesti dugo vremena u šetnji, našetati se → ˣ**najirȁt se**, **našȇtȁt se**

nafjoketȁt, nafjoketôn *svrš*. nakititi (ob. ukrasnim vrpcama)

nafjoketȁt se, nafjoketôn se *svrš*. nakititi se (ob. ukrasnim vrpcama)

nafōlȉt, nafõlin *svrš*. nahvaliti

nafōlȉt se, nafõlin se *svrš*. nahvaliti se

nafrajȁt se, nafrajôn se *svrš*. razuzdano potrošiti odavajući se jelu, piću i drugim užitcima

nafregȁt se, nafregôn se *svrš*. provesti dugo vremena ribajući (ob. pomoću **bruškîna**), naribati se

nafrȉgot se, nafrȉgon se *svrš*. provesti dugo vremena pržeći

nafrkȁt, nafrkôn *svrš*. ondulirati, nakovrčati komu kosu → **narūdȉt**, **navȉt2**

nafrkȁt se, nafrkôn se *svrš*. ondulirati, nakovrčati si kosu → **narūdȉt se**, **navȉt se1**

naftalîna *ž* sjajni kristali kao sredstvo protiv moljaca, naftalin

nafumȁt se, nafumôn se *svrš*. popušiti mnogo cigareta

nagabȁt se, nagabôn se *svrš*. pohlepno dovoljno uzeti, nagrabiti se

nagladovȁt se, nagladȕjen se *svrš*. nagladovati se

naglȅdot se, naglȅdon se *svrš*. 1. vidjeti mnogo zbivanja; 2. postati sitim gledanja

nãglos *pril*. glasno, naglas

nagodȉt se, nagȍdin se *svrš*. postići nagodbu, nagoditi se

nagōjȁt, nagõjon *nesvrš*. pretpostavljati, predviđati, nagađati

nagōjȁt se, nagõjon se *nesvrš*. postizati nagodbu, nagađati se

nagoluzȁt, nagoluzôn *svrš*. namamiti koga na što slasno

nagoluzȁt se, nagoluzôn se *svrš*. namamiti se na što slasno

nagonȉt, nagȍnin *nesvrš*. natjeravati, prisiljavati, naganjati

nagȍre *pril*. u smjeru pogoršanja, nagore

nagorȉt, *3. l.* nagorĩ *svrš*. djelomice izgorjeti, nagorjeti

nãgovor *m* poticaj riječima da se što učini, da se u što krene, da se u što povjeruje, nagovor

nagovōrȁt, nagovõron *nesvrš*. poticati, navoditi, nagovarati

nagovorȉt, nagovȍrin *svrš*. navesti, nagovoriti → **navidȁt**

nagrãbit, nagrãbin *svrš*. dovoljno zagrabiti, nagrabiti

nagrãbit se, nagrãbin se *svrš*. 1. dovoljno se nagrabiti; 2. *fig*. pohlepno prisvojiti, steći materijalnu korist bezobzirno

nagrabūsȉt, nagrabũsin *svrš*. loše proći, nadrljati, nadrapati

nagratȁt, nagratôn *svrš*. naribati, nastrugati

nagr̓ćot, nagr̓ćen *nesvrš*. nabacivati zemlju oko biljke, nagrtati

nagrdȉt, nagr̄din *svrš*. unakaziti, nagrditi

nagrdȉt se, nagr̄din se *svrš*. unakaziti se, nagrditi se

nagrdīvȁt, nagrdȋjen *nesvrš*. unakazivati, nagrđivati

nagrdīvȁt se, nagrdȋjen se *nesvrš*. unakazivati se, nagrđivati se

nagrišpȁt, nagrišpôn *svrš*. napraviti nabore (na odjeći), nabrati → **nabrȁt²**

nagrišpȁt se, nagrišpôn se *svrš*. 1. naborati se (o čovjeku); 2. *3. l.* nabrati se (o odjeći) → **nabrȁt se**

nagrišpôn (nagrišpôni) *pridj*. 1. naboran (o čovjeku); 2. naberen (o odjeći)

nagrnȕt, nagr̄nen *svrš*. 1. nabaciti zemlju oko biljke; 2. doći u gomili, navaliti, nahrupiti → **nahrūpȉt**

nagrōdȉt, nagrõdin *svrš*. nagraditi

nagrōdȉt se, nagrõdin se *svrš*. nagraditi se

nagrūbe *pril*. na ružan način, grubo

nagucȁt se, nagucôn se *svrš*. mnogo progutati, nagutati se

nagūlȉt se, nagũlin se *svrš*. provesti mnogo vremena guleći

nagušt̏ȁt se, nagušt̏ôn se *svrš*. nauživati se → **nagušt̏īrȁt se**

nagušt̏īrȁt se, nagušt̏ĩron se *svrš*. nauživati se → **nagušt̏ȁt se**

nagvōcȁt se, nagvõcon se *svrš*. obilato se najesti → **fudrȁt se**, **nakūsȁt se**, **natũć se**

nahlōdȉt se, nahlõdin se *svrš*. oboljeti od prehlade, prehladiti se → **prhlōdȉt se**

nahlõđen (nahlõđeni) *pridj*. koji je obolio od prehlade, prehlađen → **prhlõđen**

nahodȉt, nahȍdin *nesvrš*. nalaziti, nahoditi

nahodȉt se, nahȍdin se *nesvrš*. nalaziti se, nahoditi se

nahrōnȉt, nahrõnin *svrš*. nahraniti

nahrōnȉt se, nahrõnin se *svrš*. nahraniti se

nahropȁt se, nahrȍpon se *svrš*. provesti dulje vrijeme hrčući

nahrūpȉt, nahrũpin *svrš*. doći u gomili, navaliti, nahrupiti → **nagrnȕt2**

nahûndrit se, nahûndrin se *svrš*. namrgoditi se, naljutiti se, uvrijediti se

nahȕstot se, nahȕston se *svrš*. nažvakati se

nahȕškot, nahȕškon *svrš*. podbuniti, podjariti, nahuškati

naigrȁt se, naïgron se *svrš*. naigrati se

najãhot se, najãšen se *svrš*. najahati se

najedônpũt *pril*. iznenada, najednom → **ujedônpũt**

najȇžen (najȇženi) *pridj*. naježen

najȇžīt se, najȇžin se *svrš*. naježiti se

najīdȉt, najīdin *svrš*. rasrditi, naljutiti → **sīdȉt²**, **sjīdȉt**

najīdȉt se, najīdin se *svrš*. rasrditi se, naljutiti se → **sīdȉt se**, **sjīdȉt se**

***najirȁt se**, najirôn se *svrš*. provesti dugo vremena u šetnji, našetati se → **nađirȁt se**, **našȇtȁt se**

najȉst se, najīn se *svrš*. najesti se

najōvȉt, najõvin *svrš*. najaviti

najōvȉt se, najõvin se *svrš*. najaviti se

nakalȁt, nakalôn *svrš*. iscrpsti vjedrom dovoljno tekućine

nãkana *ž* namjera, naum, nakana

nakantȁt se, nakantôn se *svrš*. napjevati se → **napȉvot se**

nakãpot, nakãpjen *svrš*. nakapati

nakargȁt, nakargôn *svrš*. navaliti teret na koga ili što, pritisnuti teretom

nakašjȁt se, nakãšjen se *svrš*. mnogo se iskašljati

nakatramȁt, nakatramôn *svrš*. namazati katranom

nãkaza *ž* nagrđena osoba, rugoba, nakaza

nakẹ̑čȉt, nakẹ̑čin *svrš*. nakriviti, naheriti (npr. kapu)

nakẹ̑čȉt se, nakẹ̑čin se *svrš*. napraviti grimasu, iskreveljiti se → **napẹ̑čȉt se**

nãki *zamj*. onakav → **onãki**, **nakọ̑v**, **onakọ̑v**

nãko *pril*. na onakav način, onako → **onãko**

nakōdȉt, nakõdin *svrš*. nadimiti, napariti

nakōdȉt se, nakõdin se *svrš*. nadimiti se, napariti se

nakõđen (nakõđeni) *pridj*. nadimljen, naparen

nakopȁt se, nakopôn se *svrš*. provesti dulje vrijeme kopajući, nakopati se

nakortẹ̑l *pril*. u stranu, na stranu, postrance

nakostrūšȉt, nakostrũšin *svrš*. nadignuti kosu, natapirati

nakostrūšȉt se, nakostrũšin se *svrš*. 1. uzdignuti kosu, dlaku ili perje (od straha, bijesa i sl.); 2. *fig*. pokazati nezadovoljstvo, ražestiti se, naoštriti se → **narogūšȉt se**

nakotȉt se, *3. l*. nakȍti se *svrš*. namnožiti se u velikome broju, nakotiti se

nakọ̑v, nakȍva, nakȍvo (nakȍvi) *zamj*. onakav → **nãki**, **onãki**, **onakọ̑v**

nakrcȁt, nakrcôn *svrš*. napuniti kakvim teretom, natovariti

nakrcȁt se, nakrcôn se *svrš*. natovariti se

nakrȅst se, nakredẽn se *svrš*. nakrasti se

nakrgẹ̑č *pril*. na leđima, na plećima

nakrīvȉt, nakrĩvin *svrš*. nagnuti što na jednu stranu, nakriviti

nakrīvȉt se, nakrĩvin se *svrš*. nagnuti se na jednu stranu, nakriviti se

nakrĩvjen (nakrĩvjeni) *pridj*. koji je nagnut na jednu stranu, nakrivljen

nãkrivo *pril*. na jednu stranu, nahero, nakrivljeno

nãkroj *prijedl*. na rubu, na kraju, nakraj

nakrõlko *pril*. 1. tako da što bude kratkim (npr. o frizuri); 2. načas, na kratko vrijeme

nakr̃pit se, nakr̃pin se *svrš*. provesti dulje vrijeme krpajući, nakrpati se

nakȕhot, nakȕhon *svrš*. skuhati mnogo, nakuhati

nakȕhot se, nakȕhon se *svrš*. provesti dulje vrijeme kuhajući, nakuhati se

nakukmãčit se, *3. l*. nakukmãči se *svrš*. smračiti se, naoblačiti se (o nebu)

nakūpȁt se, nakũpon se *svrš*. nakupati se → **nabanjȁt se**

nakȕpit, nakȕpin *svrš*. 1. kupeći sabrati; 2. nagomilati

nakȕpit se, *3. l*. nakȕpi se *svrš*. 1. nagomilati se (npr. posla); 2. nahvatati se (npr. prašine)

nakupovȁt, nakupȕjen *svrš*. nakupovati

nakupovȁt se, nakupȕjen se *svrš*. nakupovati se

nakūsȁt se, nakūson se *svrš*. obilato se najesti → **fudrȁt se**, **nagvōcȁt se**, **natūć se**

nalājot se, nalājen se *svrš*. 1. *3. l.* javiti se dugim lajanjem, nalajati se (o psu); 2. *fig*. izgalamiti se; 3. *fig*. nablebetati se, izbrbljati se

nalavurȁt se, nalavurôn se *svrš*. naraditi se

naletȉt, naletīn *svrš*. 1. slučajno naići, nabasati, neočekivano susresti; 2. velikom snagom naići na prepreku, silovito naići na prepreku

naletȉt se, naletīn se *svrš*. 1. mnogo vremena provesti u letenju; 2. *fig*. natrčati se, najuriti se

naležȁt se, naležīn se *svrš*. provesti dulje vrijeme ležeći, naležati se

naležȇćų *pril*. u ležećemu položaju, ležimice, ležećke

nalīpe *pril*. na lijep način

nalȉt, nalȉjen *svrš*. naliti

nalȉt se, nalȉjen se *svrš*. *pejor*. zapasti u stanje pijanstva, opiti se → **nalokȁt se3**, **oblokȁt se**

nalīvȁt, nalījen *nesvrš*. nalijevati

nalīvȁt se, nalījen se *nesvrš*. zapadati u stanje pijanstva, opijati se

nalkrȉt, nalkrȉjen *svrš*. prekriti (npr. krovom, svodom i sl.), natkriti

nalkrīvȁt, nalkrījen *nesvrš*. prekrivati (npr. krovom, svodom i sl.), natkrivati

nalȍjen (nalȍjeni) *pridj*. koji je premazan lojem

nalojȉt, nalȍjin *svrš*. premazati lojem, nalojiti

nalokȁt se, nalȏčen se *svrš*. 1. *3. l.* napiti se (o nekim životinjama); 2. *pejor*. neumjereno, halapljivo popiti (o čovjeku); 3. *pejor*. zapasti u stanje pijanstva, opiti se → **nalȉt se**, **oblokȁt se**

naložȉt[1], nalȍžin *svrš*. naložiti

naložȉt[2], nalȍžin *svrš*. narediti, zapovjediti, naložiti → **narȇdīt**

nalušȁt se, nalušôn se *svrš*. dotjerati se, urediti se, ukrasiti se

nalūšćȉt, nalūšćin *svrš*. zagrepsti, skinuti, oljuštiti koru (npr. na lozi)

nalūžȉt, nalūžin *svrš*. premazati smjesom pepela i vode

namaknȕt, namāknen *svrš*. steći kakva materijalna dobra, priskrbiti

namaškarȁt, namaškarôn *svrš*. obući koga u maškaru, maskirati → **omaškarȁt**

namaškarȁt se, namaškarôn se *svrš*. → **omaškarȁt se** 1. obući se u maškaru, maskirati se; 2. *fig*. suviše se dotjerati (previše se našminkati, nakititi i sl.), izgledom podsjetiti na maškaru

namāzot, namāžen *svrš*. 1. premazati, namazati; 2. našminkati → **opiturȁt2**, **piturȁt2**

namāzot se, namāžen se *svrš*. 1. premazati se, namazati se; 2. našminkati se → **opiturȁt se1**, **piturȁt se1**

namȇčȉt se, namȇčin se *svrš*. 1. provesti dulje vrijeme gnječeći grožđe; 2. namamiti se, naviknuti se (na što dobro, privlačno i sl.)

nāmeko *pril*. 1. meko; 2. nabolje (o vremenskim pojavama)

namigīvȁt, namigȕjen *nesvrš*. namigivati

namȉgnut, namȉgnen *svrš*. namignuti

namīnȉt, namȋnin *svrš*. namijeniti

naminīvȁt, naminȋjen *nesvrš*. namjenjivati

namīrȉt, namȋrin *svrš*. 1. ispuniti obvezu prema komu (npr. podmiriti dug); 2. osigurati sve što je komu potrebito, zadovoljiti čije potrebe

namı̏rit, namı̏rin *svrš*. upraviti, uputiti

namı̏rit se, namı̏rin se *svrš*. 1. naići na koga ili što, susresti; 2. suočiti se s kime, sukobiti se

namīrȉt se, namȋrin se *svrš*. osigurati si sve što je potrebito, zadovoljiti svoje potrebe

namirīvȁt, namirȋjen *nesvrš*. 1. ispunjati obvezu prema komu (npr. podmirivati dug); 2. osiguravati sve što je komu potrebito, zadovoljavati čije potrebe

namirīvȁt se, namirȋjen se *nesvrš*. osiguravati si sve što je potrebito, zadovoljavati svoje potrebe

nãmisec *pril*. svaki mjesec, mjesečno

namīsȉt, namȋsin *svrš*. mnogo umijesiti

namīsȉt se, namȋsin se *svrš*. provesti dugo vremena mijeseći

namı̏sta *pril*. na nekim mjestima, tu i tamo, mjestimično

namı̏stit, namı̏stin *svrš*. 1. postaviti koga ili što na određeno mjesto ili u određeni položaj; 2. opremiti namještajem; 3. naći komu namještenje, zaposliti koga → **zapȍslit**; 4. učiniti što spremnim za uporabu

namı̏stit se, namı̏stin se *svrš*. 1. zauzeti određeno mjesto ili položaj; 2. dobiti namještenje, zaposliti se → **zapȍslit se**

namı̏sto *prijedl*. umjesto, namjesto

namīšćȁt, namȋšćon *nesvrš*. 1. postavljati koga ili što na određeno mjesto ili u određeni položaj; 2. opremati namještajem; 3. nalaziti komu namještenje, zapošljavati koga; 4. činiti što spremnim za uporabu

namīšćȁt se, namȋšćon se *nesvrš*. 1. zauzimati određeno mjesto ili položaj; 2. dobivati namještenje, zapošljavati se

namı̏šćen (namı̏šćeni) *pridj*. 1. koji je postavljen na određeno mjesto ili u određeni položaj; 2. koji je opremljen namještajem; 3. koji ima namještenje, zaposlen; 4. koji je spreman za uporabu

namlı̏t, namlı̏jen *svrš*. namljeti

namlı̏t se, namlı̏jen se *svrš*. provesti dosta vremena mlijući, namljeti se

nãmlodo *pril*. na mlado

namlōtȉt, namlȏtin *svrš*. 1. natući mlatilom (npr. žito); 2. nalupati, namlatiti, natući → **nabaketȁt**, **natũć1**

namlōtȉt se, namlȏtin se *svrš*. provesti dugo vremena mlateći

nãmo *pril*. onamo → **onãmo**

namȍčen (namȍčeni) *pridj*. namočen

namočı̏t, namȍčin *svrš*. namočiti

namočı̏t se, namȍčin se *svrš*. namočiti se

namȍknut, *3. l.* namȍkne *svrš*. natopiti se kišom (o zemlji)

namōmȉt, namȏmin *svrš*. privući koga čime, primamiti, namamiti → **prmōmȉt**

namorȁt se, namorôn se *svrš*. zanijeti se kime ili čime, zaljubiti se

namorôn (namorôni) *pridj*. zanesen, zaljubljen

namorōvȁt se, namorõjen se *nesvrš*. zanositi se kime ili čime, zaljubljivati se

namotȁt, namotôn *svrš*. oviti (npr. konopac) na što ili oko čega, namotati

namōtȁt, namõton *nesvrš*. nagovarati, namamljivati

namotōvȁt, namotõjen *nesvrš*. ovijati (npr. konopac) na što ili oko čega, namotavati

namŕdit se, namŕdin se *svrš*. natmuriti se, namrštiti se, namrgoditi se → **namrgodȉt se**, **namūsȉt se**

namŕđen (namŕđeni) *pridj*. natmuren, namršten, namrgođen → **mùsov**, **namũšen**

namrgodȉt se, namrgòdin se *svrš*. natmuriti se, namrštiti se, namrgoditi se → **namŕdit se**, **namūsȉt se**

nãmrtvo *pril*. gotovo do smrti, namrtvo

namȕčit, namȕčin *svrš*. dobro koga izmučiti, namučiti

namȕčit se, namȕčin se *svrš*. imati mnogo posla i brige oko čega, namučiti se

namūsȉt se, namũsin se *svrš*. natmuriti se, namrštiti se, namrgoditi se → **namŕdit se**, **namrgodȉt se**

namušćȁt, namušćôn *svrš*. namirisati → **navonjȁt**

namušćȁt se, namušćôn se *svrš*. namirisati se → **navonjȁt se**

namušćôn (namušćôni) *pridj*. namirisan

namũšen (namũšeni) *pridj*. natmuren, namršten, namrgođen → **mùsov**, **namŕđen**

nânit, nânin *nesvrš*. spavati (u razgovoru s djecom)

nanȉt, nanesȅn *svrš*. 1. *3. l.* ostaviti za sobom (ob. o vjetru, vodi i sl.); 2. prouzročiti, izazvati kakav učinak (ob. neželjen)

nãnoge *pril*. hodom, pješice

nanosȉt, nanòsin *nesvrš*. 1. *3. l.* ostavljati za sobom (ob. o vjetru, vodi i sl.); 2. prouzročivati, izazivati kakav učinak (ob. neželjen)

nanjȕšit, nanjȕšin *svrš*. 1. njuhom osjetiti; 2. *fig*. predosjetiti, naslutiti

naoblõčen (naoblõčeni) *pridj*. koji je zastrt oblacima, naoblačen (o nebu)

naoblõčȉt se, *3. l*. naoblõči se *svrš*. prekriti se oblacima, postati oblačnim, naoblačiti se

naȍčigled *pril*. očigledno, naočigled

nãoko *pril*. 1. kako se čini, na prvi pogled, naizgled; 2. poprženo s cijelim žumanjkom (o jajetu)

nãokolo/**nâokolo** *pril*. sa sviju strana, naokolo

naorȁt se, naȍren se *svrš*. provesti dugo vremena oreći, naorati se

naoštrȉt, naȍštrin *svrš*. učiniti oštrim, naoštriti

nãpa *ž* zaštitni svod nad ognjištem

napãćen (napãćeni) *pridj*. koji je pretrpio patnje, napaćen → **ispãćen**

napãdot, napãdon *nesvrš*. vršiti napad, napadati

napãkostit, napãkostin *svrš*. napakostiti

nãpamet *pril*. napamet

napãrit, napãrin *svrš*. napariti

napãrit se, napãrin se *svrš*. napariti se

napȁst, napōdȅn *svrš*. izvršiti napad, napasti

napȁst, napōsȅn *svrš*. učiniti da stoka pase do sitosti, napasti

napȁst se, *3. l.* napȏsē se *svrš.* najesti se do sitosti pasući (o stoci), napasti se

napãtit se, napãtin se *svrš.* proći kroz mnoge patnje, napatiti se

napȇčīt se, napȇčin se *svrš.* napraviti grimasu, iskreveljiti se → **nakȇčīt se**

napȅć, napečȅn *svrš.* pekući pripraviti mnogo čega, napeći

napȅć se, napečȅn se *svrš.* provesti dugo vremena pekući, napeći se

napȇt, nôpnen *svrš.* 1. nategnuti (npr. konopac) → **natȇgnūt**; 2. naćuliti (o ušima) → **naćūlīt**

napȇt se, nôpnen se *svrš.* naprijeti se, napregnuti se

napilȁt se, napilôn se *svrš.* provesti dugo vremena pileći

napȉnjot, napȉnjen *nesvrš.* 1. natezati (npr. konopac) → **natȇzāt**; 2. naćuljivati (o ušima)

napȉnjot se, napȉnjen se *nesvrš.* naprezati se, napinjati se

napȉpot, napȉpon *svrš.* napipati

napīsȁt, napīšen *svrš.* napisati

nãpismeno *pril.* u pisanome obliku, napismeno

nāpȉt, nāpȉjen *svrš.* dati komu piti, napojiti, napiti

nāpȉt se, nāpȉjen se *svrš.* utažiti žeđ, napiti se

napȉvot se, napȉvon se *svrš.* napjevati se → **nakantȁt se**

naplaćīvȁt, naplaćȉjen/naplaćȕjen *nesvrš.* naplaćivati

naplãkot se, naplãčen se *svrš.* naplakati se

naplīlko *pril.* površinski, plitko

naplīvȉt se, naplȉvin se *svrš.* provesti dugo vremena plijeveći

naplōtȉt, naplõtin *svrš.* naplatiti

nãpodan *prijedl.* pri dnu, u donjemu dijelu

napojȉt, napȍjin *svrš.* dati stoci piti, napojiti

napojȉt se, *3. l.* napȍji se *svrš.* dovoljno popiti (o stoci), napojiti se

˟nãpoglavice *pril.* pojedinačno, odvojeno od drugih, posebice

nãpokon *pril.* najzad, naposljetku, napokon → **donãpokon**

nãpol *pril.* napola → **˟nãpoli**

˟nãpoli *pril.* napola → **nãpol**

napolijũn, napolijūnā *m* vrsta staroga novca (francuski zlatnik), napoleondor

napomȇnūt, napomȇnen *svrš.* napomenuti

napomȉnjot, napomȉnjen *nesvrš.* napominjati

naponõse *pril.* odvojeno, zasebno, napose → **napȍse**

naporȇdù *pril.* po redu

napȍse *pril.* odvojeno, zasebno, napose → **naponõse**

nãpovid, nãpovidi *ž* objava u crkvi (ob. o godišnjici smrti, vjenčanju i sl.), napovijed

napovīdȁt, napovȋdon *nesvrš.* objavljivati **nãpovid** u crkvi, napovijedati (o svećeniku)

napovȉdit, napovȉdin *svrš.* objaviti **nãpovid** u crkvi, napovjediti (o svećeniku)

napožȁt, napožôn *svrš.* prisloniti uza što, nasloniti

napožȁt se, napožôn se *svrš.* prisloniti se uza što, nasloniti se

napožôn (napožôni) *pridj*. prislonjen, naslonjen

napožōvȁt, napožõjen *nesvrš*. prislanjati uza što, naslanjati

napožōvȁt se, napožõjen se *nesvrš*. prislanjati se uza što, naslanjati se

naprãsit (naprãsiti) *pridj*. koji se lako razljuti ili posvađa, osoran, otresit, naprasan, naprasit

napravījȁt, napravĩjen *nesvrš*. 1. stvarati, izrađivati; 2. prouzročivati što svojim djelovanjem (npr. glupost); 3. popravljati → **poprōvjȁt**

naprãvit, naprãvin *svrš*. 1. stvoriti, izraditi; 2. prouzročiti što svojim djelovanjem (npr. glupost); 3. popraviti → **poprãvit**

napr̋čit, napr̋čin *svrš*. *vulg*. napadno izbaciti dio tijela → **ispr̋čit**

napr̋čit se, napr̋čin se *svrš*. *vulg*. postaviti se u položaj kako bi se namjerno privukla pažnja, napadno se postaviti → **ispr̋čit se**

napredikȁt se, napredikôn se *svrš*. 1. provesti dugo vremena propovijedajući (o svećeniku u crkvi); 2. *fig*. napričati se

naprẹ̄gnūt se, naprẹ̄gnen se *svrš*. uložiti velik napor da se što ostvari, napregnuti se

naprẹ̀st se, naprẹ̄dèn se *svrš*. provesti dugo vremena predući

naprẹ̄zȁt se, naprẹ̄žen se *nesvrš*. ulagati velik napor da se što ostvari, naprezati se

nãprid *pril*. sprijeda, ispred, naprijed

nãprid *uzv*. uđite, izvolite

napr̋šu *pril*. na brzinu, u žurbi

naprletȁt se, naprletôn se *svrš*. pretjerano se dotjerati, nakititi se

naprōšĩt, naprõšin *svrš*. uprljati koga ili što prašinom, zaprašiti

naprōšĩt se, naprõšin se *svrš*. uprljati se prašinom, zaprašiti se

napr̋tit, napr̋tin *svrš*. natovariti, naprtiti

napr̋tit se, napr̋tin se *svrš*. natovariti se, naprtiti se

napūhȁt, napũšen *svrš*. napuniti što zrakom ili plinom, napuhati

napūhȁt se, napũšen se *svrš*. 1. *3. l.* postati ispunjen zrakom ili plinom; 2. *fig*. rasrditi se, naljutiti se; 3. *fig*. uobraziti se, umisliti se

napuhīvȁt, napuhĩjen *nesvrš*. puniti što zrakom ili plinom, napuhavati

napuhīvȁt se, napuhĩjen se *nesvrš*. 1. *3. l.* postajati ispunjen zrakom ili plinom, napuhavati se; 2. *fig*. srditi se, ljutiti se; 3. *fig*. postajati uobražen, umišljen

napȕknet (napȕkneti) *pridj*. napuknut

napȕknut, napȕknen *svrš*. napuknuti

napumpȁt, napumpôn *svrš*. napuniti zrakom pomoću pumpe, napumpati

napȕnit, napȕnin *svrš*. 1. učiniti punim (npr. čašu vinom); 2. zauzeti kakav prostor do kraja (npr. kuću gostima); 3. navršiti

napȕnit se, napȕnin se *svrš*. 1. *3. l.* postati punim (npr. crkva); 2. ispuniti se, prožeti se čime (npr. gorčinom)

napūnjȁt, napũnjon *nesvrš*. 1. činiti punim (npr. čašu vinom); 2. zauzimati kakav prostor do kraja (npr. kuću gostima); 3. navršavati

napūnjȁt se, napũnjon se *nesvrš*. 1. *3. l.* postajati punim (npr. crkva); 2. ispunjati se, prožimati se čime (npr. gorčinom)

napūstȉt, napũstin *svrš*. napustiti

napũšen (napũšeni) *pridj*. 1. koji je ispunjen zrakom ili plinom; 2. *fig*. koji je pun oholosti, tašt, uobražen, nadmen → **òhol**, **prpotȅnat**, **prpotę̑ntan**, **šupȅrab**

napūšćȁt, napũšćon *nesvrš*. napuštati

napũšćen (napũšćeni) *pridj*. napušten

narãmak, narônka *m* svežanj, bremence

narančôda *ž* piće od narančina soka, narančada

narę̄dȉt, narę̄din *svrš*. zapovjediti, naložiti, narediti → **naložȉt²**

naređę̄nje, naređę̄njo *s* zapovijed, naredba, naređenje

narę̄st, narę̄stēn *svrš*. narasti

narevȁt se, narevȅn se *svrš*. 1. *3. l.* provesti dugo vremena revajući (o magarcu); 2. provesti dugo vremena glasajući se zvukom koji podsjeća na glasanje magarca

narȉzot, narȉžen *svrš*. narezati

narȉzot se, narȉžen se *svrš*. provesti dugo vremena režući (npr. trsje)

narogūšȉt se, narogũšin se *svrš*. pokazati nezadovoljstvo, ražestiti se, naoštriti se → **nakostrūšȉt se2**

narônča *ž* naranča (stablo i plod)

nãručaj *m* količina obgrljena rukama

narūčȉt, narũčin *svrš*. zatražiti da se što dobije, pošalje, dostavi i sl., naručiti → **ordinȁt1**

narūčȉt se, narũčin se *svrš*. ugovoriti posjet kakvoj javnoj službi ili osobi, naručiti se

naručīvȁt, naručījen *nesvrš*. tražiti da se što dobije, pošalje, dostavi i sl., naručivati → **ordinōvȁt1**

naručīvȁt se, naručījen se *nesvrš*. ugovarati posjet kakvoj javnoj službi ili osobi, naručivati se

narūdȉt, narũdin *svrš*. ondulirati, nakovrčati komu kosu → **nafrkȁt**, **navȉt2**

narūdȉt se, narũdin se *svrš*. ondulirati, nakovrčati si kosu → **nafrkȁt se**, **navȉt se1**

nãruku *pril*. pri ruci, blizu

nãsamo *pril*. tako da drugi nisu nazočni, nasamo

nasamōrȉt, nasamõrin *svrš*. izigrati, obmanuti, nasamariti

nasapunȁt, nasapunôn *svrš*. nasapunati

nasapunȁt se, nasapunôn se *svrš*. nasapunati se

nasedȉt se, nasedĩn se *svrš*. provesti dugo vremena sjedeći, nasjediti se

naselȉt, nasȅlin *svrš*. naseliti

naselȉt se, nasȅlin se *svrš*. naseliti se

naselīvȁt, naselĩjen *nesvrš*. naseljavati

naselīvȁt se, naselĩjen se *nesvrš*. naseljavati se

nasȅst, nasȅden *svrš*. postati prevarenim, nasamarenim, nasjesti

nasȉć, nasīćēn *svrš*. nasjeći

nasȉć se, nasīćēn se *svrš*. provesti dulje vrijeme sijekući, nasjeći se

nasȉlu *pril*. protiv svoje volje, prisilno, nasilu

nasȉsot se, nasȉson se *svrš*. provesti dugo vremena sisajući, nasisati se

naskōkȁt se, naskõčen se *svrš*. provesti dugo vremena skakajući, naskakati se

nasladīvȁt se, nasladĩjen se *nesvrš*. osjećati zadovoljstvo u tuđoj nevolji, naslađivati se

naslīdȉt, naslīdin *svrš*. 1. dobiti što u nasljeđe; 2. preuzeti kakvu dužnost nakon koga drugoga

naslōdȉt se, naslōdin se *svrš*. osjetiti zadovoljstvo u tuđoj nevolji, nasladiti se

naslonȉt, naslònin *svrš*. prisloniti, nasloniti

naslonȉt se, naslònin se *svrš*. 1. prisloniti se, nasloniti se; 2. *fig*. prilećiti

naslōnjȁt, naslōnjon *nesvrš*. prislanjati, naslanjati

naslōnjȁt se, naslōnjon se *nesvrš*. prislanjati se, naslanjati se

naslònjen (naslònjeni) *pridj*. prislonjen, naslonjen

naslućīvȁt, naslućījen *nesvrš*. predosjećati, naslućivati

naslùšot se, naslùšon se *svrš*. provesti dugo vremena slušajući, naslušati se

naslūtȉt, naslūtin *svrš*. predosjetiti, naslutiti

nasmījȁt, nasmījȅn *svrš*. nasmijati

nasmījȁt se, nasmījȅn se *svrš*. nasmijati se

nasōdȉt, nasōdin *svrš*. 1. staviti jaja pod kvočku da se izlegu pilići; 2. nataknuti, nabiti na držalo

nasōdȉt se, nasōdin se *svrš*. provesti dugo vremena sadeći, nasaditi se

nasõđen (nasõđeni) *pridj*. 1. polegnut na jajima (o kvočki); 2. nataknut, nabijen na držalo

naspȁt se, naspīn se *svrš*. provesti dugo vremena spavajući, naspavati se

naspȅćù *pril*. za vrijeme spavanja, pri spavanju

nasprõvu *pril*. uistinu, stvarno, zaista

naspȕgot se, *3. l.* naspȕgo se *svrš*. upiti mnogo tekućine (o spužvi ili krpi)

nasr̄ *prijedl*. po sredini, nasred

nasr̄ćot, nasr̄ćen *nesvrš*. navaljivati, nasrtati

nasrkȁt se, nasr̄čen se *svrš*. nasrkati se

nasrnȕt, nasr̄nen *svrš*. navaliti, nasrnuti

nastājot, *3. l.* nastāje *nesvrš*. 1. počinjati postojati, postajati; 2. iz jednoga stanja prelaziti u drugo ili iz jednoga oblika u drugi oblik

nastanjīvȁt se, nastanjīјen se *nesvrš*. nastanjivati se

nastȁt, *3. l.* nastāne *svrš*. 1. početi postojati, postati; 2. iz jednoga stanja prijeći u drugo ili iz jednoga oblika u drugi oblik

nastāvit, nastāvin *svrš*. 1. opet početi nakon prekida; 2. ostati po staro-me, produžiti trajanje ili postojanje (npr. o lijepome vremenu)

nastȉnut, nastȉnen *svrš*. nazepsti → **nazę̏st**

nastivȁt, nastivôn *svrš*. naredati, poslagati

nastōnȉt se, nastõnin se *svrš*. nastaniti se

nastrōdȁt, nastrõdon *svrš*. 1. poginuti → **pogȉnut**; 2. doživjeti kakvu nesreću; 3. pretrpjeti kakvu štetu

nãstronu *pril*. sa strane, postrance

nãsuho *pril*. nasuho

nasūkȁt, nasũkon *svrš*. 1. učiniti da plovilo nasjedne na dno ili na podmorsku hrid; 2. *fig*. prevariti, obmanuti

nasūkȁt se, nasũkon se *svrš*. 1. plovilom nasjesti na dno ili na podmorsku hrid, nasukati se; 2. *fig*. doživjeti neuspjeh, propasti (uslijed negativnih okolnosti)

nasȕpot, nasȕpon *svrš*. udrobiti, umočiti

nãsuprot *prijedl*. na suprotnoj strani, nasuprot

nãsuprot *pril*. na suprotnoj strani, nasuprot

nasũt, nôspen *svrš*. pokriti ili napuniti čime sipkim ili rastresitim, nasuti

nàš, nãša, nãše *zamj*. naš

našćȅ *pril*. samo kao ▲ *našćȅ sȑca* na prazan želudac, natašte

našegȁt se, našegôn se *svrš*. provesti dugo vremena pileći pomoću **šegãca**

našȇtȁt se, našȇton se *svrš*. provesti dugo vremena u šetnji, našetati se → **nađirȁt se**, **˟najirȁt se**

nãši, nãših *m mn*. šira rodbina, svojta

naširokȍ *pril*. 1. u širokome krugu; 2. s mnogo detalja, iscrpno, u sitnice

našȉt, našȉjen *svrš*. zadati, nanijeti (ob. zlo)

našȉt se, našȉjen se *svrš*. provesti dugo vremena šijući

naškȍdit, naškȍdin *svrš*. 1. *3. l.* izazvati neželjene reakcije (npr. o hrani); 2. nanijeti nepravdu, štetu

˟nãštar, nãštra *m* ukrasna vrpca (ob. na sprovodnome vijencu)

naštȉt se, naštȉjen se *svrš*. provesti dugo vremena čitajući, načitati se

naštrãpot, naštrãpon *svrš*. prskajući smočiti koga ili što, posve poprskati

naštrãpot se, naštrãpon se *svrš*. prskajući se smočiti, posve se poprskati

našušūrȉt, našušũrin *svrš*. nataknuti što, nagomilati (npr. u uređivanju sebe, kose i sl.)

natakjȁt se, natakjôn se *svrš*. provesti dugo vremena postavljajući **tãkje** u zemlju (radi podupiranja biljaka)

nataknȕt, natãknen *svrš*. nabosti, nataknuti

nataknȕt se, natãknen se *svrš*. nabosti se, nataknuti se

natantȁt, natantôn *svrš*. navesti, nagovoriti, namamiti (ob. da tko učini što nepotrebno ili loše)

natašćȅ *pril*. na prazan želudac, natašte

natečȇn, natečenȁ, natečenȍ (natečȅni) *pridj*. otečen, natečen → **otečȇn**

natȅć, natečȅn *svrš*. oteći, nateći → **otȅć**

natȇgnūt, natȇgnen *svrš*. napeti, nategnuti (npr. konopac) → **napȇt1**

natȇzȁt, natȇžen *nesvrš*. napinjati, natezati (npr. konopac) → **napȉnjot1**

natȉcot, natȉčen *nesvrš*. naticati, oticati → **otȉcot**

nãtiho *pril*. na laganoj vatri

natȉrot, natȉron *svrš*. primorati, prisiliti, natjerati → **prsȉlit**

natȉrot se, natȉron se *svrš*. primorati se, prisiliti se, natjerati se → **prsȉlit se**

natočȉt, natȍčin *svrš*. natočiti

natōkȁt, natõkon *nesvrš*. natakati

natopȉt, natȍpin *svrš*. natopiti

natopȉt se, natȍpin se *svrš*. natopiti se

natȑgot, natȑgon *svrš*. nabrati oveću količinu grožđa

natŕgot se, natŕgon se *svrš*. provesti dugo vremena berući grožđe

natrīskȁt se, natrīskon se *svrš*. zapasti u stanje pijanstva, opiti se (ekspresivno) → **nabȗmbit se**, **načinčīrȉt se**

natrīt, natãren *svrš*. natrljati, natrti

natrkȁt se, natŕčen se *svrš*. provesti dugo vremena trčeći, natrčati se

natrūdȉt, natrũdin *svrš*. nategnuti tetive u tijelu (npr. od teškoga posla)

natrùhlit, natrùhlin *svrš*. učiniti da žena ostane u drugome stanju

natũć, natūčȅn *svrš*. 1. nalupati, namlatiti, natući → **nabaketȁt**, **namlōtȉt2**; 2. ozlijediti udarcem (npr. ruku)

natũć se, natūčȅn se *svrš*. obilato se najesti → **fudrȁt se**, **nagvōcȁt se**, **nakūsȁt se**

natufȁt se, *3. l*. natufȏ se *svrš*. namočiti se, natopiti se (npr. zemlja)

natȕknut, natȕknen *svrš*. natuknuti

natūstȉt, natũstin *svrš*. 1. učiniti koga tustim, jako koga nadebljati; 2. postati tustim, jako se nadebljati

naučȉt, naučīn *svrš*. 1. steći znanje, vještinu ili iskustvo; 2. prenijeti komu znanje, vještinu ili iskustvo, podučiti; 3. naviknuti, priviknuti → **navȉknut**, **obȉknut**

naučȉt se, naučīn se *svrš*. naviknuti se, priviknuti se, naučiti se → **navȉknut se**, **obȉknut se**

naȕdit, naȕdin *svrš*. nauditi

nãuho *pril*. šapatom, potiho

nãum *m* namjera, nakana, naum

naūmȉt, naũmin *svrš*. nakaniti, naumiti

naȕšan, naȕšna, naȕšno (naȕšni) *pridj*. koji je priučen na što, vičan čemu, naviknut

nȁuznok *pril*. na leđima, nauznak

naužīvȁt se, naužīvon se *svrš*. naživati se

navãdit se, navãdin se *svrš*. steći navadu, naviknuti se

nãvala *ž* pritisak mnoštva ljudi, gužva, navala

navalīvȁt, navalījen *nesvrš*. 1. naglo nailaziti u masi, nagrtati; 2. nasrtati na koga, napadati; 3. zasipati, zatrpavati

navãrot se, navãron se *svrš*. izvesti mnogo prevara, mnogo izvarati

navečȅrot se, navečȅron se *svrš*. obilato se najesti za večerom

navȅst[1], navedȅn *svrš*. 1. nagovoriti koga da što učini (ob. što loše); 2. upraviti, uputiti

navȅst[2], navedȅn *svrš*. istaknuti, nabrojiti, navesti

navidȁt, navidȏn *svrš*. navesti, nagovoriti → **nagovorȉt**

navigȁt, navigȏn *nesvrš*. biti ukrcan na brodu, ploviti (kao pomorac) → **navigōvȁt**

navigōvȁt, navigõjen *nesvrš*. biti ukrcan na brodu, ploviti (kao pomorac) → **navigȁt**

navījȁt, navījen *nesvrš*. 1. okretati oprugu oko osovine da se pokrene uređaj (npr. sat); 2. *fig*. pružati podršku u natjecanjima, biti na čijoj strani (npr. za koji nogometni klub); 3. ondulirati, kovrčati komu kosu

navījȁt se, navījen se *nesvrš*. oblikovati si uvojke na kosi, postajati onduliranim

nãvijoj *m* svežanj, snop

navīkȁt se, navȉčen se *svrš*. izvikati se, navikati se

navȉknut, navȉknen *svrš*. priviknuti, naviknuti → **naučȉt3**, **obȉknut**

navȉknut se, navȉknen se *svrš*. priviknuti se, naviknuti se → **naučȉt se**, **obȉknut se**

navȉrot, navȉren *nesvrš*. 1. *3. l.* izbijati iznenada i u velikoj količini (npr. voda); 2. *fig*. dolaziti u mnoštvu

navȉsit, navȉsin *svrš*. objesiti lonac za kuhanje o **komȍštre**, pristaviti (danas i na štednjak)

navīstȉt, navȋstin *svrš*. navijestiti

navīšćȁt, navȉšćon *nesvrš*. naviještati

navišćȁt, navišćȏn *svrš*. **vȉšćon** namazati **baketȋnu** za hvatanje ptica

navȉt, navȉjen *svrš*. 1. okrenuti oprugu oko osovine da se pokrene uređaj (npr. sat); 2. ondulirati, nakovrčati komu kosu → **nafrkȁt**, **narūdȉt**

navȉt se, navȉjen se *svrš*. 1. oblikovati si uvojke na kosi, postati onduliranim → **nafrkȁt se**, **narūdȉt se**; 2. *fig*. početi govoriti bez prestanka

navlȁš *pril*. osobito, naročito, pogotovo

navodȉt¹, navȍdin *nesvrš*. 1. nagovarati koga da što učini (ob. što loše); 2. upravljati u određenomu smjeru, upućivati

navodȉt², navȍdin *nesvrš*. isticati, nabrajati, navoditi

navodnȉt, navȍdnin *svrš*. natopiti dovedenom vodom, navodniti

navōjȁt, navõjon *svrš*. 1. zasuti, zatrpati → **navōlīt3**; 2. dovesti što valjajući

navōjȁt se, navõjon se *svrš*. provesti dugo vremena valjajući

navōlīt, navõlin *svrš*. 1. naglo naići u masi, nagrnuti; 2. nasrnuti, napasti; 3. zasuti, zatrpati → **navōjȁt1**

navonjȁt, navȍnjon *svrš*. namirisati → **namušćȁt**

navonjȁt se, navȍnjon se *svrš*. namirisati se → **namušćȁt se**

navošćȉt, navȍšćin *svrš*. premazati voskom, navoštiti

navozȉt se, navȍzin se *svrš*. provesti dugo vremena u vožnji, navoziti se

navȑ *prijedl*. iznad, navrh → **navȑh**

navrãćot, navrãćon *nesvrš*. dolaziti komu u kratak posjet, usput posjećivati, navraćati

navȑćonje, navȑćonjo *s gl. imen. od* **navȑćot**, kalemljenje, navrtanje

navȑćot, navȑćen *nesvrš*. urezivati izbojak pitome biljke u divlju, kalemiti, navrtati

navrćȗša *ž* nakalemljena loza

navȑh *prijedl*. iznad, navrh → **navȑ**

nãvrime *pril*. 1. prije nego što je dogovoreno, rano; 2. u pravo vrijeme, u pravi čas

navrȋt, nôvren *svrš*. 1. *3. l.* izbiti iznenada i u velikoj količini (npr. voda); 2. *fig*. doći u mnoštvu

navrnȕt, navȑnen *svrš*. urezati izbojak pitome biljke u divlju, nakalemiti, navrnuti

nãvrot-nãnos *pril*. na brzinu, brže-bolje

navrōtȉt, navrõtin *svrš*. doći komu u kratak posjet, usput posjetiti, navratiti

navršȉt, navȑšin *svrš*. dostići određeni broj godina ili određenu dob, navršiti

navršȉt se, *3. l*. navȑši se *svrš*. vremenski proći, isteći, navršiti se

navũć, navūčēn *svrš*. 1. vukući staviti što preko čega; 2. izvući na kraj (o brodu); 3. *fig*. nabrzinu obući ili obuti što; 4. *fig*. potaknuti koga da se navikne na što, da postane ovisnim o čemu

navũć se, navūčēn se *svrš*. 1. dugo vremena provesti vukući, nategliti se; 2. *fig*. nabrzinu se obući ili obuti; 3. *fig*. naviknuti se na što, postati ovisnim o čemu

nazdrãvit, nazdrãvin *svrš*. nazdraviti

nazdrōvjàt, nazdrõvjon *nesvrš*. nazdravljati

nazȇst, nazȇbēn *svrš*. nazepsti → **nastȉnut**

nazȉrot[1], nazȉren *nevrš*. nadgledati, nadzirati → **nadzȉrot**

nazȉrot[2], nazȉren *nesvrš*. 1. razabirati obrise, nejasno vidjeti što; 2. *fig*. naslućivati, slutiti

nazȉrot se, *3. l.* nazȉre se *nesvrš*. vidjeti se u obrisima, nejasno se vidjeti, nazirati se

nazīvȁt, nazīvjen *nesvrš*. izražavati dobre želje, čestitati

nazobȁt se, nazòbjen se *svrš*. 1. *3. l.* najesti se kljucajući; 2. najesti se uzimajući zrno po zrno, najesti se zrnatih plodova

nazõjmice *pril*. međusobno, na uzajaman način (ispomagati se nadnicama)

nazôlnju *pril*. napokon, konačno, na kraju, naposljetku

nazrȋt se, nazrȉjen se *svrš*. krišom pogledati, proviriti

nazūbȉt, nazũbin *svrš*. nazubiti

nazȕt, nazȕjen *svrš*. navući na noge, staviti na noge (o obući ili čarapama)

nazvȁt, nazovēn *svrš*. 1. dati ime komu ili čemu; 2. uspostaviti telefonsku vezu; 3. izraziti dobre želje, čestitati

naždrȋt se, nāždren se *svrš*. → **nažerȁt se** 1. *3. l.* pojesti do sitosti, najesti se (o životinji); 2. *fig*. *pejor*. prejesti se, prežderati se (o čovjeku)

nažerȁt se, nažēren se *svrš*. → **naždrȋt se** 1. *3. l.* pojesti do sitosti, najesti se (o životinji); 2. *fig*. *pejor*. prejesti se, prežderati se (o čovjeku)

nažȇt, nôžmen *svrš*. pritisnuti da se što iscijedi

nãžežin *pril*. dan prije, uoči (kakvoga blagdana) → **ùžežin**

nažȉmot, nažîmjen *nesvrš*. pritiskati da se što iscijedi

nažȉmot se, nažîmjen se *nesvrš*. naprezati se govoreći

nažīvȉt se, nažīvin se *svrš*. provesti dugo vremena živeći, naživjeti se

nãživo *pril*. na izravan način, bez anestezije (npr. pri vađenju zuba)

nažūjȁt, *3. l*. nažũjo *svrš*. pritiskom ili trenjem stvoriti žulj, nažuljati

nažuntȁt, nažuntôn *svrš*. pridodati, nadodati → **nadožuntȁt**

nažȕren (nažȕreni) *pridj*. koji je prekriven mrežkama, smežuran

nažȕrit se, nažȕrin se *svrš*. namrežkati se, smežurati se

nȅ *čest*. izriče nijekanje ili poricanje, ne

nebȅski *pridj*. koji se odnosi na nebo, nebeski

nȅbo *s* 1. nebeski svod; 2. prebivalište viših bića, raj

nȅboder *m* neboder

nebròjeno *pril*. bezbroj puta, nebrojeno

nečistoćà, nečistoćȇ *ž* prljavština, nečist, nečistoća

nečȉšnjok *m* → **ˣbelzebùb**, **bodȁc**, **ˣhãndraka**, **hudobȁ**, **jãval**, **sotonȁ**, **vrôg** 1. sotona, đavao, vrag; 2. *fig*. veoma zločesta osoba

nedȉja *ž* nedjelja (dan u tjednu)

nedȋjni *pridj*. koji se odnosi na nedjelju, nedjeljni

nȅdogled *m* nedogled

nedopũšćen (nedopũšćeni) *pridj*. koji je bez dopuštenja, dozvole, nedopušten

nedostȍjan, nedostȏjna, nedostȏjno (nedostȏjni) *pridj*. koji nije vrijedan čije pažnje i poštovanja, nedostojan

nedostȏjno *pril*. nedolično, nedostojno

nȅdužan, nȅdužna, nȅdužno (nȅdužni) *pridj*. nevin, nedužan → **nȅvin**

nego *vezn*. nego

ˣnegȍcij *m* trgovina, prodavaonica → **butîga1**

nȅhaj *m* nepažnja, nemar, nehaj

nehãja *m* nebrižna, nemarna osoba

nȅhajan, nȅhajna, nȅhajno (nȅhajni) *pridj*. nebrižan, nepažljiv, nemaran, nehajan

nehãran, nehãrna, nehãrno (nehãrni) *pridj*. koji ne osjeća zahvalnost, nezahvalan

nȅhoteć *pril*. nenamjerno, slučajno, nehotice

neiskorȉšćen (neiskorȉšćeni) *pridj*. koji nije iskorišten, neiskorišten

neizličȋv, neizličȉva, neizličȉvo (neizličȉvi) *pridj*. koji se ne može izliječiti, neizlječiv

nekȁ *čest*. neka

nekȁ *vezn*. 1. neka; 2. makar, iako

nȅkmoli *vezn*. kamoli → **nȅšma**

nekȓst *m* osoba koja nije primila sakrament krštenja, nekrštena osoba

nemȉlo *pril*. nemilosrdno, nemilosno, nemilo

nȅmir *m* 1. stanje uznemirenosti, nespokojstvo; 2. ob. *mn*. pobuna u narodu

nȅmiran, nȅmirna, nȅmirno (nȅmirni) *pridj*. nespokojan, uznemiren, nemiran

nȅmoć, nȅmoći *ž* slabost, iznemoglost, nemoć

nȅmoćan, nȅmoćna, nȅmoćno (nȅmoćni) *pridj*. koji nema snage, slab, iznemogao, nemoćan

nȅmoguć (nȅmogući) *pridj*. 1. koji se ne može dogoditi, koji je neostvariv; 2. koji se teško podnosi, nepodnošljiv

nȅmrs *m* suzdržavanja od mesa i mesnih proizvoda u propisanim danima, nemrs

nenamȉšćen (nenamȉšćeni) *pridj*. koji nije namješten, nenamješten

nenōdȉnja *ž* iznenadna nesreća

ˣnenōvȉdit, nenōvȉdin *nesvrš*. nanavidjeti, zavidjeti

×nenōvȉdnost, nenōvȉdnosti *ž* nenavidnost, zavidnost

nȅobičan, nȅobišna, nȅobišno (nȅobišni) *pridj*. koji se razlikuje od drugih, neobičan

nȅobišno *pril*. na neobičan način, neobično

nȅolgovoran, nȅolgovorna, nȅolgovorno (nȅolgovorni) *pridj*. koji nema razvijen osjećaj odgovornosti, neodgovoran

neopãzice *pril*. krijući se, skrivećke, neopaženo

neoprostȉvo *pril*. na način koji se ne može oprostiti, neoprostivo

nȅozbijan, nȅozbijna/nȅozbilna, nȅozbijno/nȅozbilno (nȅozbijni/nȅozbilni) *pridj*. 1. koji nije ozbiljan; 2. koji nije pouzdan, neodgovoran

nepȉsmen (nepȉsmeni) *pridj*. koji ne umije ni čitati ni pisati, nepismen

nȅpokretan, nȅpokretna, nȅpokretno (nȅpokretni) *pridj*. koji se ne može sam pokrenuti, nepokretan

nepȍmja *ž* nepažnja, nebriga, nepomnja

nepȍmjiv (nepȍmjivi) *pridj*. nepažljiv, nebrižljiv, nepomnjiv

nepȍmjivo *pril*. nepažljivo, nebrižljivo, nepomnjivo

nepoštȅnje, nepoštȅnjo *s* nepoštenje

nepoznõt, nepoznōtā, nepoznōtō (nepoznõti) *pridj*. nepoznat

nepozvõn, nepozvōnā, nepozvōnō (nepozvõni) *pridj*. nepozvan

nȅprijatej *m* neprijatelj

neprīlȉka *ž* nelagoda, neprijatnost, neprilika

nepromȉšljen (nepromȉšljeni) *pridj*. koji postupa bez mnogo razmišljanja, nepromišljen

neprôvda *ž* nepravda

nȅput *m* bratov ili sestrin sin, nećak

nȅputa *ž* bratova ili sestrina kći, nećakinja

nerȁt, nȅren *nesvrš*. plivati pod vodom, roniti → **renȁt**, **ronȉt**

nȅrazuman, nȅrazumna, nȅrazumno (nȅrazumni) *pridj*. koji nema razbora, nerazuman

nȅred *m* 1. neurednost, zapuštenost; 2. nesređeno stanje, narušavanje reda

nȅredan, nȅredna, nȅredno (nȅredni) *pridj*. koji ne drži do urednosti, neuredan

nȅredno *pril*. na neuredan način, neuredno

Nerežȉšća, Nerežȉšć *s mn*. naselje na otoku Braču, Nerežišća

Nerežȉšćanin *m* onaj koji je rodom iz Nerežišća; stanovnik Nerežišća

Nerežȉška *ž* ona koja je rodom iz Nerežišća; stanovnica Nerežišća

nerežȉški *pridj*. koji se odnosi na Nerežišćane i Nerežišća, nerežiški

nervȍzā, nervȍzę *ž* nespokojstvo, razdražljivost, nervoza

nervȍž (nervȍži) *pridj*. razdražljiv, živčan, nervozan

×nesȉca *ž* kokoš koja redovito nese jaja, nesilica

nȅsloga *ž* nesklad, nesloga

×nesmȍdnjok *m* nepažljiv, nemaran muškarac → **nesvȍdnjok**

nȅsposoban, nȅsposobna, nȅsposobno (nȅsposobni) *pridj*. koji nije sposoban, nesposoban

nesrȉća *ž* 1. stanje bez sreće; 2. tragičan događaj, neprilika, nezgoda

nesrȉća *m* i *ž* zločesta i opaka osoba

nesrȉćan, nesrȉćna, nesrȉćno (nesrȉćni) *pridj*. koji nema sreće, nesretan

nesrȉćnica *ž* nevaljalka, vragolanka; zločesta i opaka žena → **nesrȉknjica**

nesrȉćnjok *m* nevaljalac, vragolan; zločest i opak muškarac → **nesrȉknjok**

nesrȉknjica *ž* nevaljalka, vragolanka; zločesta i opaka žena → **nesrȉćnica**

nesrȉknjok *m* nevaljalac, vragolan; zločest i opak muškarac → **nesrȉćnjok**

nestãjot, nestãjen *nesvrš*. 1. *3. l.* prestajati postojati, iščezavati; 2. gubiti se, nestajati iz vida; 3. ostajati bez čega

nestȁt, nestãnen *svrš*. 1. *3. l.* prestati postojati, iščeznuti; 2. izgubiti se, nestati iz vida; 3. ostati bez čega

nestrpjȉv, nestrpjȉva, nestrpjȉvo (nestrpjȉvi) *pridj*. koji brzo izgubi strpljenje, nestrpljiv

nesvǫ̑dnjok *m* nepažljiv, nemaran muškarac → **˟nesmǫ̑dnjok**

nesvǫ̀ja *ž* nepažljiva, nemarna žena

nesvǫ̑jan, nesvǫ̑jna, nesvǫ̑jno (nesvǫ̑jni) *pridj*. nepažljiv, nemaran

nẽšma *vezn*. kamoli → **nẽkmoli**

nẽšpula *ž* mušmula (stablo i plod)

nẽto *pril*. težina robe bez omota, neto

nẽton *vezn*. čim, netom

neũk (neũki) *pridj*. koji nije stekao nikakva znanja, neuk

neumȉtan, neumȉtna, neumȉtno (neumȉtni) *pridj*. nesnalažljiv, nevješt

neumivẹ̑n, neumivenȁ, neumivenȍ (neumivẽni) *pridj*. neumiven, neopran

neušk̀opjen (neušk̀opjeni) *pridj*. koji nije kastriran, neuškopljen

nevajõn, nevajõnā, nevajõnō (nevajõni) *pridj*. nesposoban, nevrijedan, nekoristan

nevẹ̑ra *ž* oluja, nevrijeme

neverîn *m* nevrijeme kraćega trajanja

nẹ̑vica *ž* vrsta niske trajnice bijelih cvjetova, snježak

Nẽvijork *m* New York (grad)

nẽvin (nẽvini) *pridj*. nedužan, nevin → **nẽdužan**

nevȉra *ž* nevjera

nevîran, nevīrnā, nevīrnō (nevîrni) *pridj*. neodan, nepouzdan, nevjeran

nevîrnica *ž* 1. žena koja ne vjeruje u Boga; 2. žena koja je nepouzdana, neodana, nevjerna

nevîrnik *m* 1. muškarac koji ne vjeruje u Boga; 2. muškarac koji je nepouzdan, neodan, nevjeran

nevȉsta *ž* 1. sinova žena, snaha; 2. mladenka → **mladẹ̑nka**, **nevȉstica**, **spǫ̑ža**

nevȉstica *ž* mladenka → **mladẹ̑nka**, **nevȉsta2**, **spǫ̑ža**

nevǫ̀ja *ž* 1. neimaština, bijeda, siromaštvo; 2. *fig*. siromašna, nevoljna, nesretna osoba

nevǫ̀jan, nevǫ̀jna, nevǫ̀jno (nevǫ̀jni) *pridj*. 1. bijedan, siromašan; 2. slabušan, krhak, neukrijepljen; 3. nerazvijen, zakržljao

nevǫ̑jno *pril*. bijedno, siromašno

nẽvrime, nẽvrimena *s* ružno vrijeme, oluja

nȅzafalan, nȅzafalna, nȅzafalno (nȅzafalni) *pridj*. 1. koji ne izražava zahvalnost; 2. *fig*. nepovoljan, neprikladan

nȅzafalno *pril*. na nezahvalan način, nezahvalno

nezȍkȍnit (nezȍkȍniti) *pridj*. 1. koji nije u skladu sa zakonom, protuzakonit; 2. koji je rođen izvan braka, izvanbračan

nezȍkȍnito *pril*. protivno zakonu, protuzakonito

ni *vezn*. ni, niti

nî, nä, nȍ *zamj*. onaj, ona, ono → **onî**

nȉcot, *3. l.* nȉče *nesvrš*. probijati se na površinu zemlje iz sjemena ili korijena, nicati

ničihǫ̑v, ničihȍva, ničihȍvo (ničihȍvi) *zamj*. koji pripada nekoj neodređenoj osobi, nečiji

nȉčihov *zamj*. koji ne pripada nikomu, ničiji

nȉjedon, nȉjedna/nȉjelna, nȉjedno/nȉjelno *zamj*. niti jedan, nijedan

nȉka *pril*. ni u koje vrijeme, nikada → **nȉkad**, **nȉkal**

nikȁ *pril*. → **nikȁd**, **nikȁl** 1. katkada, ponekad → **digǫ̑1**, **digǫ̑d1**, **digǫ̑l1**, **kalgǫ̑**, **kalgǫ̑d**; 2. u prošlim vremenima, nekada

nȉkad *pril*. ni u koje vrijeme, nikada → **nȉka**, **nȉkal**

nikȁd *pril*. → **nikȁ**, **nikȁl** 1. katkada, ponekad → **digǫ̑1**, **digǫ̑d1**, **digǫ̑l1**, **kalgǫ̑**, **kalgǫ̑d**; 2. u prošlim vremenima, nekada

nikakȍ *pril*. na neki neodređen način, nekako

nȉkako *pril*. ni na koji način, ni u kojemu slučaju, nikako

nȉkakov *zamj*. nikakav

nikakǫ̑v, nikakȍva, nikakȍvo (nikakȍvi) *zamj*. bilo kakav, ma kakav, nekakav

nȉkal *pril*. ni u koje vrijeme, nikada → **nȉka**, **nȉkad**

nikȁl *pril*. → **nikȁ**, **nikȁd** 1. katkada, ponekad → **digǫ̑1**, **digǫ̑d1**, **digǫ̑l1**, **kalgǫ̑**, **kalgǫ̑d**; 2. u prošlim vremenima, nekada

nikî, nikȏ, nikǫ̑ *zamj*. bilo koji, neki

nȉkidon *pril*. prije nekoliko dana, nekidan

nȉknut, *3. l.* nȉkne *svrš*. probiti se na površinu zemlje iz sjemena ili korijena, niknuti

nȉko, nȉkoga *zamj*. nijedna osoba, nitko → **nȉkor**

nikǫ̑, nikȍga *zamj*. neka osoba, netko → **nikǫ̑r**

nikolȉko *pril*. nekoliko

nȉkor, nȉkogar *zamj*. nijedna osoba, nitko → **nȉko**

nikǫ̑r, nikȍgar *zamj*. neka osoba, netko → **nikǫ̑**

nikȕd *pril*. neodređenim smjerom, nekuda → **nikȕda**, **nikȕl**

nȉkud *pril*. nijednim smjerom, nikuda → **nȉkuda**, **nȉkul**

nȉkuda *pril*. nijednim smjerom, nikuda → **nȉkud**, **nȉkul**

nikȕda *pril*. neodređenim smjerom, nekuda → **nikȕd**, **nikȕl**

nikȕl *pril*. neodređenim smjerom, nekuda → **nikȕd**, **nikȕda**

nȉkul *pril*. nijednim smjerom, nikuda → **nȉkud**, **nȉkuda**

nîm, nīmȁ, nîmo (nīmi) *pridj*. koji nema sposobnost govora, mutav, nijem

nīndȅr *pril*. negdje

nînder *pril*. nigdje → **ˣnîndir**

ˣnîndir *pril*. nigdje → **nînder**

nîndra, nîndor/nîndrih *s mn*. prsa, njedra

nȉsko *pril*. nisko → **bãso**

nȉšta, nȉčesa/nȉčega *zamj*. ništa

nȉšta *pril*. nimalo

ništȍ, nȉčëga *zamj*. nešto

nȉt, *3*. *l*. nesȅ *nesvrš*. nositi jaja, nesti

nȉt *vezn*. niti → **nȉti**

nȉti *vezn*. niti → **nȉt**

niz *prijedl*. niz → **niza**

niza *prijedl*. niz → **niz**

nȉzak, niskȁ, nȉsko (nȉski) *pridj*. nizak → **bãsetan**

nȉzbrdica *ž* nizbrdica

nȉzbrdo *pril*. niz strminu, prema dnu uzvisine, nizbrdo → **nizdõse**

nizdõse *pril*. niz strminu, prema dnu uzvisine, nizbrdo → **nȉzbrdo**

nižje *prijedl*. na nižemu mjestu, niže

nȉžje *pril*. niže

nȉžji *pridj*. *komp*. *od* **nȉzak**, niži

nõč *pril*. na što

nõčîn, nõčȉna *m* postupak, način

nôčmet (nôčmeti) *pridj*. načet

nǫ̑ć, nǫ̑ći *ž* noć

nõć, nõjden *svrš*. pronaći, naći

nõć se, nõjden se *svrš*. 1. sastati se, susresti se; 2. slučajno ili nepridviđeno dospjeti u kakvo stanje; 3. postići zadovoljstvo u čemu (npr. u kakvome poslu)

noćȁs *pril*. protekle ili ove noći, noćas

noćãšnji *pridj*. koji se odnosi na prijašnju ili sadanju noć, noćašnji

noćȉt, noćîn *nesvrš*. noćiti

noćnjõk, noćnjōkȁ *m* ulje koje se samo iscijedi iz samljevenih maslina bez tiještenja → **loćnjõk**

nǫ̑d *pril*. na onome mjestu, ondje → **nǫ̑de/ˣnǫ̑dȅ**, **nǫ̑l**, **onǫ̑d**, **onǫ̑de/ˣonǫ̑dȅ**, **onǫ̑l**

nōdȁ, nodę̑ *ž* nada → **šperônca**

nōdȁt se, nõdon se *nesvrš*. nadati se → **nōdȉjat se**, **špernàt**

nǫ̑de/ˣnǫ̑dȅ *pril*. na onome mjestu, ondje → **nǫ̑d**, **nǫ̑l**, **onǫ̑d**, **onǫ̑de/ˣonǫ̑dȅ**, **onǫ̑l**

nōdȉjat se, nōdȉjen se *nesvrš*. nadati se → **nōdȁt se**, **špernàt**

nōdônje, nōdônjo *s gl*. *imen*. *od* **nōdȁt se**, nadanje

nôdor *m* nadgledatelj poljskih radova

nogȁ, nogę̑ *ž* 1. noga (dio tijela); 2. dio na kojemu stoji neki predmet, potporanj

nõgal, nōglȁ, nõglo (nõgli) *pridj*. 1. koji se lako ražesti, naprasit, neobuzdan; 2. iznenadan, veoma brz, silovit

nogãvica *ž* dio hlača koji se navlači na nogu, nogavica

nogȉca *ž dem*. *od* **nogȁ**, mala noga, nožica

nōglȉt, nõglin *nesvrš*. nepromišljeno se u što upuštati, postupati naglo, brzati, nagliti

nõglo *pril*. na nagao način, brzo, hitro, naglo

nōglȍst, nōglȍsti *ž* žurba, hitrost, naglost

nõgnet (nõgneti) *pridj*. ukošen, nagnut

nōgnȕt, nõgnen *svrš*. nakriviti, nagnuti

nōgnȕt se, nȏgnen se *svrš*. nakriviti se, nagnuti se

nogometȏš, nogometōšā *m* nogometaš→ **balunjȇr**, **fudbalȇr**

nȍhat, nȍjta *m* nokat

nôjmānje *pril*. 1. *superl*. *od* **mālo**, u najmanjoj količini, najmanje; 2. barem, bar

nōjôm, nȏjma *m* 1. čin unajmljivanja; 2. najamnina

nôjprî *pril*. prije svega ostaloga, najprije → **nôjprîn**

nôjprîn *pril*. prije svega ostaloga, najprije → **nôjprî**

nôjprvî *pril*. prije sviju, prvi

nôjvȅće *pril*. *superl*. *od* **pùno**, u najvećoj količini, najviše

nôjvolȉt, nôjvȍlin *nesvrš*. najviše voljeti

nȍki *zamj*. onoliki → **onȍki**, **onolȉki**

nȍko *pril*. onoliko → **onȍko**, **onolȉko**

nǫ̑l *pril*. na onome mjestu, ondje → **onǫ̑d**, **onǫ̑de**/***onǫ̑dȅ**, **onǫ̑l**, **nǫ̑d**, **nǫ̑de**/***nǫ̑dȅ**

nolȉšan, nolȉšna, nolȉšno (nolȉšni) *pridj*. onako malen, sitan → **onolȉšan**

nȍna *ž* majčina ili očeva majka, baka

nǫ̑no, nǫ̑nota *m* majčin ili očev otac, djed

nonpaûra *ž neskl*. nekontrolirani emocionalni ispad, histerija, ludilo

nōpȁst, nōpȁsti *ž* 1. ono čemu se teško oduprijeti, iskušenje; 2. *fig*. osoba koja dosađuje i gnjavi, koja je neugodna

nopāstovot, nopāstujen *nesvrš*. silom ili dosađivanjem nastojati od koga što dobiti, napastovati

nōpȉtak, nōpîlka *m* napitak

nôpnet (nôpneti) *pridj*. 1. zategnut, nategnut (npr. konopac); 2. naćuljen (o ušima)

nôpoko *pril*. 1. na suprotnu stranu, izvrnuto, preokrenuto; 2. suprotno od željenoga, pogrešno, loše, krivo

nōprȉdak, nōprîlka *m* promjena nabolje, pomak, napredak

nōprȉdovot, nōprȉdujen *nesvrš*. razvijati se nabolje, napredovati

nōpȓstak, nōpȓska *m* kovinska navlaka za prst pri šivanju, naprstak

nōrǫ̑d, nōrȍda *m* narod

nōrôv, norāvi *ž* ćud, temperament, narav

nǫ̑s, nȏsa *m* organ njuha, nos

nosȁk, nȏska *m* dio posude preko kojega se izlijeva tekućina

nõse *prijedl*. prije

nõse *pril*. natrag, nazad

nosḗćā *pridj*. (samo u ž. rodu) koja je u drugome stanju, trudna, noseća → **trùhal1**

nosȉt, nȏsin *nesvrš*. 1. premještati, prenositi; 2. imati što na sebi (npr. odjeća); 3. biti u drugome stanju, imati dijete u utrobi; 4. nasljedovati ime

nosȉt se, nȏsin se *nesvrš*. 1. oblačiti se, odijevati se; 2. moći što izdržati

nosîv, nosȉva, nosȉvo (nosȉvi) *pridj*. koji što nosi, nosiv (npr. zid)

nōstȍjot, nōstȍjin *nesvrš*. težiti da se što postigne, zalagati se, nastojati

noštrȍmo, noštrȍma/noštrȍmota *m* zapovjednik palube, nostromo

nǫ̑ta *ž* pisani znak za ton, nota

notȁt, notôn *svrš*. zabilježiti, zapisati → **zabilȉžit**, **zapīsȁt**

notȁt se, notôn se *svrš.* biti stavljen u kakav popis, upisati se → **zapīsȁt se**

nǫ̑teš *m* mala bilježnica, notes

˟notȉcija *ž* kratka obavijest

notōvȁt, notõjen *nesvrš.* bilježiti, zapisivati, notirati → **bilȉžit**

nȍv, nȍva, nȍvo (nȍvi) *pridj.* 1. koji je tek nastao, tek izrađen, koji se tek pojavio; 2. koji nije rabljen; 3. koji je drugačiji ili nepoznat

novcȁt, novcãta, novcãto *pridj.* samo kao ▲ *nȍv novcȁt* potpuno nov

novẹ̑mbar, novẹ̑mbra *m* studeni (mjesec)

˟novẹ̑na *ž* devetodnevna pobožnost, obred s molitvom koji se obavlja devet dana prije određenoga blagdana, novena → **devetnȉca**

novinȁ, novinẹ̄ *ž* zemlja koja je prvi put krčena i obrađena, novoiskrčena zemlja

nȍvinar *m* novinar

nȍvinarka *ž* novinarka

nȍvine, nȍvinih/nȍvin *ž mn.* redovito tiskano glasilo, novine → **fǫ̑j2**

novitôd, novitôdi *ž* nova pojava ili vijest, novost

Nȍvo Selȍ, Nȍvega Selȁ *s* naselje na otoku Braču, Novo Selo

novôran, novôrna, novôrno (novôrni) *pridj.* koji nema okusa, bljutav, nezačinjen

novôrno *pril.* bezokusno, bljutavo, nezačinjeno

nǫ̑zdrva *ž* jedan od dvaju otvora na njuški, nozdrva

nōzẹ̑b, nōzẽbi *ž* nahlada, prehlada

nozûka *ž* vrsta pletenoga obuvala

nǫ̑ž, nǭžȁ *m* nož

nȍžice, nȍžic *ž mn.* naprava za rezanje s dvama oštrim krakovima, škare

nožȉć *m dem. od* **nǫ̑ž**, nožić

nožnȉca *ž* otvor na mijehu gdje je bila prednja noga životinje

nožnȍ *s* otvor na mijehu gdje je bio vrat oderane životinje

nȕda *pril.* onim putom, onuda → **onȕda**

nȕdit, nȕdin *nesvrš.* nuditi

nȕdit se, nȕdin se *nesvrš.* nuditi se

nûj *uzv.* uzmite, izvolite

nȕko *uzv.* daj

nȕkot, nȕkon *nesvrš.* poticati, nukati

nȕla *ž* ništica, nula

nȕmer *m* brojka, broj → **brǫ̑j1**, **lȕmer**

numȉtnjok *m* osoba koja se ne razumije ni u što, nevješta osoba

nutrinȁ, nutrinẹ̄ *ž* duševni svijet čovjeka, nutrina

nȕtrnji *pridj.* koji je u nutrini, koji se odnosi na nutrinu, unutarnji

NJ

njãkara *ž* 1. ˇmala trubljica (dječja igračka); 2. *fig*. glava (ekspresivno) → **burèla**, **ćïferica**, **mùtrija**

njegǫ̑v, njegòva, njegòvo (njegòvi) *zamj*. njegov

Njȇmāc, Njȇnca *m* stanovnik ili državljanin Njemačke, Nijemac → **Tudȅčak**

njèmaški *pridj*. koji se odnosi na Njemačku i Nijemce → **tudȅški**

Njemȉca *ž* stanovnica ili državljanka Njemačke, Njemica → **Tudȅškinja**

njȇzin *zamj*. njezin

njȉhov *zamj*. njihov

njȉva *ž* njiva

njȍk (ob. *mn*. **njȍki**) *m* okruglica od tijesta, valjušak

njônci *vezn*. niti → **njônke**, **njônki**

njônke *vezn*. niti → **njônci**, **njônki**

njônki *vezn*. niti → **njônci**, **njônke**

njûh *m* osjetilo mirisa, njuh

njùnjot, njùnjon *nesvrš*. govoriti nazalnim glasom, unjkati

njûrhalo, njûrhalota *m* mrmljalo, brundalo, gunđalo → **njûrho**

njûrhavica *ž* mrmljalica, brundalica, gunđalica

njûrho, njûrhota *m* mrmljalo, brundalo, gunđalo → **njûrhalo**

njûrhot, njûrhon *nesvrš*. prigovarati ispod glasa, mrmljati, brundati, gunđati

njùškot, njùškon *nesvrš*. njuhom utvrđivati miris čega, njuškati

O

o *prijedl*. o

o *uzv*. oh

ȍba, ȍbe, ȍba *br*. oba, obadva → **ȍbadvô**

obãbit, obãbin *svrš*. pomoći pri porođaju, izvršiti posao primalje

obadȁt, obadôn *svrš*. obratiti pozornost, pokloniti pažnju, poslušati

obadȁt se, obadôn se *svrš*. osvrnuti se

obadōvȁt, obadõjen *nesvrš*. obraćati pozornost, poklanjati pažnju, slušati

obadōvȁt se, obadõjen se *nesvrš*. osvrtati se

ȍbadvô, ȍbedvî, ȍbadvô *br*. oba, obadva → **ȍba**

obahodȉt, obahȍdin *nesvrš*. 1. posjećivati, obilaziti; 2. pretraživati

ȍbal, oblä, ȍblo (ȍbli) *pridj*. zaobljen, obao

obalīvȁt, obalī̃jen *nesvrš*. rušiti, obarati, obaljivati

obandunȁt, obandunôn *svrš*. napustiti, zanemariti

obandunōvȁt, obandunõjen *nesvrš*. napuštati, zanemarivati

obasjȁt, obasjôn *svrš*. 1. izložiti svjetlu, ispuniti svjetlom; 2. *3. l.* osvijetliti velikim sjajem (o Suncu)

obasjōvȁt, obasjõjen *nesvrš*. 1. izlagati svjetlu, ispunjati svjetlom; 2. *3. l.* osvjetljivati velikim sjajem (o Suncu)

obasũt, obãspen *svrš*. zasuti, obasuti

obašȉt, obašȉjen *svrš*. obrubiti, opšiti (na šivaćemu stroju)

obašīvȁt, obašī̃jen *nesvrš*. obrubljivati, opšivati (na šivaćemu stroju)

obatōlȉt, obatõlin *svrš*. srušiti, oboriti, svaliti

obavījȁt, obavī̃jen *nesvrš*. 1. svijajući obuhvaćati sa sviju strana (npr. vrat šalom); 2. *3. l.* okruživati što sa sviju strana (npr. o magli, dimu i sl.)

obãvit, obãvin *svrš*. dovesti do kraja kakav posao ili zadatak, obaviti

obavȉt, obavȉjen *svrš*. 1. svijajući obuhvatiti sa sviju strana (npr. vrat šalom); 2. *3. l.* okružiti što sa sviju strana (npr. o magli, dimu i sl.)

obazdrȉt se, obazdrȉjen se *svrš*. obratiti pažnju, osvrnuti se, obazreti se → **obazrȉt se**, **ošervȁt se**

obazdrîv, obazdrȉva, obazdrȉvo (obazdrȉvi) *pridj*. pažljiv, pomnjiv, obziran → **obazrîv**

obazȉrot se, obazȉren se *nesvrš*. obraćati pažnju, osvrtati se, obazirati se → **ošervōvȁt se**

obazrȉt se, obazrȉjen se *svrš*. obratiti pažnju, osvrnuti se, obazreti se → **obazdrȉt se**, **ošervȁt se**

obazrîv, obazrȉva, obazrȉvo (obazrȉvi) *pridj*. pažljiv, pomnjiv, obziran → **obazdrîv**

obećȁt, obećôn *svrš*. obećati

obećõnje, obećõnjo *s* obećanje

obećōvȁt, obećõjen *nesvrš*. obećavati

ȍbičaj *m* navada, navika, običaj → **užônca**

ȍbičan, ȍbišna, ȍbišno (ȍbišni) *pridj*. uobičajen, običan

obîd, obȉda *m* ručak, objed

ˣobidȅncija *ž* izobilje, obilje → **ˣobilãstvo**, **obîlje**

obîdvot, obîdvon *svrš*. ručati, objedovati

obidvōvȁt, obidvõjen *nesvrš*. ručavati, objedovati

obigrȁt, obȉgron *svrš*. proći kuda navraćajući na mnogo mjesta, obići

obigrōvȁt, obigrõjen *nesvrš*. prolaziti kuda navraćajući na mnogo mjesta, obilaziti

obȉknut, obȉknen *svrš*. priviknuti, naviknuti → **naučȉt3**, **navȉknut**

obȉknut se, obȉknen se *svrš*. priviknuti se, naviknuti se → **naučȉt se**, **navȉknut se**

ˣobilãstvo *s* izobilje, obilje → **ˣobidȅncija**, **obîlje**

obilȁt, obilãta, obilãto (obilãti) *pridj*. 1. kojega ima mnogo, čija je količina velika, izdašan, obilan; 2. oveći, oširok

obilãto *pril*. u velikoj količini, u velikome broju, izdašno, obilato

obīlȉt, obīlin *svrš*. obojiti tehnikom ličenja, oličiti (ob. bijelom bojom, ali i drugim bojama)

obilȉžit, obilȉžin *svrš*. 1. staviti biljeg, znak, označiti; 2. *fig*. proslaviti kakav događaj

obiližīvȁt, obiližȋjen *nesvrš*. 1. stavljati biljeg, znak, označavati; 2. *fig*. proslavljati kakav događaj

obȉlovot, obȉlujen *nesvrš*. imati čega u obilju, obilovati

obîlje, obîljo *s* izobilje, obilje → **ˣobidȅncija**, **ˣobilãstvo**

obȉsit, obȉsin *svrš*. 1. pričvrstiti koga ili što da visi; 2. usmrtiti koga vješanjem

obȉsit se, obȉsin se *svrš*. 1. *3. l.* spustiti se pod kakvim teretom, ovjesiti se (npr. granje pod snijegom); 2. usmrtiti se vješanjem; 3. *fig*. snužditi se, pokunjiti se

ȍbist, ȍbisti *ž* hirovito ponašanje, razuzdanost, obijest

obȉstinit se, *3. l.* obȉstini se *svrš*. ostvariti se, ispuniti se (ono što se predviđalo)

obistrônka *ž* vrsta teške sjekire

obȉšavit, *3. l.* obȉšavi *svrš*. napuniti se crvotočinom (o drvu)

obȉšen (obȉšeni) *pridj*. 1. koji je pričvršćen tako da visi; 2. koji je usmrćen vješanjem; 3. *fig*. snužden, pokunjen

ȍbišno *pril*. na uobičajen način, uobičajeno, obično

obitrōvȁt, obitrõjen *nesvrš*. stanovati, prebivati, obitavati

objaglȁt, objaglôn *svrš*. obrubiti, opšiti rub da se ne para

objȉt se, *3. l.* objȋ se *svrš*. izjesti se (od trenja i znoja) (o dijelu tijela)

objȕžit, *3. l.* objȕži *svrš*. postati toplije, zajužiti

oblȉca *ž* vrsta masline (stablo i plod)

oblȉčje, oblȉčjo *s* vanjština, izgled, fizionomija → **oblȉštvo**

oblȉćāt, oblȉćen *nesvrš*. 1. leteći obilaziti oko čega; 2. *fig*. brzo se krečući posjećivati više mjesta; 3. *fig*. motati se oko koga radi postizanja kakva cilja

ȍblig *m* dužnost, obveza → **obligacijũn**

obligacijũn, obligacijũni *ž* dužnost, obveza → **ȍblig**

obligȁt, obligȏn *svrš*. zadužiti, obvezati

obligȁt se, obligȏn se *svrš*. zadužiti se, obvezati se

obligȏn (obligȏni) *pridj*. koji je zahvalan s obvezom da slično uzvrati

obligȏvat, obligȏjen *nesvrš*. zaduživati, obvezivati

obligȏvat se, obligȏjen se *nesvrš*. zaduživati se, obvezivati se

oblīpȉt, oblīpin *svrš*. oblijepiti

oblȉštvo *s* vanjština, izgled, fizionomija → **oblȉčje**

oblȉt, oblȉjen *svrš*. obliti

oblȉt se, oblȉjen se *svrš*. obliti se

oblīvȁt, oblīvjen *nesvrš*. oblijevati

oblīvȁt se, oblīvjen se *nesvrš*. oblijevati se

oblīzȁt, oblīžen *svrš*. obliznuti

oblīzȁt se, oblīžen se *svrš*. obliznuti se

oblizīvȁt, oblizīvjen *nesvrš*. oblizivati

oblizīvȁt se, oblizīvjen se *nesvrš*. oblizivati se

ȍbločan, ȍblošna, ȍblošno (ȍblošni) *pridj*. oblačan

oblȏčīt se, *3. l.* oblȏči se *nesvrš*. prekrivati se oblacima, postajati oblačnim, oblačiti se

ȍblok *m* oblak

***oblȍk** *m* manja količina prolivene tekućine, lokvica

oblokȁt, oblȏčen *svrš*. *pejor*. učiniti koga pijanim, opiti → **opȉt**

oblokȁt se, oblȏčen se *svrš*. *pejor*. zapasti u stanje pijanstva, opiti se → **nalȉt se**, **nalokȁt se3**

obnemoćȃt, obnemoćȏn *svrš*. izgubiti snagu, onemoćati → **onemoćȃt**

obnȋt, obenesȅn *svrš*. prilagoditi koga na što, priviknuti

obnȋt se, obenesȅn se *svrš*. prilagoditi se, priviknuti se

obnōšȁt, obnȏšon *nesvrš*. obnašati

obnovȉt, obnȍvin *svrš*. 1. vratiti dotrajalo u prijašnje stanje; 2. oživiti, pokrenuti ono što je prije postojalo

obnōvjȁt, obnȏvjon *nesvrš*. 1. vraćati dotrajalo u prijašnje stanje; 2. oživljavati, pokretati ono što je prije postojalo

obo *prijedl*. o, oko

obȏć, obȏjden *svrš*. 1. pohoditi, posjetiti, obići; 2. pretražiti

ȍbod *m* vrsta kukca, obad

obôd *m* pozornost, pažnja, osvrtanje

obogãtit se, obogãtin se *svrš*. postati bogatim, obogatiti se

obȏj *uzv*. tuge, boli

obojmȇkȁt, obojmȇčen *nesvrš*. zapomagati, oplakivati

obolȉt, obȍlin *svrš*. postati bolesnim, oboljeti

obōlȉt, obȏlin *svrš*. srušiti, oboriti, obaliti

obȏljen (obȏljeni) *pridj*. srušen, prevaljen, oboren

obōrȉt, obȏrin *svrš*. preliti vrelom vodom i kratko kuhati u pari, obariti

obȍrit (obȍriti) *pridj*. odabran, vrstan, kvalitetan (o ribi)

obrãmit se, obrãmin se *svrš*. povratiti se u prijašnje stanje, popraviti se

ȍbrana *ž* obrana

obrȁt, oberȅn *svrš*. obrati

obŕćot, obŕćen *nesvrš*. okretati, obrtati

obŕćot se, obŕćen se *nesvrš*. okretati se, obrtati se

obrȅcnut se, obrȅcnen se *svrš*. oštro koga prekoriti, otresti se

obrȇst, obrȇstēn *svrš*. obrasti

obrȉt, obrȉjen *svrš*. 1. odstraniti komu dlake s kože brijačem, obrijati; 2. *fig*. obmanuti, orobiti

obrȉt se, obrȉjen se *svrš*. 1. odstraniti si dlake s kože brijačem, obrijati se; 2. dati se obrijati

obrȉzot, obrȉžen *svrš*. odsjeći suvišne grane, obrezati

obrnȕt, obŕnen *svrš*. okrenuti, obrnuti

obrnȕt se, obŕnen se *svrš*. okrenuti se, obrnuti se

obrōnȉt, obrõnin *svrš*. uspješno zaštiti koga ili što od napada, štete ili opasnosti, obraniti

obrōnȉt se, obrõnin se *svrš*. uspješno se zaštiti od napada, štete ili opasnosti, obraniti se

obrōtȉt, obrõtin *svrš*. učiniti da tko bude drugačijega mišljenja, uvjerenja, vjere i sl., obratiti

obrōtȉt se, obrõtin se *svrš*. 1. promijeniti mišljenje, uvjerenje ili vjeru; 2. započeti komunikaciju s kime, prvi uspostaviti kontakt s kime; 3. *3. l.* prijeći u drugačije stanje, primiti drugačiji oblik, preobraziti se (npr. vino u krv Kristovu)

obrôz, obrãza *m* 1. lice → **faca1**; 2. *fig*. ugled, čast

Obŕšje, Obŕšjo *s* napušteni zaselak pored Nerežišća na otoku Braču, Obršje

obŕški *pridj*. koji se odnosi na Obršje, obrški

obrūbȉt, obrūbin *svrš*. zašiti obrub, opšiti po rubu, obrubiti

obrubīvȁt, obrubȋjen *nesvrš*. zašivati obrub, opšivati po rubu, obrubljivati

ȍbruč *m* metalni ili drveni kolut oko bačve, obruč

ȍbrva *ž* obrva

obučȇn, obučenȁ, obučenȍ (obučȅni) *pridj*. 1. odjeven; 2. obuven

obūć, obūčȅn *svrš*. → **ubūć** 1. odjenuti; 2. obuti

obūć se, obūčȅn se *svrš*. → **ubūć se** 1. odjenuti se; 2. obuti se

obȕća *ž* obuća

obukovȁt, obukȗjen *nesvrš*. 1. odijevati; 2. obuvati

obukovȁt se, obukȗjen se *nesvrš*. 1. odijevati se; 2. obuvati se

obȕlen (obȕleni) *pridj*. koji je zamazan uljem, zauljen

obȕlit, obȕlin *svrš*. zamazati uljem, zauljiti

obȕlit se, obȕlin se *svrš*. zamazati se uljem, zauljiti se

obustãvit, obustãvin *svrš*. obustaviti

obuzdȁt, obuzdȏn *svrš*. svladati, obuzdati

obuzdȁt se, obuzdȏn se *svrš*. svladati se, obuzdati se

ȍbzir *m* obzir

ȍbziran, ȍbzirna, ȍbzirno (ȍbzirni) *pridj*. obziran

ȏca *ž* vrsta domaće životinje, ovca → **ȏvca**

ocīdȉt, ocīdin *svrš*. ocijediti

ocīdȉt se, ocīdin se *svrš*. 1. *3. l.* izgubiti tekućinu, vlagu (npr. rublje); 2. *fig*. postati mršavim, smršavjeti

ocīnȉt, ocīnin *svrš*. 1. procijeniti, prosuditi; 2. dati ocjenu

ocinīvȁt, ocinījen *nesvrš*. 1. procjenjivati, prosuđivati; 2. davati ocjenu

ȍcjena *ž* brojkom iskazan uspjeh (u školi), ocjena

ocvȁst, *3. l*. ocvatȅ *svrš*. prestati cvasti, ocvasti

ȍčaj *m* beznađe, zdvojnost, očaj

ȍčajan, ȍčajna, ȍčajno (ȍčajni) *pridj*. beznadan, zdvojan, očajan

očekīvȁt, očekījen *nesvrš*. biti u iščekivanju, očekivati

očemušȁt, očemušȏn *svrš*. 1. očerupati, oruniti, okomušati; 2. *fig*. materijalno koga oštetiti, pokrasti → **operušȁt2**; 3. *fig*. pojesti

Očenȏš, Očenōšā *m* 1. Očenaš (molitva); 2. (očenōšī) *mn*. *fig*. kralješci

očešȁt, očȅšen *svrš*. skinuti višak lišća s vinove loze

očešjȁt, očȅšjen *svrš*. 1. raščešljati vunu; 2. iščešljati češljem

očešjȁt se, očȅšjen se *svrš*. iščešljati se češljem

očȅvina *ž* očeva ostavština, očevina

očȉstit, očȉstin *svrš*. počistiti, očistiti

očȉstit se, očȉstin se *svrš*. 1. postati čistim; 2. izvršiti čišćenje želudca i crijeva purgativom

očȉšćen (očȉšćeni) *pridj*. koji je postao čistim, očišćen

očȉtovot, očȉtujen *svrš*. iskazati, izjaviti, očitovati

očȉtovot se, očȉtujen se *svrš*. izjasniti se, očitovati se

očnjȏk, očnjōkā *m* zub između sjekutića i prednjih kutnjaka, očnjak

očȏrȁt, očȏron *svrš*. zadiviti, ushititi, očarati

očrnȉt, očȓnin *svrš*. 1. učiniti crnim; 2. zaprljati crnom bojom

očrnȉt se, očȓnin se *svrš*. 1. postati crnim, ocrnjeti; 2. zaprljati se crnom bojom

ȍčuh *m* majčin muž djeci iz prethodnoga braka, očuh

oćalȋn *m* naočale koje se zataknu o nos, cviker

oćalȋnko, oćalȋnkota *m* osoba koja nosi naočale

oćȅlovit, oćȅlovin *svrš*. postati ćelavim, oćelavjeti → **opȕznut**

ȍćo *uzv*. pazi, budi oprezan → **ȍćo vȩ**

ȍćo vȩ *uzv*. pazi, budi oprezan → **ȍćo**

oćȩ̄rȉt, oćȩ̄rin *svrš*. → **oćȍrovit** 1. postati slijepim, oslijepjeti; 2. izgubiti dobar vid

oćȍrovit, oćȍrovin *svrš*. → **oćȩ̄rȉt** 1. postati slijepim, oslijepjeti; 2. izgubiti dobar vid

od *prijedl*. od → **ol**

odabȉrot, odabȉren *nesvrš*. izabirati, odabirati → **izabȉrot**

odabrȁt, odaberȅn *svrš*. izabrati, odabrati → **izabrȁt**

odadnȉt, odādnin *svrš*. skinuti dno na bačvi

odadnīvȁt, odadnījen *nesvrš*. skidati dno na bačvi

odagnȁt, odȏgnen *svrš*. 1. odvesti (stoku, životinju); 2. odnijeti teret na životinji; 3. otkloniti od sebe što neželjeno

odahnȕt, odãhnen *svrš*. 1. ispustiti dah; 2. osjetiti olakšanje nakon čega teškoga

odahnīvȁt, odahnĩjen *nesvrš*. 1. ispuštati dah; 2. osjećati olakšanje nakon čega teškoga

odãje *pril*. izdaleka, izdalje

odalȇčīt, odalȇčin *svrš*. udaljiti, odmaći, odalečiti

odalȇčīt se, odalȇčin se *svrš*. udaljiti se, odmaći se, odalečiti se

odalečīvȁt, odalečĩjen *nesvrš*. udaljavati, odmicati, odalečivati

odalečīvȁt se, odalečĩjen se *nesvrš*. udaljavati se, odmicati se, odalečivati se

ˣodalibȁt, odalibôn *svrš*. odliti dio tekućine, iscrpsti dio tekućine

odalībī̏t se, odalĩbin se *svrš*. odvojiti se, povući se (ob. lukavo, oprezno)

odapȇt, odãpnen *svrš*. naglo pustiti ono što je bilo napeto, odapeti

odapī̏njot, odapī̏njen *nesvrš*. naglo puštati ono što je bilo napeto, odapinjati

odapī̏rot se, odapī̏ren se *nesvrš*. pružati otpor, suprotstavljati se, odupirati se → **odupī̏rot se**, **opī̏rot se1**

odaprĩt se, odãpren se *svrš*. pružiti otpor, suprotstaviti se, oduprijeti se → **oduprĩt se**, **oprĩt se1**

odasprĩda *pril*. s prednje strane, odasprijed

odasvùd *pril*. sa sviju strana, odsvakuda → **ȍlsvuda**

odȁt¹, odõn *svrš*. dati kćer komu za ženu, udati

odȁt², odõn *svrš*. odati, otkriti, izdati → **akužȁt2**, **izdȁt**

odȁt se¹, odõn se *svrš*. stupiti u brak, udati se (o ženi)

odȁt se², odõn se *svrš*. odati se, otkriti se, izdati se → **akužȁt se**, **izdȁt se**

ˣodavrī̏t, *3. l.* odavrī̏je *svrš*. ispariti vrenjem → **izavrī̏t**

odazīvȁt se, odazĩvjen se *nesvrš*. odazivati se

odazvȁt se, odazovȅn se *svrš*. odazvati se

oderȇn, oderenȁ, oderenò (oderȅni) *pridj*. s kojega je oguljena koža, oderan

odešȍta *pril*. s donje strane čega, odozdo

odīlī̏t, odĩlin *svrš*. odvojiti, razdvojiti, odijeliti

odīlī̏t se, odĩlin se *svrš*. odvojiti se, razdvojiti se, odijeliti se

odilīvȁt, odilĩjen *nesvrš*. odvajati, razdvajati, odjeljivati

odilīvȁt se, odilĩjen se *nesvrš*. odvajati se, razdvajati se, odjeljivati se

odĩljen (odĩljeni) *pridj*. odvojen, razdvojen, odijeljen

odizdõl *pril*. odozdo → **ozdõl**

odizgõr *pril*. odozgo → **ozgõr**

odiznũtra *pril*. s unutrašnje strane

odī̏zvonka *pril*. s vanjske strane

odjavīvȁt, odjavĩjen *nesvrš*. odjavljivati

odjavīvȁt se, odjavĩjen se *nesvrš*. odjavljivati se

odjōvī̏t, odjõvin *svrš*. odjaviti

odjōvī̏t se, odjõvin se *svrš*. odjaviti se

odletī̏t, odletĩn *svrš*. odletjeti

odležȁt, odležĩn *svrš*. odležati

ȍdličan, ȍdlišna, ȍdlišno (ȍdlišni) *pridj*. izvrstan, odličan

odlīćȁt, odlīćen *nesvrš*. odlijetati

odlīpȉt, odlīpin *svrš*. odlijepiti

odlīpȉt se, odlīpin se *svrš*. 1. *3. l.* prestati biti zalijepljen, odlijepiti se; 2. *fig*. odvojiti se od onoga komu se nametljivo pridružilo

odlipīvȁt, odlipījen *nesvrš*. odljepljivati

odlipīvȁt se, odlipījen se *nesvrš*. 1. *3. l.* prestajati biti zalijepljen, odljepljivati se; 2. *fig*. odvajati se od onoga komu se nametljivo pridružilo

ȍdlišno *pril*. izvrsno, odlično

odlōgȁt, odlōgon *nesvrš*. odgađati, odlagati

odlomȉt, odlòmin *svrš*. lomeći odvojiti dio čega, odlomiti

odlomȉt se, *3. l.* odlòmi se *svrš*. lomeći se odvojiti od čega, odlomiti se

odlōtȉt, odlōtin *svrš*. potjerati laćenjem

odložȉt, odlòžin *svrš*. odgoditi, odložiti

odlūčȉt, odlūčin *svrš*. donijeti odluku, odlučiti

odlūčȉt se, odlūčin se *svrš*. opredijeliti se, odlučiti se

odlučīvȁt, odlučījen *nesvrš*. donositi odluku, odlučivati

odlučīvȁt se, odlučījen se *nesvrš*. opredjeljivati se, odlučivati se

ȍdluka *ž* rješenje, presuda, odluka

odmīnȉt, odmīnin *svrš*. zamijeniti, odmijeniti

odmȉrit, odmȉrin *svrš*. vrlo uočljivo koga pogledati, oštro pogledati, odmjeriti

ȍdoka *pril*. bez mjerenja, otprilike, odoka

odolȉt, odȍlin *svrš*. odoljeti

odolīvȁt, odolījen *nesvrš*. odolijevati

odōnȁ *pridj*. (samo u ž. rodu) koja je u bračnome odnosu, udana

odonãmo *pril*. iz onoga smjera, odonud

odondȁ *pril*. od toga vremena, odonda

odonǫ̑d *pril*. odande → **odonǫ̑de**, **odonǫ̑l**

odonǫ̑de *pril*. odande → **odonǫ̑d**, **odonǫ̑l**

odonǫ̑l *pril*. odande → **odonǫ̑d**, **odonǫ̑de**

odotãmo *pril*. s toga mjesta, od tamo

odovãmo *pril*. iz ovoga smjera, odovud

odōvȁt, odōjen *nesvrš*. davati kćer komu za ženu, udavati

odōvȁt se, odōjen se *nesvrš*. stupati u brak, udavati se (o ženi)

odõvna *pril*. davno, odavno → **dõvna**

odovǫ̑d *pril*. odavde → **odovǫ̑de**/**˟odovǫ̑dȅ**, **odovǫ̑l**

odovǫ̑de/**˟odovǫ̑dȅ** *pril*. odavde → **odovǫ̑d**, **odovǫ̑l**

odovǫ̑l *pril*. odavde → **odovǫ̑d**, **odovǫ̑de**/**˟odovǫ̑dȅ**

odozõda *pril*. sa stražnje strane, odostrag

odrebatȉt, odrebatîn *svrš*. odbiti, odbaciti, odskočiti

odrebatīvȁt, odrebatījen *nesvrš*. odbijati, odbacivati, odskakati

odrȅć se, odrȅčen se *svrš*. odreći se

odrẹ̑dȉt, odrẹ̑din *svrš*. odrediti

odrȅknut se, odrȅknen se *svrš*. odreći se

odrȉcot se, odrȉčen se *nesvrš*. odricati se

odrišȇnje, odrišȇnjo *s* čin oproštenja grijeha, odrješenje

odrīšīt, odrīšin *svrš*. 1. oprostiti od grijeha, odriješiti od grijeha; 2. odvezati (npr. čvor) → **odvẹ̄zȁt**, **olmolȁt**

odrišīvȁt, odrišȉjen *nesvrš*. 1. oprаštati od grijeha, odrješivati od grijeha; 2. odvezivati (npr. čvor) → **odvezīvȁt**, **odvežīvȁt**

odrīt, odȅren *svrš*. 1. oguliti kožu sa životinje; 2. oštetiti kožu, tkaninu, drvo i sl.; 3. *fig*. pretjerano naplatiti, uzeti komu previše novca; 4. *fig*. iscrpsti, izmučiti

odrīt se, odȅren se *svrš*. 1. postati oštećenim (o koži, tkanini, drvu i sl.); 2. *fig*. iscrpsti se, izmučiti se

odrȉzot, odrȉžen *svrš*. odrezati

održȁt, odȓžin *svrš*. 1. očuvati od propadanja, sačuvati; 2. javno ili službeno što prirediti ili obaviti

održȁt se, odȓžin se *svrš*. 1. *3. l*. zbiti se, dogoditi se organizirano ili javno u određenome prostoru i u određeno vrijeme; 2. ostati živim ili na životu unatoč teškim okolnostima

održōvȁt, održȏjen *nesvrš*. 1. čuvati od propadanja; 2. javno ili službeno što prirеđivati ili obavljati

održōvȁt se, održȏjen se *nesvrš*. 1. zbijati se, događati se organizirano ili javno u određenome prostoru i u određeno vrijeme; 2. ostajati živim ili na životu unatoč teškim okolnostima

odučȉt, odȕčin *svrš*. odviknuti, odučiti

odučȉt se, odȕčin se *svrš*. odviknuti se, odučiti se

odupȉrot se, odupȉren se *nesvrš*. pružati otpor, suprotstavljati se, odupirati se → **odapȉrot se**, **opȉrot se1**

oduprīt se, odȕpren se *svrš*. pružiti otpor, suprotstaviti se, oduprijeti se → **odaprīt se**, **oprīt se1**

oduševȉt, odušȅvin *svrš*. zadiviti, oduševiti

oduševȉt se, odušȅvin se *svrš*. zadiviti se, oduševiti se

oduševjȇnje, oduševjȇnjo *s* ushićenje, oduševljenje

odȕvik *pril*. odvajkada, oduvijek

odvȅć *pril*. suviše, pretjerano, odveć

odvȅst, odvedȅn *svrš*. odvesti

odvẹ̄zȁt, odvẹ̄žen *svrš*. odriješiti, odvezati → **odrīšīt2**, **olmolȁt**

odvẹ̄zȁt se, odvẹ̄žen se *svrš*. odriješiti se, odvezati se → **olmolȁt se**

odvezīvȁt, odvezȉjen *nesvrš*. odrješivati, odvezivati → **odrišīvȁt1**, **odvežīvȁt**

odvezīvȁt se, odvezȉjen se *nesvrš*. odrješivati se, odvezivati se → **odvežīvȁt se**

odvẹ̄žen (odvẹ̄ženi) *pridj*. odriješen, odvezan

odvežīvȁt, odvežȉjen *nesvrš*. odrješivati, odvezivati → **odvezīvȁt**, **odrišīvȁt1**

odvežīvȁt se, odvežȉjen se *nesvrš*. odrješivati se, odvezivati se → **odvezīvȁt se**

odvījȁt, odvȉjen *nesvrš*. 1. otvarati smotano, odmatati; 2. labaviti odvijačem zavrtanj

odvījȁt se, *3. l*. odvȉje se *nesvrš*. 1. odvrtati se, otpuštati se; 2. događati se, zbivati se

odvȉt, odvȉjen *svrš*. 1. otvoriti smotano, odmotati; 2. olabaviti odvijačem zavrtanj

odvȉt se, *3. l*. odvȉje se *svrš*. 1. odvrnuti se, otpustiti se; 2. dogoditi se, zbiti se

odvȉtnica *ž* zaštitnica, zagovornica

odvōlȉt, odvõlin *svrš*. odroniti, odvaliti

odvōlȉt se, *3. l*. odvõli se *svrš*. odroniti se, odvaliti se

odvř́ć, odvřžen *svrš*. 1. staviti na stranu, odložiti; 2. odgovoriti koga od čega, potaknuti da tko promijeni stav (namjeru i sl.)

odvř́ć se, odvřžen se *svrš*. otuđiti se, udaljiti se, odmetnuti se

odvř́ćot, odvř́ćen *nesvrš*. odgovarati koga od čega, poticati da tko promijeni stav (namjeru i sl.)

odvř́ćot se, odvř́ćen se *nesvrš*. otuđivati se, udaljavati se, odmetati se

odvrnȕt, odvřnen *svrš*. vrteći otvoriti što, odvrnuti

odvṹć, odvūčȅn *svrš*. odnijeti vukući, odvući

ofendȉt, ofendîn *svrš*. nanijeti komu uvredu, uvrijediti

ofendȉt se, ofendîn se *svrš*. postati uvrijeđenim, uvrijediti se

ofendīvȁt, ofendȉjen *nesvrš*. nanositi komu uvredu, vrijeđati

ofendīvȁt se, ofendȉjen se *nesvrš*. postajati uvrijeđenim, duriti se

ofȉcij *m* knjižica s molitvama, molitvenik

ˣoficijõl, oficijōlā *m* službenik

oficȋr, oficīrā *m* časnik, oficir

oficȋrski *pridj*. časnički, oficirski

ofrankȁt, ofrankôn *svrš*. 1. izbjeći, zaobići; 2. osloboditi, rasteretiti

ofrižȁt, ofrižôn *svrš*. napraviti **frîž**, ogrepsti

ofrižȁt se, ofrižôn se *svrš*. zadobiti **frîž**, ogrepsti se

ofȕrit, ofȕrin *svrš*. preliti vrućom vodom i kratko držati (ob. povrće prije zaleđivanja)

ogabȁt, ogabôn *svrš*. pohlepno uzeti, ugrabiti

ogabōvȁt, ogabõjen *nesvrš*. pohlepno uzimati, ugrabljivati

ogãdit, ogãdin *svrš*. izgovoriti komu uvredljive riječi, uvrijediti

òglas *m* oglas

òglava *ž* dio konjske opreme koji se stavlja konju na glavu, povodac, oglav

oglavȁt, oglavôn *svrš*. staviti **òglavu** na glavu (ob. konju)

oglavȉć, oglavīćā *m* prednji dio samara

oglobȉt, oglòbin *svrš*. kazniti koga novčanom kaznom, oglobiti

oglōdnȉt, oglõdnin *svrš*. postati gladnim, ogladnjeti

oglojȁt, oglòjen *svrš*. ogristi glodanjem, oglodati

oglōsȉt, oglõsin *svrš*. objaviti, obznaniti, oglasiti

oglōsȉt se, oglõsin se *svrš*. oglasiti se

oglȕhnut, oglȕhnen *svrš*. postati gluhim, oglušiti

oglūšȉt se, oglũšin se *svrš*. napraviti se gluhim, namjerno ne čuti, oglušiti se

ognjȉca *ž* povišena tjelesna temperatura, groznica, vrućica → **fȉbra**

ognjojȉt se, *3. l.* ognjojȋ se *svrš.* postati gnojav (o rani), ognojiti se

ogȍbovit, ogȍbovin *svrš.* izgubiti uspravno držanje, pogrbiti se

ogolȉt, ogȍlin *svrš.* prorijediti, učiniti golim, ogoliti (npr. stabla maslina)

ȍgonj, ǫ̑gnja *m* vatra, oganj

ogǫ̑rčen (ogǫ̑rčeni) *pridj.* koji je ispunjen nezadovoljstvom, razočarenjem ili drugim negativnim osjećajima, ogorčen

ogǫ̑vnȉt, ogǫ̑vnin *svrš. vulg.* zaprljati izmetom

ogǫ̑vnȉt se, ogǫ̑vnin se *svrš. vulg.* zaprljati se izmetom

ȍgrada *ž* 1. pregrada, ograda (npr. oko vrta); 2. dio zemljišta, čestica, parcela

ogradīvȁt, ogradȋjen *nesvrš.* postavljati ogradu, zid ili plot oko čega, ograđivati

ogrančȁt, ogrančȏn *svrš.* ogrepsti → **ogranfȁt**

ogrančȁt se, ogrančȏn se *svrš.* ogrepsti se → **ogranfȁt se**

ogranfȁt, ogranfȏn *svrš.* ogrepsti → **ogrančȁt**

ogranfȁt se, ogranfȏn se *svrš.* ogrepsti se → **ogrančȁt se**

ogr̃c, ogr̃ca *m* vrsta morskoga puža, ogrc

ogr̃ćot, ogr̃ćen *nesvrš.* obavijati koga odjevnim predmetom ili dekom, ogrtati → **zagr̃ćot1**

ogr̃ćot se, ogr̃ćen se *nesvrš.* obavijati se odjevnim predmetom ili dekom, ogrtati se → **zagr̃ćot se**

ȍgreb *m* vrsta naprave koja služi za odstranjivanje zemlje s motike

ogrȉst, ogrīzȅn *svrš.* 1. otkinuti zubima → **olgrȉst**; 2. dobiti batine, biti kažnjenim → **ovancȁt**

ogrȉzine, ogrȉzin *ž mn.* ostatci izgrizenih grana, šiblja i sl.

ogrnȕt, ogr̃nen *svrš.* obaviti koga odjevnim predmetom ili dekom, zaogrnuti → **zagrnȕt1**

ogrnȕt se, ogr̃nen se *svrš.* obaviti se odjevnim predmetom ili dekom, zaogrnuti se → **zagrnȕt se**

ogrōdȉt, ogrõdin *svrš.* postaviti ogradu, zid ili plot oko čega, ograditi

ogȕbovit, ogȕbovin *svrš.* 1. zaraziti koga kojom kožnom bolesti; 2. zaraziti se kojom kožnom bolesti

ogūlȉt, ogũlin *svrš.* oguliti

ogũljen (ogũljeni) *pridj.* kojemu je skinuta kora (ili ljuska i sl.), oguljen

ogȕtovit, ogȕtovin *svrš.* 1. dobiti giht; 2. *fig.* izgubiti snagu, onemoćati → **okȉlovit2**

ogvantȁt, ogvantȏn *svrš.* uhvatiti, ščepati, zgrabiti

ohāštrit, ohāštrin *svrš.* 1. nemilice obrezati grane, okljaštriti; 2. *fig.* napasti koga riječima, uvrijediti

ȍhlip *m* kratkotrajna i nagla kiša, pljusak

ohlōdȉt, ohlõdin *svrš.* učiniti hladnim, ohladiti

ohlōdȉt se, ohlõdin se *svrš.* 1. postati hladnim, ohladiti se; 2. *fig.* postati ravnodušnim, izgubiti zanimanje; 3. *fig.* smiriti se nakon ljutnje

ȍhol, oholȁ, ȍholo (ȍholi) *pridj.* koji je pun oholosti, tašt, uobražen, nadmen → **napũšen2**, **prpotȅnat**, **prpotę̑ntan**, **šupȅrab**

oholȉja *ž* oholost, taština, nadmenost → **prpotȇnca**, **šupȇrbija**

ȍholo *pril*. na ohol način, tašto, uobraženo, nadmeno → **prpotȇnto**, **šupȇrbo**

ojačȁt, ojačȏn *svrš*. 1. postati jačim, dobiti snagu, očvrsnuti; 2. učiniti koga ili što jačim

ojȕtros *pril*. jutros → **jȕtros**

okasnȉt, okasnȋn *svrš*. doći poslije ugovorenoga ili potrebnoga časa, zakasniti → **zakasnȉt1**

okažijȗn, okažijũni *ž* povoljan trenutak, prilika, prigoda

okȉćen (okȉćeni) *pridj*. ukrašen, urešen, okićen

okȉlovit, okȉlovin *svrš*. 1. dobiti kilu, postati kilavim; 2. *fig*. izgubiti snagu, onemoćati → **ogȕtovit2**

okȉnut, okȉnen *svrš*. otrgnuti, otkinuti → **olkȉnut**

okȉtit, okȉtin *svrš*. ukrasiti, uresiti, okititi

okȉtit se, okȉtin se *svrš*. ukrasiti se, uresiti se, okititi se

oklãdit se, oklãdin se *svrš*. okladiti se

ȍkle *pril*. odakle, otkuda → **ȉskli**, **ȍlkli**

oklōpȁt, oklõpon *nesvrš*. otvarati ključem, otključavati → **olklōpȁt**

oklopȉt, oklȍpin *svrš*. otvoriti ključem, otključati → **olklopȉt**

ȍko *s* 1. oko (organ vida); 2. otvor na ribarskoj mreži

ȍko *prijedl*. oko → **kolo**, **ȍkolo**

okočȇnut (okočȇnuti) *pridj*. ukočen → **ukȏčen**

okočȇnȕt, okočȇnen *svrš*. ukočiti → **ukȏčȉt**

okočȇnȕt se, okočȇnen se *svrš*. ukočiti se → **ukȏčȉt se**

ȍkolo *prijedl*. oko → **kolo**, **ȍko**

ȍkolo *pril*. naokolo, uokolo, okolo

okončȁt, okončȏn *svrš*. dovesti što do kraja, okončati

okopȁt, okȍpon *svrš*. uskopati, okopati (ob. oko biljke)

okopōvȁt, okopõjen *nesvrš*. uskopavati, okopavati (ob. oko biljke)

okȏran, okȏrna, okȏrno (okȏrni) *pridj*. negibak, neelastičan, krut (ob. o rublju)

okorȉstit se, okorȉstin se *svrš*. izvući korist, okoristiti se

okotȉt, *3. l*. okȍti *svrš*. okotiti

okotȉt se, *3. l*. okȍti se *svrš*. okotiti se

okrãstavit, okrãstavin *svrš*. osuti se krastama, okrastati se

okrȇnȕt, okrȇnen *svrš*. okrenuti (na drugu stranu, u drugome smjeru), obrnuti → **voltȁt**

okrȇnȕt se, okrȇnen se *svrš*. okrenuti se (na drugu stranu, u drugome smjeru), obrnuti se → **voltȁt se**

okrȉćot, okrȉćen *nesvrš*. okretati (na drugu stranu, u drugome smjeru), obrtati → **voltōvȁt**

okrȉćot se, okrȉćen se *nesvrš*. okretati se (na drugu stranu, u drugome smjeru), obrtati se → **voltōvȁt se**

okrīpȉt, okrȋpin *svrš*. učiniti koga krepkim, snažnijim, okrijepiti → **pokrīpȉt**

okrīpȉt se, okrȋpin se *svrš*. povratiti snagu, uhraniti se; osvježiti se → **pokrīpȉt se**

okrīvȉt, okrȋvin *svrš*. optužiti, okriviti

okrȕnit, okrȕnin *svrš*. položiti komu krunu na glavu, okruniti

okrūžȉt, okrũžin *svrš*. okružiti

okrūžȉt se, okrũžin se *svrš*. okružiti se

okružīvȁt, okružȋjen *nesvrš*. okruživati

okružīvȁt se, okružȋjen se *nesvrš*. okruživati se

okulȉsta *m* liječnik specijalist za očne bolesti, okulist

okumpanjȁt, okumpanjôn *svrš*. ispratiti, otpratiti → **olprãtit**

okūpȁt, okũpon *svrš*. okupati (u kupaonici)

okūpȁt se, okũpon se *svrš*. 1. oprati se (u kupaonici); 2. provesti neko vrijeme u moru (radi razonode)

okùpit, okùpin *svrš*. okupiti

okùpit se, okùpin se *svrš*. okupiti se

okūpjȁt, okũpjon *nesvrš*. okupljati

okūpjȁt se, okũpjon se *nesvrš*. okupljati se

okùsit, okùsin *svrš*. 1. probati jelo, malo pojesti → **okùsit se**; 2. *fig*. doživjeti kakvo iskustvo, iskusiti → **iskùsit**

okùsit se, okùsin se *svrš*. probati jelo, malo pojesti → **okùsit1**

okùžen (okùženi) *pridj*. zaražen

okùžit, okùžin *svrš*. prenijeti zarazu, zaraziti → **infetȁt**

okùžit se, okùžin se *svrš*. dobiti zarazu, zaraziti se → **infetȁt se**

okvȋr, okvīrȁ *m* okvir

ol *prijedl*. od → **od**

olbījȁt, olbȋjen *nesvrš*. 1. ne prihvaćati što, ne odobravati, odbacivati; 2. udarcem odvajati dio od cjeline; 3. oduzimati od iznosa

olbījȁt se, *3. l*. olbȋje se *nesvrš*. odbacivati se, odskakati, odbijati se

olbȉt, olbȉjen *svrš*. 1. ne prihvatiti što, ne odobriti, odbaciti; 2. udarcem odvojiti dio od cjeline; 3. oduzeti od iznosa

olbȉt se, *3. l*. olbȉje se *svrš*. odbaciti se, odskočiti, odbiti se

ȍlbor *m* odbor

olbȍta *pril*. iznenada, najednom

olbotunȁt, olbutunôn *svrš*. otkopčati

olbotunȁt se, olbutunôn se *svrš*. otkopčati se

olbotunôn (olbotunôni) *pridj*. otkopčan

olbotunōvȁt, olbotunõjen *nesvrš*. otkopčavati

olbotunōvȁt se, olbotunõjen se *nesvrš*. otkopčavati se

olbrūsȉt, olbrũsin *svrš*. oštro odgovoriti komu, odbrusiti

olčepȉt, olčȅpin *svrš*. 1. vadeći čep otvoriti što; 2. očistiti odvod

olčepīvȁt, olčepȋjen *nesvrš*. 1. vadeći čep otvarati što; 2. čistiti odvod

oldȉt, oldȉjen *svrš*. odvojiti zakvačeno, otkvačiti

oldīvȁt, oldȋjen *nesvrš*. odvajati zakvačeno, otkvačivati

oldivẹ̑n, oldivenä, oldivenö (oldivẽni) *pridj*. otkvačen

ȍlgoda *ž* odlaganje, odgoda

olgodȉt, olgȍdin *svrš*. odložiti, odgoditi

ȍlgoj *m* odgajanje, odgoj

olgōjȁt[1], olgõjon *nesvrš*. odlagati, odgađati

olgōjȁt[2], olgõjon *nesvrš*. davati komu potrebit odgoj, odgajati

olgōjȁt se, olgõjon se *nesvrš*. osposobljavati se za život, odgajati se

olgȍjen (olgȍjeni) *pridj*. koji je odgojem stekao određene osobine, odgojen

olgojȉt, olgȍjin *svrš*. dati komu potrebit odgoj, odgojiti

olgojȉt se, olgȍjin se *svrš*. osposobiti se za život, odgojiti se

ȍlgovor *m* odgovor

ȍlgovoran, ȍlgovorna, ȍlgovorno (ȍlgovorni) *pridj*. odgovoran

olgovȏrȁt, olgovȏron *nesvrš*. 1. uzvraćati odgovorima; 2. priličiti, pristajati, biti pogodan; 3. snositi odgovornost; 4. uvjeravati koga da odustane od čega, odvraćati

olgovorȉt, olgovȍrin *svrš*. 1. uzvratiti odgovorom; 2. uvjeriti koga da odustane od čega, odvratiti

olgȑćot, olgȑćen *nesvrš*. otkrivati zagrnuto, odgrtati

olgrȉst, olgrīzȅn *svrš*. otkinuti zubima, odgristi → **ogrȉst1**

olgrnȕt, olgȑnen *svrš*. otkriti zagrnuto, odgrnuti

olhodȉt, olhȍdin *nesvrš*. odlaziti, othoditi

olhrōnȉt, olhrõnin *svrš*. njegujući i brinući se podignuti na noge, othraniti

olīnjȁt se, olīnjon se *svrš*. 1. *3. l.* izgubiti dlaku (o životinji); 2. *fig*. izgubiti svježinu, istrošiti se

ȍliš *prijedl*. izim, osim → **ȍsin**

olkȁd *pril*. otkako, otkad → **olkȁda**

olkȁda *pril*. otkako, otkad → **olkȁd**

olkȉnut, olkȉnen *svrš*. otrgnuti, otkinuti → **okȉnut**

ȍlkli *pril*. odakle, otkuda → **ȉskli**, **ȍkle**

olklōpȁt, olklõpon *nesvrš*. otvarati ključem, otključavati → **oklōpȁt**

oklopȉt, olklȍpin *svrš*. otvoriti ključem, otključati → **oklopȉt**

olkopȁt, olkȍpon *svrš*. otkopati

olkopōvȁt, olkopõjen *nesvrš*. otkopavati

olkrakunȁt, olkrakunôn *svrš*. otvoriti povlačenjem **krakūnā**, otkračunati

olkrakunōvȁt, olkrakunõjen *nesvrš*. otvarati povlačenjem **krakūnā**, otkračunavati

olkrȉt, olkȑijen *svrš*. 1. maknuti što s koga ili čega (npr. pokrivač); 2. doznati ono što se ne zna ili što je tajno; 3. pronaći što novo (npr. lijek), doći do znanstvenoga otkrića

olkrȉt se, olkȑijen se *svrš*. 1. maknuti što sa sebe (npr. pokrivač); 2. odati se, izdati se

olkrīvȁt, olkrī̏jen *nesvrš*. 1. micati što s koga ili čega (npr. pokrivač); 2. doznavati ono što se ne zna ili što je tajno; 3. pronalaziti što novo (npr. lijek), dolaziti do znanstvenoga otkrića

olkrīvȁt se, olkrī̏jen se *nesvrš*. 1. micati što sa sebe (npr. pokrivač); 2. odavati se, izdavati se

Olkupȉtej *m* Isus Krist, Otkupitelj

ȍlma *pril*. smjesta, ovoga časa, odmah

ȍlmalahna *pril*. od malih nogu, od djetinjstva, odmalena

olmȅt *m* vrsta ribarenja zabacivanjem udice

Olmī̏š, Olmīšä *m* Omiš (grad)

olmolȁt, olmolôn *svrš*. odriješiti, odvezati → **odrīšȉt2**, **odvẹ̄zȁt**

olmolȁt se, olmolôn se *svrš*. odriješiti se, odvezati se → **odvẹ̄zȁt se**

ȍlmor *m* odmor

olmōrȁt se, olmõron se *nesvrš*. odmarati se

olmorȉt se, olmȍrin se *svrš*. odmoriti se

olmotȁt, olmȍton *svrš*. 1. skinuti omot s čega; 2. razmotati

olmotȁt se, *3. l.* olmȍto se *svrš*. ostati bez onoga čime je što omotano, odmotati se

olmotōvȁt, olmotõjen *nesvrš*. 1. skidati omot s čega; 2. razmotavati

olmotōvȁt se, *3. l.* olmotõje se *nesvrš*. ostajati bez onoga čime je što omotano, odmotavati se

olmrsȉt, olmr̄sin *svrš*. rasplesti, odmrsiti

olmrsȉt se, olmr̄sin se *svrš*. rasplesti se, razmrsiti se, odmrsiti se

olmrsīvȁt, olmrsĩjen *nesvrš*. rasplitati, odmrsivati

olmrsīvȁt se, olmrsĩjen se *nesvrš*. rasplitati se, odmrsivati se

olnīt, olnesȅn *svrš*. odnijeti

ȍlonka *ž* sredstvo za pisanje, olovka

ȍlovo *s* olovo

olpãdot, olpãdon *nesvrš*. 1. *3. l.* odvajati se od čega i padati (npr. žbuka sa zidova); 2. *3. l.* ne dolaziti u obzir; 3. *fig*. prestajati biti dijelom čega

olpȁst, olpōdȅn *svrš*. 1. *3. l.* odvojiti se od čega i pasti (npr. žbuka sa zidova); 2. *3. l.* ne doći u obzir; 3. *fig*. prestati biti dijelom čega

olpȁst, olpōsȅn *svrš*. učiniti bremenitom, oploditi (životinje)

olpȁst se, *3. l.* olpōsȅ se *svrš*. postati bremenitom, oploditi se (o životinji)

olpašīvȁt, olpašĩjen *nesvrš*. činiti bremenitom, oplođivati (životinje)

olpašīvȁt se, *3. l.* olpašĩje se *nesvrš*. postajati bremenitom, oplođivati se (o životinji)

olpȉt, olpȉjen *svrš*. obaviti službu ministranta

olpīvȁt, olpĩjen *nesvrš*. obavljati službu ministranta, ministrirati

olpȉvot, olpȉvon *svrš*. otpjevati

olplaćīvȁt, olplaćĩjen *nesvrš*. otplaćivati

olplōtit, olplõtin *svrš*. otplatiti

olpočȉnut, olpočȉnen *svrš*. otpočinuti → **počȉnut**

ȍlpor *m* odbijanje, otpor

ȍlporan, ȍlporna, ȍlporno (ȍlporni) *pridj*. izdržljiv, jak, otporan

ȍlporno *pril*. izdržljivo, jako, na otporan način

olprãtit, olprãtin *svrš*. ispratiti, otpratiti → **okumpanjȁt**

olprẹ̄mȁt, olprẹ̄mon *nesvrš*. slati, odašiljati, otpremati

olprẹ̄mȉt, olprẹ̄min *svrš*. poslati, odaslati, otpremiti

olprhnīvȁt, olprhnĩjen *nesvrš*. 1. *3. l.* naglo odlijetati (o ptici); 2. *fig*. naglo odlaziti, nestajati (o čovjeku)

olpȓhnut, olpȓhnen *svrš*. 1. *3. l.* naglo odletjeti (o ptici); 2. *fig*. naglo otići, nestati (o čovjeku)

ȍlpri *pril*. od ranije, otprije

olpūhȁt, olpũšen *svrš*. otpuhati

olpuhīvȁt, olpuhĩjen *nesvrš*. otpuhivati

olpūstȉt, olpũstin *svrš*. 1. dati komu otkaz; 2. dati komu dopuštenje da ode (npr. iz bolnice); 3. oprostiti (u molitvi)

olpūšćȁt, olpũšćon *nesvrš*. 1. davati komu otkaz; 2. davati komu dopuštenje da ode (npr. iz bolnice); 3. opraštati (u molitvi)

olpũšćen (olpũšćeni) *pridj*. 1. koji je udaljen s radnoga mjesta; 2. kojemu je dopušteno da ode (npr. iz bolnice); 3. kojemu su oprošteni grijesi (u molitvi)

olputovȁt, olputȗjen *svrš*. otputovati

olsȁd *pril*. od ovoga trenutka, odsad → **olsȁda**

olsȁda *pril*. od ovoga trenutka, odsad → **olsȁd**

olselȉt, olsẽlin *svrš*. odseliti

olselȉt se, olsẽlin se *svrš*. odseliti se

olsȅst, olsẽden *svrš*. privremeno gdje proboraviti radi noćenja, odsjesti

olsȉć, olsīćẽn *svrš*. odsjeći

olskakīvȁt, olskakĩjen *nesvrš*. odskakati → **olskōkȁt**

olskočȉt, olskȍčin *svrš*. odskočiti

olskōkȁt, olskȏčen *nesvrš*. odskakati → **olskakīvȁt**

olstūpȁt, olstũpon *nesvrš*. 1. povlačiti se, uzmicati; 2. silaziti s položaja, davati ostavku

olstūpȉt, olstũpin *svrš*. 1. povući se, uzmaknuti; 2. sići s položaja, dati ostavku

olsvẹ̑lca *pril*. za vrijeme blagdana, blagdanom

ȍlsvuda *pril*. sa sviju strana, odsvakuda → **odasvȕd**

ȍlšteta *ž* odšteta

oltȁd *pril*. od toga trenutka, otada

oltẹ̑t, o̩tmen *svrš*. nasilno oduzeti, oteti

oltõr, oltōrȁ *m* oltar → **altõr**

olũšćen (olũšćeni) *pridj*. kojemu je skinuta kora ili ljuska, oljušten

olūšćȉt, olũšćin *svrš*. skinuti koru, ljusku, oljuštiti

olūšćȉt se, *3. l.* olũšći se *svrš*. oguliti se, oljuštiti se

olvidȁt, olvidôn *svrš*. otpustiti odvijačem zavrtanj, odviti

olvidȁt se, *3. l.* olvidô se *svrš*. prestati biti učvršćen, olabavjeti, odviti se

olvidōvȁt, olvidõjen *nesvrš*. otpuštati odvijačem zavrtanj, odvijati

olvidōvȁt se, *3. l.* olvidõje se *nesvrš*. prestajati biti učvršćen, olabavljivati, odvijati se

omaćȁt, omaćôn *svrš*. zamazati, uprljati

omaćȁt se, omaćôn se *svrš*. zamazati se, uprljati se

omaknȕt, omãknen *svrš*. umaknuti, utećі, udaljiti se

omaknȕt se, *3. l.* omãkne se *svrš*. dogoditi se bez voljnoga poticanja, omaknuti se

omanīvȁt, omanĩjen *nesvrš*. ˣ1. rukama otkidati (npr. masline s grana, lišće s loze i sl.); 2. oblizivati tanjur poslije jela

omanȕt, omãnen *svrš*. ˣ1. rukama otkinuti (npr. masline s grana, lišće s loze i sl.); 2. oblizati tanjur poslije jela

ȍmara *ž* sparina, omara → **ȍmarina**

ȍmarina *ž* sparina, omara → **ȍmara**

omaškarȁt, omaškarôn *svrš*. obući koga u maškaru, maskirati → **namaškarȁt**

omaškarȁt se, omaškarôn se *svrš*. → **namaškarȁt se** 1. obući se u maškaru, maskirati se; 2. *fig*. suviše

se dotjerati (previše se našminkati, nakititi i sl.), izgledom podsjetiti na maškaru

omę̄st, omę̄tèn *svrš*. smesti, omesti

omȉlit, omȉlin *svrš*. omiljeti

˟omȉra *ž* mjera → **mȉra**, **mižûra**

omladīnȁc, omladȋnca *m* pripadnik omladinske organizacije, omladinac

omogūćȉt, omogũćin *svrš*. omogućiti

omogućīvȁt, omogućȋjen *nesvrš*. omogućivati

omōstȉt, omõstin *svrš*. uprljati mašću ili čime masnim, zamastiti → **zamōstȉt**

omōstȉt se, omõstin se *svrš*. uprljati se mašću ili čime masnim, zamastiti se → **zamōstȉt se**

omrãza *ž* osjećaj silne odbojnosti, mržnja, omraza

omrãzit, omrãzin *svrš*. učiniti da tko postane omraženim, omraziti

omrãžen (omrãženi) *pridj*. kojega prati omraza, kojega svi mrze, omražen

omrkovȁt, omrkȕjen *nesvrš*. pokazivati odbojnost ili gadljivost (npr. prema hrani), mrštiti se

omȕtovit, omȕtovin *svrš*. postati nijemim, onijemjeti

ọ̑n, onä, onȍ *zamj*. on

onãki *zamj*. onakav → **nãki**, **nakọ̑v**, **onakọ̑v**

onãko *pril*. na onakav način, onako → **nãko**

onakọ̑v, onakȍva, onakȍvo (onakȍvi) *zamj*. onakav → **nãki**, **nakọ̑v**, **onãki**

onãmo *pril*. onamo → **nãmo**

ondȁ *pril*. 1. u ono vrijeme, tada; 2. poslije nekoga časa, poslije toga, zatim

ondȁ *vezn*. dakle, kad je tako, prema tomu

ondãšnji *pridj*. onodobni, tadašnji, ondašnji

onemoćȁt, onemoćôn *svrš*. izgubiti snagu, onemoćati → **obnemoćȁt**

onesposȍbit, onesposȍbin *svrš*. onesposobiti

onî, onä/onô, onȍ/onọ̑ *zamj*. onaj, ona, ono → **nî**

onọ̑d *pril*. na onome mjestu, ondje → **onọ̑de/˟onọ̑dȅ**, **onọ̑l**, **nọ̑d**, **nọ̑de/˟nọ̑dȅ**, **nọ̑l**

onọ̑de/˟onọ̑dȅ *pril*. na onome mjestu, ondje → **onọ̑d**, **onọ̑l**, **nọ̑d**, **nọ̑de/˟nọ̑dȅ**, **nọ̑l**

onȍki *zamj*. onoliki → **nȍki**, **onolȉki**

onȍko *pril*. onoliko → **nȍko**, **onolȉko**

onọ̑l *pril*. na onome mjestu, ondje → **onọ̑d**, **onọ̑de/˟onọ̑dȅ**, **nọ̑d**, **nọ̑de/˟nọ̑dȅ**, **nọ̑l**

onolȉki *zamj*. onoliki → **nȍki**, **onȍki**

onolȉko *pril*. onoliko → **nȍko**, **onȍko**

onolȉšan, onolȉšna, onolȉšno (onolȉšni) *pridj*. onako malen, sitan → **nolȉšan**

onȕda *pril*. onim putom, onuda → **nȕda**

onžûla *ž* spona, kopča

ônjel[1] *m* 1. duhovno biće, glasnik s neba; 2. *fig*. dobroćudna, bezazlena osoba

˟ônjel[2] *m* zjenica → **zènica**

ônjelski *pridj*. koji se odnosi na anđela, anđeoski

opačȉna *ž* opako djelo, opačina

opahnȕt, opãhnen *svrš*. lagano udariti, okrznuti

opahnȕt se, opãhnen se *svrš*. lagano se udariti, okrznuti se

ˣopãlat, opôlta *m* kućica za prodavanje duhana i cigareta → **ˣapãlat**

opamẹ̑tȉt, opamẹ̑tin *svrš*. urazumiti, opametiti

opamẹ̑tȉt se, opamẹ̑tin se *svrš*. urazumiti se, opametiti se

opãnak, opônka *m* vrsta obuće od štavljene kože bez potplata, opanak

opãren (opãreni) *pridj*. 1. koji je opečen vrelom vodom; 2. *fig*. koji je doživio neugodnost (i izvukao pouku)

opãrit, opãrin *svrš*. opeći koga vrelom vodom, opariti

opãrit se, opãrin se *svrš*. 1. opeći se vrelom vodom; 2. *fig*. doživjeti neugodnost (i izvući pouku)

ȍpasan, ȍpasna, ȍpasno (ȍpasni) *pridj*. 1. koji je spreman drugomu nanijeti zlo; 2. koji može ugroziti život (npr. bolest)

ȍpasno *pril*. 1. tako da drugomu nanosi zlo; 2. tako da ugrožava život

opãsot, opãšen *svrš*. vezati oko struka, obaviti pasom

opãsot se, opãšen se *svrš*. vezati se oko struka, obaviti se pasom

opašívȁt, opašȉjen *nesvrš*. vezivati oko struka, obavijati pasom

opašívȁt se, opašȉjen se *nesvrš*. vezivati se oko struka, obavijati se pasom

opȁt, opãta *m* poglavar samostana u nekim katoličkim redovima, opat

opatinȁt, opatinôn *svrš*. premazati cipele **pãtinon**, ulaštiti cipele

ˣȍpaza *ž* oprez, pažnja

opãzit, opãzin *svrš*. primijetiti, zapaziti, opaziti

ȍpćina *ž* 1. administrativno-teritorijalna jedinica; 2. zgrada u kojoj je uprava općine

ȍpćinski *pridj*. koji se odnosi na općinu, općinski

opečẹ̑n, opečenȁ, opečenȍ (opečȅni) *pridj*. 1. koji je ozlijeđen čime vrućim, koji je zadobio opeklinu; 2. *fig*. koji je doživio loše iskustvo

opȅć, opečȅn *svrš*. ozlijediti koga čime vrućim, prouzročiti opeklinu, opeći

opȅć se, opečȅn se *svrš*. 1. ozlijediti se čime vrućim, zadobiti opeklinu, opeći se; 2. *fig*. doživjeti loše iskustvo

operãcija *ž* kirurški postupak, operacija → **ˣoperacjũn**

ˣoperacjũn, operacjũni *ž* kirurški postupak, operacija → **operãcija**

operīrȁt, operȋron *svrš*. i *nesvrš*. obaviti/obavljati operaciju, operirati

operīrȁt se, operȋron se *svrš*. i *nesvrš*. podvrgnuti se/podvrgavati se operaciji

operušȁt, operušôn *svrš*. 1. očupati perje, očerupati; 2. *fig*. materijalno koga oštetiti, pokrasti → **očemušȁt2**

opījȁt, opȋjen *nesvrš*. činiti da tko postane pijanim, opijati

opījȁt se, opȋjen se *nesvrš*. opijati se

opinijũn, opinijũni *ž* mnijenje, mišljenje

opȉrot se, opȉren se *nesvrš*. 1. pružati otpor, suprotstavljati se, odupirati se → **odapȉrot se**, **odupȉrot se**; 2.

oslanjati se o koga ili što, podupirati se

opīsȁt, opĩšen *svrš*. opisati

opišīvȁt, opišĩjen *nesvrš*. opisivati

opȉt, opȉjen *svrš*. učiniti koga pijanim, opiti → **oblokȁt**

opȉt se, opȉjen se *svrš*. zapasti u stanje pijanstva, opiti se

opiturȁt, opiturôn *svrš*. → **piturȁt** 1. oličiti, obojiti; 2. našminkati → **namãzot2**; 3. zaprljati bojom

opiturȁt se, opiturôn se *svrš*. → **piturȁt se** 1. našminkati se → **namãzot se2**; 2. zaprljati se bojom

opiturôn (opiturôni) *pridj*. → **piturôn** 1. oličen, obojen; 2. našminkan; 3. zaprljan bojom

opīzdȉt, opĩzdin *svrš*. *vulg*. mlatnuti, udariti

oplahnȕt, oplãhnen *svrš*. lagano i kratko proprati, oplahnuti

oplakīvȁt, oplakĩjen *nesvrš*. oplakivati

oplãkot, oplãčen *svrš*. oplakati

oplȅst, opletȅn *svrš*. obložiti pletenjem, oplesti

ȍplima *ž* podizanje razine mora, plima

oplimȁt, *3. l*. oplimô *svrš*. izliti se i poplaviti (o moru)

oplīvȉt, oplĩvin *svrš*. počupati travu i korov, oplijeviti

oplodȉt, oplȍdin *svrš*. oploditi

opȍl, opȍla *m* vrsta rumenkasta vina

opōlȉt, opõlin *svrš*. 1. prasnuti, puknuti (iz oružja); 2. *3. l.* opeći (o Suncu); 3. lupiti, udariti, mlatnuti → **bȕbnut2**, **bȕgnut**, **udrȉt1**; 4. *3. l.* učiniti štetu (usjevima) (npr. o mrazu, vjetru i sl.); 5. *fig*. obaviti spolni odnos (o muškarcu)

opȍlit (opȍliti) *pridj*. koji ima dosta vina, koji je sočan (o moštu)

ȍpomena *ž* opomena

opomẹ̄nȕt, opomẹ̃nen *svrš*. izreći komu opomenu, opomenuti

opomī̀njot, opomī̀njen *nesvrš*. izricati komu opomenu, opominjati

oporãvit se, oporãvin se *svrš*. povratiti izgubljenu snagu, poboljšati se (ob. u zdravstvenome smislu), oporaviti se

oporōvjȁt se, oporõvjon se *nesvrš*. povraćati izgubljenu snagu, poboljšavati se (ob. u zdravstvenome smislu), oporavljati se

opoštenī̀t se, opoštènin se *svrš*. 1. postati poštenim, iskazati poštenje; 2. napraviti lijepu gestu, učiniti što priliči

oprȁt, opȅren *svrš*. oprati

oprȁt se, opȅren se *svrš*. oprati se

oprãvit, oprãvin *svrš*. izvesti nepodopštinu, vragoliju

oprẹ̄mȁt, oprẹ̃mon *nesvrš*. opremati

oprẹ̄mȁt se, oprẹ̃mon se *nesvrš*. opremati se

oprẹ̄mī̀t, oprẹ̃min *svrš*. opremiti

oprẹ̄mī̀t se, oprẹ̃min se *svrš*. opremiti se

oprȅnut, oprȅnen *svrš*. uplašiti, trgnuti, prenuti → **prȅnut**

oprȅnut se, oprȅnen se *svrš*. uplašiti se, trgnuti se, prenuti se → **prȅnut se**

oprȅst, oprẹ̄dȅn *svrš*. izvesti predenjem, opresti

opr̄hnut, *3. l.* opr̄hne *svrš*. izgubiti jedrinu, osušiti se, usahnuti

oprĩt se, ȍpren se *svrš*. 1. pružiti otpor, suprotstaviti se, oduprijeti se

→ **odaprĩt se**, **oduprĩt se**; 2. osloniti se o koga ili što, poduprijeti se

oprõn, oprõnā, oprõnŏ (oprõni) *pridj*. koji je očišćen od nečistoća, čist, opran

ȍprost *m* oprost

oprostȉt, oprȍstin *svrš*. oprostiti (grijeh, dug, uvredu i sl.) → **prostȉt**

oprõšćȁt, oprõšćon *nesvrš*. opraštati (grijeh, dug, uvredu i sl.) → **prõšćȁt**

oprošćę̑nje, oprošćę̑njo *s* oprost, oproštenje → **prošćę̑nje**

oprūdȉt, *3. l.* oprũdi *svrš*. ožeći, opeći (npr. o koprivi, meduzi i sl.)

opūjȁt, opũjon *svrš*. 1. očistiti od nametnika (ob. od uši); 2. *fig*. opelješiti, okrasti (ob. u kockanju) → **opȕškot**

opūstȉt, *3. l.* opũsti *svrš*. postati pustim, opustjeti

opūstȉt, opũstin *svrš*. izazvati uklanjanje ili smanjenje mentalne ili duševne napetosti, opustiti

opūstȉt se, opũstin se *svrš*. osloboditi se mentalne ili duševne napetosti, opustiti se

opȕškot, opȕškon *svrš*. opelješiti, okrasti (ob. u kockanju) → **opūjȁt2**

opȕznut, opȕznen *svrš*. postati ćelavim, oćelavjeti → **oćȅlovit**

orãhovica *ž* rakija s okusom oraha, orahovača → **orȉhovac**

oraspoložȉt, oraspolȍžin *svrš*. oraspoložiti

oraspoložȉt se, oraspolȍžin se *svrš*. oraspoložiti se

o̍rca *uzv*. okreni, usmjeri pramac broda prema vjetru

orcȁt, orcȏn *svrš*. okrenuti, usmjeriti pramac broda prema vjetru

orcōvȁt, orcȏjen *nesvrš*. okretati, usmjeravati pramac broda prema vjetru

orćo̍̑š, orćo̍̑šā *m* vrsta okrugle ribarske mreže

ordȇnje, ordȇnjo *s zb*. odličja, ordenje

o̍rdin *m* poredak, red

ordinȁt, ordinȏn *svrš*. 1. zatražiti da se što dobije, pošalje, dostavi i sl., naručiti → **narūčȉt**; 2. naložiti, narediti

ordinōvȁt, ordinȏjen *nesvrš*. 1. tražiti da se što dobije, pošalje, dostavi i sl., naručivati → **naručīvȁt**; 2. nalagati, naređivati

ȍreb *m* vrsta ptice, jarebica kamenjarka

o̍rganj *m* vrsta glazbala, orgulje

organjȅt *m* usna harmonika

organjȉšta *m* glazbenik koji svira na orguljama, orguljaš

o̍rhomarîn, o̍rhomarȉna *m* utvara, prikaza

orȉh *m* 1. orah (stablo i plod); 2. orahovo drvo za obradu, orahovina

orȉhovac, orȉhovca *m* rakija s okusom oraha, orahovača → **orãhovica**

orȉt se, *3. l.* ȍri se *nesvrš*. čuti se glasno i daleko, oriti se

orȕje, orȕjo *s* oruđe

orȕnjavit, orȕnjavin *svrš*. postati dlakavim, orunjaviti

ˣo̍̑rz *m* ječam → **o̍̑rzo**

o̍̑rzo *s* ječam → **ˣo̍̑rz**

osȁ, osę̑ *ž* vrsta kukca, osa

osakãćen (osakãćeni) *pridj*. kljast, sakat

osakãtit, osakãtin *svrš*. učiniti koga sakatim, osakatiti

osakãtit se, osakãtin se *svrš*. postati sakatim, osakatiti se

osamōrȉt, osamõrin *svrš*. 1. staviti samar na tegleću životinju; 2. osedlati i opremiti tegleću životinju

ȍsan *br*. osam

osandesẹ̑t *br*. osamdeset

osandesẹ̑ti *br*. *red*. osamdeseti

ȍsanstǫ̑/**ȍsansto** *br*. osam stotina, osamsto

osavnȁjst *br*. osamnaest → **osavnȁst**

osavnȁst *br*. osamnaest → **osavnȁjst**

ȍseka *ž* spuštanje razine mora, oseka

oseknīvȁt, *3*. *l*. oseknĩje *nesvrš*. snižavati razinu, povlačiti se, spuštati se (o moru)

oseknīvȁt, oseknĩjen *nesvrš*. ispuhivati komu nos, useknjivati

oseknīvȁt se, oseknĩjen se *nesvrš*. ispuhivati si nos, useknjivati se

osẹ̑knȕt, *3*. *l*. osẹ̑kne *svrš*. sniziti razinu, povući se, spustiti se (o moru)

osẹ̑knȕt, osẹ̑knen *svrš*. ispuhati komu nos, useknuti

osẹ̑knȕt se, osẹ̑knen se *svrš*. ispuhati si nos, useknuti se

osīdȉt, osĩdin *svrš*. postati sijedim, osijedjeti

osigurȁt, osigurôn *svrš*. 1. zaštititi koga ili što od opasnosti, učiniti sigurnim; 2. nabaviti sve što je potrebno za nastanak ili nastavak čega, priskrbiti; 3. sklopiti ugovor o osiguranju

osigurȁt se, osigurôn se *svrš*. 1. zaštititi se od opasnosti; 2. stvoriti zalihu, opskrbiti se; 3. zaštititi se sklapanjem ugovora o osiguranju

osigurōvȁt, osigurõjen *nesvrš*. 1. zaštićivati koga ili što od opasnosti, činiti sigurnim; 2. nabavljati sve što je potrebno za nastanak ili nastavak čega, priskrbljivati; 3. sklapati ugovor o osiguranju

osigurōvȁt se, osigurõjen se *nesvrš*. 1. zaštićivati se od opasnosti; 2. stvarati zalihu, opskrbljivati se; 3. zaštićivati se sklapanjem ugovora o osiguranju

osĩlit, osĩlin *svrš*. učiniti da se tko ponaša nasilno i bezobrazno

osĩlit se, osĩlin se *svrš*. početi se ponašati nasilno i bezobrazno

ȍsin *prijedl*. izim, osim → **ȍliš**

osĩnac, osînca *m* gnijezdo koje grade ose, osinjak

osiromãšit, osiromãšin *svrš*. postati siromašnim, osiromašiti

oslãbit, oslãbin *svrš*. 1. učiniti koga slabim, oslabiti; 2. postati slabim, izgubiti na jačini ili težini, oslabjeti

oslīpȉt, oslĩpin *svrš*. 1. učiniti da tko ne vidi dobro ili da ne vidi; 2. postati slijepim, oslijepjeti

ȍslobod *m* vrsta bodljikave ljekovite biljke, osljebad

oslobodȉt, oslobȍdin *svrš*. → **liberȁt** 1. učiniti koga slobodnim, izbaviti; 2. lišiti koga obveze, dužnosti i sl.; 3. sačuvati koga (od zla, napasti i sl.) (u molitvama i zazivima)

oslobodȉt se, oslobȍdin se *svrš*. → **liberȁt se** 1. postati slobodnim, izbaviti se; 2. lišiti se obveze, dužnosti i sl.

oslōdȉt se, oslõdin se *svrš*. 1. pojesti što ukusno i slatko; 2. *3. l. fig*. postati izvorom ugode ili užitka

oslonȉt se, oslȍnin se *svrš*. prihvatiti čiju pomoć ili podršku, osloniti se

oslōnjȁt se, oslõnjon se *nesvrš*. prihvaćati čiju pomoć ili podršku, oslanjati se

ȍsmero *s neskl*. osmero

o̍smi *br*. *red*. osmi

osmȉca *ž* igraća karta s brojem osam, osmica → **osmîna**

osmîna *ž* igraća karta s brojem osam, osmica → **osmȉca**

osminȁ, osminȇ *ž* 1. osmodnevna pobožnost pred određeni blagdan; 2. osmi dan nakon određenoga blagdana; 3. osmi dio čega

osmorȉca *ž* osmorica

osmūdȉt, osmũdin *svrš*. nakratko izložiti slabomu plamenu, osmuditi

osmūdȉt se, osmũdin se *svrš.* nakratko se izložiti slabomu plamenu (ob. nehotice), osmuditi se

osnīvȁt, osnȉjen *nesvrš*. pokretati, ustanovljavati, utemeljivati, osnivati

osnovȁt, osnȕjen *svrš*. pokrenuti, ustanoviti, utemeljiti, osnovati

osōdnȉt se, *3*. *l*. osõdni se *svrš*. dobiti rane na leđima zbog pritiska sedla (o tovarnoj životinji)

ȍsoran, ȍsorna, ȍsorno (ȍsorni) *pridj*. neljubazan, naprasit, otresit, osoran

ȍsorno *pril*. neljubazno, naprasito, otresito, osorno

osposȍbit, osposȍbin *svrš*. 1. učiniti koga sposobnim za što; 2. učiniti što ispravnim ili boljim, dovesti u stanje uporabe

osposȍbit se, osposȍbin se *svrš*. postati sposobnim za što, osposobiti se

osposȍbjen (osposȍbjeni) *pridj*. 1. koji je sposoban za što; 2. koji je doveden u stanje uporabljivosti, spreman za uporabu

ostājot, ostājen *nesvrš*. 1. zaustavljati se, zadržavati se na određenome mjestu; 2. zaostajati, ostajati za kime ili čime; 3. *3*. *l*. preostajati; 4. dospijevati u kakvo stanje, nalaziti se u nekoj situaciji

ostārit, ostārin *svrš*. postati starim, ostarjeti

ostȁt, ostānen *svrš*. 1. zaustaviti se, zadržati se na određenome mjestu; 2. zaostati, ostati za kime ili čime; 3. *3*. *l*. preostati; 4. dospjeti u kakvo stanje, naći se u nekoj situaciji

ostavījȁt, ostavījen *nesvrš*. 1. stavljati što na stranu, odlagati; 2. napuštati; 3. davati komu što u nasljeđe, prepuštati

ostāvit, ostāvin *svrš*. 1. staviti što na stranu, odložiti; 2. napustiti; 3. dati komu što u nasljeđe, prepustiti

ostāvit se, ostāvin se *svrš*. 1. dignuti ruke od koga ili čega, okaniti se; 2. odreći se kakve navike, prestati što raditi

ostāvjen (ostāvjeni) *pridj*. zanemaren, napušten, ostavljen

ȍstavka *ž* ostavka

ȍsti, ȍstih *ž mn*. čelični šiljak s više zubi pričvršćen na dugi štap koji služi za hvatanje riba i glavonožaca, osti

ostȉnut, ostȉnen *svrš*. postati hladnim, ohladnjeti (npr. jelo, dio tijela i sl.)

ostȉnut (ostȉnuti) *pridj*. koji je postao hladan, ohladio (npr. jelo, dio tijela i sl.)

ostrgȁt, ostrgôn *svrš*. struganjem odstraniti površinski sloj čega, ostrugati

ostrȉć, ostrīžȅn *svrš*. 1. odrezati (npr. nokte); 2. skratiti šišanjem (kosu, dlaku i sl.), ošišati

ostrȉć se, ostrīžȅn se *svrš*. 1. skratiti si ili odrezati kosu; 2. dati si skratiti ili odrezati kosu

ostrižȅn, ostrižénā, ostriženò (ostrižȅni) *pridj*. 1. odrezan (npr. o noktima); 2. ošišan

ostudenȉt, *3. l.* ostudenī *svrš*. izgubiti toplinu, postati hladnim (ob. o jelu)

ȍsuda *ž* osuda

osūdȉt, osũdin *svrš*. osuditi

osũt, o̍spen *svrš*. obasuti, osuti

osũt se, o̍spen se *svrš*. 1. dobiti što na koži (npr. osip, crvenilo, plikove i sl.); 2. otići na razne strane, raspršiti se

osvanȕt, osvānen *svrš*. 1. *3. l.* prijeći iz mraka, iz noći u svjetlo; 2. *fig*. nenadano se pojaviti

osvȅtȉt se, osvȅtin se *svrš*. uzvratiti komu osvetom, osvetiti se

osvȉćot, osvȉćen *nesvrš*. 1. *3. l.* prelaziti iz mraka, iz noći u svjetlo; 2. *fig*. nenadano se pojavljivati

osvidočȉt se, osvidȍčin se *svrš*. uvjeriti se, postati svjedokom čega, osvjedočiti se

osvīstȉt, osvīstin *svrš*. probuditi koga iz nesvijesti, osvijestiti

osvīstȉt se, osvīstin se *svrš*. 1. probuditi se iz nesvijesti, osvijestiti se; 2. *fig*. postati razumnim, urazumjeti se, uvidjeti

osvītlȉt, osvītlin *svrš*. izložiti svjetlu, osvijetliti

osvōjȁt, osvōjon *nesvrš*. 1. prisvajati čije teritorije, zaposjedati, zauzimati; 2. postizati iznimne rezultate u sportu; 3. stjecati čiju naklonost ili ljubav, počinjati se sviđati komu

osvojȉt, osvȍjin *svrš*. 1. prisvojiti čije teritorije, zaposjesti, zauzeti; 2. postići iznimne rezultate u sportu; 3. steći čiju naklonost ili ljubav, uspjeti se svidjeti komu

ošćȅtit, ošćȅtin *svrš*. oštetiti

ošćȅtit se, *3. l.* ošćȅti se *svrš*. oštetiti se

ošekȁt, ošekôn *svrš*. izbaciti tekućinu iz čega (npr. iz brodice i sl.), isušiti

ošervȁt, ošervôn *svrš*. 1. opaziti, ugledati, primijetiti; 2. pričuvati, pripaziti

ošervȁt se, ošervôn se *svrš*. obratiti pažnju, osvrnuti se, obazreti se → **obazdrȉt se**, **obazrȉt se**

ošervōvȁt, ošervōjen *nesvrš*. 1. opažati, primjećivati; 2. voditi brigu o kome, čuvati

ošervōvȁt se, ošervōjen se *nesvrš*. obraćati pažnju, osvrtati se, obazirati se → **obazȉrot se**

ošīnut, ošīnen *svrš*. snažno udariti šibom (ili bičem i sl.), ošinuti

ȍšit *m* tanki pregradni zid u kući → **muligîn**

oškȍruša *ž* oskoruša (stablo i plod)

oškrnjȁt, oškrnjôn *svrš*. zakačiti, okrznuti

ošpidōl, ošpidōlā *m* bolnica → **bo̍lnȉca**/**bo̍lnica**, **špidōl**

ȍštar, oštrā, oštrò/ȏštro (ȏštri) *pridj*. 1. koji dobro reže, siječe ili pili; 2. koji je velike snage ili jačine (npr. zima); 3. koji je nagao, žestok; 4. koji je veoma strog

oštarȉja *ž* gostionica, krčma

ˣòštija *ž* hostija → **hòstija**

oštrȉca¹ *ž* oštra strana predmeta za rezanje, oštrica

oštrȉca² *ž* vrsta korovne trave, oštrica

oštrîga *ž* vrsta morske školjke, oštriga

oštrȉlac, oštrîlca *m* naprava za šiljenje olovaka, šiljilo

oštrinȁ, oštrinȇ *ž* oštrina

oštrȉt, ȍštrin *nesvrš*. oštriti

ô̩štro *s* vrsta južnoga vjetra, oštro

ȍštro *pril*. 1. s velikom strogosti; 2. nabijeno strasti, naglo, žestoko

oštrùja *ž* vrsta girice, oštrulja

ošûšen (ošûšeni) *pridj*. 1. sasušen, osušen; 2. *fig*. koji je znatno izgubio na težini, koji je jako omršavio

ošûšīt, ošûšin *svrš*. 1. učiniti što suhim; 2. preraditi ili sačuvati sušenjem (npr. višnje)

ošûšīt se, ošûšin se *svrš*. 1. postati suhim; 2. *3. l.* uvenuti, usahnuti (o biljci) → **usahnȕt**, **uvȅhnut**; 3. *fig*. znatno izgubiti na težini, jako omršavjeti

otȁc, ȍca *m* 1. roditelj muškoga spola → **ćāća**, **ˣpōpȅ**; 2. (Otȁc) prva božanska kršćanska osoba uz Sina i Duha Svetoga

otâjstvo *s* 1. misterij, tajna (u crkvenome kontekstu); 2. jedna od pet molitava u molitvi krunice

otãki *zamj*. takav → **tãki**, **takô̩v**

otãko *pril*. na takav način, tako → **tãko**

otãmo *pril*. tamo → **tãmo**

otangȁt, otangȏn *svrš*. obojiti (tkaninu, kosu itd.) → **tangȁt**

otečȇn, otečenȁ, otečenȍ (otečȅni) *pridj*. otečen, natečen → **natečȇn**

otȅć, otečȅn *svrš*. otećі, nateći → **natȅć**

otežȁt, otežȏn *svrš*. učiniti da što postane teško (npr. učenje), otežati

otî, otȁ, otȍ *zamj*. taj, ta, to → **tî**

otȉcot, otȉčen *nesvrš*. oticati, naticati → **natȉcot**

otȉmjat, otȉmjen *nesvrš*. nasilno oduzimati, otimati

otȉrot, otȉren *nesvrš*. taruć brisati, otirati

otô̩bar, otô̩bra *m* listopad (mjesec)

ȍtoč *m* otok, oteklina

ȍtok *m* otok → **škô̩j**

ȍtoka *ž* voda s pepelom koja je ostala nakon pranja rublja

otȍki *zamj*. toliki → **otolȉki**, **tȍki**, **tolȉki**

otȍko *pril*. toliko → **otolȉko**, **tȍko**, **tolȉko**

otȍlič *pril*. pred kratko vrijeme, malo prije

otolȉki *zamj*. toliki → **otȍki**, **tȍki**, **tolȉki**

otolȉko *pril*. toliko → **otȍko**, **tȍko**, **tolȉko**

ȍtoman *m* vrsta divana, otoman

otrȉbīt, otrîbin *svrš*. 1. pročistiti, odstraniti nepotrebno, otrijebiti → **istrȉbīt1**, **potrȉbīt**; 2. *fig*. počistiti tanjur jedeći, sve pojesti

otrȉt, ȍtren *svrš*. taruć obrisati, otrti

otrȉznīt, otrîznin *svrš*. otrijezniti

otrȉznīt se, otrîznin se *svrš*. otrijezniti se

ȍtrov, ȍtrova/ȍtrovi *m* i *ž* otrov

otrovȁt, otrȕjen *svrš*. otrovati

otrovȁt se, otrȕjen se *svrš*. otrovati se

otrūnȉt, otrũnin *svrš*. odsjeći (npr. divlju mladicu na lozi, cvijet i sl.)

otũć, otūčȅn *svrš*. udarcima skinuti (npr. rđu sa željeza), otući

otùda *pril*. tim putom ili smjerom, tuda → **tùda**

otũn, otūnȁ *m* legura bakra i cinka, mjed

otvōrȁt, otvõron *nesvrš*. otvarati

otvōrȁt se, otvõron se *nesvrš*. otvarati se

otvòren (otvòreni) *pridj*. otvoren

otvòreno *pril*. tako da se ništa ne krije, otvoreno

otvorȇnje, otvorȇnjo *s* otvorenje

otvorȉt, otvòrin *svrš*. otvoriti

otvorȉt se, otvòrin se *svrš*. otvoriti se

ovãki *zamj*. ovakav → **ovakȏv**, **vãki**, **vakȏv**

ovãko *pril*. ovako → **vãko**

ovakȏv, ovakòva, ovakòvo (ovakòvi) *zamj*. ovakav → **ovãki**, **vãki**, **vakȏv**

ovãmo *pril*. ovamo → **vãmo**

ovancȁt, ovancôn *svrš*. dobiti batine, biti kažnjenim → **ogrìst2**

ȏvca *ž* vrsta domaće životinje, ovca → **ȏca**

ovî, ovȁ, ovò *zamj*. ovaj, ova, ovo → **vî**

ovȉt, ovȉjen *svrš*. oviti

ovȉt se, ovȉjen se *svrš*. oviti se

ovȏd *pril*. ovdje → **ovȏde/ˣovȏdȅ**, **ovȏl**, **vȏd**, **vȏde/ˣvȏdȅ**, **vȏl**

ovȏde/ˣovȏdȅ *pril*. ovdje → **ovȏd**, **ovȏl**, **vȏd**, **vȏde/ˣvȏdȅ**, **vȏl**

ovòki *zamj*. ovoliki → **ovolȉki**, **vòki**

ovòko *pril*. ovoliko → **ovolȉko**, **vòko**

ovȏl *pril*. ovdje → **ovȏd**, **ovȏde/ˣovȏdȅ**, **vȏd**, **vȏde/ˣvȏdȅ**, **vȏl**

ovolȉki *zamj*. ovoliki → **ovòki**, **vòki**

ovolȉko *pril*. ovoliko → **ovòko**, **vòko**

ovolȉšan, ovolȉšna, ovolȉšno (ovolȉšni) *pridj*. ovako malen, sitan → **volȉšan**

ovùda *pril*. ovuda → **vùda**

òzbilno *pril*. na ozbiljan način, ozbiljno

ozdõl *pril*. odozdo → **odizdõl**

ozdravījȁt, ozdravĩjen *nesvrš*. postajati zdravim, stjecati zdravlje nakon bolesti, ozdravljati

ozdrãvit, ozdrãvin *svrš*. postati zdravim, steći zdravlje nakon bolesti, ozdraviti

ozdravjȇnje, ozdravjȇnjo *s* ozdravljenje

ozȇst, ozȇbȅn *svrš*. ozepsti

ozgõr *pril*. odozgo → **odizgõr**

ozȉrot se, ozȉren se *nesvrš*. očekivati s nadom da se što postigne ili dobije

ˣòzleda *ž* ozljeda

ozlȇdȉt, ozlȇdin *svrš*. nanijeti ozljedu, ozlijediti

ozlȇdȉt se, ozlȇdin se *svrš*. zadobiti ozljedu, ozlijediti se

oznãnit, oznãnin *svrš*. dati na znanje, objaviti, obznaniti

ožȇdnȉt, ožȇdnin *svrš*. postati žednim, ožednjeti → **ˣožõdnȉt**

oženȉt, ožènin *svrš*. vjenčati koga, oženiti

oženȉt se, ožènin se *svrš*. vjenčati se, oženiti se

ožènjen (ožènjeni) *pridj*. (samo u m. rodu) vjenčan, oženjen

ožȉmot, ožȉmjen *nesvrš*. iscjeđivati, izažimati → **izažȉmot**

ožīvȉt, ožȋvin *svrš*. 1. vratiti koga u život; 2. *fig*. dobiti novu snagu, doći u stanje živosti

ˣožōdnȉt, ožõdnin *svrš*. postati žednim, ožednjeti → **ožē̩dnȉt**

P

pacijẽnat, pacijẽnta, pacijẽnto (pacijẽnti) *pridj*. strpljiv

pacijẽnca *ž* strpljivost, strpljenje

pačȁt se, pačôn se *nesvrš*. miješati se u što, upletati se (npr. u kakav posao, kakvu prepirku i sl.) → **dīrȁt se2**, **mīšȁt se2**, **prȅćot se**

˟pačȅ *pril*. čak, dapače

pãdavica *ž* epilepsija, padavica

pãdot, pãdon *nesvrš*. 1. udarati o tlo, propadati; 2. *3. l.* spuštati se (o oborinama, mraku, Suncu i sl.); 3. *3. l.* smanjivati se, snižavati se (o cijeni, temperaturi i sl.); 4. *3. l.* gubiti snagu, stišavati se (o vjetru); 5. *3. l.* slobodno se prostirati duž čega (npr. o haljini); 6. *fig*. pogibati u borbi; 7. *fig*. doživljavati poraz ili gubiti bitku

pãgar *m* vrsta morske ribe, pagar

pagarȅšto *uzv*. pri dječjoj igri skakanja u more

˟pagãrica *ž* mala okretna žena

˟pagȁt, pagôn *svrš*. → **plōtȉt** 1. dati komu novac za kakvu robu ili obavljenu uslugu; 2. dati komu plaću; 3. *fig*. doživjeti neugodne posljedice zbog čega počinjenoga

pahȁt, pahôn *nesvrš*. širiti neugodan miris, bazdjeti (npr. po alkoholu)

pajȇr, pajȇrā *m* plitki drveni (sada i plastični) sanduk za ribu

pajîz *m* oveće naselje, oveće mjesto

pȁjka *ž* patka

pajkūn, pajkūnā *m* patak

pajȍl, pajȍla *m* pomična daska na dnu broda, podnica

pȁk, pãka *m* oveća poštanska pošiljka, paket → **pakȅt**

pakȅt *m* oveća poštanska pošiljka, paket → **pȁk**

paketîna *ž* zamotuljak s jastučićem u kojemu se nosi beba

paklèni *pridj*. koji se odnosi na pakao, pakleni

paklenȉca *ž* vrsta morske ribe koja se prilijepi uz brod

pãklina *ž* sredstvo za premazivanje broda

pakôl, pãkla *m* 1. boravište grešnih duša, pakao; 2. *fig*. velika patnja, nepodnošljivo stanje; 3. *fig*. iznimno velika vrućina

pãlac, pôlca *m* 1. najkraći, najsnažniji prst na ruci; najkrupniji prst na nozi; 2. drvena rašlja na koju se stavi veslo za vrijeme veslanja

palačînka *ž* vrsta slastice, palačinka

palamîda *ž* vrsta veće plave morske ribe, palamida

palamūdīt, palamūdin *nesvrš*. mudrijašiti, filozofirati, isprazno govoriti

˟paletȍ *s* vrsta starinskoga ženskoga kaputića

pãlica *ž* tanja batina, šiba, palica

palkȅt *m* 1. glatke daščice za pokrivanje podova; 2. pod pokriven glatkim daščicama

palôc *m* dvorac, palača

pãmet, pãmeti *ž* 1. um, razbor, razum; 2. moć sjećanja, pamćenje

pãmetan, pãmetna, pãmetno (pãmetni) *pridj*. razborit, razuman, pametan

pãmetno *pril*. promišljeno, razumno, na pametan način, pametno

pãmetnjok *m* osoba koja pametuje, pametnjaković

pancẽta *ž* slanina prošarana mesom

pandešpônj, pandešpãnja *m* vrsta kolača od brašna, šećera i jaja (nalik na biskvit)

pandîl, pandȉla *m* suknja

panibrǫ̑d *m* juha sa starim namočenim kruhom (kao vrsta jela)

panôda *ž* juha s ukuhanim kruhom, uljem i soli

pantagôn *m* štakor

ˣpantȍfula *ž* vrsta lake obuće koja se nosi po kući, papuča → **papȕča**

pãnula *ž* dugačka nit s udicama za lov ribe koja se povlači za plovilom dok je u vožnji

panjȍka *ž* ˣ1. kruh okrugloga oblika (dijelio se vojnicima); 2. *fig*. glupava osoba

papagãlo, papagãlota *m* 1. vrsta ptice, papiga; 2. *fig*. brbljava osoba, brbljavac, blebetalo

papalîna *ž* vrsta sitne morske ribe, papalina

papôr, pãpra *m* papar

paprẹ̑n, paprenȁ, paprenȍ (paprènі) *pridj*. 1. koji je začinjen paprom; 2. *fig*. koji je žestoke naravi, oštar

paprenjõk, paprenjõkā *m* bombon oštra okusa (poput mentola)

pãprika *ž* vrsta povrća, paprika

paprȉt, pãprin *nesvrš*. začinjati jelo paprom, papriti

papȕča *ž* vrsta lake obuće koja se nosi po kući, papuča → **ˣpantȍfula**

papȕčica *ž* vrsta cvijeća, papučica, kalceolarija → **kopȋto²**

papȕčor *m* muž koji je podčinjen ženi, papučar

pãra *ž* stanje u koje prelazi tekućina pri zagrijavanju, para

para *neskl*. titula pred osobnim imenom cijenjene muške osobe (uvijek dolazi uz ime)

paradižȍt *m* vrsta slastice od jaja i mlijeka, paradižet

parãnak, parônka *m* sprava kojom se što diže ili vuče, kolotur

parangõl, parangõlā *m* dugačka nit s nanizanim udicama

parapẽt *m* drvena ili željezna ograda (ob. na brodu)

ˣparašǫ̑l *m* suncobran → **lumbrelîn**, **sùncobran**

parcẽla *ž* zemljišna čestica, parcela → **čẽstica**, **particẽla**

ˣparentôd, parentôdi *ž* srodstvo, rodbina, rod → **rǫ̑d1**, **rolbinȁ**, **svǫ̑jbina**, **svǫ̑jta**

parićȁt, parićôn *svrš*. pripremiti, pripraviti

parićȁt se, parićôn se *svrš*. pripremiti se, pripraviti se

parićôn (parićôni) *pridj*. pripremljen, pripravljen

parićõvāt, parićõjen *nesvrš*. pripremati, pripravljati

parićõvāt se, parićõjen se *nesvrš*. pripremati se, pripravljati se

pãrit, pãrin *nesvrš*. izlagati djelovanju pare, pariti

parȉt, parîn *nesvrš*. izgledati, djelovati

pãrit se, pãrin se *nesvrš*. izlagati se djelovanju pare, pariti se

parȉt se, *3. l*. parî se *nesvrš*. doimati se, činiti se → **činȉt se2**

parkīrȁt, parkīron *svrš*. i *nesvrš*. parkirati

parlȁt, parlôn *nesvrš*. 1. govoriti stranim jezikom; 2. *fig*. mnogo govoriti, naveliko pričati

partȩ̑nca *ž* polazak, odlazak

particȅla *ž* zemljišna čestica, parcela → **čȅstica**, **parcȅla**

partîda *ž* društvena igra od početka do kraja, partija

pãrtija/**pārtȉja** *ž* politička stranka koja podržava komunizam

partījȁc, partījca *m* pripadnik komunističke stranke

partȉkula *ž* posvećena hostija

partīvȁt, partījen *nesvrš*. 1. odlaziti na put; 2. *fig*. umirati

partizõn, partizōnā *m* partizan

partizônka *ž* partizanka

ˣparũn, parūnā *m* upravljač ribarskom družinom i mrežom

pȁs, pasā *m* pas → **kućîn**

pãsara *ž* vrsta barke odrezane krme

pasȁt, pasôn *svrš*. → **prȍć** 1. *3. l.* minuti, isteći, proći (ob. o vremenu); 2. proći mimo; 3. prijeći preko čega, kroza što; 4. prijeći određenu udaljenost; 5. *fig*. spoznati što iskustvom; 6. svratiti; 7. dobiti prolaznu ocjenu na ispitu, položiti → **položȉt2**

pasȁt se, pasôn se *svrš*. snaći se, proći se → **prȍć se**

pasīrȁt, pasīron *nesvrš*. pasirati

pãsji *pridj*. 1. koji se odnosi na pse; 2. *fig*. naporan, mučan, težak

pasôni *pridj*. minuli, prošli → **prȍšli**

pasõvȁt, pasõjen *nesvrš*. 1. *3. l.* istjecati, dolaziti kraju, prolaziti (ob. o vremenu); 2. prolaziti mimo; 3. prelaziti preko čega, kroza što; 4. prelaziti određenu udaljenost; 5. *fig*. spoznavati što iskustvom; 6. svraćati; 7. dobivati prolaznu ocjenu na ispitu, polagati → **polōgȁt2**

pasõvȁt se, pasõjen se *nesvrš*. snalaziti se, prolaziti se

pȁst, pōdȅn *svrš*. 1. udariti o tlo, propasti; 2. *3. l.* spustiti se (o oborinama, mraku, Suncu i sl.); 3. *3. l.* smanjiti se, sniziti se (o cijeni, temperaturi i sl.); 4. *3. l.* izgubiti snagu, stišati se (o vjetru); 5. *3. l.* slobodno se prostrijeti duž čega (npr. o haljini); 6. poginuti u borbi; 7. doživjeti poraz ili izgubiti bitku

pȁst, pōsȅn *nesvrš*. 1. *3. l.* biti na paši, hraniti se travom, biljem (o stoci, životinjama); 2. voditi stoku na pašu

pâsti *uzv*. iznenađenja

pastīr, pastīrā *m* čuvar stoke, čobanin, pastir → **čobôn**

pastirȉca *ž* čuvarica stoke, čobanica, pastirica → **čobanȉca**, **čobônka**

pãstorak, pãstorka *m* muško dijete iz prijašnjega braka očuhu ili maćehi u novome braku, pastorak

pãstorka *ž* žensko dijete iz prijašnjega braka očuhu ili maćehi u novome braku, pastorka

pastȇ̑ž (pastȇ̑ži) *pridj*. koji je prilagodljive forme, gibak (ob. o jelu)

pȁš, pāša *m* mjera raspona raširenih ruku

pãša *ž* 1. pasenje, napasanje; 2. ispaša, pasište, pašnjak

pašabrộd *m* cjediljka

pašajȉca *ž* vijak za spajanje dasaka (koji se učvrsti maticom)

pašamôn *m* rukohvat na stepeništu

pašapòrat, pašapộrta *m* putna isprava, putovnica → **pâšoš**

pašarȉna *ž* pristojba za pašu

pašćȉce, pašćîc *ž mn*. ostatci istiješnjene maslinove smjese → **pȁšt²**

pašẹ̑j, pašẽja *m* drvena naprava u kojoj djeca uče hodati, hodalica

pãšica *ž* omanji povoj, zavoj

pašôj, pašãja *m* putni trošak

pâšoš *m* putna isprava, putovnica → **pašapòrat**

pȁšt¹, pãšta *m* obrok (hrane)

pȁšt², pãšta *m* ostatci istiješnjene maslinove smjese → **pašćȉce**

pãšta *ž* 1. tjestenina; 2. slastica (od kreme)

paštašȕta *ž* tjestenina s mljevenim mesom i posuta struganim sirom

pašticẹ̑r, pašticẹ̄rȁ *m* slastičar

pašticerȉja *ž* slastičarnica

pašticôda *ž* jelo od govedine u umaku

paštrȍć *m* loš proizvod, neuspjela mješavina (ob. o hrani)

paštroćȁt, paštroćôn *nesvrš*. loše i površno raditi koji posao, brljati (ob. u pripremanju hrane)

paštũn, paštūnȁ *m* određena količina (vapna, pijeska i vode ili sl.) koja se u jedan put zamiješa

patakũn, patakūnȁ *m* vrsta starog austrijskoga mjedenoga novca

˟patãta *ž* vrsta povrtne biljke, krumpir → **kumpīr**, **˟kumplīr**

patȅla *ž* dio odjeće koji je posuvraćen, posuvratak

patẹ̑nt *m* zupčani zapor na povlačenje, zatvarač (npr. na odjeći)

pãtina *ž* laštilo za cipele

patinȁt, patinôn *svrš*. premazati cipele **pãtinon**, ulaštiti cipele

patinōvȁt, patinõjen *nesvrš*. premazivati cipele **pãtinon**, laštiti cipele

pãtit, pãtin *nesvrš*. patiti

pãtnica *ž* paćenica, patnica

pãtnik *m* paćenik, patnik

patnjȁ, patnjẽ̑ *ž* patnja

pãtrija *ž* domovina

patrijȍt *m* 1. rodoljub, domoljub; 2. zemljak, sudržavljanin

patrộn, patrộnȁ *m* svetac zaštitnik župe

patrộna¹ *ž* čahura s nabojem i balinama, patrona

patrộna² *ž* svetica zaštitnica župe

pãtula *ž* 1. *mn*. male boginje; 2. trajan ožiljak iznad lakta koji ostaje nakon cijepljenja protiv malih boginja

pãučina *ž* paukova mreža, paučina → **pãvučina**

pãuk *m* → **pãvuk** 1. vrsta člankonošca; 2. vrsta morske ribe

˟paûra *ž* bojazan, strah

pavẹ̑r, pavẹ̄rȁ *m* 1. stijenj, fitilj; 2. vata, pamuk

pãvučina *ž* paukova mreža, paučina → **pãučina**

pãvuk *m* → **pãuk** 1. vrsta člankonošca; 2. vrsta morske ribe

˟pazdẽ̑j, pazdẽ̄jȁ *m* muškarac koji razuzdano troši odavajući se jelu, piću i drugim užitcima → **frajũn1**

×pazdejȁt, pazdejôn *nesvrš*. razuzdano trošiti odavajući se jelu, piću i drugim užitcima → **frajȁt**

pãzit, pãzin *nesvrš*. 1. nadzirati, čuvati; 2. biti koncentriranim ili fokusiranim na koga ili što, biti pažljivim

pãzit se, pãzin se *nesvrš*. izbjegavati opasnost, čuvati se, paziti se

pazõr, pazõrā *m* tržnica

pazõrīt, pazõrin *nesvrš*. pazariti → **×bazarjȁt**

pãzuh *m* pazuho

pȅc *uzv*. djeci da ne diraju što vruće (npr. vatru)

pȅc *m* komad (ob. robe)

pecibokūnī, pecibokũnih *m mn*. manji komadi, dijelovi kakve cjeline

pȅča *ž* 1. krpa; 2. komad, dio

pečȁt, pečãta *m* žig, pečat → **tîmbar**

pečȇn, pečenā, pečenò (pečȅni) *pridj*. ispečen, pečen

pȇčīt se, pȇčin se *nesvrš*. kriviti usne i lice, raditi grimase

pečũrva *ž* gljiva

pȅć, pečȅn *nesvrš*. 1. pripremati jelo pečenjem; 2. *3. l.* jako grijati, žeći zrakama (o Suncu); 3. *3. l.* izazivati osjećaj žarenja (o rani); 4. proizvoditi alkoholni napitak na visokoj temperaturi (npr. rakiju)

pȇć, pȅći *ž* naprava za pripremanje hrane (ob. se misli na krušnu peć)

pȅć se, pečȅn se *nesvrš*. 1. *3. l.* pripremati se pečenjem (o jelu); 2. izlagati se toplini ili zrakama Sunca

pećnȉca *ž* 1. dio štednjaka namijenjen pečenju hrane, pećnica; 2. uređaj za zagrijavanje zatvorenih prostorija, grijalica

pećõr, pećōrā *m* obrtnik koji se bavi proizvodnjom kruha, pekar → **pekõr**

pȇdanj, pȇdnja *m* duljina razmaka između ispružena palca i vrha maloga prsta, pedalj

pedesȇt *br*. pedeset

pedesȇti *br*. *red*. pedeseti

pedȉsa *ž* unaprijed određena kazna, usud, kob

pedȍća *ž* vrsta morske školjke, mušula, dagnja

pȇgula *ž* nezgoda, neprilika, nevolja

pegulôn (pegulôni) *pridj*. kojemu se često događaju nezgode, koji nema sreće

pehôr, pehãra *m* debeo obraz

pȅka *ž* željezna posuda pod kojom se na otvorenome ognjištu što peče, pekva

pekarȕša *ž* žena koja je u starijim vremenima pekla kruh (i za druge)

pekõr, pekōrā *m* obrtnik koji se bavi proizvodnjom kruha, pekar → **pećõr**

pȅlena *ž* pelena

pelerîna *ž* vrsta ogrtača bez rukava, pelerina

pelȉca *ž* krzneni ovratnik

pelîn, pelïna *m* vrsta ljekovite biljke aromatična mirisa i gorka okusa, pelin

pelīnkȍvac/**pelĩnkovac**, pelīnkȏvca/pelĩnkovca *m* vrsta žestokoga alkoholnoga pića gorka okusa, pelinkovac

Pelȉšac, Pelïšca *m* Pelješac (poluotak)

pȇna *ž* prekršaj, prijestup

pensȁt, pensôn *nesvrš*. misliti, razmišljati, mniti → **mȉslit**

pȇnsija *ž* mirovina → **penšijũn**

pensȋr, pensīrȁ *m* mora, briga, misao

penšijũn, penšijũni *ž* mirovina → **pȇnsija**

pȅnj *m* zalog (u vrsti starinske igre)

penjȁt, penjôn *svrš*. zaručiti → **impenjȁt**

penjȁt se, penjôn se *svrš*. zaručiti se → **impenjȁt se**

penjȁt se, pȅnjen se *nesvrš*. uspinjati se, penjati se

Pepȇlnīca *ž* prvi dan korizme, Pepelnica, Čista srijeda → **Čȉsto srīdȁ**

perãja *ž* 1. dio tijela u riba i nekih sisavaca koji služi za kretanje; 2. rekvizit koji se navlači na noge radi bržega plivanja i boljega ronjenja

perbãko *uzv*. kletva (kojom se izbjegava spominjanje Boga)

pȇrce *s* perce

perfȋn *pril*. čak, štoviše

pȇrgul *m* balkon

perȋkul *m* pogibelj, opasnost

pȇrje, pȇrjo *s zb*. *imen*. *od* **perȍ1**, perje

pȇrla *ž* zrno bisera ili probušena kuglica nalik na biser koja se niže u ogrlicu, perla

perlafȋnta *pril*. tobože

permȅš *m* dopuštenje, odobrenje, dozvola

perȍ *s* 1. rožnata tvorevina na koži ptica; 2. pisaljka koja se umače u tuš ili tintu; 3. mala količina (ob. ubranoga bilja)

peršȏna *ž* ličnost, osoba

perũn, perūnȁ *m* pribor za jelo kojime se nabada hrana, vilica

perušȁt, perušôn *nesvrš*. čupati perje s peradi, čerupati, perušati

perušȉna *ž* 1. osušeno kukuruzno lišće, komušina; 2. iščerupano perje

pȇst *m* 1. stisnuta šaka, pesnica; 2. udarac pesnicom

pȇstō/**pȇsto** *br*. pet stotina, petsto

peškafȏndo *m* ribarska naprava s više savijenih iglica za lov liganja

peškarȉja *ž* ribarnica

peškarȕša *ž* 1. prodavačica ribe; 2. *fig*. žena sklona ogovaranjima, brbljava žena

peškȁt¹, peškôn *svrš*. uzeti igraću kartu (iz svežnja igraćih karata)

peškȁt², peškôn *nesvrš*. 1. *3. l.* imati gaz, gaziti (o brodu); 2. *fig*. biti pametnim, snalažljivim, sposobnim → **pizȁt3**

peškôj, peškãja *m* gaz broda

peškōvat, peškõjen *nesvrš*. uzimati igraću kartu (iz svežnja igraćih karata)

pȅšnja *ž* usna → **jȕsna**, **ȕsna**

pȅšt *m* smjesa luka, slanine i peršina kao dodatak jelu

peštȁt, peštôn *nesvrš*. gnječiti, tiještiti

pȇt *br*. pet

pȇtā, petȇ *ž* 1. stražnji dio stopala; 2. dio obuće ili čarape u koji stane peta; 3. stražnji dio motike

pȇtȁk, pȇlka *m* petak (dan u tjednu)

petȁt, petôn *svrš*. udariti koga dlanom po licu, pljusnuti, ćušnuti → **pjȕsnut²**

petȁt se, petôn se *svrš*. nametljivo se pridružiti komu, nametnuti se → **prlīpȉt se2**, **zalīpȉt se2**

petȇgula *ž* žena koja ogovara, blebetuša, brbljavica → **petegulȏna**

petegulǫ̑na *ž* žena koja ogovara, blebetuša, brbljavica → **petę̑gula**

petenîn *m* naprava za češljanje kose, češalj

pȅtero *s neskl*. petero

pę̑ti *br*. *red*. peti

petȉca *ž* najviša ocjena u školi, odličan, petica

peticijũn, peticijūnā *m* tužba sudu, žalba

petîna *ž* igraća karta s brojkom pet

petinà, petinę̄ *ž* peti dio čega, petina

petnajȇsti *br*. *red*. petnaesti

petnàjst *br*. petnaest → **petnàst**

petnàst *br*. petnaest → **petnàjst**

petorȉca *ž* petorica

petōvàt, petõjen *nesvrš*. udarati koga dlanom po licu, pljuskati, ćuškati

petōvàt se, petõjen se *nesvrš*. nametljivo se pridruživati komu, nametati se → **prlipīvàt se2**

petròlij *m* vrsta tekućega goriva koja služi za rasvjetu, petrolej

petrôra *ž* kamenolom

pȅtrovača *ž* vrsta smokve koja sazrijeva o Petrovu, petrovača (stablo i plod) → **mlȅkinja**

petrusîmul *m* vrsta povrća, peršin

peverũn, peverūnā *m* mala i ljuta paprika, feferon

pî-pî *uzv*. za dozivanje peradi

pȉc *m* vrsta morske ribe, pic

pȉca *ž* pizza

×picigamǫ̑rt, picigamǫ̑rtota *m* mrtvozornik

picigȁt, picigôn *nesvrš*. podbadati, izazivati, zadirkivati → **bãdot2**, **polbōdȁt**, **štucigōvàt**, **tarokȁt**, **tarokōvàt**

picĩgla *ž* bicikl → **biciklȅta**

picȍkara *ž* redovnica koja u redovničkome habitu živi izvan samostana

pičȉć *m dem*. *od* **pīvȁc1**, pjetlić

pičǫ̑la *ž* vrsta rudaste salate koja se bere tijekom zime

pȉća *ž* majčino mlijeko

pīćę̑, pīćô *s* napitak, piće

pićǫ̑na *ž* lončić za piće s ručkom sa strane

pićǫ̑nica *ž dem*. *od* **pićǫ̑na**

pićugarȉja *ž* sitnica manje vrijednosti

pīhȁt, pīhon *nesvrš*. teško i ubrzano disati

pijãca *ž* mjesni trg

pijančȉna *m* alkoholičar, pijanac

pijandǫ̑ra *ž* alkoholičarka, pijanica

pijȁt, pijãta *m* 1. tanjur; 2. količina jela koja stane u tanjur

pijatę̑l, pijatȅla *m dem*. *od* **pijȁt1**, tanjurić → **pijatîn**

pijatîn *m dem*. *od* **pijȁt1**, tanjurić → **pijatę̑l**

pijãvica¹ *ž* vrtlog žestokoga vjetra, pijavica

pijãvica² *ž* vrsta slatkovodnoga crva, pijavica

pijažȉt, *3*. *l*. pijažî *nesvrš*. prijati, goditi, sviđati se

pijôn, pijãna, pijãno (pijãni) *pridj*. opijen, pijan → **pjôn**

pijũn, pijūnā *m* 1. najslabija figura u šahu; 2. *fig*. onaj kojime tko upravlja, manipulirana osoba

pȉk *m* samo kao ▲ *jemȁt pȉk na kȍga* biti nesklon prema komu

pikȅt *m* klesarski mlat zašiljen na objema stranama

pȉknja *ž* 1. točka (općenito); 2. mrlja

pikônt *m* vješalica

pikũn, pikūnȁ *m* vrsta mlata

pīlà, pilę̑ *ž* vrsta oruđa nazubljene oštrice, pila

pilȁt, pilôn *nesvrš*. 1. rezati pilom; 2. *fig*. gnjaviti, dosađivati

pilètina *ž* pileće meso, piletina

pilòt *m* 1. lučki pilot, peljar; 2. lučki kapetan koji prihvaća brodove; 3. osoba koja upravlja letjelicom; 4. daljinski upravljač

Pilôt *m* rimski prokurator Judeje koji je osudio Isusa, Pilat

pilotȁt, pilotôn *nesvrš*. 1. upravljati brodom; 2. upravljati letjelicom; 3. *fig*. usmjeravati koga

pilòtina *ž* piljevina

pȉna *ž* 1. nakupina mjehurića na površini tekućine; 2. bjelkasta pljuvačka na usnama čovjeka ili životinje; 3. smjesa tvari koja pod pritiskom izlazi iz posude (npr. za brijanje)

pinȁt, pinôn *nesvrš*. žudjeti, čeznuti → **čȅznut**, **ˣhlȇpīt**

pincȅta *ž* mala kovinska hvataljka, pinceta

pinę̑l, pinȅla *m* ličilačka četka, kist

pȉnezi, pinę̑z *m mn*. novac → **dȉnar2**, **šȍlad2**

pȉnit, pȉnin *nesvrš*. stvarati pjenu, pjeniti

pȉnit se, pȉnin se *nesvrš*. 1. *3. l.* pjeniti se; 2. *fig*. pokazivati ljutnju, bjesnjeti

pînka[1] *ž* jezgra u koštanome plodu (npr. breskve)

pînka[2] *ž* → **mȓva, mȓvica, pînkica** 1. sitno smrvljeni komadić; 2. sitan dio čega, mala količina

pînkica *ž* → **mȓva**, **mȓvica**, **pînka**[2] 1. sitno smrvljen komadić; 2. sitan dio čega, mala količina

pinjãta *ž* zemljana posuda s ručkom

pinjo̍l, pinjȍla *m* 1. vrsta crnogoričnoga bora; 2. jestiva sjemenka u češeru pinije

pȉpa *ž* 1. lula; 2. slavina → **rubinȅt**, **špîna1**

pipîta[1] *ž* bolest na jeziku i grlu u peradi

pipîta[2] *ž* tkanina karakterističnoga uzorka (s kvadratićima u određenoj kombinaciji boja)

pȉplica *ž* 1. žensko pile, mlada kokoš; 2. *fig*. mlada djevojka

pȉplić *m* mladunče kokoši, pile

pȉpnut, pȉpnen *svrš*. pipnuti

pȉponje, pȉponjo *s gl*. *imen*. *od* **pȉpot**, pipanje

pȉpot, pȉpon *nesvrš*. pipati

pîr *m* pir, svadba → **svãća**

pirȅ, pirȅa *m* pire-krumpir

pȉri-pȉri-pȉri *uzv*. za vabljenje peradi

pîrija *ž* 1. lijevak; 2. *fig*. blesava osoba

pīrȉt, *3. l*. pīri *nesvrš*. 1. lahoriti; 2. plamičkati

pirjȍt *m* vrsta ovećega drvenoga lijevka sa stalkom

pîrka *ž* vrsta morske ribe, pirka

pirnȉca *ž* uzvanica na svadbi

pirnīk, pirnīkȁ *m* uzvanik na svadbi

pirovȁt, pirȕjen *nesvrš*. proslavljati svadbu, svadbovati

pȉrula *ž* pilula, tableta

pīsȁt, pīšen *nesvrš*. pisati

pȉsma *ž* pjesma

pȉsmarica *ž* knjiga odabranih pjesama, pjesmarica

pȉsmen (pȉsmeni) *pridj*. koji umije čitati i pisati, pismen

pȉsmica *ž* kratka pjesma jednostavna sadržaja, pjesmica

pȉsmo *s* list, pismo

pȉsnut, pȉsnen *svrš*. izreći, izustiti

pisônje, pisônjo *s gl. imen*. *od* **pīsȁt**, pisanje

pistȇj, pistȇjā *m* morski krastavac, trp → **˟kacamarîn**

pȉstula *ž* 1. epistola, poslanica; 2. *fig*. prijekor, ukor

pišarȍla *ž* sirutka

pišȁt, pišôn *nesvrš*. *vulg*. urinirati, mokriti

pišćȁt, pišćôn *nesvrš*. pištati

pišćōlȁk, pišćȏlka *m* 1. svirala od kore drveta; 2. cijep, kalem

pȉšit, pȉšin *nesvrš*. urinirati, mokriti (u razgovoru s djecom)

pȉška *ž vulg*. ženski spolni organ → **mōndȁ**, **mȕja2**, **pīzdȁ1**

piškȇra *ž* voda u udubljenju zemlje, stajaća voda

pišmȍl, pišmōlā *m* vrsta morske ribe, velika ugotica, pišmolj

pišòta *ž vulg*. mokraća, urin

pištȍl *m* vrsta vatrenoga oružja, pištolj

pištȍla *ž* prednji prorez na muškim hlačama

pȉt, pījȅn/pȉjen *nesvrš*. 1. unositi tekućinu u usta i gutati; 2. neumjereno uživati alkoholna pića; 3. *3. l.* upijati (npr. o zemlji); 4. uzimati kakav lijek (npr. za tlak)

pȉta *ž* jelo od tankih listova tijesta s nadjevom, pita

pītȁt, pȉton *nesvrš*. 1. postavljati pitanja; 2. prositi djevojku; 3. tražiti, potraživati, zahtijevati

pītȁt se, pȉton se *nesvrš*. pitati se

pitȍm, pitomā, pitòmo (pitòmi) *pridj*. 1. ukrońen, pripitomljen; 2. oplemenjen (o biljkama); 3. prilagodljiv, kultiviran (o čovjeku)

pitônje, pitônjo *s* 1. upit, pitanje; 2. prosidba djevojke

pitõr, pitōrā *m* lonac za cvijeće

pȉtot, pȉton *nesvrš*. hraniti koga dajući hranu u usta, pitati

pitũr, pitūrā *m* ličilac

pitûra *ž* 1. boja za ličenje; 2. ruž, šminka

piturȁt, piturôn *svrš*. → **opiturȁt** 1. oličiti, obojiti; 2. našminkati → **namãzot2**; 3. zaprljati bojom

piturȁt se, piturôn se *svrš*. → **opiturȁt se** 1. našminkati se → **namãzot se2**; 2. zaprljati se bojom

piturôn (piturôni) *pridj*. → **opiturôn** 1. oličen, obojen; 2. našminkan; 3. zaprljan bojom

piturōvȁt, piturõjen *nesvrš*. 1. ličiti, bojati; 2. mazati koga šminkom, šminkati; 3. prljati bojom

piturōvȁt se, piturõjen se *nesvrš*. 1. mazati se šminkom, šminkati se; 2. prljati se bojom

pīvȁc, pȉca *m* 1. mužjak kokoši, pijetao; 2. limena figura na dimnjaku koja pokazuje smjer vjetra → **makãko1**

pȉvon (pȉvoni) *pridj*. pjevan → **kantôn**

pȉvonje, pȉvonjo *s gl. imen*. *od* **pȉvot**, pjevanje → **kantõnje**

pivõški *pridj*. koji se odnosi na pjevače i pjevanje, pjevački

pȉvot, pȉvon *nesvrš*. pjevati → **kantàt**

pȋz *m* 1. uteg; 2. težina, teret

pizàt, pizôn *nesvrš*. 1. imati težinu, težiti; 2. biti na teret komu; 3. *fig*. biti pametnim, snalažljivim, sposobnim → **peškàt²2**

pīzdȁ, pizdę̄ *ž vulg*. 1. ženski spolni organ → **mōndȁ**, **mȕja2**, **pȉška**; 2. *fig*. osoba lošega karaktera

pizdarȉja *ž vulg*. 1. glupost, besmislica; 2. nevaljalština, budalaština

pizdȉca *ž* vrsta morske školjke, dagnja

pīzdīt, pīzdin *nesvrš*. *vulg*. govoriti gluposti, lupetati

pȋzdrit, pȋzdrin *nesvrš*. *vulg*. negodovati, zanovijetati, plakati

pizdũn, pizdūnȁ *m vulg*. osoba koja lako pada pod utjecaj koga drugoga

pjatônca *ž* jelo (kao slijed)

pjȅta *ž* pregib, prijeklop (ob. na suknji)

pjǫ̑mbo *pril*. ravno dolje, okomito

pjôn, pjãna, pjãno (pjãni) *pridj*. opijen, pijan → **pijôn**

pjǫ̑ver *m* popločana ili betonirana veća površina s koje voda kišnica otječe u studenac

pjȕcot, pjȕcon *nesvrš*. izbacivati po malo pljuvačke, pljuckati

pjȕfa *ž* opna zrna grožđa

pjûmba *ž* 1. olovni pečat; 2. zubna plomba

pjumbàt, pjumbôn *svrš*. staviti **pjûmbu2**, plombirati

pjumbȋn *m* 1. visak; 2. olovni uteg na mreži

pjumȋn *m* vrsta debljega pokrivača (ob. od perja), poplun

pjȕna *ž* pljuvačka

pjȕnut, pjȕnen *svrš*. izbaciti pljuvačku, pljunuti

pjȕnuti *pridj*. isti kao, nalik

pjȕska *ž* udarac dlanom po licu, pljuska → **ˣprlepetȕša**

pjūskȁt, pjūskon *nesvrš*. udarati koga dlanom po licu, davati pljuske

pjȕsnut¹, *3. l.* pjȕsne *svrš*. zapljusnuti, pljusnuti

pjȕsnut², pjȕsnen *svrš*. udariti koga dlanom po licu, pljusnuti, ćušnuti → **petàt**

ˣpjutõšto *pril*. radije, bolje

pjūvȁt, pjūjēn *nesvrš*. izbacivati pljuvačku, pljuvati

plȁč, plāča *m* plakanje, plač

plačipīzdȁ, plačipizdę̄ *m* i *ž vulg*. plačljiva osoba

plačȋv, plačȉva, plačȉvo (plačȉvi) *pridj*. koji lako brizne u plač, koji često plače, plačljiv

plafũn, plafūnȁ *m* strop → **štrȍp**

plahȋv, plahȉva, plahȉvo (plahȉvi) *pridj*. koji lako osjeti strah, bojažljiv, plašljiv → **bojažlȋv**, **strahȋv**

plahȉvac, plahȋvca *m* plašljivac, strašljivac, bojažljivac → **strahȉvac**

plahȉvica *ž* bojažljivica, strašljivica, plašljivica → **strahȉvica**

plãkot, plãčen *nesvrš*. plakati

plãmik *m* plamen

planȉka *ž* vrsta sredozemnoga zimzelenoga grma na kojemu rastu **manjȉge**

planinȁ, planinę̄ *ž* planina

planîta *ž* gornji dio ruha koji nose svećenici za vrijeme mise, misnica

plantȁt, *3. l.* plantô *nesvrš.* gorjeti plamenom, plamtjeti

plãsnica *ž* kup sijena, plast (u množini se govori **plãsi**)

plastenīk, plastenīkā *m* plastenik

plàstika *ž* plastika

plašćȩ̑nka *ž* vrsta samonikle zeljaste biljke

plaškȕja *ž* škrta, oskudna zemlja (s mnogo kamena)

plavȁc, plavcā *m* 1. vrsta vinove loze i vrsta crnoga grožđa; 2. vrsta crnoga vina

plavijõr, plavijōrā *m* svećenički plašt → **pravijõl**

plavũći *pridj.* samo kao ▲ *plavũćo rȉba* plava riba

plavurîta *ž* upala plućne maramice ili porebrice, pleuritis

plãzit, plãzin *nesvrš.* 1. puzati, gmizati; 2. pružati prema van (o jeziku)

plãža *ž* 1. kupalište; 2. prisojni proplanci uz more (na južnoj strani otoka Brača)

plećȁt, plećãta, plećãto (plećãti) *pridj.* koji je širokih pleća, plećat

plećȅ *s* gornji dio leđa između vrata i ruku, pleća

plȅme, plȅmena *s* rod (u širemu smislu)

plemȉć, plemīćā *m* pripadnik plemstva, plemić

plȩ̑nka *ž* cijep, kalem, plemka

plèskast (plèskasti) *pridj.* plosnat, spljošten

plèskot, plèskon *nesvrš.* pljeskati

plesnȍ *s* donja strana stopala, taban

plȅst, pletȅn *nesvrš.* 1. plesti; 2. češljati komu kosu

plȅst se, pletȅn se *nesvrš.* češljati se

plȇt, plȇtā *m* širok pleten šal s resama (stavlja se na pleća) → **mrmontîn**

pletȇnje, pletȇnjo *s gl. imen. od* **plȅst**, pletenje

plićõk, plićōkā *m* plitko mjesto uz morsku obalu, plićak

plȉk[1] *m* svežanj, snop

plȉk[2] *m* ispupčeni dio kože ispunjen tekućinom, mjehurić, plik

plîlko *pril.* → **plîrko** 1. malo pod površinu, na maloj dubini; 2. *fig.* bez udubljivanja, ovlaš, površno

plîn *m* plin

plîrko *pril.* → **plîlko** 1. malo pod površinu, na maloj dubini; 2. *fig.* bez udubljivanja, ovlaš, površno

plîsanj, plîsni *ž* plijesan

plȉš *m* vrsta mekane tkanine, pliš

plītak, plīlkā/plīrkā, plīlko/plīrko (plīlki/plīrki) *pridj.* 1. koji je male dubine, koji nije dubok; 2. *fig.* koji ne ulazi u bit, površan

×plitvinȁ, plitvinȇ *ž* plitka lokva na ravnoj površini brdovita kraja

plȉvarica *ž* vrsta velike plutajuće ribarske mreže za lov plave ribe

plīvȉt, plīvin *nesvrš.* čupati travu i korov, plijeviti

plȉvo *s* trava i korov koji se plijevi

plivõč, plivōčā *m* 1. osoba koja zna plivati; 2. osoba koja se bavi plivanjem

plȉvot, plȉvon *nesvrš.* 1. kretati se po površini vode; 2. *3. l.* kretati se u vodi (o ribama i životinjama); 3. *fig.* biti do grla u čemu, imati čega previše

plȍča *ž* plosnati komad ravne površine od različitoga materijala, ploča

plȍčica *ž* 1. *dem*. *od* **plȍča**, pločica; 2. keramička pločica (za opločavanje) → **tavȅla**

plõća *ž* prihod, primanje, plaća

plõćȁt, plõćon *nesvrš*. 1. davati komu novac za kakvu robu ili obavljenu uslugu; 2. davati komu plaću; 3. *fig*. doživljavati neugodne posljedice zbog čega počinjenoga

plõćen (plõćeni) *pridj*. plaćen

plǫ̑ka *ž* naprava za hvatanje ptica u obliku plosnatoga kamena koji se napinje grančicama

plõkȁt, plõkon *nesvrš*. 1. zapljuskivati; 2. prati što zapljuskivanjem

plõkȁt se, plõkon se *nesvrš*. prati se zapljuskivanjem

plõnȁ, ploně̋ *ž* prostor pod drvenom konstrukcijom krova

plônta *ž* vrsta ukrasnoga cvijeta, karanfil → **garîful**

plȍsnat (plȍsnati) *pridj*. koji je širok i tanak, ravne površine

plǫ̑t, plȍta *m* plot

plõtīt, plõtin *svrš*. → **ˣpagȁt** 1. dati komu novac za kakvu robu ili obavljenu uslugu; 2. dati komu plaću; 3. *fig*. doživjeti neugodne posljedice zbog čega počinjenoga

plovȉt, plȍvin *nesvrš*. 1. kretati se plovilom; 2. biti pomorcem

plũća, plũć *s mn*. pluća

plūćȅžina *m* bezvoljna i mlitava osoba

plutȁt, plutôn *nesvrš*. plutati

plutvȍ *s* pluto → **putvȁ**

po *prijedl*. po

po *vezn*. pa

pobacīvȁt, pobacȋjen *nesvrš*. prekidati trudnoću, pobacivati

pobȅrovit, pobȅrovin *svrš*. postati sijedim, posijedjeti → **pobīlȉt2**, **posīdȉt**

pobȉgnut, pobȉgnen *svrš*. pobjeći

pobījȁt, pobȉjen *nesvrš*. opovrgavati, pobijati

pobīlȉt, pobȉlin *svrš*. 1. postati bijelim, pobijeljeti → **ubīlȉt**; 2. postati sijedim, posijedjeti → **pobȅrovit**, **posīdȉt**

pobīsnȉt, pobȉsnin *svrš*. postati razdražljivim, bijesnim, pobjesnjeti

pobȉt[1], pobȉjen *svrš*. opovrgnuti, pobiti

pobȉt[2], pobȉjen *svrš*. ubiti sve redom, pobiti, poubijati → **poubījȁt**

pobȉt se, pobȉjen se *svrš*. potući se, pomlatiti se → **pomlōtȉt se**, **potũć se**

pobōcȉt, pobõcin *svrš*. prekinuti trudnoću, pobaciti

pȍboga *uzv*. pobogu

pobǫ̑žan, pobǫ̑žna, pobǫ̑žno (pobǫ̑žni) *pridj*. koji se drži nauka svoje vjere i vjerskih običaja, pobožan

pobǫ̑žnȍst, pobǫ̑žnȍsti *ž* pobožnost

pobrȁt, poberȅn *svrš*. beručí poskidati, pobrati

pobr̂je, pobr̂jo *s* brdoviti kraj, podbrđe

pobrstȉt, *3. l*. pobrstȋ *svrš*. redom odgristi mladice, mlado lišće, pupoljke (o kozi, ovci), pobrstiti

pobūnȉt se, pobũnin se *svrš*. iskazati otpor, nezadovoljstvo ili neposluh, pobuniti se

pôce *pridj*. *neskl*. izjednačeni, poravnani, mirni

pocȅs *m* pravo posjeda, posjed, svojina

pocīnȉt, *3. l.* pocĩni *svrš*. pojeftiniti → **pojeftīnȉt**

pocȕkrit, pocȕkrin *svrš*. pošećeriti

pȍč *pril*. po kojoj cijeni, pošto → **pȍšto**

počãstit, počãstin *svrš*. počastiti, pogostiti → **trajtȁt**

počãstit se, počãstin se *svrš*. počastiti se, pogostiti se → **trajtȁt se**

počȅt, pȍšmen *svrš*. početi

počȅtȁk, počȅlka/počȅtka *m* početak

počȉmot, počîmjen *nesvrš*. počinjati

počȉnut, počĩnen *svrš*. početi → **olpočȉnut**

počivãlo *s* 1. mjesto za odmor, počivanje; 2. *fig*. posljednje počivalište, groblje

počīvȁt, počĩjen *nesvrš*. počivati

počrjenȉt, počrjenĩn *svrš*. 1. postati crvenim, pocrvenjeti; 2. učiniti što crvenim, pocrveniti

počrnȉt, počr̃nin *svrš*. 1. postati crnim, pocrnjeti; 2. učiniti što crnim, pocrnjeti

pȍć, pȍjden *svrš*. krenuti s mjesta, otići, poći

poćȕćot, poćȕćon *svrš*. posisati

pod *prijedl*. ispod, pod → **pol**

pȍd, pȍda *m* 1. podnica (ob. daščana); 2. kat

pȍdal, podlȁ, pȍdlo (pȍdli) *pridj*. podmukao, zloban, podao

podãnak, podônka *m* podnožje, donji dio čega (općenito)

podȅrine, podȅrin *ž mn*. iznošeno rublje, dronjci, odrtine

podīlȉt, podĩlin *svrš*. 1. razdijeliti, dati bez novčane naknade; 2. rastaviti što na više dijelova ili komada

podīlȉt se, podĩlin se *svrš*. 1. međusobno podijeliti imetak, stečevinu → **razdīlȉt se**; 2. odvojiti se, razlučiti se

podišȁt, podišôn *svrš*. podignuti

podišȁt se, podišôn se *svrš*. podignuti se, uspeti se

podišōvȁt, podišõjen *nesvrš*. podizati

podišōvȁt se, podišõjen se *nesvrš*. podizati se, uspinjati se

podivjȁt, podivjôn *svrš*. podivljati

podȉzonje, podȉzonjo *s* središnji dio mise, pretvorba, podizanje

podlōgȁt, podlõgon *nesvrš*. stavljati što pod što kao oslonac, podlagati

podlȍžan, podlȍžna, podlȍžno (podlȍžni) *pridj*. podčinjen, pokoran, podložan

podložȉt, podlȍžin *svrš*. staviti što pod što kao oslonac, podmetnuti, podložiti → **polmètnut1**

pȍdnē *s neskl*. → **pȍlnē** 1. sredina dana, podne; 2. podnevno oglašavanje zvonom

podnīt, podnesȅn *svrš*. izdržati, podnijeti → **polnīt**

podnīt se, podnesȅn se *svrš*. svojim ponašanjem ostaviti određeni dojam, ponijeti se → **polnīt se**

podnosȉt, podnȍsin *nesvrš*. izdržavati, podnositi → **polnosȉt**

podnosȉt se, podnȍsin se *nesvrš*. svojim ponašanjem ostavljati određeni dojam, vladati se → **polnosȉt se**

podȍban, podȍbna, podȍbno (podȍbni) *pridj*. primjeren, prikladan, podoban

podobligȁt se, podobligôn se *svrš*. preuzeti obvezu, obvezati se

podobligōvȁt se, podobligõjen se *nesvrš*. preuzimati obvezu, obvezivati se

podobrȉt se, podȍbrin se *svrš*. postati dobrim ili boljim, podobriti se

podrȅpina *ž* 1. dio opreme koji se stavlja teretnoj životinji pod rep da drži samar, podrepak → **pȍfa**; 2. *fig*. ulizica, podrep

podrizīvȁt, podrizȕjen *nesvrš*. rezanjem skraćivati, podrezivati

podrȉzot, podrȉžen *svrš*. rezanjem skratiti, podrezati

podrūbȉt, podrũbin *svrš*. podvrnuti i sašiti rubove tkanine

podrubīvȁt, podrubĩjen *nesvrš*. podvrtati i šivati rubove tkanine

podrugȉvac, podrugîvca *m* osoba koja se rado podruguje, podrugljivac

podučȉt, podučĩn *svrš*. podučiti

podučīvȁt, podučĩjen *nesvrš*. podučavati

podupȉrot, podupȉren *nesvrš*. 1. podmetati što pod što da stabilnije stoji; 2. *fig*. davati podršku, podržavati

poduplȁt, poduplôn *svrš*. udvostručiti

poduprȉt, podȕpren *svrš*. 1. podmetnuti što pod što da stabilnije stoji; 2. *fig*. dati podršku, podržati

podūšȉt, podũšin *svrš*. 1. prekriti (npr. oganj pepelom); 2. uroniti komu glavu u more → **nadūšȉt**; 3. *fig*. prikriti, zataškati

podušīvȁt, podušĩjen *nesvrš*. 1. prekrivati (npr. oganj pepelom); 2. uranjati komu glavu u more → **nadušīvȁt**; 3. *fig*. prikrivati, zataškavati

pȍdveza *ž* podvezica za čarape

podvȇzȁt, podvȇžen *svrš*. podvezati

podvežīvȁt, podvežĩjen *nesvrš*. podvezivati

podvījȁt, podvĩjen *nesvrš*. 1. zavrtati (npr. rukave) → **zagalīvȁt**; 2. svijati pod sebe (npr. rep)

podvījȁt se, podvĩjen se *nesvrš*. 1. *3. l.* zavrtati se; 2. *fig*. postajati manje samouvjerenim, manje važnim, povlačiti se

podvȉt, podvȉjen *svrš*. 1. zasukati, zavrnuti (npr. rukave) → **zagãlit**, **zasūkȁt**, **zavrnȕt1**; 2. sviti pod sebe (npr. rep)

podvȉt se, podvȉjen se *svrš*. 1. *3. l.* zasukati se, zavrnuti se; 2. *fig*. postati manje samouvjerenim, manje važnim, povući se

podvōlȉt, podvõlin *svrš*. podmetnuti, izvesti podvalu, podvaliti

podvũć, podvūčȅn *svrš*. uvući ili staviti što ispod čega, podvući

pȍfa *ž* dio opreme koji se stavlja teretnoj životinji pod rep da drži samar, podrepak → **podrȅpina1**

pȍfala *ž* priznanje za učinjeno djelo, pohvala

pofȁlit, *3. l.* pofȁli *svrš*. uzmanjkati, ponestati

pofōlȉt, pofõlin *svrš*. uputiti komu pohvalu za što, pohvaliti

pofōlȉt se, pofõlin se *svrš*. izreći pohvalu o sebi, pohvaliti se

pofõljen (pofõljeni) *pridj*. kojemu je izrečena pohvala, pohvaljen

pofrajȁt, pofrajôn *svrš*. uludo potrošiti, spiskati → **isfrajȁt**

pofrȉgon (pofrȉgoni) *pridj*. popržen

pofrȉgot, pofrȉgon *svrš*. pržeći pripraviti, popržiti

pofumȁt, pofumôn *svrš*. popušiti → **ˣpohumȁt**

pogãča *ž* 1. okrugao kruh (ob. plosnat i od beskvasnoga tijesta); 2. okrugla daska u tijesku za vino

pogãnica *ž* ženski zloduh

pogãnin *m* neznabožac, poganin

pogãzit, pogãzin *svrš*. 1. gaženjem zgnječiti što; 2. *fig*. prekršiti (npr. obećanje)

pogȉnut, pogȉnen *svrš*. poginuti → **nastrōdȁt1**

poglãdit, poglãdin *svrš*. pomilovati, pogladiti → **pomȉlovot1**

poglãvica *m* poglavica

poglãvito *pril*. osobito, pogotovo, navlastito, poglavito

poglavõr, poglavōrȁ *m* glavar, poglavnik, poglavar (ob. sela)

poglȅdot, poglȅdon *svrš*. pogledati

pogodȉt, pogòdin *svrš*. 1. udariti u cilj pri gađanju (npr. kamenom) → **ˣindovinȁt1**, **trȅfit2**; 2. odgonetnuti; 3. ispravno unaprijed reći što će se dogoditi, predvidjeti → **ˣindovinȁt2**; 4. *3. l.* jako uzbuditi, potresti, dirnuti

pogodȉt se, pogòdin se *svrš*. sklopiti pogodbu s kime, ugovoriti cijenu

pogōjȁt, pogõjon *nesvrš*. 1. udarati u cilj pri gađanju → **ˣindovinōvȁt1**; 2. odgonetati; 3. ispravno unaprijed kazivati što će se dogoditi, predviđati → **ˣindovinōvȁt2**; 4. *3. l.* jako uzbuđivati, potresati

pogōjȁt se, pogõjon se *nesvrš*. sklapati pogodbu s kime, ugovarati cijenu

pǭgǫ̑n, pǭgȍna *m* 1. pokretačka sila; 2. dio tvornice za pojedine poslove

pogōnȁc, pogônca *m* vrsta bolesti na životinjama

pogônka *ž* neznaboška, poganka

pogônski *pridj*. koji se odnosi na pogane, poganski

pogônstvo *s* neznaboštvo, poganstvo

pogoršȁt se, *3. l*. pogoršôn se *svrš*. postati gorim, lošijim (ob. o zdravlju)

pogoršōvȁt se, *3. l*. pogoršõje se *nesvrš*. postajati gorim, lošijim (ob. o zdravlju)

pogotȍvo *pril*. 1. tim više, naročito; 2. posebice, posebno

pȍgrda *ž* 1. pogrdna riječ; 2. uvreda, sramota; 3. *fig*. osoba lošega karaktera

pogrdȉt, pogr̃din *svrš*. nanijeti komu sramotu, pogrditi

pogrīšȉt, pogrīšin *svrš*. napraviti pogrešku, pogriješiti (npr. u poslu)

pogrōdȉt, pogrõdin *svrš*. sagraditi jedno za drugim

pogrūbȉt, pogrũbin *svrš*. postati ružnim, poružnjeti se

pȍguba *ž* uništenje, propast

pogucȁt, pogucôn *svrš*. → **progucȁt** 1. gutajući pojesti ili popiti što; 2. *fig*. šuteći izdržati, podnijeti što

pohȉtit, pohȉtin *svrš*. pohrliti, pohitati

pȍhlepa *ž* lakomost, nezasitnost, pohlepa

pȍhlepan, pȍhlepna, pȍhlepno (pȍhlepni) *pridj*. koji je gramziv, nezasitan, lakom, pohlepan → **ˣhãmatan**, **lãkom**

pȍhlepno *pril*. lakomo, nezasitno, pohlepno

pohodȉt, pohȍdin *svrš*. i *nesvrš*. otići/odlaziti u pohod, obići/obilaziti koga ili što

pohùdit, pohùdin *svrš*. izreći pokudu, prekoriti, pokuditi

pohūlȉt se, pohũlin se *svrš*. prikriti se, pritajiti se

pohũljen (pohũljeni) *pridj*. prikriven, pritajen

***pohumȁt**, pohumôn *svrš*. popušiti → **pofumȁt**

pojačȁt, pojačôn *svrš*. učiniti zvuk čega glasnijim, pojačati

pojarȉca *ž* vrsta smokve (stablo i plod), poljarica

pojȁt, pojôn *svrš*. povući se, uzmaknuti

pȍje *s* polje

pojedīnȁc, pojedĩnca *m* osoba, čovjek, pojedinac

pojedĩni *pridj*. neki, pokoji, pojedini

pojeftīnȉt, *3. l*. pojeftĩni *svrš*. pojeftiniti → **pocīnȉt**

pojȉlo *s* mjesto na kojemu se napajaju životinje, pojilište

pojȉt, pojĩn *nesvrš*. davati stoci piti, pojiti

pȍjit se, *3. l*. pojĩ se *nesvrš*. napajati se (o stoci)

pojõr, pojõrā *m* čuvar polja, poljar

pojõrski *pridj*. koji se odnosi na **pojõrā**

pojōvȁt, pojõjen *nesvrš*. povlačiti se, uzmicati

pojōvȉt se, pojõvin se *svrš*. 1. *3. l.* početi djelovati, početi postojati, izbiti (npr. epidemija); 2. *3. l.* postati primjetnim ili vidljivim (npr. duga); 3. doći u društvo, doći na neko mjesto

pojūbȉt, pojũbin *svrš*. 1. dati poljubac, poljubiti; 2. *fig*. taknuti, dodirnuti

pojūbȉt se, pojũbin se *svrš*. 1. razmijeniti poljupce; 2. *fig*. taknuti se, dodirnuti se

pok *vezn*. onda, zatim, pa

põka *pril*. nakon toga, poslije, potom

pokãjot se, pokãjen se *svrš*. 1. pokajati se (ob. zbog grijeha); 2. osjetiti žaljenje zbog kakvoga postupka, požaliti → **požãlit**

pokâkit se, pokâkin se *svrš*. obaviti veliku nuždu (u razgovoru s djecom)

pokãpot, pokãpjen *svrš*. poprskati koga ili što kapljama tekućine, pokapati

pokãpot se, pokãpjen se *svrš*. poprskati se kapljama tekućine, pokapati se

pokažīvȁt, pokažĩjen *nesvrš*. pokazivati

pokažīvȁt se, pokažĩjen se *nesvrš*. pokazivati se

poklãda, poklãdih *s mn*. vrijeme od Tri kralja do Pepelnice, mesopust, poklade

poklȁt, pokȍjen *svrš*. klanjem pobiti sve redom, poklati

poklȁt se, pokȍjen se *svrš*. 1. međusobno se poubijati klanjem; 2. *fig*. žestoko se posvađati, žestoko se potući

poklȅknut, poklȅknen *svrš*. 1. svinuti nogu u koljenu i prignuti se; 2. *fig*. prestati se protiviti, popustiti, pokoriti se

pȍkli *vezn*. nakon što, poslije → **pȍklu**

poklonȉt se, poklȏnin se *svrš*. nakloniti se, pokloniti se

pȍklu *vezn*. nakon što, poslije → **pȍkli**

pokōdȉt, pokõdin *svrš*. blagosloviti mirisnim kadom (tamjanom), pokaditi → **incesȁt**

pokǫ̑j, pokȍja *m* 1. mir poslije smrti, vječni mir; 2. spokojstvo, spokojnost

pokȍjan, pokǫ̑jna, pokǫ̑jno (pokǫ̑jni) *pridj*. koji je umro, mrtav

pokǫ̑jnica *ž* pokojnica

pokǫ̑jnik *m* pokojnik

pokopȁt, pokȍpon *svrš*. sahraniti, pokopati → **sahrōnȉt**, **ukopȁt2**

pokopõnje, pokopõnjo *s gl*. *imen*. *od* **pokopȁt**, 1. obred pokopa; 2. *fig*. žalost, razočaranje

pokȍra *ž* 1. okajavanje grijeha, loših djela; 2. *fig*. strpljivo podnošenje teškoća

pokōrȁt se, pokõron se *svrš*. zavaditi se, posvaditi se → **posvãdit se**, **svãdit se**

pokorȉt, pokȍrin *svrš*. staviti koga pod svoju vlast, podčiniti, pokoriti

pokorȉt se, pokȍrin se *svrš*. prihvatiti čiju vlast, podčiniti se, pokoriti se

pokǫ̑rnica *ž* ona koja čini pokoru, pokornica

pokǫ̑rnik *m* onaj koji čini pokoru, pokornik

pokosȉt, pokȍsin *svrš*. 1. obaviti kosidbu; 2. *3. l. fig*. upropastiti, uništiti (o vjetru, krupi i sl.); 3. *3. l. fig*. prouzročiti čiju smrt (o bolesti)

pokȍskot se, pokȍskon se *svrš*. porječkati se, posvađati se

pokōzȁt, pokõžen *svrš*. pokazati

pokōzȁt se, pokõžen se *svrš*. pokazati se

pokrę̑nȕt, pokrę̑nen *svrš*. pokrenuti

pokrę̑nȕt se, pokrę̑nen se *svrš*. pokrenuti se

pokrepȁt, pokrepȏn *svrš*. 1. *3. l.* crknuti jedan za drugim, pocrkati; 2. *fig. pejor.* poumirati

pokrȅst, pokredȅn *svrš*. pokrasti

pokrīćę̑, pokrīćô *s* 1. sredstva za podmirenje kakve financijske obveze; 2. ono što služi kao opravdanje, izlika

pȍkripa *ž* okrepa

pokrīpȉt, pokrĩpin *svrš*. učiniti koga krepkim, snažnijim, okrijepiti → **okrīpȉt**

pokrīpȉt se, pokrĩpin se *svrš*. povratiti snagu, uhraniti se; osvježiti se → **okrīpȉt se**

pokrȉt, pokrȉjen *svrš*. prekriti, pokriti

pokrȉt se, pokrȉjen se *svrš*. prekriti se, pokriti se

pȍkriv *m* poklopac (na posudi)

pokrīvȁc, pokrĩvca *m dem*. *od* **pȍkriv**

pokrivãlo *s* predmet kojime se što pokriva, pokrivalo

pokrīvȁt, pokrĩjen *nesvrš*. prekrivati, pokrivati

pokrīvȁt se, pokrĩjen se *nesvrš*. prekrivati se, pokrivati se

pokrivę̑n, pokrivenä, pokrivenȍ (pokrivȅni) *pridj*. prekriven, pokriven

pokrivõč, pokrivōčä *m* dio posteljine za prekrivanje, prekrivač → **pokrǫ̑v**

pokrōtȉt, pokrõtin *svrš*. učiniti što kraćim (npr. suknju), skratiti → **skrōtȉt1**

pokrǫ̑v, pokrȍva *m* dio posteljine za prekrivanje, prekrivač → **pokrivõč**

pokr̃pit, pokr̃pin *svrš*. okrpati

pokućȩ̑ra *ž* žena koja obilazi kuće i ogovara

pokũnjen (pokũnjeni) *pridj*. snužden, pokunjen → **potũljen**

pokũnjeno *pril*. snuždeno, pokunjeno

pokūnjȉt se, pokũnjin se *svrš*. snuždi se, pokunjiti se → **potūlīt se**

pokùpit, pokùpin *svrš*. pokupiti

pokùpit se, pokùpin se *svrš*. otići, pokupiti se

pokūsȁt, pokũson *svrš*. pohlepno, halapljivo pojesti → **polampȁt**

pokvõren (pokvõreni) *pridj*. 1. koji ne radi kako treba ili ne radi, koji je u kvaru; 2. koji je postao lošijim, koji je izgubio dobra svojstva (o hrani i piću); 3. *fig*. koji je nepošten, nečastan

pokvõreno *pril*. na pokvaren način, pokvareno

pokvōrȉt, pokvõrin *svrš*. 1. izazvati kvar, prouzročiti da što ne radi ispravno; 2. narušiti što svojim postupcima, poremetiti komu što; 3. potaknuti koga na loše ponašanje ili neposlušnost

pokvōrȉt se, pokvõrin se *svrš*. 1. *3. l.* doći u neispravno stanje; 2. *3. l.* postati lošijim, izgubiti dobra svojstva (o hrani i piću); 3. izgubiti dobre osobine (o osobi)

pôl *m* nosač električnih, telefonskih i sl. vodova, stup

pȍl *pril*. polovina, pola

pol *prijedl*. ispod, pod → **pod**

pȍl nòćo *s neskl*. sredina noći, ponoć

pòla *ž* visoka strma stijena, litica

pōlȁc, põlca *m* 1. vrsta ljetnoga vjetra (koji odnosi urod); 2. bolest loze prouzrokovana ljetnim vjetrom (koji odnosi urod)

polãkomit se, polãkomin se *svrš*. polakomiti se

polampȁt, polampôn *svrš*. pohlepno, halapljivo pojesti → **pokūsȁt**

polanćȁt, polanćôn *svrš*. prijeći jezikom po čemu, oblizati

polbȉt, polbȉjen *svrš*. 1. nabiti odozdo, zabiti s donje strane; 2. *fig*. potajno uzeti, ukrasti

polbȍčen (polbȍčeni) *pridj*. podbočen

polbȍčīt, polbȍčin *svrš*. podbočiti

polbȍčīt se, polbȍčin se *svrš*. podbočiti se

polbōdȁt, polbõdon *nesvrš*. podbadati, izazivati, zadirkivati → **bãdot2**, **picigȁt**, **štucigōvȁt**, **tarokȁt**, **tarokōvȁt**

polbòst, polbodȅn *svrš*. podbosti

polbrōdȉt, polbrõdin *svrš*. 1. poduprijeti bradu rukama; 2. povezati glavu maramom tako da se krajevi svežu ispod brade

polbùhal, polbùhla, polbùhlo (polbùhli) *pridj*. natečen, nadut, podbuhao → **pûhal2**

polbùhnut, polbùhnen *svrš*. nateći, naduti se, podbuhnuti

poldȉt, poldȉjen *svrš*. podmetnuti

poldīvȁt, poldȉjen *nesvrš*. podmetati

poldōjȁt, poldõjon *nesvrš*. davati obrok djetetu dojenjem

poldojȉt, poldȍjin *svrš*. dati obrok djetetu dojenjem, podojiti

poldȕšnice, poldȕšnic *ž mn*. vrsta zarazne bolesti s otokom žlijezda oko ušiju, mumps, zaušci

polȅbrica *ž* 1. upala plućne ovojnice; 2. dio tijela ispod rebara

polȅć, polȅžen *svrš*. staviti što u ležeći položaj, poleći, položiti → **položȉt1**

polèdica *ž* sloj leda na putu, poledica

polȇhnut (polȇhnuti) *pridj*. savijen, polegnut (ob. o biljkama)

poletȉt, polȅtin *svrš*. poletjeti

polgrȋijot, polgrȋjen *svrš*. podgrijati → **potepljȉt**

polhmȕtine, polhmȕtin *ž mn*. ostatci (općenito)

Pȍlhume, Polhumȍv/Pȍlhumih *s* napušteno naselje na otoku Braču (pored Milne), Pothume

Polhûmjanin *m* onaj koji je rodom iz Pothuma; (nekadanji) stanovnik Pothuma

Polhûnka *ž* ona koja je rodom iz Pothuma; (nekadanja) stanovnica Pothuma

polhûnski *pridj*. koji se odnosi na Pothume i Pohumljane, pohumski

policjȍt *m* službenik policije, policajac → **pulicjȍt**

polīćȁt, polȉćon *nesvrš*. polijetati

polȉkovot, polȉkujen *nesvrš*. nakon berbe skupljati preostale plodove, paljetkovati, pabirčiti

pȍlip *m* izraslina na sluznome tkivu, polip

×polȉst, polȉzen *svrš*. okliznuti se

polȉt, polȉjen *svrš*. politi

pōlīt, põlin *nesvrš*. 1. potpaljivati; 2. uništavati ognjem, spaljivati; 3. pokretati rad kakva uređaja ili instalacije, uključivati; 4. *3. l.* izazivati u ustima oštar i neugodan osjećaj; 5. *fig*. ljutiti, žestiti koga

polȉt se, polȉjen se *svrš*. politi se

polȉtak, polȉlka/polȉka *m* preostali plodovi nakon berbe, pabirak, paljetak

polivãča *ž* sud za zalijevanje

polīvȁt, polȉjen *nesvrš*. polijevati

polīvȁt se, polȉjen se *nesvrš*. polijevati se

polivônje, polivônjo *s gl*. *imen*. *od* **polīvȁt**, polijevanje

pȍlka *ž* vrsta starinskoga plesa, polka

pȍlkava *ž* potkova → **pȍlkova**

polkīvȁt, polkȉjen *nesvrš*. stavljati potkovu na kopito životinje, potkivati

polkopȁt, polkopȏn *svrš*. potkopati

polkopōvȁt, polkopõjen *nesvrš*. potkapati

pȍlkova *ž* potkova → **pȍlkava**

polkovȁt, polkȕjen *svrš*. staviti potkovu na kopito životinje, potkovati

pȍlkovica *ž* metalna pločica koja se stavlja na dno cipela

polkȓpit, polkȓpin *svrš*. pokrpati s donje strane čega

polkūpȉt, polkũpin *svrš*. dati komu mito, potplatiti, podmititi → **polmītȉt**, **polplōtȉt**

polkupīvȁt, polkupȉjen *nesvrš*. davati komu mito, potplaćivati, podmićivati → **polmićīvȁt**, **polplaćīvȁt**

põlma *ž* 1. vrsta drva, palma; 2. maslinova grančica koja se nosi na Cvjetnicu na blagoslov u crkvu

polmãzot, polmãžen *svrš*. podmazati

polmȇst, polmȇtēn *svrš*. smiješati sipajući što

polmètnut, polmètnen *svrš*. 1. staviti što pod što kao oslonac, podložiti → **podložȉt**; 2. *fig*. lažno optužiti koga, podvaliti

polmȅtot, polmȅćen *nesvrš*. miješati sipajući što

polmićīvȁt, polmićījen *nesvrš*. davati komu mito, potplaćivati, podmićivati → **polkupīvȁt**, **polplaćīvȁt**

polmīrȉt, polmȋrin *svrš*. ispuniti financijske obveze, podmiriti

polmirīvȁt, polmirījen *nesvrš*. ispunjati financijske obveze, podmirivati

polmīsȉt, polmȋsin *svrš*. pripremiti kvas za tijesto

polmisīvȁt, polmisījen *nesvrš*. pripremati kvas za tijesto

polmītȉt, polmȋtin *svrš*. dati komu mito, potplatiti, podmititi → **polkūpȉt**, **polplōtȉt**

pȍlmuče *pril*. šuteći, šutke → **pȍlmučen**

pȍlmučen *pril*. šuteći, šutke → **pȍlmuče**

pȍlnē *s neskl*. → **pȍdnē** 1. sredina dana, podne; 2. podnevno oglašavanje zvonom

polnȋt, polnesȅn *svrš*. izdržati, podnijeti → **podnȋt**

polnȋt se, polnesȅn se *svrš*. svojim ponašanjem ostaviti određeni dojam, ponijeti se → **podnȋt se**

polnosȉt, polnȍsin *nesvrš*. izdržavati, podnositi → **podnosȉt**

polnosȉt se, polnȍsin se *nesvrš*. svojim ponašanjem ostavljati određeni dojam, vladati se → **podnosȉt se**

pȍlnogu *pril*. blago uzbrdo, ravno (za hodanje)

polȍg, polȍga *m* jaje položeno na određeno mjesto kako bi se kokoši priviknule da ondje nesu jaja, položak, polog

polōgȁt, polȏžen *nesvrš*. 1. stavljati što u vodoravan položaj; 2. dobivati prolaznu ocjenu na ispitu → **pasōvȁt7**

polojȉt, polojȋn *svrš*. namazati lojem, polojiti

polokȁt, polȍčen *svrš*. 1. *3. l.* žedno se napiti i sve popiti (o nekim životinjama); 2. *pejor*. neumjereno, halapljivo popiti (o čovjeku)

polovȉca *ž* polovica

polovȉt, polȍvin *svrš*. uloviti sve redom, poloviti

pȍložaj *m* 1. mjesto na kojemu se što nalazi (zemljopisno); 2. mjesto i raspored vojske u ratu; 3. *fig*. mjesto u društvu, službi ili zvanju

položȉt, polȍžin *svrš*. 1. staviti što u ležeći položaj, poleći → **polȅć**; 2. dobiti prolaznu ocjenu na ispitu → **pasȁt7**, **prȍć7**

polpādot, polpādon *nesvrš*. dospijevati pod čiju vlast ili pod čiji utjecaj, potpadati

polpãsot, polpãšen *svrš*. opasati koga (ob. pojasom)

polpãsot se, polpãšen se *svrš*. opasati se (ob. pojasom)

polpašīvȁt, polpašījen *nesvrš*. opasivati koga (ob. pojasom)

polpašīvȁt se, polpašījen se *nesvrš*. opasivati se (ob. pojasom)

polpãzuh *m* pazuho

polpȅta *ž* pržena pogačica od mljevena mesa

polpȇtȉt, polpȇtin *svrš*. nagnječiti stražnji gornji dio cipele

polpirãča *ž* kolac koji potpire, potpirač

polpȉrot, polpȉren *nesvrš*. podupirati

pȍlpis *m* potpis

polpīsȁt, polpĩšen *svrš*. potpisati

polpīsȁt se, polpĩšen se *svrš*. potpisati se

polpĩšen (polpĩšeni) *pridj*. potpisan

polpišīvȁt, polpišĩjen *nesvrš*. potpisivati

polpišīvȁt se, polpišĩjen se *nesvrš*. potpisivati se

polplaćīvȁt, polplaćĩjen *nesvrš*. davati komu mito, potplaćivati, podmićivati → **polkupīvȁt**, **polmićīvȁt**

polplȅst, polpletȅn *svrš*. oplesti donji dio (npr. čarape), potplesti

polplȉćot, polplȉćen *nesvrš*. opletati donji dio (npr. čarape), potplitati

polplōtȉt, polplõtin *svrš*. dati komu mito, potplatiti, podmititi → **polkūpȉt**, **polmītȉt**

polpōlȉt, polpõlin *svrš*. potpaliti → **popōlȉt**

pȍlpora *ž* 1. novčana pomoć; 2. podrška, oslonac

polprĩt, pȍlpren *svrš*. poduprijeti

polprûg, polprùga *m* pojas koji se veže konju ispod trbuha (da bi se učvrstilo sedlo)

polsmihīvȁt se, polsmihĩjen se *nesvrš*. osmjehivati se podrugujući se, podsmjehivati se

polstaknȕt, polstãknen *svrš*. podjariti, potaknuti, razbuktati vatru → **poltaknȕt**, **staknȕt**

polstrȉć, polstrīžȅn *svrš*. podstrići, podšišati

Polstrōnȁ, Polstroně̩ *ž* Podstrana (naselje pored Splita)

pȍlša *ž* posuvraćeni donji dio rukava košulje, manšeta, posuvratak

poltaknȕt, poltãknen *svrš*. podjariti, potaknuti, razbuktati vatru → **polstaknȕt**, **staknȕt**

poltrȍna *ž* stolica s naslonom, naslonjač

poltrūnȉt, poltrũnin *svrš*. podsjeći (npr. divlju mladicu na lozi, cvijet i sl.)

poltrunīvȁt, poltrunĩjen *nesvrš*. odsijecati (npr. divlju mladicu na lozi, cvijet i sl.)

polubrãća *ž zb*. *imen*. *od* **pȍlubrat**, polubraća

pȍlubrat *m* polubrat

polūdȉt, polũdin *svrš*. 1. psihički oboljeti, postati umobolnim; 2. izluditi, izgnjaviti; 3. *fig*. postati zanesenim, zaluđenim kime ili čime

poludīvȁt, poludĩjen *nesvrš*. 1. psihički obolijevati, postajati umobolnim; 2. izluđivati, gnjaviti; 3. *fig*. postajati zanesenim, zaluđenim kime ili čime

polùga *ž* dugačka motka, poluga

pȍlusestrȁ, pȍlusestrę̩ *ž* polusestra

polušijȁt, polušijôn *svrš*. oprati rublje u **lušȉji**

pȍ̩lver *m* puder (za lice)

pomaknȕt, pomãknen *svrš*. pomaknuti

pomaknȕt se, pomãknen se *svrš*. pomaknuti se

pomãlo *pril*. polako, polagano

pomanjkȁt, pomanjkôn *svrš*. ponestati

pȍmast, pȍmasti *ž* samo kao ▲ *zôlnjo pȍmast* bolesničko pomazanje (sakrament) → **pomãzonje**

pomãzonje, pomãzonjo *s gl. imen. od* **pomãzot**, bolesničko pomazanje (sakrament) → **pȍmast**

pomãzot, pomãžen *svrš.* 1. namazati čime (ob. masnim); 2. kruhom pokupiti ostatke hrane (npr. po tanjuru)

pomȅst, pometȅn *svrš.* metući što očistiti, pomesti

pomȉcot, pomȉčen *nesvrš.* pomicati

pomidȍr *m* rajčica (biljka i plod)

pomȉlovot, pomȉlujen *svrš.* 1. pogladiti, podragati → **poglãdit**; 2. oprostiti ili smanjiti kaznu osuđeniku; 3. smilovati se (u molitvi)

pȍmirba *ž* izmirenje, pomirenje → **pomirẹ̑nje**

pomirẹ̑nje, pomirẹ̑njo *s* izmirenje, pomirenje → **pȍmirba**

pomīrȉt, pomȉrin *svrš.* izmiriti, pomiriti

pomīrȉt se, pomȉrin se *svrš.* izmiriti se, pomiriti se

pomȉslit, pomȉslin *svrš.* predočiti u mislima, pomisliti

pomīšȁt, pomȉšon *svrš.* pomiješati

pomīšȁt se, pomȉšon se *svrš.* pomiješati se

pomīšjȁt, pomȉšjon *nesvrš.* predočivati u mislima, pomišljati

pọ̑mja *ž* 1. pozornost, pažnja; 2. briga, skrb

pọ̑mjiv (pọ̑mjivi) *pridj.* pažljiv, brižljiv, pomnjiv

pọ̑mjivo *pril.* pažljivo, brižljivo, pomnjivo

pȍmladak, pȍmlalka/pȍmlaka *m* potomstvo, mladež, pomladak

pomladīvȁt se, pomladȉjen se *nesvrš.* pomlađivati se

pomlōdȉt se *svrš.* pomladiti se

pomlōtȉt, pomlõtin *svrš.* 1. izmlatiti mlatilom (npr. žito); 2. izudarati, potući

pomlōtȉt se, pomlõtin se *svrš.* potući se, pomlatiti se → **pobȉt se**, **potũć se**

pomȍčen (pomȍčeni) *pridj.* koji je uronjen u tekućinu da se namoči, namočen

pomočȉt, pomȍčin *svrš.* namočiti (npr. rublje u vodu, bakalar i sl.)

pomočȉt se, *3. l.* pomȍči se *svrš.* namočiti se (npr. o rublju u vodi, bakalaru i sl.)

pȍmoć, pȍmoći *ž* pomoć

pomȍć, pomȍžen *svrš.* pružiti pomoć ili podršku, pomoći

pomȍć se, pomȍžen se *svrš.* popraviti se, poboljšati se, oporaviti se

pomoćnīk, pomoćnīkā *m* pomoćnik

pomōgȁt, pomõgon/pomõžen *nesvrš.* pružati pomoć ili podršku, pomagati

pomȍrac, pomọ̑rca *m* pomorac

pomoritȏd, pomoritȏdi *ž* masovno i naglo umiranje ljudi ili ugibanje životinja, pomor

pomrčȁt, *3. l.* pomȑčo 1. pomračiti (o nebeskome tijelu); 2. *fig.* izgubiti (o pamćenju)

pomrīt, pọ̑mren *svrš.* poumirati, pomrijeti

pomȕst, pomūzȅn *svrš.* pomusti

pôn, pãna *m* vrsta krutoga sukna

ponãra *ž* četvrtasto udubljenje u zidu (za spremanje manjih predmeta)

ponãšu *pril.* na naš način, naški

pōnȁt, põnon *nesvrš.* potajice pratiti, uhoditi

ponãtik (ponãtiki) *pridj*. pognut, pogrbljen

pônča *ž* veliki trbuh, drobušina → **drobȉna1**

ponȉstra *ž* prozor

ponȋt se, ponesȅn se *svrš*. svojim ponašanjem ostaviti određeni dojam, ponijeti se

pònizan, pònizna, pònizno (pònizni) *pridj*. ponizan

ponīzȉt, ponȋzin *svrš*. poniziti

ponīzȉt se, ponȋzin se *svrš*. poniziti se

ponizīvȁt, ponizȋjen *nesvrš*. ponižavati

ponizīvȁt se, ponizȋjen se *nesvrš*. ponižavati se

ponīznȍst, ponīznȍsti *ž* poniznost

ponȋžen (ponȋženi) *pridj*. ponizan (u molitvi)

ponõse *pril*. osobito, posebice

ponȍsit (ponȍsiti) *pridj*. ponosit, ponosan

ponosȉt se, ponȍsin se *nesvrš*. osjećati ponos, dičiti se, ponositi se

ponȍsito *pril*. s ponosom, ponosno

ponovȉt, ponȍvin *svrš*. ponoviti

ponōvjȁt, ponōvjon *nesvrš*. ponavljati

pôntit, pôntin *nesvrš*. držati u pameti, ne zaboravljati, pamtiti

pònuda *ž* ponuda

ponȕdit, ponȕdin *svrš*. ponuditi

ponȕdit se, ponȕdin se *svrš*. ponuditi se

ponȕkot, ponȕkon *svrš*. potaknuti, ponukati → **potaknȕt**

ponjȕšit, ponjȕšin *svrš*. njušeći osjetiti miris, ponjušiti

poodȁt, poodõn *svrš*. udati redom

poodȁt se, poodõn se *svrš*. udati se redom

pȍp, popȁ *m* svećenik

pôpa *m* vrhovni poglavar Katoličke Crkve, papa

pōpȁk, põpka/põvka *m* rožnata tvorba na vrhovima prstiju nekih životinja, papak

popãrit, popãrin *svrš*. izložiti pari, popariti

popȁst, *3. l.* popōsȅ *svrš*. pasući sve pojesti, popasti

×pōpȅ, popẹ̄ *m* roditelj muškoga spola, otac → **ćāća**, **otàc1**

popȅčak, popȅška *m* željezna naprava kojom se razgrće vatra, žarač

popẹ̄t, pȍpnen *svrš*. podignuti → **uspẹ̄t**

popẹ̄t se, pȍpnen se *svrš*. popeti se, uspeti se → **uspẹ̄t se**

popȉć *m* vrsta zrikavca

pôpin *pridj*. koji se odnosi na papu, papin

popȉpot, popȉpon *svrš*. lagano dodirnuti prstima, popipati

popīsȁt, popȋšen *svrš*. sastaviti popis, popisati

popišȁt, popišôn *svrš*. *vulg*. smočiti što uriniranjem

popišȁt se, popišôn se *svrš*. *vulg*. pomokriti se

popȉt, popȉjen *svrš*. popiti

poplȁt, poplãta *m* donji dio cipele, potplat

poplimȁt, *3. l.* poplimô *svrš*. poplaviti (o moru, vodi u kupaoni i sl.)

popodȉt, popodȋn *svrš*. postaviti pod

pȍpol *pril*. popola

popõlī̏t, popõlin *svrš*. potpaliti → **polpõlī̏t**

popǫ̑lnę̑ *pril*. poslijepodne, popodne → **poslipǫ̑lnę̑**

popȍnica *ž* vrsta ribarske mreže stajaćice

popovskî *pridj*. koji se odnosi na svećenike, svećenički

poprãvit, poprãvin *svrš*. popraviti → **naprãvit3**

poprãvit se, poprãvin se *svrš*. postati boljim, poboljšati se

poprãžit, poprãžin *svrš*. malo popržiti

poprīšćī̏t se, poprīšćin se *svrš*. oprištaviti se, poprištiti se

poprõvjȁt, poprõvjon *nesvrš*. popravljati → **napravījȁt3**

poprõvjȁt se, poprõvjon se *nesvrš*. 1. postajati boljim, poboljšavati se; 2. oporavljati se

popr̃skot, popr̃skon *svrš*. poškropiti, poprskati → **poštrãpot**

popȕcot, *3. l*. popùco/popȕče *svrš*. dobiti pukotine, ispucati → **ispȕcot1**

***popûlbina** *ž* popudbina

popūstī̏t, popũstin *svrš*. 1. učiniti da što bude manje zategnuto, olabaviti, opustiti → **laškȁt**; 2. prestati se protiviti

popūšćȁt, popũšćon *nesvrš*. 1. činiti da što bude manje zategnuto, labaviti, opuštati → **laškōvȁt**; 2. prestajati se protiviti

popuzī̏t se, popuzĩn se *svrš*. posklizнuti se

pôr *m* par

pȍrat, pǫ̑rta *m* luka s pristaništem

pōrȁt, põron *nesvrš*. 1. trgati na manje komade, raskidati (npr. platno); 2. brati divlje raslinje (nožem); 3. *fig*. trošiti, habati

poravnȁt, poravnôn *svrš*. poravnati

porazbījȁt, porazbĩjen *svrš*. razbiti sve redom, porazbijati

pǫ̑rcija *ž* određena količina obroka, porcija → **porcijũn**

porcijũn, porcijũni *ž* određena količina obroka, porcija → **pǫ̑rcija**

porebambī̏t, porebambîn *svrš*. duševno oslabiti, postati senilnim, poseniliti → **izvī̏trit2**, **ižvampī̏t2**, **rebambī̏t**, **žvampī̏t2**

porȅ́ć, porȅčen *svrš*. ne priznati ono što je izrečeno, opozvati svoje riječi, poreći

porefȁt, porefõn *svrš*. ponoviti što drugi put

poremȅtit, poremȅtin *svrš*. poremetiti

poremȅtit se, poremȅtin se *svrš*. 1. smesti se, smotati se, zbuniti se; 2. pasti u stanje nerazboritoga rasuđivanja

pȍrez *m* porez

porī̏čmot se, porī̏čmon se *svrš*. porječkati se → **porī̏škot se**

porinūćȩ̑, porinūćô *s gl. imen. od* **porī̏nut**, spuštanje broda u more, porinuće

porī̏nut, porī̏nen *svrš*. spustiti brod u more, porinuti

porī̏škot se, porī̏škon se *svrš*. porječkati se → **porī̏čmot se**

porī̏zot, porī̏žen *svrš*. 1. nanijeti ozljedu oštrim predmetom, posjeći, porezati → **posī̏ć2**; 2. odrezati (npr. lozu)

porī̏zot se, porī̏žen se *svrš*. posjeći se, porezati se → **posī̏ć se**

porkãca *ž vulg*. žena nemoralnoga i nečednoga ponašanja

porkaćũn, porkaćūnȁ *m* prostak, pokvarena osoba

porkarȉja *ž* pokvaren postupak, svinjarija, bezobrazluk

porọ̑d, porȍda *m* 1. porođaj; 2. pomladak, potomstvo

porojẹ̑nje, porojẹ̑njo *s* čin Isusova porađanja, porođenje

porosȉt, *3. l.* porȍsi *svrš*. 1. pokriti rosom; 2. pasti u sitnim kapima (o kiši) → **poškropȉt3**

portantîn *m* naprava za prenošenje bolesnika, nosila

pọ̑rtik *m* hodnik → **koridũr**

pôrtit, pôrtin *svrš*. 1. otići na put, otputovati; 2. *fig*. umrijeti

portôda *ž* pladanj, poslužavnik

portũn, portūnȁ *m* glavna ulazna vrata zgrade

porũčȉt, porũčin *svrš*. poručiti

poručívāt, poručȉjen *nesvrš*. poručivati

pòruga *ž* poruga

porumenȉt, porumenȉn *svrš*. postati rumenim, porumenjeti

porūžȉt, porũžin *svrš*. oštro ukoriti koga, izgrditi

pôs *m* 1. pojas, opasač; 2. dio tijela, struk

pòsada *ž* momčad, ljudstvo koje upravlja i održava brod, avion i sl., posada

posaližȁt, posaližôn *svrš*. pokriti pločama (npr. put, dvorište i sl.), popločiti

posẹ̑ban, posẹ̑bna, posẹ̑bno (posẹ̑bni) *pridj*. 1. koji je odvojen od drugih, koji nije dio cjeline, zaseban; 2. koji je drugačiji od drugih, naročit, specifičan, osobit

posẹ̄gnȕt, posẹ̑gnen *svrš*. posegnuti

posegundȁt, posegundôn *svrš*. usuglasiti se s čijim mišljenjem, poduprijeti čije mišljenje

posegundōvȁt, posegundõjen *nesvrš*. podupirati čije mišljenje, podupirati čije mišljenje

pòsičina *ž* viroza s povraćanjem

posȉć, posīčẽn *svrš*. 1. sasjeći; 2. nanijeti ozljedu oštrim predmetom, posjeći, porezati → **porȉzot1**

posȉć se, posīčẽn se *svrš*. porezati se, posjeći se → **porȉzot se**

posīdȉt, posȉdin *svrš*. postati sijedim, posijedjeti → **pobīlȉt2**, **pobèrovit**

posȉjot, posȉjen *svrš*. 1. baciti sjeme u zemlju; 2. *fig*. zaturiti, zametnuti, zagubiti

posīnȉt, posȉnin *svrš*. usvojiti muško dijete, posiniti

posȉpot, posȉpjen *nesvrš*. istresati sipku tvar po čemu, posipati

posȉsot, posȉson *svrš*. posisati

poskakīvȁt, poskakȉjen *nesvrš*. skakati uvis, poskakivati

poskočȉt, poskȍčin *svrš*. skočiti uvis, poskočiti

poskūpȉt, *3. l.* poskũpi *svrš*. postati skupim ili skupljim, poskupjeti

poskupīvȁt, *3. l.* poskupȉje *nesvrš*. postajati skupim ili skupljim, poskupljivati

poslȁt, pọ̑šjen *svrš*. poslati

posli *prijedl*. poslije

pòsli *pril*. kasnije, poslije

poslipọ̑lnẹ̑ *pril*. popodne, poslijepodne → **popọ̑lnẹ̑**

poslõn, poslõnā, poslõnȍ (pȍsloni) *pridj*. otpremljen, otpravljen, poslan

poslovȁt, poslȕjen *nesvrš*. voditi posao/poslove, poslovati

pȍsluh *m* poslušnost, posluh

poslȕšot, poslȕšon *svrš*. 1. izvršiti čiju želju, zapovijed ili molbu; 2. posluhnuti, počuti

poslūžȉt, poslūžin *svrš*. ponuditi jelom i pićem, poslužiti

poslūžȉt se, poslūžin se *svrš*. uzeti ponuđeno jelo i piće, poslužiti se

poslužīvȁt, poslužȉjen *nesvrš*. nuditi jelom i pićem, posluživati

poslužīvȁt se, poslužȉjen se *nesvrš*. uzimati ponuđeno jelo i piće, posluživati se

posôl, pȍsla *m* 1. rad, posao; 2. obveza, dužnost, zadatak

posȍlica *ž* tanak sloj morske soli od kapljica mora (nošen vjetrom)

posolȉt, posȍlin *svrš*. posoliti

posȍljen (posȍljeni) *pridj*. posoljen

pospolȉt se, *3. l.* pospȍli se *svrš*. pokvariti se (o ohladnjeloj juhi)

pospȕgot, pospȕgon *svrš*. 1. upiti tekućinu pomoću spužve ili krpe; 2. *3. l.* upiti samo od sebe (o čemu suhome); 3. *fig*. usvojiti, zapamtiti

posrȁt, posȅren *svrš*. *vulg*. obaviti veliku nuždu → **posrȁt se**

posrȁt se, posȅren se *svrš*. *vulg*. obaviti veliku nuždu → **posrȁt**

posr̃ćot, posr̃ćen *nesvrš*. 1. spoticati se i gubiti ravnotežu; 2. *fig*. gubiti duhovnu snagu i samopouzdanje

posrȉ *prijedl*. posred

posrȉćit se, *3. l.* posrȉći se *svrš*. imati sreće u čemu, posrećiti se

posrīdȉ *pril*. posrijedi

posrkȁt, posr̃ćen *svrš*. popiti srčući, posrkati

posrnȕt, posr̃nen *svrš*. 1. spotaknuti se i izgubiti ravnotežu → **potȕpnut**; 2. *fig*. izgubiti duhovnu snagu i samopouzdanje

posrōnȁc, posrõnca *m vulg*. posranko, posranac

pȏst *m* vrijeme suzdržavanja od hrane, post → **žẽžin**

postamȅnat, postamȇnta *m* podnožje, postolje (npr. kipa)

postarĩnsku *pril*. na starinski način

postãrit se, postãrin se *svrš*. izgledom postati starijim (bez obzira na godine), postarati se

postȁt, postãnen *svrš*. 1. početi što biti; 2. iz jednoga oblika ili stanja doći u drugi oblik ili stanje; 3. dobiti novu ulogu, funkciju i sl.

pȍstava *ž* tanka tkanina koja se prišiva s unutrašnje strane odjevnih predmeta, podstava

postȉć, postȉgnen *svrš*. postići → **postȉgnut**

postȉgnut, postȉgnen *svrš*. postići → **postȉć**

pȍstija *ž* krevet, postelja

pȍstijica *ž* 1. *dem*. *od* **pȍstija**, krevetić, posteljica; 2. plodva, placenta

Postȉra, Postȋr *s mn*. naselje na otoku Braču, Postira

Postȉranin *m* onaj koji je rodom iz Postira; stanovnik Postira

Postȋrka *ž* ona koja je rodom iz Postira; stanovnica Postira

postȋrski *pridj*. koji se odnosi na Postirane i Postira, postirski

postȉt, postĩn *nesvrš*. držati post, postiti → **žežinȁt**

postivȁt, postivôn *svrš*. staviti sve na svoje mjesto, posložiti

postȉzot, postȉžen *nesvrš*. postizati

postǫ̑l, postolȁ *m* cipela

postolõr, postolõrā *m* postolar → **kaligẹ̑r**

postȍtak, postȍlka *m* postotak

postrojȉt, postrȍjin *svrš*. 1. razmjestiti u redove (ob. u vojsci); 2. *fig*. upozoriti koga na njegove pogreške, propuste ili obveze

postrojȉt se, postrȍjin se *svrš*. stati u red, zauzeti položaj

postūpȁt, postũpon *nesvrš*. postupati

postūpȉt, postũpin *svrš*. postupiti

posūmjȁt, posũmjon *svrš*. osjetiti sumnju, posumnjati

posũt, pǫ̑spen *svrš*. istresti sipku tvar po čemu, posuti

posvãdit, posvãdin *svrš*. izazvati svađu među kime, zavaditi, posvaditi → **svãdit**

posvãdit se, posvãdin se *svrš*. zavaditi se, posvaditi se → **pokōrȁt se**, **svãdit se**

posvȅ *pril*. u punoj mjeri, sasvim, potpuno, posve

posvẹ̑ćen (posvẹ̑ćeni) *pridj*. 1. koji je primio posvećenje; 2. koji se u potpunosti predao čemu (npr. radu, zanimanju i sl.)

posvećīvȁt, posvećījen *nesvrš*. vršiti posvetu, posvećivati

posvećīvȁt se, posvećījen se *nesvrš*. prepuštati se u potpunosti, predavati se (npr. radu, zanimanju i sl.)

posvẹ̑tȉt, posvẹ̑tin *svrš*. izvršiti posvetu, posvetiti

posvẹ̑tȉt se, posvẹ̑tin se *svrš*. prepustiti se u potpunosti, predati se (npr. radu, zanimanju i sl.)

posvidočȉt, posvidȍčin *svrš*. izvršiti čin svjedočenja, posvjedočiti

posvīstȉt, posvĩstin *svrš*. 1. učiniti svjesnim, osvijestiti; 2. kazniti, ukoriti, natući koga da postane bolji, da se opameti (ob. dijete)

posvītlȉt, posvĩtlin *svrš*. baciti mlaz svjetla, posvijetliti

posvōjȁt, posvõjon *nesvrš*. prihvaćati koga ili što kao svoje, posvajati

posvojȉt, posvȍjin *svrš*. prihvatiti koga ili što kao svoje, posvojiti

pošćẹ̑r, pošćẹ̑rā *m* poštar

pošćerȕša *ž* poštarica

pošempjȁt, pošempjôn *svrš*. izludjeti, poblesavjeti

pȍšica *ž* vrsta zarazne bolesti, viroza

poškajȁt, poškajôn *svrš*. popraviti propusna mjesta na čemu (npr. na potplatu, krovu)

poškajōvȁt, poškajõjen *nesvrš*. popravljati propusna mjesta na čemu (npr. na potplatu, krovu)

poškorūpȉt, poškorũpin *svrš*. ukloniti, skinuti skorup

poškorūpȕ *pril*. površno, nemarno

poškrnjȁt, poškrnjôn *svrš*. 1. lagano ogrepsti; 2. malo oglodati

poškropȉt, poškrȍpin *svrš*. 1. poprskati kapljicama blagoslovljene vode; 2. poprskati, ovlažiti (npr. rublje); 3. *3. l*. pasti u sitnim kapima (o kiši) → **porosȉt2**

poškūrȉt, poškũrin *svrš*. postati tamnim, potamnjeti

pošôda *ž* pribor za jelo

pošpikȉvac, pošpikîvca *m* osoba koja zadirkuje, zadirkivač → **špîkovac**

pȍšt *m* putnički salon u parobrodu

pȍšta[1] *ž* 1. poštanski ured; 2. poštanska pošiljka; 3. ustanova koja se bavi prenošenjem poruka i dostavljanjem pošiljaka

pȍšta[2] *ž* mjesto gdje ribarska družina lovi ribu, ribarsko lovište

poštarȉna *ž* poštarina

poštȇn, poštenā, poštenò (poštèni) *pridj*. koji se odlikuje poštenjem, pošten

poštenò *pril*. na pošten način, s poštenjem, pošteno

poštȇnje, poštȇnjo *s* poštenje

poštenjõk, poštenjōkā *m* osoba koja se odlikuje poštenjem, poštenjak

poštīvāt, poštĩjen *nesvrš*. uvažavati, cijeniti, poštovati → **poštovȁt**

pǫ̃što *pril*. po kojoj cijeni, pošto → **pǫ̃č**

poštovȁt, poštŭjen *nesvrš*. uvažavati, cijeniti, poštovati → **poštīvāt**

poštrãpon (poštrãponi) *pridj*. poškropljen, poprskan

poštrãpot, poštrãpon *svrš*. poškropiti, poprskati → **popȓskot**

poštukȁt, poštukȏn *svrš*. ispuniti sve pukotine po redu **štȕkon**, zakitati

pošūštȉt se, pošũštin se *svrš*. ušutjeti, utihnuti, pritajiti se (ob. o čovjeku nakon što ga napadnu riječima, prekore, prigovore i sl.)

pȍt *m* metalni kuhinjski sud

pǫ̑t pȍta *m* pot, znoj

potãjice *pril*. krišom, potajice

potakjȁt, potakjȏn *svrš*. zabiti **tãkje** u zemlju (radi podupiranja biljaka)

potaknȕt, potãknen *svrš*. ponukati, potaknuti → **ponȕkot**

pȍtan, potnā, pȍtno (pȍtni) *pridj*. oznojen, znojan

pȍtanko *pril*. detaljno, podrobno

potavelȁt, potavelȏn *svrš*. popločati keramičkim pločicama

potȅć, *3. l*. potečȅ *svrš*. početi teći, poteći

potẽgnȕt, potẽgnen *svrš*. 1. snažno što povući; 2. udariti (npr. kamenom, šakom i sl.); 3. duboko uvući u sebe iz čega (npr. dim iz cigarete, rakiju iz boce i sl.)

poteplȉt, potẽplin *svrš*. podgrijati → **polgrȉjot**

poteštõl, poteštōlā *m* podnožje

poteštôt *m* predsjednik općine, načelnik → **nāčẽlnik**

potẽzȁt, potẽžen *nesvrš*. 1. snažno što povlačiti; 2. duboko uvlačiti u sebe iz čega (npr. dim iz cigarete, rakiju iz boce i sl.)

potȉcot, potȉčen *nesvrš*. nukati, poticati

pȍtić *m dem*. *od* **pȍt**

pȍtiho *pril*. jedva čujno, na tih način, potiho

potȉrot, potȉron *svrš*. potjerati

potȉt se, potĩn se *nesvrš*. znojiti se

potlãčen (potlãčeni) *pridj*. koji je podvrgnut tlačenju, potlačen

potlãčit, potlãčin *svrš*. podčiniti, podjarmiti, potlačiti

potleȕšica *ž* prizemna skromna kućica

potȍk *m* potok

potȍlica *ž* odobravanje čijih postupaka ili riječi, povlađivanje (ob. prema djeci, i to najčešće kada to nije potrebito)

potòmak, potônka *m* potomak

potǫ̑nstvo *s* mladi naraštaj (prema roditeljima i predcima), potomstvo

potonȕt, potònen *svrš*. potonuti

potopȉt, potòpin *svrš*. 1. učiniti da što potone; 2. uroniti u vodu

potopȉt se, potòpin se *svrš*. potopiti se

potrbȕšice *pril*. na trbuhu, potrbuške

potrèfit, potrëfin *svrš*. 1. *3. l*. dogoditi se slučajno, zbiti se neplanirano → **intrȁt2**, **trèfit3**; 2. naći se u prigodi → **intrȁt3**, **trèfit4**

pòtres *m* potres → **taramȕt**, **trûs**

potrȉba *ž* 1. ono što je potrebno; 2. neimaština, oskudica, nevolja; 3. tjelesna nužda

potrîban, potrîbna, potrîbno (potrîbni) *pridj*. 1. koji treba da bi se što učinilo, bez kojega se ne može; 2. sirot, siromašan, oskudan

potrībīt, potrîbin *svrš*. pročistiti, odstraniti nepotrebno, otrijebiti → **istrībīt1**, **otrībīt1**

potrūdīt se, potrũdin se *svrš*. potruditi se

potũć, *3. l*. potūčë *svrš*. napraviti štetu, uništiti, potući (o tuči) → **istũć4**

potũć se, potūčën se *svrš*. pomlatiti se, potući se → **pobīt se**, **pomlōtīt se**

pòtuka *ž* šteta nastala gaženjem zemlje i uništavanjem nasada (o životinjama)

potukovȁt, *3. l*. potukȕje *nesvrš*. gaziti zemlju i uništavati nasade (o životinjama)

potūlīt se, potũlin se *svrš*. pokunjiti se, snužditi se, potuliti se → **pokūnjīt se**

potũljen (potũljeni) *pridj*. pokunjen, snužden, potuljen → **pokũnjen**

potȕpnut, potȕpnen *svrš*. spotaknuti se i izgubiti ravnotežu → **posrnȕt1**

potūžīt se, potũžin se *svrš*. požaliti se, potužiti se → **požãlit se**

pòtvora *ž* lažna optužba, kletva, objeda

potvōrȁt, potvõron *nesvrš*. lažno optuživati, objeđivati

potvorȉt, potvòrin *svrš*. lažno optužiti, obijediti

pòtvrda *ž* potvrda

potvrdȉt, potvȓdin *svrš*. potvrditi

potvrdīvȁt, potvrdȉjen *nesvrš*. potvrđivati

poubījȁt, poubȉjen *svrš*. ubiti sve redom, pobiti, poubijati → **pobȉt2**

poumȉrot, poumȉren *svrš*. umrijeti jedan za drugim, poumirati

povalīvȁt, povalȉjen *nesvrš*. 1. rušiti, obarati; 2. *vulg*. vršiti seksualni čin nad kime

povalīvȁt se, povalȉjen se *nesvrš*. hrvati se (ob. u igri)

povećãlo *s* povećalo

povećȁt, povećȏn *svrš*. povećati

povećȁt se, povećȏn se *svrš*. povećati se

povećōvȁt, povećõjen *nesvrš*. povećavati

povećōvȁt se, povećõjen se *nesvrš*. povećavati se

povȅst, povedën *svrš*. 1. vodeći uzeti sa sobom; 2. učiniti prvi korak u čemu, započeti (npr. ples, pjesmu i sl.)

povẹ̑zȁt, povẹ̑žen *svrš*. 1. vezanjem što učvrstiti; 2. *fig*. dovesti što u smislenu vezu

povẹ̑zȁt se, povẹ̑žen se *svrš*. uspostaviti odnos s kime, ostvariti kontakt

povežīvȁt, povežȋjen *nesvrš*. 1. vezanjem što učvršćivati; 2. *fig*. dovoditi što u smislenu vezu

povežīvȁt se, povežȋjen se *nesvrš*. uspostavljati odnos s kime, ostvarivati kontakt

povījȁt, povȋjen *nesvrš*. 1. uvijati dijete u povoj; 2. činiti da se što sagne, pogne

povījȁt se, povȋjen se *nesvrš*. svijati se

povīrȉt, povȋrin *svrš*. kriomice pogledati, poviriti

povȉrit, povȉrin *svrš*. 1. dati komu koga ili što na brigu ili čuvanje; 2. reći komu što u povjerenju

povȉrit se, povȉrin se *svrš*. povjeriti se

povirīvȁt, povirȋjen *nesvrš*. kriomice pogledavati, povirivati

povȉrovot, povȉrujen *svrš*. povjerovati

povīsȉt, povȋsin *svrš*. povisiti

povisīvȁt, povisȋjen *nesvrš*. povisivati

pȍviše *prijedl*. ponad, iznad

pȍviše *pril*. iznad, malo više

pȍvišica *ž* povećanje plaće, povišica

povȉt, povȉjen *svrš*. 1. uviti dijete u povoj; 2. učiniti da se što savije, sagne, pogne

povȉt se, povȉjen se *svrš*. sviti se

Pȍvja, Pȍvaj *s mn*. naselje na otoku Braču, Povlja

pȍvlaka *ž* vrlo tanak sloj čega na ravnoj površini (npr. prašina)

pȍvodanj, pȍvodnja *m* jaka kiša (koja stvara bujice)

povȍj, povȍja *m* 1. platno kojime se povijaju mala djeca; 2. tanko platno ili gaza za previjanje ozljede, zavoj

povȍjan, povȍjna, povȍjno (povȍjni) *pridj*. pogodan, povoljan

povȍjno *pril*. pogodno, povoljno

povōlīt, povõlin *svrš*. 1. srušiti, oboriti; 2. *vulg*. izvršiti seksualni čin nad kime

povōlīt se, povõlin se *svrš*. pohrvati se (ob. u igri)

povonjȁt, povȍnjon *svrš*. omirisati, pomirisati

pȍvr *prijedl*. iznad, povrh → **pȍvrh**

povȑć, povȑžen *svrš*. osporiti, odbaciti, povrći

pȍvrh *prijedl*. iznad, povrh → **pȍvr**

povrīdīt, povrīdin *svrš*. → **rānit**[1], **uvrīdīt** 1. nanijeti tjelesnu povredu; 2. *fig*. nanijeti duševnu bol

povučȇn, povučenȁ, povučenȍ (povučȅni) *pridj*. koji se ne ističe, introvertan, nenametljiv, povučen

povūć, povūčȅn *svrš*. vukući primaknuti, povući

povūć se, povūčȅn se *svrš*. 1. uzmaknuti se, odstupiti; 2. odustati; 3. *3. l*. vratiti se u prijašnje stanje (npr. o osipu)

poza *prijedl*. nakon, poslije

pozatvōrȁt, pozatvõron *svrš*. sve redom zatvoriti, pozatvarati

pȍzdrav *m* pozdrav

pozdravījȁt, pozdravȋjen *nesvrš*. 1. upućivati komu pozdrav; 2. prenositi komu čiji pozdrav

pozdravījȁt se, pozdravȋjen se *nesvrš*. 1. izmjenjivati među sobom pozdrave; 2. rastajati se, opraštati se

pozdrãvit, pozdrãvin *svrš*. 1. reći, uputiti komu pozdrav; 2. prenijeti komu čiji pozdrav

pozdrãvit se, pozdrãvin se *svrš*. 1. izmijeniti među sobom pozdrave; 2. rastati se, oprostiti se

pòziv *m* zahtjev (ob. pismeni) komu da nekamo dođe, da sudjeluje u čemu ili da učini što, poziv

pozlìt, *3. l*. pozlĩ *svrš*. osjetiti mučninu, pozliti

ˣpozlōbìt, pozlõbin *svrš*. zaboraviti → **ˣpoznōbìt**, **pozōbìt**, **zaborãvit**, **zōbìt**

poznȁt, poznôn *svrš*. prepoznati

poznȁt se, poznôn se *svrš*. 1. prepoznati se; 2. *3. l*. postati prepoznatljivim, vidljivim, ostati kao trag čega (npr. o ozljedi)

poznãvot, poznãjen *nesvrš*. znati koga, poznavati

poznãvot se, poznãjen se *nesvrš*. 1. znati se međusobno, poznavati se → **znȁt se**; 2. *3. l*. biti prepoznatljivim, vidljivim, ostajati kao trag čega (npr. o ozljedi)

ˣpoznōbìt, poznõbin *svrš*. zaboraviti → **ˣpozlōbìt**, **pozōbìt**, **zaborãvit**, **zōbìt**

pozobȁt, pozȍbjen *svrš*. 1. *3. l.* pojesti sve kljucajući; 2. pojesti sve uzimajući zrno po zrno, pojesti sve zrnate plodove

pozōbìt, pozõbin *svrš*. zaboraviti → **ˣpozlōbìt**, **ˣpoznōbìt**, **zaborãvit**, **zōbìt**

pozǫ̑rnīca *ž* scena, pozornica

pozvȁt, pozovȅn *svrš*. pozvati

pozvõn, pozvōnā, pozvōnȍ (pozvõni) *pridj*. pozvan

pozvonìt, pozvȍnin *svrš*. pozvoniti

požãlit, požãlin *svrš*. osjetiti žaljenje zbog kakva postupka, požaliti → **pokãjot se2**

požãlit se, požãlin se *svrš*. potužiti se, požaliti se → **potūžìt se**

požanjȁt, požãnjen *svrš*. obaviti žetvu, požeti → **požȁt**

pȍžar *m* požar

požȁt, požãnjen *svrš*. obaviti žetvu, požeti → **požanjȁt**

poželìt, požȅlin *svrš*. 1. osjetiti želju prema komu ili čemu; 2. iskazati komu dobru želju

požerȁt, požȅren *svrš*. 1. *3. l*. pojesti, požderati (o životinjama) → **požrīt1**; 2. *fig*. *pejor*. halapljivo, pohlepno, pretjerano pojesti (o čovjeku) → **požrīt2**; 3. počešati

požerȁt se, požȅren se *svrš*. počešati se

požīvìt, požīvȅn *svrš*. doživjeti do određene dobi, poživjeti

požrīt, požȅren *svrš*. 1. *3. l*. pojesti, požderati (o životinjama) → **požerȁt1**; 2. *fig*. *pejor*. halapljivo, pohlepno, pretjerano pojesti (o čovjeku) → **požerȁt2**

požrīt se, požȅren se *svrš*. izjesti se, izmučiti se (od briga, teških misli i sl.) → **izgrȉst se**, **izȉst se1**, **skonsumȁt se**

požūtìt, požũtin *svrš*. postati žutim, požutjeti

pr *prijedl*. pred → **prid**

prãća *ž* 1. naprava u obliku slova V s gumenom vrpcom pomoću koje se izbacuje manji predmet, praćka; 2. užad na samaru kojime se veže teret

prãćica *ž dem*. *od* **prãća**

prajčȅvina *ž* prasetina, svinjetina

prajčȉć *m dem*. *od* **prōsȁc**, praščić

ˣprama *prijedl*. prema → **prema**

pramalȉće, pramalȉćo *s* proljeće (godišnje doba)

prãskva *ž* breskva (stablo i plod)

prãsnut, *3*. *l*. prãsne *svrš*. 1. proizvesti prasak (npr. o topu); 2. prsnuti

prašȉna *ž* 1. prah → **prôh**; 2. prašina

prȁt, perȅn *nesvrš*. prati

prȁt se, perȅn se *nesvrš*. prati se

pratičinȁ, pratičinę̄ *ž* praksa, iskustvo → **prãtika**

prãtik (prãtiki) *pridj*. izvježban, iskusan, umješan

prãtika *ž* praksa, iskustvo → **pratičinȁ**

prãtit, prãtin *nesvrš*. 1. ići neko vrijeme uz koga koji odlazi; 2. slijediti koga idući za njim, nadzirati; 3. skupljati obavijesti o čemu, biti upućen u što (npr. u nogomet)

praunȕk *m* praunuk

praunȕka *ž* praunuka

prãvedan, prãvedna, prãvedno (prãvedni) *pridj*. pravičan, pravedan

prãvedno *pril*. pravično, pravedno

pravȉca *ž* pravda, pravica → **prôvda1**

pravijõl, pravijōlā *m* svećenički plašt → **plavijõr**

prãvo *s* ovlast, pravo

prãvo *pril*. kako odgovara istini, točno, istinito

prazȍvina *ž* bravetina

prbījȁt, prbȋjen *nesvrš*. premlaćivati, prebijati

prbȉrot, prbȉren *nesvrš*. prebirati

prbȉt, prbȉjen *svrš*. jako istući koga, prebiti, premlatiti, pretući → **prmlōtȉt**, **prtũć**

prbȉt se, prbȉjen se *svrš*. pasti i jako se udariti

prbīvȁt, prbȋvon *nesvrš*. stanovati, živjeti, prebivati

prblīžȉt, prblȋžin *svrš*. približiti

prblīžȉt se, prblȋžin se *svrš*. 1. primaknuti se, doći bliže; 2. *fig*. ući u prisnije odnose, postati blizak, prisan s kime

prbōcȉt, prbõcin *svrš*. 1. prenijeti s jednoga na drugo mjesto, premjestiti → **prhȉtit**, **prmaknȕt2**, **prmȉstit**, **prpomȉstit**; 2. ovlaš staviti što preko čega (npr. košulju preko ramena); 3. povesti koga u automobilu; 4. *fig*. prenijeti što negativno ili teško na drugoga, pripisati komu što (npr. krivnju); 5. učiniti da tko promijeni ustanovu ili smjer

prbōcȉt se, prbõcin se *svrš*. 1. prijeći s jednoga na drugo mjesto, premjestiti se → **prhȉtit se**, **prmaknȕt se2**, **prmȉstit se**, **prpomȉstit se**; 2. promijeniti ustanovu ili smjer

prbolȉt, prbolȋn *svrš*. 1. izliječiti se od kakve bolesti, ozdraviti; 2. *fig*. prestati žaliti za kime ili čime, pomiriti se s kakvim gubitkom

prbrȁt, prbȅren *svrš*. prebrati

prbrȅknut, prbrȅknen *svrš*. proizvesti zvonjavu udarajući klatnom o jednu stranu zvona (ob. kao oglašavanje čije smrti)

prbrodȉt, prbrȍdin *svrš*. premostiti, prevladati, prebroditi → **prhrlȉpit**

prbrojȉt, prbrȍjin *svrš*. 1. dodati kojemu iznosu ili vrijednosti; 2. izbrojiti sve redom

pȑč *m* neuškopljeni jarac

prčẹ̄pȉt, prčẹ̄pin *svrš*. pričepiti

prčẹ̄stȉt, prčẹ̄stin *svrš*. pričestiti

prčẹ̄stȉt se, prčẹ̄stin se *svrš*. pričestiti se

prčẹ̄šćen (prčẹ̄šćeni) *pridj*. koji je primio pričest, pričešćen

prčešćīvȁt, prčešćĩjen *nesvrš*. pričešćivati

prčešćīvȁt se, prčešćĩjen se *nesvrš*. pričešćivati se

prčinȉt se, *3. l*. prčinĩ se *svrš*. prividjeti se, pričiniti se → **učinȉt se2**

prčinjãlo, prčinjãlota *m* osoba koja se oholi, koja se pravi važnom

prčīnjȁt se, prčĩnjon se *nesvrš*. 1. uobražavati se, oholiti se; 2. priviđati se, pričinjati se

pȑčit, pȑčin *nesvrš*. *vulg*. spolno općiti, vršiti seksualni čin

prćȁk, prćãka *m* volja, želudac (u peradi)

pȑdavica *ž* vrsta ptice, primorska bjeloguza, crnokrili kamenjar

prdȉgnut, prdȉgnen *svrš*. preuzeti, podići, predignuti

prdȉt, prdĩn *nesvrš*. *vulg*. 1. puštati vjetrove, prdjeti; 2. *fig*. blebetati, govoriti gluposti

prdobȉt, prdobȉjen *svrš*. privoljeti koga na svoju stranu, privući, pridobiti

prdomȉslit se, prdomȉslin se *svrš*. predomisliti se

prduplȁt, prduplôn *svrš*. podvostručiti

prduplōvȁt, prduplõjen *nesvrš*. podvostručivati

prȅćot, prȅćen *nesvrš*. 1. upletati koga u što; 2. žariti oganj žaračem

prȅćot se, prȅćen se *nesvrš*. miješati se u što, upletati se (npr. u kakav posao, kakvu prepirku i sl.) → **dīrȁt se2**, **mīšȁt se2**, **pačȁt se**

prȅdika *ž* 1. propovijed; 2. *fig*. spočitavanje, prekoravanje

predikȁt, predikôn *nesvrš*. 1. držati propovijed, propovijedati (o svećeniku u crkvi); 2. *fig*. mnogo govoriti, brbljati

predikatũr, predikatūrȁ *m* propovjednik

prȅdot, prȅdon *nesvrš*. tresti se (od straha)

prȅgršć *m* količina čega koja stane u sastavljene dlanove, pregršt

prȅja *ž* predivo, pređa

prȅjica *ž dem*. *od* **prȅja**

prema *prijedl*. prema → ˣ**prama**

prȅmit, *3. l*. prȅmi *svrš*. imati potrebu, odgovarati

premûra *ž* hitnja, žurba → **prȉša**

prȅnut, prȅnen *svrš*. uplašiti, trgnuti, prenuti → **oprȅnut**

prȅnut se, prȅnen se *svrš*. uplašiti se, trgnuti se, prenuti se → **oprȅnut se**

presecjũn, presecjūnȁ *m* vjerski ophod, procesija → **procesũn**

prȅst, prẹ̄dȅn *nesvrš*. 1. praviti niti ili pređu; 2. *3. l*. *fig*. zadovoljno se glasati ujednačenim muklim zvukom (o mački)

prȅstava *ž* predstava

prešapộko *pril*. približno, otprilike

ˣ**prešentimȅnat**, prešentimệnta *m* predosjećaj

prȅšid *m* predsjednik Crkvenoga vijeća

pretũr, pretūrȁ *m* sudac → **sūdȁc**

pretûra *ž* sud (državni organ) → **sûd**

prez *prijedl*. bez → **bez**, **ˣšȇnca**

prezȉme, prezȉmena *s* prezime → **kazôta**

prezīvȁt se, prezȉvon se *nesvrš*. prezivati se

prȇža *ž* mrvičak, prstovet

prežȇnca *ž* lijep izgled, lijepa vanjština, pristalost

prfrȉgon (prfrȉgoni) *pridj*. prepreden, lukav

prgadûr, prgadūrā *m* prokopni kanal uz kraj puta

prglȅdot, prglȅdon *svrš*. 1. provjeriti čije zdravstveno stanje, liječnički pregledati → **vižitȁt2**; 2. pretražiti, pretresti → **vižitȁt3**

prglȅdot se, prglȅdon se *svrš*. provjeriti svoje zdravstveno stanje, liječnički se pregledati → **vižitȁt se**

prgledōvȁt, prgledõjen *nesvrš*. 1. provjeravati čije zdravstveno stanje, liječnički pregledavati → **vižitōvȁt2**; 2. pretraživati, pretresati → **vižitōvȁt3**

prgledōvȁt se, prgledõjen se *nesvrš*. provjeravati svoje zdravstveno stanje, liječnički se pregledavati → **vižitōvȁt se**

prglōdnȉt, prglõdnin *svrš*. pregladnjeti

prgodȉšćit, *3. l*. prgodȉšći *svrš*. trajati više od jedne godine, prijeći u drugu godinu (npr. o zalihi ulja)

prgorȉt, prgorȋn *svrš*. pomiriti se s čime, prežaliti, preboljeti; 2. odreći se čega, žrtvovati što

prgorȉt se, prgorȋn se *svrš*. odreći se, žrtvovati se

prgovōrȁt, prgovõron *nesvrš*. spočitavati, prigovarati

prgovorȉt, prgovȍrin *svrš*. spočitnuti, prigovoriti

prgradīvȁt, prgradȋjen *nesvrš*. odvajati pregradom, zidom ili plotom, pregrađivati

prgrȉjot, prgrȉjen *svrš*. pregrijati

prgrȉjot se, *3. l*. prgrȉje se *svrš*. pregrijati se (npr. o motoru)

prgrȉst, prgrīzȅn *svrš*. 1. griznuvši otkinuti, pregristi; 2. *fig*. prizalogajiti, pojesti u žurbi

prgrōdȉt, prgrõdin *svrš*. odvojiti pregradom, zidom ili plotom, pregraditi

prgūstȉt, *3. l*. prgũsti *svrš*. dodijati, dozlogrditi, prigustiti

prhȉtit, prhȉtin *svrš*. prenijeti s jednoga na drugo mjesto, premjestiti → **prbōcȉt1**, **prmaknȕt2**, **prmȉstit**, **prpomȉstit**

prhȉtit se, prhȉtin se *svrš*. prijeći s jednoga na drugo mjesto, premjestiti se → **prbōcȉt se**, **prmaknȕt se2**, **prmȉstit se**, **prpomȉstit se**

prhlōdȉt se, prhlõdin se *svrš*. oboljeti od prehlade, prehladiti se → **nahlōdȉt se**

prhlõđen (prhlõđeni) *pridj*. koji je obolio od prehlade, prehlađen → **nahlõđen**

ˣprhovȇtȉt, prhovȇtin *svrš*. premlatiti, pretući

prhrlȉpit, prhrlȉpin *svrš*. premostiti, prevladati, prebroditi → **prbrodȉt**

prhrōnȉt, prhrõnin *svrš*. prehraniti

prhrōnȉt se, prhrõnin se *svrš*. prehraniti se

prhr̂stot, prhr̂ston *svrš*. pregristi (npr. jezik)

prhrstōvȁt, prhrstȕjen *nesvrš*. pregrizati (npr. jezik)

pr̂hut, pr̂huti *ž* ljuske na koži glave, perut

prî *prijedl*. prije → **prîn**

prî *pril*. u proteklim vremenima, nekoć, nekad, prije → **prîn**

pribȍčnica *ž* strana uz bok

pr̀ičest, pr̀ičesti *ž* pričest (sakrament)

prīčȉt, prîčin *nesvrš*. sprečavati, priječiti

prid *prijedl*. pred → **pr**

prîdnji *pridj*. koji je ispred koga ili čega, koji je sprijeda, prednji → **prîlnji**

prīdǫ̑r, prīdȍra *m* hernija, kila → **kȉla**

pr̀idvečer *pril*. u predvečerje, predvečer → **pr̂večer**

prignīvȁt, prignȉjen *nesvrš*. 1. svijati što prema dolje (npr. glavu) → **sagȉnjot**; 2. svijati u zglobu

prignīvȁt se, prignȉjen se *nesvrš*. saginjati se, priginjati se → **sagȉnjot se**

prȉgnut (prȉgnuti) *pridj*. sagnut, prignut

prīgnȕt, prȉgnen *svrš*. 1. svinuti što prema dolje (npr. glavu) → **sagnȕt**; 2. svinuti u zglobu

prīgnȕt se, prȉgnen se *svrš*. sagnuti se, prignuti se → **sagnȕt se**

pr̀igoda *ž* povoljan trenutak, prilika, prigoda

prihvȃćot, prihvȃćon *nesvrš*. 1. preuzimati što na sebe (npr. obvezu); 2. slagati se s čime, suglasavati se; 3. prilagođavati se okolnostima

prihvãtit, prihvãtin *svrš*. 1. preuzeti što na sebe (npr. obvezu); 2. složiti se s čime, suglasiti se; 3. prilagoditi se okolnostima

prijanȕt, *3. l.* prijãne *svrš*. prilijepiti se uza što (npr. haljina za tijelo), pripiti se, prionuti → **prjanȕt**

pr̀ijatej *m* drug, prijatelj

prijatejȉca *ž* družica, prijateljica

prijatejskî *pridj*. koji se odnosi na prijatelje, prijateljski

prijatejskî *pril*. poput prijatelja, na način prijatelja, prijateljski

prijatę̑lstvo *s* prijateljstvo

prijȉmot, prijȉmjen *nesvrš*. dobivati ono što je upućeno, poslano (npr. pismo) → **prīmȁt1**, **prjȉmot**

prijõt, prȉmin/ˣprûjmen *svrš*. dobiti ono što je upućeno, poslano (npr. pismo) → **prīmȉt1**, **prjõt**

prikjūčȉt, prikjûčin *svrš*. 1. pridružiti; 2. spojiti, dodati

prikjūčȉt se, prikjûčin se *svrš*. pridružiti se

prikjučīvȁt, prikjučîjen *nesvrš*. 1. pridruživati; 2. spajati, dodavati

prikjučīvȁt se, prikjučîjen se *nesvrš*. pridruživati se

priklonȕt se, priklȍnen se *svrš*. pristati uz koga ili što, prihvatiti, prikloniti se

prikršȉt, prikr̂šin *svrš*. 1. zdrobiti lomljenjem; 2. *fig*. ne držati se čega ili ne ispuniti što (npr. obećanje, zakon i sl.)

prīlȉka *ž* povoljan trenutak, prigoda, prilika

prīlȉšno *pril*. u znatnoj mjeri, prilično

prîlnji *pridj*. koji je ispred koga ili čega, koji je sprijeda, prednji → **prîdnji**

prīmȁt, prȉmon *nesvrš*. 1. dobivati ono što je upućeno, poslano (npr. pismo) → **prijȉmot**, **prjȉmot**; 2. prihvaćati, preuzimati (npr. dužnost); 3. prihvaćati koga, ugošćivati; 4. uključivati koga u kakav posao ili organizaciju; 5. prihvaćati, smještati (npr. u bolnicu)

prīmȁt se, *3. l*. prȉmo se *nesvrš*. zametati se, počinjati rasti (o biljci) → **ćapōvȁt se2**, **lovȉt se2**, **ujȉmot se2**

primãzot, primãžen *svrš*. premazati

primȉcot, primȉčen *nesvrš*. približavati, primicati

primȉcot se, primȉčen se *nesvrš*. približavati se, primicati se

prīmȉt, prȉmin *svrš*. 1. dobiti ono što je upućeno, poslano (npr. pismo) → **prijõt**, **prjõt**; 2. prihvatiti, preuzeti (npr. dužnost); 3. prihvatiti koga, ugostiti; 4. uključiti koga u kakav posao ili organizaciju; 5. prihvatiti, smjestiti (npr. u bolnicu)

prīmȉt se, *3. l*. prȉmi se *svrš*. zametnuti se, početi rasti (o biljci) → **ćapȁt se2**, **ujõt se2**, **ulovȉt se**

prîn *prijedl*. prije → **prî**

prîn *pril*. u proteklim vremenima, nekoć, nekad, prije → **prî**

priobrōtȉt, priobrõtin *svrš*. učiniti da tko promijeni nazor ili prijeđe na drugu vjeru, preobratiti

priobrōtȉt se, priobrõtin se *svrš*. promijeniti nazor ili prijeći na drugu vjeru, preobratiti se

priokrę̄nȕt, priokrę̄nen *svrš*. 1. okrenuti tako da unutrašnja strana postane vanjskom i obratno ili da donja postane gornjom i obratno (npr. o hlačama); 2. stvoriti veliki nered tražeći što; 3. *fig*. promijeniti smisao čemu, izvrnuti; 4. *fig*. učiniti da tko postane drugačijega uvjerenja

priokrę̄nȕt se, priokrę̄nen se *svrš*. 1. *3. l*. dogoditi se da unutrašnja strana postane vanjskom i obratno ili da donja postane gornjom i obratno (npr. o hlačama); 2. *fig*. postati drugačijega uvjerenja

priokrȉćot, priokrȉćen *nesvrš*. 1. okretati tako da unutrašnja strana postane vanjskom i obratno ili da donja postane gornjom i obratno (npr. o hlačama); 2. stvarati veliki nered tražeći što; 3. *fig*. mijenjati smisao čemu, izvrtati; 4. *fig*. činiti da tko postane drugačijega uvjerenja

priokrȉćot se, priokrȉćen se *nesvrš*. 1. *3. l*. događati se da unutrašnja strana postane vanjskom i obratno ili da donja postane gornjom i obratno (npr. o hlačama); 2. *fig*. postajati drugačijega uvjerenja

pripãdot, pripãdon *nesvrš*. biti u čijemu vlasništvu, pripadati

pripȁst, pripōdȅn *svrš*. postati čijim vlasništvom, pripasti

prīpȅćak, prīpȅjka *m* kruščić (daje se vlasniku krušne peći kao plaća)

prȉpeka *ž* nesnosna vrućina, jaka žega

pripǭlnę̂ *pril*. prijepodne → **prpǭlnę̂**

priprôvan, priprôvna, priprôvno (priprôvni) *pridj*. koji se pripravio na što, pripravan

pripūstȉt, pripũstin *svrš*. prepustiti

pripūstȉt se, pripũstin se *svrš*. predati se, prepustiti se

pripūšćȁt, pripũšćon *nesvrš*. prepuštati

pripūšćȁt se, pripũšćon se *nesvrš*. predavati se, prepuštati se

prirẹ̑st, prirẹ̄stȅn *svrš*. 1. prestići koga u rastu; 2. postati u mjerama veći od dosadašnje odjeće; 3. *fig*. uzdignuti se nad drugima, postati boljim od njih

prirȉzot, prirȉžen *svrš*. prerezati

prȉsega *ž* zakletva, prisega

priselȉt se, prisȅlin se *svrš*. seljenjem prijeći na drugo mjesto, preseliti se

prisluškīvȁt, prisluškȉjen *nesvrš*. potajno, kriomice slušati, prisluškivati

prismrdȉt, prismrdȉn *svrš*. približiti se, prismrditi (ekspresivno)

prīsȍj, prīsȍja *m* strana padine okrenuta Suncu, mjesto izloženo Suncu

pristājot, pristājen *nesvrš*. prihvaćati čiji prijedlog, ponudu, pristajati

prȉstaša *m* osoba koja pristaje uz koga ili što, koja slijedi čije mišljenje ili djelovanje, pristalica, pristaša

pristȁt, pristānen *svrš*. prihvatiti čiji prijedlog, ponudu, pristati

pristȍlje, pristȍljo *s* tron, prijestolje

prȉstup *m* pristupni dio mise s uvodnom pjesmom

prisvẹ̑t, prisvẹ̑tā, prisvẹ̑to (prisvẹ̑ti) *pridj*. koji je iznad svega svet, presvet

prisvȋtli, prisvȋtlega *m* titula za oslovljavanje biskupa, presvijetli

prisvōjȁt, prisvȍjon *nevrš*. neovlašteno činiti svojim što tuđe, prisvajati

prisvojȉt, prisvȍjin *svrš*. neovlašteno učiniti svojim što tuđe, prisvojiti

prisvũć, prisvūčȅn *svrš*. 1. preobući → **probũć**; 2. *3. l*. skinuti košuljicu (o zmijama)

prisvũć se, prisvūčȅn se *svrš*. preobući se → **probũć se**

prȉša *ž* hitnja, žurba → **premûra**

prȋšć, prīšćā *m* gnojna upala na koži, prišt

prišȉt, prišȉjen *svrš*. našiti, prišiti

prišīvȁt, prišȉjen *nesvrš*. našivati, prišivati

prȋšnica *ž* poprečno drvo na sedlu, prečka

pritȅć¹, pritečȅn *svrš*. → **prstȉć** 1. prestići (npr. automobil); 2. učiniti što prije drugoga, preduhitriti

pritȅć², pritečȅn *svrš*. priskočiti, pohitati (u pomoć) → **prskočȉt2**

pritȅć³, *3. l*. pritečȅ *svrš*. ostati od čega kao višak nakon trošenja, preostati više nego što je potrebito

pritȉcot¹, pritȉčen *nesvrš*. 1. prestizati (npr. automobil); 2. činiti što prije drugoga, zauzimati kakvo mjesto ispred koga

pritȉcot², pritȉčen *nesvrš*. priskakati, hitati (u pomoć) → **prskōkȁt2**

pritȉcot³, *3. l*. pritȉče *nesvrš*. ostajati od čega kao višak nakon trošenja, preostajati više nego što je potrebito

pritidènat, pritidẹ̑nta *m* osoba koja pretendira na što, kandidat

pritȋl, pritȉla, pritȉlo (pritȉli) *pridj*. koji je veoma debeo, gojazan, pretio

prītȉsak, prītȉska *m* sila koja djeluje na neko tijelo ili površinu, pritisak

prītȉt, prȋtin *nesvrš*. izricati prijetnje, prijetiti

prītnjȁ, pritnjẹ̄ *ž* zastrašivanje, prijetnja

pritōjȉt se, pritōjin se *svrš*. prikriti se, pritajiti se

pritrẹ̄sȁt, pritrẹ̄son *nesvrš*. tražeći što temeljito pregledavati, pretraživati

pritrȇst, pritrȇsēn *svrš*. tražeći što temeljito pregledati, pretražiti

pritvōrȁt, pritvõron *nesvrš*. 1. preobražavati, pretvarati; 2. ne sasvim zatvarati, nepotpuno zatvarati (npr. prozor)

pritvōrȁt se, pritvõron se *nesvrš*. preobražavati se, pretvarati se

pritvorȉt, pritvòrin *svrš*. 1. preobraziti, pretvoriti; 2. ne sasvim zatvoriti, nepotpuno zatvoriti (npr. prozor)

pritvorȉt se, pritvòrin se *svrš*. preobraziti se, pretvoriti se

priurȇdīt, priurȇdin *svrš*. preurediti

privȅć *pril*. odviše, previše

privȅst, privedȅn *svrš*. tekst s jednoga jezika napisati ili izgovoriti na drugome jeziku, prevesti

privȅst, privezȅn *svrš*. vozeći koga ili što dovesti na drugu stranu, prevesti

privījȁt, privĩjen *nesvrš*. stavljati komu zavoj na ranu, previjati

privȉknut, privȉknen *svrš*. priviknuti

privȉknut se, privȉknen se *svrš*. priviknuti se

privȉt, privȉjen *svrš*. staviti komu zavoj na ranu, previti

privũć, privūčȅn *svrš*. 1. vukući što približiti; 2. primamiti, pridobiti; 3. osjetiti sklonost prema čemu

prizadũžen (prizadũženi) *pridj*. koji je jako zadužen, prezadužen

prizentȁt, prizentôn *svrš*. predočiti, predstaviti

prizentȁt se, prizentôn se *svrš*. pojaviti se nepozvan, pridružiti se

prizentōvȁt, prizentõjen *nesvrš*. predočavati, predstavljati

prizentōvȁt se, prizentõjen se *nesvrš*. pojavljivati se nepozvan, pridruživati se

prizīmȉt, prizĩmin *svrš*. prezimiti

prizȉrot, prizȉren *nesvrš*. izražavati prezir, prezirati

prizīvȁt, prizĩvon *nesvrš*. prizivati

prizlovȍjan, prizlovǫ̑jna, prizlovǫ̑jno (prizlovǫ̑jni) *pridj*. koji je odveć zle volje, veoma zlovoljan

priznȁt, priznôn *svrš*. 1. preuzeti krivnju za što, reći istinu; 2. prihvatiti istinu ili stvarnost; 3. uzeti komu što u obzir, uvažiti

priznãvot, priznãjen *nesvrš*. 1. preuzimati krivnju za što, govoriti istinu; 2. prihvaćati istinu ili stvarnost; 3. uzimati komu što u obzir, uvažavati

prizȍčan, prizȍšna, prizȍšno (prizȍšni) *pridj*. bestidan, besraman

prizvȁt, prizovȅn *svrš*. prizvati

priželkīvȁt, priželkĩjen *nesvrš*. priželjkivati

prjanȕt, *3. l.* prjãne *svrš*. prilijepiti se uza što (npr. haljina za tijelo), pripiti se, prionuti → **prijanȕt**

prjavjīvȁt, prjavjĩjen *nesvrš*. 1. podnijeti prijavu za što; 2. obavještavati koga o čemu (npr. o prekršaju, zločinu i sl.)

prjavjīvȁt se, prjavjĩjen se *nesvrš*. podnositi svoju prijavu za što, prijavljivati se

prjȉmot, prjȉmjen *nesvrš*. dobivati ono što je upućeno, poslano (npr. pismo) → **prijȉmot**, **prīmȁt1**

prjȉst se, prjĩn se *svrš*. prejesti se (o čovjeku) → **prkūsȁt se**

prjõt, prĩmin/×prûjmen *svrš*. dobiti ono što je upućeno, poslano (npr. pismo) → **prijõt**, **prīmȉt1**

prjōvȉt, prjõvin *svrš*. 1. podnijeti prijavu za što; 2. obavijestiti koga o čemu (npr. o prekršaju, zločinu i sl.)

prjōvȉt se, prjõvin se *svrš*. podnijeti svoju prijavu za što, prijaviti se

prjūbȉt, prjũbin *svrš*. tijesno približiti jedno uz drugo, priljubiti

prjūbȉt se, prjũbin se *svrš*. pripiti se, priljubiti se

pȓkanj, pȓknja *m* fini pijesak žućkaste boje (koristi se u građevinarstvu)

prkīdȁt, prkĩdon *nesvrš*. 1. raskidati, presijecati (npr. uže); 2. zaustavljati kakvu radnju, stanje ili zbivanje, obustavljati; 3. *fig*. onemogućavati komu da što kaže, sprečavati koga da završi govor

prkȉnut, prkȉnen *svrš*. 1. raskinuti, presjeći (npr. uže); 2. zaustaviti kakvu radnju, stanje ili zbivanje, obustaviti; 3. *fig*. onemogućiti komu da što kaže, spriječiti koga da završi govor

prkīpȉt, prkĩpin *svrš*. 1. *3. l.* kipeći izliti se; 2. *fig*. doći do granice preko koje se ne može više tolerirati, izgubiti strpljenje, dozlogrditi

prkȉsnut, *3. l.* prkȉsne *svrš*. previše nabujati od kvasca (o tijestu)

prklopȉt, prklòpin *svrš*. preklopiti

prknȍ *s vulg*. 1. otvor debeloga crijeva, čmar; 2. stražnjica → **guzȉca**

prko *prijedl*. preko

pȓko *pril*. na drugoj strani, na drugu stranu, prijeko

prkopȁt, prkopôn *svrš*. prekopati

prkopōvȁt, prkopõjen *nesvrš*. prekopavati

prkosȉnoć *pril*. prekjučer navečer, preksinoć

prkosȕtra *pril*. dan nakon sutra, prekosutra

prkovȁt, prkȕjen *svrš*. 1. kujući spojiti; 2. *fig*. učiniti da tko ostane nepomičan, vezan za što (npr. o bolesniku za krevet)

prkrcȁt, prkrcôn *svrš*. 1. ukrcati previše kakvoga tereta; 2. obaviti prekrcaj

prkrcōvȁt, prkrcõjen *nesvrš*. 1. ukrcavati previše kakvoga tereta; 2. obavljati prekrcaj

prkrẹ̄nȕt, prkrẹ̑nen *svrš*. prebaciti (iz suda u sud, iz vreće u vreću)

prkrȉćot, prkrȉćen *nesvrš*. prebacivati (iz suda u sud, iz vreće u vreću)

prkrīžȉt, prkrĩžin *svrš*. 1. staviti što ukriž (npr. noge); 2. precrtati, poništiti; 3. *fig*. prestati računati na koga ili što, isključiti koga iz čega

prkrōjȁt, prkrõjon *nesvrš*. ponovno skrajati od već skrojenoga, prekrajati

prkrojȉt, prkròjin *svrš*. ponovno skrojiti od već skrojenoga, prekrojiti

prkrstȉt, prkȓstin *svrš*. 1. izvršiti novi obred krštenja nad onime tko je već kršten (u drugoj kršćanskoj vjeri); 2. dati novo ime komu, promijeniti ime komu

prkrstȉt se, prkȓstin se *svrš*. 1. prijeći iz jedne vjere u drugu, promijeniti vjeru; 2. napraviti znak križa na sebi, prekrižiti se → **zlãmenot se**

prkučẹ̄r *pril*. prekjučer

prkȕhon (prkȕhoni) *pridj*. koji je previše kuhan, prekuhan

prkȕhot, prkȕhon *svrš*. prekuhati

prkȕhot se, *3. l.* prkȕho se *svrš*. prekuhati se

prkūsȁt se, prkȗson se *svrš*. prejesti se (o čovjeku) → **prjȉst se**

prlagodȉt, prlagȍdin *svrš*. prilagoditi

prlagodȉt se, prlagȍdin se *svrš*. prilagoditi se

prlagodīvȁt, prlagodȋjen *nesvrš*. prilagođavati

prlagodīvȁt se, prlagodȋjen se *nesvrš*. prilagođavati se

prlepetȁt, prlepetôn *svrš*. udariti rukom po licu, dati pljusku

˟prlepetȕša *ž* udarac dlanom po licu, pljuska → **pjȕska**

preletȉt, prletȋn *svrš*. preletjeti

prlīćȁt, prlīćon *nesvrš*. prelijetati

prlîn *m* sredstvo za izbjeljivanje rublja, plavilo

prlinȁt, prlinôn *svrš*. staviti **prlîn** u vodu s rubljem (da izbijeli)

prlinōvȁt, prlinȏjen *nesvrš*. stavljati **prlîn** u vodu s rubljem (da izbijeli)

prlīpȉt, prlīpin *svrš*. prilijepiti

prlīpȉt se, prlīpin se *svrš*. 1. *3. l.* pričvrstiti se za što ljepilom ili kakvom ljepljivom tvari; 2. *fig*. nametljivo se pridružiti komu, nametnuti se → **petȁt se**, **zalīpȉt se2**

prlipīvȁt, prlipȋjen *nesvrš*. priljepljivati

prlipīvȁt se, prlipȋjen se *nesvrš*. 1. *3. l.* pričvršćivati se za što ljepilom ili kakvom ljepljivom tvari; 2. *fig*. nametljivo se pridruživati komu, nametati se → **petōvȁt se**

prlȉt, prlȉjen *svrš*. 1. preliti iz jedne posude u drugu, pretočiti → **pretočȉt**; 2. izliti tekućinu preko ruba posude

prlȉt se, *3. l*. prlȉje se *svrš*. izliti se preko ruba posude (o tekućini)

prlīvȁt, prlȉjen *nesvrš*. 1. prelijevati iz jedne posude u drugu, pretakati → **prtōkȁt**; 2. izlijevati tekućinu preko ruba posude

prlīvȁt se, *3. l*. prlȉje se *nesvrš*. izlijevati se preko ruba posude (o tekućini)

prlomȉt, prlòmin *svrš*. prelomiti

prlõni *pril*. preklani

prmaknȕt, prmȃknen *svrš*. 1. mičući približiti, primaknuti; 2. prenijeti s jednoga na drugo mjesto, premjestiti → **prbōcȉt1**, **prhȉtit**, **prmȉstit**, **prpomȉstit**

prmaknȕt se, prmȃknen se *svrš*. 1. doći bliže, primaknuti se; 2. prijeći s jednoga na drugo mjesto, premjestiti se → **prbōcȉt se**, **prhȉtit se**, **prmȉstit se**, **prpomȉstit se**

prmȇčȉt, prmȇčin *svrš*. gnječeći pritisnuti, prignječiti

prmećȁt, prmȅćen *nesvrš*. prebacivati

prmīnȕt, prmȋnen *svrš*. umrijeti, preminuti

prmȉstit, prmȉstin *svrš*. prenijeti s jednoga na drugo mjesto, premjestiti → **prbōcȉt1**, **prhȉtit**, **prmaknȕt2**, **prpomȉstit**

prmȉstit se, prmȉstin se *svrš*. prijeći s jednoga na drugo mjesto, premjestiti se → **prbōcȉt se**, **prhȉtit se**, **prmaknȕt se2**, **prpomȉstit se**

prmīšćȁt, prmȋšćon *nesvrš*. premještati → **prpomīšćȁt**

prmīšćȁt se, prmȋšćon se *nesvrš*. premještati se → **prpomīšćȁt se**

prmlõtīt, prmlõtin *nesvrš*. jako istući koga, prebiti, premlatiti, pretući → **prbīt**, **prtūć**

prmōmīt, prmõmin *svrš*. privući koga čime, primamiti, namamiti → **namōmīt**

prmotȁt, prmotôn *svrš*. odmotati i ponovno zamotati, premotati

prmotōvȁt, prmotõjen *nesvrš*. odmotavati i ponovno zamotavati, premotavati

prnīšȁt, prnīšon *nesvrš*. prenositi

prnīt, prnesȅn *svrš*. prenijeti

pȓnoć *pril*. u vrijeme prije noći

prnoćīt, prnȍćin *svrš*. provesti noć na kojemu mjestu, prespavati, prenoćiti → **prspȁt2**

prnōglīt, prnõglin *svrš*. postupiti nepromišljeno i brzopleto, prenagliti

pȓnut, pȓnen *svrš*. *vulg*. pustiti vjetar, prdnuti

probãdot, probãdon *nesvrš*. 1. bodući probijati što; 2. *3. l. fig*. pojavljivati se kao kratka i oštra bol

prȍbava *ž* probava

probidãča *ž* igla za pribadanje, čioda, pribadača → **ˣćǫ̑da**

probījȁt, probījen *nesvrš*. probijati

probījȁt se, probījen se *nesvrš*. 1. probijati se; 2. *fig*. dolaziti do uspjeha savladavši teškoće

probȉrot, probȉren *nesvrš*. probirati

probȉt, probȉjen *svrš*. probiti

probȉt se, probȉjen se *svrš*. 1. *3. l.* postati probijenim, probiti se; 2. *fig*. doći do uspjeha savladavši teškoće

problȩ̄m, problȩ̄mā *m* problem

problīdīt, problīdin *svrš*. postati blijedim, ublijedjeti, problijedjeti → **ublīdīt**

probȍst, probodȅn *svrš*. 1. bodući probiti što; 2. *3. l. fig*. pojaviti se kao kratka i oštra bol → **puntȁt2**

probrȁt, probȅren *svrš*. probrati

probučȩ̑n, probučenȁ, probučenȍ (probučȅni) *pridj*. koji je promijenio odjeću, preodjeven, presvučen

probũć, probūčȅn *svrš*. preobući, presvući

probũć se, probūčȅn se *svrš*. preobući se, presvući se

probūdīt, probũdin *svrš*. prekinuti komu san, probuditi

probužȁt, probužôn *svrš*. probušiti

probužȁt se, probužô se *svrš. 3. l.* postati probušenim, probušiti se

procedûra *ž* propisane radnje za kakav rad, procedura

procès *m* sudski postupak, parnica, proces → **prôvda2**

procesũn, procesūnā *m* vjerski ophod, procesija → **presecjũn**

procīdīt, procīdin *svrš*. propustiti tekućinu (npr. kroz cjediljku, platno i sl.), procijediti

procidīvȁt, procidījen *nesvrš*. propuštati tekućinu (npr. kroz cjediljku, platno i sl.), procjeđivati

procīnīt, procīnin *svrš*. odrediti vrijednost čemu, procijeniti → **stimat2**

procinīvȁt, procinījen *nesvrš*. određivati vrijednost čemu, procjenjivati → **stimōvȁt2**

prȍcip *m* rascijepljeno mjesto duž čega (ob. u kamenu), procijep

procūrīt, *3. l.* procũri *svrš*. propustiti tekućinu (npr. o bačvi), prokapati, procuriti

procvȁst, procvatȅn *svrš*. 1. *3. l.* početi cvasti; 2. *fig*. doći do stanja poleta

pročepȓkot, pročepȓkon *svrš*. pročeprkati

pročešjȁt, pročešjôn *svrš*. 1. češljem proći kroz vunu, malo raščešljati vunu; 2. ukloniti listove koji prekrivaju grozdove

pročȕt se, *3. l*. pročȕje se *svrš*. saznati se, doznati se, proučiti se → **doznȁt se**

prȍć, prȍjden *svrš*. → **pasȁt** 1. *3. l.* minuti, isteći, proći (ob. o vremenu); 2. proći mimo; 3. prijeći preko čega, kroza što; 4. prijeći određenu udaljenost; 5. *fig*. spoznati što iskustvom; 6. svratiti; 7. dobiti prolaznu ocjenu na ispitu, položiti → **položȉt2**

prȍć se, prȍjden se *svrš*. snaći se, proći se → **pasȁt se**

proćakulȁt, proćakulôn *svrš*. pročavrljati, proćaskati

prȍdaja *ž* prodavanje

prodȁt, prodõn *svrš*. prodati

prȍdīl, prȍdīla *m* crta koja dijeli kosu na dvije strane, razdjeljak

prodȏl, prodȍla *m* dolina između dvaju brda → **prodȍlac**

prodȍlac, prodȏlca *m* dolina između dvaju brda → **prodȏl**

prodõn, prodōnā, prodōnō (prodõni) *pridj*. koji je dan za novac, prodan

prodōvȁt, prodõjen *nesvrš*. prodavati

prodrȉt, prȍdren *svrš*. prodrijeti

profesorȉca *ž* profesorica → **profešurȉca**

profešȗr, profešūrā *m* profesor

profešurȉca *ž* profesorica → **profesorȉca**

profundȁt, profundôn *svrš*. uništiti, upropastiti

profundȁt se, *3. l*. profundô se *svrš*. 1. potopiti se, potonuti (o plovilu); 2. prosjesti se, urušiti se

prôg, prāga *m* 1. vodoravna greda (od različita materijala) na donjoj i gornjoj strani vrata; 2. dugi kameni blok

progažjȁt, progažjôn *svrš*. prošiti šivaćim strojem

progažjȏn (progažjôni) *pridj*. koji je prošiven šivaćim strojem

proglȅdot, proglȅdon *svrš*. progledati

progonȉt, progȍnin *nesvrš*. 1. nasilno koga tjerati; 2. izvrgavati koga neprilikama

progȏnstvo *s* stanje onoga koji je prognan, progonstvo

progovorȉt, progovȍrin *svrš*. 1. steći sposobnost govora, početi govoriti; 2. reći, izgovoriti nakon šutnje, prozboriti

progucȁt, progucôn *svrš*. → **pogucȁt** 1. gutajući pojesti ili popiti što; 2. *fig*. šuteći izdržati, podnijeti što

prôh *m* prah → **prašȉna1**

prohmȕtot, prohmȕton *svrš*. mućkajući protresti, promućkati

prohodȉt, prohȍdin *nesvrš*. prolaziti

prohȕstot, prohȕston *svrš*. lagano prožvakati

proklȇstvo *s* zla kob, zla sudbina, prokletstvo

prȍklet, proklētā, prȍkleto (proklēti) *pridj*. na kojega je bačena kletva, proklet

proklȇt, prokunȅn *svrš*. izreći kletvu nad kime ili čime, prokleti

proklȉnjot, proklȉnjen *nesvrš*. izricati kletvu nad kime ili čime, proklinjati

prokopȁt, prokopôn *svrš*. kopanjem izdubiti, prokopati

prokòrica *ž* vrsta zelja

prokotȉt, *3. l*. prokòti *svrš*. imati spontani pobačaj (o nekim životinjama)

prokrvõrȉt, prokrvõrin *svrš*. početi krvariti, prokrvariti

prokȕhot, prokȕhon *svrš*. prokuhati

prȍkula *ž* izbojci kupusa

prokûra *ž* opunomoćenost, punomoć

prokurȁt, prokurôn *svrš*. obaviti koji posao kao opunomoćenik

˟prokuratûr, prokuratūrȁ *m* osoba koja je opunomoćena, opunomoćenik

prokûrbot se, prokûrbon se *svrš*. *vulg*. odati se bludnim radnjama, prokurvati se

prokurōvȁt, prokurõjen *nesvrš*. obavljati koji posao kao opunomoćenik

prolãjot, *3. l*. prolãje *svrš*. početi lajati (o psu)

proletȉt, proletĩn *svrš*. 1. leteći proći; 2. *fig*. naglo se pojaviti i nestati; 3. *3. l. fig*. brzo proći, minuti (o vremenu)

prolīćȁt, prolĩćen *nesvrš*. 1. leteći prolaziti; 2. *fig*. naglo se pojavljivati i nestajati; 3. *3. l. fig*. brzo prolaziti (o vremenu)

prolȉt, prolĩjen *svrš*. 1. nenamjerno prouzročiti da tekućina isteče iz čega; 2. izbaciti tekućinu (npr. iz kante)

prolȉt se, *3. l*. prolĩje se *svrš*. slučajno isteći iz čega, proliti se

prȍliv *m* proljev

prolīvȁt, prolĩjen *nesvrš*. 1. nenamjerno prouzročivati da tekućina isteče iz čega; 2. izbacivati tekućinu (npr. iz kante)

prolīvȁt se, *3. l*. prolĩje se *nesvrš*. slučajno istjecati iz čega, prolijevati se

prolo̩ncija *ž* objava u crkvi o budućim sklapanjima brakova

proloncijȁt, proloncijôn *svrš*. objaviti u crkvi buduća sklapanja brakova (o svećeniku)

prolo̩ng, prolȍnga *m* produženje (u vremenskome smislu)

prolongȁt, prolongôn *svrš*. učiniti da što traje dulje od predviđenoga, produžiti (vremenski)

prolongōvȁt, prolongõjen *nesvrš*. činiti da što traje dulje od predviđenoga, produživati (vremenski)

prȍmina *ž* promjena

promīnȉt, promĩnin *svrš*. 1. zamijeniti jedno drugim; 2. učiniti što drugačijim, izmijeniti

promīnȉt se, promĩnin se *svrš*. postati drugačijim, promijeniti se

prominīvȁt, prominĩjen *nesvrš*. 1. zamjenjivati jedno drugim; 2. činiti što drugačijim, izmjenjivati

prominīvȁt se, prominĩjen se *nesvrš*. postajati drugačijim, mijenjati se

promı̏slit, promı̏slin *svrš*. promisliti

promı̏slit se, promı̏slin se *svrš*. promisliti malo dublje o čemu

promīšȁt, promĩšon *svrš*. promiješati → **izmīšȁt1**

promīšjȁt, promĩšjon *nesvrš*. promišljati

promoknȕt, promȍknen *svrš*. promočiti, prokisnuti

promovȉt, promȍvin *svrš*. izmisliti, slagati

promȓznut, promȓznen *svrš*. smrznuti se, promrznuti

promũkal, promũkla, promũklo (promũkli) *pridj*. koji nije čist ili zvonak, hrapav, promukao (o ljudskome glasu)

promȕknut, promȕknen *svrš*. postati promuklim, promuknuti

promūtȉt, promũtin *svrš*. izmiješati tekućinu

pronevȉrit, pronevȉrin *svrš*. izvršiti pronevjeru, pronevjeriti

pronȋt, *3*. *l*. pronesȅ *svrš*. početi nositi jaja (o peradi), pronijeti

pronȋt se, *3*. *l*. pronesȅ se *svrš*. brzo se raširiti (o glasu, vijestima i sl.), razglasiti se

prõnje, prõnjo *s gl*. *imen*. *od* **prȁt**, pranje

propãdot, propãdon *nesvrš*. 1. padati kroza što; 2. gubiti zdravlje, dobivati bolestan izgled, oslabljivati; 3. *3. l.* gubiti dobra svojstva (o stvarima, hrani i sl.); 4. osiromašivati

prȍpast, prȍpasti *ž* 1. nestanak ili propadanje čega, uništenje; 2. težak položaj iz kojega nema izlaza

propȁst, propōdȅn *svrš*. 1. pasti kroza što; 2. izgubiti zdravlje, dobiti bolestan izgled, oslabjeti; 3. *3. l.* izgubiti dobra svojstva (o stvarima, hrani i sl.); 4. osiromašiti

propȇ́ć̨, propȇ́ćô *s* križ na kojemu je razapet Isus, raspelo → **raspȇ́ć̨1**

propȅla *ž* propeler

prȍpet, propȇ́tā, prȍpeto (propȇ́ti) *pridj*. raspet, razapet → **rãspet**

propȇ́t, prǫ̑pnen *svrš*. raspeti, razapeti → **raspȇ́t**

propȉnjot, propȉnjen *nesvrš*. raspinjati, razapinjati → **raspȉnjot**

propȉvot, propȉvon *svrš*. početi pjevati, propjevati

prȍpju *pril*. upravo, baš

proplãkot, proplãčen *svrš*. 1. početi plakati; 2. provesti određeno vrijeme plačući

proponȉt, proponȋn *svrš*. predložiti

proponīvȁt, proponȋjen *nesvrš*. predlagati

prōpǫ̑r, prōpǫ̑ra *m* razrez na suknji

proprȁt, propȅren *svrš*. brzo oprati, proprati

prȍpuh *m* propuh → **kurènat1**

propūhȁt, propũšen *svrš*. 1. pušući pročistiti; 2. *3. l.* prouzročiti zdravstvene probleme puhajući po kome (o vjetru ili snažnoj struji zraka)

propuhīvȁt, propuhȋjen *nesvrš*. 1. pušući pročišćavati; 2. *3. l.* prouzročivati zdravstvene probleme puhajući po kome (o vjetru ili snažnoj struji zraka)

proputovȁt, proputȕjen *svrš*. putujući obići, proputovati

prorȅć, prorȅčen *svrš*. predvidjeti, proreći

prorȉcot, prorȉčen *nesvrš*. predviđati, proricati

prorīdȉt, prorȋdin *svrš*. učiniti što rijetkim ili rjeđim, prorijediti

prorīdȉt se, *3*. *l*. prorȋdi se *svrš*. prorijediti se (npr. o kosi)

prorȍk *m* prorok (ob. u crkvenome kontekstu)

prōsȁc, prõjca *m* 1. mužjak svinje, prasac → **gūdȁc**; 2. *fig*. *pejor*. neuredna osoba; 3. *fig*. *pejor*. nečasna osoba

prosȅst se, *3. l.* prosȅde se *svrš.* propasti, urušiti se (o podlozi, zemlji, podu i sl.)

prosȉjot, prosȉjen *svrš.* propustiti što kroza sito, prosijati

prosȉpot, prosȉpjen *nesvrš.* prosipati

prosȉpot se, *3. l.* prosȉpje se *nesvrš.* prosipati se

prosȉt, prȍsin *nesvrš.* 1. baviti se prosjačenjem, prosjačiti; 2. postizati što ustrajnim molbama

prosjakȉnja *ž* prosjakinja

prosjõk, prosjōkà *m* prosjak → **ˣprošnjõk**

proslãvit, proslãvin *svrš.* proslaviti

proslovȉt, proslȍvin *svrš.* prozboriti, progovoriti

prosperȉt, prosperîn *svrš.* postati uspješnim, uspjeti

prosperīvȁt, prosperȋjen *nesvrš.* postajati uspješnim, uspijevati

prostȉrot, prostȉren *nesvrš.* širiti što po površini (npr. rublje na sušilu), prostirati

prostȉt, prȍstin *svrš.* oprostiti (grijeh, dug, uvredu i sl.) → **oprostȉt**

prostrĩt, prǫ̑stren *svrš.* proširiti što po površini (npr. rublje na sušilu), prostrijeti

prosūćȩ̑, prosūćô *s* propadanje, uništenje, propast

prosūdȉt, prosũdin *svrš.* prosuditi

prosũt, prǫ̑spen *svrš.* prosuti

prosũt se, *3. l.* prǫ̑spe se *svrš.* prosuti se

prosvītlȉt, prosvȋtlin *svrš.* 1. *3. l.* početi svijetliti; 2. *fig.* učiniti da tko postane razumniji, urazumjeti

prōšćȁt, prõšćon *nesvrš.* opraštati (grijeh, dug, uvredu i sl.) → **oprōšćȁt**

prošćȩ̑nje, prošćȩ̑njo *s* oprost, oproštenje → **oprošćȩ̑nje**

prošegvȉt, prošegvîn *svrš.* poslati dalje, proslijediti

prošȅk *m* vrsta slatkoga desertnoga vina, prošek

prošīrȉt, prošĩrin *svrš.* povećati širinu čega (npr. ceste), proširiti

proširīvȁt, proširȋjen *nesvrš.* povećavati širinu čega (npr. ceste), proširivati

prōšȉt, prõšin *nesvrš.* 1. dizati prašinu; 2. posipati praškom ili prahom

prošȉt, prošȉjen *svrš.* proširi

prošītȉt, prošĩtin *svrš.* pregraditi **ȍšiton**

prǫ̑šli *pridj.* minuli, prošli → **pasôni**

prošnjȁ, prošnjȩ̑ *ž* prosidba, prošnja

ˣprošnjõk, prošnjōkà *m* prosjak → **prosjõk**

proštȉt, proštȉjen *svrš.* pročitati

protapanȁt, protapanôn *svrš.* 1. *3. l.* propustiti kišne kaplje, procuriti (npr. o krovu); 2. posve postati mokrim (na kiši)

protapanōvȁt, protapanõjen *nesvrš.* 1. *3. l.* propuštati kišne kaplje, procurivati (npr. o krovu); 2. posve postajati mokrim (na kiši)

protȅć, *3. l.* protečȅ *svrš.* početi teći, poteći

protȩ̑gnȕt, protȩ̑gnen *svrš.* razgibati, rastegnuti

protȩ̑gnȕt se, protȩ̑gnen se *svrš.* 1. *3. l.* zauzeti kakav prostor, ispružiti se; 2. razgibati se, rastegnuti se; 3. *3. l. fig.* predugo potrajati, odužiti

se (u vremenskome značenju) → **rastẹ̄gnȕt se2**, **razvũć se2**

protẹ̄zȁt, protẹ̄žen *nesvrš*. razgibavati, rastezati

protẹ̄zȁt se, protẹ̄žen se *nesvrš*. 1. zauzimati kakav prostor, pružati se; 2. razgibavati se, rastezati se; 3. *3. l. fig*. predugo trajati, oduživati se, otezati se (u vremenskome značenju) → **rastẹ̄zȁt se2**

pròtiva *prijedl*. protiv

protīvīt se, protĩvin se *nesvrš*. suprotstavljati se, protiviti se

protîvnica *ž* protivnica

protîvnik *m* protivnik

pròtivno *pril*. oprečno, suprotno

protrkȁt, protr̃čen *svrš*. projuriti, protrčati

protrnȕt, protr̃nen *svrš*. osjetiti trnce (npr. od zime, iznenadnoga straha i sl.), protrnuti

protumãčit, protumãčin *svrš*. objasniti, razjasniti, protumačiti, rastumačiti → **rastumãčit**, **špjegȁt**

proučȉt, proȕčin *svrš*. proučiti

prôv *pril*. samo kao ▲ *jemȁt prôv* točno govoriti, biti u pravu ▲ *nīmȁt prôv* netočno govoriti, ne biti u pravu

prọ̑va¹ *ž* 1. provjera je li što učinjeno kako valja; 2. vježbanje kao priprema za izvođenja čega

prọ̑va² *ž* pramac broda

provȁt, provôn *svrš*. 1. provjeriti je li što učinjeno kako valja; 2. provježbati prije izvođenja čega; 3. probati, kušati (o jelu i piću)

prôvda *ž* 1. pravda, pravica → **pravȉca**; 2. sudski proces, parnica → **procès**

provèni *pridj*. koji se odnosi na **prọ̑vu²**, pramčani

proventȁt, proventôn *svrš*. provjetriti, prozračiti → **provȉtrit**

proventȁt se, proventôn se *svrš*. → **provȉtrit se** 1. *3. l.* provjetriti se, prozračiti se; 2. *fig*. osvježiti se na zraku, doći sebi

provẹ̑rbij *m* mudra izreka, poslovica

provèst, provedȅn *svrš*. proboraviti određeno vrijeme negdje, provesti

provèst se, provedȅn se *svrš*. razonoditi se, zabaviti se

prõvi *pridj*. 1. koji je onakav kakav bi trebao biti (npr. novac); 2. koji ima sve poželjne osobine; 3. koji je potpun i iskren, istinski, stvaran (npr. prijateljstvo); 4. koji odgovara svrsi, okolnostima i sl.

provȉdit, provȉdin *svrš*. postarati se za što, priskrbiti, providjeti

provijõl, provijōlā *m* svećenički plašt (nosi se za vrijeme mise)

provîn *m* 1. toplomjer; 2. naprava za mjerenje sladora u alkoholu, kiseline u ulju i sl.

provinȁt, provinôn *svrš*. izmjeriti **provînon** (slador, kiselinu i sl.)

provinōvȁt, provinõjen *nesvrš*. mjeriti **provînon** (slador, kiselinu i sl.)

provīslò *s* polukružna ručka (na loncima, vjedrima i sl.)

provȉšta *ž* nabava hrane, kupovina hrane → **spîza2**

provȉtrit, provȉtrin *svrš*. provjetriti, prozračiti → **proventȁt**

provȉtrit se, provȉtrin se *svrš*. → **proventȁt se** 1. *3. l.* provjetriti se, prozračiti se; 2. *fig*. osvježiti se na zraku, doći sebi

prōvjȁt, prõvjon *nesvrš*. pripovijedati, pričati

provjônje, provjônjo *s* pripovijedanje, pričanje

provodȉt, provòdin *nesvrš*. boraviti određeno vrijeme na kojemu mjestu, provoditi

provodȉt se, provòdin se *nesvrš*. razonođivati se, zabavljati se

provōvȁt, provõjen *nesvrš*. 1. provjeravati je li što učinjeno kako valja; 2. vježbati prije izvođenja čega; 3. probavati, kušati (o jelu i piću)

provrȉt, *3. l*. prǫ̑vre *svrš*. prokljućati, provreti → **uzavrȉt1**

provrtȉt, provrtĩn *svrš*. probušiti svrdlom, provrtjeti

provũć, provūčën *svrš*. gurajući ili vukući progurati kroza što, provući

provũć se, provūčën se *svrš*. progurati se kroza što, provući se

provukovȁt, provukȕjen *nesvrš*. gurajući ili vukući proguravati kroza što, provlačiti

provukovȁt se, provukȕjen se *nesvrš*. proguravati se kroza što, provlačiti se

prôz *m* rasplodni ovan

prõzan, prõzna, prõzno (prõzni) *pridj*. 1. koji nije ispunjen kakvim sadržajem; 2. koji nije zaposjednut ili zauzet; 3. koji je čist, na kojemu nije ništa upisano (npr. papir); 4. koji je ostavljen, napušten (npr. kuća)

prozẹ̑st, prozẹ̄bën *svrš*. prozepsti

prȍziran, prȍzirna, prȍzirno (prȍzirni) *pridj*. kroz koji se lako vidi, proziran

prozīrȁt se, *3. l*. prozĩro se *nesvrš*. biti prozirnim, prozirati se

prozīvȁt, prozĩvon *nesvrš*. 1. davati komu ime ili nadimak; 2. javno pozivati koga imenom

prōznȉt, prõznin *nesvrš*. ispražnjavati, prazniti

prōznȉt se, *3. l*. prõzni se *nesvrš*. ispražnjavati se, prazniti se

prozvȁt, prozovën *svrš*. 1. dati komu ime ili nadimak; 2. javno pozvati koga imenom

proždrȉt, prǫ̑ždren *svrš*. 1. *3. l.* pohlepno pojesti, proždrijeti (o životinji); 2. *fig*. *pejor*. pohlepno pojesti, proždrijeti (o čovjeku)

prožīvȉt, prožīvën *svrš*. 1. živeći provesti određeno vrijeme; 2. iskusiti što u životu, doživjeti

Prôžnica, Prôžnic *s mn*. naselje na otoku Braču, Pražnica

Prôžničanin *m* onaj koji je rodom iz Pražnica; stanovnik Pražnica

Prôžniška *ž* ona koja je rodom iz Pražnica; stanovnica Pražnica

prôžniški *pridj*. koji se odnosi na Pražničane i Pražnica, pražnički

prožȕknut, *3. l*. prožùkne *svrš*. dobiti kiseo okus, ukiseliti se, pokvariti se (npr. vino i sl.) → **uzjūtȉt se**

prpasȁt, prpasôn *svrš*. preteći koga, preduhitriti (u hodu)

prpasônji *pridj*. pretprošli → **prpr̨̄šli**

prpãtit, prpãtin *svrš*. propatiti

prpȅć, prpečën *svrš*. previše ispeći što (tako da zagori), prepeći

prpȅć se, *3. l.* prpečẽ se *svrš*. previše se ispeći (tako da zagori), prepeći se

prpȅlica *ž* vrsta ptice, prepelica

prpilȁt, prpilôn *svrš*. prepiliti

prpīsȁt, prpīšen *svrš*. 1. učiniti prijepis; 2. pismenom izjavom prenijeti pravo vlasništva

prpišīvȁt, prpišījen *nesvrš*. 1. činiti prijepis; 2. pismenom izjavom prenositi pravo vlasništva

prpitomȉt, prpitòmin *svrš*. 1. učiniti pitomim (kakvu životinju); 2. *fig*. učiniti koga uljudnim, uljuditi

prpitomȉt se, prpitòmin se *svrš*. 1. *3. l.* postati pitomim (o životinji); 2. *fig*. postati uljuđenim, uljuditi se

prpitomīvȁt, prpitomījen *nesvrš*. 1. činiti pitomim (kakvu životinju); 2. *fig*. činiti koga uljudnim, uljuđivati

prpitomīvȁt se, prpitomījen se *nesvrš*. 1. *3. l.* postajati pitomim (o životinji); 2. *fig*. postajati uljuđenim, uljuđivati se

prplȅskot, prplȅskon *svrš*. spljoštiti što dlanovima

prplȉvot, prplȉvon *svrš*. preplivati

prplõćen (prplõćeni) *pridj*. koji je platio više no što treba, preplaćen

prplōtȉt, prplõtin *svrš*. platiti više no što treba, preplatiti

prpokrȉt, prpokrȉjen *svrš*. ponovno pokriti (npr. krov)

prpokrīvȁt, prpokrījen *nesvrš*. ponovno pokrivati (npr. krov)

prpọ̄lnẹ̑ *pril*. prijepodne → **pripọ̄lnẹ̑**

prpolovȉt, prpolòvin *svrš*. prepoloviti

prpomīsȉt, prpomīsin *svrš*. pripravljeno tijesto ponovno umijesiti

prpomȉstit, prpomȉstin *svrš*. prenijeti s jednoga na drugo mjesto, premjestiti → **prbōcȉt1**, **prhȉtit**, **prmaknȕt2**, **prmȉstit**

prpomȉstit se, prpomȉstin se *svrš*. prijeći s jednoga na drugo mjesto, premjestiti se → **prbōcȉt se**, **prmaknȕt se2**, **prmȉstit se**, **prpomȉstit se**

prpomīšćȁt, prpomīšćon *nesvrš*. pomicati, premještati → **prmīšćȁt**

prpomīšćȁt se, prpomīšćon se *nesvrš*. pomicati se, premještati se → **prmīšćȁt se**

prpomȉšćen (prpomȉšćeni) *pridj*. pomaknut, premješten

prpomotȁt, prpomotôn *svrš*. ponovno namotati

prporodȉt, prporòdin *svrš*. učiniti da se komu obnove snage, da se osjeti svježim, preporoditi

prporodȉt se, prporòdin se *svrš*. obnoviti snage, osjetiti se svježim, preporoditi se

prporòjen (prporòjeni) *pridj*. koji je obnovljenih snaga, koji se osjeća svježe, preporođen

prporũčen (prporũčeni) *pridj*. 1. koji se šalje s preporukom (o pismu, paketu i sl.); 2. o kojemu postoji povoljno mišljenje

prporūčȉt, prporũčin *svrš*. 1. dati preporuku ili povoljno mišljenje o kome ili čemu; 2. dati komu savjet, posavjetovati; 3. staviti što pod zagovor Isusa, Majke Božje ili kojega svetca

prporūčȉt se, prporũčin se *svrš*. staviti se pod zagovor Isusa, Majke Božje ili kojega svetca

prporučīvȁt, prporučījen *nesvrš*. 1. davati preporuku ili povoljno mišljenje o kome ili čemu; 2. davati komu savjet, savjetovati; 3. stav-

ljati što pod zagovor Isusa, Majke Božje ili kojega svetca

prporučīvȁt se, prporučȋjen se *nesvrš*. stavljati se pod zagovor Isusa, Majke Božje ili kojega svetca

pŕpot, pŕpon *nesvrš*. preokretati, prevrtati

prpotènat, prpotẹ̑nta, prpotẹ̑nto (prpotẹ̑nti) *pridj*. koji je pun oholosti, tašt, uobražen, nadmen → **napũšen2**, **ȍhol**, **prpotẹ̑ntan**, **šupȅrab**

prpotẹ̑nca *ž* oholost, taština, nadmenost → **oholȉja**, **šupẹ̑rbija**

prpotẹ̑ntan, prpotẹ̑nta, prpotẹ̑nto (prpotẹ̑nti) *pridj*. koji je pun oholosti, tašt, uobražen, nadmen → **napũšen2**, **ȍhol**, **prpotènat**, **šupȅrab**

prpotẹ̑nto *pril*. na ohol način, tašto, uobraženo, nadmeno → **ȍholo**, **šupẹ̑rbo**

prpovẹ̄zȁt, prpovẹ̄žen *svrš*. odvezati i ponovno vezati

prpovežīvȁt, prpovežȋjen *nesvrš*. odvezivati i ponovno vezivati

prpovīdȁt, prpovȉdon *nesvrš*. predbacivati, spočitavati, prigovarati

prpovȉdit, prpovȉdin *svrš*. predbaciti, spočitnuti, prigovoriti

prpovȉsit, prpovȉsin *svrš*. objesiti na drugo mjesto

prprãvit, prprãvin *svrš*. zgotoviti, pripremiti, pripraviti

prpredãlo *s* 1. naprava za obradu vune; 2. *fig*. spletkar, smutljivac

prprẹ̄dȁt, prprẹ̄don *nesvrš*. razlučivati ono što je predeno, raspredati

prprȅst, prpredȅn *svrš*. razlučiti ono što je predeno, raspresti

prprīčȉt, prprȉčin *svrš*. zatvoriti pristup ili prolaz, prepriječiti

prprītȉt, prprȉtin *svrš*. zaprijetiti → **zaprītȉt**

prprodȁt, prprodõn *svrš*. ponovno prodati za višu cijenu, preprodati

prprodōvȁt, prprodõjen *nesvrš*. ponovno prodavati za višu cijenu, preprodavati

prprọ̃šli *pridj*. pretprošli → **prpasônji**

prpŕtit, prpŕtin *svrš*. staviti previše tereta na životinju, preprtiti

prsadīvȁt, prsadȋjen *nesvrš*. presađivati

prsavījȁt, prsavȋjen *nesvrš*. presavijati

prsavījȁt se, prsavȋjen se *nesvrš*. presavijati se

prsavȉt, prsavȉjen *svrš*. presaviti

prsavȉt se, prsavȉjen se *svrš*. presaviti se

prsẹ̑ć, prsẹ̑gnen *svrš*. dati prisegu, prisegnuti

prsȅst, *3. l.* prsȅde *svrš*. 1. zastati, zapeti u grlu; 2. *fig*. zlo se svršiti, dozlogrditi

prsẹ̑zȁt, prsẹ̑žen *nesvrš*. davati prisegu, prisezati

pŕsi, prsȉju *ž mn*. 1. prednji dio tijela u kojemu su srca i pluća, grudni koš; 2. parni organ na prsima žene, dojke

prsȉlit, prsȉlin *svrš*. primorati, natjerati, prisiliti → **natȉrot**

prsȉlit se, prsȉlin se *svrš*. primorati se, prisiliti se, natjerati se → **natȉrot se**

prskočȉt, prskȍčin *svrš*. 1. skočiti preko čega; 2. priskočiti, pohitati (u pomoć) → **pritȅć²**

prskokãlo *s* vrsta dječje igre

prskōkȁt, prskȏčen *nesvrš*. 1. skakati preko čega; 2. priskakati, hitati (u pomoć) → **pritȉcot²**

prsmȩ̑st, prsmȇtēn *svrš*. zbuniti, smesti → **smȩ̑st**

prsmȩ̑st se, prsmȇtēn se *svrš*. zbuniti se, smesti se → **smȩ̑st se**

prsōdȉt, prsȏdin *svrš*. presaditi

prsolȉt, prsȍlin *svrš*. učiniti što preslanim, presoliti

prspȁt, prspȋn *svrš*. 1. spavajući propustiti što; 2. provesti noć na kojemu mjestu, prenoćiti → **prnoćȉt**

prspȉt, prspȉjen *svrš*. stići na vrijeme (npr. na trajekt), prispjeti

pȓst *m* 1. prst (na ruci ili nozi); 2. mjera (za dužinu, visinu, debljinu, količinu)

prstȁc, prstacȁ *m* vrsta cijenjene morske školjke, prstac

prstȃvit, prstȃvin *svrš*. staviti što da se skuha ili da zavrije, pristaviti

pȓsten *m* prsten

prstenjȏk, prstenjōkā *m* prst pored maloga prsta na kojemu se nosi prsten, prstenjak

prstȉć, prstȉgnen *svrš*. pretećи koga, prestići → **pritȅć¹**

prstrȃšen (prstrȃšeni) *pridj*. koji osjeća strah, uplašen, prestrašen

prstrȃšit, prstrȃšin *svrš*. preplašiti koga, prestrašiti

prstrȃšit se, prstrȃšin se *svrš*. preplašiti se, prestrašiti se

prstūpȉt, prstūpin *svrš*. prići, približiti se, pristupiti

prsūkȁt, prsūkon *svrš*. ponovno usukati, uplesti više niti

prsȕra *ž* posuda u kojoj se prže jela, tava

pršidȩ̑nt *m* predsjednik

pȓšit, pȓšin *nesvrš*. hitati, žuriti

pršurãta *ž* (ob. *mn*. **pršurãte**) vrsta okrugloga uštipka, fritula, pršurata

pršūšȉt, *3. l*. pršūši *svrš*. presušiti

pršūšȉt se, *3. l*. pršūši se *svrš*. presušiti se

pršȕt *m* pršut

pršvajdȉt, pršvajdȋn *svrš*. pridobiti, uvjeriti, nagovoriti

pršvajdīvȁt, pršvajdȋjen *nesvrš*. pridobivati, uvjeravati, nagovarati

prtafȏj, prtafȍja *m* lisnica, novčanik → **takujȋn**

prtȩ̑gnȕt, prtȇgnen *svrš*. 1. stegnuti, zategnuti; 2. zatežući privući

prtȩ̑gnȕt se, prtȇgnen se *svrš*. stegnuti se, zategnuti se

prtȩ̑n, prtenȁ, prtenȍ (prtȅni) *pridj*. koji je načinjen od lana (i pamuka)

prtendȉt, prtendȋn *svrš*. i *nesvrš*. uložiti/ulagati napore da se što ostvari, težiti, iziskivati (ob. nerealno)

prtendīvȁt, prtendȋjen *nesvrš*. ulagati napore da se što ostvari, težiti, iziskivati (ob. nerealno)

prtȩ̑žba *ž* nerealna želja, veoma velik zahtjev, pretenciozna namjera

prtȉhnut, prtȉhnen *svrš*. nakratko utihnuti (npr. o vjetru, djeci i sl.)

prtȉrono *pril*. prekomjereno, pretjerano

prtȉrot, prtȉron *svrš*. 1. učiniti što u prevelikoj mjeri ili količini; 2. preuveličati

prtīskȁt, prtīskon *nesvrš*. 1. vršiti pritisak; 2. *fig*. *vulg*. vršiti seksualni čin (o muškarcu)

prtȉsnut, prtȉsnen *svrš*. 1. izvršiti pritisak; 2. *fig*. *vulg*. izvršiti seksualni čin (o muškarcu)

pȓtit, pȓtin *nesvrš*. tovariti životinju, prtiti

prtočȉt, prtȍčin *svrš*. preliti iz jedne posude u drugu, pretočiti → **prlȉt1**

prtōkȁt, prtõkon *nesvrš*. prelijevati iz jedne posude u drugu, pretakati → **prlīvȁt1**

prtrkȁt, prtȓčen *svrš*. trčeći prijeći s jednoga mjesta na drugo, pretrčati

prtrpȉt, prtrpĩn *svrš*. pretrpjeti

prtũć, prtūčȅn *svrš*. jako istući koga, premlatiti, prebiti, premlatiti, pretući → **prbȉt**, **prmlōtȉt**

prtūjȁt, prtũjon *svrš*. prevrnuti, preokrenuti → **prtumbulȁt**

prtumbulȁt, prtumbulôn *svrš*. prevrnuti, preokrenuti → **prtūjȁt**

prtumbulȁt se, prtumbulôn se *svrš*. prevrnuti se, preokrenuti se

prtumbulōvȁt, prtumbulõjen *nesvrš*. prevrtati, preokretati

prtumbulōvȁt se, prtumbulõjen se *nesvrš*. prevrtati se, preokretati se

prũće, prũćo *s zb*. *imen*. *od* **prût**, pruće

prūdȉt, *3*. *l*. prũdi *nesvrš*. žeći, peći (npr. o koprivi, meduzi i sl.)

prūgȁ, prugȇ *ž* 1. redovita prometna veza (npr. autobusna, brodska i sl.); 2. uska nit ili crta (npr. na odjeći, ribi i sl.); 3. kolosijek

prût *m* 1. grana, izdanak na lozi; 2. gipka palica

prūžȁt, prũžon *nesvrš*. 1. protezati, ispružati (npr. ruku); 2. *fig*. davati ili omogućivati komu što

prūžȁt se, prũžon se *nesvrš*. protezati se, prostirati se

prȕžit, prȕžin *svrš*. 1. protegnuti, ispružiti (npr. ruku) → **isprȕžit**; 2. *fig*. dati ili omogućiti komu što

prȕžit se, prȕžin se *svrš*. protegnuti se, pružiti se → **isprȕžit se**

prvakȉnja *ž* ona koja prvi put rađa ili donosi mlade

prvalīvȁt, prvalĩjen *nesvrš*. obarati, rušiti, prevaljivati

pȓvara *ž* podvala, obmana, prijevara

prvãrit, prvãrin *svrš*. obmanuti, nasamariti, prevariti

prvãrit se, prvãrin se *svrš*. pogrešno procijeniti, prevariti se

pȓvečer *pril*. u predvečerje, predvečer → **prȉdvečer**

prvî *br*. *red*. prvi

prvî dôn, prvȇga dôna *m* ponedjeljak (dan u tjednu)

prvȉdit, prvȉdin *svrš*. naslutiti ono što će se dogoditi, predvidjeti

prvobȍrȃc, prvobȍrca *m* prvoborac

prvōlȉt, prvõlin *svrš*. oboriti, srušiti, prevaliti

prvõš, prvōšā *m* učenik prvoga razreda, prvaš

prvȓć, prvȓžen *svrš*. prevrnuti → **prvrnȕt**

prvȓć se, prvȓžen se *svrš*. prevrnuti se → **prvrnȕt se**

prvȓćot, prvȓćen *nesvrš*. prevrtati

prvȓćot se, prvȓćen se *nesvrš*. prevrtati se

prvrnȕt, prvȓnen *svrš*. prevrnuti → **prvȓć**

prvrnȕt se, prvȓnen se *svrš*. prevrnuti se → **prvȓć se**

przdrîl, przdrȉla, przdrȉlo (przdrȉli) *pridj*. koji je suviše zreo, prezreo

przdrȉt, *3. l.* przdrȉje *svrš*. odveć sazreti, prezreti

przõć, przõjden *svrš*. 1. preduhitriti, prestignuti; 2. izgnati, protjerati (životinje)

przôlnji *pridj*. predzadnji

pržãlit, pržãlin *svrš*. prežaliti

prženȉt se, pržènin se *svrš*. oženiti se i stanovati u ženinoj kući

pržerȁt se, pržȅren se *svrš*. 1. *3. l.* prejesti se (o životinji); 2. *fig*. *pejor*. prejesti se (o čovjeku)

pržȉmot, *3. l.* pržȉmje *nesvrš*. stezati, žuljati

pržīvȉt, pržīvȅn *svrš*. 1. uspjeti prevladati kakvu veliku nepriliku ili nesreću (npr. rat), ostati živim u teškim vremenima; 2. proživjeti dulje od koga ili čega, nadživjeti → **nadžīvȉt**

pržũn, pržūnȁ *m* zatvor → **arèšt1**

pù *uzv*. gađenja, fuj

pùcalina *ž* vrsta sredozemnoga grma s plodovima nalik na mjehur, pucalica

pùcot, pùcon/pùčen *nesvrš*. 1. *3. l.* razbijati se na manje dijelove, lomiti se; 2. *3. l.* proizvoditi prasak; 3. gađati iz vatrenoga oružja, ispaljivati

Pučîšća, Pučîšć *s mn*. naselje na otoku Braču, Pučišća

Pučîšćanin *m* onaj koji je rodom iz Pučišća; stanovnik Pučišća

Pučîška *ž* ona koja je rodom iz Pučišća; stanovnica Pučišća

pučîški *pridj*. koji se odnosi na Pučišćane i Pučišća, pučiški

pud *prijedl*. prema, put → **pul**

pudonãmo *pril*. prema onamo

pudotãmo *pril*. prema tamo

pudovãmo *pril*. prema ovamo

pùh *m* vrsta glodavca, puh

pûh *m* dašak vjetra, lahor

pûhal, pūhlȁ, pûhlo (pũhli) *pridj*. 1. koji je nabujao i rahao, prhak (npr. o slasticama); 2. *fig*. natečen, nadut, podbuhao → **polbùhal**

puhãra *ž* vrsta gljive, puhara

pūhȁt, pũšen *nesvrš*. 1. *3. l.* strujiti (o vjetru); 2. puštati jake izdisaje; 3. *fig*. ljutiti se na koga

pūjȁt, pũjon *nesvrš*. čistiti komu uši i gnjide

pūjȁt se, pũjon se *nesvrš*. čistiti si uši i gnjide

Pujîška *ž* stanovnica Apulije (pokrajina u Italiji), Apuljanka

Pujîz *m* stanovnik Apulije (pokrajina u Italiji), Apuljanin

pũk, pūkȁ *m* narod, puk

pùklina *ž* napuklina, raspuklina, pukotina → **pukòtina**

pùknet (pùkneti) *pridj*. puknut

pùknut, pùknen *svrš*. 1. *3. l.* razbiti se na manje dijelove, slomiti se; 2. *3. l.* proizvesti prasak; 3. pogoditi iz vatrenoga oružja, ispaliti

pukòtina *ž* napuklina, raspuklina, pukotina → **pùklina**

pul *prijedl*. prema, put → **pud**

Pûla *ž* Pula (grad)

pùlac, pûlca *m* bilo, puls

pulãstar, pulãstra *m* mladi pijetao, pjetlić

pulènat, pulẹ̀nta *m* zapadni vjetar, zapadnjak

pulę̑nta *ž* 1. kukuruzno brašno (koje je spremno za kuhanje); 2. jelo od kuhanoga kukuruznoga brašna, palenta, pura

pulentôda *ž* olujni zapadni vjetar

pȕlica *ž* mlada magarica, magarčica

pulicjȍt *m* službenik policije, policajac → **policjȍt**

pȕlić *m* mladi magarac, magarčić

pûmpa *ž* crpka, sisaljka, pumpa

pumpȁt, pumpôn *nesvrš*. raditi pumpom, pumpati

pumpjȇ̄r, pumpjȇ̄rā *m* vatrogasac → **vatrogāsȃc**

pumpũn, pumpūnā *m* okrugli vuneni ukras (ob. na kapi)

pûn, punā, punȍ (pùni) *pridj*. 1. u koji nitko ili ništa više ne stane; 2. koji je zaposjednut velikim brojem koga ili čega; 3. koji obiluje čime; 4. koji je prožet čime

pȕnat, pûnta *m* 1. jedan ubod iglom i provlačenje konca; 2. poen u igri

puncȁt, puncãta, puncãto (puncãti) *pridj*. samo kao ▲ *pûn puncȁt* pun do vrha, prepun

pȕnit, pùnin *nesvrš*. 1. činiti punim; 2. zauzimati kakav prostor do kraja; 3. navršavati

pȕnit se, pùnin se *nesvrš*. 1. *3. l.* postajati punim; 2. *fig*. ispunjati se, prožimati se čime (npr. gorčinom)

pȕno *pril*. mnogo, puno, dosta → **čùdo**, **mejkô**, **velè**, **velètі**

pûnta *ž* 1. vrh kopna koji strši u more, rt; 2. šiljak (npr. olovke); 3. drvena letva koja služi za pričvršćivanje prozora, vrata i sl.; 4. upala pluća; 5. potporanj, podupirač (u graditeljstvu i sl.)

puntapȅt *m* igla sigurnica

puntarǫ̑l, puntarǭlā *m* zašiljeno dlijeto

puntȁt, puntôn *svrš*. 1. poduprijeti što **pûnton3**; 2. *3. l*. pojaviti se kao kra- tka i oštra bol → **probȍst2**

puntîna *ž* 1. vrsta postolarskoga čavlića; 2. kratki čavlić sa širokom glavicom (za pričvršćivanje papira); 3. bušeće svrdlo, borer

puntižę̑l, puntižēla *m* debela daska

pȕpa *ž* dječja igračka, lutka, beba → **bę̄ba**, **lũjka**

pûpa *ž* 1. mekani dio kruha; 2. pozicija mesa bez kosti

pȕpak, pùpka/pùvka *m* 1. udubina na trbuhu, pupak; 2. pup (na biljci)

pȕpast (pùpasti) *pridj*. koji je jedar i dobro popunjen (o čovjeku)

pûplik *m* govornica u crkvi, propovjedaonica

pȕpot, *3. l*. pùpo *nesvrš*. razvijati pupove, pupati

pûrga *ž* sredstvo za čišćenje crijeva, purgativ

purgȁt se, purgôn se *nesvrš*. čistiti želudac i crijeva purgativom, purgati se → **čȉstit se2**

purgatǫ̑rij *m* mjesto gdje se duša nakon smrti čisti od lakih grijeha, čistilište

purtȅla *ž* vratašca na bačvi

pûst, pūstā, pûsto (pũsti) *pridj*. 1. napušten, raseljen; 2. prostran, nepregledan; 3. veoma velik, brojan; 4. isprazan, koji je bez sadržaja (npr. riječi)

pūstȉnja *ž* 1. sušno područje na zemlji, pustinja; 2. *fig*. napušteno mjesto, pustoš

pūstȉt, pũstin *svrš*. → **molȁt** 1. ostaviti (npr. koga na miru); 2. dopustiti, dozvoliti; 3. prestati zadržavati silom, osloboditi; 4. omogućiti komu ulaz u što, dopustiti komu da uđe; 5. učiniti da što teče; 6. ostaviti što da slobodno raste (npr. brada); 7. *3. l.* izbaciti list ili mladicu (o biljci); 8. odreći se čega, ostaviti komu što

pūstȉt se, pũstin se *svrš*. prestati se protiviti, popustiti čijoj volji, pokoriti se → **molȁt se**

pûsto *pril*. napušteno, prazno, pusto

pustopãšan, pustopãšna, pustopãšno (pustopãšni) *pridj*. koji je neobuzdan, obijestan, raskalašen

pustopãšno *pril*. neobuzdano, obijesno, raskalašeno

pūšćât, pũšćon *nesvrš*. → **molōvât** 1. ostavljati (npr. koga na miru); 2. dopuštati, dozvoljavati; 3. prestajati zadržavati silom, oslobađati; 4. omogućivati komu ulaz u što, dopuštati komu da uđe; 5. činiti da što teče; 6. ostavljati što da slobodno raste (npr. brada); 7. *3. l.* izbacivati list ili mladicu (o biljci); 8. odricati se čega, ostavljati komu što

pūšćât se, pũšćon se *nesvrš*. prestajati se protiviti, popuštati čijoj volji, pokoravati se → **molōvât se**

pȕška *ž* puška

pȕškarica *ž* vrsta igračke nalik na pušku (kroz nju se izbacuju bobulje)

pũški *pridj*. koji se odnosi na puk, narodni, pučki

pũt, pūtȁ *m* 1. staza, cesta, put; 2. put (u priložnoj službi)

putônа *ž vulg*. bludnica, prostitutka, kurva → **kûrba**

putvȁ, putvẹ̑ *ž* pluto → **plutvȍ**

puzdõl *pril*. prema dolje, nizdol → **puzdõla**

puzdõla *pril*. prema dolje, nizdol → **puzdõl**

puzgõr *pril*. prema gore, uzgor → **puzgõra**

puzgõra *pril*. prema gore, uzgor → **puzgõr**

puzȉt se, *3. l.* puzĩ se *nesvrš*. biti kliskim (npr. pod)

R

rabòta *ž* posao, rad → **lavûr**

rãca *ž* 1. pasmina; 2. rasa; 3. rod

račũn, računā *m* račun

računȁt, računôn *nesvrš*. 1. računati, izračunavati, brojiti → **kalkulȁt1**, **kontȁt1**; 2. *fig*. namjeravati, planirati; 3. *fig*. prebirati u mislima, razmišljati, pretpostavljati, smatrati → **kalkulȁt2**, **kontȁt2**

˟ràd *pril*. sa željom, voljno, spremno

radi *prijedl*. zbog, radi → **zaradi**

râdijo *s* radioprijamnik, radio

râdnik *m* radnik

râdniški *pridj*. koji se odnosi na radnike, radnički

rãdost, rãdosti *ž* radost

rãdostan, rãdosna, rãdosno (rãdosni) *pridj*. radostan

˟rãdovonje, radovõnjo *s gl*. *imen*. *od* **rãdovot se**, čestitanje kakvoga važnoga događaja (npr. rođenje)

˟rãdovot se, rãdujen se *nesvrš*. čestitati kakav važan događaj (npr. rođenje)

rafijȍl, rafijòla *m* (ob. *mn*. **rafijòli**) suha slastica u obliku polumjeseca punjena mljevenim bademima (ili orasima)

rajnȉca *ž* žensko dijete koje je rano umrlo

rajnīk, rajnīkā *m* muško dijete koje je rano umrlo

rãjski *pridj*. koji se odnosi na raj, rajski

ràk, rãka *m* 1. rak (životinja); 2. zloćudni tumor, karcinom

rãka *ž* grobna jama

˟rakamȁt, rakamôn *svrš*. izvesti čipku → **rikamȁt**

˟rakamōvȁt, rakamõjen *nesvrš*. vesti čipku → **rikamōvȁt**

rakȁs, rakãsa *m* posuvraćeni dio košulje oko vrata, ovratnik

rakȉja *ž* 1. žestoko alkoholno piće, rakija; 2. čašica istoga pića

˟rakôm, rakãma *m* čipka, vez → **rikôm**

rãlo *s* drveni plug

ramandȅla *ž* pomagalo koje otvara svaku bravu, otpirač

rãme, rãmena *s* rame (dio tijela)

ramîna *ž* vrsta bakrene posude

rãmpȁ, rãmpę̄ *ž* brklja, rampa

rampîn *m* naprava kojom se vade predmeti iz bunara ili mora, trozub

rãna *ž* rana

rangȉca *ž* užegnuta hrana

rangȉčav (rangȉčavi) *pridj*. koji je pokvaren, užegnut (ob. o hrani)

ranȉje *pril*. *komp*. *od* **rãno1**

rãnit¹, rãnin *svrš*. → **povrīdȉt**, **uvrīdȉt** 1. nanijeti tjelesnu povredu; 2. *fig*. nanijeti duševnu bol

rãnit², rãnin *nesvrš*. 1. dolaziti prije očekivanoga ili dogovorenoga vremena; 2. rano ustajati

rãnit se, rãnin se *svrš*. zadobiti tjelesnu povredu, raniti se

rãno *pril*. 1. prije određenoga ili uobičajenoga vremena; 2. izjutra, ujutro → **ȕjutro**

ranjȁk, ranjkȁ *m* vrsta omanje ptice, palčić

rasamōrȉt, rasamõrin *svrš*. skinuti samar s prteće životinje

raselȉt, rasèlin *svrš*. otjerati žitelje iz prebivališta na razne strane, raseliti

raselȉt se, rasèlin se *svrš*. odseliti se iz zavičaja ili matične države na razne strane, raseliti se

rasfilȁt, rasfilôn *svrš*. rasukati

rasfriškȁt, rasfriškôn *svrš*. osvježiti

rasfriškȁt se, rasfriškôn se *svrš*. osvježiti se

rashlōdȉt, rashlõdin *svrš*. rashladiti

rashlōdȉt se, rashlõdin se *svrš*. rashladiti se

rasȉć, rasīčȅn *svrš*. rasjeći

rasȉć se, rasīčȅn se *svrš*. rasjeći se

rasȉpot, rasȉpjen *nesvrš*. 1. sipanjem razbacivati posvuda; 2. *fig*. trošiti bez potrebe, rasprčkavati, razmetati

rasȉpot se, rasȉpjen se *nesvrš*. 1. *3. l.* ispadati sipanjem; 2. *fig*. razilaziti se na sve strane, prestajati postojati u izvornome obliku (npr. udruženje)

raskalõšen (raskalõšeni) *pridj*. koji je sklon raspojasanomu ponašanju, raskalašen

raskȉdot, raskȉdon *svrš*. razderati, raskinuti, raskidati

raskokulȁt, raskokulôn *svrš*. razmaziti → **izvicijȁt**, **razvicijȁt**

raskokulȁt se, raskokulôn se *svrš*. postati razmaženim, razmaziti se → **izvicijȁt se**, **razvicijȁt se**

raskopȁt, raskopôn *svrš*. raskopati

raskopōvȁt, raskopõjen *nesvrš*. raskopavati

raskopũšen (raskopũšeni) *pridj*. razbarušen, raščupan → **raskuštrôn**

raskopūšȉt, raskopũšin *svrš*. razbarušiti, raščupati → **raskuštrȁt**

raskotȉt se, *3. l*. raskòti se *svrš*. razmnožiti se

raskrȅčȉt, raskrȅčin *svrš*. rukom razlomiti suho granje

raskrōvȉt se, raskrõvin se *svrš*. 1. *3. l.* otopiti se, raskraviti se; 2. *fig*. ispuniti se zadovoljstvom, postati presretnim

raskrõvjen (raskrõvjeni) *pridj*. otopljen, raskravljen

raskrstȉt, raskrstȋn *svrš*. prekinuti svaku vezu s kime, raskrstiti

raskrvōrȉt, raskrvõrin *svrš*. raskrvariti

raskrvōrȉt se, raskrvõrin se *svrš*. raskrvariti se

raskȕhon (raskȕhoni) *pridj*. koji je odviše kuhan, koji je raspadnut zbog predugoga kuhanja, raskuhan

raskȕhot, raskȕhon *svrš*. kuhanjem odviše omekšati, učiniti da se raspadne zbog predugoga kuhanja, raskuhati

raskȕhot se, *3. l*. raskȕho se *svrš*. postati odviše kuhanim, raspasti se u kuhanju, raskuhati se

raskuštrȁt, raskuštrôn *svrš*. razbarušiti, raščupati → **raskopũšȉt**

raskuštrôn (raskuštrôni) *pridj*. razbarušen, raščupan → **raskopũšen**

raskvocȁt se, *3. l*. raskvȍče se *svrš*. početi kvocati (o kokoši), raskvocati se

raslōvȉt, raslõvin *svrš*. razrijediti vodom, razblažiti vodom

raspačȁt, raspačõn *svrš*. razdati, rasprodati, raspačati

raspačōvàt, raspačõjen *nesvrš*. razdavati, rasprodavati, raspačavati

raspãdot se, raspãdon se *nesvrš*. 1. propadati, nestajati ili se rastavljati na dijelove; 2. *3. l.* propadati truleći (npr. strvina); 3. *3. l.* uništavati se uporabom

raspȁst se, raspōdẽn se *svrš*. 1. propasti, nestati ili se rastaviti na dijelove; 2. *3. l.* propasti truleći (npr. strvina); 3. *3. l.* uništiti se uporabom

raspȇčȉt, raspȇčin *svrš*. ružno razmaknuti što (ob. noge)

raspȇčȉt se, raspȇčin se *svrš*. raskrečiti se

raspȇćȇ, raspȇćô *s* 1. pribijanje na križ; 2. raspelo → **propȇćȇ**

raspȇt, rãspnen *svrš*. raspeti, razapeti → **propȇt**

rãspet (rãspeti) *pridj*. raspet, razapet → **prȍpet**

raspȉnjot, raspȉnjen *nesvrš*. raspinjati, razapinjati → **propȉnjot**

raspīrȉt, raspĩrin *svrš*. razbuktati, raspaliti vatru → **raspūhȁt1**

raspīrȉt se, *3. l.* raspĩri se *svrš*. razbuktati se, raspaliti se (o vatri)

raspirīvàt, raspirĩjen *nesvrš*. razbuktavati, raspaljivati vatru

raspirīvàt se, *3. l.* raspirĩje se *nesvrš*. razbuktavati se, raspaljivati se (o vatri)

raspīsȁt se, raspĩšen se *svrš*. raspisati se

raspītȁt se, raspĩton se *svrš*. raspitati se

raspitīvàt se, raspitĩjen se *nesvrš*. raspitivati se

raspȉvot se, raspȉvon se *svrš*. prepustiti se pjevanju, raspjevati se

rasplãkot, rasplãčen *svrš*. natjerati koga u plač, rasplakati

rasplãkot se, rasplãčen se *svrš*. briznuti u plač, rasplakati se

raspl̀ȅst, raspletẽn *svrš*. razdvojiti ono što je spleteno ili upleteno, raspletsi

raspl̀ȅst se, *3. l.* raspletȅ se *svrš*. postati raspletenim, rasplesti se

raspl̀ȉćot, raspl̀ȉćen *nesvrš*. razdvajati ono što je spleteno ili upleteno, raspletati

raspl̀ȉćot se, *3. l.* raspl̀ȉće se *nesvrš*. postajati raspletenim, raspletati se

rasplõćen (rasplõćeni) *pridj*. razdvojen, raspolovljen

rasplōkȁt, rasplõkon *svrš*. oprati što zapljuskivanjem

rasplōtȉt, rasplõtin *svrš*. razdvojiti, raspoloviti

raspōlȉt, raspõlin *svrš*. 1. razgorjeti, rasplamsati; 2. *fig*. uzbuditi koga, razdražiti

raspōlȉt se, raspõlin se *svrš*. 1. *3. l.* razgorjeti se, rasplamsati se; 2. *fig*. uzbuditi se, razdražiti se

raspolōgȁt, raspolõžen *nesvrš*. raspolagati

raspōrȁt, raspõron *svrš*. razderati, rasparati

raspōrȁt se, *3. l.* raspõro se *svrš*. razderati se, rasparati se

rasporẹ̄dȉt, rasporẹ̃din *svrš*. rasporediti

rasporẹ̄dȉt se, rasporẹ̃din se *svrš*. rasporediti se

rasporedīvȁt, rasporedȋjen *nesvrš*. raspoređivati

rasporedīvȁt se, rasporedȋjen se *nesvrš*. raspoređivati se

rãsprava *ž* rješavanje spora na sudu, suđenje

raspravījȁt, raspravȋjen *nesvrš*. 1. širiti loš glas o kome; 2. međusobno pokušavati riješiti probleme, raščišćavati stvari

rasprãvit, rasprãvin *svrš*. 1. raširiti loš glas o kome; 2. međusobno pokušati riješiti probleme, raščistiti stvari

raspŕtit, raspŕtin *svrš*. rastovariti životinju, rasprtiti

rasprtīvȁt, rasprtȋjen *nesvrš*. rastovarivati životinju, rasprćivati

raspūhȁt, raspũhnen *svrš*. 1. puhanjem raspaliti, raspiriti vatru → **raspīrīt**; 2. puhanjem što očistiti (npr. leću)

raspȕknut, raspȕknen *svrš*. 1. učiniti napuklinu; 2. *3. l.* rascijepiti se, razdvojiti se → **raspȕknut se**

raspȕknut se, raspȕkne se *svrš*. *3. l.* rascijepiti se, razdvojiti se → **raspȕknut2**

raspūstīt, raspũstin *svrš*. odobriti razlaz, raspustiti

raspūstīt se, raspũstin se *svrš*. postati raskalašenim, raspojasati se, raspustiti se

raspūšćȁt, raspũšćon *nesvrš*. odobravati razlaz, raspuštati

raspūšćȁt se, raspũšćon se *nesvrš*. postajati raskalašenim, raspojasavati se, raspuštati se

raspũšćen (raspũšćeni) *pridj*. raskalašen, raspušten

raspušćenȉca *ž* 1. razvedena žena; 2. žena raskalašena ponašanja

raspušćenjõk, raspušćenjōkā *m* muškarac raskalašena ponašanja

rasrdȉt, rasŕdin *svrš*. rasrditi

rasrdȉt se, rasŕdin se *svrš*. rasrditi se

rastȁt se, rastãnen se *svrš*. razići se, rastati se

rastãvit, rastãvin *svrš*. 1. podijeliti što na sastavne dijelove; 2. razdvojiti združene, udaljiti jedne od drugih

rastãvit se, rastãvin se *svrš*. 1. *3. l.* razdvojiti se na sastavne dijelove; 2. razvesti se (o supružnicima)

rastãvjen (rastãvjeni) *pridj*. 1. koji je razdvojen na sastavne dijelove; 2. koji je dobio službeno poništenje braka, razveden

rastẽgnūt, rastẽgnen *svrš*. → **razvũć** 1. razvući, rastegnuti; 2. *fig*. protegnuti, odužiti (u vremenskome značenju)

rastẽgnūt se, *3. l.* rastẽgne se *svrš*. → **razvũć se** 1. rastegnuti se, razvući se; 2. *fig*. predugo potrajati, odužiti se (u vremenskome značenju) → **protẽgnūt se3**

rastẽzȁt, rastẽžen *nesvrš*. 1. razvlačiti, rastezati; 2. *fig*. oduživati, otezati (u vremenskome značenju)

rastẽzȁt se, *3. l.* rastẽže se *nesvrš*. 1. razvlačiti se, rastezati se; 2. *fig*. predugo trajati, oduživati se, otezati se (u vremenskome značenju) → **protẽzȁt se3**

rastȉrot, rastȉron *svrš*. razjuriti, rastjerati

rastočȉt, rastȍčin *svrš*. preliti tekućinu iz jedne posude u više posuda, rastočiti → **razlȉt1**

rastōkȁt, rastõkon *nesvrš*. prelijevati tekućinu iz jedne posude u više posuda, rastakati → **razlīvȁt1**

rastōpȁt, rastõpon *nesvrš*. otapati, rastapati

rastōpȁt se, rastõpon se *nesvrš*. 1. *3. l.* otapati se, rastapati se; 2. *fig*. ispunjati se zadovoljstvom

rastopȉt, rastȍpin *svrš*. otopiti, rastopiti

rastopȉt se, rastȍpin se *svrš*. 1. *3. l.* otopiti se, rastopiti se; 2. *fig*. ispuniti se zadovoljstvom

rastȍpjen (rastȍpjeni) *pridj*. otopljen, rastopljen

rastresẹ̑n, rastresenä, rastresenö (rastresẽni) *pridj*. nekoncentriran, nepribran, rastresen

rastrĩt, rãstren *svrš*. raširiti što na površini čega, prostrijeti, rastrti

rastrīznȉt, rastrĩznin *svrš*. učiniti koga opet trijeznim, rastrijezniti

rastrīznȉt se, rastrĩznin se *svrš*. postati opet trijeznim, rastrijezniti se

rastriznīvȁt, rastriznĩjen *nesvrš*. činiti koga opet trijeznim, rastrježnjavati

rastriznīvȁt se, rastriznĩjen se *nesvrš*. postajati opet trijeznim, rastrježnjavati se

rastrkȁt se, rastr̃kon se *svrš*. otići na razne strane, raštrkati se

rastrūbȉt, rastrũbin *svrš*. pronijeti glas o čemu, rastrubiti, razglasiti → **razglōsȉt**

rastumãčit, rastumãčin *svrš*. objasniti, razjasniti, protumačiti, rastumačiti → **protumãčit**, **špjegȁt**

rastũžen (rastũženi) *pridj*. ražalošćen, rastužen

rastūžȉt, rastũžin *svrš*. učiniti koga tužnim, rastužiti

rastūžȉt se, rastũžin se *svrš*. postati tužnim, rastužiti se

rastužīvȁt, rastužĩjen *nesvrš*. činiti koga tužnim, rastuživati

rastužīvȁt se, rastužĩjen se *nesvrš*. postajati tužnim, rastuživati se

rastvōrȁt, rastvõron *nesvrš*. otvarati što širom, rastvarati

rastvōrȁt se, *3. l*. rastvõro se *nesvrš*. postajati širom otvorenim, rastvarati se

rastvȍren (rastvȍreni) *pridj*. koji je širom otvoren, rastvoren

rastvorȉt, rastvȍrin *svrš*. otvoriti što širom, rastvoriti

rastvorȉt se, *3. l*. rastvȍri se *svrš*. postati širom otvorenim, rastvoriti se

rasūćẹ̑, rasūćô *s* opća pometnja, stanje nereda, rasulo

rasūkȁt, rasũkon *svrš*. razmrsiti usukano

rasūkȁt se, *3. l*. rasũko se *svrš*. postati razmršenim (o čemu usukanome)

rasũt, rãspen *svrš*. 1. sipanjem razbaciti posvuda; 2. *fig*. potrošiti bez potrebe, rasprčkati, razmetnuti

rasũt se, rãspen se *svrš*. 1. *3. l.* ispasti sipanjem; 2. *fig*. razići se na sve strane, prestati postojati u izvornome obliku (npr. udruženje)

rasvantȁt se, rasvantôn se *svrš*. 1. *3. l.* prijeći iz noći u dan, razdaniti se → **rasvanȕt se**; 2. *fig*. doći k sebi, osvijestiti se

rasvanūćẹ̑, rasvanūćô *s* svitanje, svanuće

rasvanȕt se, *3. l.* rasvãne se *svrš.* prijeći iz noći u dan, razdaniti se → **rasvantȁt se1**

rasvȉćot se, *3. l.* rasvȉće se *nesvrš.* prelaziti iz noći u dan, razdanjivati se

rasvītlȉt, rasvȋtlin *svrš.* osvijetliti sa sviju strana, rasvijetliti

rašćarȁt, *3. l.* rašćarô *svrš.* 1. razbistriti se (o tekućini); 2. postati vedrim, razvedriti se (o nebu) → **razvedrȉt se1**

rašćȉka *ž* vrsta zeljaste kupusnjače, raštan, raštika

rašenjȁt se, rašenjôn se *svrš.* urazumiti se, opametiti se

rašīrȉt, rašȋrin *svrš.* 1. povećati u širinu, učiniti širim (npr. haljinu); 2. rasprostrijeti cijelom površinom; 3. širom otvoriti, razmaknuti jedno od drugoga (npr. oči); 4. *fig.* učiniti da uzme maha (npr. zarazna bolest)

rašīrȉt se, rašȋrin se *svrš.* 1. *3. l.* postati širim (npr. cipele); 2. rasprostrijeti se cijelom površinom; 3. *3. l.* širom se otvoriti, razmaknuti se jedno od drugoga (npr. oči); 4. *3. l.* razviti se u prostoru, zauzeti veći prostor; 5. postati debljim, jačim; 6. *3. l. fig.* dobiti sve veće razmjere, uzeti maha (npr. zarazna bolest)

raškȅt *m* strugalica

rašôjka *ž* vrsta grma na koju se kalemi višnja ili trešnja, rašeljka

rãšpa¹ *ž* raspa, turpija

rãšpa² *ž* vrsta starinskoga plesa, raspa

rašpȁt, rašpôn *nesvrš.* obrađivati **rãšpon¹**, turpijati

raštȅla *ž* rešetka

rašũšen (rašũšeni) *pridj.* rasušen

rašūšȉt se, *3. l.* rašũši se *svrš.* rasušiti se

rašvajȁt, rašvajôn *svrš.* deformirati, razmrdati, izobličiti

rašvajȁt se, *3. l.* rašvajô se *svrš.* deformirati se, razmrdati se, izobličiti se

rȁt, rãta *m* → **ˣgvèra1** 1. oružani sukob velikih razmjera, rat; 2. *fig.* oštra svađa, skandal, prepirka

rãta *ž* obrok, rata

rãtovot, rãtujen *nesvrš.* 1. voditi rat, biti u ratu; 2. *fig.* biti u svađi, svađati se

ravanȅla *ž* rotkvica

ravnȁt, ravnôn *nesvrš.* 1. uklanjati neravnine, izravnavati, poravnavati; 2. redati, slagati

ravnȁt se, ravnôn se *nesvrš.* ponašati se u skladu s kime ili čime, ravnati se

ravnȉca *ž* ravnica

razabrȁt, razabȇren *svrš.* 1. spoznati bit čega, pojmiti, shvatiti; 2. raspoznati, razaznati

razabrȁt se, razabȇren se *svrš.* doći k sebi, oporaviti se (od kojega lošega događaja)

ˣrazȁt, razôn *svrš.* proći tik (uz nivo ravne površine, tla i sl.)

razbȉt, razbȉjen *svrš.* 1. razlupati, razlomiti; 2. *fig.* ozlijediti (npr. nos)

razbȉt se, razbȉjen se *svrš.* 1. *3. l.* razlupati se, razlomiti se; 2. *fig.* ozlijediti se pri padu ili pri udaru

razbīvȁt, razbȉjen *nesvrš.* 1. razlamati; 2. ozljeđivati (npr. nos)

razbīvȁt se, razbȉjen se *nesvrš.* 1. *3. l.* razlamati se; 2. ozljeđivati se pri padu ili pri udaru

razbižȁt se, razbižȉn se *svrš*. razbježati se

razbolȉt, razbȍlin *svrš*. učiniti koga bolesnim

razbolȉt se, razbȍlin se *svrš*. postati bolesnim, razboljeti se

razbūjȁt, *3. l.* razbȗjo *svrš*. postati bujnim, raširiti se bujanjem (o biljci, grmlju i sl.)

razbūkȁt, razbȕkon *svrš*. pronijeti loš glas o kome, razglasiti

razbumbonjȉt, razbumbȍnjin *svrš*. 1. nabubriti; 2. *fig*. postati debelim

razdebelȉt, razdebelȉn *svrš*. raširiti se, jako se udebljati

razdīlȉt, razdȋlin *svrš*. 1. razlučiti, odijeliti; 2. razdati, razdijeliti

razdīlȉt se, razdȋlin se *svrš*. međusobno podijeliti imetak, stečevinu, podijeliti se → **podīlȉt se1**

razdȉrot, razdȉren *nesvrš*. 1. derati, trgati, razdirati; 2. *3. l.* zubima otkidati dijelove (npr. o psu); 3. *fig*. nanositi komu veliku psihičku patnju

razdrȉt, razdȅren *svrš*. 1. poderati, rastrgati, razderati; 2. *3. l.* zubima otkinuti dijelove (npr. o psu); 3. *fig*. nanijeti komu veliku psihičku patnju

razdrȉt se, razdȅren se *svrš*. *fig*. uništiti se od posla

razdūžȉt, razdȗžin *svrš*. osloboditi duga, razdužiti

razdūžȉt se, razdȗžin se *svrš*. isplatiti dug, razdužiti se

razdužīvȁt, razdužȋjen *nesvrš*. oslobađati duga, razduživati

razdužīvȁt se, razdužȋjen se *nesvrš*. isplaćati dug, razduživati se

razdvojȉt, razdvȍjin *svrš*. razdvojiti

razdvojȉt se, razdvȍjin se *svrš*. razdvojiti se

razglōsȉt, razglȏsin *svrš*. pronijeti glas o čemu, rastrubiti, razglasiti → **rastrūbȉt**

razgolicȁt, razgolicȏn *svrš*. obnažiti, razgolititi

razgolicȁt se, razgolicȏn se *svrš*. obnažiti se, razgolititi se

rãzgovor *m* razgovaranje, razgovor

razgovōrȁt se, razgovȏron se *nesvrš*. voditi s kime razgovor, razgovarati → **govorȉt2**

razgrãbit, razgrãbin *svrš*. 1. grabeći što odnijeti; 2. otimanjem prisvojiti; 3. *fig*. sve redom kupiti, pokupovati

razgranȁt se, *3. l.* razgranȏ se *svrš*. proširiti grane, razgranati se

razinȁ, razinȇ *ž* nivo, razina

razjãhot, razjãšen *svrš*. skinuti sa sedla

razletȉt se, razletȋn se *svrš*. 1. *3. l.* odletjeti na razne strane (o pticama); 2. *fig*. rastrčati se u žurbi, otrčati na razne strane; 3. *3. l.* raspasti se, razbiti se na komade

razlīnȉt, razlȋnin *svrš*. učiniti koga lijenim

razlīnȉt se, razlȋnin se *svrš*. postati lijenim, razlijeniti se

razlȉt, razlȉjen *svrš*. 1. preliti tekućinu iz jedne u više posuda, rastočiti → **rastočȉt**; 2. učiniti da se tekućina prolije po čemu

razlȉt se, *3. l.* razlȉje se *svrš*. prijeći preko ruba, razliti se (o tekućini)

razlīvȁt, razlȋjen *nesvrš*. 1. prelijevati tekućinu iz jedne u više posuda, ra-

stakati → **rastōkȁt**; 2. činiti da se tekućina prolijeva po čemu

razlīvȁt se, *3. l.* razlīje se *nesvrš.* prelijevati se preko ruba, razlijevati se (o tekućini)

razlūčȉt, razlūčin *svrš.* 1. odvojiti, razdijeliti; 2. uočiti razliku, razlikovati

razmahīvȁt se, razmahījen se *nesvrš.* 1. počinjati mahati ili vitlati čime; 2. *3. l.* uzimati maha, razvijati se (npr. o bolesti)

razmaknȕt, razmãknen *svrš.* razmaknuti

razmaknȕt se, razmãknen se *svrš.* razmaknuti se

razmãzot, razmãžen *svrš.* razmazati

razmećȁt, razmȅćen *nesvrš.* 1. razbacivati na razne strane; 2. *fig.* lakoumno trošiti

razmećȁt se, razmȅćen se *nesvrš.* 1. razbacivati se na razne strane; 2. *fig.* rasipno se razbacivati

razmȇčȉt, razmȇčin *svrš.* zgnječiti, zdrobiti

razmẽjȁt, razmẽjon *svrš.* razblatiti, razmazati

razmīnȉt, razmīnin *svrš.* razmijeniti

razminīvȁt, razminījen *nesvrš.* razmjenjivati

razmȉslit, razmȉslin *svrš.* razmisliti

razmȉstit, razmȉstin *svrš.* napraviti razmještaj, razmjestiti

razmȉstit se, razmȉstin se *svrš.* rasporediti se, razmjestiti se

razmīšćȁt, razmīšćon *nesvrš.* praviti razmještaj, razmještati

razmīšćȁt se, razmīšćon se *nesvrš.* raspoređivati se, razmještati se

razmīšjȁt, razmīšjon *nesvrš.* razmišljati

razmočȉt, razmȍčin *svrš.* razmočiti

razmočȉt se, *3. l.* razmȍči se *svrš.* razmočiti se

razmōhȁt se, razmõšen se *svrš.* 1. početi mahati ili vitlati čime; 2. *3. l.* uzeti maha, razviti se (npr. o bolesti)

razmolȁt, razmolôn *svrš.* učiniti što labavim, razlabaviti

razmolȁt se, *3. l.* razmolô se *svrš.* postati labavim, razlabaviti se

razmolōvȁt, razmolõjen *nesvrš.* činiti što labavim, labaviti

razmolōvȁt se, *3. l.* razmolõje se *nesvrš.* postajati labavim, labaviti se

razmotȁt, razmȍton *svrš.* razmotati

razmotȁt se, *3. l.* razmȍto se *svrš.* razmotati se

razmotōvȁt, razmotõjen *nesvrš.* razmotavati

razmotōvȁt se, *3. l.* razmotõje se *nesvrš.* razmotavati se

razmrsȉt, razmr̄sin *svrš.* rasplesti, razmrsiti

razmrsȉt se, *3. l.* razmr̄si se *svrš.* rasplesti se, razmrsiti se

razmrsīvȁt, razmrsījen *nesvrš.* rasplitati, razmrsivati

razmrsīvȁt se, *3. l.* razmrsīje se *nesvrš.* rasplitati se, razmrsivati se

razmūtȉt, razmūtin *svrš.* razmutiti

raznīt, raznesȅn *svrš.* 1. noseći odnijeti na razne strane, predati na razna mjesta; 2. *3. l.* razbacati na sve strane (o vjetru); 3. eksplozijom srušiti, dignuti u zrak

razočōrȁt, razočõron *svrš.* iznevjeriti, razočarati

razočõrȁt se, razočõron se *svrš*. postati razočaranim, razočarati se

razočõron (razočõroni) *pridj*. razočaran

razõć se, razõjden se *svrš*. razići se

razolkrȉt, razolkrȉjen *svrš*. 1. skinuti kakvo pokrivalo; 2. *fig*. otkriti kakav neispravan ili nečastan postupak

razolkrȉt se, razolkrȉjen se *svrš*. 1. skinuti sa sebe kakvo pokrivalo; 2. *fig*. pokazati se u pravome svjetlu, pokazati svoju pravu narav

razolkrīvȁt, razolkrȉjen *nesvrš*. 1. skidati kakvo pokrivalo; 2. *fig*. otkrivati kakav neispravan ili nečastan postupak

razolkrīvȁt se, razolkrȉjen se *nesvrš*. 1. skidati sa sebe kakvo pokrivalo; 2. *fig*. pokazivati se u pravome svjetlu, pokazivati svoju pravu narav

rãzred *m* 1. stupanj obrazovanja u osnovnoj i srednjoj školi; 2. skupina učenika koji zajedno prate nastavu; 3. školska prostorija u kojoj se održava nastava

rãzum *m* razbor, um, razum

rãzuman, rãzumna, rãzumno (rãzumni) *pridj*. razborit, razuman

razumȉt, razumȋn *svrš*. i *nesvrš*. razumjeti → **kapȉt**

razumȉt se, razumȋn se *svrš*. i *nesvrš*. → **kapȉt se** 1. razumjeti se u što, biti vješt u čemu → **intendȉt se**; 2. shvatiti/shvaćati jedno drugoga, dobro se složiti/slagati

razuvȉrit, razuvȉrin *svrš*. razuvjeriti

razuvȉrit se, razuvȉrin se *svrš*. razuvjeriti se

razvãlina *ž* ruševina, razvalina

razvalīvȁt, razvalȉjen *nesvrš*. rušiti, razarati, razvaljivati

razvedrȉt se, razvȅdrin se *svrš*. 1. *3. l.* postati vedrim (o nebu) → **rašćarȁt2**; 2. *fig*. ispuniti se dobrim raspoloženjem, oraspoložiti se, razgaliti se

razvedrīvȁt se, razvedrȉjen se *nesvrš*. 1. *3. l.* postajati vedrim (o nebu); 2. *fig*. ispunjati se dobrim raspoloženjem, oraspoloživati se, razgaljivati se

razveselȉt, razveselȋn *svrš*. obradovati, razveseliti

razveselȉt se, razveselȋn se *svrš*. obradovati se, razveseliti se

razvȇzȁt se, razvȇžen se *svrš*. početi opširno o čemu pričati, početi naširoko govoriti

razvicijȁt, razvicijȏn *svrš*. razmaziti → **izvicijȁt**, **raskokulȁt**

razvicijȁt se, razvicijȏn se *svrš*. postati razmaženim, razmaziti se → **izvicijȁt se**, **raskokulȁt se**

razvicijȏn (razvicijȏni) *pridj*. razmažen → **izvicijȏn**

razvȉdit, razvȉdin *svrš*. steći uvid u što, razmotriti, razvidjeti

razvījȁt, razvȉjen *nesvrš*. 1. raditi na čemu da bi opstalo i unaprijedilo se; 2. prelaziti u višu fazu, na viši stupanj; 3. širiti, rastezati (npr. zastavu)

razvījȁt se, razvȉjen se *nesvrš*. 1. postizati kakav napredak u odnosu na prijašnje stanje; 2. dosezati viši stupanj u tjelesnome razvoju, ojačavati

razvištȁt, razvištȏn *svrš*. pažljivo što razgledati, znatiželjno što obići

razvištōvȁt, razvištõjen *nesvrš*. pažljivo što razgledavati, znatiželjno što obilaziti

razvȉt, razvȉjen *svrš*. 1. poraditi na čemu da bi opstalo i unaprijedilo se; 2. prijeći u višu fazu, na viši stupanj; 3. raširiti, rastegnuti (npr. zastavu)

razvȉt se, razvȉjen se *svrš*. 1. ostvariti kakav napredak u odnosu na prijašnje stanje; 2. dosegnuti viši stupanj u tjelesnome razvoju, ojačati, narasti

razvōlȉt, razvõlin *svrš*. razrušiti, razoriti, razvaliti

razvolnȉt, razvȍlnin *svrš*. 1. razblažiti, razrijediti vodom (npr. vino); 2. *fig*. učiniti da što postane lišeno bitnih odlika, neizražajno, da izgubi smisao, jačinu i sl.

razvolnȉt se, *3. l.* razvȍlni se *svrš*. 1. postati vodenastim; 2. *fig*. postati neizražajnim, slabim

razvõljen (razvõljeni) *pridj*. razrušen, razoren, razvaljen

razvŕć, razvŕžen *svrš*. raskinuti, razvrgnuti

razvŕćot, razvŕćen *nesvrš*. raskidati, razvrgavati

razvũć, razvūčȅn *svrš*. → **rastẹ̄gnȕt** 1. rastegnuti, razvući; 2. *fig*. protegnuti, odužiti (u vremenskome značenju)

razvũć se, *3. l.* razvūčȅ se *svrš*. → **rastẹ̄gnȕt se** 1. rastegnuti se, razvući se; 2. *fig*. predugo potrajati, odužiti se (u vremenskome značenju) → **protẹ̄gnȕt se3**

rãža *ž* vrsta ribe široka plosnata tijela koja živi na morskome dnu, raža

ražãlit, ražãlin *svrš*. učiniti koga žalosnim, izazvati u kome žalost, ražalostiti

ražãlit se, ražãlin se *svrš*. 1. postati žalosnim, ražalostiti se; 2. osjetiti sažaljenje prema komu ili čemu

ražẹ̄jȁt, ražẹ̄jon *svrš*. jako ožednjeti → **ˣražōjȁt**

ražẹ̄stȉt, ražẹ̄stin *svrš*. rasrditi, razbjesniti, ražestiti

ražẹ̄stȉt se, ražẹ̄stin se *svrš*. rasrditi se, razbjesnjeti se, ražestiti se

ražnjȉć, ražnjīćā *m* jelo od manjih komada mesa nabodenih na štapić i pečenih na žaru, ražnjić

ˣražōjȁt, ražõjon *svrš*. jako ožednjeti → **ražẹ̄jȁt**

rẹ̄bȁc, rẹ̄ca *m* vrsta male sivosmeđe ptice pjevice, vrabac

rebambȉt, rebambîn *svrš*. duševno oslabiti, postati senilnim, poseniliti → **izvȉtrit2**, **ižvampȉt2**, **porebambȉt**, **žvampȉt2**

rebambīvȁt, rebambījen *nesvrš*. duševno slabiti, postajati senilnim, seniliti → **ižvampīvȁt2**, **žvampīvȁt2**

rebambivẹ̑n, rebambivenā, rebambivenò (rebambivēni) *pridj*. koji je duševno slab, senilan

rebatajȉca *ž* nalet valova koji su se odbili od obale

rebatîna *ž* metalna spojka, zakovica

rebatȉt, rebatîn *svrš*. 1. odbiti se od čega; 2. zabiti čavle u cipelu da se učvrsti

rebatīvȁt, rebatījen *nesvrš*. 1. odbijati se od čega; 2. zabijati čavle u cipelu da se učvrsti

rebȍt *m* ojačani dio cipele oko pete

recȅta *ž* → **ricȅta** 1. pismeni zahtjev liječnika za izdavanje lijeka; 2. uputa za pripremanje kakva jela

receûda *ž* pismena obavijest, pozivnica (npr. sa suda i sl.) → **recevûda**

˟recevitūr, recevitūrȁ *m* ubirač poreza

recevûda *ž* pismena obavijest, pozivnica (npr. sa suda i sl.) → **receûda**

recipȉš *m* potvrda o primitku čega (npr. pisma, paketa i sl.)

recitīrȁt, recitīron *nesvrš*. 1. izgovarati umjetnički tekst pred slušateljima, recitirati; 2. govoriti misne dijelove (a ne pjevati) (o svećeniku)

rečènica *ž* rečenica

rȅć, rȅčen *svrš*. reći

rȩ̑d¹ *m* živac kamen

rȩ̑d² *m* 1. uređeno stanje; 2. pravilo, način; 3. utvrđeni slijed, raspored prema kojemu se što odvija (npr. red plovidbe); 4. ono što je poredano; 5. redovnička udruga; 6. sloj prevrnute zemlje, brazda

rȩ̑dalica *ž* dio crtaćega pribora, ravnalo

redîkul *m* osoba koja je zbog ponašanja i/ili izgleda predmetom izrugivanja

rȩ̑dȉt, rȩ̑din *nesvrš*. pospremati, uređivati

rȩ̑dȉt se, rȩ̑din se *nesvrš*. dotjeravati se, uređivati se

reditôd, reditôdi *ž* nasljedstvo, naslijeđeno dobro

rȩ̑don *pril*. jedan za drugim, po redu, redom

redovȉna *ž* pristojba, članarina → **članarȉna**

refȁt, refôn *svrš*. 1. uzvratiti; 2. ponoviti; 3. nadoknaditi

˟refjutȁt, refjutôn *svrš*. ne prihvatiti, odbiti

refȍrma *ž* reforma

refōvȁt, refõjen *nesvrš*. 1. uzvraćati; 2. ponavljati; 3. nadoknađivati

rȅful *m* nagao nalet vjetra

refûžo *pril*. nepakirano, u rinfuzi

˟regalȁt, regalôn *svrš*. pokloniti, darovati → **darovȁt**

˟regalōvȁt, regalõjen *nesvrš*. poklanjati, darivati → **darīvȁt**

˟regôl, regãla *m* poklon, dar → **dôr1**

règula *ž* pravilo, propis

regulȁt, regulôn *svrš*. podvrgnuti pravilu, regulirati

regulōvȁt, regulõjen *nesvrš*. podvrgavati pravilu, regulirati

rekapitȁt, rekapitôn *svrš*. stići, prispjeti

rekonciljȁt, rekonciljôn *svrš*. udijeliti sakramente umirućih

rekonciljȁt se, rekonciljôn se *svrš*. primiti sakramente umirućih

rekũć *pril*. moglo bi se reći, takoreći → **takorȅć**, **takorekũć**

rekuperȁt, rekuperôn *svrš*. oporaviti koga, vratiti koga u prijašnje stanje

rekuperȁt se, rekuperôn se *svrš*. oporaviti se, vratiti se u prijašnje stanje

rekuperōvȁt, rekuperõjen *nesvrš*. oporavljati koga, vraćati koga u prijašnje stanje

rekuperōvȁt se, rekuperõjen se *nesvrš*. oporavljati se, vraćati se u prijašnje stanje

relȉkvija *ž* moći, relikvija

relȍj, relõja *m* sat (naprava), ura

relojȉsta *m* urar

remãtika *ž* vrsta bolesti, reumatizam → **rȅuma**

remenȁt, remenôn *svrš*. obaviti pirjanje → **šufigȁt**

remendȁt, remendôn *svrš*. učiniti nanovo, ponoviti, opetovati

remenōvȁt, remenõjen *nesvrš*. obavljati pirjanje → **šufigōvȁt**

remȅta *m* osoba koja zvoni u crkvena zvona, zvonar

remȅtit, remȅtin *nesvrš*. narušavati, ometati, remetiti

˟remȉk *m* kožni pojas

remorkẹ̑r, remorkẹ̄rā *m* brod tegljač, remorker

remûnta *ž* postava gornjega prednjega dijela cipele

˟remuntȁt, remuntôn *svrš*. staviti novu kožu na gornji prednji dio cipele

˟remuntōvȁt, remuntõjen *nesvrš*. stavljati novu kožu na gornji prednji dio cipele

˟remûrć *m* teglenje, vučenje broda

renȁt, rȅnen *nesvrš*. plivati pod vodom, roniti → **nerȁt**, **ronȉt**

rẹ̑ngen *m* rendgen

rȅoplan *m* zrakoplov → **avijọ̑n**, **èroplan**

rẹ̑p, rẹ̄pā *m* 1. stražnji izduženi dio tijela kralježnjaka i nekih beskralježnjaka; 2. *fig*. stražnji ili zadnji dio čega

reparȁt, reparôn *svrš*. zaštititi, zakloniti

reparȁt se, reparôn se *svrš*. zaštititi se, zakloniti se

reparōvȁt, reparõjen *nesvrš*. zaklanjati

reparōvȁt se, reparõjen se *nesvrš*. zaklanjati se

repȁt, rȅpon *nesvrš*. 1. *3. l.* snažno zamahivati nogama, ritati se (o životinji); 2. *fig*. biti nemirnim

repãtica *ž* zvijezda repatica, komet

repȉca *ž dem*. *od* **rẹ̑p**, repić → **repȉć**

repȉć *m dem*. *od* **rẹ̑p**, repić → **repȉca**

repôr *m* zaklon od vjetra, zavjetrina

repȕblika *ž* republika

rẹ̑st *m* visina tijela i stas

rẹ̑st, rẹ̄stȅn *nesvrš*. rasti

rešetȁt, rešetôn *nesvrš*. podrobno koga ispitivati, gnjaviti koga pitanjima

rešetȍ *s* okrugla posuda rešetkasta dna za prosijavanje, rešeto

rẹ̄šȉt, rẹ̄šin *nesvrš*. krasiti, resiti

˟reškaldȁt se, reškaldôn se *svrš*. rashladiti se, osvježiti se

rešolût (rešolûti) *pridj*. odlučan, odvažan

rešpȅt *m* uvažavanje, poštovanje, obzir

rešpetȁt, rešpetôn *nesvrš*. uvažavati, poštovati → **rešpetōvȁt**

rešpetōvȁt, rešpetõjen *nesvrš*. uvažavati, poštovati → **rešpetȁt**

rešpetọ̑ž (rešpetọ̑ži) *pridj*. koji je pun poštovanja, obziran

rešpîr *m* odušak (zraka)

rȅšt *m* pletenica (npr. luka)

rȅšto *s neskl*. sve ostalo, ostatak

retôj, retãja *m* ono što je ostalo od čega, ostatak (npr. od krojenja i sl.)

rȅuma *ž* vrsta bolesti, reumatizam → **remãtika**

reušȉt, reušîn *svrš*. ostvariti planirano, postići cilj ili svrhu, uspjeti

reušīvȁt, reušȋjen *nesvrš*. ostvarivati planirano, postizati cilj ili svrhu, uspijevati

revȁt, revȅn *nesvrš*. 1. *3. l.* glasati se revanjem (o magarcu); 2. *fig*. glasati se zvukom koji podsjeća na glasanje magarca

revȇr, revȇrā *m* posuvraćeni donji dio ovratnika

revȏlver *m* vrsta vatrenoga oružja, revolver → **levȏlver**

rezȇrva *ž* 1. vojnička pričuva; 2. pričuva, zaliha (općenito)

režentȁt, režentȏn *svrš*. vodom ukloniti nečistoću ili kakvo sredstvo za pranje, isprati

režentȏn (režentȏni) *pridj*. kojemu je vodom uklonjena nečistoća ili kakvo sredstvo za pranje, ispran

režentōvȁt, režentõjen *nesvrš*. vodom uklanjati nečistoću ili kakvo sredstvo za pranje, ispirati

rȉba *ž* riba

rȉbašćina *ž* ribarenje, ribolov

rȉbji *pridj*. koji se odnosi na ribe, riblji

rȉbor *m* ribar

rȉca *ž* (ob. *mn*. **rȉce**) uvojak kose (manji)

rȉcast (rȉcasti) *pridj*. kovrčast → **rȕdast**

ricȅta *ž* → **recȅta** 1. pismeni zahtjev liječnika za izdavanje lijeka; 2. uputa za pripremanje kakva jela

rȉč, rȉči *ž* riječ

rȉčmot se, rȉčmon se *nesvrš*. rječkati se

rȋdak, rīlkā/līrkā, rîlko/lîrko (rȋlki/lȋrki) *pridj*. 1. koji nije stisnut, čiji su dijelovi razmaknuti jedan od drugoga (npr. kosa); 2. kroz koji se može vidjeti, slab (npr. magla, dim i sl.); 3. koji sadrži malu količinu krutih sastojaka (npr. kava, varivo i sl.); 4. koji nije uobičajen ili očekivan; 5. koji postoji u malome broju, do koga ili čega je teško doći

rȉdot, rȉdon *nesvrš*. tiskati, gurati

rȉdot se, rȉdon se *nesvrš*. tiskati se, gurati se

rȉga *ž* vrsta samonikle jestive biljke (ob. se jede kao salata)

rîga *ž* crta, linija → **rînga**

rȉgavica *ž* nastup povraćanja

rȉgot, rȉgon *nesvrš*. povraćati

rigȍtina *ž* ono što je ispovraćano, bljuvotina, rigotina

rȋka *ž* rijeka

Rȋka *ž* Rijeka (grad)

rikamȁt, rikamȏn *svrš*. izvesti čipku → **˟rakamȁt**

rikamōvȁt, rikamõjen *nesvrš*. vesti čipku → **˟rakamōvȁt**

rikȏm, rakãma *m* čipka, vez → **˟rakȏm**

rȉkula *ž* vrsta jestive biljke, ruta

rîlko *pril*. → **lîrko** 1. u velikim vremenskim razmacima; 2. razmjerno malo puta; 3. tako da sadrži manju količinu krutih sastojaka

rȉlo *s* → **čûnka**, **gȕbica** 1. usta životinje, gubica, njuška; 2. *fig*. *pejor*. obraz, lice u čovjeka

Rȋm, Rīmā *m* Rim (grad)

˟rimproverȁt, rimproverȏn *svrš*. ukoriti

rînga *ž* crta, linija → **rîga**

rȉnut, rȉnen *svrš*. gurnuti, potisnuti, rinuti

rȉpa *ž* vrsta povrća, repa

rȉšć *m* opasnost, pogibelj, rizik

rišćȁt, rišćȏn *svrš*. usuditi se, odvažiti se (na što opasno)

rišćȏvāt, rišćõjen *nesvrš*. usuđivati se, odvaživati se (na što opasno)

rīšīt, rȉšin *svrš*. 1. donijeti odluku o čemu (npr. o sporu); 2. odgonetnuti što ili naći rješenje za kakav zadatak; 3. pronaći izlaz iz kakve teške ili sporne situacije; 4. osloboditi koga od čega

rīšīt se, rȉšin se *svrš*. osloboditi se čega, riješiti se

rȉški *pridj*. koji se odnosi na Rijeku, riječki

rîva *ž* uređeni dio obale u naseljima uz more, riva

rîz *m* 1. mjesto zarezano oštrim predmetom; 2. način obrezivanja loze; 3. vrijeme obrezivanja vinograda

rîz, rîzi *ž* zrno riže

rîzi, rīzȋh *ž mn*. vrsta žitarica, riža

rȉzot, rȉžen *nesvrš*. rezati

rižipȉja *ž* ospice, boginje

rižȍt *m* jelo od riže s različitim dodatcima, rižoto

rjôv, rjãva, rjãvo (rjãvi) *pridj*. → **arjôv** 1. koji je zahvaćen rđom, rđav → **rȕžinov**; 2. *fig*. loš, nevaljao

rȍb *m* 1. osoba koja u cijelosti ovisi o gospodaru; 2. *fig*. pokorna osoba

rȍba *ž* 1. rublje; 2. tkanina

robetȉna *ž augm*. *od* **rȍba**

roćîna *ž* naušnica

rôd *m* rad (općenito)

rǫ̑d, rȍda *m* 1. srodstvo, rodbina, rod → ˣ**parentôd**, **rolbinà**, **svǫ̑jbina**, **svǫ̑jta**; 2. loza, podrijetlo; 3. urod

rodãkva *ž* vrsta povrća, rotkva

rȍdica *ž* rođakinja → ˣ**zermôna**

rōdīt, rõdin *nesvrš*. raditi → **lavurȁt**

rodīt, rodȋn *svrš*. 1. donijeti dijete na svijet, roditi; 2. *3. l.* dati plod, uroditi (o usjevima, voćkama i sl.)

rodīt se, rodȋn se *svrš*. roditi se

rǫ̑g, rȍga *m* 1. izraslina na prednjoj strani glave nekih životinja; 2. gnojni čirić na očnome kapku, ječmenac → **čmȋška**[1], **jāčmik**, **roščȉć**; 3. vrsta limenoga puhačkoga glazbala

rogãjka *ž* 1. koza s rogovima; 2. *fig*. žena koja je prevarila muža

rogȁt, rogãta, rogãto (rogãti) *pridj*. koji ima rogove, rogat

rogõč, rogōčȁ *m* rogač (stablo i plod)

rogũj, rogūjȁ *m* onaj koji je prevario ženu

rogȕša *ž* vrsta kolača ukrašenoga bademima u kori

rogūšīt se, rogūšin se *nesvrš*. pokazivati nezadovoljstvo, žestiti se, oštriti se → **kostrūšīt se2**

rôj, rãja *m* mjesto vječnoga života, raj

rǫ̑j, rȍja *m* skupina pčela jedne matice, roj

rōjȁt, rõjon *nesvrš*. 1. donositi dijete na svijet, rađati; 2. *3. l.* davati plod (o usjevima, voćkama i sl.)

rōjȁt se, rõjon se *nesvrš*. dolaziti na svijet, rađati se

rȍjen (rȍjeni) *pridj*. 1. koji se rodio; 2. koji je kao stvoren za što, vrstan

rȍjendon *m* rođendan

rojȇnje, rojȇnjo *s* rođenje

rojīt se, *3. l.* rojȋ se *nesvrš*. skupljati se u roj (o pčelama), rojiti se

rȍjok *m* rođak → ˣ**zermôn**

rōjônje, rōjônjo *s gl. imen. od* **rōjȁt**, rađanje

rȍk *m* određeno vrijeme kad što dospijeva, kad što treba obaviti, izvršiti itd., rok

rokȇl, rokȅla *m* drvena naprava (valjak) na koju se namata konac

rokȅta *ž* raketa

rolbinȁ, rolbinȇ *ž* srodstvo, rodbina, rod → **ˣparentôd**, **rǫ̑d1**, **svǫ̑jbina**, **svǫ̑jta**

rôm, rãma *m* 1. bakar; 2. okvir za sliku → **kvôdar2**

romancîna *ž* prijekor, ukor

romanȉja *ž* vrsta vinove loze i rumenoga grožđa

rǫ̑nda *ž* obilaženje nadziranoga područja, ophodnja

rondõr, rondōrā *m* čuvar polja

ronȉt, rònin *nesvrš.* plivati pod vodom, roniti → **nerȁt**, **renȁt**

rosȁ, rosȇ *ž* rosa

rōsȉpnik, rōsȉpnika *m* rasipnik, rastrošnik

rosȉt, *3. l.* rosȉ *nesvrš.* lagano padati, sipiti (o kiši) → **rȍskot**

rȍskot, *3. l.* rȍsko *nesvrš.* lagano padati, sipiti (o kiši) → **rosȉt**

rōsôd, rōsȍda *m* posađeno mlado bilje (ob. povrće) koje služe za presađivanje, rasad

rōstȓga *ž* stanje uznemirenosti, uzrujanost, nemir

roščȉć *m* gnojni čirić na očnome kapku, ječmenac → **čmȋška¹**, **jãčmik**, **rǫ̑g2**

rōšȕšan, rōšȕšna, rōšȕšno (rōšȕšni) *pridj.* rasušen (ob. o drvenome sudu)

rôt *m* dio kopna koji se pruža u more, rt

rôvan, rôvni *ž* nizina, ravnica

rôvan, rōvnȁ, rôvno (rõvni) *pridj.* ravan

rôvno *pril.* 1. pravo; 2. najkraćim putem, po pravcu; 3. svejedno

rōzbǫ̑jnik *m* razbojnik → **ašašîn1**

rōzbǫ̑jništvo *s* razbojstvo

rōzgȁ, rozgȇ *ž* vrsta močvarne biljke, rogoz

rōzlȉka *ž* nejednakost, razlika

rōzlȉkovot, rōzlȉkujen *nesvrš.* razlikovati

rōzlȉkovot se, rōzlȉkujen se *nesvrš.* razlikovati se

rōzlǫ̑g, rōzlȍga *m* uzrok, razlog

rōzmȉrak, rōzmîrka *m* gubitak u mjerenju

rôzon *pril.* u razini, razom

rôž, rãži *ž* vrsta žitarice, raž

rožâta *ž* vrsta želatinaste slastice od mlijeka, jaja i šećera koja se kuha na pari

ˣrožȍlij *m* vrsta likera od ružinih latica → **rožulîn**, **ružulîn**

rōžônj, rōžnja *m* štap na koji se natakne meso za pečenje, ražanj

rožulîn *m* vrsta likera od ružinih latica → **ˣrožȍlij**, **ružulîn**

rûb *m* rub → **îvica**

rubinȅt *m* slavina → **pȉpa2**, **špîna1**

ručȉca *ž* 1. *dem. od* **rūkȁ**; 2. držak, ručka

rûd, rūdā, rûdo (rũdi) *pridj.* kovrčav

rȕdast (rȕdasti) *pridj.* kovrčast → **rȉcast**

rȕdica *ž* ženski zloduh koji izaziva munje

rūdȉt, rũdin *nesvrš*. kovrčati kosu

rūdȉt, *3. l*. rũdi *nesvrš*. rumenjeti se (o zori), rudjeti

rūdȉt se, rũdin se *nesvrš*. kovrčati si kosu

rufijôn *m* 1. posrednik u sklapanju brakova; 2. dojavitelj, prokazivač

rufijôna *ž* 1. posrednica u sklapanju brakova; 2. dojaviteljica, prokazivačica

rūgȁt se, rũgon se *nesvrš*. izrugivati se, rugati se

rūgò *s* 1. ono što služi za porugu, ruglo; 2. nevaljalac

rūjnȉca *ž* vrsta jestive gljive, rujnica

rūkȁ, rukȇ *ž* 1. ruka (dio tijela); 2. *fig*. rad obavljen rukama; 3. sloj pri bojanju

rukavȉca *ž* odjevni predmet za šaku i prste, rukavica

rukõv, rukōvȁ *m* rukav

rukovȁt se, rukȕjen se *svrš*. vezati se, združiti se (o zaručniku i zaručnici ili mladoženji i mladenki)

rȕkovet *m* količina čega koja stane u ruke

rukovnî *pridj*. koji se odnosi na **rukovõnje**

rukovõnje, rukovõnjo *s gl*. *imen*. *od* **rukovȁt se**, stupanje u zaruke ili brak

rumbȁt, rumbôn *svrš*. nasilno otvoriti, obiti, provaliti

rumbōvȁt, rumbõjen *nesvrš*. nasilno otvarati, obijati, provaljivati

rumȇn, rumenȁ, rumenȍ (ruměni) *pridj*. koji je svijetlocrvene boje, rumen

rumenȉlo *s* rumena boja, rumenilo

rumenȉt, rumenĩn *nesvrš*. činiti što rumenim, rumenjeti

rumenȉt se, rumenĩn se *nesvrš*. biti rumenim, rumenjeti se

rumȇnka *ž* naziv za životinju rumene dlake

rumȇnko, rumȇnkota *m* naziv za životinju rumene dlake

runjȁt, rȕnjen *nesvrš*. gunđati, rogoboriti

rȕnjavit, rȕnjavin *nesvrš*. postajati dlakavim, dlakavjeti, runjaviti

rȕnjov (rȕnjovi) *pridj*. koji ima mnogo dlaka, dlakav, kosmat, runjav

Rùs *m* stanovnik ili državljanin Rusije, Rus

rûs, rūsȁ, rûso (rũsi) *pridj*. 1. crvenkast; 2. rumen, nedozreo (o grožđu)

Rùsija *ž* Rusija

Rùskinja *ž* stanovnica ili državljanka Rusije, Ruskinja

rȕsmarin *m* vrsta vazdazelenoga sredozemnoga grma, ružmarin

rûsula *ž* ruža → **rȕža**

rûsulica *ž dem*. *od* **rûsula** → **rȕžica**

rȕšit, rȕšin *nesvrš*. činiti da se što sagrađeno raspadne, rušiti

rȕšit se, *3. l*. rȕši se *nesvrš*. raspadati se zbog kakva vanjskoga utjecaja, rušiti se

rûta *ž* vrsta ljekovite biljke, rutvica, ruta

rutȁt, rutôn *svrš*. i *nesvrš*. podrignuti/podrigivati

rutōvȁt, rutõjen *nesvrš*. podrigivati

ruvîna *ž* upropaštavanje, uništenje

ruvinȁt, ruvinôn *svrš*. uništiti, oštetiti, pokvariti

ruvinȁt se, ruvinôn se *svrš*. 1. *3. l.* uništiti se, oštetiti se, pokvariti se; 2. *fig*. teže se ozlijediti

ruvinōvȁt, ruvinõjen *nesvrš*. uništavati, oštećivati, kvariti

ruvinōvȁt se, ruvinõjen se *nesvrš*. 1. *3. l.* uništavati se, oštećivati se, kvariti se; 2. *fig*. teže se ozljeđivati

ruzôrij *m* molitva krunice

rȕža *ž* ruža → **rûsula**

rȕžavit, *3. l.* rȕžavi *nesvrš*. postajati hrđavim, hrđati

rȕžica *ž dem*. *od* **rȕža** → **rûsulica**

rȕžina *ž* hrđa

rȕžinov (rȕžinovi) *pridj*. koji je zahvaćen hrđom, hrđav → **arjôv1**, **rjôv1**

rūžȉt, rūžin *nesvrš*. grditi, ružiti

ružulîn *m* vrsta likera od ružinih latica → **ˣrožȍlij**, **rožulîn**

S

s *prijedl*. s → **sa**, **š**

sa *prijedl*. s → **s**, **š**

Sãbaot *m* Bog nad Vojskama, Jahve nad Vojskama, Sabaot

sabatîna *ž* svečanost u povodu završetka poljodjelskih radova

sãbja *ž* 1. vrsta hladnoga ručnoga oružja; 2. vrsta plave morske ribe, sabljarka

sãblast, sãblasti *ž* 1. prikaza, utvara, priviđenje; 2. *fig*. nakaza, rugoba

Sâbor *m* Sabor Republike Hrvatske

sačũvàt, sačũvon *svrš*. zaštititi od propasti ili zla, sačuvati (ob. u vapaju Bogu)

sãće *s* pčelinje ćelije od voska, saće

sàd *pril*. ovaj čas, sada → **sàda**, **sàl**

sàda *pril*. ovaj čas, sada → **sàd**, **sàl**

sadãšnji *pridj*. koji se odnosi na sadašnje vrijeme, sadanji

sãdra *ž* kamenita obala, škrapa

sagȉnjot, sagȉnjen *nesvrš*. svijati što prema dolje, saginjati → **prignīvàt1**

sagȉnjot se, sagȉnjen se *nesvrš*. priginjati se, saginjati se → **prignīvàt se**

sagnȕt, sãgnen *svrš*. svinuti što prema dolje, sagnuti → **prīgnȕt1**

sagnȕt se, sãgnen se *svrš*. prignuti se, sagnuti se → **prīgnȕt se**

sagnjĩt, *3. l*. sãgnje *svrš*. istrunuti, sagnjiti → **izagnjĩt**

sagrīšĩt, sagrĩšin *svrš*. sagriješiti, zgriješiti → **zgrīšĩt**

sahnȕt, sãhnen *nesvrš*. 1. *3. l.* venuti, sušiti se (o biljci) → **šūšĩt se2**; 2. *fig*. gubiti snagu, slabjeti

sahrōnĩt, sahrõnin *svrš*. sahraniti, pokopati → **pokopȁt**, **ukopȁt2**

sãje, sãjih *ž mn*. čađa

sãkat (sãkati) *pridj*. koji je bez dijela ruke, kljast

sakȅt *m* 1. vreća (ob. manja); 2. količina sadržaja koja stane u **sakȅt**

sakramȅnat, sakramȇnta *m* 1. religiozni čin po kojemu se daje milost Božja (npr. krštenje, sveta potvrda itd.); 2. ukrašeni stalak s posvećenom hostijom, pokaznica

sakramentȁt, sakramentôn *svrš*. udariti koga, natući

sakrešt̄ija *ž* prostorija u kojoj se čuvaju predmeti za bogoslužje i u kojoj se svećenici pripremaju za misu, sakristija

sakrȇto *pril*. potajno, potajice → **usakrȇto**

sakrĩt, sakrĩjen *svrš*. skriti

sakrĩt se, sakrĩjen se *svrš*. skriti se

sakrīvàt, sakrĩjen *nesvrš*. sakrivati

sakrīvàt se, sakrĩjen se *nesvrš*. sakrivati se

sakrivȇn, sakrivenä, sakrivenö (sakrivȅni) *pridj*. skriven

sakrivãla *ž neskl*. vrsta dječje igre skrivanja

sȁl *pril*. ovaj čas, sada → **sȁd**, **sȁda**

Salamũn, Salamūnȁ *m* 1. židovski kralj Salamon; 2. (salamũn) *fig*. mudra osoba, mudrac

salamûra *ž* slana voda u kojoj se preparira riba ili meso, rasol

salbũn, salbūnȁ *m* pijesak

salîtra *ž* vrsta umjetnoga gnojiva (sa soli dušične kiseline)

salîž *m* 1. kamen nalik na ploču koji služi za popločavanje podova; 2. popločano tlo

saližȁt, saližôn *svrš*. pokriti pločama (npr. put, dvorište i sl.), popločiti

saližōvȁt, saližõjen *nesvrš*. pokrivati pločama (npr. put, dvorište i sl.), popločivati

salmonȅla *ž* bakterija koja može prouzročiti crijevne bolesti, salmonela

sãlo *s* masne naslage u tijelu čovjeka i nekih životinja, salo

salôm, salãma *m* vrsta trajne kobasice, salama

salọ̃n, salọ̄nȁ *m* prostorija u putničkome brodu ili trajektu u kojoj se sjedi, salon

salôta *ž* vrsta povrća, salata

ˣSalvȅštar, Salvȅštra *m* noć uoči Nove godine, Silvestrovo → **Stõro godȉšće**

salvẹ̄tȁ, salvẹ̄tệ *ž* salveta

samaštrȁt, samaštrôn *svrš*. 1. posoliti i osušiti ribu na dimu; 2. *fig*. uništiti, satrti

samaštrōvȁt, samaštrõjen *nesvrš*. 1. soliti i sušiti ribu na dimu; 2. *fig*. uništavati, satirati

samažȉja *m* obrtnik koji izrađuje samare, sedlar

samcȁt, samcãta, samcãto (samcãti) *pridj*. samo kao ▲ *sôm samcȁt* potpuno sam

samȉca *ž* životinja koja živi u osami

samlȉt, samlȉjen/samȅjen *svrš*. samljeti

samlivện, samlivenȁ, samlivenȍ (samlivȅni) *pridj*. samljeven

samoćȁ, samoćẹ̃ *ž* usamljenost, samoća

samõr[1], samōrȁ *m* vrsta drvenoga sedla koje se stavlja na leđa tovarne životinje, samar

samõr[2], samōrȁ *m* vrsta morske ribe, gira (muški primjerak)

sȁmostan *m* samostan

samoȕk (samoȕki) *pridj*. koji je sam što naučio (bez škole), samouk

samovȍjan, samovộjna, samovộjno (samovộjni) *pridj*. koji postupa po svojoj volji, samovoljan

sãmrt, sãmrti *ž* umiranje, trenutak pred smrt, samrt

sansĩr, sansīrȁ *m* posrednik u sklapanju poslova

Sântus *m* Sanktus, Svet (dio mise) → **Svệt**

sanjîv, sanjȉva, sanjȉvo (sanjȉvi) *pridj*. koji osjeća potrebu za spavanjem, pospan, snen

sãpet, sapẹ̄tȁ, sãpeto (sãpeti) *pridj*. 1. svezan, sputan (o životinji vezavši joj prednje noge); 2. *fig*. paraliziran

sapẹ̃t, sãpnen *svrš*. 1. vezujući spriječiti kretanje (životinji); 2. *fig*. učiniti koga paraliziranim

sapȉnjot, sapȉnjen *nesvrš*. 1. vezujući sprečavati kretanje (životinji); 2. *fig*. činiti koga paraliziranim

sapũn, sapūnȁ *m* sapun → **šavunȅta**

sapunȁt, sapunôn *nesvrš*. sapunati

sapunȁt se, sapunôn se *nesvrš*. sapunati se

sapunôšćina *ž* pjena koja nastaje topljenjem sapuna u vodi, sapunica

sardîna *ž* konzervirana srdela (i druga riba) u kutiji

sârma *ž* jelo od mljevena mesa (i riže) uvijenih u list kiseloga kupusa, sarma

sasȉć, sasīčȅn *svrš*. raskomadati, sasjeći

sastãjot se, sastãjen se *nesvrš*. sastajati se

sàstanak, sàstanka *ž* sastanak

sastàt se, sastānen se *svrš*. sastati se

sastavījàt, sastavījen *nesvrš*. sklapati, slagati, sastavljati

sastãvit, sastãvin *svrš*. sklopiti, složiti, sastaviti

sasvīn *pril*. posve, sasvim

satrīt, sātren *svrš*. 1. smrviti, usitniti; 2. uništiti, zatrti; 3. *fig*. iscrpsti, izmoriti (teškim radom)

satrīt se, sātren se *svrš*. *fig*. suviše se iscrpsti, izmoriti se (od teškoga rada)

savījàt, savījen *nesvrš*. povijati, svijati

savijȅn, savijenȁ, savijenò (savijȅni) *pridj*. povijen, svijen

savȉt, savījen *svrš*. poviti, sviti

savȉt se, savījen se *svrš*. poviti se, sviti se

savûr *m* marinada (pržena ili pečena riba polivena uljem, octom te s dodatkom luka, papra i lovorova lista)

savùra *ž* sitno kamenje, šljunak

sazdrȉt, sazdrījen *svrš*. 1. *3. l.* postati zrelim, dozreti, prispjeti; 2. *fig*. dosegnuti psihičku i/ili fizičku zrelost, dorasti, stasati

sȅbe *zamj*. (genitiv) sebe

sȅbice *pril*. sve po redu, redom

sȅdan *br*. sedam

sedandesẹ̄t *br*. sedamdeset

sedandesẹ̄ti *br*. *red*. sedamdeseti

sȅdanstô/**sȅdansto** *br*. sedam stotina, sedamsto

sedavnajẹ̄sti *br*. *red*. sedamnaesti

sedavnàjst *br*. sedamnaest → **sedavnȁst**

sedavnȁst *br*. sedamnaest → **sedavnàjst**

sedẹ̄nje, sedẹ̄njo *s gl*. *imen*. *od* **sedȉt**, sjedenje

sedȉt, sedīn *nesvrš*. sjediti

sedlò *s* sedlo

sȅdmero *s neskl*. sedmero

sẹ̄dmi *br*. *red*. sedmi

sedminȁ, sedminẹ̄ *ž* sedmi dio čega, sedmina

sedmîna *ž* igraća karta s brojem sedam

sedmorȉca *ž* sedmorica

sȅkar, sȅkra *m* svekar

sekȓva *ž* svekrva

sekûnd *m* 1. šezdeseti dio minute; 2. tren, časak

Sȅlaška *ž* ona koja je rodom iz Selaca; stanovnica Selaca

sȅlaški *pridj*. koji se odnosi na Selčane i Selca, selački

Sẹ̄lca, Sȅloc *s mn*. naselje na otoku Braču, Selca

Sẹ̄lčanin *m* onaj koji je rodom iz Selaca; stanovnik Selaca

sȅlen *m* vrsta povrtne zeljaste biljke, celer

seljakȉnja *ž* žena koja živi na selu i bavi se poljoprivredom, seljakinja → **seljônka**

seljõk, seljōkā *m* muškarac koji živi na selu i bavi se poljoprivredom, seljak

seljônka *ž* žena koja živi na selu i bavi se poljoprivredom, seljakinja → **seljakȉnja**

seljõški *pridj*. koji se odnosi na seljake, seljački

selȍ *s* selo

sȅmafor *m* semafor

Sȇnsa *ž* blagdan Kristova uzlaska na nebo (slavi se 40. dan nakon Uskrsa), Uzašašće, Spasovo → **Uzašāšće**

ˣserzȇnt *m* narednik → **ˣserzȇnte**

ˣserzȇnte *m* narednik → **ˣserzȇnt**

sȅst, sȅden *svrš*. sjesti

sestrà, sestrȇ *ž* sestra

shȏdnji *pridj*. samo kao ▲ *shȏdnji dôn* obljetnica smrti (obljetnice se smrti mještana čitaju nedjeljom u crkvi prije svršetka mise)

shõran, shōrnā, shôrno (shõrni) *pridj*. koji osjeća zahvalnost, zahvalan → **hôran**

sȉć *m* 1. vrsta limenoga (danas i plastičnoga) suda za tekućinu; 2. mjera za tekućinu

sȉć, sīćēn *nesvrš*. 1. odvajati ili rušiti oštrim oruđem; 2. *fig*. prostorno što dijeliti

sîd, sīdā, sîdo (sīdi) *pridj*. koji ima sijedu kosu, sijed → **sidȉnov**

sidȉne, sidîn *ž mn*. sijeda kosa

sidȉnov (sidȉnovi) *pridj*. koji ima sijedu kosu, sijed → **sîd**

sīdȉt[1], sīdin *nesvrš*. postajati sijedim, sijedjeti

sīdȉt[2], sīdin *svrš*. rasrditi, naljutiti → **najīdȉt**, **sjīdȉt**

sīdȉt se, sīdin se *svrš*. rasrditi se, naljutiti se → **najīdȉt se**, **sjīdȉt se**

sȉdro *s* sidro

sigûr (sigûri) *pridj*. → **sȉguran** 1. koji ima vjere u sebe, svoje sposobnosti i mogućnosti; 2. koji pruža sigurnost, koji nije izložen opasnostima, pouzdan

sȉguran, sȉgurna, sȉgurno (sȉgurni) *pridj*. → **sigûr** 1. koji ima vjere u sebe, svoje sposobnosti i mogućnosti; 2. koji pruža sigurnost, koji nije izložen opasnostima, pouzdan

sȉgurno *pril*. → **sigûro** 1. s vjerom u sebe, svoje sposobnosti i mogućnosti; 2. tako da pruža sigurnost, tako da se ne izlaže opasnostima, pouzdano

sigūrnȍst, sigūrnȍsti *ž* 1. osobina onoga koji ima vjere u sebe, svoje sposobnosti i mogućnosti; 2. svojstvo onoga što nije izloženo opasnostima

sigûro *pril*. → **sȉgurno** 1. s vjerom u sebe, svoje sposobnosti i mogućnosti; 2. tako da pruža sigurnost, tako da se ne izlaže opasnostima, pouzdano

sȉjalica *ž* žarulja

sȉjot, sȉjen *nesvrš*. 1. bacati sjeme na zemlju, sijati; 2. propuštati kroz sito i tako uklanjati krupne čestice, prosijavati

sîk *m* 1. košnja, sječa; 2. način košnje, sječe

sȉka *ž* oštra hrid

sȉkavica *ž* vrsta bodljikave trave, sikavica

sikȉra *ž* sjekira

sȉla *ž* snaga, moć, sila

×sîlba *ž* sjetva

sȉlit, sȉlin *nesvrš*. natjeravati, prisiljavati, siliti

sȉlit se, sȉlin se *nesvrš*. natjeravati se, prisiljavati se, siliti se

sîlnica *ž* streha načinjena od pruća (ob. na kućicama za životinje)

sȉlon *pril*. pomoću sile, silom

sȉme, sȉmena *s* 1. sjemenje, sjeme; 2. sperma; 3. *fig*. potomstvo

sȉmo *pril*. ovamo

sîn *m* 1. muško dijete u roditelja; 2. (Sîn) druga božanska kršćanska osoba uz Oca i Duha Svetoga

sȉnoć *pril*. tijekom protekle večeri, sinoć

sȉnošnji *pridj*. koji se odnosi na jučer uvečer, sinoćnji

sinovjî *pridj*. koji se odnosi na sina, sinovlji

sînus *m* polukružna koštana šupljina prevučena sluznicom, sinus

sȉnut, *3. l*. sȉne *svrš*. 1. naglo zasjati, granuti (o Suncu); 2. *fig*. iznenada se pojaviti u svijesti, pasti na pamet

Sȉnj, Sīnjā *m* Sinj (grad)

sinjȁt, sinjôn *svrš*. označiti, obilježiti

sȉnji *pridj*. 1. sivomodar; 2. beskrajan, pust

sinjȏl, sinjōlā *m* znak, oznaka, obilježje

sinjôn (sinjôni) *pridj*. označen, obilježen

sinjōvȁt, sinjõjen *nesvrš*. označavati, obilježavati

sȉpa *ž* vrsta jestiva glavonošca kratka i široka tijela, sipa

sȉpot, sȉpjen *nesvrš*. istresati što rastresito ili sipko, sipati

sîr, sȉra *m* sir

sīrȁk, sȉrka *m* vrsta trave (služi za izradu metle)

sirẹ̑na *ž* naprava za davanje zvučnih signala, sirena

sȉrenje, sȉrenjo *s gl. imen. od* **sȉrit**

sȉrišće, sȉrišćo *s* kiselo mlijeko koze koje služi kao kvasac za izradu sira (ulije se u želudac mladoga kozleta i suši), sirište

sȉrit, sȉrin *nesvrš*. praviti sir, siriti

sȉrit se, *3. l*. sȉri se *nesvrš*. pretvarati se u sir (o mlijeku), siriti se

sîrnica *ž* vrsta tradicionalnoga slatkoga uskršnjega kruha (od brašna, šećera i jaja), sirnica, pinca

siromȁh, siromãha *m* 1. muškarac koji živi u bijedi, siromašan muškarac; 2. *fig*. muškarac koji izaziva žaljenje ili sućut, sirotan

siromãšan, siromãšna, siromãšno (siromãšni) *pridj*. 1. koji ima malo novca, dobara ili drugih vrijednosti; 2. čija je količina mala, kojega ima malo (npr. objed)

siromãšica *ž* → **sirotȁ** 1. žena koja živi u bijedi, siromašna žena; 2. *fig*. žena koja izaziva žaljenje ili sućut, sirotanka

sirotȁ, sirotẹ̄ *ž* → **siromãšica** 1. žena koja živi u bijedi, siromašna žena; 2. *fig*. žena koja izaziva žaljenje ili sućut, sirotanka

sȉrov (sȉrovi) *pridj*. koji nije (sasvim) kuhan ili pečen, sirov

sȉrovo *pril*. nedokuhano, nedopečeno, sirovo

sȉsa *ž* 1. dojka; 2. mliječna žlijezda za hranjenje mladunčadi u ženski sisavaca

sisȁt, sisãta, sisãto (sisãti) *pridj*. koji ima velike sise, sisat

sȉsonje, sȉsonjo *s gl*. *imen*. *od* **sȉsat**, sisanje

sȉsot, sȉson *nesvrš*. 1. hraniti se mlijekom iz sise; 2. dudati, cuclati; 3. uvlačiti u sebe, usisavati

sȉt, sitā, sȉto (sȉti) *pridj*. 1. koji je dovoljno jeo, koji više nije gladan; 2. *fig*. kojemu je dosta svega, koji je u stanju zasićenosti čime

sȉtan, sitnā, sȉtno (sȉtni) *pridj*. koji je veoma malen, malahan, sitan

sȉtit se, sȉtin se *svrš*. dozvati u pamet, prisjetiti se, sjetiti se

***sȉtnica** *ž* vrsta velike mrežaste naprave od željeza (u obliku sita) → **granẽr**

sȉto *s* naprava s mrežastim dnom za prosijavanje brašna i drugih tvari sitnoga zrna, sito

sjãhot, sjãšen *svrš*. sići s jahaće životinje, sjahati

sjajȉt, sjajīn *nesvrš*. blistati, sjajiti → **sjȁt**

sjajȉt se, sjajīn se *nesvrš*. blistati se, sjajiti se → **sjȁt se**

sjȁt, sjôn *nesvrš*. blistati, sjati → **sjajȉt**

sjȁt se, sjôn se *nesvrš*. blistati se, sjati se → **sjajȉt se**

sjãtit se, sjãtin se *svrš*. doći na jedno mjesto, skupiti se (kao u jato), sjatiti se

sjȅmenište *s* sjemenište → **šeminôrij**

sjīdȉt, sjȉdin *svrš*. rasrditi, naljutiti → **najīdȉt**, **sīdȉt²**

sjīdȉt se, sjȉdin se *svrš*. rasrditi se, naljutiti se → **najīdȉt se**, **sīdȉt se**

sjȕšan, sjušnȁ, sjȕšno (sjȕšni) *pridj*. tekući, vodenast, rijedak

sjȕšno *pril*. tekuće, rijetko, vodenasto

skãkavac, skãkavca *m* vrsta kukca, skakavac → **kȍnjic²**

skakȕ̄ćot, skakȕ̄ćen *nesvrš*. poskakivati, skakutati

skãla *ž* stupanj, ljestvica

skalȁt, skalôn *svrš*. spustiti, skinuti → **kalȁt²1**

skalȁt se, skalôn se *svrš*. spustiti se, skinuti se → **kalȁt se**

skãle, skôl *ž mn*. stube, stepenice

skalīna *ž* stuba, stepenica

skalinôda *ž* široko stepenište (javno)

skalōvȁt, skalõjen *nesvrš*. skidati, spuštati → **kalōvȁt1**

skalōvȁt se, skalõjen se *nesvrš*. skidati se, spuštati se → **kalōvȁt se**

skancȉja *ž* polica

skandalȉvac, skandalîvca *m* muškarac uvijek spreman na svađu

skandalȉvica *ž* žena uvijek spremna na svađu

skīdȁt, skȉdon *nesvrš*. 1. pomicati, premještati što s višega na niži položaj; 2. uklanjati ono što stoji visoko; 3. uklanjati površinski sloj s čega (npr. koru); 4. svlačiti, razodijevati → **isvukovȁt**, **svukovȁt**

skīdȁt se, skȉdon se *nesvrš*. razodijevati se, svlačiti se, skidati se → **isvukovȁt se**, **svukovȁt se**

skȉnut, skȉnen *svrš*. 1. pomaknuti, premjestiti što s višega na niži položaj; 2. ukloniti ono što stoji visoko; 3. ukloniti površinski sloj s čega (npr. koru); 4. svući, razodjenuti → **isvũć**, **svũć**

skȉnut se, skȉnen se *svrš*. svući se, razodjenuti se, skinuti se → **isvũć se**, **svũć se**

skītȁt se, skīton se *nesvrš*. provoditi vrijeme u lutanju, skitati se

skītnȉca *m* i *ž* osoba koja luta, skitnica

skočȉt, skȍčin *svrš*. → **iskočȉt** 1. odbaciti se s jednoga na drugo mjesto; 2. prepustiti se padu, baciti se; 3. *3. l.* naglo se povećati (npr. temperatura); 4. *fig*. naglo navaliti na koga, pokazati oštar otpor

skōkȁt, skȍčen *nesvrš*. → **iskōkȁt** 1. odbacivati se s jednoga na drugo mjesto; 2. prepuštati se padu, bacati se; 3. *3. l.* naglo se povećavati (npr. temperatura); 4. *fig*. naglo navaljivati na koga, pokazivati oštar otpor

skomȅša *ž* oklada

skȍmine, skȍmin *ž mn*. neprijatan osjećaj uzrokovan trpkim okusom

˟skǫ̑nča *ž* svršetak, kraj, prekid

skončȁt, skončȏn *svrš*. 1. doći koncu života; ˟2. dogotoviti, dovršiti

skȏndal *m* 1. svađa, skandal; 2. *fig*. osoba sklona skandalima

skonsumȁt, skonsumȏn *svrš*. 1. pojesti, potrošiti, konzumirati; 2. *fig*. iscrpsti, izmučiti

skonsumȁt se, skonsumȏn se *svrš*. *fig*. izjesti se, izmučiti se (od briga, teških misli i sl.) → **izgrȉst se**, **izȉst se1**, **požrȋt se**

skonsumōvȁt, skonsumõjen *nesvrš*. 1. jesti, trošiti, konzumirati; 2. *fig*. iscrpljivati, mučiti

skonsumōvȁt se, skonsumõjen se *nesvrš*. *fig*. izjedati se, mučiti se (od briga, teških misli i sl.) → **grȉst se**, **tarmȁt se**, **tormentȁt se**, **žerȁt se2**

skȍren (skȍreni) *pridj*. negibak, nesavitljiv, ukrućen

˟skorônča *ž* vrsta slatkovodne ribe, skoranč, ukljeva

skȏrso *pril*. manje od potrebite mjere, nedovoljno, nedostatno

skorũp, skorūpä *m* 1. kora koja se stvara na ohlađenu kuhanu mlijeku, skorup; 2. gornji sloj čega (npr. zemlje)

skǫ̑s *m* nagao pokret, trzaj

skȍtan, skotnä, skȍtno (skȍtni) *pridj*. 1. (samo u ž. rodu) koja nosi plod, koja je bređa, skotna; 2. *fig*. koji je zle volje ili ljutit, spreman na svađu

skraćīvȁt, skraćījen *nesvrš*. 1. činiti što kraćim (npr. suknju); 2. *3. l.* postajati kraćim (npr. dan)

skrãja *prijedl*. 1. s ruba čega; 2. s kopna, s obale

skr̄b, skr̄bi *ž* briga o drugima, skrb

skr̄bit se, skr̄bin se *nesvrš*. skrbiti se

skrę̑čȉt, skrę̑čin *svrš*. rukom odlomiti suho granje → **ukrę̑čȉt**

skrepenȉt se, skrepenĩn se *svrš*. ukočiti se, skameniti se (ob. od zime)

skrȉka *ž* vika, galama, dernjava

skrȉnja *ž* drveni sanduk (za rublje, hranu i sl.)

skrīvȉt, skrĩvin *svrš*. skriviti

skrõćen (skrõćeni) *pridj*. skraćen

skrȍjen (skrȍjeni) *pridj*. koji je izrezan prema kroju, skrojen → **iskrȍjen**

skrojȉt, skrojîn/skrȍjin *svrš*. izrezati tkaninu prema kroju, skrojiti → **iskrojȉt**

skrōtȉt, skrõtin *svrš*. 1. učiniti što kraćim (npr. suknju) → **pokrōtȉt**; 2. *3. l.* postati kraćim (npr. dan)

skrǫ̑z *pril*. potpuno, posve, savim, skroz

skršȉt, skŕšin *svrš*. 1. pregaziti; 2. slomiti, polomiti

skrũšen (skrũšeni) *pridj*. koji se kaje za učinjene grijehe ili pogreške, skrušen

skȕhon (skȕhoni) *pridj*. koji je pripremljen za jelo kuhanjem, skuhan → **iskȕhon**

skȕhot, skȕhon *svrš*. pripremiti hranu kuhanjem, skuhati → **iskȕhot**

skȕhot se, skȕhon se *svrš*. → **iskȕhot se** 1. *3. l.* postati kuhanim (o hrani); 2. *fig*. jako se ugrijati (npr. od vrućine)

skȕla *ž* 1. škola; 2. školska zgrada; 3. *fig*. iskustvo, opomena

skulôn (skulôni) *pridj*. obrazovan, učen, školovan

skulônt *m* đak, učenik

skûp, skūpä, skûpo (skũpi) *pridj*. koji ima visoku cijenu, skup → **ˣdrôg2**

skȕpa *pril*. zajedno, skupa

skȕpit, skȕpin *svrš*. → **iskȕpit** 1. prikupiti; 2. sabrati na jednome mjestu, okupiti

skȕpit se, skȕpin se *svrš*. → **iskȕpit se** 1. sabrati se na jednome mjestu, okupiti se; 2. *3. l.* postati užim i manjim, ući u sebe → **stȉsnut se**; 3. *3. l.* nakupiti se, nagomilati se

skūpjȁt, skũpjon *nesvrš*. 1. prikupljati; 2. sabirati na jednome mjestu, okupljati

skūpjȁt se, skũpjon se *nesvrš*. 1. sabirati se na jednome mjestu, okupljati se; 2. *3. l.* postajati užim i manjim, ulaziti u sebe; 3. *3. l.* nakupljati se, nagomilavati se

skûpo *pril*. po visokoj cijeni, skupo → **ˣdrôgo2**

skupoćȁ, skupoćȇ *ž* skupoća → **ˣdrōgȉnja**

skupȕsit, skupũsin *svrš*. učiniti što površno i nabrzinu, kojekako napraviti, skupusati

skûša *ž* vrsta plave morske ribe, skuša

skušȇj, skušȇjä *m* vrsta plave morske ribe (mlađi primjerak skuše)

skũt, skūtä *m* 1. donji kraj ženske haljine; 2. prednji dio odjeće koji pri sjedenju prekriva koljena, krilo

skûža *ž* izgovor, isprika

skužȁt, skužôn *svrš*. oprostiti, ispričati → **iskužȁt**

skužȁt se, skužôn se *svrš*. izreći ispriku, ispričati se → **iskužȁt se**

skužōvȁt, skužõjen *nesvrš*. opraštati, ispričavati → **iskužōvȁt**

skužōvȁt se, skužõjen se *nesvrš*. izricati ispriku, ispričavati se → **iskužōvȁt se**

skvãra *ž* masna kora na površini tekućine

slãbit, slãbin *nesvrš*. 1. činiti koga slabim, slabiti; 2. postajati slabim, gubiti jačinu ili težinu, slabjeti

slãbo *pril*. 1. zlo, loše; 2. u maloj mjeri, nedovoljno; 3. nedovoljno stručno

slãbost, slãbosti *ž* iznemoglost, nemoć, slabost

slãdak, slakä/slalkä/slōkä/slōlkä, slôko/slôlko (slõki/slõlki) *pridj*. 1. koji ima okus šećera; 2. *fig*. dražestan, umiljat; 3. *fig*. koji prija ili koji je ugodan

sladokùsan, sladokùsna, sladokùsno (sladokùsni) *pridj*. koji rado jede i uživa u jelu

slàdoled *m* sladoled → **ˣjelôt**

slagàt, slãžen *svrš*. izreći neistinu, slagati

slakarïja *ž* slatka poslastica, slatkiš → **slalkarïja**

slakǫ̑, slakǫ̑ga *s* kolači, slatkiši, slatko → **slalkǫ̑**

slalkarïja *ž* slatka poslastica, slatkiš → **slakarïja**

slalkǫ̑, slalkǫ̑ga *s* kolači, slatkiši, slatko → **slakǫ̑**

slãma *ž* slama

slaninà, slaninę̑ *ž* slanina

slanūtàk, slanũlka/slanũtka *m* vrsta sočiva, slanutak (biljka i plod)

slàt, šãjen *nesvrš*. slati → **šãvot**

slàva *ž* 1. slavljenje, veličanje (o Bogu); 2. (Slãva) Slava (dio mise) → **Glǫ̑rija**

slavĩć, slavĩćä *m* vrsta ptice pjevice, slavuj

slãvit, slãvin *nesvrš*. 1. obilježavati što proslavom, proslavljati; 2. svečano zvoniti tako da se klatnima ritmično udara o zvona

Slavǫ̑nski Brǫ̑d, Slavǫ̑nskega Bròda *m* Slavonski Brod (grad)

ˣslebrę̑n, slebrěna, slebrěno (slebrěni) *pridj*. koji je od srebra, srebrni → **srebrę̑n**

ˣslebrò *s* srebro (kovina) → **srebrò**

sledenĩt se, sledenĩn se *svrš*. 1. *3. l.* zalediti se, smrznuti se; 2. *fig*. skameniti se, ukočiti se

slègnut, slègnen *svrš*. slegnuti (o ramenima)

slègnut se, *3. l.* slègne se *svrš*. 1. spustiti se, ulegnuti se (npr. tijesto); 2. šćućuriti se (o kokoši)

sletĩt, sletĩn *svrš*. sletjeti

slïčan, slïšna, slïšno (slïšni) *pridj*. nalik, podoban, sličan

slïčit, slïčin *svrš*. nalikovati, sličiti

slîd *m* trag divljači

slīdĩt, slĩdin *nesvrš*. 1. ići za kime ili čime; 2. paziti na koga, uhoditi

slïka *ž* → **letrât** 1. slikarsko djelo; 2. fotografija

slïkot, slïkon *svrš*. napraviti fotografiju pomoću fotoaparata (danas i pomoću mobilnoga telefona i sl.) → **letratât**

slïkot se, slïkon se *svrš*. uslikati se → **letratât se**

slikōvât, slikõjen *nesvrš*. praviti fotografiju pomoću fotoaparata (danas i pomoću mobilnoga telefona i sl.) → **letratōvât**

slikōvât se, slikõjen se *nesvrš*. slikati se → **letratōvât se**

slīmĩt, slĩmin *svrš*. snimiti, skinuti (ob. šešir, kapu)

slïna *ž* slina

slïnit, slïnin *nesvrš*. ispuštati sline, sliniti

slïnov (slïnovi) *pridj*. 1. koji je uprljan slinom; 2. koji sadržava sluz, sluzav; 3. *fig*. koji je neiskusan, nezreo, djetinjast

slȉnovac, slȉnovca *m* 1. dječak koji slini; 2. *fig*. nezreo muškarac

slȉnovica *ž* 1. djevojčica koja slini; 2. *fig*. nezrela žena

slîp, slīpȁ, slîpo (slīpi) *pridj*. 1. koji nema osjet vida, koji ne vidi; 2. *fig*. koji ne uočava činjenice i stvari oko sebe onakve kakve jesu

slīpȁc, slīpca *m* muškarac koji ne vidi, slijep muškarac

slipȉca *ž* žena koja ne vidi, slijepa žena

slīpȉt, slīpin *nesvrš*. 1. činiti da tko ne vidi dobro ili da ne vidi; 2. postajati slijepim

slȉšno *pril*. na sličan način, slično

slȉva *ž* šljiva (stablo i plod)

slīva *pril*. s lijeve strane, slijeva

slîz, slȉza *m* vrsta samonikle ljekovite biljke, sljez

slizinȁ, slizinę̄ *ž* organ u lijevome dijelu trbušne šupljine, slezena

slôb, slabȁ/slāba, slābo (slābi) *pridj*. 1. koji je nježne tjelesne građe, mršav; 2. koji nema snage, iznemogao; 3. nevaljao, loš

slobodȁ, slobodę̄ *ž* sloboda

slȍbodan, slȍbodna, slȍbodno (slȍbodni) *pridj*. slobodan → **ˣfrānak**

slȍbodno *pril*. slobodno → **ˣfrônko**

slōdȉt, slōdin *nesvrš*. 1. činiti što slatkim, zaslađivati (npr. čaj); 2. činiti što prijatnim, ugodnim

slōdȉt se, slōdin se *nesvrš*. gostiti se čime slatkim, sladiti se

slȍga *ž* sklad, sloga

slōgȁt, slōgon/slōžen *nesvrš*. → **stivōvȁt** 1. redati; 2. svijati što u određeni oblik (da bude uredno) (npr. košulje)

slōgȁt se, slōgon se/slōžen se *nesvrš*. 1. odgovarati jedno drugomu prema kakvim obilježjima, podudarati se; 2. imati dobar odnos; 3. imati o čemu isto mišljenje kao i tko drugi, biti suglasan s kime ili čime

slôko *pril*. → **slôlko** 1. slatko; 2. sa zadovoljstvom, s užitkom

slôlko *pril*. → **slôko** 1. slatko; 2. sa zadovoljstvom, s užitkom

slomȉt, slomȉjen *svrš*. 1. prelomiti (npr. štap); 2. padom ili udarcem prouzročiti lom (npr. noge); 3. *fig*. umoriti; 4. *fig*. učiniti da tko podlegne porazima, uništiti

slomȉt se, slomȉjen se *svrš*. 1. *3. l.* prelomiti se (npr. štap); 2. *fig*. umoriti se; 3. *fig*. podleći porazima, uništiti se

slomivę̑n, slomivenȁ, slomivenȍ (slomivȅni) *pridj*. → **slȍmjen** 1. prelomljen, slomljen; 2. *fig*. koji je umoran, malaksao

slȍmjen (slȍmjeni) *pridj*. → **slomivę̑n** 1. prelomljen, slomljen; 2. *fig*. koji je umoran, malaksao

slômnica *ž* slamom ispunjena navlaka (kao ležaj), slamarica → **slôvnica**

slôn, slōnȁ, slôno (slōni) *pridj*. 1. koji ima okus soli; 2. koji je začinjen solju

slōnȁ, slonę̄ *ž* smrznuta rosa (snježnobijeli talog), slana

slôno *pril*. slano

slôst, slôsti *ž* ugodan osjećaj, užitak, slast

Slovę̑nac, Slovę̑nca *m* onaj koji je rodom iz Slovenije; stanovnik Slovenije → **Krōnjȁc**

Slovę̑nija *ž* Slovenija

Slovę̑nka *ž* ona koja je rodom iz Slovenije; stanovnica Slovenije → **Kranjìca**

slôvnica *ž* slamom ispunjena navlaka (kao ležaj), slamarica → **slômnica**

slòvo *s* 1. znak kojime se zapisuje glas; 2. kraći tekst

slòžan, slòžna, slòžno (slòžni) *pridj*. skladan, složan

složȉt, slòžin *svrš*. → **stivàt** 1. poredati; 2. sviti što u određeni oblik (da bude uredno) (npr. košulje)

složȉt se, slòžin se *svrš*. 1. početi imati dobar odnos; 2. izreći o čemu isto mišljenje kao i tko drugi, postati suglasan s kime ili čime

slūgà, slugę̑ *m* 1. osoba koja je plaćena da služi; 2. *fig*. osoba koja ispunjava tuđe prohtjeve, koja je podčinjena komu

slûh *m* 1. sposobnost primanja i razlikovanja zvukova uhom; 2. sposobnost pravilnoga izvođenja glazbenih tonova

slùšalica *ž* slušalica (ob. telefonska)

slùškinja *ž* 1. žena koje je plaćena da služi; 2. *fig*. žena koja ispunjava tuđe prohtjeve, koja je podčinjena komu

slùšot, slùšon *nesvrš*. 1. primati sluhom; 2. biti nazočan i pratiti što, slušati koga; 3. biti poslušan, ne opirati se

slūtȉt, slũtin *nesvrš*. naslućivati, slutiti

slûz, slûzi *ž* sluz

službà, službę̑ *ž* rad ili zaposlenje u javnim djelatnostima, služba

službènica *ž* poslušnica (ob. u molitvama i zazivima)

slūžȉt, slũžin *nesvrš*. 1. posluživati; 2. biti u čijoj ili kakvoj službi, obavljati kakvu dužnost; 3. *3. l.* biti upotrebljiv za što, valjati za što, biti prikladan za što

smȁk, smãka *m* samo kao ▲ *smȁk svîta* konac svijeta, sudnji dan

smantàt, smantôn *svrš*. 1. ošamutiti; 2. *fig*. zamazati oči komu, obrlatiti

smantàt se, smantôn se *svrš*. postati smušenim, ošamutiti se

smantôn (smantôni) *pridj*. zbunjen, nepribran, smušen

smantōvàt, smantõjen *nesvrš*. 1. ošamućivati; 2. *fig*. zamazivati oči komu, obrlaćivati

smantōvàt se, smantõjen se *nesvrš*. postajati smušenim, ošamućivati se

smanjūrȉt se, smanjũrin se *svrš*. postati manjim, smanjiti se

smanjurīvàt se, smanjurĩjen se *nesvrš*. postajati manjim, smanjivati se

smanjũren (smanjũreni) *pridj*. koji je postao manjim, smanjen

smę̄ćȉt, smę̄ćin *svrš*. gnječeći stisnuti, zgnječiti

smećȩ́, smećô *s* smeće

smę̄st, smę̄tȅn *svrš*. zbuniti, smesti → **prsmę̄st**

smę̄st se, smę̄tȅn se *svrš*. zbuniti se, smesti se → **prsmę̄st se**

smę̄tàt, smę̄ton *nesvrš*. ometati, smetati

smetę̑n, smetenä, smetenò (smetènі) *pridj*. koji je bez prisebnosti, zbunjen, smeten

smetlõr, smetlõrä *m* smetlar → **škovacîn**

smȇtnjȅ, smȇtnjȉh *ž mn*. ono što ometa normalan rad televizijskoga prijamnika ili radioprijamnika, smetnje

smežurȁt se, smežurôn se *svrš*. namreškati se, naborati se, smežurati se

smežurôn (smežurôni) *pridj*. namreškan, naboran, smežuran

˟smičãlina *ž* vrsta neotrovne zmije → **smičôrka**

smičôrka *ž* vrsta neotrovne zmije → **˟smičãlina**

smȉh, smȉhā *m* smijeh

smījȁt se, smījȅn se *nesvrš*. 1. smijati se; 2. izrugivati se, ismijavati

smȉlit se, smȉlin se *svrš*. sažaliti se, smilovati se → **smȉlovot se**

smȉlovot se, smȉlujen se *svrš*. sažaliti se, smilovati se → **smȉlit se**

smīrȁt, smȉron *nesvrš*. imati kakvu namjeru, smjerati

smȉrit, smȉrin *svrš*. udariti

smīrȉt, smȉrin *svrš*. umiriti, smiriti

smīrȉt se, smȉrin se *svrš*. umiriti se, smiriti se

smirīvȁt, smirȉjen *nesvrš*. umirivati, smirivati

smirīvȁt se, smirȉjen se *nesvrš*. umirivati se, smirivati se

smîron *pril*. 1. u miru; 2. mirno

smȉsta *pril*. odmah, umah, smjesta

smȉšan, smīšnā, smȉšno (smȉšni) *pridj*. 1. komičan, humoristični, šaljiv; 2. simpatičan; 3. čudnovat, čudan

smȉšno *pril*. 1. komično, humoristično, šaljivo; 2. simpatično; 3. čudnovato, čudno

smȉt, smȋn *nesvrš*. 1. imati dopuštenje što učiniti, moći; 2. imati hrabrosti što učiniti, usuditi se

smočȉt, smȍčin *svrš*. učiniti mokrim, smočiti

smočȉt se, smȍčin se *svrš*. postati mokrim, smočiti se

smọ̑k, smȍka *m* mesni umak, meso (kao dodatak jelu)

˟smȍka *ž* smokva (stablo i plod) → **smȍkva**

smȍkva *ž* smokva (stablo i plod) → **˟smȍka**

smolȁ, smolȇ *ž* gusta ljepljiva tvar iz mnogih vrsta drveća (ob. borova), smola

smônt *m* ošamućenost, lagana vrtoglavica

smotȁt, smȍton *svrš*. motajući sviti što, smotati

smr̋ča *ž* vrsta grmolike biljke bogate eteričnim uljima, mirta

smrdećôn, smrdećāna *m* 1. nečist muškarac; 2. *fig*. pokvarenjak

smrdećônka *ž* 1. nečista žena; 2. *fig*. pokvarenjakinja

smrdȇj, smrdȇjā *m* vrsta većega grma

smrdȉt, smrdȋn *nesvrš*. širiti smrad, zaudarati, smrdjeti

smrgọ̑rka *ž* stonoga

smrȉč, smrīčā *m* vrsta zimzelenoga grma

smrȉška *ž* jestiva bobulja na **smrīčù**

smrknūćȩ̨, smrknūćô *s* 1. suton, sumrak; 2. pomrčina Sunca

smr̋knut se, *3. l.* smr̋kne se *svrš*. 1. smračiti se, pasti (o mraku) → **smrōčȉt se**; 2. postati tamnim, zatamnjeti se (o nebu); 3. *fig*. postati tamno pred očima

Smrkô, Smrkȇ *ž* napušteno naselje (i uvala) na otoku Braču (pored Milne), Smrka

smrõčȉt se, *3. l.* smrõči se *svrš.* smračiti se, pasti (o mraku) → **smr̀knut se1**

smrôd *m* neugodan miris, smrad

smršãvit, smršãvin *svrš.* postati mršavim, smršavjeti

smr̀t, smr̀ti *ž* smrt

smr̀tni *pridj.* koji se odnosi na smrt, smrtni

smr̀vit, smr̀vin *nesvrš.* pretvoriti što u mrvice, smrviti

smr̀vjen (smr̀vjeni) *pridj.* koji je pretvoren u mrvice, smrvljen

smr̀znut se, smr̀znen se *svrš.* 1. *3. l.* pretvoriti se u led; 2. *fig.* pretrpjeti veliku hladnoću, prozepsti, promrznuti

smȕčit se, *3. l.* smȕči se 1. osjetiti mučninu u želudcu; 2. *fig.* osjetiti odbojnost prema čemu

smûd *m* miris zapaljenoga sukna

smūdȉt, smũdin *nesvrš.* 1. plamenom paliti vanjsku površinu čega; 2. vonjati po smudu

smûk *m* dvije grede sastavljene u obliku slova V po kojima se vuče teret

smūtȉt, smũtin *svrš.* izazvati smutnju

smūtȉt se, smũtin se *svrš.* smesti se, zbuniti se, smutiti se

smutjȉvac, smutjîvca *m* intrigant, spletkaroš, smutljivac

smutjȉvica *ž* intrigantica, spletkarošica, smutljivica

smūtnjȁ, smutnjȇ *ž* intriga, spletka, smutnja

snîg, snȉga *m* snijeg

snȉt, *3. l.* snesȅ *svrš.* istisnuti jaje iz sebe (o kokoši)

snȉt se, *3. l.* snȉ se *nesvrš.* snivati, sanjati, sniti

snõć, *3. l.* snõjde *svrš.* dogoditi se (o čemu lošem), zadesiti, snaći

snõć se, snõjden se *svrš.* snaći se

snȍg *pril.* na brzinu, s nogu

snōgȁ, snogȇ *ž* snaga

snȍp, snopȁ *m* skup zajedno povezanih stabljika, snop

snōžȉt, snõžin *nesvrš.* 1. ohrabrivati, osnaživati; 2. činiti što jačim, pojačavati (npr. vino šećerom)

sȍcij *m* udruženje, udruga, inicijativni odbor

sȍčan, sošnȁ, sȍšno (sȍšni) *pridj.* koji je pun soka (o voću), sočan

sočivȉca *ž* 1. vrsta mahunarke, leća; 2. jelo pripravljeno od leće

sȍčivo *s* različiti plodovi mahunarki

sõć, sõjden *svrš.* sići

sôd *m* nasad u prvoj godini uzgoja

sōdȉt, sõdin *nesvrš.* saditi

sōdnȍ *s* rana na leđima tovarne životinje koja nastaje od pritiska sedla

×sôguma *ž* vrsta naprave za mjerenje obline i skeleta bačve

sȍha *ž* deblji potporni kolac

sȍjā, sȍjȇ *ž* sojino ulje

sȍk, sȍka *m* 1. tekućina u tkivu biljaka; 2. napitak dobiven cijeđenjem biljnih plodova

sȍkol *m* vrsta ptice grabljivice, sokol

sokolȉć *m* vrsta ptice

sȍl, sȍli *ž* sol

sôla *ž* velika prostorija (ob. za priredbe), dvorana

sȍldot, sȍldota *m* vojnik → **vojnīk**

Solīn, Solīnā *m* Solin (grad pored Splita)

solȉt, sȍlin *nesvrš.* soliti

sôlma *ž* ovalna plosnata bačvica (kojom se prenosi voda)

solnȉca *ž* posudica za sol, soljenka

sôlpa *ž* vrsta bijele morske ribe, salpa

sȍljen (sȍljeni) *pridj*. koji je konzerviran pomoću soli

sôm, sōmā, sômo (sōmi) *pridj*. 1. sam; 2. jedini, upravo taj

sômo *pril*. jedino, isključivo

sômo *vezn*. samo

sôn, snȁ *m* 1. stanje počinka, spavanje; 2. sanjanje, san

sorȉt, sȍrin *svrš*. razoriti, soriti

sorȉt se, *3. l.* sȍri se *svrš*. razoriti se, soriti se

sǫ̑rta *ž* vrsta, sorta → **šǫ̑rta**

sošȉca *ž* tanji potporni kolac

sotonȁ, sotonȇ *ž* → **˟belzebȕb**, **bodȁc**, **˟hãndraka**, **hudobȁ**, **jãval**, **nečȉšnjok**, **vrôg** 1. sotona, đavao, vrag; 2. *fig*. veoma zločesta osoba

sovȁt, sȕjen *nesvrš*. prekoravati koga oštrim riječima, grditi

spãra *ž* podložak od robe koji se stavlja na glavu ispod tereta

sparanjȁt, sparanjôn *nesvrš*. štedjeti → **šćȇdīt**

sparinȁ, sparinȇ *ž* vrućina uz mnogo vlage u zraku, sparina

spãroga *ž* vrsta samonikle jestive biljke, šparoga

˟sparônj (sparônji) *pridj*. štedljiv

spãrožina *ž* divlja šparoga (otvrdla biljka)

spasȇnje, spasȇnjo *s* spasenje, spas (ob. u crkvenome kontekstu)

spasȉtej *m* 1. osoba koja spašava, spasitelj; 2. (Spasȉtej) Isus Krist, Spasitelj

spȁt, spīn *nesvrš*. spavati

spazmȁt, spazmôn *svrš*. pretjerano se zabrinuti

spazmōvȁt, spazmõjen *nesvrš*. pretjerano se brinuti

specijalȉsta *m* specijalist

speštȁt, speštôn *svrš*. pritiskanjem spljoštiti, zgnječiti → **ispeštȁt**

speštȁt se, *3. l.* speštô se *svrš*. pritiskanjem se spljoštiti, zgnječiti se → **ispeštȁt se**

speštôn (speštôni) *pridj*. spljošten, zgnječen → **ispeštôn**

spȉca *ž* prutić, grančica

spicjarȉja *ž* lijek → **līk**, **likarȉja**, **medicîna1**

spicjȇr, spicjȇrā *m* ljekarnik → **špicjȇr**

spȉla *ž* 1. pećina, špilja; 2. vrsta zlatne kopče

spinôt *m* vrsta povrća, špinat

spîza *ž* 1. jelo → **jīćȇ**, **jîzbina**; 2. nabava hrane, opskrba hrane → **provȉšta**

splȅst, spletȅn *svrš*. → **isplȅst** 1. uplesti; 2. počešljati

splȅst se, spletȅn se *svrš*. počešljati se → **isplȅst se**

Splȉćanka *ž* stanovnica Splita, Splićanka → **˟Splȉlka**, **˟Splȉlkinja**

˟Splȉlka *ž* stanovnica Splita, Splićanka → **Splȉćanka**, **˟Splȉlkinja**

˟Splȉlkinja *ž* stanovnica Splita, Splićanka → **Splȉćanka**, **˟Splȉlka**

Splȉska *ž* naselje na otoku Braču, Splitska

splȉski *pridj*. koji se odnosi na Split, splitski

Splȉt *m* Split (grad)

spokȍj, spokȍja *m* mir, spokoj

spomenȕće, spomenȕća *s* sjećanje, uspomena → **uspomenȕće**

spomȇnūt, spomȇnen *svrš*. 1. navesti čije ime ili naziv; 2. kratko iznijeti što o kome ili čemu

spomȇnūt se, spomȇnen se *svrš*. prisjetiti se, sjetiti se

spomȉnjot, spomȉnjen *nesvrš*. 1. navoditi čije ime ili naziv; 2. kratko iznositi što o kome ili čemu

spomȉnjot se, spomȉnjen se *nesvrš*. prisjećati se, sjećati se

spȍna *ž* vrsta kopče (stavlja se pojedinim životinjama na noge da ne pobjegnu)

spõnje, spõnjo *s gl*. *imen*. *od* **spȁt**, spavanje

spôs *m* izbavljenje, spas

spōsȉt, spõsin *svrš*. spasiti

spōsȉt se, spõsin se *svrš*. spasiti se

spȍsoban, spȍsobna, spȍsobno (spȍsobni) *pridj*. koji je u stanju što postići ili izvesti, sposoban

spotȉt, spȍtin *svrš*. oznojiti → **ispotȉt**

spotȉt se, spȍtin se *svrš*. oznojiti se → **ispotȉt se**

spȏža *ž* mladenka → **mladȇnka**, **nevȉsta2**, **nevȉstica**

sprãvu samo kao ▲ *bȉt na sprãvu* biti poremećenim, ludim

sprīčȉt, sprīčin *svrš*. spriječiti

sprīda *pril*. s prednje strane, sprijeda

sprîdnjica *ž* prednji dio na odjeći, prednjica

sprijatejȉt se, sprijatejīn se *svrš*. sklopiti prijateljstvo, sprijateljiti se

sprȍbit, *3*. *l*. sprȍbi *svrš*. poći u tek, prijati (o jelu)

sprȍvod *m* sprovod → ˣ**funerõl**

sprovodȉt, sprovȍdin *nesvrš*. sahranjivati, sprovoditi

spr̀ta *ž* okruglasta pletena košara

ˣ**sprùčić** *m* rasipnik, rastrošnik → **frajũn**, ˣ**pazdȇj**

spȕga *ž* 1. vrsta morske životinje; 2. predmet koji se dobiva od spužve ili kojega drugoga materijala, a služi za pranje i brisanje

spȕgot, spȕgon *nesvrš*. 1. upijati tekućinu pomoću spužve ili krpe; 2. *3*. *l*. upijati samo od sebe (o čemu suhome); 3. *fig*. usvajati, pamtiti

spũž, spūžä *m* vrsta mekušca, puž

spužȉć *m dem*. *od* **spũž**, pužić

sramežîv, sramežîva, sramežîvo (sramežîvi) *pridj*. stidljiv, sramežljiv → **sramežlîv**

sramežlîv, sramežlîva, sramežlîvo (sramežlîvi) *pridj*. stidljiv, sramežljiv → **sramežîv**

sramotȁ, sramotȇ *ž* sramota

srãmotan, srãmotna, srãmotno (srãmotni) *pridj*. 1. koji izaziva sramotu; 2. koji se ne pristoji, nepristojan, bezobrazan

sramotȉt, sramȍtin *nesvrš*. sramotiti

sramotȉt se, sramȍtin se *nesvrš*. sramotiti se

srãmotnica *ž* žena koja nema srama, besramnica, bestidnica

srãmotno *pril*. sramotno

srãmotnjak *m* muškarac koji nema srama, besramnik, bestidnik

srãmovot se, srãmujen se *nesvrš*. stidjeti se, sramiti se → **srōmȉt se**

srȁt, sȅren *nesvrš*. *vulg*. 1. obavljati veliku nuždu; 2. *fig*. govoriti gluposti, pričati besmislice

Sr̋bija *ž* Srbija

Srbijōnȁc, Srbijõnca *m* stanovnik ili državljanin Srbije, Srbin, Srbijanac

Srbijônka *ž* stanovnica ili državljanka Srbije, Srpkinja, Srbijanka

srbȉt, srbĩn *nesvrš*. svrbjeti

srbȉt se, srbĩn se *nesvrš*. svrbjeti se

sr̋ce *s* 1. šuplji mišićni organ u prsnome košu u čovjeka; 2. sredina čega, srž; 3. *fig*. draga osoba

sr̋čen (sr̋čeni) *pridj*. prijazan, ljubazan, srdačan

sr̋čeno *pril*. prijazno, ljubazno, srdačno

srdȅla *ž* 1. vrsta plave morske ribe, srdela; 2. *fig*. udarac šibom po dlanu za kakvu nepodopštinu, packa

srdȅlica *ž dem*. *od* **srdȅla1**, srdelica

srdelīna *ž* vrsta plave morske ribe, papalina (oblikom tijela nalik na srdelu)

srdȉt, sr̋din *nesvrš*. izazivati čiju srdžbu, srditi

srdȉt se, sr̋din se *nesvrš*. biti srditim, srditi se

srebrẹ̑n, srebrȅna, srebrȅno (srebrȅni) *pridj*. koji je od srebra, srebrni → **ˣslebrẹ̑n**

srebrò *s* srebro (kovina) → **ˣslebrò**

srẹ̑da *pril*. odreda, redom, sredom

sr̀ća *ž* sreća

sr̀ćan, srićnà, sr̀ćno (sr̀ćni) *pridj*. 1. veseo, radostan; 2. kojega prati sreća; 3. koji donosi sreću (npr. broj na lotu)

srīdà, sridẹ̑ *ž* 1. srijeda (dan u tjednu); 2. sredina

srîdnji *pridj*. srednji → **srîlnji**, **srînji**

srîlnji *pridj*. srednji → **srîdnji**, **srînji**

srîlnjok *m* srednji prst na ljudskoj ruci, srednjak

srînji *pridj*. srednji → **srîdnji**, **srîlnji**

srjȁt[1], srjôn *nesvrš*. naglo i nepromišljeno poduzimati što, srljati

ˣsrjȁt[2], srjôn *svrš*. omršavjeti

srkȁt, sr̋čen *nesvrš*. piti srčući, srkati

sr̋knut, sr̋knen *svrš*. popiti srčući, srknuti

srkȍ *s* srž, srčika

srôb *m* 1. vrsta kožne bolesti, svrab → **šȕga**; 2. svrbež (općenito)

srôm *m* stid, sram

srōmȉt se, srõmin se *nesvrš*. stidjeti se, sramiti se → **srãmovot se**

srôta *ž* izmet

sr̋p *m* vrsta oruđa u obliku luka kojime se žanje žito, srp

sr̋ski *pridj*. koji se odnosi na Srbe i Srbiju, srbijanski, srpski

sržbȁ, sržbẹ̑ *ž* ljutnja, gnjev, srdžba (ob. u crkvenome kontekstu)

stablȍ *s* stablo → **cablȍ**

stãdo *s* stado

stãjot, stãjen *nesvrš*. zaustavljati se, zastajkivati

stȁk, stakà *m* kratki san

staknȕt, stãknen *svrš*. podjariti, potaknuti, razbuktati vatru → **polstaknȕt**, **poltaknȕt**

stân *m* prostor za stanovanje (ob. u zgradi), stan

stanovȉto *pril*. sigurno, pouzdano

stanjȁt, stanjôn *svrš*. 1. zalemiti; 2. zatvoriti pukotine, učiniti što nepropusnim

stanjōvȁt, stanjõjen *nesvrš*. 1. lemiti; 2. zatvarati pukotine, činiti što nepropusnim

stãrac, stôrca *m* starac

stȁraški *pridj*. koji se odnosi na starce, starački

staréšīna *m* poglavar, starješina

stãrica *ž* starica → **ˣstôrka**

starȉkov (starȉkovi) *pridj*. postariji

starínā¹, starinę̑ *ž* neobrađena zemlja

starínā², starinę̑ *ž* staro vrijeme, davnina, starina

starînski *pridj*. koji se odnosi na starinu, starinski

stãrit, stãrin *nesvrš*. postajati starijim, starjeti

stãrost, stãrosti *ž* 1. razdoblje između zreloga doba i smrti, staračko doba; 2. *fig*. stari ljudi

starovîrski *pridj*. antikni, staromodni

stȁt, stānen *svrš*. 1. prestati se kretati, zaustaviti se; 2. prestati što raditi ili prestati djelovati; 3. koraknuvši postaviti nogu na koga ili što; 4. početi (samo u svezi s infinitivima pojedinih glagola)

stȁt se, stānen se *svrš*. susresti se, naći se

stavījȁt, stavîjen *nesvrš*. 1. metati, stavljati → **butōvȁt1**, **hitīvȁt2**; 2. naticati što na sebe (npr. šešir) → **butōvȁt2**, **hitīvȁt3**; 3. polagati na račun (o novcu) → **butōvȁt3**; 4. pretpostavljati

stãvit, stãvin *svrš*. 1. metnuti, staviti → **butȁt1**, **hȉtit2**, **ˣklȁst**; 2. nataknuti što na sebe (npr. šešir) → **butȁt2**, **hȉtit3**; 3. položiti na račun (o novcu) → **butȁt3**; 4. pretpostaviti

stãvjen (stãvjeni) *pridj*. koji je ugodno popunjen (o čovjeku)

stȅć, stečȅn *svrš*. stećі

stegnȍ *s* dio noge od kuka do koljena

stę̄gnȕt, stę̑gnen *svrš*. stegnuti

stę̄gnȕt se, stę̑gnen se *svrš*. stegnuti se

stȅja *ž* podloga ispunjena slamom koja se stavlja životinji pod samar, stelja

stenjȁt, stȅnjen *nesvrš*. stenjati

steplȉt, stȅplin *svrš*. učiniti toplim, zagrijati → **isteplȉt**

steplȉt se, stȅplin se *svrš*. postati toplim, zagrijati se → **isteplȉt se**

stę̄zȁt, stę̑žen *nesvrš*. stezati

stę̄zȁt se, stę̑žen se *nesvrš*. stezati se

sticȁt, sticȏn *svrš*. naljutiti koga, uvrijediti

sticȁt se, sticȏn se *svrš*. naljutiti se, uvrijediti se

stîma *ž* 1. poštovanje, uvažavanje; 2. utvrđivanje vrijednosti čega, procjena

stimadũr, stimadūrā *m* procjenitelj štete → **stimõč**

stimȁt, stimȏn *svrš*. 1. ponijeti se s poštovanjem prema komu; 2. odrediti vrijednost čemu, izvršiti procjenu, procijeniti → **procīnȉt**; 3. nadjenuti ime djetetu po imenu određene osobe iz porodice (ob. bake ili djeda)

stimõč, stimōčā *m* procjenitelj štete → **stimadũr**

stimōvȁt, stimõjen *nesvrš*. 1. odnositi se s poštovanjem prema komu; 2. određivati vrijednost čemu, vršiti procjenu, procjenjivati → **procinīvȁt**; 3. nadijevati ime djetetu po imenu određene osobe iz porodice (ob. bake ili djeda)

stīnā, stinę̑ *ž* kamen → **ˣkãmik**

stinčȉca *ž dem*. *od* **stīnā**, kamenčić

stȉnut, stȉnen *nesvrš*. postajati hladim (npr. jelo, tijelo i sl.), hladiti se

stīnje, stīnjo *s zb*. *imen*. *od* **stīnà**, kamenje

stīskàt, stīskon *nesvrš*. 1. stezati rukama ili oruđem; 2. pokretima mišića skupljati koji dio tijela (npr. oči); 3. pritiskati gnječeći, sabijati; 4. pritiskati grleći

stīskàt se, stīskon se *nesvrš*. naguravati se, natiskivati se, stiskati se

stȉsnut, stȉsnen *svrš*. 1. stegnuti rukama ili oruđem; 2. pokretima mišića skupiti koji dio tijela (npr. oči); 3. pritisnuti gnječeći, sabiti; 4. pritisnuti grleći

stȉsnut se, *3. l*. stȉsne se *svrš*. postati užim i manjim, ući u sebe, skupiti se → **iskùpit se2**, **skùpit se2**

stîva *ž* unutrašnji dio broda, potpalublje

Stivānjanin *m* onaj koji je rodom iz Sutivana; stanovnik Sutivana

stivàt, stivôn *svrš*. → **složìt** 1. poredati; 2. sviti što u određeni oblik (da bude uredno) (npr. košulje)

Stivôn, Stivāna *m* naselje na otoku Braču, Sutivan

Stivônka *ž* ona koja je rodom iz Sutivana; stanovnica Sutivana

stivônski *pridj*. koji se odnosi na Sutivanjane i Sutivan, sutivanski

stivōvàt, stivōjen *nesvrš*. → **slōgàt** 1. redati; 2. svijati što u određeni oblik (da bude uredno) (npr. košulje)

stọ̑ *br*. sto

Stobrẹ̑čč, Stobrẹ̄čā *m* Stobreč (naselje istočno od Splita)

stọ̑g, stȍga *m* hrpa, gomila, stog

stọ̑l, stolā *m* stol

stolȉć *m dem*. *od* **stọ̑l**, stolić

stônj, stānja, stānjo (stānji) *pridj*. koji ne propušta tekućinu, nepropustan

stônj, stānja *m* kositar

stōnje, stōnjo *s* 1. prilike u kojima se tko ili što nalazi; 2. stečevina, imanje, posjed, dobro

stȍpa *ž* 1. otisak, trag stopala, cipele ili kopita; 2. mjerna jedinica za duljinu

stopālo *s* donji dio noge, stopalo

stopȑ *pril*. tek, upravo

stôr, stōrā, stôro (stōri) *pridj*. 1. koji je u visokoj životnoj dobi; 2. koji postoji odavno, koji je bio u prošlosti; 3. koji se uporabom istrošio, korišten, rabljen (npr. cipele); 4. koji je stekao veliko iskustvo; 5. koji je sasvim sazrio (npr. vino)

stōri, stōrega *m* 1. stari čovjek; 2. tast; svekar; djed

stōri, stōrih *m mn*. prethodnici, predci

×stôrka *ž* starica → **stārica**

stōro *ž* svekrva; punica; baka

Stōro godȉšće, Stōrega godȉšća *s* noć uoči Nove godine, Silvestrovo → **×Salvẽštar**

stōrȍžina *ž* ukupnost rabljenih i starih stvari, starež

stōt, stojīn *nesvrš*. 1. biti na nogama, stajati; 2. stanovati, boraviti; 3. *3. l.* pristajati (npr. o odjeći, boji i sl.); 4. biti određenoga imovinskoga stanja; 5. *3. l.* nalaziti se na određenome mjestu (npr. stol); 6. *3. l.* biti istinitim

stọ̄ti *br*. *red*. stoti

strāca *ž* → **štrāca** 1. dronjak, krpa; 2. *fig*. loš odjevni predmet

strahîv, strahȉva, strahȉvo (strahȉvi) *pridj*. koji lako osjeti strah, plašljiv, bojažljiv → **bojažlîv**, **plahîv**

strahȉvac, strahîvca *m* plašljivac, strašljivac, bojažljivac → **plahȉvac**

strahȉvica *ž* bojažljivica, strašljivica, plašljivica → **plahȉvica**

strahotà, strahotȇ *ž* strahota

strànica *ž* površina lista papira, stranica

strânka *ž* organizacija osoba sličnih uvjerenja i ciljeva okupljenih oko zajedničkoga političkoga programa, stranka

strãšilo *s* 1. naprava u obliku ljudskoga lika kojom se plaši (ob. ptice); 2. *fig*. ružna osoba

strãšit, strãšin *nesvrš*. plašiti koga, zastrašivati, strašiti

strãšit se, strãšin se *nesvrš*. strahovati, plašiti se, bojati se → **bojàt se**

strãtit, strãtin *svrš*. potrošiti → **istrãtit**

stražõr, stražõrā *m* stražar

strgãča *ž* vrsta kuhinjskoga pomagala s oštrim rupama za ribanje, ribež

strgàt, stȓžen *nesvrš*. strugati

strgòtina *ž* strugotina

strȉć, strīžȅn *nevrš*. 1. rezati (npr. nokte); 2. skraćivati šišanjem (kosu, dlaku i sl.), šišati

strȉć se, strīžȅn se *nevrš*. skraćivati si ili rezati kosu, šišati se

strîg *m* 1. način striženja; 2. vrijeme striženja ovaca

strȉha *ž* dio krova koji prelazi preko ruba vanjskih zidova kuće, streha

strīlà, strilȇ *ž* strijela

strīlīt, strīlin *nesvrš*. oštro gledati, strijeljati pogledom

strīš, strīšā *m* nakupina sitnih kristalića na unutrašnjoj strani bačve, striješ

strišàt, strišôn *svrš*. 1. okrznuti, očešati; 2. zaigrati povlačeći igraću kartu po stolu

stȓm (stȓmi) *pridj*. strm

strmbujàt, strmbujôn *svrš*. pokvariti želudac → **agravàt1**

strȍg, strogà, strȍgo (strȍgi) *pridj*. tvrd, oštar, strog

strogoćà, strogoćȇ *ž* strogoća

strôh *m* strah

strȍjenica *ž* vrsta automatske puške, strojnica

strōnà, stronȇ *ž* strana → **bōndà**

strõšan, strõšna, strõšno (strõšni) *pridj*. grozan, užasan, strašan

strõšno *pril*. grozno, užasno, strašno

strõža *ž* 1. obavljanje stražarske dužnosti; 2. stražar ili stražari

ˣstrožãnin *m* anđeo čuvar

strõžnjica *ž* stražnji dio na odjeći

strpȉt se, strpĩn se *svrš*. strpjeti se → **ustrpȉt se**

strpjȇnje, strpjȇnjo *s* strpljivost, strpljenje

strũčje, strũčjo *s zb*. *imen*. *od* **strûk2**

ˣstrûg *m* vrsta oruđa za obradbu drva, blanja

strūjà, strujȇ *ž* električna struja → **lȅtrika**

strûk *m* 1. najuži dio čovjekova tijela između prsa i bedara; 2. povezani snop stabljika, obrane grančice (npr. ružmarina)

strvȉt, stȓvin *svrš*. zdrobiti, smrviti

stȓvjen (stȓvjeni) *pridj*. zdrobljen, smrvljen

stȕden, stȕdeni *ž* izrazita hladnoća, studen → **studenȉca**

stȕden/**studẹ̑n**, studenā, studenō (stȕdeni) *pridj*. vrlo hladan, studen

studẹ̑nāc, studẹ̑nca *m* zdenac

studenȉca *ž* izrazita hladnoća, studen → **stȕden**

stȕdeno *pril*. vrlo hladno, studeno

studīrȁt, studȋron *nesvrš*. studirati → **študijȁt1**

stûp *m* stup

stȕra *ž* rogožina, prostirka

stvõr, stvõri *ž* 1. predmet, objekt, stvar; 2. *fig*. posao, zadatak, briga

stvọ̑r, stvȍra *m* stvorenje, stvor → **stvorẹ̑nje**

stvōrȁt, stvõron *nesvrš*. činiti da postane ono čega nije bilo, stvarati

stvorẹ̑nje, stvorẹ̑njo *s* stvor, stvorenje → **stvọ̑r**

stvorȉt, stvȍrin *svrš*. učiniti da postane ono čega nije bilo, stvoriti

stvorȉt se, stvȍrin se *svrš*. iznenada se pojaviti, banuti, stvoriti se

stvorȉtej *m* 1. osoba koja se što stvorila, izumila ili konstruirala, tvorac; 2. (Stvorȉtej) Bog, Stvoritelj

stvr̄dnut se, *3. l.* stvr̄dne se *svrš*. postati tvrdim, stvrdnuti se

subȍta *ž* subota (dan u tjednu)

sučȉja *ž* tuberkuloza, sušica

sučȉjov (sučȉjovi) *pridj*. tuberkulozan, sušičav

sûd *m* posuda, sud

sũd, sūdā *m* sud (državni organ) → **pretûra**

sūdȁc, sũlca/sũca *m* sudac → **pretũr**

sūdȉt, sũdin *nesvrš*. 1. raditi posao sudca; 2. davati mišljenje, donositi sud ili procjene

sũdnji *pridj*. koji se odnosi na posljednji sud ili konac svijeta, sudnji

sȕdoper *m* sudoper

sûh, sūhā, sûho (sũhi) *pridj*. 1. koji nije mokar; 2. koji je uveo ili se osušio; 3. *fig*. koji je ispijen, mršav, slab

suhȉce, suhîc *ž mn*. suha zrna grožđa, grožđice → **˟sũhve**

sȕhje *pril*. *komp*. *od* **sûho**, suše

sȕhji *pridj*. *komp*. *od* **sûh**, suši

sûho *pril*. na suh način, suho

sūhọ̑r, sūhȍra *m* suhi kašalj

sȕhor *m* sasušeni grozdovi na trsovima

˟sũhve, sũhvih *ž mn*. suha zrna grožđa, grožđice → **suhȉce**

sùka *ž* konop načinjen od kostrijeti (za vezivanje mijeha)

suknẹ̑n, suknenā, suknenō (suknȅni) *pridj*. koji je od sukna, suknen

sũkno *s* sukno

suknjenjãča *ž* oveća igla za sukneni konac

sukônce *s* vrsta vunenoga pokrivača

sukr̄vica *ž* sukrvica

sulȁc, sulãca *m* šala, zabava, igra

sulacȁt se, sulacôn se *nesvrš*. zbijati šale, šaliti se, zafrkavati se, zabavljati se

sulȕstre, sulȕstar *ž mn*. vrsta zarazne virusne bolesti, vodene kozice → **varičȅle**

sùma *ž* svota, iznos, zbroj

Sumartîn, Sumartȉna *m* naselje na otoku Braču, Sumartin

Sumartînka *ž* ona koja je rodom iz Sumartina; stanovnica Sumartina

sumartînski *pridj*. koji se odnosi na Sumartinjane i Sumartin, sumartinski

Sumartìnjanin *m* onaj koji je rodom iz Sumartina; stanovnik Sumartina

sūmjȁ, sumjȇ *ž* dvojba, sumnja → **šušpȅt**

sūmjȁt, sūmjon *nesvrš*. podozrijevati, dvojiti, sumnjati → **šušpetȁt**

sumjîv, sumjîva, sumjîvo (sumjîvi) *pridj*. koji izražava sumnju, na koga se podozrivo gleda, sumnjičav → **šušpetǫ̑z**

sumjîvo *pril*. na sumnjiv način, sumnjivo

sumparȁt, sumparôn *svrš*. 1. poprašiti sumporovim prahom (ob. loze); 2. obaviti dezinfekciju, raskužiti (ob. unutrašnjost bačve)

sumparȅla *ž* sumporna traka koja služi za sumporenje bačve

sumparōvȁt, sumparõjen *nesvrš*. 1. prašiti sumporovim prahom (ob. loze); 2. obavljati dezinfekciju, raskuživati (ob. unutrašnjost bačve)

sûmpor *m* sumpor

sumporãča *ž* naprava za zaprašivanje vinograda sumporovim prahom

sûnce *s* 1. (Sûnce) nebesko tijelo, Sunce; 2. svjetlost i toplina Sunca; 3. *fig*. mila i draga osoba

sȕncobran *m* suncobran → **lumbrelîn**, ***parašǫ̑l**

Supȅtar, Supȅtra *m* naselje na otoku Braču, Supetar

Supȅtarka *ž* ona koja je rodom iz Supetra; stanovnica Supetra

supȅtarski *pridj*. koji se odnosi na Supetrane i Supetar, supetarski

Supȅtranin *m* onaj koji je rodom iz Supetra; stanovnik Supetra

supȍlina *ž* iscjedak iz nosa, bale

sȕpot, sȕpon *nesvrš*. umakati (npr. kruh u mlijeko)

suprôška *ž* pepeo s ostatcima žeravice

sûrbula *ž* samo kao ▲ *jôje u sûrbulu* meko kuhano jaje

surbulȁt, surbulôn *svrš*. skuhati jaje umeko

sûrla *ž* vrsta puhaćega narodnoga glazbala, trstenica

surõl, surōlà *m* kamena terasa pred ulazom kuće do koje vodi stepenište

sūsîd, sūsîda *m* susjed

sūsîda *ž* susjeda

susîlstvo *s* susjedi, susjedstvo → **susîstvo**

susîstvo *s* susjedi, susjedstvo → **susîlstvo**

sȕtra *pril*. 1. tijekom sljedećega dana, u sljedećemu danu; 2. dan koji dolazi nakon današnjega dana → **sutradôn**; 3. *fig*. buduće vrijeme, sutrašnjica

sutradôn *pril*. sutradan → **sȕtra2**

sȕza *ž* suza

sȕzica *ž dem*. *od* **sȕza**

sūzȉt, *3*. *l*. sũzi *nesvrš*. suziti (o oku)

suzù *pril*. malo

sûžanj, sûžnja *m* utamničenik, uznik, sužanj

sužônstvo *s* utamničenje, uzništvo, sužanjstvo

svãčihov (svãčihovi) *zamj*. svačiji

svãća *ž* pir, svadba → **pîr**

svãdit, svãdin *svrš*. izazvati svađu među kime, zavaditi, posvaditi → **posvãdit**

svãdit se, svãdin se *svrš*. zavaditi se, posvaditi se → **pokōrȁt se**, **posvãdit se**

svadīvȁt, svadȉjen *nesvrš*. izazivati svađu među kime, svađati

svadīvȁt se, svadȉjen se *nesvrš*. svađati se → **kōrȁt se**

svajdônji *pridj*. svakidašnji, svagdašnji

svȁk, svāka, svāko (svāki) *zamj*. svatko

svākako *pril*. 1. u svakome slučaju, na svaki način; 2. jamačno, zacijelo, po svemu sudeći; 3. svakojako

svākakov (svākakovi) *pridj*. svakojak, kojekakav, svakakav

svāki *zamj*. svaki

svāšta, svāčesa/svāčega *zamj*. svašta

svȇj *pril*. sveđ, sveudilj, neprekidno, stalno

svejelnȍ *pril*. svejedno

svȅlkovot, svȅlkujen *nesvrš*. svečano proslavljati kakav vjerski blagdan, svetkovati

svemogūć, svemogūćā, svemogūćē (svemogūći) *pridj*. svemoguć

svȇt, svętà, svęto (svęti) *pridj*. 1. koji je bez grijeha, čist; 2. posvećen, blagoslovljen; 3. koji je dobar poput svetca

Svȇt *m* Sanktus, Svet (dio mise) → **Sânctus**

svętàc, svȇlca/svęca *m* 1. koji je svet, koji je proglašen svetim; 2. sveta slika; 3. svetkovina, blagdan → **blàgdan**, ***blȍjdon**; 4. *fig*. muškarac koji je poput svetca (iznimno dobar, moralan, pošten i sl.)

svetāšnji *pridj*. blagdanski

Svȇti Blôž, Svętega Blôža *m* blagdan svetoga Blaža (3. veljače)

Svȇti Dūjȇ, Svętega Dujȇ *m* blagdan svetoga Dujma (7. svibnja)

Svȇti Ivôn i Pāval, Svętega Ivāna i Pôvla *m* blagdan svetoga Ivana i Pavla (26. lipnja)

Svȇti Jȇrȇ, Svętega Jerȇ *m* blagdan svetoga Jeronima (30. rujna)

Svȇti Mikùla, Svętega Mikùle *m* blagdan svetoga Nikole (6. prosinca)

Svȇti Ōntȇ, Svętega Ontȇ *m* blagdan svetoga Antuna Padovanskoga (13. lipnja)

Svȇti Osîb, Svętega Osȉba *m* blagdan svetoga Josipa (19. ožujka)

Svȇti Pȅtar, Svętega Pȅtra *m* blagdan svetoga Petra i Pavla (29. lipnja)

Svȇti Rȍko, Svętega Rȍkota *m* blagdan svetoga Roka (16. kolovoza)

svetȉca *ž* 1. koja je sveta, koja je proglašena svetim; 2. *fig*. žena koja je poput svetice (iznimno dobra, moralna, poštena i sl.)

Svȇto Lucȉja *ž* blagdan svete Lucije (13. prosinca)

Svȇto Ôna *ž* blagdan svetoga Joakima i svete Ane (26. srpnja)

svȇzàt, svȇžen *svrš*. zavezati, svezati → **zavȇzàt1**

svȇzàt se, svȇžen se *svrš*. zavezati se, svezati se → **zavȇzàt se1**

svīćā, svićȇ *ž* svijeća, svjetiljka

svićarȉca *ž* ribarski brod sa svijećom na pramcu za noćni lov na plavu ribu

svićȉca *ž dem*. *od* **svīćȁ**, svjećica, svjetiljčica

svī́ćnjok *m* kukac koji svijetli noću, krijesnica → **svićōlȁk**

svićōlȁk, svićō̃lka *m* kukac koji svijetli noću, krijesnica → **svī́ćnjok**

svićō̃r, svićō̃rā *m* ribar na pramcu ribarskoga broda koji stoji pored svijeće

svidočȉt, svidȍčin *nesvrš*. svjedočiti → **svidȍkovat**

svȉdok, svidokā *m* 1. osoba koja svjedoči na sudu; 2. osba koja je prisustvovala kakvomu događaju, očevidac

svidȍkovat, svidȍkujen *nesvrš*. svjedočiti → **svidočȉt**

svȉkolici *m mn*. svi (koliko ih ima), do jednoga

svīlȁ, svilȇ *ž* vrsta tkanine, svila

ˣsvilȁc, svilcā *m* pređa od konoplje

svīlnica *ž* trbušna opna, potrbušnica

svīrȁk, svī́rka *m* zviždaljka, svirala

svīrȉt, svī́rin *nesvrš*. 1. izvoditi kakvu skladbu pomoću glazbala; 2. svirati sviralom

svȋst, svȋsti *ž* svijest

svît *m* 1. planet Zemlja, zemaljska kugla; 2. ljudski rod, ljudi; 3. javno mnijenje, javno mišljenje; 4. mnogo ljudi na okupu; 5. ono što je izvan uobičajenoga kruga kretanja i načina života; inozemstvo

svȉt *m* savjet

svī́tal, svītlā, svîtlo (svītli) *pridj*. 1. koji je pun svjetla; 2. koji nije taman, koji je otvorene boje

svītlȉt, svītlin *nesvrš*. sjati, osvjetljavati, svijetliti

svītlȉt se, *3. l*. svītli se *nesvrš*. biti pun svjetlosti, svijetliti se

svȉtlost, svȉtlosti *ž* svjetlost

svȉtovot, svȉtujen *nesvrš*. davati komu savjete, savjetovati

svȉtovot se, svȉtujen se *nesvrš*. savjetovati se

svlōdȁt, svlõdon *svrš*. 1. prevladati u kakvu sukobu ili sporu, pobijediti; 2. uspjeti smanjiti kakvu poteškoću, ovladati, obuzdati

svlōdȁt se, svlõdon se *svrš*. obuzdati se, svladati se

svǭj¹, svojā, svojȅ *zamj*. svoj

svǭj², svojā, svojȅ *neskl*. u srodstvu, u rodbinskoj vezi

svǫ̑jbina *ž* srodstvo, rodbina, rod → **ˣparentôd**, **rǫ̑d1**, **rolbinȁ**, **svǫ̑jta**

svǫ̑jta *ž* srodstvo, rodbina, rod → **ˣparentôd**, **rǫ̑d1**, **rolbinȁ**, **svǫ̑jbina**

svōlȉt, svõlin *svrš*. prenijeti što teško ili negativno na drugoga, prebaciti, svaliti

svȑdal, svȑdla *m* vrsta alata za bušenje rupa, svrdlo

svȑgnut, *3. l*. svȑgne *svrš*. → **izvȑć** 1. odstraniti iz sebe, pobaciti (o stoci); 2. izbaciti (npr. o moru)

svȑha *ž* 1. smisao, cilj; 2. svršetak, konac

svȑhu *prijedl*. iznad, ponad

svrnȕt, svȑnen *svrš*. 1. upraviti, skrenuti (ob. pogled); 2. navratiti, svratiti

svȑšen (svȑšeni) *pridj*. završen, svršen

svršȩ̑tȁk, svršȩ̑lka *m* konac, svršetak

svršȋt, svȑšin *svrš*. okončati, završiti → **finȉt**, **završȉt**

svũć, svūčȅn *svrš*. razodjenuti, skinuti, svući → **isvũć**, **skȉnut4**

svȗć se, svūčȅn se *svrš*. razodjenuti se, skinuti se, svući se → **isvȗć se**, **skȉnut se**

svȕda *pril*. svukuda, svuda

svukovȁt, svukȕjen *nesvrš*. razodijevati, skidati, svlačiti → **isvukovȁt**, **skīdȁt4**

svukovȁt se, svukȕjen se *nesvrš*. razodijevati se, svlačiti se, skidati se → **isvukovȁt se**, **skīdȁt se**

svurgȁt se, svurgôn se *svrš*. 1. usidriti se; 2. *fig*. ustaliti se negdje, udomaćiti se, ugnijezditi se → **ugnjīzdȉt se2**

svurgōvȁt se, svurgõjen se *nesvrš*. 1. sidriti se; 2. *fig*. ustaljivati se negdje, udomaćivati se, gnijezditi se → **gnjīzdȉt se2**

Š

š *prijedl.* s → **s**, **sa**

šãgula *ž* prišiveni dodatak na odjeći koji služi kao zapučak

šajȅta *ž* munja → **lômp**, **mūnjȁ**

šãka *ž* 1. dio ruke od ručnoga zgloba do vrha prstiju; 2. količina sadržaja koja stane u šaku

šaketȁt, šaketôn *nesvrš.* tući, udarati šakama

ˣšaketîn *m* vrsta starinske ženske jakne

šaketȉna *ž augm. od* **šãka**

šãkica *ž dem. od* **šãka**

šalamôr *m* sredstvo za čišćenje crijeva, purgativ

šaldadũr, šaldadūrȁ *m* alat za lemljenje, lemilo

šaldȁt, šaldôn *svrš.* 1. čvrsto spojiti, učvrstiti; 2. zalemiti, zavariti

šaldôm, šaldãma *m* sitan pijesak koji se upotrebljavao za pranje posuđa (vadio se iz zemlje)

šaldôn (šaldôni) *pridj.* 1. koji je čvrsto spojen, učvršćen; 2. koji je zalemljen, zavaren

šaldōvȁt, šaldõjen *nesvrš.* 1. čvrsto spajati, učvršćivati; 2. lemiti, zavarivati

šaltȁt, šaltôn *svrš.* ˣ1. uskočiti, skočiti; 2. *fig.* spočitnuti, prigovoriti

šȁlter *m* radno mjesto na kojemu službenici opće sa strankama, šalter

šaltîn *m* vrsta starinskoga plesa

šaltộra *ž* krojačica

šaltũr, šaltūrȁ *m* krojač

šalvaȍmine *m neskl.* pojas za spašavanje

šalvarȍba *ž* sobica za odlaganje stvari, manja spremnica, ostava

šamaštrȁt, šamaštrôn *svrš.* zgnječiti, uništiti

šamaštrôn (šamaštrôni) *pridj.* zgnječen, uništen

šamaštrōvȁt, šamaštrõjen *nesvrš.* gnječiti, uništavati

šampjệr *m* vrsta bijele morske ribe cijenjena mesa, kovač → **kovõč²**

šantȍća *ž* ˣ1. žena koja se stalno moli Bogu, bogomoljka; 2. *fig.* žena koja je sklona ogovaranjima, ogovaračica

šapjȁt, šãpjen *nesvrš.* šaptati

šãrag *m* vrsta bijele morske ribe, sarag, šarag

šarện, šarenȁ, šarenȍ (šarȅni) *pridj.* raznobojan, šaren

šarlatȁt, šaralatôn *nesvrš.* brbljati, obmanjivati, ponašati se poput šarlatana

šatĩn, šatīnȁ *m* vrsta sjajne tkanine, saten

šavajôrda *ž* vrsta laganijih keksa od brašna, jaja i šećera

šãvot, šãjen *nesvrš.* slati → **slȁt**

šavunȅta *ž* sapun → **sapũn**

šćȁk *čest.* čak → **ćȁk**

šćãpa *m* i *ž* nespretna osoba, šeprtlja

šćapĩć/šćapȉć, šćapīćȁ/šćapȉća *m dem. od* **šćõp**, štapić

šćavȅt *m* knjiga misnih čitanja na hrvatskome jeziku

šćavîna *ž* vrsta laganoga pokrivača

šćę̄dȉt, šćę̄din *nesvrš*. štedjeti → **sparanjȁt**

šćę̄glȍ *s* peteljka (npr. na voću)

šćenȁc, šćencȁ *m* otponac na ključanici

šćerbȉna *ž* urezotina, brazgotina, oštećenje (npr. na nožu)

šćȅta *ž* šteta

šćȅtan, šćȅtna, šćȅtno (šćȅtni) *pridj*. škodljiv, štetan

šćetȉna *ž* oštra svinjska dlaka, čekinja

šćȅtit, šćȅtin *svrš*. povrijediti, uganuti (npr. nogu, ruku i sl.)

šćetȋv, šćetȉva, šćetȉvo (šćetȉvi) *pridj*. koji nanosi štetu (o čovjeku, životinji)

šćȅto *pril*. izravno, otvoreno

šćȉga *ž* mlada trava

šćȉka *ž* iver, trijeska

šćilȅt *m* džepni nožić

šćipãla, šćipãlih/šćipôl *s mn*. kliješta u nekih životinja, štipaljke

šćīpāt, šćīpjen *nesvrš*. 1. stiskati prstima površinski dio tijela; 2. trgati prstima, otkidati; 3. *3. l.* prouzročivati osjećaj stiskanja i nelagode na koži (npr. o hladnoći)

šćipȕk *m* probiranje zrelih boba grožđa

šćîrpa *ž* rod, koljeno

šćônga *ž* motka, šipka, tanji stup

šćōp, šćōpā *m* 1. štap (za podupiranje u hodu); 2. motka, kolčić

šćȍper *m* štrajk → **štrȁjk**

šćȕcavica *ž* štucanje, štucavica

šćȕcot, šćȕcon *nesvrš*. patiti od štucanja, štucati

šćȕknut, šćȕknen *svrš*. proizvesti škljocaj, škljocnuti

šćȕla *ž* potkoljenična kost, potkoljenica (na čovjeku)

šćȕlov (šćȕlovi) *pridj*. koji ima istaknute potkoljenične kosti

šćūt, šćūtā *m* potkoljenična kost, gnjat

šebȅćot, šebȅćen *nesvrš*. drhtati, tresti se

šȅćer *m* šećerna bolest, dijabetes

šećerȍš, šećerōšā *m* šećeraš, dijabetičar

šedûta *ž* sastanak, sjednica

šegȁc, šegãca *m* vrsta ručne pile

šę̂godȉšća *pril*. ove godine

šekȁt, šekôn *nesvrš*. izbacivati tekućinu (npr. iz brodice i sl.), isušivati → **šekōvȁt**[1]

šekôda *ž* zanovijet, gnjavaža

šekōvȁt[1], šekõjen *nesvrš*. izbacivati tekućinu (npr. iz brodice i sl.), isušivati → **šekȁt**

šekōvȁt[2], šekõjen *nesvrš*. dosađivati, gnjaviti, zanovijetati

šȅma *ž* razina do koje je sud bio napunjen

šemedekôn, šemedekãna *m* sjeme konoplje (kao hrana za ptice) → **šemedikôn**

šemedikôn, šemedikãna *m* sjeme konoplje (kao hrana za ptice) → **šemedekôn**

šeminôrij *m* sjemenište → **sjȅmenište**

šę̂mpja *m* i *ž* blesava, bedasta osoba

šempjarȉja *ž* glupost, budalaština

šę̂mpjast (šę̂mpjasti) *pridj*. blesav, bedast

šę̑mpre *pril*. stalno, neprestano

šę̑na *ž* samo kao ▲ *činȉt šę̑ne* glupirati se

ˣšę̑nca *prijedl*. bez → **bez**, **prez**

šenȉca *ž* pšenica

šenȉšni *pridj*. pšenični

šentę̑nca *ž* mudra izreka, sentencija

šentôda *ž* javna klupa za sjedenje

šȅnut, šȅnen *svrš*. malo skrenuti s uma, blago poludjeti

šer *neskl*. gospodin (samo pred osobnim imenom) → **šr**

šera *ž* gospođa (samo pred osobnim imenom)

šervîcij *m* služba, djelatnost

šesnajȇsti *br*. *red*. šesnaesti

šesnȁjst *br*. šesnaest → **šesnȁst**

šesnȁst *br*. šesnaest → **šesnȁjst**

šesnȉca *ž* lijepa i skladno građena djevojka

šȅsno *pril*. skladno, lijepo

šȅst *m* forma, držanje, način

šę̑st *br*. šest

šȅstan, šesnȁ, šȅsno (šȅsni) *pridj*. skladan, lijep

šȅstero *s neskl*. šestero

šȇsti *br*. *red*. šesti

šestinȁ, šestinȇ *ž* šesti dio čega, šestina

šę̑stǫ̑/**šę̑sto** *br*. šest stotina, šesto

šestorȉca *ž* šestorica

šȅšula *ž* plitka drvena lopatica s ručkom (npr. za izbacivanje vode iz broda)

šetę̑mbar, šetę̑mbra *m* rujan (mjesec)

šetemôna *ž* tjedan

ševȁ, ševȇ *ž* suho vrijeme, vrućina

šezdesȇt *br*. šezdeset

šezdesȇti *br*. *red*. šezdeseti

šȉ *čest*. da, jest (potvrdno) → **ę̑**, **jȇ1**

Šȉbenik *m* Šibenik (grad)

šȉbot, šȉbon *nesvrš*. udarati šibom, šibati

šȉja *ž* stražnji dio vrata od lubanje do ramena, šija

šȉja *uzv*. veslaj unatrag

šijȁt, šijȏn *svrš*. početi veslati unatrag

šijãtika *ž* išijas → **ȉšijas**

šijōvȁt, šijõjen *nesvrš*. veslati unatrag

šijũn, šijūnȁ *m* vihor, vijavica

šīkȁt, šȉkon *nesvrš*. 1. *3. l.* naglo izbijati ili teći u jakome mlazu; 2. *fig*. juriti velikom brzinom

šīknȕt, šȉknen *svrš*. 1. *3. l.* naglo izbiti ili poteći u jakome mlazu; 2. *fig*. projuriti velikom brzinom

šȉlo *s* debela igla oštra vrha za bušenje rupa (ob. s drškom), šilo

šîmja *ž* → **majmũn** 1. vrsta sisavca, majmun; 2. *fig*. *pejor*. osoba koja pravi budalu od sebe

šîna *ž* tračnica

šinjadũr, šinjadūrȁ *m* svirač na harmonici, harmonikaš

šinjǫ̑ra *ž* ugledna gospođa

šinjorîna *ž* neudana žena, gospođica

šīpȁk, šȉka *m* šipak (stabo i plod)

širinȁ, širinȇ *ž* širina

šīrȉt, šȉrin *nesvrš*. 1. povećavati širinu čega (npr. haljine); 2. rasprostirati cijelom površinom; 3. širom otvarati, razmicati jedno od drugoga (npr. oči); 4. *fig*. činiti da uzme maha (npr. zarazna bolest)

šīrȉt se, šȉrin se *nesvrš*. 1. *3. l.* postajati širim (npr. cipele); 2. rasprostirati se cijelom površinom; 3. *3. l.* ra-

zvijati se u prostoru, zauzimati veći prostor; 4. postajati debljim, jačim; 5. *3. l. fig.* dobivati sve veće razmjere, uzimati maha (npr. zarazna bolest)

šȉrje *pril. komp. od* **širokò**, šire

šȉrji *pridj. komp. od* **širòk**, širi

širòk, širokā, širokò (širòki) *pridj.* širok

širokò *pril.* široko

šîša-golîša *m* ošišana osoba, ošišanko

šȉt, šȉjen *nesvrš.* šivati, šiti

šjalpȅta *ž* kravata

šjȍla *ž* potplat (na cipeli)

šjolàt, šjolôn *svrš.* staviti **šjȍlu** na cipelu

šjolōvàt, šjolõjen *nesvrš.* stavljati **šjȍlu** na cipelu

šjôlpa *ž* šal

šjȍr *m* gospodin

šjȍra *ž* gospođa

škȁf, škãfa *m* nadsvođeni dio pramca ili krme broda

škafȅt *m* ladica

škafetîn *m* mala ladica

škãja *ž* 1. sitno kamenje, šljunak; 2. komadić kože ili gume kojime se zatvori poderani dio na potplatu cipele

škajȁt, škajôn *svrš.* zatvoriti poderani dio na potplatu cipele komadićem kože ili gume

škakjȁt, škãkjen *nesvrš.* golicati, škakljati → **gȉlit**

škakjȁt se, škãkjen se *nesvrš.* golicati se, škakljati se → **gȉlit se**

škandalȅt *m* metalna naprava u koju se stavlja žeravica i koja služi za zagrijavanje kreveta

škanjôta *ž* 1. vrsta suhoga kolača (umače se npr. u mlijeko); 2. *fig.* mršava, ispijena osoba

škapulȁt, škapulôn *svrš.* 1. izvaditi predmet iz vode, mora pomoću **trkmōrà**; 2. *fig.* izbaviti iz opasnosti, spasiti od nevolje

škapulȁt se, škapulôn se *svrš. fig.* izbaviti se iz opasnosti, spasiti se od nevolje

škapulõr, škapulōrā *m* sveta sličica (kao zaštita)

škapulōvàt, škapulõjen *nesvrš.* 1. vaditi predmet iz vode, mora pomoću **trkmōrà**; 2. *fig.* izbavljati iz opasnosti, spašavati od nevolje

škapulōvàt se, škapulõjen se *nesvrš. fig.* izbavljati se iz opasnosti, spašavati se od nevolje

škãram, škôrma *m* štapić (kao oslonac) uz koji se pričvršćuje veslo na brodu

škarambȇž *m* 1. vrsta kukca (nalik na žohara); 2. *fig.* osunčana osoba ili osoba tamnije boje kože

škarpîne, škarpînih *ž mn.* vrsta plićih, laganijih cipela

škartȁt, škartôn *svrš.* izdvojiti, odbaciti (kao nekorisno)

škartòc *m* papirnata vrećica

škartōvàt, škartõjen *nesvrš.* izdvajati, odbacivati (kao nekorisno)

škãtula *ž* kutija

škȇra *ž* jedan od predjela u Ložišćima (npr. *gȏrnjo škȇra*, *srîlnjo škȇra*, *dȏlnjo škȇra*)

škȅrac, škȇrca *m* 1. šala; 2. nagao pokret, trzaj; 3. nagla promjena vremena; 4. napuklina, naprslina (npr. na zidu, krovu i sl.)

škicȁt, škicȏn *svrš*. zgužvati

škicȁt se, škicȏn se *svrš*. zgužvati se

škicȏn (škicȏni) *pridj*. zgužvan

škicȏvāt, škicȏjen *nesvrš*. gužvati

škicȏvāt se, škicȏjen se *nesvrš*. gužvati se

škȉna *ž* leđa

škinjȏl, škinjōlā *m* hrbat

škȉt, škitā, škitȍ (škȉti) *pridj*. koji je manji od mjere

škivȁt, škivȏn *svrš*. izbjeći, umaknuti, pobjeći

škivȁt se, škivȏn se *svrš*. udaljiti se, izbjeći

škivȏvāt, škivȏjen *nesvrš*. izbjegavati, umicati

škivȏvāt se, škivȏjen se *nesvrš*. udaljavati se, izbjegavati

škȍdit, škȍdin *nesvrš*. 1. *3. l.* izazivati neželjene reakcije (npr. o hrani); 2. nanositi nepravdu, štetu

škodȉt, škodȋn *svrš*. prisilno naplatiti, utjerati dug

škȍj, škȍja *m* otok → **ȍtok**

škōjȁt, škȏjon *nesvrš*. prisilno naplaćivati, utjeravati dug

škojȏr, škojōrā *m* otočanin

škojȏrka *ž* otočanka

škojȏrski *pridj*. koji se odnosi na **škȍj** i **škojōrā**

škȍlka *ž* 1. vrsta mekušca; 2. zahodska školjka

škômp *m* vrsta raka, škamp

škopȁc, škopcȁ *m* uškopljeni brav

škopȉt, škȍpin *nesvrš*. odstranjivati sjemene žlijezde, škopiti

škopjȁt, škopjȏn *svrš*. otkriti ono što se krije, odati → **špijȁt2**

škopjōvȁt, škopjȏjen *nesvrš*. otkrivati ono što se krije, odavati → **špijōvȁt2**

škorovȃža *ž* vrsta kukca štetnika, skorovača, škorovaža

škȍta *ž* uže za upravljanje jedrom

škotarȉć *m* naprava za kovrčanje kose

škotofȉš *m* vrsta sušene morske ribe (manje cijenjena i manje kvalitetna od bakalara)

škovacȇra *ž* lopatica za smeće

škovacȋn *m* smetlar → **smetlȏr**

škrabajȉca *ž* drvena ili metalna kutijica za milodare u crkvi → **škrãbica**

škrãbica *ž* drvena ili metalna kutijica za milodare u crkvi → **škrabajȉca**

škrãbot, škrãbjen *nesvrš*. pisati nečitkim i nemarnim rukopisom, škrabati

škrãpa *ž* 1. oštra stijena; 2. malo plodne zemlje između kamenja

škrgajkȁt, škrgajkȏn *nesvrš*. proizvoditi zvuk pomoću **škrgȏjke**

škrgȏjka *ž* drvena naprava koja okretanjem rukom proizvodi zvuk, čegrtaljka

Škrȉka *ž* ona koja je rodom iz Škripa; stanovnica Škripa

Škrȉp *m* naselje u središnjemu dijelu otoka Brača, Škrip

škrīpȁt, škrȋpjen *nesvrš*. proizvoditi škripu, škripati

Škrȉpjanin *m* onaj koji je rodom iz Škripa; stanovnik Škripa

škritȍrij *m* pisarnica, ured

škrivȏn *m* uredski pisar

škrlatȋna *ž* vrsta zarazne dječje bolesti, škarlatina, šarlah

škrȍbuta *ž* vrsta samonikle biljke penjačice, pavitina

škrobutī̏na *ž* osušeni snopići **škrȍbute**

škrȍfule, škrȍful/škrȍfulih *ž mn*. otečenost vratnih žlijezda, škrofule

škrofulǫ̑zan, škrofulǫ̑zna, škrofulǫ̑zno (škrofulǫ̑zni) *pridj*. koji ima škrofule, škrofulozan

škropȁc, škropcȁ/škrocȁ *m* nalet kiše sitnijih kapi

škropī̏lo *s* škropilica kojom svećenik škropi blagoslovljenom vodom → **škopîrnica**

škopîrnica *ž* škropilica kojom svećenik škropi blagoslovljenom vodom → **škropī̏lo**

škropī̏t, škrȍpin *nesvrš*. 1. prskati kapljicama blagoslovljene vode; 2. prskati, vlažiti rublje prije glačanja; 3. *3. l.* padati sitnim kapima (o kiši)

škrǫ̑va *ž* glava tijeska za vino

škrpîna *ž* vrsta bijele morske ribe, škarpina

škrpũn, škrpūnȁ *m* vrsta bijele morske ribe, škarpun

škŕt, škrtȁ, škrtȍ (škŕti) *pridj*. 1. koji je pretjerano štedljiv → ***avôr**; 2. *fig*. koji je siromašan po kvaliteti, plodnosti, nedovoljan po sadržaju, količini, nedovoljno jak po intenzitetu i sl.

škudȅla *ž* zdjelica

škȕfija *ž* kapuljača, kukuljica

škûna *ž* vrsta velikoga jedrenjaka s dvama jarbolima, škuna

škûr, škūrā, škûro (škũri) *pridj*. 1. koji je bez svjetla, mračan; 2. koji je zagasite boje, taman

škûra *ž* drveni prozorski kapak

škuribônda *ž* mračno i zaklonjeno mjesto (gdje se što potajno radi)

škurinȁ, škurinẽ̞ *ž* tama, mrak

škūrī̏t se, *3. l.* škurī se *nesvrš*. postajati tamnim, tamnjeti (ob. o nebu)

škurlȁt, škurlôn *svrš*. skupiti ostatke hrane (npr. s dna lonca, tanjura i sl.)

škurlōvȁt, škurlõjen *nesvrš*. skupljati ostatke hrane (npr. s dna lonca, tanjura i sl.)

škûro *pril*. mračno, tamno

škùta *ž* obrano i zgrušano mlijeko, skuta

škvẽ̞r, škvẽ̞rā *m* brodogradilište

škvôdra *ž* točna ravnina, pravi kut

škvôrki, škvôrkih *m mn*. čvarci

šmŕkot, šmŕčen *nesvrš*. uvlačiti iscjedak iz nosa, šmrkati

šmùgnut, šmùgnen *svrš*. hitro nestati, naglo pobjeći

šnȉcel *m* odrezak, šnicl

šnjũr, šnjūrā *m* vrsta plave morske ribe, šarun, sarun, šnjur

šȍ *uzv*. za tjeranje magarca

šǫ̑da *ž* natrijev karbonat, soda → **grbunôta**

šǫ̑da kȁuštika *ž* natrijeva lužina, kaustična soda → **kȁuštika**

šofȍ *s* vrsta ležaja, divan, kanape

šōlà, šolẽ̞ *ž* šala

šȍlad, šǫ̑lda *m* 1. sitan novčić; 2. *mn*. novac → **dȉnar2**, **pȉnezi**

šôld, šōldā, šôldo (šõldi) *pridj*. čvrst, stabilan

šôldo *pril*. čvrsto, stabilno

šōlī̏t se, šõlin se *nesvrš*. izvoditi šale, šaliti se

šôlša *ž* umak od ukuhanih rajčica, luka i začina

Šǫ̑lta *ž* Šolta (otok)

Šoltãnin *m* onaj koji je rodom s otoka Šolte; stanovnik otoka Šolte

Šoltônka *ž* ona koja je rodom s otoka Šolte; stanovnica otoka Šolte

šoltônski *pridj*. koji se odnosi na Šoltu i stanovnike Šolte, šoltanski

šǫ̑n *m* zvuk, glas

šoprakupȇrta *ž* omotnica za pismo → **kuvȇrta1**, **˟šuprasupȇrta**

šõrȁt, šõron *nesvrš*. šarati

šǫ̑rta *ž* vrsta, sorta → **sǫ̑rta**

šȍtić *m* vrsta starinskoga parovnoga plesa

šȍto *prijedl*. ispod → **ȉspo**, **ȉspod**, **ȉspol**

šȍto *pril*. ispod

šotobrãco *pril*. pod ruku, ispod ruke

šotokucîn *m* podmukla osoba, podmuklica

šotôna *ž* podsuknja → **šotovȅšta**

šotopuntȁt, šotopuntôn *svrš*. prošiti s unutarnje strane

šototãjer *m* ronilac, radnik pod morem

šotovȇnto *pril*. na mjestu koje je zaštićeno od vjetra, u zavjetrini

šotovȅšta *ž* podsuknja → **šotôna**

šotovǫ̑če *pril*. ispod glasa, potiho

šôv *m* spoj dvaju komada tkanine, šav

špacakamîn *m* dimnjačar

špacȅta *ž* četka (ob. za odjeću)

špacetȁt, špacetôn *svrš*. očistiti pomoću **špacȅte**, očetkati

špacetōvȁt, špacetõjen *nesvrš*. čistiti pomoću **špacȅte**, četkati

špãher *m* štednjak

špãle, špãlih/špôl *ž mn*. ramena, pleća

špalȅta *ž* zidarska lopatica

špalîna *ž* naramenica

španćȇra *ž* slamnati šešir

španjǫ̑la *ž* vrsta zarazne bolesti, španjolska groznica (harala nakon Prvoga svjetskoga rata)

španjulȅt *m* cigareta → **cigarȅt**

šparȉt, šparîn *svrš*. nestati, iščeznuti

špȁš, špãša *m* kratka šetnja → **đȋr**, **˟jȋr**

špãtula *ž* lopatica (zidarski i ličilački alat)

špedȉt, špedîn *svrš*. otpremiti, otpraviti

špedīvȁt, špedījen *nesvrš*. otpremljivati, otpravljati

špekulȁt, špekulôn *nesvrš*. kalkulirati, špekulirati

špekulônt *m* osoba koja se bavi špekulacijama, špekulant

špȅrat, špȇrtā, špȇrto (špȇrti) *pridj*. okretan, spretan, vješt

šperȁt, šperôn *nesvrš*. nadati se → **nōdȁt se**, **nōdȉjat se**

šperônca *ž* nada → **nōdā**

špežȁt, špežôn *svrš*. ugostiti koga na hrani i spavanju

špežȏt *m* gost na hrani i spavanju

špicerȉja *ž* ljekarna → **apotȇka**

špicjȇr, špicjȇrā *m* ljekarnik → **spicjȇr**

˟špidȏl, špidōlā *m* bolnica → **bǭlnȉca**/**bǭlnica**, **ošpidȏl**

špigȅta *ž* vrpca za vezanje cipela → **korduncîn**

špijȁt, špijôn *svrš*. 1. izvršiti špijunažu; 2. otkriti ono što se krije, odati → **škopjȁt**

špijōvȁt, špijȏjen *nesvrš*. 1. uhoditi, špijunirati; 2. otkrivati ono što se krije, odavati → **škopjōvȁt**

špijūn, špijūnȁ *m* špijun

špȉker *m* spiker

špȉkerica *ž* spikerica

špîkovac, špîkovca *m* oosba koja zadrikuje, zadirkivač → **pošpikȉvac**

špîna *ž* 1. slavina → **pȉpa2**, **rubinȅt**; 2. otvor na dnu bačve s čepom

špȉrit *m* 1. alkohol, špirit; 2. životna snaga, jakost

špiritję̏ra *ž* kuhalo na špirit

špiritǫ̏ž (špiritǫ̏ži) *pridj*. temperamentan, nagao, žestok

špjegȁt, špjegȏn *svrš*. objasniti, razjasniti, protumačiti, rastumačiti → **protumãčit**, **rastumãčit**

špjegōvȁt, špjegȏjen *nesvrš*. objašnjavati, razjašnjavati

špôda *ž* jedna od četiriju boja u talijanskim igraćim kartama

špôg *m* uže, konopac

špojȁt, špojȏn *svrš*. opljačkati, pokrasti

špȍla *ž* kolut na koji se namata konac

špǫ̏lver *m* puder (za lice)

špolverȁt se, špolverȏn se *svrš*. nanijeti na se **špǫ̏lver**, napudrati se

špolverōvȁt se, špolverȏjen se *nesvrš*. nanositi na se **špǫ̏lver**, pudrati se

špônda *ž* strana igrališta ili biljarskoga stola (o koju se odbijaju buće)

špõr, špōrȁ *m* vrsta manje morske ribe, špar

špȍrak, šporkȁ, špȍrko (špȍrki) *pridj*. 1. nečist, zamazan, prljav; 2. *fig*. nemoralan, nepristojan

šporkȁt, šporkȏn *svrš*. zamazati, uprljati, isprljati → **išporkȁt**

šporkȁt se, šporkȏn se *svrš*. zamazati se, uprljati se, isprljati se → **išporkȁt se**

šporkōvȁt, šporkȏjen *nesvrš*. onečišćavati, prljati → **išporkōvȁt**

šporkōvȁt se, šporkȏjen se *nesvrš*. onečišćavati se, prljati se → **išporkōvȁt se**

špǫ̏rta *ž* upletena vreća u obliku kruga koja se napuni smjesom mljevenih maslina i položi u tijesak

šprȉc *m* šuplja igla kojom se ubrizgava tekućina u tijelo, štrcaljka

šprȕja *ž* šiba, štapić (na što se natakne ono što se skuplja po prirodi i odnosi doma, npr. gljive, puževi i sl.)

špuntîn *m* samo kao ▲ *pǫ̑ć na špuntîn* ukiseliti se, pokvariti se (o vinu)

špuvarjǫ̑la *ž* pljuvačnica

šr *neskl*. gospodin (samo pred osobnim imenom) → **šer**

štãbil (štãbili) *pridj*. koji je dobro učvršćen, čvrst, stabilan

štãbilo *pril*. čvrsto, stabilno

štãcija *ž* postaja, stanica → **štacijũn**

štacijũn, štacijūnȁ *m* postaja, stanica → **štãcija**

štajũn, štajūnȁ *m* 1. godišnje doba; 2. doba godine u kojemu se obavljaju određeni poslovi; 3. sezona

štȁka *ž* pomagalo za kretanje u obliku štapa, štaka → **krȍcula**

štampadǫ̑ra *ž* žena koja nastoji sve vidjeti i saznati, brbljavica

štampadũr, štampadūrȁ *m* 1. tiskar; 2. muškarac koji nastoji sve vidjeti i saznati, brbljavac

štamparȉja *ž* poduzeće koje se bavi tiskanjem, tiskara

štampȁt, štampôn *svrš*. 1. izvršiti tisak, štampati; 2. vrlo uočljivo pogledom obuhvatiti koga; 3. obmanuti, slagati

štampōvȁt, štampõjen *nesvrš*. 1. tiskati, štampati; 2. vrlo uočljivo pogledom obuhvaćati koga; 3. obmanjivati, lagati

štãnat, štônta *m* zaštitna ograda na stepeništu, rukohvat

štandãrac, štandôrca *m* koplje za zastavu

štatūt, štatūtā *m* propisnik, statut

štȅker *m* utičnica

štȇnje, štȇnjo *s* odabrani tekstovi koji se čitaju ili pjevaju za vrijeme bogoslužja

štȅrika *ž* voštana svijeća, voštanica

šterlîna *ž* engleska novčana jedinica

štȅvura *ž* porez, zemljarina → **ˣdȅcima**

štikadȇnt *m* čačkalica

štȉt, štȉjen *nesvrš*. čitati

štivãla *ž* čizma → **čȉžma**

štȏla *ž* duguljast komad tkanine (dio misnoga ruha) koji svećenik stavlja oko vrata i nosi ispod misnice

štonōvȁt, štonõjen *nesvrš*. pjevati u krivome tonu, distonirati

štòrija *ž* pripovijest, priča

štovȁt, štûjen *nesvrš*. štovati

štovõnje, štovõnjo *s gl. imen. od* **štovȁt**, štovanje

štrabacȁt, štrabacôn *nesvrš*. nepovezano i nesuvislo govoriti, buncati

štrãca *ž* → **strãca** 1. dronjak, krpa; 2. *fig*. loš odjevni predmet

ˣštradȋn *m* osoba koja se brine za održavanje ulica, puteva, cesta

štradũn, štradūnā *m* ulica, put, cesta → **štrôda**

štrȁjk *m* štrajk → **šćòper**

štrakȁt se, štrakôn se *svrš*. jako se umoriti, iscrpiti se, izmučiti se

štrakûl *m* meso od stražnjega dijela životinje

štralȍć (štralȍći) *pridj*. razrok

štralȍćot, štralȍćon *nesvrš*. razroko gledati

štramȁc, štramãca *m* madrac

štrampȁt, štrampôn *svrš*. zgnječiti, propasirati

štrapȁc, štrapãca *m* veliki napor, naprezanje, gnjavaža

štrãpot, štrãpjen *nesvrš*. prskati, štrcati

štrãpot se, štrãpjen se *nesvrš*. prskati se, štrcati se

štrȁt, štrãta *m* ekstrakt → **eštrȁt**

štrȅcot, *3. l*. štrȅco *nesvrš*. pojavljivati se kao peckanje, bockanje (u tijelu)

ˣštrepitȁt, štrepitôn *nesvrš*. stvarati buku, galamiti

štrȉka *ž* 1. crta, pruga, vrpca (na odjeći); 2. drvena letva

štrȋnga *ž* → **vȉšćica** 1. žena koja čaranjem nanosi zlo, vještica; 2. *fig*. zla žena

štringũn, štringūnā *m* → **višćũn** 1. muškarac koji čaranjem nanosi zlo, vještac; 2. *fig*. zao muškarac

štrȍc *m* presijecanje protivnika jačom kartom (u igri briškule)

štrocȁt, štrocôn *svrš*. presjeći protivnika jačom kartom (u igri briškule)

štrocōvȁt, štrocõjen *nesvrš*. presijecati protivnika jačom kartom (u igri briškule)

štrôda *ž* ulica, put, cesta → **štradũn**

štrȍfa *ž* kitica, strofa

štroligȁt, štroligôn *svrš*. i *nesvrš*. 1. proreći/proricati, čarati, vračati; 2. *fig*. provesti/provoditi vrijeme u mudrovanju, provesti/provoditi vrijeme u umovanju, kombinirati

štroligōvȁt, štroligõjen *nesvrš*. 1. proricati, čarati, vračati; 2. *fig*. mudrovati, razmišljati, umovati, kombinirati

štrômb, štrōmbȁ, štrômbo (štrõmbi) *pridj*. nepromišljen, nesmotren, brzoplet

štrômbo *pril*. nepromišljeno, nesmotreno, brzopleto

štrȍp, štropȁ *m* strop → **plafũn**

štropitȁt, štropitôn *nesvrš*. galamiti, bučiti

štrùca *ž* kruh izdužena oblika → **bîga**

štrũdel *m* vrsta pite, savijača

štrukȁt, štrukôn *svrš*. izažeti, iscijediti, istisnuti

štrukōvȁt, štrukõjen *nesvrš*. izažimati, iscjeđivati, istiskati

štrumènat, štrumę̑nta *m* naprava, instrument

štucigȁt, štucigôn *svrš*. i *nesvrš*. podbosti/podbadati, izazvati/izazivati

štucigōvȁt, štucigõjen *nesvrš*. podbadati, izazivati, zadirkivati → **bãdot2**, **picigȁt**, **polbōdȁt**, **tarokȁt**, **tarokōvȁt**

študę̑nt *m* student → **ˣštudijènat**

študijȁt, študijôn *nesvrš*. 1. studirati → **studīrȁt**; 2. *fig*. razmišljati, promišljati, kalkulirati

ˣštudijènat, študijȩ̑nta *m* student → **študę̑nt**

štûf, štufȁ, štûfo (štûfi) *pridj*. koji je sit svega, zasićen (npr. poslom, brigama i sl.)

štufȁt, štufôn *svrš*. dodijati, dozlogrditi

štufȁt se, štufôn se *svrš*. zasititi se, izgubiti volju

štufōvȁt, štufõjen *nesvrš*. dodijavati, dozlogrđivati

štufōvȁt se, štufõjen se *nesvrš*. zasićivati se, gubiti volju

štûk *m* meka smjesa koja služi za spajanje, kit

štukȁt, štukôn *svrš*. ispuniti pukotine **štûkon**, zakitati

štukȅta *ž* uska i tanka letvica

štuketȁt, štuketôn *svrš*. obložiti **štukȅtima**

štukōvȁt, štukõjen *nesvrš*. ispunjati pukotine **štûkon**, kitati

štùmak, štûnka *m* trbuh → **drǫ̑b1**, **trbûh**

štûpido, štûpidota *m* tupoglava osoba, tupoglavac, glupan

štùva *ž* vrsta sobne peći od željeza

ˣšùdit *m* državljanstvo → **državjãnstvo**

šudôr *m* rubac → **faculȅt**

šufigȁt, šufigôn *svrš*. obaviti pirjanje → **remenȁt**

šufigôn (šufigôni) *pridj*. pirjan

šufigōvȁt, šufigõjen *nesvrš*. obavljati pirjanje → **remenōvȁt**

šufîštik (šufîštiki) *pridj*. veoma pedantan, sitničav

šufît *m* potkrovlje, tavan

šûg *m* umak → **tȍć**

šȕga *ž* vrsta kožne bolesti, svrab → **srôb1**

šugamôn *m* ručnik

šūjȁt se, šūjon se *nesvrš*. krišom prilaziti, prikradati se, šuljati se → **hūlīt se**, **lībīt se**

šukundȉd *m* djedov djed, prapradjed

šȕma *ž* sakupljeno suho granje

šumprȅš *m* glačalo

šumprešȁt, šumprešôn *svrš*. izglačati

šumprešōvȁt, šumprešõjen *nesvrš*. glačati

šundrȁt, šundrôn *svrš*. izvinuti, iščašiti, uganuti → **iskrẹ̄nūt2**, **uganūt**, **zavīnūt**, **zavrnūt2**, **žgingȁt**

šȕnut, *3. l*. šȕne *svrš*. naglo donijeti odluku, neočekivano pasti na pamet

šûpaj, šūpjȁ, šûpje (šūpji) *pridj*. prošupljen, šupalj

šupȅrab, šupẹ̑rba, šupẹ̑rbo (šupẹ̑rbi) *pridj*. koji je pun oholosti, tašt, uobražen, nadmen → **napūšen2**, **òhol**, **prpotènat**, **prpotẹ̑ntan**

šuperȁt, šuperôn *svrš*. nadmašiti, nadvisiti

šupẹ̑rbija *ž* oholost, taština, nadmenost → **oholīja**, **prpotẹ̑nca**

šupẹ̑rbo *pril*. na ohol način, tašto, uobraženo, nadmeno → **òholo**, **prpotẹ̑nto**

šuperōvȁt, šuperõjen *nesvrš*. nadmašivati, nadvisivati

šupijãča *ž* 1. plosnata kutlača s rupicama; 2. *fig*. raskalašena djevojka

šupjȉkov (šupjȉkovi) *pridj*. koji je pun šupljina, šupljikav

šupjinȁ, šupjinȇ *ž* šupljina

˟šȕplika *ž* molba → **molbȁ**

˟šuprasupẹ̑rta *ž* omotnica za pismo → **kuvẹ̑rta1**, **šoprakupẹ̑rta**

šûro, šûrota *m* ženin i mužev brat, djever, šurjak → **kunjôd**

šȕša *ž* 1. koza ili ovca bez rogova; 2. *fig*. blesasta osoba

šūša *ž* suša

šûšanj, šûšnja *m* suho lišće

šušȉca *ž* osušeni plod masline

šušȉlo *s* mjesto za sušenje rublja

šūšīt, šūšin *nesvrš*. 1. činiti što suhim; 2. prerađivati ili čuvati sušenjem (npr. višnje)

šūšīt se, šūšin se *nesvrš*. 1. postajati suhim; 2. *3. l.* venuti, sahnuti (o biljci) → **sahnūt1**; 3. *fig*. znatno gubiti na težini, jako mršavjeti

šȕškarica *ž* zvečka, šuškalica

šȕškonje, šȕškonjo *s gl. imen. od* **šȕškot**, šuškanje

šȕškot, šȕškon *nesvrš*. proizvoditi šuškav zvuk, šuškati

šušpȅt *m* dvojba, sumnja → **sūmjā**

šušpetȁt, šušpetôn *nesvrš*. podozrijevati, dvojiti, sumnjati → **sūmjȁt**

šušpetọ̑z (šušpetọ̑zi) *pridj*. koji izražava sumnju, na koga se podozrivo gleda, sumnjičav → **sumjîv**

šȕšta *ž* 1. opruga; 2. vrsta madraca s oprugama

šuštīna *ž* kopčica na odjeći

šušûr *m* metež, gužva, žamor (koji nije pretjeran)

šušurȁt, šušurôn *nesvrš*. činiti metež, bučiti, žamoriti (ne pretjerano)

švẹ̑ra *ž* kazaljka

švȅrc *m* → **˟kontrabȏnd** 1. krijumčarenje; 2. krijumčarena roba

švȅrcer *m* krijumčar → **ˣkontrabandjȇr**

švidȁt, švidôn *svrš.* nadmašiti, nadjačati

švǫ̑g *m* nastup, izljev bijesa ili ljutnje

švogȁt se, švogôn se *svrš.* istresti se, iskaliti bijes ili ljutnju

švogōvȁt se, švogõjen se *nesvrš.* istresati se, iskaljivati bijes ili ljutnju

švǫ̑j, švȍja *m* vrsta bijele morske ribe, list

švǫ̑ra *ž* redovnica, časna sestra

T

tabakȇra *ž* džepna kutijica za duhan i cigarete

tabȅla *ž* 1. oglasna ploča; 2. tablica (općenito)

tabernãkul *m* tabernakul, svetohranište

tablȅta *ž* tableta

×tabôr *m* kraći sukneni ogrtač, kaput

tȁd *pril*. tada → **tȁl**

tajadȅle, tajadȅlih/tajadȇl *ž mn*. vrsta tjestenine nalik na rezance

tajȇnta *ž* vrsta zidarskoga čekića

tajȇr, tajȇrā *m* kuhinjska daska na kojoj se reže (npr. luk, peršin i sl.)

tȁk, tãka *m* 1. peta na cipeli, potpetica; 2. otesani komad drva koji služi kao potporanj (npr. ispod bačve)

takajȉca *ž* vrsta zarazne bolesti

takȁt, takôn *svrš*. 1. taknuti, dirnuti → **taknȕt**; 2. pristati u luci (u prolazu); 3. zapaliti, užgati → **užgȁt1**

takȁt se, takôn se *svrš*. 1. taknuti se, dirnuti se → **taknȕt se**; 2. *3. l.* zapaliti se, užgati se → **užgȁt se1**; 3. primiti se, prihvatiti se (npr. kakvoga posla)

tãki *zamj*. takav → **otãki**, **takȏv**

tãkja *ž* pritka, kolac, potporanj

takjȁt, takjôn *nesvrš*. zabijati **tãkje** u zemlju (radi podupiranja biljaka)

taknȕt, tãknen *svrš*. dirnuti, taknuti → **takȁt1**

taknȕt se, tãknen se *svrš*. dirnuti se, taknuti se → **takȁt se1**

tãko *pril*. na takav način, tako → **otãko**

takorȅć *pril*. moglo bi se reći, takoreći → **rekũć**, **takorekũć**

takorekũć *pril*. moglo bi se reći, takoreći → **rekũć**, **takorȅć**

takȏv, takȍva, takȍvo (takȍvi) *zamj*. takav → **otãki**, **tãki**

takōvȁt, takõjen *nesvrš*. 1. ticati, dirati; 2. pristajati u luci (u prolazu); 3. paliti, užigati → **užȉgot1**

takōvȁt se, takõjen se *nesvrš*. 1. ticati se, dirati se; 2. *3. l.* paliti se, užigati se → **užȉgot se1**; 3. primati se, prihvaćati se (npr. kakvoga posla)

takujȋn *m* lisnica, novčanik → **prtafȍj**

tȁl *pril*. tada → **tȁd**

talafȇrma *ž* kontinentalno kopno

talȅnat, talȇnta *m* nadarenost, darovitost, talent

Talijōnȁc, Talijõnca *m* pripadnik talijanskoga naroda, Talijan

Talijônka *ž* pripadnica talijanskoga naroda, Talijanka

talijônski *pridj*. koji se odnosi na Italiju i Talijane, talijanski

talȉr, talīrā *m* vrsta velikoga starinskoga srebrnoga novca (u optjecaju od XVI. do XX. st.)

talōrȉt, talõrin *nesvrš*. razglašavati na javnome mjestu, razvikivati, telaliti → **banzȁt1**

tãmariš *m* vrsta mediteranskoga ukrasnoga drva, tamaris

tambùra *ž* vrsta glazbala, tambura

tamburàt, tamburôn *nesvrš*. 1. svirati na tamburi; 2. udarati kao po bubnju

tambùrica *ž* vrsta narodnoga glazbala, tamburica

tamburîn *m* okrugli stolac bez naslona

tamijôn, tamijãna *m* tamjan

tãmo *pril*. tamo → **otãmo**

tamùje *pril*. još prema tamo, još malo na tu stranu

tãnac, tônca *m* ples (pojedinačni) → **bôl**

tanãje, tanãjih *ž mn*. vrsta kliješta za više radnih operacija (siječenje i savijanje žice)

tãnak, tankä/tõnkä, tônko (tõnki) *pridj*. 1. koji je male debljine; 2. piskav, visok (o glasu); 3. lagan (o vinu)

tangarìja *ž* obrtnička radnja za bojanje tkanina, bojadisaonica

tangàt, tangôn *svrš*. obojiti (tkaninu, kosu itd.) → **otangàt**

tângo *m* vrsta plesa, tango

tangōvàt, tangõjen *nesvrš*. bojiti (tkaninu, kosu itd.)

tantahòrije, tantahòrijih *ž mn*. suvišne stvari, nepotrebni predmeti

tantàt, tantôn *nesvrš*. navoditi, nagovarati, mamiti (ob. da tko učini što nepotrebno ili loše)

tantîn *m* sitnica, malenkost

tãpanj, tãpnja *m* omanji čep, zapušač

tapẹ̑t *m* tepih

tãprč *m* dio na odsječenoj grani ili deblu koji strši

tapũn, tapūnä *m* oveći čep, vranj, taplun

tãra *ž* 1. razlika između brutotežine i netotežine, odbitak; 2. gubitak

tarãca *ž* terasa

taramùt *m* potres → **pòtres**, **trûs**

tarantèla *ž* vrsta zidne gušterice, tarantula

tarmàt, tarmôn *nesvrš*. 1. *3. l.* nagrizati, izjedati (o moljcu); 2. *fig*. izgrizati, izjedati, mučiti

tarmàt se, tarmôn se *nesvrš*. izjedati se, mučiti se (od briga, teških misli i sl.) → **grìst se**, **skonsumōvàt se**, **tormentàt se**, **žeràt se2**

tarȍk *m* zadirkivanje, šala

tarokàt, tarokôn *nesvrš*. podbadati, izazivati, zadirkivati → **bãdot2**, **picigàt**, **polbōdàt**, **štucigōvàt**, **tarokōvàt**

tarokàt se, tarokôn se *nesvrš*. podbadati se, zadirkivati se → **bãdot se2**, **tarokōvàt se**

tarokōvàt, tarokõjen *nesvrš*. podbadati, izazivati, zadirkivati → **bãdot2**, **picigàt**, **polbōdàt**, **štucigōvàt**, **tarokàt**

tarokōvàt se, tarokõjen se *nesvrš*. podbadati se, zadirkivati se → **bãdot se2**, **tarokàt se**

tarokùša *ž* ona koja podbada, zadirkivačica

tastamẽnat, tastamẹ̑nta *m* oporuka, testament

tãša *ž* pristojba, taksa → **tãškara**

tašẹ̑l, tašẽla *m* zakrpa (npr. na odjeći, na gumenoj zračnici i sl.)

tašelàt, tašelôn *svrš*. staviti **tašẹ̑l** na poderano mjesto, zakrpati

tašelōvȁt, tašelõjen *nesvrš*. stavljati **tašȇl** na poderano mjesto, krpati

tȁška *ž* točka → **tòška**

tãškara *ž* pristojba, taksa → **tãša**

taškȅta *ž* školska torba

taštȁt, taštôn *svrš*. probati, kušati

taštōvȁt, taštõjen *nesvrš*. probavati, kušati

tavãja *ž* pokrivač za stol, stolnjak

tavajȏl *m* ubrus

tavȅla *ž* keramička pločica (za oplo-čavanje) → **plòčica2**

tavulîn *m* okrugli stolčić

tavulõr, tavulōrȁ *m* zemljišne knjige

tȅć, *3. l*. tečȅ *nesvrš*. 1. teći; 2. kapati, propuštati tekućinu → **cīdīt2**, **cūrīt2**

tȅća *ž* vrsta metalne posude za kuhanje

tȅćica *ž dem*. *od* **tȅća**

tegobȁ, tegobȇ *ž* teškoća, tegoba

tejôtar, tejôtra *m* 1. kazalište; 2. *fig*. vesela i šaljiva atmosfera

tȇka *ž* bilježnica

tȅkut *m* sitan nametnik na kokoši, kokošja uš

tȅla *ž* vrsta debeloga platna

telarȕša *ž* vrsta tkanine (specifična po tome što se u pranju dosta stisne)

tȅlegram *m* brzojav

telȇr, telȇrā *m* prozorski okvir

telesȍ *s* ljudski leš

telȅtina *ž* teleće meso, teletina

televȉzija *ž* televizijski prijamnik, televizor

telȉć *m* mlado goveda, tele

***tȇmpal**, tȇmpla *m* hram

***temperȁt**, temperôn *svrš*. okaliti, očvrstiti

***temperîn** *m* džepni nožić

***temperōvȁt**, temperõjen *nesvrš*. kaliti, očvršćivati

tȇmpla, tȇmplih *s mn*. sljepoočnica

tȇnda *ž* tvrdo platno za natkrivanje (npr. broda, terase i sl.) kao zaštita od kiše, sunca i sl.

tendelîn *m* mala i tanka **tȇnda**

tȅpal, teplȁ, tȅplo (tȅpli) *pridj*. topao

teplinȁ, teplinȇ *ž* toplota, toplina

teplȉt, tȅplin *nesvrš*. činiti toplim, topliti

tȅplo *pril*. toplo

tȅr *vezn*. te, i

terapȉja *ž* terapija

terȇn, terȇnā *m* zemljište, tlo, teren

terîna *ž* zdjela (od različita materijala)

tȇrno *m* prvi dobitak u igri tombole

tȅsla *ž* vrsta drvodjelskoga alata za tesanje, bradva

tȅškera *ž* potvrda o teretu, obvezama i pravu na što

tȇško *pril*. 1. s poteškoćama, s velikim naporom, s mukom; 2. vrlo jako, znatno, u velikoj mjeri (po jačini, intenzitetu); 3. mali su izgledi, nije vjerojatno, sumnjam (kao odgovor u dijalogu na riječi sugovornika)

teštârdo, teštârdota *m* tvrdoglav čovjek, tvrdoglavac

tetȁ, tetȇ *ž* očeva ili majčina sestra, tetka

teta *ž* gospođa (samo pred osobnim imenom)

tetȍšit, tetȍšin *nesvrš*. nježno i brižno postupati s kime, tetošiti

tetovȉca *ž* vrsta samonikle bodljikave biljke penjačice, tetivika

tetùrot se, tetùron se *nesvrš*. nesigurno hodati, glavinjati, teturati

tȅža *ž* omanja građevina koja služi kao ostava, spremište ili staja

tę̑žak, tę̑škā, tę̑ško (tę̑ški) *pridj*. 1. koji je velike težine; 2. koji zahtijeva velik napor, velik trud (npr. posao); 3. neugodan, zagušljiv (o zraku); 4. nepodnošljiv, kompliciran (o čovjeku); 5. koji je veoma ozbiljan (npr. nesreća); 6. koji opterećuje probavu, koji se sporo probavlja; 7. koji se ne može lako ispraviti, oprostiti itd. (npr. grijeh)

težinȁ, težinę̑ *ž* 1. naziv za masu (osobito pri vaganju); 2. *fig*. stanje koje se teško podnosi, težak osjećaj

težõk, težōkā *m* zemljoradnik, poljoprivrednik, težak

težõšćina *ž* težački radovi

težõški *pridj*. koji se odnosi na težaka, težački

tī, tȅbe *zamj*. ti

tî, tȁ, tȍ *zamj*. taj, ta, to → **otî**

tȉca *ž* ptica

tīcȁt, tīčen *nesvrš*. dodirivati, dirati

tīcȁt se, tīčen se *nesvrš*. 1. dodirivati se, dirati se; 2. imati veze s kime ili čime, odnositi se

tičurȉna *ž augm*. *od* **tȉca**, velika ptica, ptičurina

tȉć *m* ptičica, ptić

tȉf *m* vrsta zarazne bakterijske bolesti, tifus

tȉh, tihā, tȉho (tȉhi) *pridj*. 1. koji se slabo čuje, prigušen, nečujan; 2. koji ne stvara buku, koji je bez buke; 3. koji je miran, povučen, skroman

tȉho *pril*. 1. tako da se slabo čuje, jedva čujno; 2. tako da se ne stvara buka

tikȅta *ž* etiketa

tȉkva *ž* 1. vrsta povrća, tikva; 2. *pejor*. glava

tȉkvast (tȉkvasti) *pridj*. koji je nalik na tikvu, tikvast

tȉkvica *ž dem*. *od* **tȉkva1**, tikvica

tî̀lo *s* tijelo (u čovjeka)

tîmbar, tîmbra *m* žig, pečat → **pečȁt**

timbrȁt, timbrȏn *svrš*. udariti pečat

timbrȏn (timbrôni) *pridj*. na kojemu je pečat, pečaćen

timbrōvȁt, timbrõjen *nesvrš*. udarati pečat

tȉme, tȉmena *s* tjeme

tȉmenica *ž* 1. gornji dio lubanje; 2. oljuštena koža na tjemenu djeteta

timũn, timūnā *m* kormilo

timunȁt, timunȏn *nesvrš*. upravljati **timūnǫ̑n**, kormilariti

timunjȇ̑r, timunjȇ̑rā *m* kormilar

tinȇ̑l, tinȅla *m* soba za primanje gostiju, primaća soba

tîngul *m* vrsta umaka (npr. od piletine i sl.)

tînta *ž* crnilo, tinta → **črnȉlo2**, **ˣingvãštar**, **ˣinkjȍštar**

tîr *m* 1. hitac, pucanj; 2. brzi pokret, zamah

tirãke, tirãkih *ž mn*. trake preko ramena koje pridržavaju hlače, naramenice

tirȁt, tirȏn *svrš*. potegnuti, povući

tȉrot, tȉron *nesvrš*. 1. siliti koga da napusti mjesto na kojemu se nalazi; 2. goniti → **gonȉt1**; 3. nagovarati, prisiljavati, natjeravati

tirōvȁt, tirõjen *nesvrš*. potezati, povlačiti

tȋsan, tīsnā, tîsno (tȋsni) *pridj*. tijesan → **tîskan**

tȋskan, tīsknā, tîskno (tȋskni) *pridj*. tijesan → **tîsan**

tîskno *pril*. tijesno → **tîsno**

tȉskot, tȉskon *nesvrš*. gurati, tiskati

tȉskot se, tȉskon se *nesvrš*. gurati se, tiskati se

tîsno *pril*. tijesno → **tîskno**

tȉsnut, tȉsnen *svrš*. gurnuti, tisnuti

tȉsnut se, tȉsnen se *svrš*. gurnuti se, tisnuti se

tîsto *s* 1. smjesa (od brašna); 2. samljevene masline (pri preradi maslina)

tišinȁ, tišinȇ *ž* tišina

tȉšit, tȉšin *nesvrš*. pružati komu utjehu, tješiti

tȉšit se, tȉšin se *nesvrš*. pružati si utjehu, tješiti se

tȉt *nesvrš*. htjeti; *u naglašenu obliku* **hoćȕ**, **hȍćeš**, **hȍće**, **hȍćemo**, **hȍćete**, **hȍćedu**; *u nenaglašenu obliku* **ću**, **ćeš**, **će**, **ćemo**, **ćete**, **ćedu**; *u zanijekanu obliku* **nȇćȕ**, **nȇćeš**, **nȇće**, **nȇćemo**, **nȇćete**, **nȇćedu**

tȉt se, *3. l*. hȍće se *nesvrš*. biti potrebno, biti poželjno

tȉtula *ž* titula

Tjȅlovo *s* svetkovina Presvetoga Tijela i Krvi Kristove, Tijelovo (četvrtak nakon Presvetoga Trojstva) → **Bȏžji/Bȍžji dôn**

tlâk *m* krvni tlak

tlȅh, tlehā *m* tlo

tobȁk, tobãka *m* duhan

tōbȉnja *ž* vrsta bijele morske ribe, tabinja

tobȍlac, tobȏlca *m* kožna futrola ili torbica (npr. za kakav poljski alat)

tocȋl, tocīlā *m* naprava s brusom u obliku koluta, tocilo

točȉt, tȍčin *nesvrš*. prelijevati, točiti

tȍć *m* umak → **šûg**

tȏd *pril*. na tome mjestu, tu → **tȏde**, **tȏl**, **tȏt**, **tȏte/ˣtȍtē**

tȏde *pril*. na tome mjestu, tu → **tȏd**, **tȏl**, **tȏt**, **tȏte/ˣtȍtē**

tôj¹, tãja *m* rez, zasječeno mjesto, zasjek

tôj², tãja *m* komad, dio

tōjȁt, tõjon *nesvrš*. držati u tajnosti, tajiti

tôjka *ž dem. od* **tôj²**, komadičak, djelić

tokȁt, *3. l*. tokô *nesvrš*. valjati, trebati

tokȁt se, *3. l*. tokô se *nesvrš*. valja se, treba se

tȍki *zamj*. toliki → **otȍki**, **otolȉki**, **tolȉki**

tȍko *pril*. toliko → **otȍko**, **otolȉko**, **tolȉko**

tȏl *pril*. na tome mjestu, tu → **tȏd**, **tȏde**, **tȏt**, **tȏte/ˣtȍtē**

tȏla *ž* površina stola (na kojemu se igra na karte)

tolȉci, tolȉcih *pridj*. velik broj, mnoštvo ili količina

tolȉki *zamj*. toliki → **otȍki**, **otolȉki**, **tȍki**

tolȉko *pril*. toliko → **otȍko**, **otolȉko**, **tȍko**

tolȉsan, tolȉsna, tolȉsno (tolȉsni) *pridj*. toliko malen

tȍlitar, tȍlitra *m* 1. sto litara, hektolitar; 2. sud zapremnine sto litara kao mjera (npr. za vino)

tōlộg, tōlȍga *m* talog

tolomõš, tolomōšà *m* pristaša autonomaške politike u Dalmaciji, autonomaš

tōlȍžina *ž* talog (u većoj količini)

tomãšan, tomãšna, tomãšno (tomãšni) *pridj*. neobičan, čudan

˟tomȍbil *m* automobil → **àvuto**

tộn *m* 1. ton, zvuk; 2. *fig*. način govora i ophođenja

tônci, tôncih *m mn*. plesna zabava, ples → **bãli**

˟tộnd (tộndi) *pridj*. okrugao, pun (o Mjesecu)

tondîn *m* vrsta željezne naprave za pucanje (o božićnim blagdanima)

tônko *pril*. 1. u tankome sloju; 2. na piskav način; 3. lagano (o vinu)

tonȕt, tȏnen *nesvrš*. propadati ispod površine vode prema dnu, tonuti

topȉt, tȏpin *nesvrš*. topiti

topȉt se, tȏpin se *nesvrš*. 1. *3. l.* rastapati se, topiti se; 2. *fig*. ispunjati se zadovoljstvom

tȍrac, tộrca *m* velika voštana svijeća koja se nosi u procesiji

tộrik *m* utorak (dan u tjednu)

tormentȁt se, tormentȏn se *nesvrš*. izjedati se, mučiti se (od briga, teških misli i sl.) → **grìst se**, **skonsumōvàt se**, **tarmàt se**, **žerȁt se2**

tornȁt, tornȏn *svrš*. → **vrōtȉt** 1. dati natrag ono što je tko uzeo, primio ili dao; 2. učiniti da tko pođe natrag na mjesto odakle je došao; 3. uzvratiti komu što (npr. pljusku); 4. poslati tamo odakle je što došlo (npr. pismo)

tornȁt se, tornȏn se *svrš*. doći natrag odakle se krenulo, vratiti se → **vrōtȉt se**

tornōvȁt, tornõjen *nesvrš*. → **vrãćot** 1. davati natrag ono što je tko uzeo, primio ili dao; 2. činiti da tko pođe natrag na mjesto odakle je došao; 3. odgovarati istim postupcima; 4. slati tamo odakle je što došlo (npr. pismo)

tornōvȁt se, tornõjen se *nesvrš*. dolaziti natrag odakle se krenulo, vraćati se → **vrãćot se**

tộrta *ž* torta → **tûrta1**

˟tôst, tãsta *m* ženin otac, tast

tȍška *ž* točka → **tȁška**

tột *pril*. na tome mjestu, tu → **tộd**, **tộde**, **tộl**, **tộte**/**˟tộtȅ**

tộte/**˟tộtȅ** *pril*. na tome mjestu, tu → **tộd**, **tộde**, **tộl**, **tột**

tovîrna *ž* gostionica (ob. s mediteranskim jelima)

tovôr, tovãra *m* 1. vrsta domaće životinje, magarac → **kę̄njȁc**; 2. *fig*. neodgojena osoba

trabãkul *m* vrsta teretnoga jedrenjaka (najčešće s dvama jarbolima)

tradimȅnat, tradimę̑nta *m* iznevjereno očekivanje, izdaja, prijevara

tradȉt, tradîn *svrš*. 1. iznevjeriti, razočarati; 2. *3. l.* zatajiti, zakazati (o napravi); 3. *fig*. oslabjeti (fizički), izgubiti snagu

tradīvȁt, tradȋjen *nesvrš*. 1. iznevjeravati, razočaravati; 2. *3. l.* zatajivati, zakazivati (o napravi); 3. *fig*. slabjeti (fizički), gubiti snagu

trȁfika *ž* trgovina (ob. kućica) u kojoj se prodaju cigarete, marke, dnevni tisak (danas i razne druge potrepštine), trafika

trãganj, trôgnja *m* vrsta bijele morske ribe, modrak, tragalj

ˣtragȅt *m* brod (koji je nekoć prevozio putnike, stvari, poštu)

trajȅkt *m* trajekt

trajîna *ž* vrsta tanje i čvrste uzice

trâjna *ž* trajna ondulacija kose

trajtamènat, trajtamę̑nta *m* čašćenje, gozba

trajtàt, trajtôn *svrš*. počastiti, pogostiti → **počãstit**

trajtàt se, trajtôn se *svrš*. počastiti se, pogostiti se → **počãstit se**

trajtōvàt, trajtõjen *nesvrš*. častiti, gostiti → **čãstit**

trajtōvàt se, trajtõjen se *nesvrš*. častiti se, gostiti se → **čãstit se**

tramȁk, tramãka *m* ono što je mučno, naporno, gnjavaža

trampulîn *m* daska za skakanje u more

trãpanj, trãpnja *m* oveća čelična šipka za bušenje kamena

trapasàt, *3. l.* trapasô *svrš*. propustiti tekućinu (ob. o krovu)

trapasōvàt, *3. l.* trapasõje *nesvrš*. propuštati tekućinu (ob. o krovu)

trãpula *ž* zamka, stupica, klopka

ˣtraškurȁt, traškurôn *svrš*. zanemariti

trašparę̑nt *m* transparent

trȁt, trãta *m* redoslijed (u igranju na kartama)

trãta *ž* vrsta ribarske mreže

trãtit, trãtin *nesvrš*. trošiti, tratiti

travarìca *ž* vrsta rakije u koju su dodane trave, travarica

travę̑rsa *ž* pregača

traveštȉt se, traveštîn se *svrš*. obući se u drugu odjeću, prerušiti se

travìca *ž dem. od* **trōvà**, travica (ob. naziv za travu pod božićnim drvcem)

ˣtravôj *m* zla sudbina, zla kob, pogibelj

travurìna *ž augm. od* **trōvà**, velika trava, korov

ˣtrbijôn, trbijãna *m* vrsta vinove loze i vrsta bijeloga grožđa, trebijan

trbùh *m* trbuh → **drǫ̑b1**, **štùmak**

trcarũl, trcarūlà *m* konop za stezanje jedra

trcôna *ž* vrsta groznice

trećakìnja *ž* životinja (ženska) od tri godine

trèći *br. red*. treći

trećinà, trećinę̑ *ž* treći dio, trećina

trećõk, trećōkà *m* 1. životinja (muška) od tri godine; 2. mjesec u trećoj četvrti

trȅfit, trȅfin *svrš*. 1. susresti, sresti → **inkontrȁt**, **intrȁt4**; 2. udariti u cilj pri gađanju, pogoditi (npr. kamenom) → **ˣindovinȁt1**, **pogodȉt1**; 3. *3. l.* dogoditi se slučajno, zbiti se neplanirano → **intrȁt2**, **potrȅfit1**; 4. naći se u prigodi → **intrȁt3**, **potrȅfit2**

trȅfit se, trȅfin se *svrš*. susresti se, sresti se → **inkontrȁt se**, **intrȁt se**

trejôngul *m* 1. trobridna turpija; 2. vrsta uljne svijeće s trima fitiljima

tremezõl, tremezōlà *m* širi niski suhozid (kao oznaka granice između dviju zemljišnih čestica)

tremuntôna *ž* sjeverozapadni vjetar, tramontana

trȅn *m* časak, trenutak

trȅnoge, trȅnogih *ž mn*. okrugli željezni tronožac na koji se stavi lonac na kominu

trentaûn *m* 1. vrsta kartaške igre; 2. *fig*. faza suludoga ponašanja, žuta minuta

trȅpavice, trȅpavic *ž mn*. trepavice

trȅpjot, trȅpjen *nesvrš*. treperiti

trȇs *m* stanje drhtanja, drhtavica

tresȁt, tresôn *svrš*. 1. gurnuti u stranu; 2. udariti poprijeko

tresȁt se, tresôn se *svrš*. dati se u stranu, pomaknuti se

trȅso *pril*. 1. bočno; 2. poprijeko

tresôn (tresôni) *pridj*. koji je nabijene građe, jak

tresōvȁt, tresõjen *nesvrš*. 1. gurati u stranu; 2. udarati poprijeko

tresōvȁt se, tresõjen se *nesvrš*. davati se u stranu, pomicati se

trȇst, trȇsën *nesvrš*. tresti

trȇst se, trȇsën se *nesvrš*. tresti se

trešèta *ž* vrsta kartaške igre

Trȇšt, Trȇštā *m* Trst (grad)

treštîna *ž* vrsta starinskoga plesa (iz Trsta)

trgõč, trgõčā *m* berač grožđa

tr̄gonje, tr̄gonjo *s* branje grožđa

tr̄got, tr̄gon *nesvrš*. brati grožđe

trgòvac, trgȍvca *m* osoba koja se bavi trgovanjem, trgovac

trgòvaški *pridj*. koji se odnosi na trgovce i trgovinu, trgovački

trgovȁt, trgȕjen *nesvrš*. baviti se trgovinom, trgovati

trgūzȁt se, trgũzon se *nesvrš*. njihati se, ljuljati se → **gūzȁt se1**

trî *br*. tri

trībȁt, trîbon *nesvrš*. trebati → **tr̄ìbovat**

trībȉt, trîbin *nesvrš*. trijebiti

tr̄ìbovat, tr̄ìbujen *nesvrš*. trebati → **trībȁt**

trîdeset *br*. trideset

tridesẹ̄ti *br*. *red*. trideseti

tr̄ìja *ž* vrsta bijele morske ribe, barbun, trlja

trinajẹ̄sti *br*. *red*. trinaesti

trīnâjst *br*. trinaest

tr̄ìpe, tr̄ìpih *ž mn*. vrsta jela pripravljena od životinjske utrobe → **tr̄ìpice**

tr̄ìpeša *m* debela osoba

tr̄ìpice, tr̄ìpic *ž mn*. vrsta jela pripravljena od životinjske utrobe → **tr̄ìpe**

trîsk *m* prasak uz pojavu munje, grom → **grȍm**

tr̄ìska *ž* lomljava, buka, vika, treska

trīskȁt, trîskon *nesvrš*. udarati, lupati

tr̄ìsnut, tr̄ìsnen *svrš*. udariti, lupiti

tr̄ìsta *br*. tri stotine, tristo

tr̄ìšnja *ž* trešnja (stablo i plod)

trîzan, trīznā, trîzno (trîzni) *pridj*. 1. koji nije pijan; 2. *fig*. koji je razborit i razuman

trîzno *pril*. 1. trijezno; 2. *fig*. razborito, razumno

tr̄k, trkā, tr̄ko (tr̄ki) *pridj*. koji ima okus između kiseloga i gorkoga, opor, trpak

trkȁt, tr̄čen *nesvrš*. trčati

trkmõr, trkmōrā *m* trozuba željezna naprava koja služi za vađenje predmeta iz cisterne ili mora

tr̄ko *pril*. oporo, trpko

trlȅkinja *ž* vrsta smokve (stablo i plod)

trlīš, trlīšä *m* 1. vrsta jednostavno obrađenoga debljega platna; 2. radno odijelo od istoga materijala

trlùci, trlùcih *m mn*. vrsta čarapa od vune

trlūlȅ, trlulȇ *m* bedasta osoba, budala

trnît *m* oveća ploča za pokrivanje krovova izrađena od cementa i azbesta, eternit

trnîža *ž* vrsta omanje ptice

trnùt, tr̄nen *nesvrš*. 1. osjećati trnce u dijelovima tijela, trnuti; 2. kočiti se, drvenjeti

trobǫ̑jnica *ž* zastava u tri boje, trobojnica

ˣtròbul *m* zapreka, pometnja, problem

Trogīr, Trogīrà *m* Trogir (grad)

tròje *s neskl*. troje

trojìca *ž* trojica

Trojstvǫ̑, Trojstvô *s* Sveto Trojstvo (Otac, Sin i Duh Sveti)

trôk *m* 1. tanji konopčić; 2. krak hobotnice ili lignje

tròm, tromà, tròmo (tròmi) *pridj*. koji je spor i bezvoljan, trom

tròskot *m* vrsta korovne biljke, troskot

tròšak, tròška *m* trošak

trǫ̑tul *m* vrtuljak, zvrk

trōvà, trovę̑ *ž* trava

trovàt, trȕjen *nesvrš*. 1. uništavati otrovom; 2. činiti što otrovnim, stavljati otrov u što; 3. *fig*. loše utjecati na koga

trovàt se, trȕjen se *nesvrš*. 1. uništavati svoje zdravlje otrovom; 2. *fig*. izlagati se kakvomu lošemu utjecaju

trōvīt, *3. l.* trõvi *nesvrš*. puštati vlagu (npr. bačva)

trozgę̑j, trozgę̄jä *m* vrsta ptice

trpę̑ćę̑, trpę̄ćô *s gl. imen. od* **trpȉt**, trpljenje → **trpję̑nje**

trpȅza *ž* stol za kojim se blaguje, trpeza

trpję̑nje, trpję̑njo *s gl. imen. od* **trpȉt**, trpljenje → **trpę̑ćę̑**

tršćȉca *ž* vrsta močvarne biljke, trska

trtajūn, trtajūnä *m* štapić na koji se namota **sùka** da bi se steglo ušće mijeha

trũd, trūdä *m* napor, muka, teški fizički rad

trũdan, trūdnä/trũdna, trũdno (trũdni) *pridj*. 1. naporan, mučan, težak (npr. posao); 2. koji osjeća umor, iscrpljen, umoran → **umòran**

trūdì, trũdih *m mn*. rezultati mukotrpnoga i iscrpnoga rada

trūdȉt se, trũdin se *nesvrš*. ulagati napore, nastojati, truditi se

trùhal, trȕhla, trȕhlo (trȕhli) *pridj*. 1. (samo u ž. rodu) koja je u drugome stanju, trudna, noseća → **nosę̑ćà**; 2. *fig*. koji ima veliki trbuh

trûmba *ž* cijev od dimnjaka

trumbȅta *ž* vrsta puhaćega glazbala, truba

trumbetàt, trumbetôn *nesvrš*. → **trūmbȉt** 1. svirati trubu; 2. davati zvučne signale (npr. trubom na vozilu, brodskom sirenom i sl.); 3. *fig*. isprazno govoriti, blebetati

trumbetônje, trumbetônjo *s gl. imen. od* **trumbetàt**

trūmbȉt, trũmbin *nesvrš*. → **trumbetàt** 1. svirati trubu; 2. davati zvučne signale (npr. trubom na vozilu, brodskom sirenom i sl.); 3. *fig*. isprazno govoriti, blebetati

trûn *m* mrvica, iverak (npr. ono što upadne u oko)

trūnȉt, trũnin *nesvrš*. sjećі, otkidati (npr. divlju mladicu na lozi, cvijet i sl.)

trunkũn, trunkūnȁ *m* kukuruzni klip bez zrna

trûp *m* komad debla, panj

trupȉca *ž* manji komad debla, manji panj

trupȉć *m* vrsta plave morske ribe, trup, rumbac

trûs *m* potres → **pòtres**, **taramùt**

trvȉt, tr̄vin *nesvrš*. drobiti, mrviti

trvȉt se, *3. l.* tr̄vi se *nesvrš*. drobiti se, mrviti se

tûb *m* 1. stakleni cilindar na petrolejci; 2. predmet cjevasta oblika

tubȅt *m* tuba

tùcot, tùcon *nesvrš*. noktima ubijati gnjide

tũć, tūčȅn *nesvrš*. 1. mlatiti, udarati, biti → **bȉt**, **lẹ̄màt**, **mlōtȉt2**; 2. pobjeđivati koga u igri; 3. *3. l.* kucati (o srcu, o satu sa zvonika i sl.); 4. pucati iz vatrenoga oružja, gađati

tũć se, tūčȅn se *nesvrš*. udarati se međusobno, mlatiti se, tući se → **bȉt se**, **mlōtȉt se**

tùda *pril*. tim putom ili smjerom, tuda → **otùda**

Tudȅčak, Tudȅška *m* stanovnik ili državljanin Njemačke, Nijemac → **Njẹ̄màc**

tudȅški *pridj*. koji se odnosi na Njemačku i Nijemce, njemački → **njȅmaški**

Tudȅškinja *ž* stanovnica ili državljanka Njemačke, Njemica → **Njemȉca**

tùfina *ž* vonj stareži i vlage, vonj ustajalosti

tūgà, tugẹ̄ *ž* žalost, tuga → **žãlost1**

tugovàt, tugùjen *nesvrš*. tugovati

tūjàt, tũjon *nesvrš*. kotrljati, valjati

tūjàt se, tũjon se *nesvrš*. kotrljati se, valjati se

tũji *pridj*. tuđi

tujîn, tujīna *m* stranac, tuđinac

tujinà, tujinẹ̄ *ž* strani svijet, tuđina

tujînka *ž* strankinja, tuđinka

tùka *ž* 1. ženka purana, pura; 2. pureće meso, puretina; 3. *fig*. *pejor*. glupača

tūkȁc, tũjca/tũhca *m* 1. puran; 2. *fig*. *pejor*. glupan

tùknet (tùkneti) *pridj*. koji nije potpuno pri sebi, koji nije sasvim normalan, udaren (u glavu) → **ćùknut**

tùknut, tùknen *svrš*. dotaknuti, kucnuti

tùknut se, tùknen se *svrš*. dotaknuti se, kucnuti se

×tũl, tūlȁ *m* vrsta lagane i tanke tkanine, til

tûlo *s* glomazno tijelo, tjelesina

tumãčit, tumãčin *nesvrš*. objašnjavati, tumačiti

tumbȁt, tumbôn *svrš*. prevrnuti, prevaliti, preokrenuti → **tumbulȁt**

tumbȁt se, tumbôn se *svrš*. prevrnuti se, prevaliti se, preokrenuti se → **tumbulȁt se**

tumbōvȁt, tumbõjen *nesvrš*. prevrtati, prevaljivati, preokretati → **tumbulōvȁt**

tumbōvȁt se, tumbõjen se *nesvrš*. prevrtati se, prevaljivati se, preokretati se → **tumbulōvȁt se**

tûmbul *m* okretaj preko glave → **tûmbula3**

tûmbula *ž* 1. vrsta društvene igre, tombola; 2. glavni zgoditak na tomboli; 3. okretaj preko glave → **tûmbul**

tumbulȁt, tumbulôn *svrš*. prevrnuti, prevaliti, preokrenuti → **tumbȁt**

tumbulȁt se, tumbulôn se *svrš*. prevrnuti se, prevaliti se, preokrenuti se → **tumbȁt se**

tumbulōvȁt, tumbulõjen *nesvrš*. prevrtati, prevaljivati, preokretati → **tumbōvȁt**

tumbulōvȁt se, tumbulõjen se *nesvrš*. prevrtati se, prevaljivati se, preokretati se → **tumbōvȁt se**

tumȇra *ž* izrađena koža za krpanje gornjega dijela cipela

tūmȏr, tūmȍra *m* tumor

tunȇl, tunȅla *m* tunel

tùni-mùni *m neskl*. priglupa osoba

tũnj, tūnjȁ *m* vrsta plave morske ribe, tuna

tùnja *ž* tanka nit od udice, uzica

tûp, tūpȁ, tûpo (tũpi) *pridj*. 1. koji loše siječe, reže ili pili, nenaoštren; 2. kojime se ne može bosti, koji nije šiljast; 3. *fig*. koji sporo i teško shvaća, glup

tūpȉt, tũpin *nesvrš*. činiti tupim, tupiti

tūpȉt se, *3. l.* tũpi se *nesvrš*. postajati tupim, tupiti se

tūrȁ, turȇ *ž* periodični obilazak, tura

tùranj, tûrnja *m* 1. tijesak (za grožđe); 2. mjera količine mošta koja stane u tijesak

tūrȁt, tũron *nesvrš*. gurati, turiti

Turčȉn, Turčȉna *m* stanovnik ili državljanin Turske, Turčin

turȉzam, turȉzma *m* turizam

turnȁt, turnôn *nesvrš*. tiještiti grožđe u tijesku

turnȉr, turnīrȁ *m* športsko natjecanje, turnir

tùrnut, tȕrnen *svrš*. gurnuti, turnuti

tûrta *ž* 1. torta → **tȏrta**; 2. glava domaćega kruha

tùsan, tùsna, tùsno (tùsni) *pridj*. tako malen

tûst, tūstȁ, tûsto (tũsti) *pridj*. gojazan, debeo, tust

tustȉlo *s* gojaznost, debljina

tūstȉt, tũstin *nesvrš*. postajati tustim, jako se debljati

tûsto *pril*. s mnogo masti, masno

tustočȇl, tustočȅla *m* vrsta samonikle biljke mesnatih listića, tustočel, babljača

tũta *ž* noćna posuda → **bukalîn**, **vȑčina**

tùtafȏrca *pril*. svom snagom

tutȕr, tutūrȁ *m* staratelj, skrbnik, tutor

tužbȁ, tužbȇ *ž* tužba

tūžȉt, tũžin *svrš*. podnijeti tužbu, tužiti

tūžȉt se, tũžin se *nesvrš*. jadati se, tužiti se → **žãlit se**

tvȏj, tvojȁ, tvojȅ *zamj*. tvoj

tvȑd, tvrdȁ, tvȑdo (tvȑdi) *pridj*. tvrd

tvrdȉška *ž* nedozreo plod smokve

tvȑdo *pril*. tvrdo

tvrdoglôv, tvrdoglãva, tvrdoglãvo (tvrdoglãvi) *pridj*. svojeglav, tvrdoglav → **kocijût**

U

u *prijedl*. u

ubacīvȁt, ubacȋjen *nesvrš*. ubacivati

ubacīvȁt se, ubacȋjen se *nesvrš*. ubacivati se

ubȃdot, ubȃdon *nesvrš*. ubadati

ubȃdot se, ubȃdon se *nesvrš*. ubadati se

ubījȁt, ubȉjen *nesvrš*. 1. lišavati koga života, usmrćivati; 2. *fig*. razarati, uništavati (npr. volju za radom)

ubījȁt se, ubȉjen se *nesvrš*. 1. međusobno oduzimati život jedan drugomu; 2. *fig*. pretjerano se iscrpljivati čime

ubīlȉt, ubȋlin *svrš*. postati bijelim, pobijeljeti → **pobīlȉt1**

ˣubȋlstvo *s* ubojstvo → **ubȍjstvo**

ubȉt, ubȉjen *svrš*. 1. lišiti koga života, usmrtiti; 2. *fig*. razoriti, uništiti (npr. volju za radom)

ubȉt se, ubȉjen se *svrš*. 1. izvršiti samoubojstvo, usmrtiti se; 2. *fig*. pretjerano se iscrpiti čime

ublīdȉt, ublȋdin *svrš*. postati blijedim, problijedjeti, ublijedjeti → **problīdȉt**

ubōcȉt, ubõcin *svrš*. ubaciti

ubōcȉt se, ubõcin se *svrš*. ubaciti se

ȕbog (ȕbogi) *pridj*. bijedan, jadan, ubog

ubȍjica *m* ubojica → **ašašȋn2**

ubȍjstvo *s* ubojstvo → **ˣubȋlstvo**

ubȍst, ubodȅn *svrš*. ubosti

ubȍst se, ubodȅn se *svrš*. ubosti se

ubrȁt, uberȅn *svrš*. ubrati

ubrȋzgot, ubrȋzgon *svrš*. ubrizgati

ubrzȁt, ubrzȏn *svrš*. 1. povećati brzinu čega; 2. učiniti da se što prije, brže dogodi ili ostvari

ubrzȁt se, ubrzȏn se *svrš*. 1. povećati vlastitu brzinu; 2. *3. l.* dobiti na brzini, postati bržim

ubrzōvȁt, ubrzõjen *nesvrš*. 1. povećavati brzinu čega; 2. činiti da se što prije, brže dogodi ili ostvari

ubrzōvȁt se, ubrzõjen se *nesvrš*. 1. povećavati vlastitu brzinu; 2. *3. l.* dobivati na brzini, postajati bržim

ubũć, ubūčȅn *svrš*. → **obũć** 1. odjenuti; 2. obuti

ubũć se, ubūčȅn se *svrš*. → **obũć se** 1. odjenuti se; 2. obuti se

ucīdȉt, ucȋdin *svrš*. uliti

ucīnȉt, ucȋnin *svrš*. ucijeniti

ucinīvȁt, ucinȋjen *nesvrš*. ucjenjivati

ucvīlȉt, ucvȋlin *svrš*. rastužiti, ražalostiti, ucviliti → **uhīlȉt**

ucvȋljen (ucvȋljeni) *pridj*. koji je rastužen, ražalošćen, ucviljen → **uhīljen**

ũč *pril*. u što

učȁs *pril*. za jedan čas, smjesta, učas

učȅlak, učȇlka *m* zabat kuće

ȕčen (ȕčeni) *pridj*. školovan, obrazovan, učen

učȇr *pril*. jučer → **učȇra**

učȇra *pril*. jučer → **učȇr**

učerȃšnji *pril*. jučerašnji

ùčešće *pril*. počešće, učestalo

učinȉt, učinĩn *svrš*. 1. uraditi, napraviti; 2. *3. l.* nastati (o vremenskim pojavama) (npr. bura)

učinȉt se, *3. l.* učinĩ se *svrš*. 1. pretvoriti se, preobraziti se; 2. prividjeti se, pričiniti se → **prčinȉt se**

učinjȅn, učinjenȁ, učinjenȍ (učȉnjeni) *pridj*. urađen, napravljen, učinjen

učȉt, učĩn *nesvrš*. 1. pohađati školu; 2. stjecati znanje, vještinu ili iskustvo; 3. prenositi komu znanje, vještinu ili iskustvo, podučavati; 4. privikavati, navikavati

učȉt se, učĩn se *nesvrš*. osposobljavati se izobrazbom

učōrȁt, učõron *svrš*. učarati

učȓvot se, *3. l.* učȓvo se *svrš*. postati napadnut crvima, ucrvati se

učvrstȉt, učvȓstin *svrš*. učvrstiti

ũć (*samo perfektni oblici*) *svrš*. ući (usp. **ulȉst**)

ùdica *ž* vrsta naprave za lovljenje ribe u obliku kukice, udica

udĩj *pril*. istoga trena, odmah, udilj

udīlȉt, udĩlin *svrš*. dati komu što kao milostinju, udijeliti

udȉlot, udȉlon *svrš*. izraditi u drvu (nožem ili dlijetom)

ùdit, ùdin *nesvrš*. pakostiti, štetiti, uditi

udȉt, udȉjen *svrš*. uvući konac kroz iglu, udjenuti

udīvȁt, udĩjen *nesvrš*. uvlačiti konac kroz iglu, udijevati

udivȅn, udivenȁ, udivenȍ (udivȅni) *pridj*. koji je uvučen kroz iglu (o koncu), udjenut

udovȁc, udovcȁ *m* udovac

udovȉca *ž* udovica

udōvȉt, udõvin *svrš*. 1. ugušiti koga stezanjem vrata, zadaviti → **zadōvȉt**; 2. *fig*. dodijati, dozlogrditi

udōvȉt se, udõvin se *svrš*. 1. ugušiti se davljenjem, zadaviti se → **zadōvȉt se**; 2. *fig*. pohlepno se najesti

udovojȉt, udovȍjin *svrš*. udovoljiti

ùdret (ùdreti) *pridj*. koji nije sasvim normalan, poremećen, udaren

udrȉt, ûdren *svrš*. 1. lupiti, udariti, mlatnuti → **bùbnut2**, **bùgnut**, **opōlȉt3**; 2. snažnim zamahom izvršiti sudar jednoga tijela s drugim; 3. izvršiti oružani napad, navaliti; 4. *3. l.* početi silovito padati (ob. o kiši) ili navaliti silnom žestinom (o vjetru)

udrȉt se, ûdren se *svrš*. lupiti se, udariti se

udrobȉt, udrȍbin *svrš*. lomeći na komade staviti u što tekuće (npr. kekse u mlijeko), udrobiti

udȓpit, udȓpin *svrš*. naglo, hitro uhvatiti što, ugrabiti

udùnut, udùnen *svrš*. ugasiti (ob. svijeću, oganj i sl.)

uduplȁt, uduplôn *svrš*. učiniti dvostrukim, udvostručiti

ùduplo *pril*. dvostruko

udūšȉt, udũšin *svrš*. 1. ugušiti; 2. utopiti → **utopȉt**

udūšȉt se, udũšin se *svrš*. 1. ugušiti se; 2. utopiti se → **utopȉt se**

udūžȉt, udũžin *svrš*. opteretiti koga dugom → **zadūžȉt1**

udūžȉt se, udũžin se *svrš*. uzeti na dug, ući u dug, zadužiti se → **zadūžȉt se**

udužīvȁt, udužĩjen *nesvrš*. opterećivati koga dugom → **zadužīvȁt1**

udužīvȁt se, udužȋjen se *nesvrš*. uzimati na dug, ulaziti u dug, zaduživati se → **zadužīvȁt se**

ȕfonje, ȕfonjo *s gl*. *imen*. *od* **ȕfot se**

ȕfot se, ȕfon se *nesvrš*. ufati se

uganȕt, ugānen *svrš*. izvinuti, iščašiti, uganuti → **iskrẹ̑nȕt2**, **šundrȁt**, **zavīnȕt**, **zavrnȕt2**, **žgingȁt**

ugãzit, ugãzin *svrš*. 1. nogom stati u što; 2. gazeći zgnječiti

uglavnǫ̑n *pril*. uglavnom

ugnȁt, ûgnen *svrš*. utjerati, ugnati (ob. životinje)

ugnjẹ̑vje, ugnjẹ̑vjo *s zb*. nagorjeli ostatci drva, ugljevlje

ugnjīzdȉt se, ugnjȋzdin se *svrš*. 1. *3. l.* sviti gnijezdo; 2. *fig*. ustaliti se negdje, udomaćiti se → **svurgȁt se2**

ugodȉt, ugòdin *svrš*. 1. učiniti što u skladu s čijim željama; 2. *3. l.* postati pogodnim, poći u prilog

ugōjȁt, ugõjon *nesvrš*. 1. činiti što u skladu s čijim željama; 2. *3. l.* postajati pogodnim, ići u prilog

ugojȉt, ugojȋn *svrš*. učiniti koga gojaznim, ugojiti

ugojȉt se, ugojȋn se *svrš*. postati gojaznim, ugojiti se

ȕgor *m* vrsta zmijolike morske ribe, ugor

ugōsȉt, ugõsin *svrš*. 1. učiniti da što prestane gorjeti, utrnuti → **utrnȕt2**, **zagōsȉt1**; 2. zaustaviti rad kakva uređaja, isključiti iz električne mreže → **iskjūčȉt1**

ugōsȉt se, *3. l.* ugõsi se *svrš*. 1. prestati gorjeti → **zagōsȉt se**; 2. prestati raditi, zaustaviti se → **iskjūčȉt se**

ugòta *ž* 1. ženka magarca, magarica; 2. *fig*. bezobrazna žena

ȕgovor *m* ugovor

ugrȉst, ugrīzẽn *svrš*. 1. zahvatiti zubima (pri jelu); 2. *3. l.* ujesti (npr. o psu) → **ujȉst**

ugrȉst se, ugrīzẽn se *svrš*. zahvatiti zubima (npr. jezik), ugristi se

ugrȉzak, ugrîska *m* komadić hrane koji se odjednom zagrize zubima

ugrōdȉt, ugrõdin *svrš*. 1. sagraditi, izgraditi; 2. uložiti kao materijal u gradnju, upotrijebiti kao gradivo

ugrõđen (ugrõđeni) *pridj*. 1. sagrađen, izgrađen; 2. koji je uložen kao materijal u gradnju, koji je upotrijebljen kao gradivo

ȕgrubo *pril*. približno, odoka, u bitnim crtama

ugūlȉt, ugũlin *svrš*. iščupati, ubrati

ȕh *uzv*. nelagode, boli

uhīlȉt, uhȋlin *svrš*. rastužiti, ražalostiti, ucviliti → **ucvīlȉt**

uhȋljen (uhȋljeni) *pridj*. koji je rastužen, ražalošćen, ucviljen → **ucvīljen**

ȕho *s* 1. organ sluha; 2. ušica (npr. na igli i sl.); 3. zavrnuti kutak stranice u knjizi; 4. *fig*. sluh

uhõr, uhōrā *m* dobitak, interes, korist

ûje *s* ulje

ujedônpũt *pril*. iznenada, najednom → **najedônpũt**

ujȉmot, ujȉmjen *nesvrš*. hvatati, loviti → **ćapōvȁt**, **lovȉt**

ujȉmot se, ujȉmjen se *nesvrš*. 1. hvatati se, loviti se → **ćapōvȁt se1**, **lovȉt se1**; 2. *3. l.* zametati se, počinjati rasti (o biljci) → **ćapōvȁt se2**, **lovȉt se2**, **prīmȁt se2**

ujȉst, *3. l.* ujȋ *svrš*. ujesti (npr. o psu) → **ugrȉst2**

ūjôm, ûjma *m* ušur, ujam

ujõt, ûjmen *svrš*. uhvatiti, uloviti → **ćapȁt**, **ulovȉt**

ujõt se, ûjmen se *svrš*. 1. uhvatiti se, uloviti se → **ćapȁt se1**, **ulovȉt se1**; 2. *3. l.* zametnuti se, početi rasti (o biljci) → **ćapȁt se2**, **prīmȉt se**, **ulovȉt se2**

ȕjutro *pril*. izjutra, ujutro → **rãno2**

ukalȁt, ukalôn *svrš*. zagrabiti sudom vodu (iz cisterne i sl.)

ukazīvȁt, ukazȋjen *nesvrš*. pokazivati, upućivati

ukazīvȁt se, ukazȋjen se *nesvrš*. 1. *3. l.* postajati vidljivim i stvarnim, pojavljivati se (o natprirodnoj pojavi); 2. *fig*. pojavljivati se, navraćati

ukīpȉt se, ukȋpin se *svrš*. ukipiti se

ukīšćȉt, ukȋšćin *svrš*. stisnuti sa sviju strana, ukliještiti

ukīšćȉt se, *3. l*. ukȋšći se *svrš*. ukliještiti se (ob. o živcu)

ukjūnȕt, *3. l*. ukjȗne *svrš*. ujesti kljunom

uklesȁt, uklȅšen *svrš*. klešući upisati ili ucrtati što, uklesati

uklȇt, ukunȅn *svrš*. urocima ili kletvom donijeti komu ili čemu prokletstvo, nesreću, ukleti

ȕklet, uklȇtā, ȕkleto (ȕkleti) *pridj*. koji je gonjen prokletstvom, nesrećom, uklet

uklonȉt, uklȍnin *svrš*. 1. skinuti što s čega, odstraniti; 2. skloniti što da ne smeta

uklōnjȁt, uklõnjon *nesvrš*. 1. skidati što s čega, odstranjivati; 2. sklanjati što da ne smeta

uknjȉžen (uknjȉženi) *pridj*. koji je na se upisao nekretnine u zemljišne knjige, uknjižen → **intavulȏn**

uknjȉžit, uknjȉžin *svrš*. upisati nekretnine u zemljišne knjige, uknjižiti → **intavulȁt**

uknjȉžit se, uknjȉžin se *svrš*. upisati na sebe, uknjižiti na sebe nekretnine u zemljišne knjige → **intavulȁt se**

ukȏčen (ukȏčeni) *pridj*. ukočen → **okočẹ̑nut**

ukȏčȉt, ukȏčin *svrš*. ukočiti → **okočẹ̑nȕt**

ukȏčȉt se, ukȏčin se *svrš*. ukočiti se → **okočẹ̑nȕt se**

ukopȁt, ukȍpon *svrš*. 1. staviti u jamu i zatrpati; 2. sahraniti, pokopati → **pokopȁt**, **sahrōnȉt**

ukorȉt, ukȍrin *svrš*. prekoriti, ukoriti

ȕkosa *ž* ženski vukodlak

ukōzȁt, ukõžen *svrš*. pokazati, uputiti

ukōzȁt se, ukõžen se *svrš*. 1. *3. l.* postati vidljivim i stvarnim, pojaviti se (o natprirodnoj pojavi); 2. *fig*. pojaviti se, navratiti

ȕkras *m* ukras

ukrcȁt, ukrcȏn *svrš*. 1. staviti kakav teret u prijevozno sredstvo; 2. pustiti koga da uđe u prijevozno sredstvo; 3. učiniti da tko dobije službu na brodu → **imbarkȁt**

ukrcȁt se, ukrcȏn se *svrš*. 1. ući u prijevozno sredstvo; 2. dobiti službu na brodu → **imbarkȁt se**

ukrcōvȁt, ukrcõjen *nesvrš*. 1. stavljati kakav teret u prijevozno sredstvo; 2. puštati koga da uđe u prijevozno sredstvo; 3. činiti da tko dobije službu na brodu → **imbarkōvȁt**

ukrcōvȁt se, ukrcõjen se *nesvrš*. 1. ulaziti u prijevozno sredstvo; 2. dobivati službu na brodu → **imbarkōvȁt se**

ukrȇčȉt, ukrȇčin *svrš*. rukom odlomiti suho granje → **skrȇčȉt**

ukredȇn, ukredenȁ, ukredenȍ (ukredȅni) *pridj*. koji je otuđen, ukraden

ukrȅst, ukredȅn *svrš*. ukrasti

ùkrivo *pril*. 1. tako da je krivo, nakrivljeno; 2. tako da je u krivome, pogrešnome smjeru

ukrĩž *pril*. unakrst, ukriž

ulȇhnet (ulȇhneti) *pridj*. udubljen, ulegnut

ulȇhnȕt se, *3. l.* ulȇhne se *svrš*. udubiti se, ulegnuti se

uletȉt, ulȅtin *svrš*. 1. leteći ući u što; 2. *fig*. ući trčeći, utrčati; 3. *fig*. neočekivano ući u što (npr. u kakav posao); 4. vozeći naglo skrenuti

ulīnȉt se, ulĩnin se *svrš*. postati lijenim, ulijeniti se

ulȉst, ulȉzen *svrš*. ući (usp. **ũć**)

ulȉt, ulȉjen *svrš*. uliti

ulīvȁt, ulĩjen *nesvrš*. ulijevati

ulōgȁt, ulõžen *nesvrš*. investirati, ulagati

ulòmak, ulǫ̑nka *m* odlomljeni dio kruha

ulõr, ulōrȁ *m* konopac na oglavi, povodac, ular

ulovȉt, ulȍvin *svrš*. uhvatiti, uloviti → **ćapȁt**, **ujõt**

ulovȉt se, ulȍvin se *svrš*. 1. uhvatiti se, uloviti se → **ćapȁt se1**, **ujõt se1**; 2. *3. l.* zametnuti se, početi rasti (o biljci) → **ćapȁt se2**, **prīmȉt se**, **ujõt se2**

uložȉt, ulȍžin *svrš*. investirati, uložiti

ûltim *m* svršetak određenoga razdoblja, posljednji dan kojega vremenskoga razdoblja

ûltrazvuk *m* dijagnostička i terapeutska metoda, ultrazvuk

ùludo *pril*. bez koristi, uludo

ulūpȉt, ulũpin *svrš*. udubiti, ulupiti

ulūpȉt se, *3. l.* ulũpi se *svrš*. udubiti se, ulupiti se

umedȉca *ž* vlažnost, vlaga → **vlȁga**

ùmeko *pril*. nedokuhano, na način da bude meko kuhano (o jajetu)

umȇst, umȇtēn *svrš*. 1. izmiješati; 2. *fig*. iskorijeniti, uništiti

ùmidan, ùmidna, ùmidno (ùmidni) *pridj*. u kojemu ima vlage, vlažan

umidȉt, umȉdin *svrš*. navlažiti (ob. rublje)

umīrȉt, umĩrin *svrš*. smiriti, umiriti

umīrȉt se, umĩrin se *svrš*. smiriti se, umiriti se

umirīvȁt, umirĩjen *nesvrš*. smirivati, umirivati

umirīvȁt se, umirĩjen se *nesvrš*. smirivati se, umirivati se

umȉrot, umȉren *nesvrš*. 1. umirati; 2. *fig*. premirati (npr. od straha)

umīsȉt, umĩsin *svrš*. mijeseći spraviti, umijesiti

umīšȁt se, umĩšon se *svrš*. uplesti se u što, umiješati se → **uplȅst se**

umȉt, umȋn *nesvrš*. umjeti

umȉt, umȉjen *svrš*. oprati komu lice, umiti

umȉt se, umȉjen se *svrš*. oprati si lice, umiti se

umȉtan, umȉtna, umȉtno (umȉtni) *pridj*. vješt, spretan

umīvȁt, umȋjen *nesvrš*. prati komu lice, umivati

umīvȁt se, umȋjen se *nesvrš*. prati si lice, umivati se

umivẹ̑n, umivenä, umivenò (umivẽni) *pridj*. koji je oprana lica, umiven

ūmọ̑r, ūmȍra *m* iscrpljenost, iznemoglost, umor

umȍran, umọ̑rna, umọ̑rno (umọ̑rni) *pridj*. koji osjeća umor, iscrpljen, umoran → **trūdan2**

umōrȁt, umõron *nesvrš*. umarati

umōrȁt se, umõron se *nesvrš*. umarati se

umorȉt, umȍrin *svrš*. umoriti

umorȉt se, umȍrin se *svrš*. umoriti se

umrȋt, ûmren *svrš*. 1. umrijeti; 2. *fig*. premrijeti (npr. od straha)

umrtvȉt, umr̃tvin *svrš*. učiniti tromim, lišiti živahnosti, umrtviti

umrtvȉt se, umr̃tvin se *svrš*. predati se tromosti, ostati bez živahnosti, umrtviti se

ùmrtvo *pril*. samo kao ▲ *grōdȉt ùmrtvo* graditi kamenjem bez žbuke

umūdrȉt se, umũdrin se *svrš*. predati se mislima, uozbiljiti se, umudriti se

umùknut, umùknen *svrš*. utihnuti, zašutjeti, zamuknuti → **zamùknut**

umūtȉt, umũtin *svrš*. umutiti

unakãzit, unakãzin *svrš*. nagrditi, unakaziti

unakãzit se, unakãzin se *svrš*. nagrditi se, unakaziti se

unãpri *pril*. unaprijed → **unãprid**

unãprid *pril*. unaprijed → **unãpri**

ûnca *ž* 1. mjera za težinu; 2. *fig*. trunak, mrvičak

ùnefol *pril*. nehotice, slučajno, nenamjerno

unīšȁt, unȋšon *nesvrš*. noseći dopremati unutra, unositi

unȉštit, unȉštin *svrš*. uništiti

unȉštit se, unȉštin se *svrš*. uništiti se

uništīvȁt, uništȋjen *nesvrš*. uništavati

uništīvȁt se, uništȋjen se *nesvrš*. uništavati se

unȋt, unesẽn *svrš*. noseći dopremiti unutra, unijeti

unùk *m* unuk

unùka *ž* unuka

unũtra *pril*. unutra

ùoči *prijedl*. neposredno prije čega, uoči

ùokolo *prijedl*. oko

ùokolo *pril*. sa sviju strana oko čega, naokolo, uokolo

uokvīrȉt, uokvȋrin *svrš*. staviti što u okvir, uokviriti → **urãmit**

upãdot, upãdon *nesvrš*. 1. padati u što, padati u kakav zatvoren prostor; 2. dospijevati u što neželjeno (npr. u nevolje); 3. *fig*. nasilno ulaziti (u tuđi prostor)

ùpala *ž* upala

upȁst, upōdẽn *svrš*. 1. pasti u što, pasti u kakav zatvoren prostor; 2. dospjeti u što neželjeno (npr. u nevolje); 3. *fig*. nasilno ući (u tuđi prostor)

upẽć, *3. l*. upečẽ *svrš*. jako ugrijati, upeći (o Suncu)

upẹ̄lȉt, upẹ̄lin *svrš*. uliti što komu u glavu

upelīvȁt, upelĩjen *nesvrš*. ulijevati što komu u glavu

upījȁt, upĩjen *nesvrš*. 1. *3. l.* uvlačiti, usisavati u se tekućinu (o krpi, spužvi i sl.); 2. *fig*. pamtiti, usvajati

upȉrot, upȉren *nesvrš*. upirati

upīsȁt, upĩšen *svrš*. 1. pišući unijeti u što; 2. primiti koga za člana, učlaniti

upīsȁt se, upĩšen se *svrš*. 1. predbilježiti se, biti stavljen u neki popis, skupinu; 2. stupiti u kakvo članstvo ili organizaciju, učlaniti se

upȉt, upȉjen *svrš*. 1. *3. l.* uvući, usisati u se tekućinu (o krpi, spužvi i sl.); 2. *fig*. zapamtiti, usvojiti

uplȅst, upletȅn *svrš*. 1. pletući napraviti što; 2. *fig*. umiješati koga u što, upetljati

uplȅst se, upletȅn se *svrš*. umiješati se u što, uplesti se → **umīšȁt se**

uplovȉt, uplòvin *svrš*. uploviti

upōlȉt, *3. l*. upõli *svrš*. postići kakav cilj ili svrhu

upōlȉt se, *3. l*. upõli se *svrš*. postati zahvaćen upalom

upôntit, upôntin *svrš*. zapamtiti, upamtiti → **zapôntit**

ù̏povrote *pril*. unatrag, u prošlo doba

uprãvit, uprãvin *svrš*. pravilno koga usmjeriti, uputiti, upraviti

ù̏pravno *pril*. točno tako

ù̏prdec *pril*. samo kao ▲ *pȍć ù̏prdec* prijeći u sjeme (o biljkama)

uprẹ̑gnùt, uprẹ̑gnen *svrš*. 1. vezati konja uz rudo; 2. *fig*. opteretiti koga poslom, obvezama

uprẹ̑gnùt se, uprẹ̑gnen se *svrš*. *fig*. opteretiti se poslom, obvezama

uprȅst, uprẹ̑dȅn *svrš*. predeći napraviti što, završiti presti

uprĩt, ûpren *svrš*. snažno što pritisnuti, uprijeti

upȑtit, upȑtin *svrš*. natovariti što na leđa, uprtiti

upȑtit se, upȑtin se *svrš*. natovariti si što na leđa, uprtiti se

upućīvȁt, upućĩjen *nesvrš*. 1. navoditi koga na put do kakva odredišta; 2. stavljati u upotrebu, činiti da radi (ob. o stroju); 3. davati komu upute

upućīvȁt se, upućĩjen se *nesvrš*. 1. počinjati se kretati u određenome smjeru; 2. *3. l.* započinjati s radom (ob. o stroju)

upūtȉt, upũtin *svrš*. 1. navesti koga na put do kakva odredišta; 2. staviti u upotrebu, učiniti da radi (ob. o stroju); 3. dati komu upute

upūtȉt se, upũtin se *svrš*. 1. krenuti u određenome smjeru; 2. *3. l.* započeti s radom (ob. o stroju)

ù̏putnica *ž* pismeni dokument kojime se tko kamo upućuje, uputnica (ob. liječnička)

ûra *ž* 1. šezdeset minuta; 2. sat (naprava) → **lerô̩j**; 3. *fig*. raspoloženje, situacija

urãmit, urãmin *svrš*. staviti što u okvir, uokviriti → **uokvīrȉt**

urãnit, urãnin *svrš*. 1. doći prije očekivanoga ili dogovorenoga vremena; 2. rano ustati

urȅć, urȅčen *svrš*. baciti uroke, urећi

ù̏red *m* poslovna prostorija, ured, kancelarija → **kancelarȉja**, **ˣkančelarȉja**

ù̏redan, ù̏redna, ù̏redno (ù̏redni) *pridj*. koji pazi na red, uredan

urẹ̑dȉt, urẹ̑din *svrš*. 1. učiniti urednim, čišćim ili ljepšim; 2. staviti što u red, napraviti red u čemu; 3. *fig*. uljepšati koga, dotjerati

urẹ̑dȉt se, urẹ̑din se *svrš*. uljepšati se, dotjerati se

urẹ̑st, *3. l.* urẹ̑stē *svrš*. urasti (npr. nokat)

urȉzot, urȉžen *svrš*. 1. odrezati (npr. kruh); 2. oštrim predmetom urezati što u tvrdu površinu

urȉzot se, *3. l*. urȉže se *svrš*. ostati u sjećanju, utisnuti se u pamet, urezati se

urodȉt, *3. l.* urȍdi *svrš*. donijeti obilat plod, uroditi

urȍk *m* urok

urokjȋv, urokjȉva, urokjȉvo (urokjȉvi) *pridj*. koji izaziva urok, urokljiv

ûrt *m* izljev srdžbe

urtȁt, urtôn *svrš*. iznervirati, uzrujati

urtōvȁt, urtõjen *nesvrš*. nervirati, uzrujavati

usahnȕt, *3. l.* usȃhne *svrš*. uvenuti, usahnuti, osušiti se (o biljci) → **ošūšȉt se2**, **uvȅhnut**

usakrẹ̑to *pril*. potajno, potajice → **sakrẹ̑to**

usãljen (usãljeni) *pridj*. koji je pokvaren, užegnut (o hrani)

ushȕstot se, ushȕston se *svrš*. previše izgovoriti, mnogo izreći u jednome mahu

usȉć, usīčēn *svrš*. nasjeći, isjeći (ne veliku količinu)

usidȉlica *ž* starija neudana žena, usidjelica

usȉdren (usȉdreni) *pridj*. ukotvljen, usidren

usȉdrit, usȉdrin *svrš*. baciti sidro na dno, usidriti

usȉdrit se, usȉdrin se *svrš*. 1. biti sa sidrom učvršćen za dno; 2. *fig*. ne micati se s određenoga mjesta

usȉren (usȉreni) *pridj*. 1. koji je pretvoren u sir, usiren; 2. koji se pretvorio u ugruške, zgrušan (ob. o mlijeku)

usȉrit, usȉrin *svrš*. usiriti

usȉrit se, *3. l*. usȉri se *svrš*. zgrušati se, pokvariti se (ob. o mlijeku)

uskīpȉt, *3. l*. uskīpi *svrš*. početi kipjeti, uskipjeti

uskȉsnut, *3. l*. uskȉsne *svrš*. nadoći, nabujati (o tijestu), uskisnuti

uskomešȁt se, uskomešôn se *svrš*. uznemiriti se, uskomešati se

uskopȁt, uskȍpon *svrš*. okopati, uskopati

uskraćīvȁt, uskraćȉjen *nesvrš*. ustezati, uskraćivati

uskrīsȉt, uskrȋsin *svrš*. 1. vratiti u život ili učiniti da opet živi, uskrisiti; 2. *fig*. obnoviti snagu, dosegnuti stanje poleta, preporoditi se

uskrōtȉt, uskrõtin *svrš*. ustegnuti, uskratiti

Uskr̂s *m* blagdan Kristova uskrsnuća, Uskrs → **Uzmȁ**

uskr̂sni *pridj*. koji se odnosi na Uskrs, uskrsni → **uzmèni**, **vazmèni**

uskrsnūćẹ̄, uskrsnūćô *s* uskrsnuće

uskrsnȕt, uskr̂snen *svrš*. ustati iz mrtvih i vratiti se u život, uskrsnuti

uslȉšit, uslȉšin *svrš*. uslišiti

usmrdȉt, usmr̂din *svrš*. učiniti što smrdljivim, usmrdjeti

usmrdȉt se, usmr̂din se *svrš*. postati smrdljivim, usmrdjeti se

usmŕtit, usmŕtin *svrš*. usmrtiti

ùsna *ž* usna → **jùsna**, **pȅšnja**

usnùt, ûsnen *svrš*. 1. utonuti u san, zaspati; 2. *fig*. umrijeti

usōdīt, usõdin *svrš*. staviti sadnice u zemlju, zasaditi, posaditi

uspẹ̑t, ûspnen *svrš*. podignuti → **popẹ̑t**

uspẹ̑t se, ûspnen se *svrš*. popeti se, uspeti se → **popẹ̑t se**

uspīhȁt se, uspĩhon se *svrš*. početi teško i ubrzano disati

uspȉt, uspȉjen *svrš*. 1. ostvariti uspjeh u čemu, postići cilj ili svrhu; 2. postići da što bude napravljeno

uspjentȁt, uspjentôn *svrš*. postaviti što u uspravan položaj, uspraviti

uspjẹ̑nto *pril*. uspravno

uspomenùće, uspomenùćo *s* sjećanje, uspomena → **spomenùće**

usprotīvīt se, usprotĩvin se *svrš*. pokazati protivljenje, usprotiviti se

uspũt *pril*. usput

usŕ *prijedl*. usred → **ùsri**/**usrì**

usrȁt, usȅren *svrš*. *vulg*. 1. onečistiti izmetom; 2. *fig*. pokvariti što, uraditi što kako ne treba

usrȁt se, usȅren se *svrš*. *vulg*. 1. isprljati se vršeći veliku nuždu, unereditи se; 2. *fig*. jako se uplašiti

ùsri/**usrì** *prijedl*. usred → **usŕ**

usrȉćit, usrȉćin *svrš*. usrećiti

usrȉćit se, usrȉćin se *svrš*. usrećiti se

ùstaša *m* pripadnik hrvatskoga profašističkoga pokreta u 20. stoljeću, ustaša

ùstaški *pridj*. koji se odnosi na ustaše, ustaški

ustȁt se, ustãnen se *svrš*. dignuti se iz kreveta nakon spavanja, ustati se

ustãvot se, ustãjen se *nesvrš*. dizati se iz kreveta nakon spavanja, ustajati se

ustẹ̑gnùt se, ustẹ̑gnen se *svrš*. uzdržati se, ustegnuti se

ustrepjȁt se, ustrẽpjen se *svrš*. uzlupati se nogama po tlu, postati nemirnim

ustŕhnut, ustŕhnen *svrš*. privremeno postati nepokretnim ili krutim, izgubiti osjetljivost (o tijelu ili dijelu tijela) (npr. od zime, iznenadnoga straha i sl.), utrnuti → **ustrnùt**, **utrnùt1**, **zatrnùt**

ustrīlīt, ustrĩlin *svrš*. ustrijeliti

ustrȉžak, ustrîška *m* ostatak čega odrezanoga, ostrižak

ustrnùt, ustŕnen *svrš*. privremeno postati nepokretnim ili krutim, izgubiti osjetljivost (o tijelu ili dijelu tijela) (npr. od zime, iznenadnoga straha i sl.), utrnuti → **ustŕhnut**, **utrnùt1**, **zatrnùt**

ustrōvīt se, ustrõvin se *svrš*. jako se uplašiti, ustraviti se

ustrpȉt se, ustrpĩn se *svrš*. strpjeti se → **strpȉt se**

ùsuho *pril*. bezjušno, bez tekućine

usũt, ûspen *svrš*. usuti

ùš *uzv*. za tjeranje kokoši

ušȁt, ušôn *svrš*. podignuti, uspeti → **išȁt**

ušȁt se, ušôn se *svrš*. podignuti se, uspeti se → **išȁt se**

ušãta *ž* vrsta bijele morske ribe, ušata

ùšće *s* glavni otvor na mijehu

ušćẹ̑dīt, ušćẹ̑din *svrš*. uštedjeti → **zašćẹ̑dīt**, **zašparanjȁt**

ušćīnȕt, ušćînen *svrš*. → **ušćīpȁt** 1. stisnuti prstima površinski dio tijela; 2. otrgnuti prstima, otkinuti (npr. komadičak kruha)

ušćīpȁt, ušćîpjen *svrš*. → **ušćīnȕt** 1. stisnuti prstima površinski dio tijela; 2. otrgnuti prstima, otkinuti (npr. komadičak kruha)

ušenȁk, ušȇnka *m* uš

ušenčȉv, ušenčȉva, ušenčȉvo (ušenčȉvi) *pridj*. koji je pun uši

ušȉt, ušȉjen *svrš*. sašiti

ušjȇr, ušjȇrā *m* glasonoša (općinski); ubirač poreza

uškopȉt, uškȍpin *svrš*. odstraniti sjemene žlijezde, uškopiti → **utūć2**

uškȍpjen (uškȍpjeni) *pridj*. kastriran, uškopljen

ȕškovac, ȕškoca/ȕškovca *m* osoba koja huška na što, huškač

ȕškuro *pril*. u tami

ušōvȁt, ušȏjen *nesvrš*. podizati → **išōvȁt**

ušōvȁt se, ušȏjen se *nesvrš*. podizati se, uspinjati se → **išōvȁt se**

uštekȁt, uštekȏn *svrš*. uključiti dovod električne struje, staviti u utičnicu

uštekōvȁt, uštekȏjen *nesvrš*. uključivati dovod električne struje, stavljati u utičnicu

utȅć, utečȅn *svrš*. pobjeći, umaknuti, uteći

utȅć se, utečȅn se *svrš*. zatražiti od koga zaštitu, pomoć ili utočište, uteći se

utȇgnūt se, utȇgnen se *svrš*. pritegnuti se jako opasačem (i ob. obući što usko)

utepljȉt, utȅplin *svrš*. zaštiti koga od hladnoće, zagrijati, utopliti

utepljȉt se, utȅplin se *svrš*. zagrijati se, utopliti se

utȇzȁt se, utȇžen se *nesvrš*. pritezati se jako opasačem (i ob. oblačiti što usko)

utȉrot, utȉron *svrš*. ugurati, utjerati

utȉrot se, utȉron se *svrš*. ugurati se, utjerati se

utȉšit, utȉšin *svrš*. utješiti

utȉšit se, utȉšin se *svrš*. utješiti se

utȏ *pril*. u istome času

utòčišće *s* utočište

utočȉt, utòčin *svrš*. utočiti

utolȉt, utòlin *svrš*. udovoljiti gorućoj želji, utoliti

utopȉt, utȍpin *svrš*. utopiti → **udūšȉt2**

utopȉt se, utȍpin se *svrš*. utopiti se → **udūšȉt se2**

utrãpit, utrãpin *svrš*. lukavo komu što dati, podmetnuti, uvaliti

ȕtrka *ž* utrka

utrkīvȁt se, utrkȋjen se *nesvrš*. utrkivati se

utrnȕt, utȓnen *svrš*. 1. privremeno postati nepokretnim ili krutim, izgubiti osjetljivost (o tijelu ili dijelu tijela) (npr. od zime, iznenadnoga straha i sl.) → **ustȓhnut**, **ustrnȕt**, **zatrnȕt**; 2. učiniti da što prestane gorjeti, ugasiti → **ugōsȉt1**, **zagōsȉt1**

utròba *ž* organi smješteni u trbušnoj šupljini (u životinje i čovjeka), utroba

utròbica *ž* jetra, iznutrice (u životinje)

utrūpȉt, utrũpin *svrš*. omlitavjeti, otromiti (ob. nakon jela)

utučȇn, utučenȁ, utučenȍ (utučȅni) *pridj*. koji je skrhan, bezvoljan, potišten, utučen

utũć, utūčȅn *svrš*. 1. dovesti u stanje potištenosti, ubiti volju, dotući; 2. odstraniti sjemene žlijezde, uškopiti → **uškopȉt**

ù̇tvrdo *pril*. na način da bude tvrdo kuhano (o jajetu)

uvȅhnut, *3. l.* uvȅhne *svrš*. uvenuti, usahnuti, osušiti se (o biljci) → **ošūšȉt se2**, **usahnȕt**

uvȅlike *pril*. u veoma dobrim odnosima

uvȅst, uvedȅn *svrš*. 1. vodeći koga dospjeti u kakav prostor; 2. pridružiti koga kakvoj zajednici, primiti u kakvu sredinu, uključiti

uvȉdit, uvȉdin *svrš*. uvidjeti

ù̇vik *pril*. uvijek → **ˣvãvik**

uvȉrit, uvȉrin *svrš*. uvjeriti

uvȉrit se, uvȉrin se *svrš*. uvjeriti se

uvōlȉt, uvõlin *svrš*. 1. zavaliti, ubaciti; 2. *fig*. staviti koga u nezgodan položaj; 3. *fig*. podvaliti komu što neispravno ili pokvareno (npr. trulo voće u dućanu)

uvōlȉt se, uvõlin se *svrš*. 1. zavaliti se, ubaciti se; 2. *fig*. doći u nezgodan položaj; 3. *fig*. nametnuti se komu, doći nepozvan

uvộr *m* 1. stado, krdo; 2. gomila ljudi

uvř̄ć se, uvř̄žen se/uvř̄gnen se *svrš*. poći čijim stopama, naslijediti istu narav (osobine ili sklonosti)

uvrīdȉt, uvrīdin *svrš*. → **povrīdȉt**, **rãnit**[1] 1. nanijeti tjelesnu povredu; 2. *fig*. nanijeti duševnu bol

uvrīžen (uvrīženi) *pridj*. naviknut, prilagođen

uvrīžȉt se, uvrīžin se *svrš*. naviknuti se, prilagoditi se

uvučȩ̏n, uvučenȁ, uvučenȍ (uvučȅni) *pridj*. uguran, uvučen

uvũć, uvūčȅn *svrš*. 1. vukući ili gurajući smjestiti što u kakav uzak otvor ili prostor; 2. *3. l.* usisati, upiti (npr. vlagu); 3. udahnuti (npr. dim cigarete); 4. *fig*. uplesti koga u što, umiješati

uvũć se, uvūčȅn se *svrš*. 1. ući u kakav uzak otvor ili prostor; 2. silom ili lukavstvom prodrijeti, zauzeti određeno mjesto u hijerarhiji

uvukovȁt, uvukȕjen *nesvrš*. 1. vukući ili gurajući smještati što u kakav uzak otvor ili prostor; 2. *3. l.* usisavati, upijati (npr. vlagu); 3. vući što u sebe (npr. dim cigarete); 4. *fig*. uplitati koga u što

uvukovȁt se, uvukȕjen se *nesvrš*. 1. ulaziti u kakav uzak otvor ili prostor; 2. silom ili lukavstvom prodirati, zauzimati određeno mjesto u hijerarhiji

uz *prijedl*. uz → **uza**

uza *prijedl*. uz → **uz**

ù̇zak, uskȁ, ù̇sko (ù̇ski) *pridj*. uzak

ù̇zal, ûzla *m* uzao, čvor

Uzašȃšće *s* blagdan Kristova uzlaska na nebo (slavi se 40. dan nakon Uskrsa), Uzašašće, Spasovo → **Sȩ̏nsa**

uzavrȉt, uzôvren *svrš*. 1. *3. l.* proključati, provreti → **provrȉt**; 2. *fig*. ispuniti se gnjevom, razljutiti se

ù̇zbrdica *ž* uzbrdica

ù̇zbrdo *pril*. uz strminu, prema vrhu uzvisine, uzbrdo → **uzdõse**

uzdȁ, uzdȩ̏ *ž* dio opreme kojom se upravlja konjem, uzda

uzdahnȕt, uzdãhnen *svrš*. uzdahnuti

uzdãnica *ž* uzdanica

uzdõse *pril*. uz strminu, prema vrhu uzvisine, uzbrdo → **ùzbrdo**

ùzdot se, ùzdon se *nesvrš*. uzdati se

uzdrȉt, *3. l*. uzdrȉje *svrš*. postati zrelim, sazreti

uzȇst, ûzmen *svrš*. uzeti → **uzȇt**, **vazȇst**, **vazȇt**

uzȇst se, ûzmen se *svrš*. → **vazȇst se**, **vazȇt se**, **uzȇt se** 1. vjenčati se; 2. uhvatiti se, primiti se

uzȇt, ûzmen *svrš*. uzeti → **uzȇst**, **vazȇst**, **vazȇt**

uzȇt se, ûzmen se *svrš*. → **vazȇst se**, **vazȇt se**, **uzȇst se** 1. vjenčati se; 2. uhvatiti se, primiti se

uzgȓlica *ž* osjećaj paljenja u jednjaku, žgaravica → **jutȉlo3**, **kiselìnā2**

ùzica *ž* omča, uzica

uzȉmot, uzîmjen *nesvrš*. uzimati → **vazȉmot**

uzȉmot se, uzîmjen se *nesvrš*. stupati u brak, sklapati brak → **vazȉmot se**

uzjãhot, uzjãšen *svrš*. uzjahati

uzjūtȉt se, *3. l*. uzjũti se *svrš*. dobiti kiseo okus, ukiseliti se, pokvariti se (npr. vino i sl.) → **prožùknut**

Uzmȁ, Ûzmih *s mn*. blagdan Kristova uskrsnuća, Uskrs → **Uskȓs**

uzmȅni *pridj*. koji se odnosi na Uskrs, uskrsni → **uskȓsni**, **vazmȅni**

uzmȕvot se, uzmȕvon se *svrš*. uzvrpoljiti se, uskomešati se → **uzvrtȉt se**

uzôdnju *pril*. na kraju krajeva → **uzôlnju**

uzoholȉt se, uzohȍlin se *svrš*. postati oholim, uzoholiti se

uzôlnju *pril*. na kraju krajeva → **uzôdnju**

uzorȁt, uzȍren *svrš*. poorati, uzorati

uzôvret (uzôvreti) *pridj*. koji je proključao, provreo

uzrîgnut se, uzrîgnen se *svrš*. podrignuti

uzrȍk *m* uzrok

uzverȁt se, uzvȅren se *svrš*. uspeti se veranjem, uzverati se

uzvīkȁt se, uzvīčen se *svrš*. uzvikati se

uzvīsȉt, uzvīsin *svrš*. uzdignuti, uzvisiti → **uzvīšȉt**

uzvīsȉt se, uzvīsin se *svrš*. uzdignuti se, uzvisiti se → **uzvīšȉt se**

uzvīšćȉt se, *3. l*. uzvīšći se *svrš*. pokvariti se, ukiseliti se (ob. o hrani)

uzvīšȉt, uzvīšin *svrš*. uzdignuti, uzvisiti → **uzvīsȉt**

uzvīšȉt se, uzvīšin se *svrš*. uzdignuti se, uzvisiti se → **uzvīsȉt se**

uzvrãćot, uzvrãćon *nesvrš*. uzvraćati

uzvrōtȉt, uzvrõtin *svrš*. uzvratiti

uzvrtȉt se, uzvrtĩn se *svrš*. uzvrpoljiti se, uskomešati se → **uzmȕvot se**

ùžak *m* vrsta guštera (nalik na zmiju), sljepić

užȁt, užȏn *nesvrš*. imati naviku, običavati

užȇšćȉt se, *3. l*. užȇšći se *svrš*. užestiti se, pokvariti se (ob. o ulju)

ùžežin *pril*. dan prije, uoči (kakvoga blagdana) → **nāžežin**

užgȁt, ûžgen *svrš*. 1. zapaliti → **takȁt3**; 2. pokrenuti rad kakva uređaja (npr. televizora), uključiti

užgȁt se, ûžgen se *svrš*. 1. *3. l.* zapaliti se → **takȁt se2**; 2. *fig*. razdražiti se

užȉgot, užȉgjen *nesvrš*. 1. paliti → **takōvȁt3**; 2. pokretati rad kakva

uređaja (npr. televizora), uključivati

užȉgot se, užȉgjen se *nesvrš*. 1. *3. l.* paliti se → **takōvȁt se2**; 2. *fig*. razdraživati se

ȕžina *ž* manji obrok između objeda i večere

ȕžinot, ȕžinon *nesvrš*. jesti užinu, užinati

užīvȁt, užīvon *nesvrš*. 1. osjećati zadovoljstvo, ugodu, užitak; 2. koristiti se čime, imati pravo na što

užôn (užôni) *pridj*. koji običava što raditi, koji ima naviku, naviknut

užônca *ž* navada, navika, običaj → **ȍbičaj**

užōrȉt, užõrin *svrš*. usijati, užariti

užōrȉt se, *3. l*. užõri se *svrš*. usijati se, užariti se

užuntȁt, užuntôn *svrš*. nadodati, pridodati, priključiti → **žuntȁt**

užuntȁt se, užuntôn se *svrš*. pridodati se, priključiti se → **žuntȁt se**

užuntōvȁt, užuntõjen *nesvrš*. nadodavati, pridodavati, priključivati → **žuntōvȁt**

užuntōvȁt se, užuntõjen se *nesvrš*. pridodavati se, priključivati se → **žuntōvȁt se**

V

vãdit, vãdin *nesvrš*. 1. vadeći izvlačiti što iz čega; 2. podizati, preuzimati kakvu potvrdu ili dokument

vãdit se, vãdin se *nesvrš. fig.* izmotavati se, opravdavati se

vagabûndo, vagabûndota *m* skitnica, lutalica, nevaljanac

ˣvagižȁt, vagižôn *nesvrš*. pokazivati simpatije prema komu, očijukati s kime

vagũn, vagūnȁ *m* mjerna jedinica vrijednosti deset tona ili sto hektolitara

vajȁt, vajôn *nesvrš*. 1. imati vrijednost, vrijediti → **vrīdȉt3**; 2. biti od koristi, služiti; 3. *3. l.* biti potrebno, trebati, morati

vajôn, vajōnȁ, vajôno (vajôni) *pridj*. 1. valjan, važeći; 2. koristan, uporabljiv

vãki *zamj*. ovakav → **ovãki**, **ovakǫ̑v**, **vakǫ̑v**

vãko *pril*. ovako → **ovãko**

vakǫ̑v, vakȍva, vokȍvo (vakȍvi) *zamj*. ovakav → **ovãki**, **ovakǫ̑v**, **vãki**

vãla *ž* 1. morski zaljev, morska uvala; 2. udolina

vãlcer *m* vrsta društvenoga plesa, valcer

valîža *ž* putni kovčeg

valǫ̑r *m* vrijednost

vãmo *pril*. ovamo → **ovãmo**

vanȉlija *ž* vrsta začina, vanilija

vanjȇlje, vanjȇljo *s* evanđelje → **evanđȇlje**, **evanjȇlje**

vapȉt, vapîn *nesvrš*. 1. upravljati vapaj (ob. u molitvama); 2. jako priželjkivati, čeznuti

vapôj *m* vapaj

vapǫ̑r *m* 1. parobrod (danas općenito za brod); 2. vrsta kuhinjskoga suda na paru

varenīk, varenīkȁ *m* vrsta slatkoga pića od varenoga mošta

varičȅle, varičȅlih *ž mn*. vrsta zarazne virusne bolesti, vodene kozice → **sulùstre**

vãrot, vãron *nesvrš*. zavaravati, varati

vãrot se, vãron se *nesvrš*. biti u zabludi, zavaravati se, varati se

vàs, svȁ, svȅ/svò *zamj*. sav

vàš, vãša, vãše *zamj*. vaš

vãta *ž* vata → **bumbõk2**

vatrogāsȁc, vatrogãsca *m* vatrogasac → **pumpjȇr**

ˣvãvik *pril*. uvijek → **ùvik**

vãzda *pril*. uvijek, svagda (ob. u kršćanskome pozdravu: *– Fõljen Isȕs! – Vãzda bȕdi!*)

vazȇst, vôzmen *svrš*. uzeti → **uzȇst**, **uzȇt**, **vazȇt**

vazȇst se, vôzmen se *svrš*. → **uzȇst se**, **uzȇt se**, **vazȇt se** 1. vjenčati se; 2. uhvatiti se, primiti se

vazȇt, vôzmen *svrš*. uzeti → **uzȇst**, **uzȇt**, **vazȇst**

vãzet (vãzeti) *pridj*. koji je oduzet, paraliziran

vazẹ̑t se, vôzmen se *svrš*. → **uzẹ̑st se**, **uzẹ̑t se**, **vazẹ̑st se** 1. vjenčati se; 2. uhvatiti se, primiti se

vazȉmot, vazîmjen *nesvrš*. uzimati → **uzȉmot**

vazȉmot se, vazîmjen se *nesvrš*. stupati u brak, sklapati brak → **uzȉmot se**

vazmȅni *pridj*. koji se odnosi na Uskrs, uskrsni → **uskȑsni**, **uzmȅni**

važȅt *m* manja limena posuda (četvrtasta ili obla)

važȅtić *m dem*. *od* **važȅt**

vȅčer, vȅčeri *ž* večer

vȅčer *pril*. tijekom večeri, uvečer

večȅra *ž* večernji obrok, večera

večerȁs *pril*. ove večeri, večeras

večerȃšnji *pridj*. koji se odnosi na večeras, večerašnji

večẹ̑rnja *ž* predvečernji/večernji crkveni obred s pjevanjem psalama

večȅrot, večȅron *svrš*. i *nesvrš*. pojesti/jesti večeru, večerati

večerōvȁt, večerõjen *nesvrš*. jesti večeru, večerati

vȅć *pril*. 1. već; 2. dalje, više

vȅće *pril*. *komp*. *od* **pùno**, više

vȅći *pridj*. *komp*. *od* **vȅli**, veći

većinȁ, većinẹ̑ *ž* veći dio kakve cjeline, većina

većinọ̑n *pril*. većim dijelom, u većemu broju, većinom

vedrijọ̑la *ž* modra galica

vedrinȁ, vedrinẹ̑ *ž* nebo bez oblaka, vedrina

vedrȉt se, *3. l*. vedrĩ se *nesvrš*. postajati vedrim, vedriti se (o nebu) → **ćarȁt2**

vẹ̑dro *pril*. svijetlo, bez oblaka, vedro

ˣvedûta *ž* izgled, panorama, vidik

vejãča *ž* veljača (mjesec) → **febrõr**

vẹ̑l *m* koprena, veo

ˣveladũn, veladūnā *m* vrsta kratkoga muškoga kaputa

velȅ *pril*. mnogo, puno, dosta → **čùdo**, **mejkô**, **pùno**, **velȅti**

velȅta *ž* crni veo (za glavu)

velȅti *pril*. mnogo, puno, dosta → **čùdo**, **mejkô**, **pùno**, **velȅ**

vȅli *pridj*. velik

Vȅli četvrtȁk, Vȅlega četvȑka *m* Veliki četvrtak

Vȅli pẹ̑tȁk, Vȅlega pẹ̑lka *m* Veliki petak

Velĩča *ž* hvalospjev Marijin, Veliča duša moja Gospodina (pjeva se po domaćoj melodiji)

veličȁt, veličȏn *nesvrš*. jako hvaliti ili slaviti koga ili što, veličati

veličinȁ, veličinẹ̑ *ž* veličina

velikõš, velikōšā *m* moćnik, velikaš

Vȅlo Gọ̑spȁ, Vȅle Gospẹ̑ *ž* blagdan Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo, Velika Gospa (15. kolovoza)

Vȅlo subȍta *ž* Velika subota

ˣveločȉpida *ž* vozilo na dva kotača, dvokolica

veltrîna *ž* vrsta ormara ostakljenih gornjih vratnica, vitrina

velûd *m* vrsta nježne i mekane tkanine, samt, velur

vẹ̑na *ž* vena

ˣvȅnac, vȇnca *m* ukras od cvijeća ili lišća kružno spleten, vijenac → **krȕna2**, **vjȇnāc**

ventilâtor *m* ventilator

vȇntula *ž* ručna mahalica, lepeza

ventulȁt, ventulôn *nesvrš*. 1. hladiti lepezom; 2. prozračivati → **vȉtrit1**

ventulȁt se, ventulôn se *nesvrš*. 1. hladiti se lepezom; 2. *3. l.* prozračivati se → **vȉtrit se**

vȇra *ž* vjenčani prsten

verȁt se, vȅren se *nesvrš*. verati se

verdûra *ž* zelenje, povrće

verèta *ž* okrugla kvačica

vȇrgulast (vȇrgulasti) *pridj*. koji nije čvrst, nestabilan

verȉge, verîg *ž mn*. željezni lanci, verige

vȇrs *m* stih

verȕžica *ž* prstenčić (npr. za vješanje zavjesa)

verzȍt *m* vrsta kupusa, kelj

vȅsel, veselȁ, vȅselo (vȅseli) *pridj*. radostan, sretan, veseo

vȅseli *uzv*. pri susretu, veseli bili

veselȉt se, veselīn se *nesvrš*. radovati se, veseliti se

vȅselo *uzv*. pri susretu, živjeli

vȅselo *pril*. 1. hitro, žustro, brzo; 2. na veseo način, radosno, veselo

vesȇlje, vesȇljo *s* radosno raspoloženje, veselje

veseljȍk, veseljōkā *m* osoba vesele naravi, veseljak

veslȁt, veslôn *nesvrš*. veslati

veslȍ *s* veslo

vȅšta *ž* haljina

vȅštica *ž dem*. *od* **vȅšta**, haljinica

veštît *m* odijelo

veterinȍr, veterinōrā *m* veterinar

ˣvȅtoš, vȅtoši *ž* gnjilež, trulež, starež

vȇz *m* 1. način vezenja, način vezivanja; 2. vitica na mladici biljke (služi za puzanje, prihvaćanje biljaka)

vȅza *ž* veza

vȇzāt, vȇžen *svrš*. 1. pričvrstiti vezanjem; 2. *fig*. stvoriti komu kakvu obvezu, obvezati

vȇzāt se, vȇžen se *svrš*. 1. pričvrstiti se vezanjem; 2. *fig*. obvezati se; 3. *fig*. postati bliskim s kime; 4. *fig*. postati privržen čemu

vezîna *ž* pojas na hlačama preko kojega se stavlja remen

vȇžen (vȇženi) *pridj*. 1. koji je pričvršćen vezanjem; 2. *fig*. koji je čime obvezan; 3. *fig*. koji se zbližio s kime; 4. *fig*. koji je privržen čemu

vežīvȁt, vežȉjen *nesvrš*. 1. pričvršćivati vezanjem; 2. *fig*. stvarati komu kakvu obvezu, obvezivati

vežīvȁt se, vežȉjen se *nesvrš*. 1. pričvršćivati se vezanjem; 2. *fig*. obvezivati se; 3. *fig*. postajati bliskim s kime; 4. *fig*. postajati privržen čemu

vî, vȁ, vȍ *zamj*. ovaj, ova, ovo → **ovî**

vȋ, võs *zamj*. vi

ˣvȉcij *m* mana, nedostatak, porok

vicijȁt, vicijôn *nesvrš*. previše komu ugađati, činiti koga ramaženim

vicijȏz (vicijȏzi) *pridj*. 1. kojemu je previše ugođeno, razmažen; 2. koji je odan kakvim porocima

vȉčan, vȉšna, vȉšno (vȉšni) *pridj*. 1. spretan; 2. priviknut, naviknut

vîda *ž* zavrtanj, vijak

vȉdilo *s* dnevno svjetlo, dan

vȉdit, vȉdin *svrš*. i *nesvrš*. 1. zapaziti/zapažati očima; 2. naići/nailaziti na koga, susresti/susretati koga; 3. shvatiti/shvaćati, uvidjeti/uviđati; 4. posjetiti/posjećivati, obići/obilaziti; 5. doživjeti/doživljavati; 6. provjeriti/provjeravati

vȉdit se, vȉdin se *svrš*. i *nesvrš*. 1. naći se/nalaziti se s kime; 2. *3. l.* postati/postajati jasnim, očitim, nazirati; 3. *3. l.* biti osvijetljen, imati osvjetljenje; 4. *3. l.* razaznati se/razaznavati se

vȉđen (vȉđeni) *pridj*. uvažen, cijenjen, poštovan

vȋhor *m* vrtložni vjetar, vihor

vȉja *ž* očni kapak, vjeđa

vijajȁt, vijajȏn *nesvrš*. putovati

vijoglȏvka *ž* žena koja je stalno u pokretu, nemirna, živa žena

vijȏj, vijãja *m* putovanje

vijȍla *ž* vrsta alata za bušenje drva

×vijolȁt, vijolȏn *nesvrš*. zabavljati se, skitati se (ob. po zabavama, svečanostima, ugodnim susretima i sl.)

vijȍlica *ž* vrsta cvijeća

×vijȍlice, vijȍlic/vijȍlicih *ž mn*. zabave, svečanosti, ugodni susreti

vijolȋn *m* osoba koja lijepo pleše i voli plesati (samo u usporedbama, npr. *balȁt kô vijolȋn*; *vrtȉt se kô vijolȋn* i sl.)

vijolȋna *ž* vrsta gudaćega glazbala, violina

vȉjot, vȉjen *nesvrš*. 1. *3. l.* jako puhati (o vjetru); 2. *3. l.* vijoriti; 3. čistiti žito od pljeve

vȋk *m* 1. stoljeće; 2. dužina čovjekova života

vȉka *ž* galama, dreka, vikanje, vika → **vikȏnje**

vīkȁt, vȋčen *nesvrš*. vikati

vȉkend *m* vikend

vikȏnje, vikȏnjo *s* galama, dreka, vikanje, vika → **vȉka**

vikovȉčan, vikovȉšna, vikovȉšno (vikovȉšni) *pridj*. koji je za sve vijeke, vjekovječan (ob. o Bogu)

vikovȉt (vikovȉti) *pridj*. vjekovit

vīlȁ, vilę̄ *ž* mitološko žensko biće, vila

vȉle, vȋl/vȉlih *ž mn*. vrsta poljoprivredne alatke, vile

vȉlica *ž* rašljasti manji kolac za podupiranje (ob. trsova)

vilȍta *ž* vrsta starinskoga plesa

vȉljuškar *m* manje vozilo koje služi za podizanje, spuštanje i prijenos tereta, viličar

vȉme, vȉmena *s* mliječna žlijezda nekih sisavaca, vime

vȉmot, *3. l*. vȉmo *nesvrš*. povećavati se, širiti se (o vimenu)

vinarȉja *ž* mjesto za skladištenje i preradu vina, vinarija

vȋnć *m* kolotur, dizalica

vīnȏ *s* vino

vinõr, vinōrȁ *m* vrsta ptice selice, vinar, crnoglava strnadica

vȉnoriz *m* vrsta manjega sječiva za obrezivanje trsova

vinotȍka *ž* vrsta širokoga drvenoga suda u konobi (služi za pretakanje vina)

×vȉnovan, vȉnovna, vȉnovno (vȉnovni) *pridj*. koji je počinio što kažnjivo ili nedopušteno, kriv

vȉra *ž* 1. religija; 2. osjećaj da se komu ili čemu može vjerovati, povjerenje, vjerovanje

vîran, vīrnȁ, vîrno (vîrni) *pridj*. koji je odan, pouzdan, vjeran

virȁt, virôn *svrš*. promijeniti smjer, zaokrenuti (ob. tijekom plovidbe)

vīrȉt, vȋrin *nesvrš*. 1. gledati iz prikrajka, skrivećke motriti; 2. vidjeti se djelomice, stršiti

vîrjin (vîrjini) *pridj*. 1. neukiseljen, nepokvaren, prirodan (o vinu); 2. djevičanski, nevin

Vȉrovonje, Vȉrovonjo *s* Vjerovanje (molitva)

vȉrovot, vȉrujen *nesvrš*. 1. slijediti nauk svoje vjere, vjerovati (u Boga); 2. imati povjerenja u koga ili što

Vȉs, Vīsȁ *m* Vis (otok i grad)

vīsȁk, vȋska *m* uteg na niti za određivanje vertikalnoga položaja, visak

vȉsalica *ž* prezreo i osušen plod smokve na stablu

visinȁ, visinȇ *ž* visina

vȉsit, vȉsin *nesvrš*. visjeti

visȍk, visokȁ, visokȍ (visȍki) *pridj*. visok

visokȍ *pril*. visoko

vȉšala, vȉšalih *s mn*. naprava na kojoj se izvršava smrtna kazna, vješala

Višānin *m* onaj koji je rodom s otoka Visa ili iz grada Visa; stanovnik otoka Visa ili grada Visa

vȉšć *m* vrsta ljepljive tvari za hvatanje ptica

višćȁt[1], višćôn *nesvrš*. čaranjem nanositi zlo

višćȁt[2], višćôn *nesvrš*. **vȉšćon** mazati **baketînu** za hvatanje ptica

vȉšćica *ž* → **štrînga** 1. žena koja čaranjem nanosi zlo, vještica; 2. *fig*. zla žena

višćūn, višćūnā *m* → **štringūn** 1. muškarac koji čaranjem nanosi zlo, vještac; 2. *fig*. zao muškarac

višćūnski *pridj*. vračarski, vještičji

Vȉška *ž* ona koja je rodom s otoka Visa ili iz grada Visa; stanovnica otoka Visa ili grada Visa

vȉški *pridj*. koji se odnosi na Vis (grad i otok) i na Višane

vȉšnja *ž* višnja (stablo i plod)

vȉšnji *pridj*. vječni

višnjȏk, višnjōkā *m* sok višnje koji se dobiva tiještenjem, višnjak

vȉšta *ž* 1. vid; 2. panorama, pogled

vȉšula *ž* vrsta višnje (stablo i plod)

vitālȁc, vitālca *m* vrsta jela od janjećih iznutrica (bračći specijalitet)

vitamȋn, vitamīnā *m* vitamin

vȉtar, vȉtra *m* vjetar

vȉtren (vȉtreni) *pridj*. nestalan, lakomislen, vjetrenjast (o čovjeku) → **vȉtrenjast**

vȉtrenjast (vȉtrenjasti) *pridj*. nestalan, lakomislen, vjetrenjast (o čovjeku) → **vȉtren**

vȉtrenjok *m* vjetrenjasta osoba, vjetrenjak

vȉtrit, vȉtrin *nesvrš*. 1. prozračivati → **ventulȁt2**; 2. *3. l.* izvjetravati, hlapjeti

vȉtrit se, *3. l.* vȉtri se *nesvrš*. prozračivati se → **ventulȁt se2**

vižigānat, vižigônta *m* vrsta obloga

vȉžita *ž* 1. odlazak u goste, posjet; 2. liječnički pregled; 3. pretres, premetačina

vižìtāt, vižitôn *svrš*. 1. posjetiti koga, otići u goste; 2. provjeriti čije zdravstveno stanje, liječnički pregledati → **prglèdot1**; 3. pretresti, pretražiti → **prglèdot2**

vižìtāt se, vižitôn se *svrš*. provjeriti svoje zdravstveno stanje, liječnički se pregledati → **prglèdot se**

vižitōvàt, vižitõjen *nesvrš*. 1. posjećivati koga, odlaziti u goste; 2. provjeravati čije zdravstveno stanje, liječnički pregledavati → **prgledōvàt1**; 3. pretresati, pretraživati → **prgledōvàt2**

vižitōvàt se, vižitõjen se *nesvrš*. provjeravati svoje zdravstveno stanje, liječnički se pregledavati → **prgledōvàt se**

vjȇnāc, vjȇnca *m* ukras od cvijeća ili lišća kružno spleten, vijenac → **krùna2**, **ˣvènac**

vjeronȁuk *m* vjerska poduka djece (u školi ili župi), vjeronauk → **dojtrîna**

vlàga *ž* vlažnost, vlaga → **umedìca**

Vlàh, Vlãha *m* 1. onaj koji je rodom iz Dalmatinske zagore; stanovnik Dalmatinske zagore; 2. sezonski radnik iz Dalmatinske zagore

Vlahȉja *ž* Dalmatinska zagora → **Vlãška**

Vlãhinja *ž* 1. stanovnica Dalmatinske zagore; ona koja je rodom iz Dalmatinske zagore; 2. sezonska radnica iz Dalmatinske zagore

vlahujãča *ž* vrsta ptice, ševa čevrljužica

Vlãška *ž* Dalmatinska zagora → **Vlahȉja**

vlãški *pridj*. koji se odnosi na stanovnike Dalmatinske zagore i na Dalmatinsku zagoru

vlōdȁt, vlõdon *nesvrš*. gospodariti, upravljati, vladati

vlōdȁt se, vlõdon se *nesvrš*. ponašati se, vladati se

vlôs *m* nit kose, vlas

voćȅ, voćā *s* 1. drvo na kojemu raste voće, voćka; 2. plod voćke

vǫ̑d *pril*. ovdje → **ovǫ̑d**, **ovǫ̑de/ˣovǫ̑dȅ**, **ovǫ̑l**, **vǫ̑de/ˣvǫ̑dȅ**, **vǫ̑l**

vodȁ, vodȇ *ž* voda

vǫ̑de/ˣvǫ̑dȅ *pril*. ovdje → **ovǫ̑d**, **ovǫ̑de/ˣovǫ̑dȅ**, **ovǫ̑l**, **vǫ̑d**, **vǫ̑l**

vodenȁst, vodenãsta, vodenãsto (vodenãsti) *pridj*. voden, vodenast

vodenjõk, vodenjōkā *m* unutrašnji dio opne koji obavija zametak u maternici, vodenjak

vodȉt, vòdin *nesvrš*. 1. upravljati kretanjem, voditi; 2. biti na čelu komu ili čemu, predvoditi; 3. u igri imati više poena od suigrača; 4. *fig*. biti uzrokom čemu, dovoditi do čega, imati što za posljedicu

vodȉt se, vòdin se *nesvrš*. imati što kao temeljno, voditi se

vodokòtlić *m* posuda u kojoj se skuplja i iz koje se pušta voda za ispiranje zahodske školjke, vodokotlić

Vòdokršće *s* blagdan Sveta tri kralja, Bogojavljenje (6. siječnja)

vodopȉja *ž* divlji izdanak → **mūlàc3**

vòdovod *m* vodovod

vodurȉna *ž augm*. *pejor*. *od* **vodà**

vǫ̑ga *uzv*. veslaj (naprijed)

vôh *m* 1. jeza, žmarci, trnci; 2. slutnja

vòja *ž* volja

vojãlo *s* mjesto na kojemu se valjaju životinje

vōjȁt, võjon *nesvrš*. 1. pomicati kotrljajući, kotrljati, prevrtati; 2. razarati, uništavati, rušiti (npr. suhozid); 3. ljuljati, bibati

vōjȁt se, võjon se *nesvrš*. 1. kotrljati se, prevrtati se; 2. *3. l.* razarati se, uništavati se, rušiti se (npr. suhozid); 3. ljuljati se, bibati se

ˣvojevȁt, vojȕjen *nesvrš*. sudjelovati u ratu, boriti se, vojevati

vȍjit se, vȍjin se *nesvrš*. udovoljavati svojim željama, činiti po volji, davati si oduška

vojnīk, vojnīkā *m* vojnik → **sȍldot**

vojnīški *pridj*. koji se odnosi na vojsku i vojnike, vojnički

ˣvojnīštvo *s* vojnička služba, vojništvo

vojskȁ/**vǫ̑jska**, vojskȇ/vǫ̑jske *ž* vojska

vȍki *zamj*. ovoliki → **ovȍki**, **ovolīki**

vȍko *pril*. ovoliko → **ovolīko**, **ovȍko**

vǫ̑l, volȁ *m* mužjak goveda, vol

vǫ̑l *pril*. ovdje → **ovǫ̑d**, **ovǫ̑de**/ˣ**ovǫ̑dȅ**, **ovǫ̑l**, **vǫ̑d**, **vǫ̑de**/ˣ**vǫ̑dȅ**

volȁk, volkā *m* vrsta jestivoga morskoga puža, volak

vȍlat, vǫ̑lta *m* nadsvođe u obliku luka, polukružan svod u gradnjama primorske arhitekture

volīć *m dem*. *od* **vǫ̑l**, volić

volīna *ž* vrsta velike morske ribe, volina

volīšan, volīšna, volīšno (volīšni) *pridj*. ovako malen, sitan → **ovolīšan**

volīt, vȍlin *nesvrš*. voljeti

volīt se, vȍlin se *nesvrš*. voljeti se

volȍvina *ž* goveđe meso, govedina → **govȅdina**

voltadûra *ž* nagla promjena, preokret (o vremenu)

voltȁt, voltôn *svrš*. okrenuti (na drugu stranu, u drugome smjeru), obrnuti → **okrę̄nȕt**

voltȁt se, voltôn se *svrš*. okrenuti se (na drugu stranu, u drugome smjeru), obrnuti se → **okrę̄nȕt se**

voltōvȁt, voltõjen *nesvrš*. okretati (na drugu stranu, u drugome smjeru), obrtati → **okrīćot**

voltōvȁt se, voltõjen se *nesvrš*. okretati se (na drugu stranu, u drugome smjeru), obrtati se → **okrīćot se**

volûm, volȕma *m* obujam

vônka *prijedl*. izvan

vônka *pril*. 1. vani, na otvorenome prostoru; 2. izvan otoka; izvan Hrvatske

vǫ̑nj, vȍnja *m* 1. miris; 2. smrad

vonjȁt, vȍnjon *nesvrš*. 1. širiti miris, mirisati; 2. širiti smrad, smrdjeti; 3. primati podražaj osjetilom njuha, njušiti, mirisati

vōrīt, võrin *nesvrš*. 1. probavljati hranu u želudcu; 2. spajati užarene dijelove kovine, zavarivati

vȍsak, vȍska *m* vosak

vǫ̑t *m* odluka koju pojedinac donosi na izborima, glas → **glôs5**

votacijũn, votacijũni *ž* glasovanje, izbori

votȁt, votôn *svrš*. dati glas na izborima

votōvȁt, votõjen *nesvrš*. davati glas na izborima, glasati

vozīt, vȍzin *nesvrš*. voziti

vozīt se, vȍzin se *nesvrš*. voziti se

vôž *m* limenka

vrãćot, vrõćon *nesvrš*. → **tornōvȁt** 1. davati natrag ono što je tko uzeo, primio ili dao; 2. činiti da tko pođe natrag na mjesto odakle je došao; 3. odgovarati istim postupcima; 4. slati tamo odakle je što došlo (npr. pismo)

vrãćot se, vrõćon se *nesvrš*. dolaziti natrag odakle se krenulo, vraćati se → **tornōvȁt se**

vragȉć, vragīćä *m dem*. *od* **vrôg**, vražić

vragomȅtan, vragomȅtna, vragomȅtno (vragomȅtni) *pridj*. koji je sklon vragolijama, vragolast

vrâgu *prijedl*. ni, niti → **vrôgu**

vrãna[1] *ž* vrsta ptice, vrana

vrãna[2] *ž* vrsta morske ribe maslinastozelene do tamnomodre boje, vrana

vražjî *pridj*. 1. koji se odnosi na vraga; 2. *fig*. nestašan, nemiran, vragolast

vȓba *ž* vrsta listopadnoga stabla ili grma, vrba

vrbȇć, vrbȇćä, vrbȇćȅ (vrbȇći) *pridj*. koji je osjetljiva zdravlja, neotporan

vȓcot, vȓcon *nesvrš*. uklanjati med iz saća, vrcati

vȓč *m* vrsta glinene posude, vrč

vȓčina *ž* noćna posuda → **bukalîn**, **tũta**

vȓć, vȓžen *svrš*. baciti, vrgnuti

vrdȇkȁt, vrdȇčen *nesvrš*. vikati, derati se

vrdũn, vrdūnä *m* vrsta ptice pjevice, zelendur

vretenȍ *s* drveni obao štapić (na krajevima šiljast, a u sredini deblji) za namatanje pređe pri ručnome predenju, vreteno

vȓh, vrhä *m* 1. vrh; 2. viši predjeli u unutrašnjosti otoka Brača

vȓh *prijedl*. povrh, iznad, vrh

vrhônjel *m* anđeo višega reda, arkanđeo

vrhônjelski *pridj*. arkanđeoski

vrhȍvina *ž* predio po vršinama

vrhǫ̑vjanin *m* muškarac koji živi u višim predjelima unutrašnjosti otoka Brača

vrhǫ̑vka *ž* žena koja živi u višim predjelima unutrašnjosti otoka Brača

vrhǫ̑vski bǫ̑r, vrhǫ̑vskega bȍra *m* vrsta crnogoričnoga drva, crni bor

vrȉća *ž* 1. vreća; 2. količina čega koja stane u vreću

vrȉćica *ž dem*. *od* **vrȉća**, mala vreća, vrećica

vrîdan, vrīdnä, vrîdno (vrīdni) *pridj*. 1. koji puno i rado radi, radin, marljiv; 2. koji ima veliku vrijednost, dragocjen, skupocjen; 3. koji zaslužuje što, dostojan

vrīdȉt, vrīdin *nesvrš*. 1. biti valjan, važeći; 2. biti od koristi, isplatiti se; 3. imati vrijednost → **vajȁt1**

vridnȉca *ž* marljiva, vrijedna žena

vrīdnȍst, vrīdnȍsti *ž* 1. svojstvo onoga što je vrijedno; 2. svojstvo onoga što je valjano, važeće

vrîl, vrilä, vrȉlo (vrȉli) *pridj*. vreo

vrȉlo *s* izvor

vrîme, vrȉmena *s* 1. određeni vremenski odsječak, razdoblje, doba; 2. stanje atmosfere, vremenske prilike; 3. povoljne vremenske prilike; 4. uvjeti života ili prilike u kojima se živi

vrimenȉt (vrimenȉti) *pridj*. koji je u godinama, postariji, vremešan, vremenit

vrîs *m* vrsta zimzelene višegodišnje biljke, vrijes

vrīsȁk, vrīska *m* vrsta ljekovite biljke, vrijesak

vrȉt, *3. l.* vrȅ/vrȉje *nesvrš*. 1. vreti, kipjeti, ključati → **kīpȉt1**, **kȕhot3**; 2. izvirati; 3. fermentirati (o moštu)

vrīža *ž* končasti organ kojime se biljka pridržava za podlogu, vriježa

vrôg *m* → **ˣbelzebȕb**, **bodȁc**, **jãval**, **ˣhãndraka**, **hudobȁ**, **nečȉšnjok**, **sotonȁ** 1. sotona, đavao, vrag; 2. *fig*. veoma zločesta osoba

ˣvrōgȍnja *m* vragolasta osoba

vrôgu *prijedl*. ni, niti → **vrâgu**

vrôt *m* 1. dio tijela, vrat; 2. uski, izduženi dio čega

vrõta, vrõt *s mn*. vrata

vrōtȉt, vrõtin *svrš*. → **tornȁt** 1. dati natrag ono što je tko uzeo, primio ili dao; 2. učiniti da tko pođe natrag na mjesto odakle je došao; 3. uzvratiti komu što (npr. pljusku); 4. poslati tamo odakle je što došlo (npr. pismo)

vrōtȉt se, vrõtin se *svrš*. doći natrag odakle se krenulo, vratiti se → **tornȁt se**

vrõtnica *ž* okvir za vrata

vrsnȉca *ž* vršnjakinja

vrsnīk, vrsnīkā *m* vršnjak

vȓst, vȓsti *ž* vrsta

vȓša *ž* naprava za lovljenje ribe u obliku koša (ob. od žice) koji se baca u more zajedno s mamcem, vrša

vršȉt¹, vȓšin *nesvrš*. obavljati vršidbu, vršiti

vršȉt², vȓšin *nesvrš*. obavljati, činiti neku radnju, posao, službu

vȓtal, vȓtla *m* vrt

vrtȉt, vrtȋn *nesvrš*. 1. obrtati, okretati; 2. micati dijelom tijela (npr. očima)

vrtȉt se, vrtȋn se *nesvrš*. 1. obrtati se, okretati se; 2. *fig*. biti nemirnim, vrpoljiti se → **mȕhot se**; 3. *fig*. ići uokolo istim putom

vrtūjȁk, vrtūjka *m* 1. vrsta dječje igračke, zvrk; 2. uređaj sa sjedalima koja se vrte u krug (za razonodu), okretaljka

vrûć, vrūćā, vrûće (vrūći) *pridj*. vruć

vrûće *pril*. vruće

vrućîn *m* 1. pripeka, žega, vrućina → **vrućinȁ**; 2. iznenadni i kratkotrajni napadaj vrućine

vrućinȁ, vrućinȇ *ž* pripeka, žega, vrućina → **vrućîn1**

vrȕći *pridj*. *komp*. *od* **vrûć**, vrući

vrvȉca *ž* uzica načinjena od kostrijeti

vũć, vūčȅn *nesvrš*. 1. povlačiti, potezati; 2. privlačiti; 3. izvlačiti, vaditi

vũć se, vūčȅn se *nesvrš*. sporo se kretati, potezati se

vȕda *pril*. ovuda → **ovȕda**

vȕga *ž* vrsta ptice pjevice, vuga

vûjni *pridj*. samo kao ▲ *vûjno mȇso* ovčje meso, ovčetina

vûk *m* vuk

Vȕkovar *m* Vukovar (grad)

vȕna *ž* 1. ovčja dlaka; 2. predivo od ovčje dlake

vȕnica *ž* 1. *dem*. od **vȕna**, meka sitna vuna; 2. lagana i meka tkanina

Z

za *prijedl*. za, iza, o

zabalȁt, zabalôn *svrš*. malo otplesati, zaplesati

zabandunȁt se, zabandunôn se *svrš*. prestati voditi brigu o sebi, zanemariti se

ˣzabasȁt, zabasôn *svrš*. otići pogrešnim putom, zalutati

zabašūrȉt, zabašūrin *svrš*. ne dopustiti da se što vidi ili dozna, prikriti, zatajiti, zataškati

zabašurīvȁt, zabašurȋjen *nesvrš*. ne dopuštati da se što vidi ili dozna, prikrivati, zatajivati, zataškavati

zabãvit, zabãvin *svrš*. 1. razonoditi; 2. zadržati čiju pozornost

zabãvit se, zabãvin se *svrš*. 1. razonoditi se; 2. posvetiti se čemu, zaokupiti se čime

zabebelȉt, zabebẽlin *svrš*. u potpunosti privući čije zanimanje, zaokupiti (npr. dijete)

zabeštimȁt, zabeštimôn *svrš*. izreći psovku, opsovati

zabezẹ̑knut (zabezẹ̑knuti) *pridj*. preneražen, zapanjen, zaprepašten

zabezẽknut se, zabezẽknen se *svrš*. preneraziti se, zapanjiti se, zaprepastiti se

zabījȁt, zabȉjen *nesvrš*. 1. udarcima utiskivati što u tvrdu podlogu (npr. čavao); 2. udarajući loptu postizati zgoditak; 3. *fig*. uguravati, stavljati (npr. glavu u pijesak)

zabījȁt se, zabȉjen se *nesvrš*. 1. udarati svom snagom o kakvu prepreku; 2. *fig*. zavlačiti se, ne napuštati kakav zatvoreni prostor, osamljivati se → **zabōdȁt se**

zabīlȉt, zabȉlin *svrš*. učiniti bijelim, zabijeliti

zabīlȉt se, zabȉlin se *svrš*. postati bijelim, zabijeljeti se

zabilȉžit, zabilȉžin *svrš*. zapisati, zabilježiti → **notȁt**, **zapīsȁt**

zabȉt, zabȉjen *svrš*. 1. udarcima utisnuti što u tvrdu podlogu (npr. čavao); 2. udarajući loptu postići zgoditak; 3. *fig*. ugurati, staviti (npr. glavu u pijesak)

zabȉt se, zabȉjen se *svrš*. 1. udariti svom snagom o kakvu prepreku; 2. *fig*. zavući se, ne napustiti kakav zatvoreni prostor, osamiti se → **zabȍst se**, **zavũć se2**

zablẹ̄jȁt, zablẹ̄jȅn *svrš*. 1. *3. l.* oglasiti se blejanjem (o ovci i kozi); 2. *fig*. viknuti, zaderati se

zablīšćȉt, zablȉšćin *svrš*. 1. *3. l.* odati svjetlost ili sjaj, jako zasjati; 2. *fig*. odraziti unutarnje zadovoljstvo, početi zračiti

zablīšćȉt se, *3. l*. zablišćȋ se *nesvrš*. odraziti svjetlost ili sjaj, početi biti punim sjaja

zabōdȁt, zabõdon *nesvrš*. 1. zabijati, zabadati; 2. zasađivati (struk u zemlju)

zabōdȁt se, zabõdon se *nesvrš*. *fig*. zavlačiti se, ne napuštati kakav za-

tvoreni prostor, osamljivati se → **zabījȁt se2**

zabolȉt, *3. l.* zabòli *svrš.* zaboljeti

zaboravījȁt, zaboravîjen *nesvrš.* zaboravljati

zaborãvit, zaborãvin *svrš.* zaboraviti → **˟pozlōbȉt**, **˟poznōbȉt**, **pozōbȉt**, **zōbȉt**

zabòst, zabodȅn *svrš.* 1. zabiti, zabosti; 2. zasaditi (struk u zemlju)

zabòst se, zabodȅn se *svrš.* *fig.* zavući se, ne napustiti kakav zatvoreni prostor, osamiti se → **zabȉt se2**, **zavũć se2**

zabotunȁt, zabotunôn *svrš.* zakopčati

zabotunȁt se, zabotunôn se *svrš.* zakočati se

zabotunôn (zabotunôni) *pridj.* koji je pričvršćen dugmetom, zakopčan

zabotunōvȁt, zabotunõjen *nesvrš.* zakopčavati

zabotunōvȁt se, zabotunõjen se *nesvrš.* zakopčavati se

zabōvjȁt, zabõvjon *nesvrš.* 1. razonođivati; 2. zadržavati čiju pozornost

zabōvjȁt se, zabõvjon se *nesvrš.* 1. razonođivati se; 2. posvećivati se čemu, zaokupljati se čime

zabranjīvȁt, zabranjîjen *nesvrš.* naređivati da se što ne čini, zabranjivati

zabȓbot, zabȓbon *svrš.* površno učiniti, nabrzo što napraviti

zabrenzȁt, zabrenzôn *svrš.* usporiti ili zaustaviti vozilo, zakočiti → **zakọ̑čȉt**

zabrjȁt, zabrjôn *svrš.* učiniti da što propadne ili pođe neželjenim tijekom, zabrljati

zabrōnȉt, zabrõnin *svrš.* narediti da se što ne čini, zabraniti

zabȕhnut, *3. l.* zabȕhne *svrš.* početi zreti (o grožđu)

zabuhovȁt, *3. l.* zabuhȕje *nesvrš.* zreti (o grožđu)

zabūkȁt, zabũkon *svrš.* smesti, zbuniti

zabumbȁt, zabumbôn *svrš.* čvrsto zatvoriti (npr. prozore) → **imbrokȁt2**

zabumbȁt se, zabumbôn se *svrš.* *fig.* čvrsto se zatvoriti, zakloniti se, zaštiti se → **imbrokȁt se**

zabumbôn (zabumbôni) *pridj.* koji je čvrsto zatvoren → **imbrokôn2**

zabûrćot, zabûrćon *svrš.* površno, nevaljano što napraviti (npr. jelo)

zacīlȉt, *3. l.* zacîli *svrš.* zarasti, zacijeljeti (o rani) → **zarẹ̄st1**

zacmãrit, zacmãrin *svrš.* nakratko izložiti slabomu plamenu, osmuditi → **zasmūdȉt**

zacmãrit se, zacmãrin se *svrš.* nakratko se izložiti slabomu plamenu, osmudjeti se → **zasmūdȉt se**

zacȕkrit, zacȕkrin *svrš.* zasladiti šećerom, zašećeriti

začẹ̄ćệ, začẹ̄ćô *s* oplodnja, začeće

začepȉt, začȅpin *svrš.* 1. zatvoriti čepom; 2. onečistiti odvod

začepȉt se, *3. l.* začȅpi se *svrš.* onečistiti se (o odvodu)

zãčet (zãčeti) *pridj.* začet

začẹ̄t, zôčmen *svrš.* začeti

začẹ̄t se, zôčmen se *svrš.* začeti se

začîmba *ž* začin

začinȉt, začȉnin *svrš.* dodati začin jelu, začiniti

začȉnjen/**začinjẹ̑n**, začinjenȁ, začinjenò (začȉnjeni) *pridj.* kojemu je dodan začin, začinjen (o jelu)

začōdȉt, začõdin *svrš*. prekriti slojem čađe, počađiti

začōrȁt, začõron *svrš*. začarati

začrjenȉt, začrjenĩn *svrš*. učiniti da što postane crveno, zacrveniti

začrjenȉt se, začrjenĩn se *svrš*. postati crvenim, zacrvenjeti se

začrnȉt, začrnĩn *svrš*. učiniti da što postane crno, zacrniti

začrnȉt se, začrnĩn se *svrš*. postati crnim, zacrnjeti se

začȕdit se, začȕdin se *svrš*. začuditi se

zaćakulȁt se, zaćakulôn se *svrš*. zanijeti se u pričanju, zapričati se

zadȅsȉt, *3. l*. zadȅsi *svrš*. snaći, pogoditi, zadesiti

zadešpetȁt se, zadešpetôn se *svrš*. zainatiti se

zadȉmit, zadȉmin *svrš*. 1. *3. l.* početi dimiti; 2. ispuniti, napuniti dimom → **zakōdȉt2**

zadȉmit se, *3. l*. zadȉmi se *svrš*. 1. početi se dimiti; 2. ispuniti se dimom

zadȉt, zadȉjen *svrš*. 1. zakačiti → **ˣzakučȁt**; 2. zabosti, zadjenuti

zadȉt se, zadȉjen se *svrš*. → **ˣzakučȁt se** 1. *3. l.* zakačiti se; 2. *fig*. ući u kavgu, zavaditi se, posvaditi se

zadīvȁt, zadȉjen *nesvrš*. 1. kačiti; 2. badati, zadijevati

zadīvȁt se, zadȉjen se *nesvrš*. 1. *3. l.* kačiti se; 2. *fig*. ulaziti u kavgu, svađati se

zadivȅn, zadivenà, zadivenò (zadivèni) *pridj*. 1. zakačen; 2. zaboden, zadjeven; 3. *fig*. zavađen, svađen

zadnȉt, zadnîn *svrš*. postaviti dno na bačvi

zadnīvȁt, zadnȉjen *nesvrš*. postavljati dno na bačvi

zadnivȅn, zadnivenà, zadnivenò (zadnivèni) *pridj*. kojemu je postavljeno dno (o bačvi)

zãdobit *pril*. za pravo, po pravdi

zadōvȉt, zadõvin *svrš*. ugušiti koga stezanjem vrata, zadaviti → **udōvȉt1**

zadōvȉt se, zadõvin se *svrš*. ugušiti se davljenjem, zadaviti se → **udōvȉt se**

zadovȍjan, zadovȍjna, zadovȍjno (zadovȍjni) *pridj*. zadovoljan

zadrīmȁt, zadrȉmjen *svrš*. početi drijemati, zadrijemati → **zaknjȁt**, **zakūnjȁt**

zãdruga *ž* 1. udruga seoskih poljoprivrednika; 2. zgrada u kojoj je smještena uprava zadruge

zadũšen (zadũšeni) *pridj*. zagušljiv

zadũšeno *pril*. zagušljivo

zadūžȉt, zadũžin *svrš*. 1. opteretiti koga dugom → **udūžȉt**; 2. obvezati koga kakvim dobrim djelom ili kakvom uslugom

zadūžȉt se, zadũžin se *svrš*. uzeti na dug, ući u dug, zadužiti se → **udūžȉt se**

zadužīvȁt, zadužȉjen *nesvrš*. 1. opterećivati koga dugom → **udužīvȁt**; 2. obvezivati koga kakvim dobrim djelom ili kakvom uslugom

zadužīvȁt se, zadužȉjen se *nesvrš*. uzimati na dug, ulaziti u dug, zaduživati se → **udužīvȁt se**

zafafijȁt, zafafijôn *svrš*. obmanuti, prevariti (npr. u obećanju)

zafalīvȁt, zafalȉjen *nesvrš*. izražavati zahvalnost, zahvaljivati

zafangȁt, zafangôn *svrš*. uprljati (blatom), zablatiti

zafangȁt se, zafangôn se *svrš*. uprljati se (blatom), zablatiti se

zafãsnut, zafãsnen *svrš*. učiniti nečistim, uprljati (npr. hlače, krpu i sl.)

zafãsnut (zafãsnuti) *svrš*. koji je nečist, uprljan (npr. hlače, krpa i sl.)

ˣzafišćetȁt, zafišćetôn *svrš*. 1. *3. l.* zasvirati, zatrubiti (npr. o brodu); 2. zazviždukati

zafōlīt, zafõlin *svrš*. izraziti zahvalnost, zahvaliti

zãfriga *ž* zaprška

zafrȉgot, zafrȉgon *svrš*. napraviti zapršku, zapržiti

zafrižȁt, zafrižôn *svrš*. napraviti **frîž**, zagrepsti

zafumȁt, zafumôn *svrš*. zapaliti cigaretu, zapušiti → **ˣzahumȁt**

zagãlit, zagãlin *svrš*. podviti, zavrnuti, zasukati (npr. rukave) → **podvȉt1**, **zasūkȁt**, **zavrnȕt1**

zagalīvȁt, zagalĩjen *nesvrš*. podvijati, zavrtati (npr. rukave) → **podvījȁt1**

zagančȁt, zagančôn *svrš*. objesiti o **gãnjač**

zaglãdit, zaglãdin *svrš*. glatko komu začešljati kosu, zalizati, zagladiti → **zalīzȁt**

zaglãdit se, zaglãdin se *svrš*. glatko si začešljati kosu, zalizati se, zagladiti se → **zalīzȁt se**

zaglãđen (zaglãđeni) *svrš*. zalizan, zaglađen

zaglȅdot se, zaglȅdon se *svrš*. 1. uprijeti pogled u koga ili što, zagledati se; 2. *fig*. zaljubiti se

zaglogojȉt, *3. l*. zaglogojĩ *svrš*. početi vreti, doći do ključanja, proključati

zaglōvȉt, zaglõvin *svrš*. 1. učiniti da se što ne može pomaknuti, pokrenuti, okrenuti, izvući i sl.; 2. *fig*. zapasti u teškoće, zaglibiti

zaglōvȉt se, *3. l.* zaglõvi se *svrš*. postati neupotrebljivim jer se ne može pomaknuti, pokrenuti, okrenuti, izvući i sl., zaglaviti se

zaglõvjen (zaglõvjeni) *pridj*. zaglavljen

zagnjȍjen (zagnjȍjeni) *svrš*. koji je posut gnojem, zagnojen

zagnjojȉt, zagnjȍjin *svrš*. posuti gnojem, zagnojiti

zagȍren (zagȍreni) *svrš*. 1. koji je zagorio; 2. *fig*. koji je veoma prljav, nečist (o čovjeku)

zagorȉt, zagȍrin *svrš*. 1. *3. l.* prepeći se, prepržiti se (o jelu); 2. *fig*. postati veoma prljavim, nečistim (o čovjeku)

zagōsȉt, zagõsin *svrš*. 1. učiniti da što prestane gorjeti, ugasiti → **ugōsȉt1**, **utrnȕt2**; 2. *fig*. obaviti spolni odnos sa ženom (o muškarcu)

zagōsȉt se, *3. l*. zagõsi se *svrš*. prestati gorjeti, ugasiti se → **ugōsȉt se1**

zagõšen (zagõšeni) *pridj*. 1. koji je tamnije nijanse, zagasit; 2. koji je ugašen pomoću vode

zãgovor *m* zagovor

zagovōrȁt, zagovõron *nesvrš*. zagovarati

zagrãbit, zagrãbin *svrš*. grabljenjem uzeti, zagrabiti

zagrãbjen (zagrãbjeni) *pridj*. koji je grabljenjem uzet, zagrabljen

zagradīvȁt, zagradĩjen *nesvrš*. zatvarati ogradom, zidom ili plotom, zagrađivati

zagranćȁt, zagranćôn *svrš*. ogrepsti

zagȑćot, zagȑćen *nesvrš*. 1. obavijati koga odjevnim predmetom ili dekom → **ogȑćot**; 2. grtanjem nabacivati zemlju oko nekih biljaka (npr. vinove loze)

zagȑćot se, zagȑćen se *nesvrš*. obavijati se odjevnim predmetom ili dekom → **ogȑćot se**

Zãgreb *m* Zagreb (grad)

zagrȉst, zagrīzȅn *svrš*. zagristi

zagȑjen (zagȑjeni) *pridj*. zagrljen

zagȑlit, zagȑlin *svrš*. zagrliti

zagȑlit se, zagȑlin se *svrš*. zagrliti se

zagrmȉt, zagrmī̃n *svrš*. 1. *3. l*. zagrmjeti → **zalumbardȁt3**, **zatrīskȁt3**; 2. *fig*. zagalamiti, zavikati; 3. *fig*. gromko, glasno zapjevati

zagrnȕt, zagȑnen *svrš*. 1. obaviti koga odjevnim predmetom ili dekom → **ogrnȕt**; 2. grtanjem nabaciti zemlju oko nekih biljaka

zagrnȕt se, zagȑnen se *svrš*. obaviti se odjevnim predmetom ili dekom, zaogrnuti se → **ogrnȕt se**

zagrōdȉt, zagrõdin *svrš*. zatvoriti ogradom, zidom ili plotom, zagraditi

zagropȁt, zagropôn *svrš*. zapetljati, zamrsiti → **ingropȁt**

zagropȁt se, *3. l*. zagropô se *svrš*. zapetljati se, zamrsiti se → **ingropȁt se**

zagropôn (zagropôni) *pridj*. zapetljan, zamršen → **ingropôn**

zagūćīt, zagũćin *svrš*. ugrabiti koga za grkljan i ugušiti

zahȉtit, zahȉtin *svrš*. → **bōcīt** 1. pustiti iz ruke u zamahu (npr. kamen); 2. riješiti se nepotrebnoga, onoga što je za otpad; 3. *fig*. uludo potrošiti; 4. oboriti koga na pod

zahȉtit se, zahȉtin se *svrš*. naglo i namjerno pasti, srušiti se → **bōcīt se**

zahlȇncot, zahlȇncon *svrš*. zacmizdriti, zaplakati (ob. o djeci)

zahlōdȉt, *3. l*. zahlõdi *svrš*. zahladnjeti

zahodȉt, *3. l*. zahȍdi *nesvrš*. zapadati, zalaziti (o Suncu)

zahropȁt, zahrȍpjen *svrš*. početi hrkati, zahrkati

zahūkȁt, zahũkon *svrš*. puhnuti u ruke (da se zagriju), huknuti

***zahumȁt**, zahumôn *svrš*. zapaliti cigaretu, zapušiti → **zafumȁt**

zahūpȉt, zahũpin *svrš*. postati željnim čega, osjetiti želju, zaželjeti se

zaȉskrit, *3. l*. zaȉskri *svrš*. zaiskriti

zajãhot, zajãšen *svrš*. sjesti na jahaću životinju, zajahati

zajebãncija *ž vulg*. → **zejbãncija** 1. zafrkancija, zafrkavanje; 2. mučan posao, gnjavaža

zajebȁt, zajebȅn *svrš*. *vulg*. dovesti koga u neugodan položaj, zeznuti

zajebȁt se, zajebȅn se *svrš*. *vulg*. dovesti se u neugodan položaj, zeznuti se

zajebōvȁt, zajebõjen *nesvrš*. *vulg*. zezati, zadirkivati

zajebōvȁt se, zajebõjen se *nesvrš*. *vulg*. zezati se, zadirkivati se

zãjelno *pril*. skupa, zajedno

zajȉmot, zajȉmjen *nesvrš*. posuđivati, pozajmljivati

zajõt, zõjmen *svrš*. posuditi, pozajmiti

zakantȁt, zakantôn *svrš*. zapjevati → **zapȉvot**

zakasnȉt, zakasnȋn *svrš*. 1. doći poslije ugovorenoga ili potrebnoga časa → **okasnȉt**; 2. dovršiti što nakon dogovorenoga roka

zakašjȁt, zakãšjen *svrš*. početi kašljati, oglasiti se kašljem, zakašljati

zakatramȁt, zakatramôn *svrš*. nanijeti sloj katrana, premazati katranom

zakȉmot, zakȉmon *svrš*. 1. kimnuti glavom, zaklimati; 2. nakratko zaspati padajući glavom naprijed

zakīpȉt, *3. l.* zakȋpi *svrš*. početi ključati, zakipjeti

zakȉsnut, *3. l.* zakȉsne *svrš*. upiti vlagu, nabubriti (ob. o vratima)

zakjūčȉt, zakjũčin *svrš*. donijeti zaključak, zaključiti

zakjučīvȁt, zakjučȋjen *nesvrš*. donositi zaključak, zaključivati

zaklãpot, zaklãpjen *svrš*. 1. pokucati; 2. zaklepetati

zaklȁt, zakȍjen *svrš*. zaklati

zaklȇt se, zakunȅn se *svrš*. položiti prisegu, zakleti se

zaklȉnjot se, zaklȉnjen se *nesvrš*. polagati prisegu, zaklinjati se

zaklōpȁt, zaklõpon *nesvrš*. zatvarati ključem, zaključavati

zaklōpȁt se, zaklõpon se *nesvrš*. zatvarati ključem s unutrašnje strane prostorije, zaključavati se

zaklopȉt, zaklȍpin *svrš*. zatvoriti ključem, zaključati

zaklopȉt se, zaklȍpin se *svrš*. zatvoriti ključem s unutrašnje strane prostorije, zaključati se

zaklȍpjen (zaklȍpjeni) *pridj*. koji je zatvoren ključem, zaključan

zaknjȁt, zaknjôn *svrš*. početi drijemati, zadrijemati → **zadrīmȁt**, **zakūnjȁt**

zakǭ̑čȉt, zakǭ̑čin *svrš*. usporiti ili zaustaviti vozilo, zakočiti → **zabrenzȁt**

zakōdȉt, zakõdin *svrš*. 1. pri blagoslovu ispuniti prostoriju mirisnim kadom (tamjanom), zakaditi; 2. *fig*. ispuniti, napuniti dimom, zadimiti → **zadȉmit2**

zakopȁt, zakȍpon *svrš*. 1. smjestiti u zemlju i natkriti zemljom; 2. sahraniti, pokopati

zakopȁt se, zakȍpon se *svrš*. smjestiti se u zemlju i natkriti se zemljom, zakopati se

zakōpȉt, zakõpin *svrš*. zatisnuti, začepiti

zakopōvȁt, zakopõjen *nesvrš*. 1. smještati u zemlju i natkrivati zemljom; 2. sahranjivati, pokopavati

zakopōvȁt se, zakopõjen se *nesvrš*. smještati se u zemlju i natkrivati se zemljom, zakopavati se

zakrakunȁt, zakrakunôn *svrš*. zatvoriti povlačenjem **krakūnȁ**, zakračunati

zakrakunȁt se, zakrakunôn se *svrš*. zatvoriti se povlačenjem **krakūnȁ**, zakračunati se

zakrakunōvȁt, zakrakunõjen *nesvrš*. zatvarati povlačenjem **krakūnȁ**, zakračunavati

zakrakunōvȁt se, zakrakunõjen se *nesvrš*. zatvarati se povlačenjem **krakūnȁ**, zakračunavati se

zakresȁt, zakrȅšen *svrš*. kresivom izbiti iskru, zakresati

ˣzakrikȁt, zakrikôn *svrš*. zaustaviti **ˣkrȉkon²**, zakočiti

zakř̑pit, zakř̑pin *svrš*. prišiti zakrpu, zakrpati

ˣzakučȁt, zakučôn *svrš*. zakačiti → **zadȉt1**

ˣzakučȁt se, zakučôn se *svrš*. → **zadȉt se** 1. *3. l.* zakačiti se; 2. *fig*. ući u kavgu, zavaditi se, posvaditi se

zakȕhot, zakȕhon *svrš*. 1. ostaviti da počne kuhati; 2. *fig*. napraviti intrigu, izazvati svađu, zavaditi → **zamūtȉt2**

zakukurīkȁt, *3. l.* zakukurîče *svrš*. oglasiti se kukurikanjem, zakukurikati (o pijetlu)

zakūmȉt, zakȗmin *svrš*. 1. učiniti da tko postane kumom; 2. toplo, srdačno koga što zamoliti

zakūnjȁt, zakȗnjon *svrš*. početi drijemati, zadrijemati → **zadrīmȁt**, **zaknjȁt**

zakūsȉt, zakȗsin *svrš*. zasititi, najesti

zakūsȉt se, zakȗsin se *svrš*. zasititi se, najesti se

zalãjot, zalãjen *svrš*. 1. *3. l*. oglasiti se lajanjem, zalajati (o psu); 2. *fig*. zavikati, zagalamiti

zalampȁt, *3. l.* zalampô *svrš*. bljesnuti, sijevnuti (o munji)

zalȅć, zalȅžen *svrš*. 1. zapasti u postelju na duže vrijeme (zbog bolesti); 2. *3. l*. zastati u grlu (o zalogaju)

zalelujȁt se, zalelȕjon se *svrš*. blago se poviti čas na jednu, čas na drugu stranu, zalelujati se

zaletȉt se, zalȅtin se *svrš*. 1. naglo krenuti u određenome smjeru; 2. jurećі naglo udariti u koga ili što, sudariti se s kime ili čime; 3. *fig*. neoprezno što reći, učiniti nepažljiv potez

zalīćȁt se, zalīćon se *nesvrš*. 1. naglo kretati u određenome smjeru; 2. jurećі udarati u koga ili što, sudarati se s kime ili čime; 3. *fig*. neoprezno što govoriti, činiti nepažljiv potez

zalīpȉt, zalīpin *svrš*. zalijepiti

zalīpȉt se, zalīpin se *svrš*. 1. *3. l*. pričvrstiti se za što ljepilom ili kakvom ljepljivom tvari; 2. *fig*. nametljivo se pridružiti komu, nametnuti se → **petȁt se**, **prlīpȉt se2**

zalȉt, zalȉjen *svrš*. 1. izliti vodu oko biljke; 2. izliti tekućinu po kome ili čemu; 3. *fig*. popiti nakon jela

zalīvȁt, zalījen *nesvrš*. 1. izlijevati vodu oko biljke; 2. izlijevati tekućinu po kome ili čemu; 3. *fig*. piti nakon jela

zalīzȁt, zalīžen *svrš*. glatko komu začešljati kosu, zalizati, zagladiti → **zaglãdit**

zalīzȁt se, zalīžen se *svrš*. glatko si začešljati kosu, zalizati se, zagladiti se → **zaglãdit se**

zalōgȁt¹, zalõgon *nesvrš*. stavljati komu hranu u usta

zalōgȁt², zalõgon *nesvrš*. davati u zalog, zalagati

zalōgȁt se¹, zalõgon se *nesvrš*. stavljati si hranu u usta

zalōgȁt se², zalõgon se *nesvrš*. ulagati velik trud da se što postigne ili ostvari, zalagati se

zãlogoj *m* zalogaj

zalopōtȉt, zalopõtin *svrš*. pljusnuti, ošamariti

zalōtȉt, zalõtin *svrš*. 1. protjerati od nekud, otjerati (ob. domaće životinje); 2. podjariti, nahuckati (ob. psa)

založȉt¹, zalȍžin *svrš*. staviti komu hranu u usta

založȉt², zalȍžin *svrš*. dati u zalog, založiti

založȉt se¹, zalȍžin se *svrš*. staviti si hranu u usta

založȉt se², zalȍžin se *svrš*. uložiti velik trud da se što postigne ili ostvari, založiti se

zalȕčit, zalȕčin *svrš*. dodati luk jelu, začiniti jelo lukom

zalūčȉt, zalũčin *svrš*. zarezati, zasjeći bor da se izvadi **lũč**/**lučēvina**

zalūdȉt, zalũdin *svrš*. navesti koga da se odviše zanese kime ili čime, zaluditi

zalūdù *pril*. zalud, uzalud

zalũđen (zalũđeni) *pridj*. zanesen, zaluđen

zalumbardȁt, zalumbardôn *svrš*. 1. *3. l*. eksplodirati, prasnuti; 2. zalupiti, tresnuti, udariti (npr. vratima); 3. *3. l*. zagrmjeti → **zagrmȉt1**, **zatrīskȁt3**

zamaglȉt se, *3. l*. zamaglī se *svrš*. 1. prekriti se maglom, postati maglovito; 2. izgubiti prozirnost, postati mutan (o staklu); 3. *fig*. izgubiti prisebnost, svijest, zamutiti se (pred očima)

zamaknȕt, zamãknen *svrš*. izgubiti se iz vida, zaći za što, iščeznuti → **zamītȉt**

zamećȁt, zamȅćen *nesvrš*. → **bōcȁt** 1. puštati iz ruke u zamahu (npr. kamen); 2. rješavati se nepotrebnoga, onoga što je za otpad; 3. obarati koga na pod

zamećȁt se, zamȅćen se *nesvrš*. naglo i namjerno padati, rušiti se → **bōcȁt se**

zamẹ̄jȁt, zamẹ̄jon *svrš*. zaprljati, zablatiti

zamẹ̄jȁt se, zamẹ̄jon se *svrš*. zaprljati se, zablatiti se

zamendȁt, zamendôn *svrš*. prišiti zakrpu, zakrpati (ob. s unutarnje strane čega)

zamẹ̄st, zamẹ̄tȅn *svrš*. 1. prirediti miješanjem, zamiješati; 2. *3. l*. zasuti, zatrpati (o snijegu s vjetrom)

zamȅtnut, zamȅtnen *svrš*. 1. zabaciti; 2. zaboraviti gdje se što nalazi, izgubiti → **izgubȉt2**

zamīrȁt, zamīron *nesvrš*. zamjerati

zamīrȁt se, zamīron se *nesvrš*. zamjerati se

zamı̏rit, zamı̏rin *svrš*. zamjeriti

zamı̏rit se, zamı̏rin se *svrš*. zamjeriti se

zamīsȉt, zamīsin *svrš*. mijeseći spraviti, zamijesiti

zamı̏slit, zamı̏slin *svrš*. zamisliti → **zapensȁt**

zamı̏slit se, zamı̏slin se *svrš*. zamisliti se → **zapensȁt se**

zamı̏sto *prijedl*. namjesto, umjesto → **namı̏sto**, **zanamı̏sto**

zamīšȁt, zamīšon *svrš*. miješanjem pripremiti, zamiješati

zamīšjȁt, zamīšjon *nesvrš*. zamišljati

zamītȉt, zamītin *svrš*. izgubiti se iz vida, zaći za što, iščeznuti → **zamaknȕt**

zamočȉt, zamȍčin *svrš*. uroniti u tekućinu, preliti tekućinom

zamōhȁt, zamõšen *svrš*. napraviti zamah, zamahnuti → **zamōhnȕt**

zamōhnȕt, zamõhnen *svrš*. napraviti zamah, zamahnuti → **zamōhȁt**

zamōkȁt, zamõkon *nesvrš*. uranjati u tekućinu, prelijevati tekućinom

zamōmı̏t, zamõmin *svrš*. zamamiti

zamōstī̏t, zamõstin *svrš*. uprljati mašću ili čime masnim, zamastiti → **omōstī̏t**

zamōstī̏t se, zamõstin se *svrš*. uprljati se mašću ili čime masnim, zamastiti se → **omōstī̏t se**

zamotȁt, zamȍton *svrš*. obložiti, uviti, zamotati

zamotȁt se, zamȍton se *svrš*. obaviti što oko sebe, zamotati se

zamotōvȁt, zamotõjen *nesvrš*. oblagati, uvijati, zamatati

zamotōvȁt se, zamotõjen se *nesvrš*. obavijati što oko sebe, zamotavati se

zamrī̏t, zômren *svrš*. opustjeti, umrtviti, zamrijeti

zamrnjȁt, zamr̄̏njen *svrš*. potiho izraziti nezadovoljstvo, prigovoriti ispod glasa, zagunđati, zamrmljati

zamrsī̏t, zamr̄̏sin *svrš*. zapetljati, zaplesti, zamrsiti

zamrsī̏t se, zamr̄̏sin se *svrš*. zapetljati se, zaplesti se, zamrsiti se

zamr̄̏šen (zamr̄̏šeni) *pridj*. zapetljan, zapleten, zamršen

zamrzī̏t, zamrzĩn *svrš*. osjetiti mržnju prema komu ili čemu, zamrziti

zamrzī̏t se, zamrzĩn se *svrš*. početi mrziti jedno drugo, zamrziti se

zamȕknut, zamȕknen *svrš*. utihnuti, zašutjeti, zamuknuti → **umȕknut**

zamūtī̏t, zamũtin *svrš*. 1. učiniti mutnim, zamutiti; 2. *fig*. napraviti intrigu, izazvati svađu, zavaditi → **zakȕhot2**

zamūtī̏t se, *3. l*. zamũti se *svrš*. postati mutnim, zamutiti se

zanamī̏sto *prijedl*. namjesto, umjesto → **namī̏sto**, **zamī̏sto**

zanerȁt, zanȅren *svrš*. zaroniti → **zaronī̏t**

zanīmī̏t, zanĩmin *svrš*. 1. postati nijemim, zanijemjeti; 2. *fig*. prestati govoriti, utihnuti, zašutjeti

zãništa *pril*. nizašto

zanōglī̏t, zanõglin *svrš*. učiniti što naglo, prenagliti (npr. s donošenjem odluke)

zanõt, zanōtȁ *m* zanat

zãnovet, zãnoveti *ž* zanovijet

zanovȅ̑tȁt, zanovȇ̑ton *nesvrš*. dosađivati komu prigovorima i zahtjevima, zanovijetati

zaoblī̏t, zaȍblin *svrš*. učiniti što oblim ili okruglim, zaobliti

zaoblī̏t se, zaȍblin se *svrš*. 1. *3. l.* postati oblim, zaobliti se; 2. *fig*. postati punašnim, udebljati se

zaokrūžī̏t, zaokrũžin *svrš*. zaokružiti

zapačȁt, zapačôn *svrš*. ispuniti, zauzeti, zapremiti (npr. sud, prostor i sl.)

zapačōvȁt, zapačõjen *nesvrš*. ispunjati, zauzimati, zapremati (npr. sud, prostor i sl.)

zapãdot, zapãdon *nesvrš*. 1. *3. l.* zalaziti (o Suncu); 2. *3. l.* napadati (o snijegu); 3. dopadati komu u vlasništvo; 4. upadati (npr. u zamku); 5. dolaziti u kakav težak položaj (npr. u dugove)

zapahȁt, zapahôn *svrš*. zapahnuti

zapaprī̏t, zapãprin *svrš*. 1. začiniti jelo paprom, zapapriti; 2. *fig*. nauditi, nanijeti štetu, napakostiti

zapãrit se, *3. l*. zapãri se *svrš*. ispuniti se parom, zapariti se

zapãsot, zapãšen *svrš*. 1. stegnuti pasom; 2. mrežom okružiti ribu u moru; 3. *fig*. zauzeti, zaposjednuti

zapasõvȁt, zapasõjen *nesvrš*. 1. stezati pasom; 2. mrežom okruživati ribu u moru; 3. *fig*. zauzimati, zaposjedati

zapȁst, zapõdēn *svrš*. 1. *3. l.* zaći (o Suncu) → **zõć**; 2. *3. l.* napasti (o snijegu); 3. dopasti komu u vlasništvo, pripasti; 4. upasti (npr. u zamku); 5. doći u kakav težak položaj (npr. u dugove)

zapensȁt, zapensôn *svrš*. zamisliti → **zamȉslit**

zapensȁt se, zapensôn se *svrš*. zamisliti se → **zamȉslit se**

zapȉnit, *3. l.* zapȉni *svrš*. izbaciti pjenu, zapjenušati

zapȉnit se, zapȉnin se *svrš*. 1. *3. l.* zapjeniti se, zapjenušati se; 2. *fig*. razbjesnjeti se u govoru, razdražiti se

zapīsȁt, zapīšen *svrš*. zabilježiti, zapisati → **notȁt**, **zabilȉžit**

zapīsȁt se, zapīšen se *svrš*. biti stavljen u kakav popis, upisati se → **notȁt se**

zapȉvot, zapȉvon *svrš*. zapjevati → **zakantȁt**

zaplãkot, zaplãčen *svrš*. zaplakati

zaplȅskot, zaplȅskon *svrš*. oglasiti se pljeskom, zapljeskati

zaplȅst, zapletȅn *svrš*. 1. pokrpati pletivom; 2. ispreplesti, zamrsiti

zaplȅst se, zapletȅn se *svrš*. 1. *3. l.* zapetljati se, zamrsiti se; 2. *fig*. zbuniti se, spetljati se

zaplīnȉt, zaplīnin *svrš*. zaplijeniti

zaplȉvot, zaplȉvon *svrš*. zaplivati

zapocesȁt, zapocesôn *svrš*. zaposjesti

zapôntit, zapôntin *svrš*. upamtiti, zapamtiti → **upônt**it

zapȍslen (zapȍsleni) *pridj*. koji ima radno mjesto, koji ima posao, zaposlen

zapȍslit, zapȍslin *svrš*. zaposliti → **namȉstit3**

zapȍslit se, zapȍslin se *nesvrš*. zaposliti se → **namȉstit se2**

zaposvȅ *pril*. posve, potpuno, zauvijek

zãpovid, zãpovidi *ž* zapovijed

zapovīdȁt, zapovīdon *nesvrš*. zapovijedati

zapovȉdit, zapovȉdin *svrš*. zapovjediti

zaprdȉt, zapȓdin *svrš*. 1. udariti koga; 2. izvesti podvalu, podvaliti

zaprȅćot, zaprȅćen *svrš*. prekriti pepelom žar ili ono što se peče pod pepelom, zapretati

zaprȉšit, zaprȉšin *svrš*. požuriti

zaprītȉt, zaprītin *svrš*. zaprijetiti → **prprītȉt**

zapȓtit, zapȓtin *svrš*. natovariti, naprtiti

zapūhȁt, *3. l.* zapūše *svrš*. početi puhati, zapuhati (o vjetru)

zapūhȁt se, zapūšen se *svrš*. početi teško disati od napora ili umora, zapuhati se

zapuntȁt, zapuntôn *svrš*. zatvoriti **pûnton3**, zaprijeti

zapūstȉt, zapūstin *svrš*. zanemariti, zapostaviti, zapustiti

zapūstȉt se, zapūstin se *svrš*. zanemariti se, zapostaviti se, zapustiti se

zapūšćȁt, zapūšćon *nesvrš*. zanemarivati, zapostavljati, zapuštati

zapūšćȁt se, zapũšćon se *nesvrš*. zanemarivati se, zapostavljati se, zapuštati se

zapũšćen (zapũšćeni) *pridj*. zanemaren, zapostavljen, zapušten

zapūtȉt se, zapũtin se *svrš*. krenuti, uputiti se

zaradi *prijedl*. zbog, radi → **radi**

zarãtit se, zarãtin se *svrš*. 1. stupiti u rat, započeti ratovati; 2. *fig*. zavaditi se, posvaditi se

zardȁt se, zardôn se *svrš*. smjelo se upustiti u što, odvažiti se, usuditi se

zardōvȁt se, zardõjen se *nesvrš*. smjelo se upuštati u što, odvažavati se, usuđivati se

zarȅć se, zarȅčen se *svrš*. zareći se

zarẹ̄dȉt, zarẹ̄din *svrš*. podijeliti sakrament svećeničkoga reda, zarediti

zarẹ̄dȉt se, zarẹ̄din se *svrš*. primiti sakrament svećeničkoga reda, zarediti se

zarẹ̄st, zarẹ̄stēn *svrš*. 1. *3. l.* zacijeljeti (o rani) → **zacīlȉt**; 2. obrasti, prekriti se (npr. šumom, bradom i sl.)

zarevȁt, zarevȅn *svrš*. 1. *3. l.* oglasiti se revanjem (o magarcu); 2. *fig*. oglasiti se zvukom koji podsjeća na glasanje magarca

zarȉzot, zarȉžen *svrš*. učiniti rez u čemu, zarezati

zarobȉt, zarȍbin *svrš*. zatočiti, zarobiti

zarȍbjen (zarȍbjeni) *pridj*. zatočen, zarobljen

zarōdȉt, zarõdin *svrš*. steći što radom, zaraditi

zaronȉt, zarònin *svrš*. zaroniti → **zanerȁt**

zarūbȉt, zarũbin *svrš*. opšiti rub tkanine, zarubiti

zarumenȉt se, zarumènin se *svrš*. postati rumenim, zarumenjeti se

zarȕžinavit, *3. l.* zarȕžinavi *svrš*. prekriti se hrđom, zahrđati

zasȅbice *pril*. jedan za drugim, u nizu

zasȅst, zasȅden *svrš*. 1. predugo se zadržati sjedeći; 2. *fig*. predugo biti na kakvu važnome položaju i ne htjeti ga napustiti

zaslãvit, zaslãvin *svrš*. svečano zazvoniti tako da se klatnima ritmično udara o zvona

zaslīpȉt, zaslīpin *svrš*. 1. jakim svjetlom prouzročiti da tko privremeno ne vidi; 2. *fig*. oduzeti komu moć rasuđivanja, namamiti koga s namjerom da se provede kakav cilj

zaslīpjenost, zaslīpjenosti *ž* 1. privremeno umanjena moć vida; 2. *fig*. privremeno oduzeta moć rasuđivanja

zaslōdȉt, zaslõdin *svrš*. učiniti što slatkim, zasladiti

zaslūžȉt, zaslūžin *svrš*. zavrijediti, zaslužiti

zasmrdȉt, zasmr̄din *svrš*. 1. početi smrdjeti, zasmrdjeti; 2. *fig*. ne svidjeti se, ne biti po volji

zasmūdȉt, zasmũdin *svrš*. nakratko izložiti slabomu plamenu, osmuditi → **zacmãrit**

zasmūdȉt se, zasmũdin se *svrš*. nakratko se izložiti slabomu plamenu, osmudjeti se → **zacmãrit se**

zaspȁt, zaspīn *svrš*. utonuti u san, usnuti, zaspati

zasrōmȉt se, zasrõmin se *svrš*. zastidjeti se, zasramiti se

zastanjȁt, zastanjôn *svrš*. pričvrstiti **stānjon**, zalemiti

zastrȉć, zastrīžȅn *svrš*. malo ošišati, zastrići

zasūkȁt, zasūkon *svrš*. podviti, zavrnuti, zasukati (npr. rukave) → **podvȉt1**, **zagãlit**, **zavrnȕt1**

zasūt, zôspen *svrš*. prekriti sipanjem, zasuti

zasvīrȉt, zasvīrin *svrš*. početi svirati, kratko svirati, zasvirati

zasvītlȉt, zasvītlin *svrš*. zasvijetliti

zašćȇdȉt, zašćȇdin *svrš*. uštedjeti → **ušćȇdȉt**, **zašparanjȁt**

zašijȁt, zašijôn *svrš*. zaveslati unatrag

zaškarpūnȉt se, zaškarpūnin se *svrš*. zajapuriti se, zacrvenjeti se

zaškūrȉt se, *3. l.* zaškūri se *svrš*. zatamnjeti se, zamračiti se (o nebu)

zašparanjȁt, zašparanjôn *svrš*. uštedjeti → **ušćȇdȉt**, **zašćȇdȉt**

zašȕškot, zašȕškon *svrš*. proizvesti šuškav zvuk, šušnuti

zatapunȁt, zatapunôn *svrš*. začepiti **tapūnǫ̑n**

zatašelȁt, zatašelôn *svrš*. umetnuti **tašȇl** na poderano mjesto, zakrpati

zateplȉt, *3. l.* zatȅpli *svrš*. zatopliti (o vremenu)

zatetùrot se, zatetùron se *svrš*. početi nesigurno hodati, zaglavinjati, početi se teturati, zateturati

zatǫ̑ *pril*. zato

zatōjȁt, zatõjon *svrš*. prikriti, prešutjeti, zatajiti

zatrȅpot, zatrȅpjen *svrš*. početi lupati nogama po tlu

zatrę̑st, zatrę̑sȅn *svrš*. početi tresti, kratko tresti, zatresti

zatrę̑st se, zatrę̑sȅn se *svrš*. početi se tresti, kratko se tresti, zatresti se

zatrīskȁt, zatrīskon *svrš*. 1. naglo udariti; 2. *3. l.* jako zapuhati (o vjetru); 3. *3. l.* zagrmjeti → **zagrmȉt1**, **zalumbardȁt3**

zatrīskȁt se, zatrīskon se *svrš*. jako se zaljubiti, zatreskati se (ekspresivno)

zatrnȕt, zatȓnen *svrš*. privremeno postati nepokretnim ili krutim, izgubiti osjetljivost (o tijelu ili dijelu tijela) (npr. od zime, iznenadnoga straha i sl.), utrnuti → **ustȓhnut**, **ustrnȕt**, **utrnȕt1**

zatvōrȁt, zatvõron *nesvrš*. 1. pomicati dio ili dijelove čega tako da ne bude otvoreno (npr. vrata, kutiju i sl.); 2. pomicati dijelove vlastita tijela tako da budu u dodiru (npr. usta, oči); 3. uhićivati, smještati u zatvor → **ˣareštōvȁt**; 4. prestajati s kakvom djelatnosti (npr. s radom prodavaonice); 5. prestajati poslovati nakon isteka radnoga vremena; 6. ograđivati, zagrađivati; 7. začepljivati kakav otvor, ispunjavati šupljinu; 8. prekidati dotok čega (npr. vode)

zatvorȉt, zatvȍrin *svrš*. 1. pomaknuti dio ili dijelove čega tako da ne bude otvoreno (npr. vrata, kutiju i sl.); 2. pomaknuti dijelove vlastita tijela tako da budu u dodiru (npr. usta, oči); 3. uhititi, smjestiti u zatvor → **ˣareštȁt**; 4. prestati s kakvom djelatnosti (npr. s radom prodavaonice); 5. prestati poslovati nakon isteka radnoga vremena; 6. ograditi, zagraditi; 7. začepiti kakav otvor, ispuniti šupljinu; 8. prekinuti dotok čega (npr. vode)

zaȕlit, zaȕlin *svrš*. začiniti uljem, zauljiti

zaũlit se, zaũlin se *svrš*. politi se uljem, zamastiti se uljem

zaũvik *pril*. za sva vremena, zasvagda, zauvijek

zauzlȁt, zauzlôn *svrš*. napraviti uzao, vezati u čvor, zauzlati

zauzlōvȁt, zauzlõjen *nesvrš*. praviti uzao, vezivati u čvor, zauzlavati

zavapȉt, zavapîn *svrš*. upraviti vapaj (ob. u molitvama), zavapiti

zaveslȁt, zaveslôn *svrš*. početi veslati, veslajući krenuti, zaveslati

zavȅst, zavedȅn *svrš*. 1. uspostaviti, uvesti; 2. odvesti koga lošim putom, učiniti da pođe po zlu; 3. unijeti, upisati (npr. u knjige); 4. osvojiti (u udvaranju)

zavẹ̄zȁt, zavẹ̑žen *svrš*. 1. svezati, zavezati → **svẹ̄zȁt**; 2. *fig*. obuhvatiti obvezom, obvezati

zavẹ̄zȁt se, zavẹ̑žen se *svrš*. 1. svezati se, zavezati se → **svẹ̄zȁt se**; 2. *fig*. obvezati se

zavidȁt, zavidôn *svrš*. zavrnuti, uvrtjeti, zaviti (npr. vijak) → **zavȉt1**

zavidôn (zavidôni) *pridj*. zavrnut, zavijen (o vijku)

zavidōvȁt, zavidõjen *nesvrš*. zavrtati, uvrtati, zavijati (npr. vijak) → **zavījȁt1**

zavījȁt, zavîjen *nesvrš*. 1. zavrtati, uvrtati, zavijati (npr. vijak) → **zavidōvȁt**; 2. uvijati, zamotavati (ob. zavojem)

zavīkȁt, zavîčen *svrš*. zaviknuti

zavīnȕt, zavînen *svrš*. izvinuti, uganuti, iščašiti → **iskrẹ̄nȕt2**, **šundrȁt**, **uganȕt**, **zavrnût2**, **žgingȁt**

zavīrȉt, zavîrin *svrš*. vireći pogledati, zaviriti

zavirīvȁt, zavirîjen *nesvrš*. vireći pogledavati, zavirivati

zavišćȁt, zavišćôn *svrš*. **vȉšćon** premazati **baketînu** za hvatanje ptica

zavišćōvȁt, zavišćõjen *nesvrš*. **vȉšćon** premazivati **baketînu** za hvatanje ptica

zavȉt, zavîjen *svrš*. 1. zavrnuti, uvrtjeti, zaviti (npr. vijak) → **zavidȁt**; 2. uviti, zamotati (ob. zavojem)

zavlōdȁt, zavlõdon *svrš*. 1. uspostaviti vlast; 2. *3. l.* pojaviti se u velikoj mjeri (npr. o nevolji, bolesti i sl.)

zavōlȉt, zavõlin *svrš*. 1. napuniti, zatrpati; 2. uvaliti; 3. usmrtiti životinju bacanjem u jamu

zavolȉt, zavòlin *svrš*. zavoljeti

zavōlȉt se, zavõlin se *svrš*. 1. *3. l.* napuniti se, zatrpati se; 2. uvaliti se; 3. prevrnuti se, izvrnuti se

zavolȉt se, zavòlin se *svrš*. zavoljeti se

zavonjȁt, zavònjon *svrš*. početi mirisati, zamirisati

zavōrȉt, zavõrin *svrš*. spojiti užarene dijelove kovine, zavariti

zãvraga *pril*. uzalud, nizašto

zavr̄ć, zavr̄žen *svrš*. zametnuti, zagubiti

zavrnȕt, zavr̄nen *svrš*. 1. podviti, zasukati (npr. rukave) → **podvȉt1**, **zagãlit**, **zasūkȁt**; 2. izvinuti, iščašiti, uganuti → **iskrẹ̄nȕt2**, **šundrȁt**, **uganȕt**, **zavīnȕt**, **žgingȁt**

zavrnȕt se, *3. l.* zavr̄ne se *svrš*. zasukati se, podvrnuti se

završȉt, zavr̄šin *svrš*. okončati, završiti → **finȉt**, **svršȉt**

zavrtȉt, zavrtîn *svrš*. 1. napraviti da se što počne vrtjeti, zavrtjeti; 2.

fig. naglo što odlučiti, iznenada što smisliti

zavrtȉt se, zavrtȋn se *svrš*. početi se vrtjeti, zavrtjeti se

zavũć, zavūčȅn *svrš*. zavući

zavũć se, zavūčȅn se *svrš*. 1. ući u (tijesan) zatvoren prostor, šupljinu i sl.; 2. *fig*. ne napustiti kakav zatvoreni prostor, osamiti se → **zabȉt se2**, **zabȍst se**

zazelenȉt se, *3. l*. zazelenȋ se *svrš*. početi se zelenjeti, zazelenjeti se (ob. o prirodi)

zazvîžnjot, zazvîžnjen *svrš*. zazviždati → **zažvîžnjot**

zazvonȉt, zazvȍnin *svrš*. početi zvoniti, zazvoniti

zaželȉt, zaželȋn *svrš*. poželjeti, zaželjeti

zaželȉt se, zaželȋn se *svrš*. zaželjeti se

zažārȉt, zažārin *svrš*. žarenjem dovesti do usijanosti, usijati, zažariti

zažārȉt se, *3. l*. zažāri se *svrš*. usijati se, zažariti se

zažūtȉt, zažũtin *svrš*. kratko pržiti na vrelome ulju (dok ne poprimi žutu boju) (ob. luk)

zažvîžnjot, zažvîžnjen *svrš*. zazviždati → **zazvîžnjot**

zbasȁt, zbasȏn *svrš*. 1. učiniti što manjim, smanjiti; 2. učiniti što nižim, sniziti

zbasōvȁt, zbasōjen *nesvrš*. 1. činiti što manjim, smanjivati; 2. činiti što nižim, snizivati

zbījȁt, zbȉjen *nesvrš*. sabijati, zbijati → **izbījȁt²**

zbījȁt se, zbȉjen se *nesvrš*. sabijati se, zbijati se → **izbījȁt se**

zbȉt, zbȉjen *svrš*. sabiti, zbiti → **izbȉt²**

zbȉt se, zbȉjen se *svrš*. sabiti se, zbiti se → **izbȉt se**

zbǫ̑g *prijedl*. zbog → **cȉća**

zbȍka *pril*. s bočne strane

zbondȇ *pril*. sa strane

zboršȁt, zboršȏn *svrš*. uludo potrošiti

zbrišȁt, zbrišȏn *svrš*. 1. okrznuti; 2. u igri na kartama baciti kartu tako da sklizne po stolu; 3. okliznuti, omaknuti

zbrȉšo *pril*. poprijeko, krivo

zbrufȁt, *3. l*. zbrufȏ *svrš*. naglo izbiti, pojaviti se (npr. prišt)

zbrufȁt se, zbrufȏn se *svrš*. izbaciti bijes, iskaliti se

zbrufōvȁt, *3. l*. zbrufōje *nesvrš*. naglo izbijati, pojavljivati se (npr. prišt)

zbrufōvȁt se, zbrufōjen se *nesvrš*. izbacivati bijes, iskaljivati se

zdȅsna *pril*. s desne strane, na desnoj strani, zdesna

zdrãvi *uzv*. pozdrav pri susretu → **zdrãvi bȋli**

zdrãvi bȋli *uzv*. pozdrav pri susretu → **zdrãvi**

zdrȋl, zdrilȁ, zdrȉlo (zdrȉli) *pridj*. 1. koji je za branje, dozreo (o plodu); 2. *fig*. odrastao, samostalan, odgovoran (o čovjeku)

zdrȉt, zdrȉjen *nesvrš*. 1. postajati zrelim, sazrijevati, zreti; 2. *fig*. dosezati psihičku i/ili fizičku zrelost, dorastati

zdrôv, zdravȁ/zdrãva, zdrãvo (zdrãvi) *pridj*. 1. koji je dobra zdravlja; 2. koji je koristan za zdravlje (npr. hrana); 3. koji nije truo, koji nije pokvaren

zdrôvje, zdrôvjo *s* zdravlje

zȩ̑b *m* 1. prvi pupovi, mladice, izbojci; 2. izbijanje prvih pupova, mladica, izbojaka

zȩ̑ba *ž* vrsta male ptice pjevice, zeba

zȅbot, *3. l.* zȅbo *nesvrš.* pupati, izbijati

zȩ̑c *m* 1. vrsta sisavca, zec; 2. zečje meso, žečevina → **zečȅvina**

zečȅvina *ž* zečje meso, žečevina → **zȩ̑c2**

zejbãncija *ž vulg.* → **zajebãncija** 1. zafrkancija, zafrkavanje; 2. mučan posao, gnjavaža

zȩ̑je, zȩ̑jo *s* vrtno i divlje jestivo bilje, zelje

zelembȍć, zelembōćā *m* vrsta žutozelene gušterice, zelembać

zȅlen, zelenā, zȅleno (zeléni) *pridj.* 1. koji je zelene boje; 2. nezreo, nedozreo (o biljci); 3. *fig.* neiskusan, nedorastao, mlad (o čovjeku)

zȅlen, zȅleni *ž* zeleno raslinje, zelen

zelenȉca *ž* vrsta biljke, zelenika

zelenȉlo *s* zelena boja

zelenȉt se, *3. l.* zelenī se *nesvrš.* isticati se zelenom bojom, zelenjeti se (ob. o prirodi)

zemajskî *pridj.* zemaljski

zemjȁ, zemjȇ *ž* 1. površinski rahao sloj Zemljine kore, tlo; 2. zemljište kao imovina, vlasništvo; 3. (Zemjä) Zemlja (planet); 4. država → **držãva**

zemjȉca *ž* vrsta smokve (stablo i plod)

zȅnica *ž* zjenica → **ˣônjel²**

zȩ̑nso, zȩ̑nsota *m* imenjak

zȅnut, *3. l.* zȅne *svrš.* pustiti mladicu, pustiti izbojak, propupati

zȅra *ž* sitan dio, komadić, mrva

ˣzermôn *m* rođak → **rȍjok**

ˣzermôna *ž* rođakinja → **rȍdica**

zȩ̑ro *s neskl.* ništica, nula

ˣzȅs *m* gips → **gȉps**, **jȅs**

zȩ̑st, zȩ̄bȅn *nesvrš.* trpjeti studen ili hladnoću, zepsti

zȅt *m* 1. muž ženske osobe u obitelji; 2. kćerin muž

zȅznut, zȅznen *svrš.* zeznuti

zȅznut se, zȅznen se *svrš.* zeznuti se

zȅzot, zȅzon *nesvrš.* zezati

zȅzot se, zȅzon se *nesvrš.* zezati se

zgãdit se, zgãdin se *svrš.* osjetiti gađenje prema komu ili čemu, zgaditi se

zgãzit, zgãzin *svrš.* zgaziti

zgȍbit se, zgȍbin se *svrš.* iskriviti se od lošega držanja, zgrbiti se

zgȍbjen (zgȍbjeni) *pridj.* koji je iskrivljen od lošega držanja, zgrbljen

zgotȍvit, zgotȍvin *svrš.* zgotoviti

zgranȁt, zgranôn *svrš.* odvojiti peteljke od grožđa na **granȩ̄rȕ**

zgr̄čit, zgr̄čin *svrš.* snažnim trzajem stisnuti (o dijelovima tijela), zgrčiti

zgr̄čit se, zgr̄čin se *svrš.* sviti se u tijelu, zgrčiti se

zgr̄ćot, zgr̄ćen *nesvrš.* zgrtati

zgrīšīt, zgrīšin *svrš.* sagriješiti, zgriješiti → **sagrīšīt**

zgrnȕt, zgr̄nen *svrš.* zgrnuti

zgrozȉt, zgrozīn *svrš.* jako i neugodno iznenaditi, zgroziti

zgrozȉt se, zgrozīn se *svrš.* postati jako i neugodno iznenađenim, snebiti se, zgroziti se

zgȕžvot, zgȕžvon *svrš.* zgužvati

zgȕžvot se, zgȕžvon se *svrš.* zgužvati se

zībȁt, zȋbon/zȋbjen *nesvrš*. ljuljati u zipci, zibati

zībȁt se, zȋbon se/zȋbjen se *nesvrš*. ljuljati se u zipci, zibati se

zîd *m* zid → **ˣmȋr**

zidõr, zidōrȁ *m* zidar

zīhȁt, zȋhon *nesvrš*. zijevati → **zjãjot**

zihãvica *ž* učestalo zijevanje

zīkva *ž* kolijevka, zipka

zīkvica *ž dem*. *od* **zīkva**, kolijevkica, zipkica

zīmȁ, zimę̑ *ž* 1. hladnoća, studen; 2. zima (godišnje doba)

zīmȁ *pril*. hladno, studeno

zîmi *pril*. tijekom zime, u zimsko doba, zimi

zimȉca *ž* vrsta smokve koja kasno dozrijeva (stablo i plod)

zimogrǫ̑zan, zimogrǫ̑zna, zimogrǫ̑zno (zimogrǫ̑zni) *pridj*. koji je osjetljiv na hladnoću, zimljiv

zȋnski *pridj*. koji se odnosi na zimu, zimski

zjãjot, zjãjen *nesvrš*. zijevati → **zīhȁt**

zjãnut, zjãnen *svrš*. otvoriti usta, zinuti

zlãmen *m* znak križa

zlamenīvȁt se, zlamenȋjen se *nesvrš*. praviti znak križa na sebi, križati se

zlãmenot se, zlãmenon se *svrš*. napraviti znak križa na sebi, prekrižiti se → **prkrstȉt se2**

zlamę̑nje, zlamę̑njo *s* pretkazanje, predznak

zlatõr, zlatōrȁ *m* zlatar (obrtnik)

zlȍ *s* 1. nesreća, nevolja; 2. ružan čin, ružno djelo

zločȉnac, zločînca *m* muškarac koji čini zločine, zločinac

zločînka *ž* žena koja čini zločine, zločinka

zločînstvo *s* najteže kazneno djelo, zločin

zlоćà, zlоćę̑ *ž* zloća

zlôk *m* vrsta korova, slak

zlôto *s* 1. zlatni nakit, zlatnina; 2. *fig*. ono što mnogo vrijedi; 3. *fig*. draga i mila osoba

zlovǫ̑jan, zlovǫ̑jna, zlovǫ̑jno (zlovǫ̑jni) *pridj*. mrzovoljan, natmuren, zlovoljan

zlùja *ž* zločesta žena

zmaćȁt, zmaćȏn *svrš*. umrljati → **izmaćȁt**

zmaćȁt se, zmaćȏn se *svrš*. umrljati se → **izmaćȁt se**

zmaćȏn (zmaćȏni) *pridj*. umrljan → **izmaćȏn**

zmajȁ, zmajȇ̑ *ž* zmija otrovnica

zmǫ̑j, zmãja *m* krilata neman, zmaj

znȁt, znȏn *nesvrš*. 1. biti upućen u što; 2. poznavati koga; 3. biti vješt u čemu; 4. često raditi što, imati običaj, običavati; 5. imati pojam o čemu; razumjeti, shvaćati

znȁt se, znȏn se *nesvrš*. znati se međusobno, poznavati se → **poznãvot se1**

znobȁ, znobȇ̑ *ž* pakost, zluradost, zloba → **malȋcija**

znȍban, znobnȁ, znȍbno (znȍbni) *pridj*. pakostan, zloban, zlonamjeran → **malicijǫ̑z**

zǫ̑b, zȍbi *ž* zob

zobȁt, zȍbjen *nesvrš*. 1. *3. l.* jesti kljucajući; 2. jesti uzimajući zrno po zrno, jesti zrnate plodove

zōbȉt, zõbin *svrš*. zaboraviti → **ˣpozlōbȉt**, **ˣpoznōbȉt**, **pozōbȉt**, **zaborãvit**

zõč *pril*. zašto → **zõš**

zõć, zõjden *svrš*. 1. *3. l.* zapasti (o Suncu) → **zapȁst1**; 2. odmičući nestati s vidika

zõda *pril*. straga, sa stražnje strane

zōdȉva *ž* prepirka, svađa, zadjevica

zōdȕha *ž* bolest otežanoga disanja, astma, zaduha → **ãžma**, **duhãvica**

zǫ̑g *m* 1. kockanje, igranje; 2. mjesto gdje se igra na boće

zogadũr, zogadūrā *m* igrač (ob. na karte ili na boće)

zogarȅla *ž* vrsta dječje igre (preskakanje nacrtanih kvadrata na tlu)

zogãtula *ž* igračka → **ȉgraška**

zōgǫ̑n, zōgǫ̀na *m* 1. prostor za domaće životinje (u dvorištu); 2. *fig*. neuredno mjesto, prljava prostorija

zōgǫ̀rina *ž* miris zagorjele hrane, zagorjelina

zǫ̀hnut, zǫ̀hnen *svrš*. umrijeti (ekspresivno)

zõjmica *ž* ispomoćni uzajamni rad

zōjôm, zõjma *m* kredit, zajam

zōkǫ̑n, zōkǫ̀na *m* zakon

zôl, zlā̀, zlȍ (zlȉ) *pridj*. opak, pakostan, zao

zôlnji *pridj*. 1. koji je odozada, stražnji; 2. koji je na kraju niza ili reda, posljednji

zomônčica *ž* vrsta smokve (stablo i plod), zamorčica

zōnǫ̀jtica *ž* 1. kožica oko nokta, zanoktica; 2. upala tkiva pod noktom

zōpȅrak, zōpȇrka *m* manji izdanak koji raste uz glavni, zaperak

zorȁ, zorę̃ *ž* doba dana kada se počne daniti, zora

zǫ̑rnȉca *ž* jutarnja misa u adventskome vremenu, zornica

zorǫ̑n *pril*. u zoru

zōsȉk *m* rub brazde

zõš *pril*. zašto → **zõč**

zōvȉt *m* obećanje Bogu, Gospi ili svetcu na koje se obvezao vjernik, zavjet

zōvȉtovonje, zōvȉtovonjo *s gl. imen. od* **zōvȉtovot se**, zavjetovanje

zōvȉtovot se, zōvȉtujen se *svrš*. i *nesvrš*. dati/davati zavjet, zavjetovati se

zōzûbnica *ž* otečeno tkivo oko zuba, zazubice

zȓcalo *s* ogledalo, zrcalo

zrilоćȁ, zrilоćę̃ *ž* zrelost

zȓno *s* 1. sitan okruglast plod ili sjemenka; 2. mala čestica nalik na istoimeni okruglasti plod ili sjemenku; 3. *fig*. sasvim mala količina čega, trun, mrvica

zûb *m* 1. koštani organ u ustima; 2. oštriji dio raznih predmeta (npr. na pili); 3. izbočeni kamen u zidu

zūbȁk, zũvka *m* oštriji istaknuti dio različitih predmeta, zubac

zubarȉca *ž* stomatologinja, zubarica

zubãtac, zubãca *m* vrsta bijele morske grabežljive ribe, zubatac

zubȉć *m dem. od* **zûb**

zubõr, zubōrā *m* stomatolog, zubar

zubunȉć *m* vrsta prslučića, košuljice (ob. dječja)

ˣzũnj, zūnjā *m* lipanj (mjesec)

zvȁt, zovȅn *nesvrš*. 1. dozivati; 2. oslovljavati, nazivati; 3. uspostavljati telefonsku vezu

zvȁt se, zovȅn se *nesvrš*. imati određeno ime i prezime, zvati se

zvîr, zvîri *ž* zvijer

zvirīnje, zvirīnjo *s zb*. 1. ukupnost zvijeri, zvjerinje; 2. divljač

ˣzvīrko, zvīrkota *m* živahno dijete

zvīzdȁ, zvizdȇ *ž* 1. zvijezda (nebesko tijelo); 2. simbol ili ukras s pet ili više krakova; 3. vrsta morskoga bodljikaša, morska zvijezda, zvjezdača; 4. vlasi kružno izrasli oko jednoga središta na vrhu tjemena

zvizdȉca *ž dem*. *od* **zvīzdȁ**

zvizdôn, zvizdāna *m* jaka žega, nesnosna vrućina, pripeka → **krîs**, **žȅga**

zvîžnjonje, zvîžnjonjo *s* zviždanje → **žvîžnjonje**

zvîžnjot, zvîžnjen *nesvrš*. zviždati → **žvîžnjot**

zvõn, zvōnā̀, zvōnȍ (zvõni) *pridj*. koji je pozvan, zvan

zvǫ̑n, zvȍna *m* zvono

zvonȁc, zvoncā *m dem*. *od* **zvǫ̑n**, zvonce (npr. živini oko vrata)

zvonȉt, zvonīn *nesvrš*. 1. *3. l.* oglašavati se zvonjavom; 2. pokrenuti zvono (npr. na vratima); 3. *3. l.* odjekivati poput zvona (npr. u ušima); 4. svirati na nekome glazbalu (ob. na orguljama)

zvûk *m* zvuk

Ž

žãba *ž* žaba

žãbica *ž* 1. *dem. od* **žãba**, mala žaba, žabica; 2. kvačica (npr. za kosu); 3. kopča na ženskome stezniku; 4. *mn.* odskakanja plosnatoga kamena na vodi (u dječjoj igri bacanja kamena); 5. donja strana konjskoga kopita

žalbȁ, žalbẹ̃ *ž* žalba

žãlit, žãlin *nesvrš.* 1. osjećati sažaljenje prema komu, sažalijevati; 2. biti u žalosti, proživljavati psihičku patnju

žãlit se, žãlin se *nesvrš.* jadati se, tužiti se → **tūžȉt se**

žãlit se, žãlin se *svrš.* podnijeti žalbu, žaliti se

žãlosno *pril.* tužno, neveselo, žalosno

žãlost, žãlosti *ž* 1. tuga → **tūgȁ**; 2. korota, žaljenje; 3. bijeda, jad

žãlostan, žãlosna, žãlosno (žãlosni) *pridj.* 1. koji je obuzet žalosti, tužan, žalostan; 2. koji je u bijednome stanju, bijedan, jadan; 3. koji je ogorčen, ozlojeđen na koga

žalostȉt, žalostĩn *nesvrš.* činiti koga žalosnim, žalostiti

žalostȉt se, žalostĩn se *nesvrš.* postajati žalosnim, žalostiti se

žãlovonje, žãlovonjo *s gl. imen. od* **žãlovot se**, izražavanje sućuti povodom čije smrti

žãlovot se, žãlujen se *svrš.* i *nesvrš.* izraziti/izražavati sućut povodom čije smrti

žanjȁt, žãnjen *nesvrš.* srpom sjeći, žeti → **žȁt**

žãra *ž* vrsta glinene posude za držanje tekućine, žara

žȁt, žãnjen *nesvrš.* srpom sjeći, žeti → **žanjȁt**

ˣžãtva *ž* košenje i skupljanje pokošenoga, žetva → **žȅtva**

ˣžbȁk *pril.* svom snagom, naglo, brzo

žbandȁt, žbandôn *svrš.* 1. nakrenuti, nakriviti, nagnuti na stranu; 2. *fig.* pogledati poprijeko koga, pogledati koga s netrpeljivosti

žbândo *pril.* ustranu, sa strane

žbandōvȁt, žbandõjen *nesvrš.* 1. nakretati, nakrivljavati, naginjati na stranu; 2. *fig.* gledati poprijeko koga, gledati koga s netrpeljivosti

ˣžbãnja *ž* drvena bačvica za prijenos tekućine (ob. vode)

žbatȉt, žbatîn *svrš.* umutiti jaje vilicom u tanjuru

žbatīvȁt, žbatĩjen *nesvrš.* mutiti jaje vilicom u tanjuru

žbativện, žbativenȁ, žbativenȍ (žbativȅni) *pridj.* umućen (o jajetu)

žbeletȁt se, žbeletôn se *svrš.* uljepšati se, urediti se, našminkati se

žbeletōvȁt se, žbeletõjen se *nesvrš.* uljepšavati se, uređivati se, šminkati se

žbîr *m* uhoda, dojavitelj, špijun

žbīrȁc, žbĩrca *m* vrsta morskoga raka, grmalj

žbirōvȁt, žbirõjen *nesvrš*. uhoditi, špijunirati

žbjãka *ž* bjelilo za cipele

žbjȇgo *pril*. poprijeko, ukoso

žbjȅhnut, žbjȅhnen *svrš*. nehotice izreći što nije trebalo, izlanuti

žbortũn, žbortūnȁ *m* ljubavnik

žbrȅhnut, žbrȅhnen *svrš*. zavikati, zaurlati

žbukȁt, žbukȏn *svrš*. nanijeti žbuku, ožbukati

žbukōvȁt, žbukõjen *nesvrš*. nanositi žbuku, žbukati

ždrīlȏ *s* 1. cjevasti mišićni organ, ždrijelo; 2. klanac; tjesnac

ždrôl *m* vrsta ptice, ždral

žȅć, *3. l*. žȅže *nesvrš*. jako grijati (o Suncu)

žȇdan, žȇdna/žȇlna, žȇdno/žȇlno (žȇdni/žȇlni) *pridj*. koji osjeća žeđ, žedan → **ˣžõdan**, **ˣžõjan**

žȅga *ž* jaka žega, nesnosna vrućina, pripeka → **krîs**, **zvizdôn**

žȇja *ž* potreba za pijenjem tekućine, žeđ → **ˣžõja**

žȅja *ž* 1. težnja, prohtjev, žudnja; 2. osobit znak na tijelu, biljeg na koži

žȇjȁt, žȇjon *nesvrš*. osjećati žeđ, žeđati → **ˣžōjȁt**

žejûd, žejȕda *m* plod česmine, žir, želud

želatîna *ž* želatina

ˣželînje, želînjo *s* nastojanje onoga koji što želi

želȉt, želīn *nesvrš*. željeti

ˣžȅlkovat, žȅlkujen *nesvrš*. priželjkivati

ˣžȇmba *ž* sklapanje braka, vjenčanje

ženȁ, ženȇ *ž* 1. odrasla osoba ženskoga spola; 2. bračna družica, supruga

žȇnčiv (žȇnčivi) *pridj*. ženstven, nježan

ženetȉna *ž augm*. *od* **ženà1**, ženetina

ženȉca *ž* 1. *dem*. *od* **ženà1**, ženica; 2. vrijedna, uredna žena

ženȉt, žȅnin *nesvrš*. uzimati za ženu, ženiti

ženȉt se, žȅnin se *nesvrš*. 1. stupati u brak (o muškarcu); 2. ići s djevojkom u namjeri da je isti oženi

žȇnkonje, žȇnkonjo *s gl*. *imen*. *od* **žȇnkot → hlȇnconje**

žȇnkot, žȇnkon *nesvrš*. cmizdriti, cendrati → **hlȇncot**

ženskadȉja *ž* ženska čeljad

žȇnski *pridj*. koji se odnosi na žene, ženski

žȇnsko *ž* ženska, žena

žȅp, žepȁ *m* džep

žepȉć *m dem*. *od* **džep**, džepić

žerȁt, žȅren *nesvrš*. 1. *3. l.* jesti, ždrati (o životinjama); 2. *fig*. *pejor*. halapljivo, pohlepno, pretjerano jesti (o čovjeku); 3. *3. l.* imati svrbež (o dijelovima tijela), svrbjeti

žerȁt se, žȅren se *nesvrš*. 1. češati se; 2. *fig.* izjedati se, mučiti se (od briga, teških misli i sl.) → **grȉst se**, **skonsumōvȁt se**, **tarmȁt se**, **tormentȁt se**

žerãva *ž* žar, žerava

žerõnje, žerõnjo *s gl*. *imen*. *od* **žerȁt**, 1. jedenje, ždranje (o životinjama); 2. *fig*. *pejor*. halapljivo, pohlepno, pretjerano jedenje

žestȍk, žestokȁ, žestokȍ (žestȍki) *pridj*. 1. koji je temperamentan, nagao, oštar (o čovjeku); 2. koji je

oštroga okusa, suviše začinjen (o jelu); 3. koji je jak, s velikim postotkom alkohola (o piću)

žestokò *pril*. 1. temperamentno, naglo, oštro; 2. tako da je oštroga okusa, suviše začinjeno (o jelu); 3. tako da je jako, s velikim postotkom alkohola (o piću)

žešćinà, žešćinē̜ *ž* osobina onoga koji je žestok ili svojstvo onoga što je žestoko, žestina

žē̜šćȉt, žē̜šćin *nesvrš*. izazivati gnjev, ljutiti, žestiti

žē̜šćȉt se, žē̜šćin se *nesvrš*. gnjeviti se, ljutiti se, žestiti se

žȅtva *ž* košenje i skupljanje pokošenoga, žetva → ***žãtva**

žȅžin *m* vrijeme suzdržavanja od hrane, post → **pȍst**

žežinȁt, žežinôn *nesvrš*. držati post, postiti → **postȉt**

žgingȁt, žgingôn *svrš*. izvinuti, uganuti, iščašiti → **iskrē̜nȕt2**, **šundrȁt**, **uganȕt**, **zavīnȕt**, **zavrnȕt2**

žgorȁc, žgorcȁ *m* kvrga, izraslina (od udarca)

žgorcȁt, žgorcôn *svrš*. učiniti da što napukne, nacikne (ob. o staklenim predmetima)

žgvacȅt *m* samo kao ▲ *na žgvacȅt* umućeno, izmiješano (ob. o pripremi jaja)

žȉca[1] *ž* dio pribora za jelo, žlica

žȉca[2] *ž* 1. žica (npr. bakrena, čelična i sl.); 2. struna (na glazbalu)

žȋgavica *ž* kopriva

žȉgerica *ž* jetra (životinjska)

žȉgnut, žȉgnen *svrš*. 1. *3. l.* prouzročiti snažan trenutačan bol; 2. *fig*. bocnuti koga riječima

žȉla *ž* 1. krvna žila; 2. donji dio biljke (u zemlji), korijen → **kȍren**

žȉlov (žȉlovi) *pridj*. 1. koji je pun žila; 2. *fig*. koji je čvrst, otporan, izdržljiv (o čovjeku); 3. *fig*. koji je tvrd (o jelu)

žȋr *m* biljna hrana za stoku

žirônt *m* osoba koja čime jamči za drugoga, garant, jamac → **jōmȁc**

žīv, žīvā̀, žȋvo (žȋvi) *pridj*. 1. koji živi, živ; 2. koji je pun živosti, živahan, nemiran; 3. koji je jarko obojen, kričav, izrazit; 4. koji je nekuhan, nepečen, sirov (o jelu)

žȉva *ž* srebrnobijela kovina (pri običnoj temperaturi tekuća), živa

žīvȁc, žȋvca *m* živac

živinȁ, živinē̜ *ž* tegleća domaća životinja (skupno i pojedinačno)

žīvȉt, žīvȅn *nesvrš*. 1. biti živ, u životu, postojati; 2. provoditi život na kojemu području, prebivati, stanovati; 3. provoditi život u određenim okolnostima

živjȇ̜nje, živjȇ̜njo *s* stanje u kojemu se nalazi onaj koji živi ili ono što živi, življenje → **živȍt2**

žīvo *pril*. na živ način, živahno, živo

žīvo, žīva/žīvega *s* tegleća domaća životinja (osim magarca) (skupno i pojedinačno)

živȍt, životȁ *m* 1. stanje bića od rođenja do smrti; 2. stanje u kojemu se nalazi onaj koji živi ili ono što živi, življenje → **živjȇ̜nje**; 3. čovječje tijelo; 4. životna snaga, živost, vitalnost; 5. opis života, životopis

žīžnica *ž* masna izraslina na koži

žīžula *ž* vrsta stabla crvenosmeđih jajastih jestivih plodova (stablo i plod), čičimak, žižula

žlîb *m* oluk, žlijeb

žlînga *ž* kopča na cipeli

žmarȉt, *3. l.* žmarî *svrš.* izgubiti boju (o tkanini), izblijedjeti → **cmarȉt**, **izblīdȉt**, **ižmarȉt**

žmarīvȁt, *3. l.* žmarĩje *nesvrš.* gubiti boju (o tkanini), blijedjeti → **blīdȉt2**, **cmarīvȁt**, **ižmarīvȁt**

žmȉnac, žmînca *m* vrsta divlje zeljaste biljke, kozlac

žmīrȉt, žmĩrin *nesvrš.* gledati gotovo zatvorenim očima, žmiriti

ˣžmǫ̑rfij *m* grimasa, kreveljenje

žmũl, žmūla *m* staklena čaša

žnjũt, žnjūtā *m* kost od koljena do gležnja, golijen

ˣžõdan, žõdna, žõdno (žõdni) *pridj.* koji osjeća žeđ, žedan → **žẽdan**, **ˣžõjan**

ˣžõja *ž* potreba za pijenjem tekućine, žeđ → **žẽja**

ˣžõjan, žõjna, žõjno (žõjni) *pridj.* koji osjeća žeđ, žedan → **žẽdan**, **ˣžõdan**

ˣžōjȁt, žõjon *nesvrš.* osjećati žeđ, žeđati → **žẽjȁt**

ˣžōkǫ̑n, žõkna *m* đakon

žôl *pril.* žao

žōlȍ *s* 1. obli kamenčići na obali, oblutci; 2. dio obale prekriven oblutcima

žôlve, žôlvih *ž mn.* otečene vratne žlijezde

žôlvov (žôlvovi) *pridj.* koji ima **žôlve**

žȑnja, žȑnjih *s mn.* mlin za ručno mljevenje žita, žrvanj

žûč, žûči *ž* 1. žučni mjehur; ˣ2. *fig.* jetkost, gorčina, pakost

žudȋj, žudȉja *m* 1. sljedbenik židovske vjere; 2. *fig.* zao muškarac

žudȋjka *ž* 1. sljedbenica židovske vjere; 2. *fig.* zla žena

žudȋjski *pridj.* židovski

žufrôn, žufrãna *m* vrsta biljke proljetnice, šafran

žũj, žūjā *m* 1. zadebljali sloj kože (ob. na ruci ili nozi) nastao pritiskanjem ili trenjem, žulj; 2. *mn. fig.* teško stečena zarada, rezultati teškoga rada

žūjȁt, *3. l.* žũjo *nesvrš.* pritiskom ili trenjem stvarati žulj, žuljati

ˣžȕka *ž* vrsta grmolike sredozemne biljke žutih cvjetova, brnistra, žuka → **brnȉstra**

ˣžȕkal, žȕkla, žȕklo (žȕkli) *pridj.* koji ima kiseo okus, ukiseljen, pokvaren

žȕknut, *3. l.* žȕkne *nesvrš.* dobivati kiseo okus, ukiseljivati se, kvariti se (npr. vino i sl.)

žumônce *s* žutanjak

žûnta¹ *ž* dodatak čemu (općenito)

žûnta² *ž* tetiva, mišić

žuntȁt, žuntôn *svrš.* nadodati, pridodati, priključiti → **užuntȁt**

žuntȁt se, žuntôn se *svrš.* pridodati se, priključiti se → **užuntȁt se**

žuntōvȁt, žuntõjen *nesvrš.* nadodavati, pridodavati, priključivati → **užuntōvȁt**

žuntōvȁt se, žuntõjen se *nesvrš.* pridodavati se, priključivati se → **užuntōvȁt se**

žurnôta *ž* nadnica

žût, žūtā, žûto (žũti) *pridj.* žut

žutȉca *ž* vrsta bolesti, žutica

žutȉnica *ž* vrsta jestive zeljaste biljke

žūtȉt, žūtin *nesvrš*. činiti žutim, žutiti

žūtȉt se, žūtin se *nesvrš*. isticati se žutom bojom, žutjeti se

žutokjūnȁc, žutokjūnca *m* 1. kos žutoga kljuna; 2. *fig*. neiskusan, nezreo momak

žužnjȉt, *3. l*. žužnjī *nesvrš*. zujati, šumiti (u uhu)

žvãla *ž pejor*. usta čovjeka

žvampȉt, žvampîn *svrš*. → **izvȉtrit**, **ižvampȉt** 1. *3. l.* ishlapjeti, ispariti; 2. *fig*. postati senilnim, poseniliti → **porebambȉt**, **rebambȉt**

žvampīvȁt, žvampījen *nesvrš*. → **ižvampīvȁt** 1. *3. l.* ishlapljivati, isparavati; 2. *fig*. postajati senilnim, seniliti → **rebambīvȁt**

žvȅlat, žvȩ̄ltā, žvȩ̄lto (žvȩ̄lti) *pridj*. okretan, hitar, žustar

žveltȅca *ž* okretnost, hitrost, brzina

žvȩ̄lto *pril*. okretno, hitro, žustro

žveljarîn *m* budilica → **žveljerîn**

žveljerîn *m* budilica → **žveljarîn**

žvîžnjonje, žvîžnjonjo *s* zviždanje → **zvîžnjonje**

žvîžnjot, žvîžnjen *nesvrš*. proizvoditi zvižduk, zviždati → **zvîžnjot**

žvodîn *m* vrsta metalnoga suda s polukružnom ručkom (ob. se u njemu nosila mokraća i prolijevala ili voda s bunara)

OSTALI PRILOZI

Pavle Valerijev

1. Pjesmice

- O ti zvizdo ča letiš,
  podoj meni ča želin,
  ča očima vidin,
  da rukon stvorin.
  (dok pada meteor)

- Fola Bogu i Božiću
  da je mesa u lončiću,
  A kal mesa ponestane
  Udri loncon obo skale.

- Eto frotar golubus
  Bižte, dica, pol kupus.

- Svaki(n) svetac koji(n) osvane
  ti gariful, vilo, imaš,
  ča ga meni ne darivaš
  al bojega draga imaš.

- Manastiru svete Klare
  darivan ti ćer jedinu,
  ćer jedinu Mandalinu.

- U tebe je čelo
  vlasi pokrijeno
  kano vedro nebo
  kad se naoblači.

- Okren, okreni se
  srdajcu mome,
  okren, okreni se
  na bile prsi moje.

- Marice divojko
  poštenega roda
  ti ne peri robu
  pokraj moga broda.
  Ja ću prati robu
  di je mene voja.
  Ako si gospodar
  ol tvojega broda
  al nisi gospodar
  ol sinjega mora.

- Vilo, dvi jabuke
  ke ti je majka dala,
  bi li, dušo, jednu
  meni darivala.

- Ako si legla spat
  bila ti laka noć.
  Svi onjeli ol raja
  bili ti na pomoć.
  Bložena postija
  na kojoj počivaš
  i pribili lancuni
  s kima se pokrivaš.

- Prostite susidi
  ča vas moj glas budi
  ovde vila moja
  (za kojon ja žudin).

- Vapore, vapore,
  da bi se proseo
  ti si moga draga
  pul Pole odveo.

- Meni se je snilo
  da je tvoje lice
  pokraj moga bilo.

- Lupežice srca moga
  ča si ukrela srce moje.
  Vrati mi ga, lupežice,
  ili moje ili tvoje,
  samo nek se srce zove.

- Ol kal san se rodi
  i poče gojit
  Bog mi te je obeća
  da ćeš moja bit.

- Jubavi, jubavi,
  vrôj ti odni kosti,
  već si mi skončala
  cvit moje mladosti.

- Oj, da bi umrla
  dobren mužu žena
  pa da bi ja mlada
  na gotovo sela.

- Oj luda, ludice,
  pameću se zberi,
  eto ti zima gre
  draga odaberi.

- Jutrnja rosice,
  ne padaj na cviće
  jer ga vila moja
  suzican zalije.

2. Kalendarij

- Došli smo vas pozdraviti
  i veselje navistiti:
  Da se rodi Isus slavni
  Isus slavni milostivi
  i nazvat van dobre svelce
  dobre svelce ol Božića.
  Ol Božića sveti Stipan,
  Ol Stipana sveti Ivan,
  Ol Ivana sva Mladinca,
  Ol Mladinca sva Salveštra,
  Ol Salveštra Mlodo lito
  da van bude stanovito.
  I litoske i do lita ode
  Na dobro van Mlodo lito dojde.

- Kandalora zima fora,
  za njon gre sveti Blož
  koji govori da je lož.
  Za njin gre sveta Justina
  koja govori da je istina.

- Sveti Antun opat
  vazmi motiku – hol kopat.

- Pol vejače – loza plače.

- Sveti Matija – led razbija.

- Sveti Grgur popa – sve gadaline vonka.

- Čuvoj se morčanoga sunca.

- Jurjevišće, Markovišće, meju njima don, godišće.
- Sveti Onte – poli glave.
- Sveti Ivan svitnjok.
- Agust – dicu pokust.
- Sveti Lovre – pečenica.
- Velo Gospa – prvo zvizda zime.
- Svi sveti – prvi Božić.
- Mratinje lito.
- Sveti Martin – provrti karatil.
- Sveta Kate krsni don,
  do Božića misec don.
- Misečina sve ka don,
  sveti Mikula kapiton.
- Sveti Luka u jorbole tuka.
- Sveta Luce, doj mi sunce
  da ogrijen noge i ruke.
- Sveti Toma – ubij projca doma.
- Do Božića ni zime ni gloda.

3. Vlastita imena (osnovna i izvedena)

- Albȇrto, Andrïja, Ãntica, Antĩn, Antộn;
- Bȩ̄pë, Bëpo, Bīrnë, Bjộnda, Bǭrë, Bǭžë, Bộžica;
- Danïca, Dījä, Dijâna, Dījë, Dĩnka, Dĩnko, Dǫ̣mä, Dòmica, Domîna, Domînko, Domušȩ̑ra, Dǫ̣ra, Dōrë, Dǫ̣rica, Dorîna, Drâgo, Dūjë;
- Đûro;
- Fīlä, Fīlë, Filïp, Fjûra;
- Frānä, Frančïska, Franïć/Franĩć, Frãnka, Frãnko, Frōnä, Frōnë;
- Ivãnko, Īvë, Ïvica, Ivïć, Ivôn;
- Jãkica, Jãkov, Jänislav, Jȩ̄lä, Jȩ̄lë, Jëlena, Jëlica, Jëra, Jȩ̄rë, Jërica, Jerïć, Jȩ̄rka, Jȩ̄rko, Jȩ̄rkula, Jōkö, Jōnë, Jǫ̣rjo, Jovãni, Jǭzë, Jūrë, Jurëla, Jùrica, Jurïć, Jûrka, Jũrko, Juvanîn;
- Kātë, Kätica, Katîna, Këka, Këkica, Kekîna, Këko, Kōtä, Krȩ̄šö, Kûzma;
- Lîva, Līvë, Lîvica, Lîvija, Lǫ̣vrë, Lovrę̧nco, Lûka, Lùkica, Lukïć, Lukīnäc, Lùkrca, Lūkrë, Lùkrica, Lukrîna;
- Mãndala, Mandalę̧na, Mandalîna, Mändë, Mandîna, Margarîta, Mãrica, Marjôn, Markïć, Markîza, Mãrkus, Mãrula, Mätica, Matĩj, Mâto, Matöša, Mëtod, Mïkica, Mikïć, Mīkö, Mikùla, Mikùlica, Mĩrko, Mîro, Mōrä, Mōrë, Môrko, Mōtë;
- Nadalîn, Nedïja, Nōdë;
- Ōndrë, Ōntë, Osîb;
- Pãval, Pãvica, Pavïć, Pȩ̄rë, Përica, Pȩ̄rko, Përula, Pëtar, Petrïć, Pjerîn, Pję̧ro, Pōvë, Prǭšpë;

- Sîbo, Siburĩna, Stānä̃, Stãnka, Stĩpančić, Stipãnica, Stīpȅ, Stipĩćć, Stĩpon, Stipurĩna, Stōnȅ;

- Šīmȅ, Šĩmica, Šĩmun, Špîro, Štȩ̄fȅ;

- Tòma, Tòmas, Tomâžo, Tǭmȅ, Tomĩćć, Toncûlo, Tǫ̃nči, Tǫ̇ni, Tǫ̃nko;

- Ūrä̃, Ù̃rica;

- Vālȅ, Valĩćć, Vīcä̃, Vīcȅ, Vicîna, Vĩnka, Vĩska, Vĩsko;

- Zȍrica, Zorĩćć, Zǫ̃rko, Zǭrȅ, Zǫ̇rzi;

- Žî(v)ko, Žōnȅ, Žõnko

4. Ložiška prezimena (s nadimcima)

DOMAĆI:

- **Antïčević (Antïćevi):**
  Ajûntov, Gǭbë s Mëje, Krmejôn, Prsùrica
  Kanãja
  Kǭzë, Kozinïca
  Pïslić
  Pjȩ̄rotovi
  Šamōtë, Bulîna
  Škerunïć, Škȩ̄rka, Kjōkȍ
  Žanëtovi

- **Barïšić (Barïšini):**
  Antǭn
  Govëc
  Krōjëvić
  Pïpini, Kolûmbin, Matȍša

- **Biskūpȍvić:**
  Mȩ̄dë, Medinï
  Mīšïć
  Štǭtë (Štotinï)
  Žëpo, Žëpotovica

- **Brȁdašić (Brȁdašićevi):**
  Baćulîn
  Delïja Jȩ̄rko, Jũrko, Pȩ̄rko
  Mǭnče
  Pȍbo
  Karlëto, Glūhȍ
  Sǭvë

- **Čekālȍvić:**
  Bībȁk
  Grižũn
  Jônke (Martîn)
  Kjokĩn, Ȉza rẹ̑da, Lȕkrčica, Šnȁjder
  Kjȕčica (Stipȉć)
  Kvasȉnica
  Vȅli Jẹ̄rȅ
  Žanȅto (Jovãne)

- **Dọ̄mȉć:**
  Kọ̑nšul, Bẹ̄zȉć (Čūmbrȅ)
  Tȍmini
  Bīlȅ
  Sȉla (Kunkãlo)
  Gvozdīnȍvić
  Lẹ̄šȅ
  Tọ̑ni, S Mãčića (Lešandrînka), Krnevalȉć
  Stipȉć
  Čȉča, Čičinȉca
  Lončȉć
  Markȉćevi (Perîna)
  Špīrȅ, Mãle, Hunčônka, Sȑbija
  Para Jãkov
  Žȉža, Žȉžini, Črnȁk

- **Franjọ̑la:**
  Bilinȉ

- **Îvko (Îkotovi):**
  Brsãta
  Grgȉca
  Kọ̑la
  Mīćȅ, Lōvȅ (Stīpȅ Mićẹ̄, Lûka Lovẹ̄, Dōrȅ Îkotov)

Macigâro
Mekinjãča
Pulicjȍt

- **Jȕrać:**
  Brkĩn (Ćulum)
  Frôtrov
  Jurȅla
  Nadôlov, Gǫ̑rnji, Dǫ̑lnji (Šīmȉć)
  Šǫ̑lta
  Škrnavȅlo

- **Jȕras:**
  Krunĩn
  Marîčini
  Mižȅrini (Ungarȉja)
  Škôrpa

- **Jurãšin:**
  Nasradîn, Zōnzë (Rūnjë, Mōškȍ)

- **Jũrin/Jurĩn:**
  Dujinȉca
  Kȅla
  Kōvë
  Kâcotov (Lîra, Fẹ̑rdë – Ferõl, Pȉdi Mȉdi), Kãnava
  Pagôn
  Ȕši

- **Lombârdić:**
  Pošćẹ̄rǫ̑v (Mùto)
  Kûzma
  Meštra Lǫ̑vrë

- **Lûčić:**
  Lûčini
  Īvë̄
  Žōnë̄
  Vïsko (Vïskovi)

- **Marïnov:**
  Manjâgo (Pišalëto)

- **Mïšetić:**
  Pūjko, Tomâžo
  Këkota

- **Pâvlov (Pôlovi):**
  Antöši, Mĩrko
  Bratöši, Buratĩn, Mîrula
  Kę̄njčevi, Bǭžë̄, Božinïca
  Nadolîn, Čŕka
  Lošinï, Ramę̄ngo
  Spŕta
  Repūjök, Popäk
  Stivônka
  Šutulîn

- **Pę̄rïć:**
  Glušïć
  Lę̄mö
  Plīšë̄ (Jǭbö, Kišïlo)
  Rę̄čevi
  Šĩnčev, Čīmäk

- **Pôldo**

- **Rakẹ̑la (Rakȅlini):**
  Bãbin
  Bẹ̄jȅ
  Bȍso
  Bogomȍja, Bọ̑žica (iz Borîc)
  Brnȉćev
  Beljūrȅ, Kjakȕša, Zorȉć, Mȕja
  Būgrȅ
  Črnȉca
  Gȅtor
  Glūhȍ, Gluhinȉ (Fȉfi)
  Gȕcin
  Košćẹ̑, Cẹ̑rko
  Lȍlin (Šȉlo, Kačȉka, Pȕči)
  Lešôndrov
  Lukīnȁc
  Lȉvije (ispol Mãčića)
  Franȉćev (Gūdȁc)
  Muhosẹ̄rȅ
  Mȉčul
  Plîvo
  Pinȉca
  Remȅtini
  Rōdȅ
  Rȉca
  Škampavȉja
  Vȅli Mikȕla

- **Sȁpunar (Sapunōrȍvi):**
  Vȅli Sapunōrȍvi, Šere Marjȅte, Šere Memẹ̄, Vȉska
  Pjẹ̑rotovi
  Šere Stonẹ̄
  Pãvica
  Tȕtovac, Tȕtočevi

Zorȉćev, Jûbo (Mandrȉje)
Bandîrica
Lōskȍ
Škrdambȅg
Marȉje
Pȅrula
Katȕšini, Golinȉca, Zǫ̑rko
Bortinȉ, Milnôrka, Tǫ̑nci Pinjãtica
Mãrkus (Pūčȅ), Rȍko
Tapunȉćevi, Marjônovi
Fôlfo
Spūcȅ
Sōlȅ
Bukalũn
Hlūnjȅ

- **Sapunarȉć:**
  Cūrȅ (Ribǫ̑li)
  Frȁmbrk
  Parantǫ̑nijo
  Tûrko (Mišînka)
  Žanpōvȅ

- **Sȕčić**

- **Svetînčić**

- **Šimūnȍvić:**
  Lǫ̑zȅ, Šîvo
  Splȉka

- **Valę̑rijev:**
  Smǫ̑kȍ, Franȉnica
  Špîro

Valïć
Glǫ̃rija
Jerïćevi, Krĩvi kampanę̂l
Bīlẽ (Ōntë, Kâro, Žbândo, Jök)
Zaharïja, Juvanîn
Volinïca
Frančïskovi (Gãćerica)
Dǫ̃mẽ (Stïpon)
Mäjar (Palmîro)
Pojarǔše (Turïca)

- **Vīcin:**
  Bōćẽ, Botïnica
  Kapolǫ̃go
  Pulę̃nta
  Krivinïca

STRANCI:

- **Trebǒtić** (Bobovišće)
  Pǔpica
- **Rādĭć** (Bobovišće)
- **Nōzôr** (Poljica)
- **Bālĭć** (Dugopolje)
  Dugopǫ̃jäc
- **Štambǔk** (Selca)
- **Zuãnić** (Sutivan)
- **Rodǫ̃lfi** (Sutivan)

- **Krīvȉć** (Sinj)
- **Rākȍ** (Imotski)
- **Màtas** (Supetar)
- **Martīnȍvić** (Donji Humac)
- **Ùroda** (Pirovac)
- **Davẹ̑rio** (Karlobag)
- **Paić** (?)
  Jandãram
- **Mùrvar** (financ)
- **Stipānȍv** (financ)
- **Ćepûlo** (financ)
- **Cervọ̑ne** (Italija)
  Pujîz, Pujîška, Arhônjel
- **Vazôn** (Italija)
  Šarafîn

5. Imena mjesta – toponimi u ložiškome odlomku

- Balavïnjica
- Batïnovo
- Bënje
- Bikarïja
- Blãto
- Blogãlišće
- Bočäc
- Bočïć
- Bǫ̑k
- Borïce
- Borïć
- Brîzi
- Brīžäk
- Bulônke
- Čę̑lca
- Čelïne
- Čëlinski doläc
- Čelö
- Čimatǫ̑rij
- Čôvla njïva
- Črjëni rę̑d
- Čŕmanj
- Doläc
- Dolčïć
- Drãče
- Dragünovo
- Dũbje
- Dügo njïva
- Dulčïne
- Dümanski doläc
- Gajïna
- Gnjojïce
- Gomïlica
- Grãhovišće
- Grïpe
- Gromîn doläc
- Hrõnjčev ratäc
- Hunčäc
- Jadrĩjev prodǫ̑l
- Jelövice
- Ję̑rkova njïvica
- Jëže
- Jûnča rôvan
- Jûrjeva njïvica
- Kalïna
- Kãmenovo glavïca
- Kargadũr
- Kīhövа spïla
- Knježïca
- Kopošônta
- Korïto
- Kozõr
- Krtïne/Kartïne
- Krũbjakovo
- Krũševo njïva
- Krvõvo njïva
- Kučäc
- Kupïnove lūkë
- Lajtïć
- Lę̑bra
- Lešôndrov ratäc
- Lǫ̑kǫ̑v hûm
- Lövkva
- Lövkvica
- Mãčić
- Meglavïce
- Mëja
- Mîčo stīnä
- Mihǫ̑j doläc
- Mihǫ̑j rôt
- Milötin dûb
- Mirãča
- Mõli brîg
- Mõli hûm
- Mõlo bōndä
- Mŕtina
- Nerezïne
- Nōzörova kãla
- Onö selö
- Osïčina
- Oskörušica

- Oskörušni hûm
- Paklenïca
- Pãsika
- Pijãca
- Pïrišnji doläc
- Pîsk
- Pistürica
- Pišćäk
- Plöšno gũbno
- Planïca
- Plãža
- Plitvïna
- Pöbova glavïca
- Pobřje
- Počivãla
- Pödan selä
- Pogrộvje
- Pol Drãče
- Pol jutïcu
- Pol koprïvu
- Pol Korïto
- Pol Oskörušni hûm
- Pol spïlu
- Pol sučệlnik
- Pölhume
- Pộlov dvộr
- Pộvje glavïce
- Požõr
- Přbova glavïca
- Přdavica
- Pribočäc
- Priböčje
- Prodộl
- Pujîz
- Račïć
- Rãkova njïva
- Rãkovo
- Rãpišće
- Raskrîžje
- Ratäc
- Ravônca
- Rôt
- Rôvan
- Sičïne
- Spïlice
- Srčëno gomïla
- Stazïca
- Stinïva
- Stomörica
- Stôn doläc
- Stõri dvộr
- Stõro vodä
- Stranïca
- Strišnjî prodộl
- Strõnä ol Pîska
- Šïbenova njïva
- Šimũn doläc
- Širöki doläc
- Šupurïna
- Tïha mõlo
- Tïha vělo
- Tomïšić doläc
- Vělі brîg
- Vělі doläc
- Vělі rệd
- Vělo bõndä
- Vělo glõvä
- Vělo njïva
- Vělo smřča
- Vělo strõnä
- Vîčjo lũkä
- Vř selä
- Vrïla
- Za Ložîšće
- Zabertînovo
- Zägrada
- Zalošä glõvä
- Zãred
- Zïrine
- Zobrîžje
- Žerënica
- Žĩvo njïvica
- Žufranïć

6. Ostalo (izreke, kletve i psovke, poslovice, pozdravi, želje)

- Ako lãže kozȁ, ne lãžu rȍzi.
- Ako ti je svǫ̃j, dãje ga stǫ̃j.
- Ȁl su tȅbi podȏnä nebesä.
- Ȁla da je banîc.
- Ȁsti (nëga)!
- Bȉće čä Bǫ̑g dõ.
- Bȉž ȍl doma, a dȍma kal dǫ̑ša.
- Bǫ̑g.
- Bǫ̑g ti dô dobrȍ.
- Bǫ̑g van bî nã pomoć!
- Bǫ̑g van dô zdrôvje!
- Bǫ̑g van dô, dôjte čagǫ̑!
- Bǫ̑g van odvrōtî jūbôv!
- Bǫ̑g van plōtî!
- Bȍgu (mojẹ̑n) fōlä.
- Bȍra ti.
- Čа jë punȍ, plîrko grẹ̑.
- Čä mãška kȍti, svë mȉše lȍvi.
- Čä trĩzan mȉsli, pijôn govȍri.
- Čä za kȍga nĩ(n), lîpo mu ne stojĩ.
- Činīdù mi zûbi vȍdu.

- Čȓno rȉlo!
- Ćapôjte se za guzȉcu!
- Ćȉka ko sȅ jȋdi.
- Da su zõjmice dobrȅ i ženȅ bi se zajȉmole.
- Dãrovanen konjȕ ne glȅdoj zûbe.
- Dȁt rȋči na kȍnat.
- Dȉ si bî kal je grmȉlo.
- Dȍbar ȉli mȍdar.
- Dȍbar kô krȉk.
- Dobrȁ vȅčer.
- Dobrȅ su i skûše kal nȉ(n) lokãrod.
- – Dobrȍ dȏšli!
  – I bȍje vas nõšli!
- Dobrȍ jȕtro.
- Dobrȍ prȏšli!
- Dobrȍ van se rasvanȕlo!
- Dȏće dôn i svîta će donȋt.
- Dȏće kȍska nã vodu – ćapȁće se zã nogu.
- Dôjte mãteri dītȅ.
- Dȏša mi je kîn ȕ srce.
- Dȏša vrôg po svojȅ.
- Dȏša vrôg ũ te!
- Ȅvala.

- Fola Bögu.
- Fōlä.
- – Fõljen Isùs!
  – Vãzda bùdi.
- Glèdoj mãter – vazmì ćȩ̑r.
- Glèdoj, a ne tȉč!
- Glõdan po večȅri.
- Gǫ̑spä me iskrīvȉla!
- Gǫ̑spä van pomǫ̑gla!
- Grȩ̑ po vijǫ̑licoh.
- Grôd ol čovȉka.
- Grǫ̑m te ubî!
- Grǫ̑m udrî ũ te!
- Hömo nãprid, vȉdićemo bö̀je.
- Hö̀te k nôn. Ako van se jũbi, ča jȅ Bǫ̑g dô i kù̀ća.
- I mö̀ljen i kũmjen.
- I sù̀tra se jȋ.
- I u mãlo i u krõlko.
- Ȉh, pãsja nö̀go!
- Ȉli gãće uz guzȉcu ȉli gãće niz guzȉcu.
- Ȉša je na kvasȉnu.
- Ȉšće grizȉlo ča bȉ izȉlo.
- Ȉšla je po zlȩ̑n pūtù.

- Ȉšla jūbôv ù kosti.
- Iz kolȉna u kolȉno.
- Izȉla ga je gorȁ.
- Izȉlo hi je vesȇlje.
- Izȉlo te!
- Izõšlo dȉlo na vȉdilo.
- Jazȉk zã zube!
- Jednȁ bȕle ne tȉla, drȕgo Bȍga molȉla.
- Jȍš je ù Boga dažjȁ.
- Jûrjevišće, Mârkovišće, meju njȉma dôn, godȉšće.
- Kal je zīmȁ i u tȉkvi je zīmȁ.
- Kal nī(n) Mãrice, nekȁ nī(n) ni cvīćo.
- Kal se ćũko, na mōnȉ se ćũko.
- Kal se tȋše, tȁl ne bȋše.
- Ko sȅ uzvīsi da se ponīzi.
- Kȍga dȍma nī – njȅmu dȉla nī.
- Kȍga je gūjȁ ujȉla i gȕšćerice se bojī.
- Kȍga srbī, nekȁ se čȅšje.
- Kȍme je tȋsno, nekȁ se prȅće.
- Kȓv nī(n) vodȁ.
- Kȓv po žȉli, a tȉkva po vrīži.
- Kȕga te pomȅla!
- Kvrôgu mȋh i mȁst!

- Kvrôguc!
- Kộ mȍže i kộnj mu mȍže.
- Kộ nĩmo pãmeti, jȅmo nȍge.
- Kộ poštệnjo nĩmo, sramotộn se dĩči.
- Kộ potệže da natệže.
- Kộ pri divộjci – divộjka njegȍva.
- Kộ u vĩtar pjūjȅ, na obrôz mu pãdo.
- Lãji, kȕče, dĩ si vệžen.
- Laku nộć.
- Ma znôš da je līpȁ, kòmu je drōgȁ.
- Mȅni je pr glovộn.
- Mĩran kô cȍk!
- Mîron mĩri – cinộn cīnĩ.
- Mojȅ te ȍči ne vĩdile!
- – Na dobrȍ van dộša Vȅli pệtȁk!
  – I vôn i svĩma vãšima.
- – Na dobrȍ van dộšli vȅli jônci!
  – I vãmi i svĩma vãšima na spasệnje kal smo dȍškoli!
- – Na dobrȍ van dộšlo porojệnje Gospodĩnovo!
  – I vôn i svĩma vãšima.
- Na jednȕ rekũć (i ostãlo).
- Na mĩru ol zlôta.
- Na zlȕ pệt.
- Namĩri se je na mârke.

- Nȅ bilo te!
- Ne bȕdi/bȕd/bȕl mu zlȁ.
- Ne dõ Bọ̑g kozȉ dȕgi(n) rẹ̃p.
- Ne dohȍl mi ni blīzȕ ni dalekȍ!
- Ne dõn mu bilobrãza.
- Ne fȁli mu ni tȉčjega mlīkȁ.
- Ne grẹ̃ tȁ kalcȅta na tû nȍgu.
- Ne krĩvi ti kobȉla.
- Ne potẹ̄žȉ me za jazȉk!
- Nekȁ se vȑši vȍja Bȍžja.
- Nenōdȉnja te nõšla!
- Nĩ hubȍtnica rȉba, ni Plišinȉ jûdi.
- Ni sȅbi ni svojẹ̑n.
- Ni svȕ gȍru posȉć, ni prõzan dȍma dọ̃ć.
- Ni težõk ni mornõr.
- Nĩ(n) Bȍgu vȉrovot.
- Nĩ(n) gorȁ sōmȁ.
- Nĩ(n) mi na krôj pãmeti.
- Nĩ(n) ti tȅga bȍga.
- Nĩ(n) vȅć drȕge.
- Nĩmo ni kȕčeta ni mãčeta.
- Nõjde svãkoj spȑtici provīslȍ.
- Ọ̑, nevȍjo, nîndir te nȅ bilo!

- Obećõnje – lũdon rãdovonje.
- Od Kȕlina bôna.
- Oprãvi je makarũn.
- Oprȕžit põpke.
- Ostãlo ti ù grlu!
- Ostȁnte slũženi!
- Ostô je kô gǫ̑vna ȉza dažjȁ.
- Pãmet – lĩpo blôgo.
- Pasãla divǫ̑jka vę̑nce.
- Pãsja njȕšo!
- Pâsti (nèga).
- Plãče nevòju.
- Plōtȉ pok se rũgoj.
- Po bȕri se kosȉći lòvidu.
- Po mȕku Isȕkrstovu.
- Po mȕku šȕšnjovu.
- Pojūbȉ pok ostãvi.
- Pokǫ̑jnik je na ȉstini, a mĩ smo na lažȉ.
- Ponjȕšila me je smȓt.
- Pòsluh – svę̑to stvõr.
- Prsèlo ti!
- Prtę̑gla ga pòstija.
- Pûn postǫ̑l jubãvi.

- Pūstî se je ol krãja.
- Rǫ̑g ti ćãćin!
- Säl se smījȅ, säl se plãče.
- Sãpe te Bǫ̑g!
- Slôko spȉte!
- Srȉćan bî kȕd hodî!
- Stãvite/stȁvte zûbe na skancȉju.
- Stǫ̑jte dobrȍ!
- Stôro kȓpit – kǫ̑nce trãtit.
- Strīlȁ te ustrīlȉla!
- Strôh kȍsti lȍmi.
- Svãko skûža nõjde mûža.
- Svȅ van cvȋćen cvãlo!
- Šūšȉ smȍkve i orȉhe!
- Šȇst očȉju, ȍsan pȇt, trî guzȉce, jedôn rȇp.
- Trcôna te prkȉnula!
- Ȕ glovu ti bȉlo!
- U kojû se vȉru dǫ̑jde, vajô je vȉrovot.
- Ȕ ruke Bȍžje.
- Ȕ slast!
- U tũje krãve vȅlo vȉme.
- U vãše zdrôvje!
- Udōvî se u spîzi!

- Ukočẹ̄nȉla se!
- Ulȉzo strôh ȕ kosti.
- Umȑlo dītȅ – propãlo kũmstvo.
- Ȕškoca glōvȁ ne bolĩ.
- Utȅka je iz gnjīzdȁ.
- Vazẹ̄st pũt pȍl noge.
- Vȅlo glōvȁ.
- Vodẹ̄ i znobẹ̄ ne fȁli.
- Vrîme je ostãlo na mīnȉ.
- Vrôga izî!
- Zaklẹ̄la se zemjȁ rãju da se svãke tôjne znãju.
- Zaprdȕje tũstoj jūsȉ.
- Zarad mȅda pȑste ogrȉst.
- Zasvīrȉt i za pôs zadȉt.
- Zbȍgon.
- Zdrãvi!
- – Zdrãvi bîli kȕd hodȉli!
  – I vĩ se ne razbolȉli!
- Zdrôv kô cekîn.
- Zemjȁ ti kȍsti izmećãla!
- Zlȍ trōvȁ bȑzo rẹ̄stȅ.
- Znô dȍma dọ̄ć.

7. Pjesme Pavla Valerijeva

MOJI MIŠĆANI[1]

Od Kulina bona
do današnjeg dona
svi moji mišćani
– oliš pe-šest famej –
rojodu se u konobi, na zemji.
Ne spidu na koćeti
ko drugi na škoju,
nego na silnici,
vonka, na kolcu,
ili pod maslinon, na cmiju, u gori.
Od početka svita
ne šijedu veštita.
Nosidu gaće od dimita,
košuju od ćete,
a postole od mišine i divje kože.
Lavurodu sve lavure
od Punte podan škoja
do Bežmeka stona;
maškinodu i mujidu,
kopodu, polijedu i trovu gulidu.
Sodidu lozu, a brsatu pijedu,
– Velo vino prodojedu.
Redidu masline,
a jidu novornu spizu
s kruhon od mekin, i – nikad na žbak.
Somo svetac kad osvane
– vajo reć ča je –
Kuhodu mesa i bigul.

[1] Objavljeno u „Novo doba“ na Uskrs 17. travnja 1938. godine i u „Brački bašćinski glasi“ 1993. godine.

A, u zodnju, smrt kad dojde
naužidu se postije.

LIBRI[2]

Kad biste se razali po libriman,
Ne biste nikad znali
Kako je non bidniman
Na škojiman.
Libri se ne bavidu motikon
i pišedu nikin tomašnin jazikon.
Zato mi malo štijemo libre
I rilki su oni ča znodu štit.
U prven libru od skule piše o volu i tuki,
A mi držimo jedva kozu al kokoš
Ili, da prostite, tovara;
I to smo na veloj muki
Za dat njin žerat.
A veći libri pišedu o Japonu i o Brtoldotu
I o zvizdi ča jemo rep.
Jo din:
Ča nikor ne zna
Da mi ovod živemo bez kruha
I bez vode.
Bože, zoč ona zvizda nin udrila zemju,
Pok je pomela,
Neka nas nin
Svih.
Mi smo ovamo glodni i žedni,
Goli i bosi,

[2] Objavljeno u „Novo doba“ za Božić 1937. godine i u „Brački bašćinski glasi“ 1993. godine.

A frotar Kačić pivo
Da je na svitu mejko krojih
I jutih bonih,
Koji živedu u svaken raskošu
I jemodu svega za zamećat.
Nos nikor ne obahodi,
Ni nos ni naše nevoje,
– Bog nan je visoko, a kroj daleko –
I zato nas ne mećedu u libre
Ni u foje.

NAŠI PROŠNJOCI

Svake subote hodili su
storin puton
u pajiz
naši prošnjoci
iz Velega sela.
*
Prvin bi iša svakega puta,
a zodnji se vroti,
stori Kronjac,
koji je puno čopo
ča bi se bo na drače,
jer je bi bos.
*
A bilo jih je još nikoko
Bog njin do svima pokoj!
Grolijica,
Monda i Mičul,
Črjeno Ura i Marin
i Aneta svetica.
*
Svakin je jemo na žepu bužu,
a pod pazuhon

za uje buraćicu,
a za kruh mažicu
i mišac za maravon,
jer ko zno ča ćedu dat.
*
„Bog van do, dojte čagod“ –
prosili bidu po cili don
od kuće do kuće –
„Živiman zdrovje,
mrtviman pokoj i slavu nebesku.
Bog van do!“
*
Mi dica molili smo Boga
za naše prošnjoke,
za mišćiće i buraće,
za zočin i za piće,
a navlaš za maže,
jer nin kruha bilo doma.
*
Kad bi prošnjoci došli iz pajiza
za svetin Anton,
di smo jih mi čekali,
kruh bi razdilili non,
a svojiman su nosili
murgu i maravon.

DVO ČA POTEŽEDU

U moje mlode dni, koda jih sad gledon,
Bila su dva impjegota u selu:
Pop i meštar,
jedan dogonac, drugin domorodac
a oba su ploću prjimoli iz Supetra.
Lako je von, šer kurote i šer meštre!

Lako je von! Vi potežete.
Von osviće pod glavon
Svakin u Boga don.
Svit njin je tako govori češće.
Kurot je bi pokojan don Anton
– A nin se zvo Kujiš. –
Ma da je jemo Mandinu kako i on
Za kućne potribe i za križ.
Hodi je svej u haji i u bonetu
Sa dvo kućina i s puškon u lov.
Uvik bez krunice nikad s libricon.
Bože prosti!
Ne bi se ni reklo da je bi pop.
A meštar je bi som –
– Nin jemo ni žene –
Pok se je hroni u Žanpove –
Ji je iz bilega pijata
(Uvik kuhanije a kalgod i mendulata),
A vino je pi iz žmula od cakla,
Bi je koda iz veltrine:
Nosi je črnu jaketu na rep
I gaće na ringe,
velu šjalpetu i klobuk na keč,
postole sa dvi žlinge.
Nindir takove jubavi nin bilo
Ča u nas izmeju popa i meštra.
Meštar je u skuli govori za popa:
„Ono van je provi kurot“,
A pop je u predici foli meštra:
„On van sve zno“.
Pitajte slobodno jude iz drugih mist
Oni ćedu van reć:
Kad su dohodili u naše selo na feštu
Slušali su sveto vanjelje „po meštru“.

POKUĆERA

Mejko štorij i gočic
provjo mi je otac,
a njemu moj boćin.
– Bog jin do pokoj
jednen i drugen.
Oni su na istini,
a jo san na laži.
I od svega tega
ča san ti reć
a ne lagat,
jedne dogodošćine
dobro se spominjen.
Nose godišć i godišć
šćak u vrime Napoljuna
u našen je mistu
živila niko More
Pokućera su je zvoli.
Bila je iz juske fameje
da ne mencunon kazotu
kuća u sr sela
su četiri pjovera
i dvo luminorija.
Konoba puna bačov
karatilih i kamenic
i svakih ordenjih
od motike i maškina
do pumpe i kosira.
Široki dvor sa portunon
a u dvoru turanj, peć,
gustirna, toć
i teza za beštijom
puna svakega bloga
ko Nojev brod:

jedon pivac
a puno kokoš
jedon konj i dvo mula
a sve velo tula.
Nin fali ni prosac
bare jedon
ako ne dvo
ni ōca ni koza
ni brov ni jarac
ča bite tili već.
Držali su posebnega čovika
Šolta su ga zvoli
koji je hodi u pašu
hroni i poji beštijom
iz dona u don.
Lipo se živilo,
a malo je reć živilo
brž ni u vrime
Kulina bona
nin bilo te bogatije.
Dok je More bila diteton
jedino ćer u matere
živila je ko bubrig u loju.
Ništa njoj falilo nin:
ni kruha ni smoka
ni mlika ni prošeka
za Božić roguša
za Uzma garitula
a pršurat i hrstul
i na žežin
i za bloge dneve.
Tako je More izresla
ko vriža iz vode.
Bila je molega resta

a nin bacelala.
Puno je molih
užala je reć.
I šer Toni je moli.
A ča šer Toni
u nos su i svelci moli,
moli je sveti Anton
i Gospa je molo
a ugodili su Bogu.
Kad je obukla brnjicu,
mudonte na propor
i stavila murtilu za trat,
jemala je petnajst godišć
i baš tad
umr njoj je otac
a malo poza tin i mat:
iliti pope i mama
kako ih je ona zvola.
Soma je na svitu ostala
bez kučeta i mačeta
nojpri s velin blogon
a onda bez bloga
provo sirolka.
Velo stonje brzo je propalo
Ništo godižbine
ništo težoci i sluge
a najveće tutur i nodor
učinili su svoje
u lipu kuću
ulizla je nevoja.
Kad je falilo doma
da bi se prživilo
pustila se More od kraja
dola se u skitnju

i druge nepriklodne stvori.
Ujutro je bižala od kuće
a doma kad bi došla
ali pri noći nikad
a kadgod ni do jutra.
Nenaušna lavurat
– a ništa nī ni znala –
Hodila je od kuće do kuće.
Svaki dan bi obošla
sto kuć i tristo duš
iz ovega sela
dok ne bi sve izglorijala
i u svaku brunzinu povirila.
Jemala je dvo štrumenta
velo uho i dugaški jazik
ča bi na uho ulizlo
to bi na justa izošlo
ali sa puno žunte
ča bi samli jazik.
Teta Luce ča kuhote
Ča činite barba Pere
Teta One di su von dica
Nevistice di ti je muž
Kako ti cura mladiću
i tako daje i daje
dokle ne bi stavila
svakoj sprtici provrislo.
Tako bi sve doznala
ča ko kuho i ča ji
ko lavuro a ko sedi
ko je nemoćan a ko zdrov
ko se gledo a ko ženi
koga je ostavila mlodo
a koga je prvarila žena.

Eto i tega je bilo u nos
ča se dogojo indi.
Svuda i svej po svitu
otkad je svita i vika.
Štit i pisat znala nin
kako ni drugi mišćani
oliš don Antona
i pe-šest kantadurih
ča su pivoli pistule
i štili šćavet.
Bez skule i prez librih
naučila se ćakulat
petegulat
tarokovat
lagat
klet i – beštimat. –
Zvoli su je pokućera,
a fola jaziku
sve je bilo u njoj:
i ćakulona
i lagatara
i tarokuša
i kletvarica
i barona i –
lazarona,
a pri svega –
civetona.
Opravila je puno makarunih
ma se namirila na morke
kad su u selo došli
mrmontovi soldati
s mlnorske batarije.
Ajme ča su smišno govorili
veće su njurholi nego govorili:

bonžur, musju, mulmozel,
jandaram, travajat, trbijon,
intrešej, trtajun i
mrmontin.
Ništo motima, a ništo ričima –
lako je dat riči na konat –
kad se ništa ne razumi.
Odvukli su Moru iz sela
i odveli u bušak, šćak u Pišćak.
Tot su jili, pili i pivoli
i u vinu svašta činili
ča je podobno i nepodobno.
Sve se zamišalo
svi na jednu a jedna za sve,
izmišali su tila,
noge i ruke
prste i jazike.
Bilo je šćipuka i lizonjo,
prvrćonja i hrhišćonjo
a u zodnju ajmekonjo.
More se bronila
dok je mogla
stisla je noge
a jednon rukon
držala je prsi
a drugon čuvala skute.
Kad ju je izdola snoga
serzente je otrga,
prvrnula se nauznok,
a noge je raširila
i digla u lompiš,
a soldati su jedon po jedon
polikovali.
I u malo i u krotko

Francuzi su se omrsili
i nestali
a ostavili Moru imbjanko.
Ajme meni ča je ovo
ča mi se dogodilo
plakala je šera More
kad je izošlo, tilo ne tilo,
izošlo je dilo na vidilo
i poče rest trbuh.
Došlo je ča je jemalo doć
vajalo je u slamu poć.
I bez muža i bez jubavi
uz pomoć babe Keke
rodila je dvo sina,
jedon Franculo, a drugi Osib.
Dok je odvikjola dicu
pomoglo joj je selo.
Uvik se nojde ko će pomoć
kad je nikor u nevoji.
Nevojni nemoćne pomoženedu.
Kad su dica naresla
Sazdrili su na svu prišu
utekli su iz sela
ko tići iz gnjizda.
Ukrcali su se na traget
i to je sve ča se zno,
a nikor ne zno
di su svršili
ni kako su živili.
Brž i danas živedu
njihovi potonci
na talafermi
ili u kojoj karavoni.
Došla su godišća

a utekla pamet.
Ča je okusila u mladosti
nastavila je u zriloći.
Nojpri iz obisti,
a onda iz potribe.
Ča je počela s Francuzima
produžila je s našima
i ostala na zlen putu.
Hodila je puno s muškima
– zato su je žene klele –
i to joj je bi jedini posol.
To je brž prvo žensko
ča je prodovala svoje tilo
u našen molen mistu.
Dohodili su njoj iz drugih mist
ona k njima ili oni k njoj
dok nin doša vrog po svoje.
Dobila je žensku bolest
ča se fronca zove.
Bez likora i likarije
kuhala je i pila trove
ivicu, gorki pelin i cikutu,
tormu, rutu i škrobutinu
ma nisu pomogle.
Onda ju je prtegla koćeta
i u malo i u krotko
na njoj se raspala i umrla.
Prbrekli su njoj u moli zvon
i ukopali je bez crikve
bez svete populbine
i uja svetega
i bez sprovoda
i to u črnu zemju,
a ne u bratinski greb.

A dobar kurot, don Anton,
isto joj je do šperješ
i tako je opro od grihov.
Tako je More išla na onin svit
ko Mandalina pokornica.
Ukopo ju je mrtvozorac
i reka: „Pokoj višnji“.
Eto, šera More,
di si bila – ča si činila.
Da si mislila na ovin don,
sve bi bilo inakje.

OGLEDI LOŽIŠKOGA GOVORA

Filip Galović

U nastavku se donosi nekoliko odabranih tekstova što su mi ih kazivali pojedini govornici. Svi su tekstovi zabilježeni onako kako su govoreni – bez intervencija u sadržaj i u jezik. Tekstovi su prikupljeni u posljednjih desetak godina.

Što se tiče grafijskih osobitosti, u ovome je dijelu – kako bi tekstovi bili lakše čitljivi – pisanje djelomice prilagođeno. Fonemi su *x*, *ď*, *ť*, *ń* predstavljeni grafemima (*h*), (*đ*), (*ć*), (*nj*). U tekstovima (*lj*) predstavlja slijed fonema *l* i *j*.

* * *

Kal su bîli stõri popȉ, ondȁ bi dicȁ hodȉli slȕšot sa stronẹ̑. I ȉšla se teta Kōtȅ ispovȉdi... i pȋto je kurôt da kȁl se zôlnji pũt ispovȉdila. A onȁ govòri: „Kȁd i sestrȁ Rȍka“.

* * *

A mlãdost je činȉla vragolȉje... I Mȉkice tetȁ, ol Božẹ̑ sestrȁ, bȋla je odōnȁ u Bobȍvišće. I bȋla bi dǫ̑šla u mãtere u selȍ i svãku vȅčer kãsno nõse, pȍsli pǫ̑l nȍćo, i ondȁ su se nikȉ jelnȕ vȅčer dogovorȉli da ćedu je dočȅkot i da ćedu je prstrãši na grǫ̑bje. I onȉ su se zamotãli u lancūnẽ i tǫ̑. Bȍgami, imãli su onȉ pȍsla jer hi je tũkla stȉnjima.

* * *

Žōnẽ iz Borîc je bî Tǫ̑nkota nǫ̑no, bî je ćȍrov na jelnȍ ȍko. Kad nji je ȕmr nǫ̑no Mäjar, ondȁ su Tǫ̑nkota sestrȅ plãkole: „Nȉmomo nego jednẹ̑ga nǫ̑nota i tǫ̑ sa jelnȉn ȍkon“.

* * *

Kal san se jõ za Tǫ̑nkota odovãla, ondȁ mojȁ mȁt nȉkako nȉ bȋla zadovǫ̑lna jer je bî starȉji ol mȅne i jedôn pũt ti ga je onȁ na pijãcu napãla: „Kućȉne, ostãvi se mojẹ̑ ćerẹ̑!“ Čȕješ? A ǫ̑n govòri njǫ̑j: „Nekȁ se onȁ ostãvi mȅne!“ A mȅni mȁt govòri: „Nesrȉknjice, tȉ trčeš za njȉn, rȅka je da se tȉ njȅga ostãviš.“ Nīsù bȋli zadovǫ̑lni, nȉkako, a pȍsli su ga vȍlili vȅće nȅgo svǫ̑ga sîna. Jer slȕšoj, ǫ̑n je imô dvastȉpe gȍdišć, a jõ san bȋla dītȅ, dȅve gȍdišć rōzlȉke.

* * *

I onȁ je bȋla u njẹ̑ kal je Luvȉja rojãla... prvî pũt kal je rojãla. Ȁl je bȋlo ondȁ u bǫ̑lnicu? Nego dȍma! Bȋla bi dǫ̑šla bãba, ondȁ vȉče, mȕči se... A onȁ govòri: „Luvȉja, nȉ mȅni krîvo, nego čȅ tǫ̑ čȅko i mȅne“... a nȉ se nȉkal odõla, ni imãla mlõdega ni nȉšta.

* * *

Jẹ̃ se spomȉnješ kal se Ūrȁ s nikĩn korãla? Ondȁ je rȅkla: „Jõ sȅren u majȍlik“.

* * *

Jedôn govȍri: „Znôte, Vĩ, don Tọ̑nko, ko jȅ pametnȉji ȍl Boga?“ „Jesȉ lûd, Ônte, ma kọ̑ tọ̑, kọ̑?“ „Jẹ̃, jẹ̃, ȉmo pametnȉjih ȍl Boga“ „Ma kọ̑, kọ̑?“ „A vīnȍ... Čovȉku ûzme pãmet, po mu jȍpet vrõti; a kal mu Bọ̑g ûzme, ondȁ mu ne vrõti“.

* * *

Bĩla bi mojȁ mȁt rȅkla: „Žũti žutȕju, a črjȅni putȕju“. Tȍ ti hȍće rȅć da onȉ če sȅ rumenīdȕ ol zdrôvjo grẹ̄dȕ na onîn svît, a ovȉ če sȕ žûti, čȅ bolȕju, stojīdȕ na ovẹ̑n svītȕ.

* * *

Mojȁ mȁt je ȕvi govorȉla da je pokȍjan mọ̑j otȁc dọ̑ša iz Hũnca, mọ̑j otȁc je iz Hũnca, da je imô na guzȉcu kanaćõl, jer mu se bîlo iskȉdolo po mu je nȍna sašȉla okrũglo.

* * *

Prîn nȅgo smo se mĩ oženȉli, sômo smo se bîli jedôn pũt svãdili. I nīsmȍ govorȉli, tọ̑ je durãlo. I jednȕ nedȉju su ti prodovãli ûje u selȕ, nikọ̑r je prodōvô ûje – Zãdruga ȉli... čȅ jõ znõn – i Tọ̑nko i Mîro su ti vũkli bãčve od ûja, bãčve od ûja su vũkli. I vọ̑l dȉ je sȁl naprãvjena nȍvo kȕća, vọ̑l je Štȅfice nȍna stõla i mȁt i otȁc. Nọ̑l su stôli. I bĩla je nedȉja popọ̑lnẹ̑, jõ san bĩla na večẹ̑rnju, i jõ san se tọ̑l fremãla mãlo kra Mandalẹ̑ne. Utọ̑ je dọ̑ša Tọ̑nko i Mîro, kakȍ su vojãli tẹ̑ bãčve u vû zãdružnu kȕću, išporkãli su rûke i onȉ su ti dọ̑šli oprȁ u Mandalẹ̑ne rûke. I jõ san tọ̑l bĩla, jõ se nīsôn pomãkla. I sȁl, ọ̑n je ȍpro rûke i govȍri Mandalẹ̑ni: „Dôj mi čagọ̑l za obrīsȁ rûke!“ A jõ san imãla rūbȁc ȕ ruku. I jõ san mu prȕžila rūbȁc i tọ̑ ti je bîlo dȍsta. Ondȁ smo se pomīrȉli.

* * *

Prîn su Mlnãrani bîli škȑti. Ali tọ̑ vȅj nĩ. Škȑti. Na fjẹ̑ru se hodȉlo prîn... pọ̑l Mlnẹ̑ u Ložîšće, Ložîšće u Drãčevicu, Mlnû, Bobȍvišće... I ondȁ dọ̑ša ti je iz Mlnẹ̑ prȉjatej u Ložîšće na fjẹ̑ru, na obîd... A kal dọ̑jdeš tĩ u Mlnû, ondȁ te ọ̑n pĩto: „A cẹ̃, jesȉ obîdvo?“ A govȍri: „Nīsôn!“ „Da si obîdvo, zvô bi te na žmũl vīnȁ“. Ako rȅčeš da si obîdvo, ondȁ ti rȅče da bi te zvô na obîd.

* * *

Nȅ smin jõ pȉt čȑnu kafȕ. Jõ naprãvin da je lizẹ̑ra, vodenãsta, ka učinĩn dȍma. Tlâk mi je dọ̑ša jer mi je dô ovîn nȁš likõr jednȅ tablȅte po san prkȉnula na svojȕ rûku i olkȁda ne pȉjen tȅ tablȅte vȅj me štȕmak tãko ne bolĩ. A če ćȕ

ti põj govorı̏t, sînko mõj, bȍje da nı̏šta ne govȍrin. Kal se sı̏tin njȇ... mȅni žīvı̀ nīsù dôli u tõj kȕći, žīvı̏t! Mãlo mi je zlȁ učinı̏la... Nemôj mi govorı̀ o sȕzima, ni o plãču, ni o samoćı̀, ni o nı̏čemu... mȅne tô unı̏štilo. Če ću ti põj govorı̏t, ne mȍgu, ȍlma mi se trȇsù rûke i nȍge kal promı̏slin!

* * *

Jȅmon stô staböl mãslin na tû ȍgradu. Bîli su me pokrȅli jelnȍ godı̏šće, če ću ti põj govorı̏t, mõj Fîle... Sînko, ne isplõti se tũjega nõć. Po su mi bîli brȁt. Bîli su mi brôli mãsline, i svȅ tô, i bîli su mi svȅ vãzeli, prvãrili su me. A jõ njı̏ma govȍrin: „Da Bôg da s mojĩn ûjon medicînu kupovãli.“

* * *

Mĩ smo bîli mlôdi, slȕšoj... kakȍ i svı̀ ditmãni danȁs. Volı̏li smo žȇnske čȕdo! Prîn se nĩ vijajãlo, ni hodı̏lo po Splı̏tu i ȍkolo. Ali smo hodı̏li po Brõčù, bîlo je tô lîpo. I sȁl slȕšoj, nīsmȍ nı̏kako vȍlili Stivônke jer nīsù bîle čı̏ste, nīsù bîle ȕredne... i bîli bimo nji rȅkli: „Stivônka – izõšla golȁ vônka!“ A nīsmȍ vȍlili ni Milnôrke jer su vonjãle po friškîni, tãmo je bîla fãbrika... za rı̏bu. Nôjdrãžje su nan bîle Vrhȏvke. A vı̏diš, jõ san ožênî Ložîšku.

* * *

Bîla je jelnȁ stõro, hajdũk, velȅti je zlȁ nôn učinı̏la. Velȅti zlȁ nan je oprãvila. I onȁ je umȑla. A ovı̀ njȇzini nīsù se nōdı̏jali da ću jõ dõj na sprȍvod. I jõ san dȏšla, i stôle su ti dvî sestrȅ tõl kra ovȇ čȅ umȑla. Jõ san ũšla unũtra i jõ san se pomolı̏la i jõ san sômo rȅkla u sȅbi, pomãlo: „Bȍže mõj, jõ nju oprõšćon, Tĩ nju oprostı̀.“ Jõ kô dītȅ san prtrpı̏la svȅga... svȅga. I jõ san tô rȅkla u sȅbi pomãlo, i poškropı̏la je, i jõ san ı̏šla ȍkolo njĩh. Onı̀ su svı̀ ȅvo vãko ostãli… Onı̀ su mı̏slili bı̏će jõ nȇćù dõj na sprȍvod. Govȍri jelnȁ sestrȁ: „Fōlà, fōlà če sı̀ dȏšla, fōlà!“ Njı̏ma je bîlo čudnovãto da san jõ dȏšla nã sprovod. I jõ san, Filı̏pe, izõšla iz kȕće lãgjo stô kı̏li, stô kı̏li. Jõ san njõj mȑtvoj oprostı̏la. Tô ti je žĩvo ı̏stina.

* * *

Če sȅ mȅni bîlo dogodı̏lo... da dõjden u Bȇzı̏ke obīlı̀ kȕhinju. U Marı̏je. Bîla je onȁ sōmà, ọ̑n je bî ȕmr. I bîle su mlȅkinje, čȕdo mlȅkinj, a jõ san ȕvi volî smȍkve. I kūpı̏la onȁ butı̏liju pelīnkȏvca. I izı̏li mĩ pȍ dvi smȍkve. A onȁ mȅni pȍsli govȍri da hoćù jedôn bićerîn. Àla jedôn, dôj. A onȁ – popĩla ı̏spol pȏl bȍce, ı̏spol pȏl bȍce! Če bı̏ bîla popĩla...

* * *

A mĩ bimo bîli lı̏ti sedı̏li võde, znôš, ı̏spr kȕće. Võl dȍle je stõla. I mĩ bimo bîli tõl lı̏ti stôli ù hlod. A pijãni onı̏ ȍbadvô. A lı̏to, vrûće, popȍlnȇ, mĩ tõte, pro-

vjãli i tãko... A ondȁ bi onȁ njȅmu bȋla rȅkla, ondȁ govȍri: „Barba Ivãne, rȅkli ste da Van nȉ nȉšta donȋla u dȍtu, a glȇjte kojȇ sȉse jȅmo!“

* * *

Tãko su ti bȋle dvȋ sestrȅ Drägica i Lȕčica, ondȁ bi ti njȉhova nȍna vãko zvõla: „Drâga, vãmo dȏjdȉ, škrlatȋna vas pomȅla!“

* * *

A bȋle su ti dvȋ vražjȇ, ȕvi su činȉle skȏndale. Ondȁ bi bȋla zvõla: „Šera Ãaanka, jȇ gotȍva kafȁ?“ A tȏ... tȁda je bȋlo kafȇ mãlo, znôš, nevȍja. „A jȇee, bruštulãla san, dȏjdȉte“! Sômo su skȏndal činȉle...

* * *

Bȋlna Marȉja Katȕšina... a bȋla je rebambȉla po bi bȋla svīrȉla tambȕricu. A lȋpo je svīrȉla tambȕricu. Onȁ je bȋla stõro cȕra. Korȋne je tȏ ròdica. Korȋne mȁt i njȇzina mȁt su dvȋ sestrȅ, i čȅ bȋla u Mlnû nikô tetȁ Lîva.

* * *

Fjûra je stõla tãmo... bȋla bi donȋla nôn mejkô jagõl da nju uvučemȍ u jôglu. Ondȁ je don Vȉsko dȏša njȏj blagoslovȉ kȕću. A govȍri don Vȉsko: „A čе stȅ stãvili vȍ drôč ȍkolo pȍstije?“ A govȍri onȁ: „A radi mȉših...“ A ộn: „Radi mȉših?“ „Eee mȏj šer kurôte, barȇnko nekȁ se čagộl čȕje u kȕću“.

* * *

A tȋn Jūrȅ (Kôpo) trībô je umrȋt, vražjȋ je bi, zajebônt... I slãbo je stô, umrȋće. Ondȁ su stõre ženȅ hodȉle kra njȅga, vȉdi ga i razgovōrȁ... onȍ pri smȓt. A ondȁ jelnȁ govȍri: „Pozdrãvi mȅni mûža“, a drȕga da pozdrãvi vȅga, trȅćo da pozdrãvi onȅga, i izgovorȉle se. A ộn će: „Pȕno ste mi tȅga rȅkli, napȋšte mi tȏ na kôrtu, jõ ću zaborãvit!“

* * *

Bȋli su otȉ Spȓtini, če sȁn ti vȅj govorȉla. I sȁl... onȉ su čȓpoli gustȋrnu. Jedôn brȁt je bȋ krîv, nȉ bȋ ožȅnjen – Jūrȅ, a Vȉsko jȇ. I čȓpoli su i čȉstili i ộn ga udrȋ ù nogu. A ovȋ zavīkô i stô. A ovȋ će njȅmu: „Grãbi vȍdu, jebȉ nȍgu!“

* * *

Don Tȏnko je bȋ dȍbar, znôš. Bȋ bi trajtô. Bȋli bimo pȉvoli po kȕćima za Božȉć, po dȉ ćeš nego u don Tȏnkota, ondȁ se parićô... U njȅga je bȋla ròdica, kȕhola je, vonjãlo je cȋlo selȍ... šera Kâta, bȋla je krīvȁ, i glōvȁ nju se trȇsla. I jedôn pũt smo mȉ dicȁ ćapãli se lȉti čȉstit po zīdȉma – crkvȉnu... bȋla je i jelnȁ smȍkva vȅlika, svȅ smo tȏ istũkli. A ộn svȅ iz ponȉstre glȅdo i nȉšta ne govȍri.

Tǫ̑ je durãlo br̂ž dvî, trî ûre, znôš. I govȍri: „Jestȅ gotȍvi?“ A mĩ govȍrimo da jȩ̑. „A sȁl dǭjdīte gȍre!“ Mĩ mȉslili sȁl ćе nas istũć. Jer bî bi udrî, znôš. Ali vajãlo je dǫ̑ć jer ako ne dǭjdeš, ćapȁće te sȕtra. I dǫ̑šli mĩ gȍre... „Operȉte rûke!“ Bakalõr je ǫ̑n stãvi kȕho kal smo mĩ pȍčeli čȉsti! Tǫ̑ je bîlo tvr̂do kô stīnȁ, ali bîlo je dobrȍ. Ǫ̑n je stãvi bakalõr, bî je tvr̂d, govȍrin ti, ali mĩ smo se najȉli svȉ skȕpa u tinę̑l... za stolǫ̑n. Bîli smo glõdni. Sȉćon se i danȁs – tǫ̑ je bî bakalõr, vajô je zlôta, vonjô je. A nȅ danȁs – škotofȉš.

* * *

Spr̂tini su bîli nôjbogatȉji u ûju u selȕ. Jõ znôn, prîn, mĩ smo vȅčer imãli sômo dvî ûre strūjȕ, tǫ̑ je bîlo prko Milnę̑ nikakȍ, i ondȁ je pȍsli dǫ̑šla, i ondȁ govȍri stõri Jūrȅ Spr̂tin: „Jõ ću stãvit pavę̑r u kãmenicu“. Jer su imãli mejkô ûja po će ǫ̑n stãvit pavę̑r u kãmenicu po će gorȉt, kô tȍbože nę̑će stãvit strūjȕ.

* * *

A znôš ka san jõ na Vȅlu Gǫ̑spȕ vodî procesũn? Nȅ znoš ni tȍ! Tȍ ti je bîlo ka je bî vǭdȅ don Vȉsko. Don Vȉsko je rȅka da je Vȅlo Gǫ̑spä u pę̄tāk, a mĩ ćemo u nedȉju prîn rȅć mȉsu i učinȉ procesũn – nedȉju prîn Vȅle Gospę̑. Ondȁ je tȍ rȅka iz oltōrȁ, ondȁ su ga dočȅkoli vônka i ondȁ su mu rȅkli ako ne mȍge radi Stivãna, jer je ǫ̑n slūžî i u Stivãnu, da nan rȅče mȉsu na Vȅlu Gǫ̑spȕ u pǫ̑lnę̑, mĩ smo zadovǫ̑lni i u pǫ̑lnę̑, sômo da je na njȩ̑zin dôn. A ǫ̑n da nȅ! Ondȁ dǫ̑šla nedȉja, jõ mu namȉsti kîp Gospę̑ nasr̂ crĩkve i zvonî, ali... nĩ dǫ̑ša nȉkor u crĩkvu! Sômo ǫ̑n, Mandalę̑na Lončȉća, Štę̄fȅ i jõ. I ondȁ nĩ bîlo čô, ondȁ je rȅka pr Gǫ̑spȕ ruzôrij, i upōlî zvȍna. I ûru ȉ po je zvonî zadešpȅ! Ondȁ nȉšta... ali vȅčer prîn Vȅle Gǫ̑spę̑ kolȍ ȍsan ûrih zvonĩ telefǫ̑n, i zovȅ don Vȉsko, i lîpo svȅ... da nę̑će dǫ̑ć za procesūnǫ̑n, ali da nekȁ Mōtȅ vȍdi procesũn! I tãko ti je tȍ bîlo. Sutradôn procesũn – ma nĩ bîlo mãške u selȕ da nĩ dǫ̑šla za procesūnǫ̑n! Svȉ su dǫ̑šli!

* * *

Ȕvik. Sômo ka san bî na mãkinu, jer san bî br̂ž dvôdese gȍdišć nȍ na mãkinu. Jer tokãlo je hodȉt po žrnôtima. Ondȁ na mãkinu, ondȁ ne mȍgeš u crĩkvu i na mãkinu. Ako si na mãkinu, ne mȍgeš u crĩkvu. A ȉnače ka san slȍbodan... kopô nīsôn nȉkad! Sômo jedôn pũt san kopô, u četvr̂ti mȉsec, vajô čagǫ̑d usōdīt: onȍ blȉtve, vãko špinôt, kumpȉrih, tȉkov. Ondȁ prohȍdi jelnȁ tȕkneta iz Drãčevice, ondȁ govȍri: „Fõljen Ìsus!“ „Vãzda bȕdi!“ „Svę̑to nedȉja po nȅ u crĩkvu?“ – onȁ mȅni govȍri. A tȕkneta je dobrȍ. A jõ govȍrin: „A grę̑š tî?“ A nȁ govȍri: „Grę̑n, ako ću Bǫ̑g, u Stivôn“. A ondȁ se okrę̄nȕla prema mȅni i činĩ: „A jȍš ste mlôdi, jemȁćete se kȁd poprãvi!“ Pãmetno mi je odgovorȉla – pȕno! I tȍ ne mȍgu zōbīt. A bȉla je tȕkneta, dobrȍ je bȉla tȕkneta. Ondȁ je svȁk hodî, bîlo je sramotȁ ne pǫ̑ć. Vȅliko sramotȁ. Bî bi ȉša na lǫ̑zje ko jȅ jemô bȅštije, a svȁk je jemô bȅštije.

Ondȁ bi bî gūlî oštrȉce do dȅve ûrih, dǫ̑jde dȍma, hȉti žerȁ bȅštiji, ondȁ u selȍ i u crȉkvu. Kal dǫ̑jden iz crȉkve, dǫ̑jden dȍma, ondȁ onȍ obȉdvo, ondȁ jȍpe ȉde u oštarȉju i na balȍte i svȅ, ondȁ jȍpe kolȍ trî, četȉri bȍta bȕde večȩ̑rnja i jȍpe svȉ u crȉkvu. Tȃko se ȕvi hodȉlo u crȉkvu – nȉmo tǫ̑tē. Za mǫ̑j ȕkus je nôjbȍji bî don Tõnko Ȉvelić i don Đȋno Bonãcić – Mlnãranin i Prôžničanin.

* * *

Bȉla ti je u nõs jelnȁ stõro žênā, stõro cȕra, mõlo ženȉca, Kȅka, tetȁ ol ovȅga Tǫ̑nčeta Luvȉje. Volȉla je na grǫ̑bje pǫ̑ć. Svãki grȩ̑b znãla je čihǫ̑v je, i ko jȅ unũtra ukopõn, svȅ znô dȉ je kǫ̑. A na Mȓtve dône obǫ̑ć cȉlo grǫ̑bje, ol grȅba do grȅba, po dȉ nȉ nȉkor bȉla bi stavijãla barȅn po grônu bȍra. Na svãki grȩ̑b! Bȉla bi jãlna Kȅka čȉstila po selȕ, po cȉli dôn mȅst selȍ, volȉla je pǫ̑ć pomȅst selȍ, nȉ imãla čô činȉt. Tâ jãlna Kȅka čistȁ je bȉla.

* * *

Mȅni otȁc bî bi ukopōvô mȓtve. Nȉkal nȉ dǫ̑ša dȍma ako se nȉ nakōdî. Tǫ̑ je ȍbavezno bîlo nakōdȉ se. Ȉša si nã sprovod, po si ȉša u kȕću, ako ȉmoš mõlu dȉcu dȍma, ȍbavezno se nakōdȉt. Znôš kakȍ je tǫ̑? Mãsline ovȩ̑ blagoslȍvjene stãvi se na žerãvu i na onî dîm se prǫ̑jdeš, prǫ̑jdeš...

* * *

Čȕješ, jõ znôn kal je Bǫ̑rka bȉla mõlo, bîli su trî sprȍvoda. Trî Môrkota su bîli ȕmrli, vãko ništȍ. A otȁc je bî u Sîbota Tȕtočeva čūvȁ, jer smo mȉ rǫ̑d, i bî je tãmo čūvȁ tû nǫ̑ć i dǫ̑ša je dȍma i Bǫ̑rku je dȉga ponoćȉ popišȁ se. Bȉla je mõlo i dȉga je popišȁ se. I ćapô je zã ruku i njû ti je bolȉla rūkȁ i ol tȅga dôna Bǫ̑rka je svãku nǫ̑ć plãkola u tû ûru. „Eee... tǫ̑ su ti mrtvȉčine, nīsȉ se nakōdî, nīsȉ vǫ̑, nīsȉ nǫ̑“. Ondȁ je Kȩ̑kȅ hodȉla vazȩ̑st ol grȅba jõpnja, ol trî tȉh grȅbih, i otȁc se nakōdî i vȅj nȉ plãkola. Žȉvo ȉstina! Žȉvo ȉstina...

* * *

Vȉdiš, provjãla mi je mojȁ sūsȉda... teta Māndȅ, u Dȕgi Rôt. Prîn ti se nȉ čȅkolo, ȍlma se dôlo jûde pokopȁ. I bȉla je jelnȁ mõlo čobanȉca i da je onȁ sômo govorȉla da nikǫ̑r vȉče na grǫ̑bje. Da je nȁ čȕla da nikǫ̑r vȉče iz grȅba. A kakȍ je onȁ, čobanȉca, bȉla mãlo čudnovãta, da nȉ nȉkor vȉrovo. Mejutȋn, kal su otvorȉli grȩ̑b, ovȁ žênā če jȅ umȓla, da je bȉla svȅ vlôse izgūlȉla.

Znãlo bi se tǫ̑ dogodȉ. Znôš kakȍ je mȅni mojȁ mȁt rȅkla, ȅvo sȁl je glȅdon. „Ćȩ̑rce, ništȍ ću ti rȅć, nemǫ̑j se jīdȉt; ako ûmren, nemǫ̑jte me žîvu pokopȁ“. Dǫ̑šla je na vrõta ol komȍre, dǫ̑šla je na vrõta ol komȍre, i mȅni je tǫ̑ rȅkla.

* * *

A bîlo je svȅga... umȑla je ženȁ i učinȉli su sprȍvod. I mlikarȉce kojệ su hodȉle ȕjutro u Mlnû da su čȕle u grộbje da nikộr plãče. Sȁl... ko ćȅ promȉslit da nikộr plãče. Kal se otvorî tî grệb, jõ san vȉdi – kô danȁs – sedȉla je u grệb. Jõ san tộ vȉdi, u krôj grȅba je sedȉla. I čô? Pãla je niza skãle, ȕjutro je pãla niza skãle, a nevȉsta je učinȉla sprȍvod ȍlma popọ̄lnệ. I tãko je bîlo. I tȁ nevȉsta je u strõšne mȕke umȑla.

* * *

Kal je čovȉk ȕmr, nȉka nĩ ostô sôm. Čuvãlo ga se. Nȉkal mrtvȁc nĩ smî sôm bȉt. I kal je mọ̄j otȁc ȕmr, pô je snîg. I dọ̄šli ovȉ iz Nerežîšć i dȍnili kobasîc. Znôn da je bî Spūcȅ, i Bọ̄rȅ i mĩ... I če ćȅmo, ko ćȅ zaspȁ, sȁl ćemo pȅć kobasȉce, igrȁ na kôrte. A govȍri Bọ̄rȅ: „Fȁli nan jedôn, pọ̄j zovȉ nọ̄nota“, a mĩ svȉ u smĩh, znôš. A nọ̄no u jelnȕ komȍru mrtôv, a nȍna u drȕgu spĩ, a mĩ u kȕhinju. A onȁ izõšla na vrõta ol komȍre: „Kakȍ vas nĩ srôm, ọ̄n mrtôv ležĩ, a vĩ se smijetȅ?“ A smijãli se do sũz...

* * *

Ondȁ ti je bî ȍbičaj, ka se ûmre, mȍli se Bȍga ȍsan dõn. U kȕći se mȍli Bȍga ȍsan dõn, jelnȁ ženȁ vȍdi. I ruzôrij i letanȉje i svȅ. Ȍbavezno se klečãlo. Ondȁ ako je siromȁh, dõ se onȍ če sȅ ȉmo... nôjprî je bî bọ̄b, ȍbavezno se kȕho bọ̄b, sũhi bọ̄b se kȕho, bîlo bi se dôlo bobȁ, jȉlo se. A kal je ȕmr Juvanîn, ondȁ je bîlo narônči – tộ je bîlo ništȍ. Ka san jõ bî dītȅ, jõ san mȉsli da kal bi narônču izî da bi se razbolî, da je narônča sômo za bolesnīkȁ, sômo za bolesnīkȁ... kolȉko je tộ bîlo, nevȍja! A u bogatȉjih je bîlo bombọ̄nih, a u sirotȉnje je bîlo sômo bobȁ. A kal su starȉji umȑli, ondȁ je bîlo i smīhȁ. Ȉli bi veživãli ženȅ za katrîdu, i tãko.

* * *

A mĩ dicȁ, kal bi kộ ȕmr, bîlo bi se molȉlo. Ondȁ onȍ – „Molȉ se zõ nje“, a mĩ dicȁ: „Lakȍ je zõ nje“. Bî je smĩh. Mĩ smo ȉšli sômo za šãku bobȁ... Ka je stõri Būgrȅ ȕmr, i Pẹ̄rȅ Rȍke, mî smo tộ... bîlo je potȑba čagọ̄l izȉst. Mĩ smo tộ hodȉli za čagọ̄l izȉst i za smījȁ se.

* * *

U nõs je bî ȍbičaj za dītȅ mõlo, kȑšćeno, nĩ se zvonȉlo nego se slãvilo ȕ dvo mõlo zvȍna. Sprȍvod normâlno, sômo nĩ se zvonȉlo nego se slãvilo ȕ dvo mõlo zvȍna, i bî je ȍbavezno bĩli, mõli kasîl za mõlo dītȅ. Jõ se spomȉnjen kal san jõ bî mõli da je pȕno dicẹ̄ umȑlo. A bîli su ȍbičaji... jedôn se ubî radi mlõde... nĩ sprȍvod bî! I nĩ ȉša na grộbje... nego vônka, ȉza bi ga ukopãli.

* * *

Jer nīsù se ondȁ prãvili kãse. Na grǫ̑bje je bȋla jelnȁ kãsa za vȅle, a jelnȁ za mõlu dȉcu. I u tǫ̑ se nosȉlo. Nȉ tǫ̑ bȉlo kâ danȁs da je svȁk imô kãsu. Bȋli bidu ukopãli u lancūnȅ. Ondȁ dǫ̃jde kãsa na grȅb, izvãdi se mrtvȁc, i kãsa se stãvi tãmo sa stronȇ za drȕgega.

* * *

Tȋn Frōnȅ je ukopōvô mȓtve. Siromȁh. Bȋ je sôm, imô je dȉcu, onȉ su bȋli ȉšli po svītù. A kal je ǫ̑n ȕmr, nȉ ga imô kǫ̑ ukopȁt.

* * *

Jõ ću van ȉskreno rȅć. Jõ i danȁs kal prǫ̃jden kra ženȇ sumjȉve, jõ stãvin rȍge u žȅp. Prîn se pȕno vȉrovolo u štrînge i svȅ tǫ̑. Bȋlo je dȍsta da ti rȅče kǫ̑: „Vȉdi lȋpega mõlega!“ I ondȁ su ti bȋle ženȅ kojȇ su tǫ̑ lȋčȉle. Bȋ je ȍbičaj da se plõti, ȍbavezno je mǫ̑raš plōtȉ. Kȍsku cȕkra, ali mǫ̑raš plōtȉ. Govorȉli su: „Mǫ̑raš plōtȉt jer ćе ti se vrōtȉt“. Vǫ̃de je bȋla jelnȁ ženȁ, Tȍna, ȍna je bȋla... njȇzin sîn je bȋ oficȋr. Zamȉsli, oficīrȉ su slôli njǫ̃j rȍbu, dǫ̑lnju mãjicu ol ditȅta i tǫ̑, da izlȋči. I onȁ bi ti bȋla molȉla... Izgorȉla je prût o(d) lozȇ, i bȋla bi rȅkla: „Ako je urȍk, ovȍ ćе potonȕ i isplȉvoće; ako nȉ – nȇće isplȉvot“.

* * *

Mȅni je otȁc hodî ù lov. Bȋla je kuma Mȉlena blīzȕ nõs. Otȁc bi se bȋ ustô ȕjutro rãno... znôš da lǫ̑vci nãvrime ȉdu. I kal nȉ nȉšta dȍni, bȋ bi rȅka: „Vȉdi san kumu Mȉlenu, vȉdila me, i gȍtovo... mȍgu se vrōtȉ dȍma“.

A jedôn je hodî s mojȉn mûžon na rȉbe. Bȋ je mȅštar, Mîrić, iz Škrȉpa, žestȍki komunȉsta. Ka bidu bȋli ȉšli na rȉbe, nȉkal kroz selȍ, nȉkal, nego kroz dolȁc da hi kǫ̑ ne vȉdi.

* * *

Vȉdiš tȉ, na prīmȇr, mojȁ unȕka kal je bȋla mõlo... Govȍru mi da je tǫ̑ bȋlo čȕdo, onȉ su stôli u Splȉt. Govȍru mi da nȉšta nȉ spõla, ni stakȁ ne spȉ. Ondȁ su ti onȉ zvôli nikȇga onȅga sa pjumbînon... sa vȉskon. I da je ǫ̑n rȅka da nju je tǫ̑ ol prȉjašnjega životȁ po nȍni. A mȉ se smijãli i svȅ tǫ̑. A u Dǫ̑lnji Hūmȁc je bȋla jelnȁ ženȁ... ondȁ ol mõle rȍbu nikǫ̑r je bȋ ȍlni tǫ̑j ženȉ da nju mȍli Bȍga i ondȁ vȅj nȉ. A tǫ̑ je bȋlo čȕdo, ponoćȉ se derãla, nȉ spõla...

* * *

Franȉć je bȋ pȕno dȅbel, jedvȁ je dīhô ol debelinȇ. Ǫ̑n je bȋ brbȋr, i činî je prīrȅdbe. A Pȇrȅ Sȓbija je ȉsto bȋ brbȋr i rōdî je š njȉn – rōdȉli su subȍton i nedȉjon. Kal je Franȉć ȕmr, Pȇrȅ Sȓbija je nastãvi.

* * *

Po crȋkvi su ȕvi hodȉli: meštra Jãkov, stõri Fȇrdē, Jūrē Nadôlov, Jūrē Antȉćev, ondȁ Mōtē Urȇ... onȉ su bȋli fabricjȇrȉ... tǫ̇ ti je bȋlo u mojõj mlãdosti.

* * *

Žōnē iz Borȋc bȋ je stõri kantadũr: bȋ je ćȍrov na jelnȍ ȍko i bȋ bi naslȍnjen na kǫ̇r i ǫ̇n je bȋ gȍr dok je bȋ žȋv i bȋ je gospodõr ol kantadũrih. I Mōtē Pȍbota je bȋ kantadũr... Pȍbotovi su prȇtežno bȋli vȇzoni za crȋkvu. Bȋlo hi je mejkô... A kal su vȅći svȇci i kantône mȉse, ondȁ bi bȋ Mōtē Pȍbota ȕvi zapȉvo živȍt tȅga svȇca.

* * *

Bȋli bimo ȉšli u kaligȇrā: „Šjolôjte mi ovǫ̇, zakȓpite mi ovǫ̇, plōtȉću van“. Pjerȋn je bȋ kaligȇr, meštra Jãkov, meštra Kûzma... Pjerȋn je Mōrȉ Beljurinǫ̃j kȓpi postolē za famȅju, a onȁ je njȅmu donȋla pȇ lȉtor vīnȁ i ondȁ su – za nevȍju – vīnȍ pȍpili cȉgani. Jer nãmo gȍre, dȉ su bȋle mũrve, Pol jutȉcu, ȕvi su stôli cȉgani.

* * *

Bȋ je Jūrē, ȕmr je otra trȋdese, četrdesȇ gȍdišć, ondȁ su ga zvôli Jūrē Kôpota – a zõč? Jer je bȋ vražjȋ po je po selȕ mularȉju vodȋ, ǫ̇n je bȋ *kôpo di diâvoli* – kôpo ol vragǫ̃v.

* * *

Kurôt je bȋ don Tǫ̃nko Ȉvelić, ovǫ̃d je stô. I stõro Jȇlta je dǫ̃šla u ȍca u bikarȉju i onȁ govȍri šer kurôtu: „Don Tǫ̃nko, ȅvo Van pǫ̇(l) lȋre i rȅste mi mȉsu za mojȅ pokǫ̇jne“. A ǫ̇n govȍri njǫ̃j: „Jȇlta, tǫ̇ pǫ̇(l) lȋre dôj vǫ̃de kumi Jūrȉ, nekȁ ti ǫ̇n dõ dvô, trȋ pūtȁ po bokũn mȇsa, a jõ ću kal bȕden govorȉ mȉsu za drȕge pokǫ̇jne, rȅć bokũn i za tvojȅ“. Tãko mi je tȋn kurôt ostô ù srcu.

* * *

Mȅštar je bȋ stõri Žȉža, jõ ga se dobrȍ sȉćon. Bȋ je strȍg, bojãli smo ga se, imô je ćōlȁ, čȓne. Ubȉli su ga četrdesȇ i trȅće partizōnȉ. Mȉ bi bȋli štȉli po pūtù, po dvǫ̇rù, na ponȉstru, vônka, a ǫ̇n bi bȋ hodȋ po selȕ da te mȍge čȕt. Po selȕ je hodȋ i slȕšo kakȍ mȉ štȉjemo. I bȋ je jedôn nȁš mȅštar, Lukȉć se zvô, i ȕvi je govorȋ: „Jõ ću u stõre dône završȉ vȅle skȕle“. A bȋ je stõri čovȉk... mȉslin, ol tȅga je pãti.

* * *

Pȇrē Srbija je bȋ pošćȇr i Môrko Špirȋn je bȋ pošćȇr ȉsto – tȍ je Srbije otȁc. I ondȁ stõri barba Franȉć.

* * *

Šaltǫ̑re su hodȉle po kȕćima šȉt. Bȋla bi mãter rȅkla: „Dǫ̑ćedu nan šaltǫ̑re“. Ondȁ bi bȋle dǫ̑šle: Jȩ̑rka i Nedȉja Štotinȁ i Jȩ̑rȅ Ćȅkalova – onȅ nīsù učȉle za šȉt, ali čagǫ̑l su znãle.

* * *

Znôte ko jȅ činî kasȉle? Mōtȅ Midȋn.

* * *

Žȋgavica je jelnȍ, a koprȉva je drȕgo. Onȍ stablȍ – košćȅlu – mȋ zovemȍ koprȉva. Mȋ smo imãli nãmo u Rãpišće dvî: žũtu i čȓnu. „Grȩ̄mȍ se najȉst koprȋv!“, bȋli bimo rȅkli. A koprȉva, onȍ čȅ pečȅ, mȋ zovemȍ žȋgavica.

* * *

Jȩ̑ znôš če jȅ gulȉšnjok? Tǫ̑ ti je debȅlo črȋvo, u bȅštije. A ȉzvonka je pûn lȍja, tǫ̑ bi se bȋlo okrȩ̄nȕlo, ȍprolo i na gradȅle za ispȅć, tǫ̑ je bȋlo delikatȅsa.

GOVORI MILNARSKOGA PODRUČJA – NEMATERIJALNO KULTURNO DOBRO REPUBLIKE HRVATSKE

Filip Galović

Godine 2016. Centar za kulturu Milna, a uz zalaganje i znanstvenu podršku dr. sc. Filipa Galovića, nakon terenskoga rada i sabranoga terenskoga materijala, pokrenuo je postupak zaštite govora milnarskoga područja.

Dana je 12. svibnja 2017. Ministarstvo kulture[1] donijelo rješenje po kojemu se utvrđuje da **Govori milnarskoga područja** imaju svojstvo nematerijalnoga kulturnoga dobra u smislu članka 9. stavka 1. alineje 1. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

Pod nazivom su **Govori milnarskoga područja** obuhvaćeni govori triju naselja: Milne, Bobovišća i Ložišća.

Za ovo se kulturno dobro tako utvrdio sljedeći sustav mjera zaštite:

– osigurati dostupnost dobra javnosti;
– poticati prenošenje i njegovanje kulturnoga dobra u izvornoj sredini;
– poticati sudjelovanje pojedinaca, grupa i zajednice koje baštine dobro u identificiranju, definiranju, izvođenju i prenošenju dobra;
– popularizirati i promovirati kulturno dobro održavanjem stručnih skupova, putem elektroničkih medija, audio i video zapisa i na drugi način;
– osigurati održivost dobra kroz edukaciju, identificiranje, dokumentiranje, znanstveno istraživanje, očuvanje, zaštitu, promicanje, povećanje vrijednosti, mogućnost prenošenja tradicije nasljednicima putem formalnoga i neformalnoga obrazovanja, te revitalizaciju napuštenih segmenata dobra;
– educirati stručni kadar za prenošenje znanja i vještina putem seminara, radionica, formalnoga i neformalnoga obrazovanja;
– nastaviti s istraživanjem dobra, primjerenim dokumentiranjem u svim vidovima i načinima suvremenoga bilježenja te stručnim i znanstvenim vrednovanjem;
– promicati funkciju i značaj dobra u društvu, te uključiti zaštitu dobra u planirane razvojne programe;
– popularizirati i promovirati nematerijalno kulturno dobro te time nastojati ojačati svijest da su govori milnarskoga područja jedinstveno blago koje na lokalnoj i nacionalnoj razini osigurava kulturnu raznolikost te provoditi mjere zaštite kako bi se izbjegla opasnost od nestajanja, uništenja ili pretjerane komercijalizacije kulturnoga dobra;

[1] Na temelju članka 12. stavka 1. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara („Narodne novine“, broj 69/99, 151/03, 157/03, 100/04, 87/09, 88/10, 61/11, 25/12, 136/12, 157/13, 152/14, 44/17) i članka 20. stavaka 1. i 2. Pravilnika o obliku, sadržaju i načinu vođenja Registra kulturnih dobara Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 89/11 i 130/13).

– nositelj dobra dužan je provoditi mjere zaštite radi njegova očuvanja, sukladno Zakonu o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara i svim propisima koji se odnose na kulturna dobra, pridržavajući se njegove povijesno-tradicionalne matrice i pojavnosti.

Na navedeno se nematerijalno kulturno dobro primjenjuje Zakon o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara i svi propisi koji se odnose na kulturna dobra.

Predmetno se kulturno dobro upisalo u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske – Listu zaštićenih kulturnih dobara pod brojem Z-6932, a upis se objavio u „Narodnim novinama".

Nositelji su sve pravne i fizičke osobe evidentirane na Popisu nositelja koji su sastavnim dijelom ovoga Rješenja.

Nositelji su dobra dužni provoditi mjere zaštite radi njezina očuvanja, sukladno Zakonu o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara i svim propisima koji se odnose na kulturna dobra, pridržavajući se njihove povijesno-tradicijske matrice i pojavnosti. O svim promjenama nositelja nadležno je tijelo dužno obavijestiti Stručno povjerenstvo za utvrđivanje svojstva kulturnih dobara, koje će sukladno izmjenama revidirati Popis nositelja.

Popis nositelja za nematerijalno kulturno dobro **Govori milnarskoga područja** jesu:

1. Općina Milna (Milna)
2. Centar za kulturu Milna (Milna)
3. Pjevačko društvo Mrduja (Milna)
4. Hrvatska pučka prosvjeta (Ložišće)
5. Amatersko kazalište „Servantes – Milna" (Milna)
6. Osnovna škola „Milna" (Milna)
7. Dječji vrtić „Milna" (Milna)

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO KULTURE

UPRAVA ZA ZAŠTITU KULTURNE BAŠTINE
Klasa: UP/I-612-08/17-06/0068
Urbroj: 532-04-01-03-02/2-17-1
Zagreb, 12. svibnja 2017.

Ministarstvo kulture na temelju članka 12. stavka 1. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara („Narodne novine“, broj 69/99, 151/03, 157/03, 100/04, 87/09, 88/10, 61/11, 25/12, 136/12, 157/13, 152/14, 44/17) i članka 20. stavaka 1. i 2. Pravilnika o obliku, sadržaju i načinu vođenja Registra kulturnih dobara Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 89/11 i 130/13), donosi

R J E Š E N J E

1.
Utvrđuje se da **Govori milnarskoga područja** imaju svojstvo nematerijalnoga kulturnog dobra u smislu članka 9. stavka 1. alineje 1. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

2.
Za kulturno dobro iz točke 1. ovoga Rješenja utvrđuje se sljedeći sustav mjera zaštite:
- osigurati dostupnost dobra javnosti;
- poticati prenošenje i njegovanje kulturnoga dobra u izvornoj sredini;
- poticati sudjelovanje pojedinaca, grupa i zajednice koje baštine dobro u identificiranju, definiranju, izvođenju i prenošenju dobra;
- popularizirati i promovirati kulturno dobro održavanjem stručnih skupova, putem elektroničkih medija, audio i video zapisa i na drugi način;
- osigurati održivost dobra kroz edukaciju, identificiranje, dokumentiranje, znanstveno istraživanje, očuvanje, zaštitu, promicanje, povećanje vrijednosti, mogućnost prenošenja tradicije nasljednicima putem formalnoga i neformalnoga obrazovanja, te revitalizaciju napuštenih segmenata dobra;
- educirati stručni kadar za prenošenje znanja i vještina putem seminara, radionica, formalnoga i neformalnoga obrazovanja;
- nastaviti sa istraživanjem dobra, primjerenim dokumentiranjem u svim vidovima i načinima suvremenoga bilježenja te stručnim i znanstvenim vrednovanjem;
- promicati funkciju i značaj dobra u društvu, te uključiti zaštitu dobra u planirane razvojne programe;
- popularizirati i promovirati nematerijalno kulturno dobro te time nastojati ojačati svijest da su govori milnarskoga područja jedinstveno blago koje na lokalnoj i nacionalnoj razini osigurava kulturnu raznolikost te provoditi mjere zaštite kako bi se izbjegla opasnost od nestajanja, uništenja ili pretjerane komercijalizacije kulturnoga dobra;
- nositelj dobra dužan je provoditi mjere zaštite radi njegova očuvanja, sukladno Zakonu o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara i svim propisima koji se odnose na kulturna dobra, pridržavajući se njegove povijesno-tradicijske matrice i pojavnosti.

3.
Nositelji su sve pravne i fizičke osobe evidentirane na Popisu nositelja koji je sastavni dio ovoga Rješenja. O svim promjenama nositelja nadležno tijelo je dužno obavijestiti Stručno povjerenstvo za utvrđivanje svojstva kulturnoga dobra, koje će sukladno izmjenama revidirati Popis nositelja.

4.
Na navedeno nematerijalno kulturno dobro iz točke 1. izreke ovoga Rješenja primjenjuje se Zakon o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara i svi propisi koji se odnose na kulturna dobra.

5.
Predmetno kulturno dobro upisat će se u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske - Listu zaštićenih kulturnih dobara pod brojem Z-6932, a upis će se objaviti u „Narodnim novinama“.

LITERATURA

Anić, Vladimir (2004). *Veliki rječnik hrvatskoga jezika* + CD-ROM. Zagreb: Novi Liber.

Barbić, Ante (2012). *Rječnik Pitava i Zavale*. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje.

Barić, Eugenija; Lončarić, Mijo; Malić, Dragica; Pavešić, Slavko; Peti, Mirko; Zečević, Vesna; Znika, Marija (1997). *Hrvatska gramatika*. Zagreb: Školska knjiga.

Benčić, Radoslav (2014). *Rječnik govora grada Hvara. Fȏrske rîci i štȍrije*. Hvar: Muzej hvarske baštine.

Benić, Mislav (2014). *Opis govora Kukljice*. Doktorski rad u rukopisu. Zagreb: Filozofski fakultet.

Bičanić, Ante; Frančić, Anđela; Hudeček, Lana; Mihaljević, Milica (2013). *Pregled povijesti*, *gramatike i pravopisa hrvatskoga jezika*. Zagreb: Croatica.

Birtić, Matea; Blagus Bartolec, Goranka; Hudeček, Lana; Jojić, Ljiljana; Kovačević, Barbara; Lewis, Kristian; Matas Ivanković, Ivana; Mihaljević, Milica; Miloš, Irena; Ramadanović, Ermina; Vidović, Domagoj (2012). *Školski rječnik hrvatskoga jezika.* Zagreb: Školska knjiga – Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje.

Birtić, Matea; Blagus Bartolec, Goranka; Hudeček, Lana; Jozić, Željko; Kovačević, Barbara; Lewis, Kristian; Matas Ivanković, Ivana, Mihaljević, Lana; Milković, Alen; Ramadanović, Ermina; Stojanov, Tomislav, Štrkalj Despot, Kristina (2013). *Hrvatski pravopis*. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje.

Boerio, Giuseppe (1867). *Dizionario del dialetto veneziano*. Venezia: Reale tipografia di Giovanni Cecchini edit.

Boryś, Wiesław (2007). *Čakavske leksičke studije. Praslavensko naslijeđe u čakavskome leksičkom fondu*. Zagreb: Matica hrvatska.

Božanić, Joško (2013). Doba srebra: Prilog istraživanju halieutičkog leksika falkuše. *Čakavska rič* 41/1–2: 5–87.

Božanić, Joško (2006). Komiški dikcionar – A. *Čakavska rič* 34/1–2: 5–48.

Božanić, Joško (2006). Komiški dikcionar – B. *Čakavska rič* 36/1–2: 5–90.

Božanić, Joško (2015). *Viški facendijer*. *Stil*, *leksik*, *svijet facende otoka Visa dvadesetoga stoljeća*. Split: Književni krug – Centar za interdisciplinarna istraživanja Studia Mediterranea Filozofskog fakulteta u Splitu.

Brozović, Dalibor; Ivić, Pavle (1981). Ishodišni srpskohrvatski/hrvatskosrpski fonološki sistem, *Fonološki opisi srpskohrvatskih/hrvatskosrpskih, slovenačkih i makedonskih govora obuhvaćenih opšteslovenskim lingvističkim atlasom*, ur. Pavle Ivić. Sarajevo: Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hecegovine, 221–226.

Brozović, Dalibor; Ivić, Pavle (1988). *Jezik srpskohrvatski/hrvatskosrpski, hrvatski ili srpski*. Zagreb: Jugoslavenski leksikografski zavod Miroslav Krleža.

Brozović, Dalibor (1997). Narječja hrvatskoga jezika. *Hrvatski leksikon* 2, ur. Anton Vujić. Zagreb: Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 155–156.

Buličić, Manuela Bareta (2015). *Okruška rič. Ričnik okruškoga govora*. Split: Naklada Bošković.

Cortelazzo, Manlio; Zolli Paolo (1999). *Il nuovo etimologico. Dizionario etimologico della lingua italiana*. Bologna: Zanichelli.

Ćurković, Dijana (2014). *Govor Bitelića*. Doktorski rad u rukopisu. Rijeka: Filozofski fakultet.

Derksen, Rick (2008). *Etymological Dictionary of the Slavic Inherited Lexicon*. Leiden – Boston: Brill.

Doria, Mario (1987). *Grande dizionario del dialetto triestino*. Trieste: Il Meridiano.

Dulčić, Jure; Dulčić, Pere (1985). Rječnik bruškoga govora. *Hrvatski dijalektološki zbornik* 7/2: 371–747.

Finka, Božidar (1971). Čakavsko narječje. *Čakavska rič* 1/1–2: 11–71.

Finka, Božidar (1977). Dugootočki čakavski govori. *Hrvatski dijalektološki zbornik* 4: 7–178.

Finka, Božidar (1989–1990). Glasovna obilježja mjesta Sukošana kod Zadra. *Makedonski jazik* 40–41: 645–650.

Finka, Božidar; Šojat, Antun (1968). Govor otoka Žirja. *Rasprave Instituta za jezik JAZU* 1: 121–220.

Finka, Božidar (1973). Naputak za ispitivanje i obrađivanje čakavskih govora. *Hrvatski dijalektološki zbornik* 3: 5–76.

Finka, Božidar (1980). O zlarinskom govoru. *Narodna umjetnost: Godišnjak Zavoda za istraživanje folklora IFF* 17: 203–215.

Finka, Božidar (1990). Pogled na govor Biograda i okolice. *Biogradski zbornik* 1: 437–442.

Galović, Filip (2018). Deklinacija imenica u komiškomu govoru. *Senjski zbornik: prilozi za geografiju, etnologiju, gospodarstvo, povijest i kulturu* 45: 449–464.

Galović, Filip (2018). Dijalektološke zamjedbe o mjesnome govoru Slatina na otoku Čiovu. *Ethnologica Dalmatica* 25/1: 137–145.

Galović, Filip (2017). Fonološki sustav pražničkoga govora. *Fluminensia* 29/2: 91–109.

Galović, Filip (2014). Govor Donjega Humca. *Jezikoslovlje* 15/2–3: 231–267.

Galović, Filip (2019). *Govori otoka Šolte*. Općina Šolta – Hrvatsko katoličko sveučilište.

Galović, Filip; Papić, Keti (2016). Imenice romanskoga podrijetla u semantičkoj sferi odjevnih predmeta, obuće te modnih i drugih dodataka u ložiškome govoru. *Čakavska rič* 44/1–2: 79–129.

Galović, Filip (2017). Jedna skupina riječi romanskoga postanja u mjesnome govoru Pražnica na otoku Braču. *Čakavska rič* 45/1–2: 23–54.

Galović, Filip (2013). Jezične osobitosti mjesnoga govora Ložišća na otoku Braču. *Fluminensia* 25/1: 181–198.

Galović, Filip (2014). Nazivi za zanimanja, zvanja i počasne službe romanskoga podrijetla u govoru Ložišća na otoku Braču. *Čakavska rič* 42/1–2: 87–112.

Galović, Filip (2015). O pitavskome idiomu iz pera Pitovke, u: Tašenka Matulović, *Amarcord po našu*. Split: Redak, 8–17.

Galović, Filip (2019). Slastice u ložiškome govoru – prinos poznavanju romanizama. *Čakavska rič* 47/1–2: 29–46.

Geić, Duško (2015). *Rječnik i gramatika trogirskoga cakavskoga govora*. Split: Književni krug Split – Združeni artisti Trogir.

Hamm, Josip; Hraste, Mate; Guberina, Petar (1956). Govor otoka Suska. *Hrvatski dijalektološki zbornik* 1: 7–213.

Houtzagers, Peter (2003). On the phonology of the Čakavian dialect of Ćunski on the island of Lošinj. *Filologija* 41: 33–50.

Houtzagers, Peter (1985). *The Čakavian dialect of Orlec on the island of Cres.* Amsterdam: Rodopi.

Hozjan, Snježana (1993). Govor Krasa na otoku Krku (glagolski oblici). *Rasprave Zavoda za hrvatski jezik* 19: 113–125.

Hraste, Mate (1925–1926). Crtice o bruškom dijalektu. *Južnoslovenski filolog* 5: 180–214.

Hraste, Mate (1940). Čakavski dijalekat ostrva Brača. *Srpski dijalektološki zbornik* 10: 3–66.

Hraste, Mate (1935). Čakavski dijalekat ostrva Hvara. *Južnoslovenski filolog* 14: 1–57.

Hraste, Mate (1959–1960). Metodologija ispitivanja naših dijalekata. *Jezik* 8: 71–81.

Hraste, Mate (1937). Osobine govora ostrva Visa. *Zbornik u čast A. Belića* 2: 147–154.

Hraste, Mate (1948). Osobine govora otoka Šolte, Čiova Drvenika i susjedne obale. *Rad JAZU* 272: 123–156.

Ivelić, Ivo (2015). *Prožniški libar*. *Riči*, *judi*, *zgode i još puno tega*, *sve prožniško*. Pražnica: Naklada Bošković.

Ivić, Pavle (1985). *Dijalektologija srpskohrvatskog jezika. Uvod i štokavsko narečje.* Novi Sad: Matica srpska (ćir.).

Ivić, Pavle (1981). Prilog karakterizaciji pojedinih grupa čakavskih govora. *Hrvatski dijalektološki zbornik* 5: 67–91.

Juraga, Edo (2010). *Rječnik govora otoka Murtera.* Murter – Šibenik: Ogranak Matice hrvatske Murter – Županijski muzej Šibenik.

Jurić, Ante (2020). Fonološki sustav govora Okruga Gornjeg. *Hrvatski dijalektološki zbornik* 24: 143–181.

Jurišić, Blaž (1966). *Rječnik govora otoka Vrgade. I. dio. Uvod*. Zagreb: JAZU.

Jurišić, Blaž (1973). *Rječnik govora otoka Vrgade uspoređen s nekim čakavskim i zapadnoštokavskim govorima. II. dio. Rječnik*. Zagreb: JAZU.

Jutronić, Dunja (2018). *Spliske riči. Rječnik hrvatski standardni jezik – splitski govor*. Split: Matica hrvatska – ogranak u Splitu.

Jutronić, Dunja (2010). *Spliski govor. Od vapora do trajekta. Po čemu će nas pripoznavat*. Split: Naklada Bošković.

Kapović, Mate (2020). Notes on the Phonetics, Phonology and Prosody of the Čakavian Dialect of Susak. *Zeitschrift fur Slawistik* 65/4: 498–534.

Kapović, Mate (2008). Razvoj hrvatske akcentuacije. *Filologija* 51: 1–39.

Kapović, Mate (2015). *Povijest hrvatske akcentuacije. Fonetika.* Zagreb: Matica hrvatska.

Kurtović Budja, Ivana (2010). Kopneni čakavski govori u okolici Splita, Šibenika i Zadra, u: Anita Celinić i dr., *Prinosi hrvatskoj dijalektnoj fonologiji*. Split – Zagreb: Književni krug Split – Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje, 77–157.

Langston, Keith (2006). *Čakavian Prosody*. *The Accentual Patterns of the Čakavian Dialects of Croatian*. Bloomington: Slavica Publishers.

Lisac, Josip (2012). *Dvije strane medalje*: *dijalektološki i jezičnopovijesni spisi o hrvatskom jeziku*. Split: Književni krug.

Lisac, Josip (2003). *Hrvatska dijalektologija 1*: *Hrvatski dijalekti i govori štokavskog narječja i hrvatski govori torlačkog narječja*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.

Lisac, Josip (2009). *Hrvatska dijalektologija 2*: *Čakavsko narječje*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.

Lončarić, Mijo (2014). Čakavština i lingvistička geografija. *Riječki filološki dani* 9, ur. Diana Stolac. Rijeka: Filozofski fakultet, 387–395.

Lukežić, Iva; Turk, Marija (1998). *Govori otoka Krka*. Crikvenica: Libellus.

Lukežić, Iva; Zubčić, Sanja (2007). *Grobnički govor XX. stoljeća* (gramatika i rječnik). Rijeka: Katedra Čakavskog sabora Grobništine.

Lukežić, Iva (2018). Promjene šumnika na dočetku zatvorena sloga u čakavskome narječju. *Od fonologije do leksikologije. Zbornik u čast Mariji Turk*, ur. Diana Stolac. Rijeka: Sveučilište u Rijeci – Filozofski fakultet – Odsjek za kroatistiku, 161–184.

Lukežić, Iva (2012). *Zajednička povijest hrvatskih narječja*. *1*. *Fonologija*. Zagreb – Rijeka – Čavle: Hrvatska sveučilišna naklada – Filozofski fakultet u Rijeci – Katedra Čakavskog sabora Grobništine.

Lukežić, Iva (2015). *Zajednička povijest hrvatskih narječja*. *2*. *Morfologija*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada – Filozofski fakultet u Rijeci – Katedra Čakavskog sabora Grobništine.

Matasović, Ranko (2009). Od praslavenskoga do hrvatskoga jezika (glasovi i oblici). *Povijest hrvatskoga jezika. 1. knjiga: srednji vijek*, ur. Ante Bičanić. Zagreb: Croatica, 59–105.

Matasović, Ranko (2008). *Poredbenopovijesna gramatika hrvatskoga jezika*. Zagreb: Matica Hrvatska.

Menac-Mihalić, Mira (2005). *Frazeologija novoštokavskih ikavskih govora u Hrvatskoj (s rječnikom frazema i značenjskim kazalom s popisom sinonim-*

nih frazema). Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje – Školska knjiga.

Menac-Mihalić, Mira (1989). Glagolski oblici u čakavskom narječju i u hrvatskom književnom jeziku. *Filologija* 17: 81–109.

Milat Pandža, Petar (2015). *Rječnik govora Blata na Korčuli*. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje.

Milčetić, Ivan (1895). Čakavština kvarnerskih otoka. *Rad Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti* 121: 92–131.

Miotto, Luigi (1984). *Vocabolario del dialetto veneto-dalmata*. Trieste: LINT.

Moguš, Milan (1977). *Čakavsko narječje*. *Fonologija*. Zagreb: Školska knjiga.

Moguš, Milan (1966). Današnji senjski govor. *Senjski zbornik* 2: 5–152.

Moguš, Milan (1971). *Fonološki razvoj hrvatskoga jezika*. Zagreb: Matica hrvatska.

Moguš, Milan (1971). O jedinstvu čakavske akcentuacije. *Radovi zavoda za slavensku filologiju* 12: 7–12.

Nigoević, Magdalena (2007). *Romanizmi u Berekinu.* Knjižnica Bašćina, knjiga 6. Split: Hrvatsko kulturno društvo Napredak.

Novaković, Pavica (1994). Sumartinski rječnik. *Čakavska rič* 22/2: 105–145.

Peco, Asim (1989). *Pregled srpskohrvatskih dijalekata*. Beograd: Naučna knjiga.

Petrić, Kuzma (2018). *Rječnik govora Velog Grablja*. Hvar: Udruga Pjover.

Petrić, Željko (2008). *Splitski rječnik. Rječnik starih splitskih riječi i izraza*. Split: Naklada Bošković.

Pinguentini, Gianni (1954). *Dizionario storico etimologico del dialetto triestino*. Trieste: Borsatti.

Radić, Antun (1997). *Osnova za sabiranje i proučavanje građe o narodnom životu* (reprint). Zagreb: Dom i svijet.

Rosamani, Enrico (1990). *Vocabolario giuliano*. Trieste: LINT.

Skok, Petar (1971–1974). *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*. I–IV. Zagreb: JAZU.

Šimunić, Božidar (2013). *Rječnik bibinjskoga govora*. Zadar: Ogranak Matice hrvatske u Zadru.

Šimunković, Ljerka (2004). *Glosar kuhinjske i kulinarske terminologije romanskog podrijetla u splitskom dijalektu*. Split: Dante Alighieri.

Šimunović, Petar (2011). *Čakavska čitanka*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.

Šimunović, Petar. *Ložišće*. Upitnik za Srpskohrvatski dijalektološki atlas. U rukopisu.

Šimunović, Petar (2009). *Rječnik bračkih čakavskih govora*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.

Šimunović, Petar (1972). *Toponimija otoka Brača*. (Bračkizbornik X). Supetar: Skupština Općine Brač, Savjet za prosvjetu i kulturu Supetar.

Šprljan, Nataša (2015). *Opis govora Selaca na Braču s posebnim naglaskom na akcentuaciju (u usporedbi s okolnim mjestima)*. Doktorski rad u rukopisu. Zagreb: Filozofski fakultet.

Tamaro, Sandra (2017). *Boljunske etimologije. Podrijetlo romanizama u boljunskim govorima.* Pula: Sveučilište Jurja Dobrile u Puli.

Tomelić Ćurlin, Marijana (2007). *Fonologija i morfologija govora središnjeg područja poluotoka Pelješca*. Doktorski rad u rukopisu. Zagreb: Filozofski fakultet.

Tomelić Ćurlin, Marijana (2006). Jezične značajke mjesnoga govora Pakoštana. *Croatica et Slavica Iadertina* 2: 95–104.

Vinja, Vojmir (1998–2004). *Jadranske etimologije. Jadranske dopune Skokovu etimologijskom rječniku*, I–III. Zagreb: HAZU – Školska knjiga.

Vranić, Silvana (2002). *Govori sjeverozapadnoga makrosustava na otoku Pagu*. *1. Fonologija*. Rijeka: Matica hrvatska Novalja.

Vranić, Silvana (2011). *Govori sjeverozapadnoga makrosustava na otoku Pagu*. *2. Morfologija*. Rijeka: Matica hrvatska Novalja – Filozofski fakultet.

Vranić, Silvana; Oštarić, Ivo (2016). *Rječnik govora Novalje na otoku Pagu*. Novalja: Grad Novalja – Ogranak Matice hrvatske u Novalji – Filozofski fakultet.

Vuković, Jovan (1974). *Istorija srpskohrvatskog jezika*. *Uvod i fonetika.* Beograd: Naučna knjiga.

Vuković, Siniša (2001). *Ričnik selaškega govora. Rječnik dijalekta Selaca na otoku Braču*. Split: Laus.

Zingarelli, Nicola (2006). *Lo Zingarelli. Vocabolario della lingua italiana*. Bologna: Zanichelli.

FOTOGRAFIJE

Mjesto Ložišće. Izvor – Filip Galović

Stara ložiška razglednica. Izvor – Tineja Bonačić Piculović

Detalj iz Ložišća. Izvor – Raul Derpich

Detalj iz Ložišća. Izvor – Raul Derpich

Detalj iz Ložišća. Izvor – Raul Derpich

Detalj iz Ložišća. Izvor – Raul Derpich

Ložiške djevojke 20-ih godina XX. stoljeća. Izvor – Lidija Ivko

Domaćinski tečaj. Izvor – Diana Gunjača

Posvećenje crkve. Izvor – Helena Valerijev

Procesija u staro vrijeme. Izvor – Helena Valerijev

Ložiška djeca 1936.
Izvor – Lidija Ivko

Poslovi oko grožđa.
Izvor – Helena Valerijev

Pastir Loda i don Vicko 1971.
Izvor – Lidija Ivko

Marko Plišin i obitelj.
Izvor – Helena Valerijev

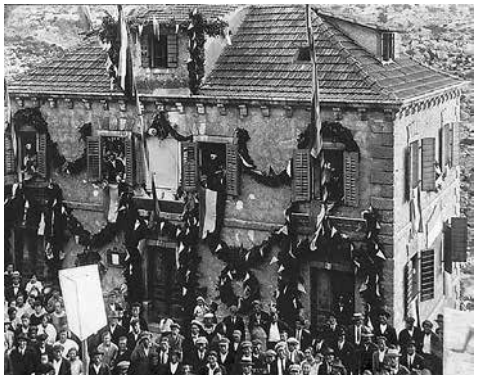

Stara fotografija iz Ložišća.
Izvor – Lidija Ivko

Ložiška djeca.
Izvor – Lidija Ivko

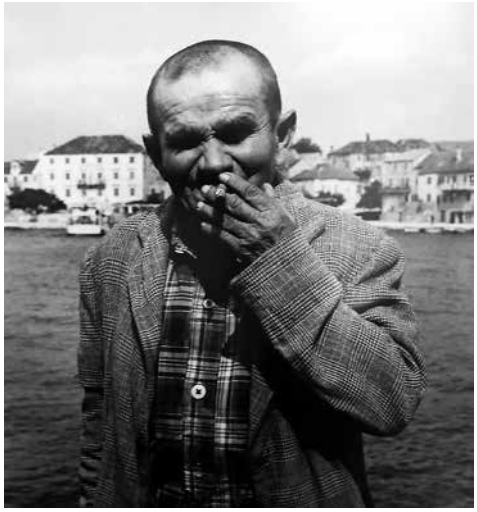

Pastir Loda.
Izvor – Facebook stranica Milna, Brač

Rad u Plastiki.
Izvor – Maja Bušelić

Sestre Đina, Milena i Dragica
Čekalović.
Izvor – Diana Gunjača

Majarovi. Izvor – Helena Valerijev

Vesela družina u Bobovišćima na Moru 1946. Izvor – Lidija Ivko

Pavle Valerijev s prijateljima u Milni 1927. Izvor – Diana Gunjača

Marica Valerijev Karmelić s djecom (Chile). Izvor – Diana Gunjača

Dovod vode u naselje. Izvor – Mila Mila

Tomažina i Pavle Valerijev. Izvor – Diana Gunjača

Marko Špirin, teta Mandina, Tomislava i Marica. Izvor – Maja Bušelić

Mižerini. Izvor – Vera Vuksanović

Tomažina Valerijev.
Izvor – Diana Gunjača

U brijačnici barba Franića (Frane Pavlov, Lukre Pavlov i Perica Rakela).
Izvor – Perica Kosanović Rakela

Marko Špirin sa ženom te Petar Domić sa ženom i djecom.
Izvor – Maja Bušelić

Frane Valerijev, Pavlov otac.
Izvor – Diana Gunjača

Draga Jurać (Ivko) i sinovi.
Izvor – Lidija Ivko

Na pijaci 1970. (Jure Miće, Jurić Babe, Pere Solin). Izvor – Lidija Ivko

Vjenčanje (Vinka i Pave Sprtin).
Izvor – Maja Bušelić

Prva sveta pričest. Lukrecija Pavlov (rođ. Čekalović).
Izvor – Lukrecija Pavlov

Dino i Gordan Rakela.
Izvor – Maja Bušelić

Nina Juras (Mižerina).
Izvor – Vera Vuksanović

Mate Ure i Ivo Lozin.
Izvor – Pavica Petrinović

Ložišćani dižu renovirano zvono 1995. Izvor – Perica Kosanović Rakela

Vrijedni Zvonko Juras i Mate Bradašić.
Izvor – Zoran Pajić

Jure i Biserka Ivko 1966.
Izvor – Lidija Ivko

Kardinal Kuharić i Ložišćani. Izvor – Helena Valerijev

Ložiški domaći kruh.
Izvor – Filip Galović

Ložiške sirnice.
Izvor – Lukrecija Pavlov

Ložiške slastice.
Izvor – Vedrana Anđelić

Čišćenje ložiškoga pjovera.
Izvor – Helena Valerijev

Lovci. Izvor – Gordan Rakela

Korina Bradašić.
Izvor – Helena Valerijev

Frane Jurać.
Izvor – Raul Derpich

Stipe i Zora Sapunar.
Izvor – Majda Knezović

Neda Kusanović.
Izvor – Filip Galović

Ina Lučina.
Izvor – Filip Galović

Kuma Vinka.
Izvor – Raul Derpich

Ložiške priče do kasno u noć 2016. Izvor – Filip Galović

Ložišćani na proslavi rođendana 2020. Izvor – Helena Valerijev

Lukrecija Pavlov i Katica Sapunar.
Izvor – Lukrecija Pavlov

Perica Kosanović Rakela.
Izvor – Perica Kosanović Rakela

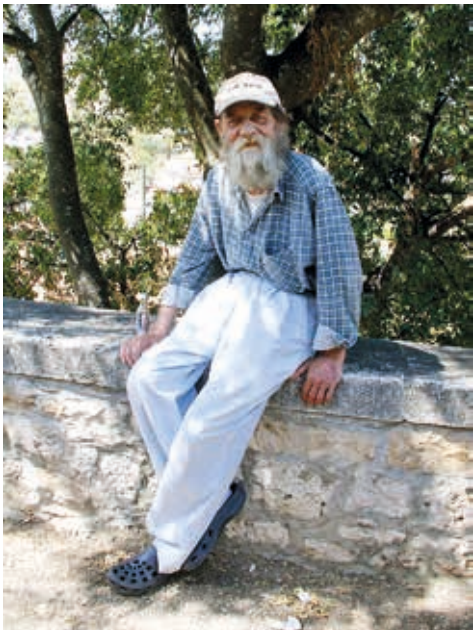

Šime Perić.
Izvor – Raul Derpich

Ložišćani danas pred crkvom.
Izvor – Helena Valerijev

Tri mlade Ložiške.
Izvor – Ivana Marinović

Lovac Dinko Rakela.
Izvor – Gordan Rakela

Dio crkvenih pjevača na koru 2012. Izvor – Helena Valerijev

Ložiška Gospa.
Izvor – Helena Valerijev

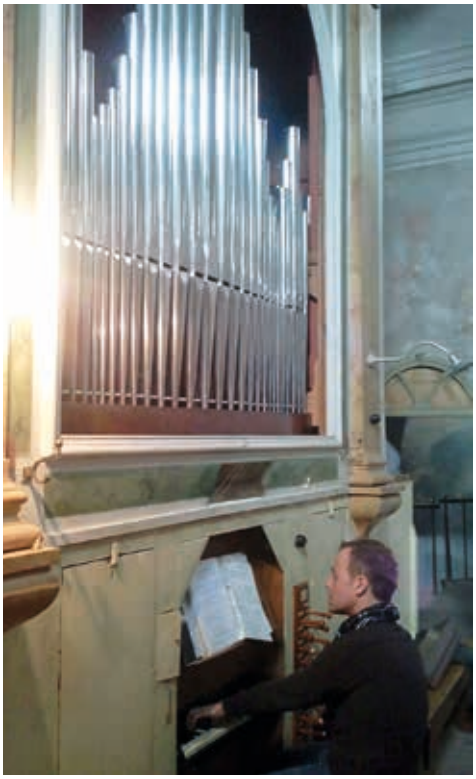

Ložiške orgulje.
Izvor – Filip Galović

Ložiški prvopričesnici 2019. Izvor – Helena Valerijev

Oltar župne crkve. Izvor – Raul Derpich

Narod na misi kod Gospe od Stomorice 2016. Izvor – Helena Valerijev

Narod na misi kod Gospe od Stomorice 2017. Izvor – Helena Valerijev

Križni put u Ložišćima 2017. Izvor – Helena Valerijev

Križni put u Ložišćima 2018. Izvor – Helena Valerijev

Procesija 2013. Izvor – Helena Valerijev

Procesija 2013.
Izvor – Helena Valerijev

Procesija 2017.
Izvor – Helena Valerijev

Maškare.
Izvor – Helena Valerijev

Maškare.
Izvor – Helena Valerijev

Maškare.
Izvor – Helena Valerijev

Snijeg u Ložišćima. Izvor – Helena Valerijev

Snijeg u Ložišćima. Izvor – Helena Valerijev

Detalj iz Ložišća. Izvor – Gordan Rakela

Detalj iz Ložišća.
Izvor – Gordan Rakela

Detalj iz Ložišća.
Izvor – Gordan Rakela

Detalj iz Ložišća.
Izvor – Gordan Rakela

Detalj iz Ložišća.
Izvor – Tineja Bonačić Piculović

Detalj iz Ložišća. Izvor – Filip Galović

Detalj iz Ložišća. Izvor – Filip Galović

Detalj iz Ložišća. Izvor – Filip Galović

Joško Božanić, prof. emeritus
Filozofski fakultet Sveučilišta u Splitu

RECENZIJA

O ČUDU VELIKIH RJEČNIKA MALIH GOVORA

POVODOM „RJEČNIKA GOVORA MJESTA LOŽIŠĆA NA OTOKU BRAČU“ FILIPA GALOVIĆA I PAVLA VALERIJEVA

Napisati rječnik čiji fond natuknica višestruko premašuje vokabular prosječnoga stanovnika velegrada, i to rječnik jednoga malog otočkog naselja koje ima samo 150 stanovnika, jest čudo. Je li moguće da je kolektivna memorija jedne tako minijaturne organske zajednice sačuvala do danas tisuće riječi koje se razlikuju od leksika standardnoga jezika? Brojni rječnici malih organskih idioma na čakavskom jezičnom području koji su se pojavili posljednjih dvadesetak godina, to čudo potvrđuju.

Evo pred nama jedan takav rječnik koji potpisuju dva autora koja se međusobno nisu nikad u životu srela: mladi docent jezikoslovlja, dijalektolog dr. sc. **Filip Galović** s Hrvatskoga katoličkog sveučilišta u Zagrebu, iz Milne na Braču, rođen 1982., i **Pavle Valerijev**, rodom iz Ložišća, profesor na učiteljskim školama u Petrinji, Šibeniku i Splitu, rođen u 19. stoljeću – godine 1896. Dakle, riječ je o vrlo neobičnom suautorstvu jednoga dijalektologa, leksikografa te jednoga pasioniranog sakupljača leksičke i govorne građe svoga užeg zavičaja. Sretna je okolnost da je kći Pavla Valerijeva **Diana Gunjača** sačuvala zapise govorne i leksičke građe govora Ložišća, koju je godinama prikupljao njen otac, i ustupila je Filipu Galoviću koji je već bio objavio nekoliko radova o govoru Ložišća. Bio je to izazov Filipu Galoviću da krene u zahtjevan i dugotrajan projekt pisanja rječnika jednoga organskog govora otoka Brača.

Ta rukopisna ostavština pokojnog Pavla Valerijeva sadržavala je dragocjen leksički fond Ložišća, što je bila podloga na koju je 2014. Filip Galović započeo pisanje „Rječnika govora mjesta Ložišća na otoku Braču“.

S obzirom na to da je Filip Galović morao započeti, da se izrazimo metaforično, graditi ovaj rječnik iz temelja, jer naslijedio je tek rječničku građu svog prethodnika (5600 riječi bez opisa značenja, gramatičkih odrednica itd., uz neke tekstualne dodatke), valja procijeniti njegovu zaslugu da tu baštinjenu građu strukturira, akcentuira, protumači i uobliči u reprezentativan dijalektološki rječnik jednoga bračkog govora. Nasljeđena leksička i govorna građa posebna je vrijednost ovoga rječnika s obzirom na to da je zabilježen leksik govora kakav se u Ložišću govorio prije više od stotinu godina, u vremenu, dakle, prije velike kulturološke i civilizacijske mijene koja je dramatično utjecala na organske vernakularne idiome, ali isto tako ta vrijednost ne bi nikada postala integralnim dijelom jednoga suvremeno koncipirana leksikografskog djela kakvoga je stvorio svestrani istraživač hrvatskih organskih idioma, vrstan dijalektolog Filip Galović koji se nije zadovoljio naslijeđenom leksičkom građom već je krenuo u temeljito i višegodišnje terensko istraživanje govora Ložišća, njegova današnjega stanja, njegova vokabulara koji su oblikovali novi, bitno drugačiji uvjeti življenja u ovom insularnom svijetu.

I upustio se Filip Galović u smioni poduhvat gradnje „Rječnika govora mjesta Ložišća na otoku Braču". Poput onih starih *škarpelina* i *muratura* čije su vrijedne ruke podigle impresivno zdanje crkve sv. Ivana i Pavla u središtu Ložišća, Filip Galović 2014. kreće u poduhvat gradnje monumentalnoga rječnika ovoga malog bračkog mjesta koje danas broji tek 150 stanovnika. Uspoređujem taj Galovićev poduhvat s graditeljskim jer rječnik se gradi kao katedrala, *facada* po *facada*, riječ po riječ, a one, riječi, jedna drugu prizivaju, evociraju i povezuju čvrstim vezivom asocijacija. Citirat ću i ovdje, opetovano, sjajnu sentencu Mladena Pejakovića: „*Rječnik je najmudrija čovjekova gradnja i najveličanstvenije gradilište.*"[1] A citirat ću i moga *nonota* Jozota Božanića Pepeta koji mi je znao reći, kad bi vidio da pomno bilježim riječi iz njegovih priča kao dragocjenosti koje valja oteti zaboravu: „*E, muj sinko, duć ćeš ti kraju jerbo besida besidu izganje.*" Smisao toga proverbijalnog izraza na komiškom jest da riječi jedna drugu izgone (*izganju*) na površinu sjećanja kada tonu u zaborav. Asocijativna mreža kolektivne memorije povezuje riječi sve dok se niti asocijacija posve ne prekinu i kada ih nema više tko prizvati u život međuljudske komunikacije niti kao kulturno dobro nematerijalne jezične baštine.

Filip Galović kao mlad i plodan dijalektolog eto „došao je kraju" u gradnji jednoga jezičnog monumenta – rječnika Ložišća. Otok Brač dobio je 2006. „Rječnik bračkih čakavskih govora" akademika Petra Šimu-

[1] Pejaković, Mladen (1982). *Starohrvatska sakralna arhitektura*. Zagreb. Str. 13.

novića koji je obuhvatio leksik Dračevica, Ložišća, Nerežišća, Postira, Pražnica, Bola, Supetra, Milne i Selaca. Takvi leksikografski poduhvati poput Šimunovićeva rijetki su na hrvatskim otocima. Ipak valja reći da monumentalan Šimunovićev Rječnik, koji je obuhvatio i dio leksika Ložišća, nije umanjio smisao Galovićeva poduhvata da nastavi i dovrši započeti rad na rječniku Ložišća koji je davno započeo Pavle Valerijev.

Rječnik Ložišća ima više od 12 600 natuknica što ga uvrštava među obimnije rječnike čakavskih govora. Galović je uvrstio i leksik za suvremene pojmove, a uvrštenje tih leksema motivirano je posebnošću njihovih naglasaka i oblika. Uvršten je onimikon govora Ložišća, antroponimi i toponimi te etnici i ktetici.

Uz ovaj je rječnik Galović objavio i svoju studiju o govoru Ložišća. Vrlo iscrpno prikazan je njegov fonološki sustav, prozodija, analizirana je njegova morfologija, sintaksa i leksik. To je dragocjen prilog istraživanju čakavskih govora otoka Brača. Rječniku je Galović pridodao i mnoštvo primjera živa govora koje je prikupio na terenu.

Rječniku je dodana i bogata građa iz sačuvane bilježnice koautora Pavla Valerijeva. Tu je popis osobnih imena i prezimena, nadimaka pa toponimija koja obuhvaća šire područje Ložišća. Dodana je obimna paremiološka građa: poslovice, uzrečice, frazemi, zatim pučke pjesme, kao i stihovi Pavla Valerijeva.

Ovo leksikografsko djelo Filipa Galovića i Pavla Valerijeva, značajan je doprinos ne samo leksikografiji otoka Brača već i ukupnoj čakavskoj leksikografiji. Tu činjenicu ovdje naglašavam svjestan trenutka u kojemu se ovakvo djelo pojavljuje. A to je vrijeme kada je vernakularna jezična baština ugroženija nego ikada u svojoj povijesti, vrijeme kada baština ostaje bez baštinika, a upravo je jezična vernakularna baština najosjetljivija jer zavisi od usmene predaje koja je prvi put u povijesti prekinuta. Dogodio se hijatus u komunikaciji među generacijama, prekinut je međugeneracijski transfer iskustva preko jezične komunikacije između starih i mladih. Prostor između korica knjige jedino je preostalo mjesto očuvanja stoljećima akumulirane i donedavno sačuvane jezične baštine organskih društvenih zajednica u globalizacijskim procesima. U tom kontekstu valja ocijeniti, valja vrednovati poduhvat mladoga dijalektologa Filipa Galovića koji je objavio velik rječnik jednoga malog otočkog idioma, rječnik koji publicira njegova matična znanstvena ustanova Hrvatsko katoličko sveučilište u Zagrebu, a posebno valja vrednovati njegovu gestu podjele autorstva ovoga djela sa sakupljačem dijela leksičke i govorne građe svoga nepoznatog prethodnika i zaljubljenika u zavičajni idiom Pavla Valerijeva.

Ovaj rječnik značajan je doprinos očuvanju, održavanju i promociji nacionalnoga kulturnog dobra „Govora milnarskog područja“ koje je godine 2017. proglasilo Ministarstvo kulture Republike Hrvatske na temelju inicijative i elaborata Filipa Galovića, a obuhvaća govore Milne, Bobovišća i Ložišća. Smisao zaštite nacionalnoga jezičnog kulturnog dobra ostvaruje se u prvom redu znanstvenim istraživanjem ugroženih idioma na terenu često među posljednjim govornicima tih idioma, a Galovićevo terensko istraživanje i rezultate tog istraživanja predstavljaju njegovi brojni dosad publicirani dijalektološki radovi i ovo leksikografsko djelo kao kruna njegova znanstvenoga rada posvećena zavičajnim idiomima rodnoga mu otoka Brača.

prof. dr. sc. Dunja Jutronić, trajno zvanje
Filozofski fakultet Sveučilišta u Splitu

RECENZIJA

Filip Galović – Pavle Valerijev
RJEČNIK GOVORA MJESTA LOZIŠĆA NA OTOKU BRAČU
Zagreb: Hrvatsko katoličko sveučilište, 2021.

U *Proslovu* ovog rječnika Filip Galović navodi da mu se gospođa Diana Gunjača, kćerka Pavla Valerijeva, suautora ovoga *Rječnika*, obratila s molbom da se pronađeni materijali njezina oca (popis riječi s određenim dodatcima) uredi i tiska. To je bilo 2014. Ovdje bih htjela naglasiti/nadopuniti da se i mnogo godina prije toga gđa Gunjača obraćala mnogima, a među njima i meni s istom molbom. Dobro je da se nitko od nas nije prihvatio tog golemog posla. Vrlo je važno istaknuti da ti početni zapisi Pavla Valerijeva, koji će postati budući ložiški rječnik, nisu mogli doći u bolje ruke od Galovićevih, tj. u ruke tog mladog i vrlo produktivnog jezikoslovca koji je doktorirao na govorima otoka Šolte (objavljena i kao knjiga). Galović je, baveći se mnogim čakavskim i štokavskim govorima, objavio i niz članaka upravo o više govora otoka Brača.

I tako na podlozi materijala što ga je sakupljao Pavle Valerijev imamo pred sobom *Rječnik govora mjesta Ložišća na otoku Braču*, minuciozno sagrađen i izrađen na temeljima predanog i dugogodišnjeg terenskog, a potom i kabinetskog rada.

Rječnik se sastoji od vrlo detaljnog opisa govora mjesta Ložišća na svim jezičnim razinama, što ga je napisao Galović. Rječnik sadrži više od 12 600 akcentiranih natuknica s gramatičkim obilježima i preciznim tumačenjima na standardnom jeziku. Poslije rječnika slijede prilozi koje je zapisao Pavle Valerijev, a sastoje se od pjesmica, kalendarija, vlastitih imena, ložiških prezimena (s nadimcima), imenima mjesta tj. toponimima u ložiškom dijelu Brača, raznih izreka, kletava, poslovica i pozdrava. Ovo predstavlja zanimljiv etnološki, kao i kulturološki zapis. Zatim slijedi dio pod nazivom *Ogledi mjesnoga govora Lozišća* gdje nalazimo velik broj odabranih kraćih i duljih tekstova što su Galoviću kazivali pojedini informanti. Tekstovi su, kako i treba, ostavljeni u izvornom obliku i svi su akcentuirani. Važnost tekstova u prvom je redu jezična jer na površinu tekstova izbijaju mnoge jezične značajke karakteristične za ložiški

govor. No, govornici su u nevezanim razgovorima pričali o sebi, raznim događajima, situacijama, pojavama u naselju, starim običajima i načinu života pa oni predstavljaju vrlo vrijedne zapise iz prošlosti, kao i sadašnjosti života u Ložišćima, odnosno svekoliki život ovog mjesta.

Uz zalaganje i znanstvenu podršku Filipa Galovića godine 2017. Ministarstvo kulture zaštitilo je govore milnarskoga područja kao nematerijalno kulturno dobro Republike Hrvatske, što je vrlo značajno, i ta je odluka s pravom u cijelosti ovdje priložena.

Na samom kraju nalazimo obimnu literaturu i bilješke o autorima. Rječnik također ima pregršt prekrasnih fotografija koje prikazuju nekadašnji, kao i današnji život u ovom bračkom mjestu.

Rad na rječniku ogroman je posao koji može obavljati samo osoba koja je za to znanstveno i stručno educirana. No, uz taj neprikosnoveni uvjet, rad na rječniku dodatno iziskuje veliku odanost, strpljivost i ustrajnost u terenskom radu s govornicima, a isto to i u kabinetskom radu u obradi svih riječi, oblika, značenja, akcenata itd. Na kraju, ništa manje važno, rječnik, iako nije živo biće, traži i ljubav prema riječima koje se izgovaraju i ispisuju.

Rječnik koji je u našim rukama ispunio je u potpunosti sve te uvjete. Početno je riječi s naklonošću bilježio Pavle Valerijev, a Filip Galović kao vrstan dijalektolog i izniman zaljubljenik u mjesne govore odano je i strpljivo slušao svoje informante, sve zapisao, obradio i uredio, a zatim nam podastro vrijedan znanstveno obrađen rječnik (s nizom drugih priloga). A koliko je zatajne ljubavi u to utkano, teško je riječima napisati, no vidljivo je iza svakog zapisanog slova ovog dragocjenog djela.

Ložišćani su sada, uz dirljive zapise Frane Pavlova u knjizi *Sahranjena sjećanja* (Zaklada Brač), dobili i svoj rječnik, djelo od iznimne vrijednosti i kakvoće, na koji zaista moraju biti ponosni, kao i hrvatska dijalektologija, i filologija općenito.

prof. dr. sc. Ljiljana Kolenić, trajno zvanje
Filozofski fakultet Sveučilišta u Osijeku

RECENZIJA

Rječnik govora mjesta Ložišća na otoku Braču autora Filipa Galovića i Pavla Valerijeva

Knjiga *Rječnik govora mjesta Ložišća na otoku Braču* autora Filipa Galovića i Pavla Valerijeva opsežan je rječnik jednoga čakavskoga mjesnoga govora. Rječnik je sastavio dijalektolog Filip Galović jednim dijelom na temelju popisa riječi pokojnoga Pavla Valerijeva. Filip Galović svaku je zapisanu riječ što ju je zabilježio Pavle Valerijev provjerio na terenu da bi mogao čuti naglasak i odrediti točno značenje ili više značenja jedne riječi. Terenski je rad u mjestu Ložišće na Braču bio zahtjevan, a nakon dužega rada na terenu došao je i rad za stolom, sređivanje građe, bilježenje naglaska na svakoj riječi, gramatičke odrednice, opis značenja, i sve što je bitno da leksikografsko djelo bude cjelovito. Valja naglasiti da je od prvoga popisa riječi autora Pavla Valerijeva do sadašnjega izgleda rječnika Filip Galović prikupio još niz riječi pa je broj natuknica narastao i više nego dvostruko.

U knjizi se nalaze tekstovi i riječi koje je izvan rječničke građe zapisao Pavle Valerijev. To su tekstovi nekih pjesama koje se često pjevaju u Ložišćima, kalendarij, popisi osobnih imena osnovnih i izvedenih, popisi prezimena i nadimaka, toponima i mikrotoponima, poslovice, izrjeke, dobre i loše želje i slične postojane sveze. Uz to u knjizi su pjesme što ih je sastavio Pavle Valerijev.

Filip Galović priložio je oglede živa narodnoga govora u Ložišćima. Takvi su dodatci u dijalektološkim knjigama uobičajeni. Žive rečenice s naglascima govore o svakodnevnici mještana, njihovom načinu mišljenja i doživljavanja svijeta. Ogledi živa govora daju dijalektolozima podatke iz fonologije, morfologije i posebno sintakse i zato su nezaobilazne u dijalektološkim radovima.

Rječnik sadrži i životopise dvojice autora, Filipa Galovića i Pavla Valerijeva.

Istaknuti je golemo značenje Pavla Valerijeva koji je marljivo zapisivao riječi svojega mjesta da se ne zaborave, da se ne izgube, da ih ne potisne iz sjećanja standardni jezik, škola, mediji, nov način života,

a s druge strane spremnost dijalektologa, Bračanina, Filipa Galovića da te riječi sredi po pravilima leksikografske struke i tom početnom popisu riječi doda nove te da omogući objelodanjivanje rječnika, ploda velikoga rada i skrbi za rječničko blago jednoga mjesnoga govora otoka Brača.

Nakon kratkoga opisa nastanka rječnika dvojice autora valja nešto reći i o samoj knjizi koja je više od rječnika. U uvodnim dijelovima golema rječnika nalazi se opis samoga mjesta, njegov smještaj na otoku Braču, kulturne znamenitosti mjesta i spominju se autori koji su ranije pisali o govoru mjesta Ložišća. Slijedi vrlo detaljan dijalektološki opis govora mjesta Ložišća na svim jezičnim razinama – fonološkoj, morfološkoj, sintaktičkoj, leksičkoj – što ga je napisao Filip Galović. Svaka tvrdnja u dijalektološkom je opisu ilustrirana primjerom živa govora. Rečenice živa govora, primjerice u poglavlju o morfologiji, osim dijalektološkoga jezikoslovnoga opisa daju i sliku života mještana, njihove svakodnevnice, načina razmišljanja, interesa, životnih potreba i sl. Navest ćemo samo dva kratka primjera od mnogih rečenica iz Galovićeva dijalektološkoga opisa zamjenica da bismo to potvrdili. Rečenica iz opisa neodređenih zamjenica koju smo izdvojili glasi: *Nikȍmur su mãsline urodȉle, a nôn nīsù*, a rečenica iz poglavlja upitnih i odnosnih pridjevskih zamjenica koju smo izdvojili glasi: *Kojî pȍp je rȅka mȉsu?* U poglavlju o sintaksi Filip Galović daje također brojne primjere rečenica za ilustraciju svojih opisa. Navest ćemo samo primjer uporabe akuzativa s prijedlogom na mjestu gdje je u standardnom jeziku uobičajen lokativ: *Bî san u Splȉt*. Dijalektološki je opis govora mjesta Ložišća Filipa Galovića prije samoga rječnika opravdan jer bez njega knjiga ne bi bila cjelovita. Dijalektolog Filip Galović pokazao je navedenim opisom zavidno poznavanje dijalektološke literature, poznavanje metoda koje se rabe u dijalektologiji, poznavanje dijalektološkoga znanstvenoga nazivlja te je taj dio knjige vrijedan dijalektološki prilog koji opsegom i znanstvenim prinosom može biti i posebna knjiga.

Navedeno je već da je rječnik mjesnoga govora Ložišća velik opsegom. Natuknice su poredane abecednim redom, akcentirane su, sadrže gramatičku odrednicu. Značenje je natuknice protumačeno hrvatskim standardnim jezikom. Primjerice, natuknica **nedȉja** *ž* nedjelja (dan u tjednu). Uz neke je natuknice navedeno više značenja (višeznačnice su): **smȉšan,** smīšnȁ, smȉšno (smȉšni) *pridj.* 1. komičan, humoristočan, šaljiv; 2. simpatičan; 3. čudnovat, čudan. Uz glagole piše jesu li svršeni ili nesvršeni, npr. **prhrōnȉt,** prhrõnin *svrš.* prehraniti. Za mnoge su riječi strjelicom označene uputnice na sinonime poput **kocijût** (kocijûti) *pridj.* svojeglav, tvrdoglav → **tvrdoglôv.**

Rječnici mjesnoga govora osim popisa riječi i jezikoslovnoga opisa daju mnoge izvanjezične podatke o samom mjestu. Iz popisa riječi doznajemo o načinu života u mjestu, o životnim potrebama mještana, o jelu i piću koje je tipično za prostor toga mjesta, o biljkama i životinjama koje žive u mjestu i na širem prostoru, o zanimanjima mještana, njihovoj svakodnevnici, bitnim stvarima za mještane. Iz rječnika Filipa Galovića i Pavla Valerijeva doznajemo uz popis riječi, pouzdane naglaske i pouzdan opis značenja – i sliku života Ložišća na Braču. Očekivano je da će rječnik otočkoga mjesta, iako Ložišće nije na samoj obali i nije toliko orijentirano na more, sadržavati i riječi iz značenjskoga polja mora i života uz more. Tako nalazimo nazive za ribe poput **arbũn, batovîna, jaglũn, kovõč, komôrča, lìca, sôlpa,** školjke **mùšula, oštrîga, pedòća,** vrste brodova **gajèta, gùc, lèut, pãsara,** dijelove broda **barbèta, bìta, madîr, stîva.** Brojne su biljke popisane u rječniku poput **burãže, cikûte, gorčīkà, lažùnje, levônde, lèpuha, kostrīčà, škròbute**, cvijeće **arćîž, garîful, kopìto, papùčica,** povrće **petrusîmul, rìpa, spinôt.** Iz rječnika je razvidno da su stanovnici Ložišća katolički vjernici jer nalazimo mnoge riječi iz značenjskoga polja crkve i vjerskih blagdana. Župnik je u Ložišćima **kurôt, bìskup** je kao u standardnom jeziku, svećenik je **pòp,** a papa je **pôpa.** Svećenik odijeva **kãmiž** – dugu bijelu obrednu halju, **cîngul** – konopac (kao pojas) na svećeničkome ruhu, **planîtu** – misnicu. **Batistẹ̑rij** je krstionica, **koprîvnica** je škropionica, **kọ̑r** je pjevalište, **kapèla** je dio crkve uz glavni oltar u kojemu se nalaze pjevači, **kantadūrî** su crkveni pjevači, **kolèja** je božićni običaj pjevanja božićnih pjesama. Štuju se mnogi blagdani kao **Svẹ̑ti Ōntè, Svẹ̑ti Osîb, Gọ̑spà ol Ruzôrija, Gọ̑spà ol Ônjelih, Kandalọ̑ra, Vòdokršće.** Zapisane su brojne molitve, pobožnosti, i dijelovi mise poput **novẹ̑na, ruzôrij, Očenõš, Vìrovonje, Kīrije** itd. U rječniku nalazimo natuknice za razne vrste zabave u mjestu, mnoštvo glagola radnje, stanja i zbivanja, mnoga imena mjesta (**Fõr, Olmîš, Pelìšac**), etnika (**Brõška** i **Bročãnin, Vîška** i **Višãnin, Šoltônka** i **Šoltãnin**), mnoga zanimanja i zvanja bitna za život u otočkom mjestu poput **bikõr, gaštôt, kaligẹ̑r, makinõr, mèštar, sòldot, šaltọ̑ra, švọ̑ra, trgõč**…

Rječnik mjesnoga govora Ložišća na otoku Braču autora Filipa Galovića i Pavla Valerijeva velik je prinos hrvatskoj dijalektnoj leksikografiji. On se odlikuje golemim rječničkim fondom, dijalektološkim opisom govora Ložišća, zapisima živa govora, popisima osobnih imena i njihovih izvedenica, popisa prezimena i obiteljskih nadimaka, ustaljenih sveza riječi, pjesama koje se pjevaju u Ložišćima i o Ložišćima. Hrvatski leksikograf 17. st., Jakov Mikalja, riječi je nazvao blagom jezika. Rječnik

o kojem pišemo knjiga je koja čuva to blago i pruža čitatelju mogućnost za njegovo (u)poznavanje i proučavanje. Naši govori polako se gube, a riječi nestaju zbog različitih uzroka: mijenjaju se materijalne i društvene prilike pa nema potrebe za nekim riječima, potiskuju ih standardni jezik, jezik medija, društvenih mreža. Riječi zastarijevaju, prelaze u pasivni leksik, govornici novoga doba ih ne poznaju, ne znaju njihovo značenje.

Često zaboravljamo da hrvatski jezik nije samo standardni jezik, dakle nije samo propisani nadregionalni jezik koji svi moraju učiti i koji služi za komunikaciju svih slojeva društva u jednoj državi. Hrvatski je jezik nacionalni jezik Hrvata koji osim standardnoga jezika obuhvaća i sve hrvatske narodne govore, a to znači i sve mjesne govore kojim govore Hrvati ili su nekada govorili. Rječnik koji predlažemo za tisak daje popis i opis jednoga hrvatskoga čakavskoga mjesnoga govora na otoku Braču – govora Ložišća. Velik je prinos ne samo hrvatskoj dijalektologiji, nego i hrvatskom jeziku općenito izlazak rječnika jednoga mjesnoga govora. Knjiga *Rječnik govora mjesta Ložišća na otoku Braču* autora Filipa Galovića i Pavla Valerijeva dijalektolozima će i leksikografima pružiti vrijedne jezične podatke. Hrvatski jezik njime je dobio novi rječnik mjesnoga govora što je dobitak za našu kroatistiku, ali i za druge jezikoslovne grane poput, primjerice povijesti jezika, tvorbe riječi, fonologije, naglasnoga sustava, jezičnoga posuđivanja. Omogućit će i onima iz kontinentalnoga dijela Hrvatske bolje razumijevanje zavičajnoga idioma Ložišća na otoku Braču pa je njegova namjena široka, namijenjen je znanstvenicima, studentima i svima onima koje zanima hrvatski jezik i koji o njemu žele znati više i bolje.

BILJEŠKE O AUTORIMA

FILIP GALOVIĆ rođen je 17. studenoga 1982. u Splitu. Na Filozofskome je fakultetu u Zagrebu upisao studij hrvatskoga jezika i književnosti te filozofije, a dvije godine kasnije i studij slovačkoga jezika i književnosti na istome fakultetu. Na prvome je studiju diplomirao s temom *Cakavizam i osobitosti u vokalnomu i konsonantskomu sustavu govora Milne na otoku Braču*, a na drugome temom *Hrvatski i slovački korak naprijed u književnosti: Antun Branko Šimić i Ivan Krasko* (*komparativna analiza jezika i stila*). Na istome je fakultetu upisao Poslijediplomski doktorski studij hrvatske kulture koji je okončao obranom doktorske disertacije *Fonologija i morfologija čakavskih govora otoka Šolte*.

Na Hrvatskome katoličkome sveučilištu radi od 2016. godine kao poslijedoktorand, a od 2017. godine kao docent. Na istome je Sveučilištu osnovao i osmislio pojedine kolegije iz jezikoslovlja (dijalektologija, sociolingvistika, hrvatska kultura). Nastavnikom je i nositeljem više kolegija na preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijima te jednoga kolegija na doktorskome studiju. Vanjskim je suradnikom Filozofskoga fakulteta u Zagrebu, a bio je vanjskim suradnikom i Filozofskoga fakulteta u Puli.

Studente potiče na bavljenje dijalektološkim i sociolingvističkim temama, kao i temama povezanim s hrvatskom kulturnom baštinom. Pod njegovim je vodstvom na matičnoj instituciji dosad napisano tristotinjak seminarskih radova iz područja dijalektologije i sociolingvistike, znatnim dijelom temeljenih na samostalnim studentskim terenskim istraživanjima hrvatskih mjesnih i gradskih govora.

Područje je njegova znanstvenoga interesa jezikoslovlje. Primarno se bavi dijalektološkim temama, pored onih iz područja sociolingvistike.

Suradnikom je na projektu *Govori Makarskoga primorja – dijakronija i sinkronija* (dr. sc. Ivana Kurtović Budja, Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje) koji financira Hrvatska zaklada za znanost te na projektu *Zvučni atlas hrvatskih govora* (prof. dr. sc. Velimir Piškorec, Filozofski fakultet u Zagrebu), na kojemu je i zamjenikom voditelja. Bio je suradnikom na projektu *Austrijacizmi i germanizmi u hrvatskome jeziku* (prof. dr. sc. Velimir Piškorec, Filozofski fakultet u Zagrebu), kao i na projektu *Jadranska priča – interdisciplinarno istraživanje jadranskih narativa* (prof. dr. sc. Joško Božanić, Filozofski fakultet u Splitu) koji je financirala Hrvatska zaklada za znanost.

Godine 2019. objelodanio je opsežnu monografiju *Govori otoka Šolte*. Uz autorsku je knjigu dosad objelodanio gotovo tridesetak znanstvenih radova u hrvatskim i inozemnim znanstvenim časopisima, desetak znanstvenih radova u zbornicima i zasebnim knjigama, nekoliko radova dijalektološke problematike u ostalim hrvatskim časopisima, nekoliko prikaza u tuzemnim i inozemnim časopisima, uredio osam knjiga te objavio popratne uredničke tekstove. Akcentirao je više tekstova te sastavio tumače riječi u više knjiga.

Svojim je izlaganjima sudjelovao na više znanstvenih skupova, međunarodnih i domaćih.

Recenzirao je niz znanstvenih članaka u hrvatskim znanstvenim časopisima, kao i pojedine znanstvene knjige, priručnike i dijalekatne rječnike.

U uredništvu je znanstvenoga časopisa *Čakavska rič* te znanstvenoga časopisa *Pannoniana: časopis za humanističke znanosti*. Članom je Književnoga kruga u Splitu, Hrvatskoga društva za primijenjenu lingvistiku, Hrvatskoga nacionalnoga odbora za povijesne znanosti i Društva hrvatsko-slovačkoga prijateljstva Zagreb.

Za studentskih je dana bio dobitnikom Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu za rad *O fonološkim i morfološkim karakteristikama govora cakavske Milne na otoku Braču*. Godine 2018. dobitnikom je *Priznanja Općine Šolte* za očuvanje čakavskih govora i baštine otoka Šolte.

S ciljem je popularizacije znanosti bio uključen u niz lokalnih projekata, okruglih stolova, promocija i drugih događanja. Gostovao je u više televizijskih i radijskih emisija te dao više intervjua u hrvatskim javnim glasilima i na internetskim portalima.

PAVLE VALERIJEV rođen je 20. ožujka 1896. u mjestu Ložišće, a umro je 15. siječnja 1987. u Splitu. Potekao je iz siromašne, čestite i cijenjene obitelji. Otac je Frane otišao u Čile osam mjeseci nakon njegova rođenja u želji da osigura bolji život svojoj sedmeročlanoj obitelji. Kasnije je doveo u Čile i troje starije djece dok su najmlađi Pavle i nešto starija sestra Diana ostali uz majku.

Valerijev je osnovnu školu završio u rodnome mjestu, a srednju učiteljsku u Arbanasima pored Zadra. Nekoliko je godina služio kao učitelj u više mjesta kako bi pomogao majci i sestri. Nakon sestrine udaje i njezina odlaska u Sjevernu Ameriku upisuje i završava studij pedagogije, psihologije i hrvatskoga jezika u Zagrebu. Do II. svjetskoga rata služio je kao profesor u mnogim mjestima tadašnje države. U Cetinju je upoznao i svoju suprugu Ljubicu, također profesoricu, rodom iz Mostara.

Za vrijeme boravka u Petrinji 1939./1940., gdje je radio kao profesor u učiteljskoj školi, upoznao je cijenjenoga dijalektologa Matu Hrastu, Hvaranina, koji je tada služio u Sisku. Često su se sastajali, a Valerijev mu je ustupio dio prikupljenoga materijala ložiškoga govora, na čemu mu je Hraste bio vrlo zahvalan, zbog čega ga i Hraste spominje u studiji Čakavski dijalekat ostrva Brača.

Početkom se II. svjetskoga rata Valerijev priključio NOP-u (Narodnooslobodilačkomu pokretu) i u Supetru bio članom KNOO-a za Brač i Šoltu. Upućen je 1943. u El Shatt kako bi pomogao u organiziranju školstva. Između ostaloga, uspješno je održavao tečajeve za buduće učitelje i surađivao u listovima koji su tamo izlazili.

Neposredno nakon rata bio je na službi u Šibeniku kao profesor i direktor Učiteljske škole s vježbaonicom. S toga je mjesta smijenjen i pod lažnim optužbama osuđen, zatim odveden na Goli otok, gdje je bio zatočenim šest mjeseci.

U Split dolazi 1950. kao profesor Učiteljske škole, gdje i ostaje do umirovljenja 1961.

Bio je istinskim zaljubljenikom u svoje mjesto u koje je često navraćao, kao i u ložiški govor, te je već 30-ih godina počeo prikupljati riječi, izreke, pozdrave, poslovice, uzrečice i dr. Tada su mu objavljene i dvije pjesme u dnevnome listu *Novo doba*: *Libri* (1937.) i *Moji mišćani* (1938.), te kasnije 1993. u knjizi *Brački bašćinski glasi* po izboru Ante Sapunara. Rad je na bilježenju riječi nastavio i kasnije, koliko su mu obaveze na poslu i zdravstveno stanje dopuštali.

Kao skroman i samozatajan čovjek ostat će u uspomeni Ložišćanima kao „šjor Pave".

Realizaciji su ovoga projekta također potpomogli:

Općina Sutivan

„Sardina“ d. o. o. Postira

„Trenton“ d. o. o. Neorić

„Gilan“ d. o. o. Split

„Zarh“ d. o. o. Šibenik

„Armabeton“ d. o. o. Šibenik

Petroslav Sapunar

Roberto Karmelić

Ivana Lozić

Marko i Zinka Sapunar

Nada Novaković

Lenka Ćurlin

Mirjana Cvitanić

Jadranka Midžor

Ljiljana Pavičić

Franka Pauletić

Nađa Šeparović

Dodatan su broj primjeraka svesrdno omogućili:

Ložišće Poljoprivredna zadruga

Turistička zajednica Općine Milna

Konoba „Vala” (Marino Brešković)